

ИСТОРИКО-ЮРИДИЧЕСКІЕ

МАТЕРІАЛЫ,

ИЗВЛЕЧЕННЫЕ ИЗЪ АКТОВЫХЪ КНИГЪ

ГУБЕРНІЙ

ВИТЕБСКОЙ И МОГИЛЕВСКОЙ,

хранящихся въ центральномъ архивѣ въ Витебскѣ и
изданные подъ редакціею и. д. архиваріуса сего архива

М. Веревкина.

ВЫПУСКЪ ВОСЕМНАДЦАТЫЙ

ВИТЕБСКЪ.

Печатано въ Типо-литографіи Г. А. Малкина.

1888.

ИСТОРИКО-ЮРИДИЧЕСКІЕ

МАТЕРІАЛЫ,

ИЗВЛЕЧЕННЫЕ ИЗЪ АКТОВЫХЪ КНИГЪ

ГУБЕРНІИ

ВИТЕБСКОЙ И МОГИЛЕВСКОЙ,

хранящихся въ центральномъ архивѣ въ Витебскѣ и
изданные подъ редакцію и. д. архиваріуса сего архива

М. Веревкина.

ВЫПУСКЪ ВОСЕМНАДЦАТЫЙ

ВИТЕБСКЪ.

Печатано въ Типо-литографіи Г. А. Малкина.

1888.

106725 ✓

Печатано по распоряженію Витебскаго Губернскаго Статистическаго Комитета.

Настоящій XVIII выпускъ Историко-юридическихъ матеріаловъ, какъ и прежніе, печатался по составленной въ 1869 г. и утвержденной программѣ. По содержанію своему, онъ распадается на пять отдѣловъ. Первый отдѣлъ содержитъ въ себѣ прихода-расходную книгу гор. Могилева за 1710 г.; второй—акты Кричевской магдебургии; третій—акты городскіе Витебскаго воеводства; четвертый—отдѣльные документы; пятый—акты Витебскаго магистрата.

Прихода-расходная книга г. Могилева за 1710 г. въ первомъ отдѣлѣ этого выпуска закончена; поэтому, кста-ти сдѣлать краткій изъ нея выводъ. Весь годовой доходъ г. Могилева составляетъ 21,692 золотыхъ 14 восьмаковъ (Русск. 4880 руб. 80 $\frac{1}{2}$ коп. сер.), а расходъ 21,513 зол. 29 вос. (Русск. 4733 руб. 7 $\frac{3}{4}$ коп. сер.). По предметамъ, расходъ этотъ распредѣляется приблизительно а) такъ: 1) на содержаніе магдебургскаго войта, на его банкеты для разныхъ вліятельныхъ—военныхъ и свѣтскихъ лицъ, на содержаніе этихъ лицъ съ ихъ свитами и подарки имъ, а также на продовольствіе, обмундировку, воору-женіе и передвиженіе польскихъ войскъ,—15,543 зол. 1 вос., въ томъ числѣ, напр., одному только Оршанскому полковнику, за уменьшеніе числа окладныхъ дворовъ, дано подарковъ на 1074 зол.; 2) на продовольствіе и проч. Русскихъ генераловъ, офицеровъ и солдатъ 1277 зол. 21 вос.; 3) на нужды самаго г. Могилева, ограни-

а) Приблизительно, а не въ точности потому именно, что нѣкоторыя расходныя статьи записаны по книгѣ несовсѣмъ опредѣленно.

чивавшіяся, впрочемъ, только канцелярскими расходами, содержаніемъ городскихъ служителей, стражи и лошадей, приобрѣтеніемъ нѣкоторыхъ мелкихъ вещей да незначительными починками въ зданіи ратуши и въ городскихъ воротахъ, 1921 зол. 14 вос.; 4) на угощеніе самихъ членовъ магистрата и съ нѣкоторыми вліятельными лицами 462 зол. 18 вос.; 5) на путешествія войта и членовъ магистрата въ Варшаву къ королю и гетману в. княж. Литовскаго, равно какъ и въ другія мѣста, по городскимъ дѣламъ, 1972 зол. 5 вос.; 6) на уплату людямъ, собиравшимъ по улицамъ и погребавшимъ тѣла умершихъ бѣдныхъ людей а) 67 зол.; 7) на продовольствіе: войскъ татарскихъ 30 зол. и шведскихъ 80 зол., а также персидскаго посла 33 зол. 27 вос.; 8) на угощеніе и проч. латинскихъ ксендзовъ 101 зол.; 9) на молитвословія и проч. священникамъ 4 золот. 25 восм. и 10) устроенъ былъ алтарь подъ ратушею на Девятникъ (въ 9-й четвертокъ послѣ Пасхи),—при этомъ случаѣ, какъ на устройство самаго алтаря, такъ и на вознагражденіе братіи Спасскаго ун. монастыря за процессію и молебны, издержано 20 зол. 8 вос. Итакъ, болѣе $\frac{3}{4}$ городскихъ доходовъ, именно 16,006 зол. 19 вос., поглощалось единственно только нуждами войта, угощеніями да подарками.—Замѣчательно, м. пр., и то, что въ числѣ десяти членовъ магистрата была еще одна половина ихъ православной вѣры.

Отдѣлъ второй—акты, извлеченные изъ книгъ Кричевской магдебургіи съ 1761 г. по 1771 г. Всѣхъ актовъ въ этомъ отдѣлѣ 7. Касаются они частію экономическа-

а) Очевидно, въ то время свирѣпствовала эпидемія, какъ указываетъ на это также одна изъ расходныхъ статей по книгѣ: „Заплатили за таблицы три, што хотели повесить за валомъ, одъ мору“.—Вып. XVIII, стр. 94 и док. 37.

го положенія и дѣятельности униатскаго и латинскаго духовенства, частію гражданскаго быта Кричевскаго городского общества по магдебургскому праву, частію крестьянскаго быта. Изъ документовъ этихъ обращаютъ на себя особенное вниманіе помѣщенные подъ №№ 1, 2 и 4. Изъ нихъ 1 и 2 свидѣлствуютъ, что *древле-православный* Охорскій монастырь, будучи обращенъ въ унию, дошелъ, повидимому, вслѣдствіе охлажденія къ нему усердія мірянъ, до такой нищеты, что, наконецъ, совсѣмъ былъ упраздненъ и причисленъ къ Кричевской Рождественской приходской церкви, съ цѣлью, очевидно, усиленія средствъ этой церкви для болѣе успѣшнаго распространенія и укорененія униі въ средѣ мѣстнаго населенія а), а 4 служитъ фактомъ, что первый латинскій костелъ основанъ въ г. Кричевѣ не ранѣе, какъ уже во второй пол. XVIII стол., какъ извѣстно, дѣятельностію Инфлянтскаго каноника Регинальда Илича, перваго латинскаго ксендза въ г. Кричевѣ, возведеннаго тамъ же, для большаго значенія и вліянія, въ инфулаты б).

Третій отдѣлъ—акты гродскіе Витебскаго воеводства, съ 1596 г. по 1710 г. Большая часть этихъ документовъ (всѣхъ ихъ 35) относится къ времени Сѣверной войны. Изъ нихъ видно, въ какой мѣрѣ населеніе г. Витебска, Витебскаго воеводства и проч. несло разныя тягости на военные издержки и съ какимъ затрудненіемъ взимались съ онаго громадныя,—въ виду разоренной войною страны,—денежные налоги (док. 9, 10 II, 12, 13, 19, 26, 27, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 38, 39, 40, 41, 42).

а) Въ то же почти время основанъ въ Мстиславскомъ воеводствѣ Малашковскій базилианскій монастырь, а нѣсколько раньше того, именно въ 1749 г., и Маринвильскій миссіонерскій базилианскій монастырь.—Док. № 6 и Истор.-юр. матер. вып. XVII, стр. 303—309.

б) Истор.-Юрид. матер., вып. XVII, стр. 355—370, 373—395.

Витебскій сеймикъ устанавливаетъ налогъ даже безъ согласія на это воеводства; налагаетъ также подати: въ пользу своего посла въ Варшаву, для взятковъ сборщикамъ провіанта и въ пользу самого же сборщика податей (13 и 19). Но все это дѣлалось для удовлетворенія только польскихъ войскъ Рѣчи Посполитой. Иное дѣло—Русскія вспомогательныя войска. Помѣщики и сеймики явно уклонялись отъ поставки этому войску провіанта (15, 18, 19, 23). Между польскою шляхтою была даже партія, прямо враждебная успѣхамъ оружія союзныхъ войскъ, какъ упоминается объ этомъ въ царскомъ указѣ отъ 2 Сентября 1707 г. и въ дополнительной инструкціи Витебскаго сеймика посламъ отъ воеводства на сеймъ Новгородскій. Неудивительно послѣ этого, что Русскія войска, всемѣрно охраняя доброжелательныхъ и содѣйствовавшихъ имъ обывателей отъ всякихъ лишнихъ поборовъ, но, въ то же время, явно терпя крайній недостатокъ въ продовольствіи, вынуждены были подчасъ добывать его силою и наказывать враждебные элементы населенія,—въ современномъ духѣ и порядкѣ веденія войны,—пріобрѣтеніемъ необходимаго и сожженіемъ городовъ и имѣній, (14, 16, 20, 21, 22),—тѣмъ болѣе, что и польскія войска, не имѣя, повидимому, причины быть недовольными, поступали такимъ же образомъ въ отношеніи обывателей, чѣмъ-то не угодившихъ имъ—, не говоря уже о Шведахъ (21 и 37). Документъ же 13 интересенъ еще и въ юридическомъ отношеніи, какъ образецъ открытія, состава, власти и дѣятельности, такъ-называемыхъ, *каптуровыхъ* судовъ, которые учреждались во время междуцарствія. Прочіе документы этого отдѣла имѣютъ предметомъ наблюденіе за правильностію торговли въ г. Витебскѣ, быть еврей-

скаго населенія этого города и пути сообщенія (8, 24, 25). Изъ этой послѣдней группы документовъ невольно бросаются въ глаза вердикты униатскихъ—Полоцкаго архіепископа Антонія Селявы, митрополита Кипріана Жоховскаго и оффиціала Іосафата Бражица (24, 25), коими присужденъ подъ еврейское кладбище въ г. Витебскѣ участокъ земли возлѣ самыхъ мѣщанскихъ домовъ.

Четвертый отдѣлъ составляютъ отдѣльные документы, хранящіеся въ Центральномъ Архивѣ, числомъ всего 10, за время съ 1720 г. по 1747 г. Изъ нихъ 9 документовъ изображаютъ, гл. обр., внутреннюю монастырскую жизнь, а отчасти и дѣятельность Іезуитовъ. Это—подлинныя циркулярныя предписанія іезуитскихъ провинціаловъ Литовской провинціи всѣмъ іез. монашескимъ учрежденіямъ провинціи. Циркуляры эти обрисовываютъ Іезуитовъ съ несовсѣмъ привлекательной стороны. Между прочимъ, Іезуиты и ученики ихъ до того рѣзко относились къ православнымъ, что даже іезуитскій провинціалъ вынужденъ былъ обуздывать такое іезуитское рвеніе,—обуздывать, впрочемъ, единственно только, какъ и поясняетъ онъ, въ интересахъ латинства, а между тѣмъ, старались они, іез., пріять на себя видъ смиренія и благочестія,—въ чемъ обязательно и упражнялись (46, 47 и 51). А док. 48, 49, 50, 51 заслуживаютъ вниманія, какъ указывающіе на тѣ пріемы, какіе употреблялись іезуитами для привлеченія въ латинство мѣстнаго населенія, а главнымъ образомъ учащагося юношества; док. же 52 характеризуетъ судъ латинскихъ епископовъ въ дѣлахъ гражданскихъ.

Въ пятомъ, наконецъ, отдѣлѣ помѣщены акты Витебскаго магдебургскаго магистрата, съ 1743 года по 1760 г., числомъ 80, историко-юридическаго содержанія. Они касаются: экономическаго положенія базилианскихъ и латинскихъ монастырей; духовныхъ завѣщаній и фундашей въ пользу монастырей, церквей и костеловъ, равно какъ и другихъ способовъ приобрѣтенія ими имуществъ, наблюденія судебной власти за исполненіемъ духовныхъ завѣщаній; развитія въ г. Витебскѣ промышленности; способовъ проведенія латинскимъ духовенствомъ католичества въ народную массу; постройки костеловъ; правилъ, коими обусловливалось поступленіе въ базилианскіе женскіе монастыри; королевскихъ привилегій; инвентарей имѣній; мѣропріятій къ предупрежденію умысленныхъ поджоговъ и другихъ преступленій; судебной власти Витебскаго магистрата и ландвойта въ дѣлахъ гражданскихъ и уголовныхъ. Въ отношеніи экономической стороны уніатскихъ и римско-католическихъ монастырей, нельзя не остановиться на фактахъ, выдвигающихъ базилианскіе монастыри, особенно же Витебскій, предъ латинскими монастырями г. Витебска и Витебскаго воеводства, не исключая даже и іезуитской коллегіи, если принять въ соображеніе сравнительно большіе оборотные капиталы баз. монастырей, въ періодъ времени 1743—1760 г., какъ видимъ въ данныхъ документахъ (53, 63, 68, 69, 113, 114, 124, 126, 127 и прим., 128). Интересенъ фактъ, что, бернардинскій костель въ г. Витебскѣ строился не одинъ десятокъ лѣтъ и съ большими затрудненіями, несмотря на воздѣйствіе самаго Рима въ лицѣ костельныхъ старостъ (55, 56, 57, 58, 59, 60 и 61), не взирая и на королев-

скія грамоты, которыми лица, поставляемые на Витебское магдебургское войтовство, обязывались блюсти интересы католичества наравнѣ съ интересами самыхъ королей и Рѣчи Посполитой (71). Въ док. 65 видна особенная ревность къ латинству Витебскаго воеводы Мартіана Огинскаго, недальнаго потомка православнаго князя Льва Самуила Огинскаго, фунда-тора и благотворителя Витебскаго Маркова, издревле православнаго монастыря а). А подъ № 118 обращаетъ на себя вниманіе вводный листъ о вводѣ Витебской Св. Ильинской церкви во владѣніе приобрѣтеннымъ ею по купчей крѣпости участкомъ земли; при этомъ вводѣ оставленъ, однакожь, самый участокъ въ городскомъ вѣдомствѣ и, притомъ, безъ освобожденія его отъ повинностей,—чего въ отношеніи имущества латинскихъ костеловъ не допускалось.

Приговоры магистрата по уголовнымъ дѣламъ поражаютъ чрезвычайною строгостью наказаній: за неисправимое воровство—висѣлица, за святотатство, кровосмѣшеніе и дѣтоубійство—сожженіе живьемъ, а за менѣе важныя преступленія—публичное тѣлесное наказаніе, тюрьма, изгнаніе навсегда изъ города. Приговоръ же 78 замѣчателенъ еще и тѣмъ, что имъ присуждено виновному, кромѣ установленнаго денежнаго штрафа, пожертвованіе въ церковь. Затѣмъ, изъ приговоровъ по дѣламъ гражданскимъ видно, что исковыя дѣла чисто гражданскія сопровождались не только денежными, но и личными взысканіями. А приговоръ по дѣлу Толоцкаго съ

а) Акты, изд. Вилен. Археогр. Ком. т. XI, № 44. Вѣстн. Ю. Зап. и Зап. Рос. 1862, № 3 и 1863, № 12.

Лоренсомъ, о сплавѣ пеньки въ Ригу, отличается своею оригинальностью: магистратъ хотя и нашелъ, что истцомъ, Толоцкимъ, понесены убытки не по винѣ отвѣтчика, Лоренса, а по волѣ Божіей,—но тѣмъ не менѣе подвергъ Толоцкаго 4-недѣльному заключенію въ башнѣ. Весьма важную роль въ этомъ судѣ играла присяга.

Напоследокъ, въ отношеніи базилианскихъ женскихъ монастырей, док. 112 имѣетъ замѣчательную особенность, именно ту, что всякая постригшаяся въ монахини обязана была, по уставамъ Замойскаго ун. собора, едѣлать въ монастырь взносъ, подъ видомъ приданого, не менѣе 200 тал., съ тѣмъ, что если монахиня переселялась въ другой монастырь, то должна была внести и въ послѣдній такое же приданое. Такимъ условіемъ, далеко не для всякаго исполнимымъ, б. м., и объясняется весьма ограниченное число монахинь въ томъ или другомъ монастырѣ, какъ можно видѣть и изъ этого же самаго документа.

Въ настоящемъ выпускѣ къ каждому изъ документовъ, расположенныхъ вообще въ хронологическомъ порядкѣ, предпослано краткое его содержаніе.

ПРИХОДО-РАСХОДНАЯ КНИГА

города Могилева, за 1710 годъ.

(Окончаніе).

	Золот.	Осмак.
Ситъницъ три		нї
Пироговъ пять		т
Пуль чвертки перцу		т
Цыбули, олею		ѣ
Бураковъ, копусты		ѣ
Росолу		к
Обаранковъ		с
Сена		ѣ
Оцту		ѣ
Меду гарцы два	к	
Пива гарцовъ осмъ	к	а
Свещъ лоевыхъ		г
Для пана Судзина, з розказання пана войта,		
купили: рыбы за	а	ѣ
Вялей рыбы	а	к
Росоловей рыбы	а	
Ситницъ три		нї
Пироговъ чатыри		н
Пуль чвертки перцу		т
Оливы пуль чвертки		ѣ
Крупъ		ѣ
Соли и цыбули		ѣ
Селедцовъ		ѣ
Хлеба резового		ѣ
Возъ дровъ		ѣ
Оливы поль фунта		к
Оцту		ѣ
Сена		ѣ
У вечоръ купили: рыбы вялей за	а	
Ситъницъ три		нї
Пироги три		с
Хлеба резоваго		нї
Обаранковъ		с

	Золот.	Осмак.
Свещъ дзесятокъ	к	н
Пива гарцовъ осмъ	с	а
Меду гарцовъ шесть		н
Олею полъ кварты		н
Челядзи дали на полъ гарца меду, жебы овса не брали за тенъ дзенъ		ет
З росказання пана войта, для пана Саковича: рыбы за	к	
Дровъ возъ		ет
Сена вязку		э
Ситъницъ чатыри		ка
Пироговъ пять		т
Паперу либра		ка
Обаранковъ		бт
Оливы чвертку		т
Вина гарцы два и кварте у Семена Кузевки, заплатили залотыхъ осмънадцать, у поборе	—	—
За хлебъ резовой		н
Сена купили		ет
Свещъ лоевыхъ десятокъ		э
Подъ часъ бытности у резыденции Саковича, набралъ пива рознеми часы гарнцовъ двадцать пять, заплатили	с	к
Меду гарцы транадцать и полъ	ет	ет
Дня т, з росказання пана войта, для пана Гентылы купили: рыбы за	а	
Вялей рыбы		ет
Ситъницъ три		н
Пираги чатыри		н
Копусты и росолу		с
Крупъ		т
Оливы пулъ чвертки		ет
Цыбули		б
Оцту кварта		с
Селедцовъ		ет
Олею		а
За хлебъ резовой		ет
Овса полъ мерки	к	э

	Золот.	Осмак.
У вечоръ купили: рыбы	а	ет
Следзы дзесятокъ	а	
Ситъницъ пять	а	
Пироговъ пять		т
Цыбули, oleю, оливы		ет
Пива гарцовъ осмъ	к	а
Меду гарцы три и полъ	г	ет
Свещъ лоевыхъ		а
З росказання пана войта, для пана Судзина купили: рыбы за	а	к
Вялей рыбы		н
Ситницъ три		н
Пироговъ три		с
Оливы полъ чвертки		ет
Крупъ		а
Копусты		т
Олею		н
Хлеба резового		ет
Муки кварты две		с
Цыбули		б
Оцту		ет
Фунтъ пепру	к	к
Фунтъ имберу	а	т
Фунтъ кмину	а	ет
Оливы фунты два	г	
Рыбы вялой	а	
Соли кварте		т
Селедцовъ		н
За чатыри десятки селедцовъ	ет	
Горелъки гарцы три	—	—
Оцту гарцы два	а	т
Хлеба резового	а	
Ситъницъ чатыри		ка
На дорогу дали: оцту гарцы два и кварту	а	ет
Бачурка на горелъку		ет
Пироговъ пять		т
Меду гарцовъ шесть	с	
Пива гарцовъ осмъ	к	а

	Золот.	Осмак.
Кухмистру на боты	а	к
З розказання пана райцы Леошкевича, слуге пана Судзина заплат. за штуку габы а)	г	
За валенцы Люндышу, темужъ жолнеру пана Судзина, запл.	с	к
Свечъ лоевыхъ куп.		ет
З розказання пана войта, пану Хлевинскому купили: рыбы за	к	ет
Вялей рыбы	а	ет
Ситъницъ пять	а	
Пироговъ пять		т
Хлеба резоваго		ет
Соли кварту		т
Муки пшеничной		с
Крупъ		с
Олею		и
Оливы полъ четвертки		ет
Цыбули		к
Копуста, росоль		ет
Перцу полъ четвертки		т
Дровъ возъ		т
Обаранковъ		с
Свечъ десятокъ		и
Пива гарца пултора		к
Меду гарцы два	к	
Мерку овса	а	ет
З розказання пана войта, для его милости пана иллюстратора, што сталъ у Семена Кузевки, купили: рыбы за	к	ет
Вялей рыбы	а	
Ситниці пять	а	
Пироговъ пять		т
Олею и соли		ет
Свечъ десятокъ		и
Перцу полъ четвертки		т
Оливы		ет
Копусты и цыбули		т

а) Габа, аба, грубое, бѣлое сукно.

	Золот.	Осмак.
Сторожу дали		ет
Горельки дали челядзи		с
Меду гарцы два	к	
Пива гарцы чатыри	а	к
Овса мерка	а	т
Дня а, з розказання пана войта, для его милости пана и пановъ люклейторовъ а), што стали у пана Семена Кузевки, купили: рыбы за	а	к
Ситъницъ три		и
Пироги чатыри		и
За хлебъ резовой		и
Обаранковъ		с
Копусты		с
Оливы полъ четвертки		ет
Перцу полъ четвертки		т
Соли полъ кварты		ет
Ошту		т
Овса полъ мерки	к	с
На вечоръ купили: рыбы вялой	а	к
Селедцовъ десятокъ		и
Обаранковъ		к
Хлеба резоваго		ет
Ситъницы три		и
Пироговъ три		с
Олею и свечъ		к
Цыбули		а
Пива гарца полъ третя		к
Меду гарца три	г	
Овса мерку	а	ет
З розказання пана райцы Леошкевича, купили и онъ едно око б) апраку в), заплат.	и	
З розказання пана войта, пану Хлевинскому купили: рыбы за	а	ет
Ситниці три		и
Пироговъ пять		т

а) Люклейторы, командиры отдѣльныхъ взводовъ.

б) Око, ока, вѣсь=3 фунт.

в) Апрак, напитокъ.

	Золот.	Осмак.
Обаранковъ		ѣт
Копусты		ѣ
Хлеба резового	а	
Селедцовъ		к
Крупы, олей		ѣт
Перцу полъ четверки		т
Оливы полъ четверки		ѣ
Овса мерку	а	ѣт
Сена возъ	а	
Меду гарнецъ	а	
Пива гарца полтора		ѣт
Свечъ		а
Соли полъ кварты		ѣ
З розказання пана войта, для пана Гентылы купили рыбы за	а	ѣт
Вьюновъ мерки две		ѣт
Ситницъ три		нѣ
Пироговъ пять		т
Соли полъ кварты		ѣ
Обаранковъ		ѣт
Копусты		ѣ
Полъ четверки перцу		т
Оливы полъ четверки		ѣ
Если		ѣ
Олею полъ кварты		нѣ
Ошту кварту		ѣ
Пива гарцы чатыри	а	к
У вечеръ купили: селедцовъ и рыбы за	а	т
Хлебъ, пироги, обаранки		ка
Свещъ		а
Пива гарцовъ пять	а	т
Меду гарнецъ	а	
З розказання пана войта, пану Лешневскому, реенту Оршанскому, сталъ у Красовского, ку- пили рыбы за	а	т
Ситницъ три		нѣ
Пироговъ чатыри		нѣ
Полъ четверки оливы		ѣ

	Золот.	Осмак.
Перцу полъ четверки		т
Обаранковъ		с
Крупъ		с
Селедцовъ		т
Цыбули		к
Овса полъ мерки	а	с
Пива гарцовъ пять	а	т
Свечъ		а
Меду гарнецъ	а	
З розказання пана войта, в домъ ситъницъ шесть	а	с
Пироговъ тринадцать		кз
Соли полъ гарца		к
Бочечки до ратуша		ѣт
Ситницъ три до ратуша		нѣ
Пироги три		с
Обаранковъ до ратуша		т
Паперу либра на протоколъ		кз
Три аркушы паперу концеляристомъ		т
Возокъ дровъ до турмы		ѣт
До концелярии возъ		т
Взели пива до ратуши гарнецъ		нѣ
Свечъ десятокъ		нѣ
Купили сена в домъ пана войта воевъ ча- тыри, запл.	а	к
Еще сена возъ		з
Каробку и бичъ		ѣ
Лапаты две		т
Дня ѣт, з розказання пана войта, для пана Гентылы купили: рыбы за	а	ѣт
Вялей рыбы		нѣ
Ситъницы чатыри		ка
Пироговъ шесть		ѣт
Олею полъ кварты		нѣ
Обаранковъ		с
Цыбули, копусты		ѣ
Соли за осм. пять, дровъ за осм. шесть		а
Пива гарцовъ пять	а	т

	Золот.	Осмак.
Онъ же три и пакровцы для челядника . . .	а	ет
Меду гарнецъ для пана Гентылы . . .	а	
Пива в вечеръ гарцы чатыри . . .	а	б
Челяднику полгарца меду, вместо овса . . .		ет
Оцту кварта . . .		е
З росказання пана райцы Леошкевича, для		
пана Хлевинского купили: селедцовъ за . . .	б	ке
Рыбы . . .		
Перцу пулъ четвертки . . .		т
Оливы пулъ четвертки . . .		е
Олею полъ кварты . . .		и
Ситъницы три . . .		и
Пираги чатыри . . .		и
Обаранковъ . . .		с
Хлеба резоваго . . .		ет
Свецъ . . .		а
Овса мерки две . . .	и	ет
За пиво, што набралъ у господзе, в дому		
Кореневского стоячы, заплатили . . .	з	с
З росказання пана войта, для пана Лешнев-		
ского, реента Оршанского, купили: рыбы за . .	а	ке
Вялей рыбы . . .		и
Селедцовъ . . .		ет
Ситъницъ чатыри . . .		ка
Пироговъ шесть . . .		кт
Обаранковъ . . .		с
Олею полъ кварты . . .		и
Дровъ ношками . . .		и
Соли . . .		е
Копусты . . .		г
Цыбули . . .		к
Оцту пулъ гарца . . .		т
Пива гарцовъ пять . . .	а	т
Выправа пана Григоря Коробанки з паномъ		
Янемъ Королькевичомъ, посполитымъ, до Оршы,		
на суды финальные; дали готовыхъ грошей . .	и	
За выробенне скуры лосси, для пана писаря		
Бартошевича . . .	б	

	Золот.	Осмак.
Купили селедцовъ въ дорогу . . .	а	
Ситницъ две . . .		кт
Пироговъ пять . . .		т
Овса полъ мерки . . .	б	
Коли былъ панъ войти у Ворошы, запозы-		
чилъ у пана Лешчинского талеровъ десить, сум-		
ма чынить шелегами золотыхъ . . .	б	к
З росказання пана райцы Леошкевича, для		
пана Витава, Хоронбраго, што сталъ у пана		
Данисля Хомутовского, взяли вина у Семена Ку-		
зевки гарнецъ . . .		
Пива тежъ гарцы чатыри . . .	а	б
Дня гт, внебытности пана войта, з росказання		
пана райцы Леошкевича, для пана Витава, хо-		
ронжого купили:		
Рыбы за . . .	г	
Вялей рыбы . . .	а	
Ситъницъ пять . . .	а	
Пироговъ пять . . .		т
Перцу полъ четвертки . . .		т
Оливы четвертка . . .		т
Соли кварту . . .		т
Крупъ кварты две . . .		е
Муки кварты две . . .		с
Олею . . .		и
Оцту . . .		т
Цыбули . . .		б
Овса мерку . . .	а	т
Пива гарцы чатыри . . .	а	б
Свецъ . . .		а
В вечеръ купили: рыбы . . .	а	к
Три ситъницы . . .		и
Пироговъ пять . . .		т
Для пана хоронжого Витава, абы справилъ		
екзекуцыю, купили вина гарца полътора, за . .	т	
Меду гарцовъ пять . . .	е	
З росказання пана войта, купили боты че-		
ляднику старшому за . . .	г	

	Золот.	Осмак.
З росказання пана райцы, Леошкевича, для пана Гентылы, купили рыбы свежей за	а	т
Вялей рыбы		ет
Ситницъ три		и
Пироговъ чатыри		и
Пулъчвертки перцу		т
Полъ чвертки оливы		е
Олею полъ кварты		и
Цыбули		к
Соли кварта		т
Овса полъ мерки	к	т
Пива гарцовъ пять	а	т
Свечъ		а
Меду гарнецъ	а	
Оцту полъ гарца		т
З росказання пана райцы, пану Лешневскому купили: рыбы за	а	ет
Вялей рыбы		ет
Ситницы чатыри		ка
Пироговъ чатыри		и
Хлеба резоваго	а	ет
Оцту за осм. пять, цыбули за осм. два		з
Пива гарнецъ		и
Дня дѣ, з росказання пана райцы Леошкевича, для пана Гентылы и для пана реента Оршанского купили: рыбы за	к	к
Уюновъ		ѣ
Рыбы вялей		к
Селедцовъ	а	е
Перцу полъ чвертки		т
Оливы		е
Олею		и
Копусты, росолу		е
Цыбули (осм. два, а поставлено зол. к)		к
Крупъ		с
Муки пшеничной		с
Хрену		т
Ситницъ шесть		с

	Золот.	Осмак.
Пироговъ осмъ		с
Хлеба резоваго	а	
Обаранковъ		с
Горѣлки для челядзи		с
Овса мерку на обоихъ пановъ	а	к
У вечоръ купили: селедцовъ		к
Хлеба резоваго		и
Ситница		с
Пива гарцы осмъ	к	а
Меду гарнецъ	а	
Свечъ за осм. чатыри, оцту за осм. пять		ѣ
З росказання пана райцы Леошкевича, для пана Витовта, хоронжого, купили:		
Рыбы за	а	е
Вялей рыбы	к	т
Рыбы за золот., селедцовъ за золот.	к	
Уюновъ		ѣ
Перцу полъ чвертки		т
Оливы		е
Олею полъ кварты		и
Обаранковъ		г
Росолу		к
Цыбули		к
Крупъ		с
Муки пшеничной		с
Хрену		г
Ситницъ чатыри		ка
Пироговъ пять		т
Хлеба резоваго		ет
Бураковъ за осм. три, обаранковъ за осм. три		с
Селедцовъ полдесятка		и
Овса мерка	а	к
Оцту кварта		с
У вечоръ: ситницъ две		к
Пироги два		а
Хлебъ резовой		к
Свечи		а
Меду гарцовъ пять	е	

	Золот.	Осмак.
Пива гарцовъ шесть	а	иі
З росказання пана райцы Леошкевича, Москалемъ, што приехали з Оршы, строны коней; стали у пана Филмона Дешковича, — купили:		
Рыбы вялей за	а	
Селедцовъ		ке
Ситницъ три		иі
Пироговъ пять		т
Хлеба резового	а	т
Пива гарцы три		ка
Горелъки добрей кварты три	—	—
Простой — кварту	—	—
Меду гарнецъ	а	
Купили имъ кулѣбаку немецкую, од Григоря Кошечки, за	с	
Дня еі, з росказання пана райцы Леошкевича, Москалемъ, что стали у Филмона Дешковича, купили: рыбы за		ке
Вялей рыбы		ет
Ситницы две		ет
Пироги три		с
Хлеба резового		к
Горелъки простой	—	—
Оковитей кварту	—	—
З росказання пана райцы Леошкевича, прапорщыку, што приехалъ для коней, дали золотыхъ двадцать, абы выехалъ	к	
Тому жъ прапорщыку подаровалъ панъ райцатрысцыну	е	
З росказання пана райцы Леошкевича, для пана Гентылы купили рыбы за	а	г
Вялей рыбы		ет
Уюновъ метки три		ет
Селедцовъ полдесятка		иі
Ситницы чатыри		ка
Пироговъ чатыри		и
Хлеба резоваго		ет
Перцу полъ четвертки		т

	Золот.	Осмак.
Оливы		е
Копусты, росолу, бураковъ		с
Олею полъ кварты		иі
Соли кварту		т
Крупъ		с
Дровъ		с
Обаранковъ, пыбули, муки		а
Ошту		т
Овса полъ мерки	б	с
Пива гарцы осмъ	ка	а
Меду гарнецъ	а	
Свечъ		г
Для поручника Московского, который приезджалъ для выбранне подводъ з места, дали:		
Овса полъ мерки	ка	с
Хлеба, паперу либра	а	к
Гавриле, якъ з листами послали до Оршы, дали	б	
Пану Павлу посполитому, едучому до Оршы, дали	е	
З росказання пана райцы Леошкевича, для пана Витафта, хоронжого, который сталъ у пана Даниеля Хомутовского, купили: рыбы, (въ томъ числѣ уюновъ за осм. еі), селедцовъ, перцу, оливы, ситницы три, пироговъ чатыри, хлеба резового, копусты, oleю, крупъ, муки, пыбули, соли, ошту, обаранковъ, овса мерку, свечъ, пива гарцовъ шесть, меду гарцовъ пять и челядзи, абы не вымогали назбытъ, купили горелъки за осм. еі, а всего за	иі	б
Дровъ до ратуша возъ за		и
З росказання пана райцы Леошкевича, послали до Оршы з листами Маковня Вовка до пана лавника Коробанки и до пана войта до Смолянъ; дали на страву	г	
Дня сі, з росказання пана райцы Леошкевича, для пана Витовта купили: рыбы, въ томъ числѣ уюновъ метки три за осм. к, селедцовъ,		

обаранковъ, оливы, дровъ, ситъницъ, пироговъ, оцту, свечъ, меду гарнецъ, пива гарцовъ осмъ. а всего за

Марта кѣ, з росказання пана райцы Леошкевича, для пана Гентылы купили: рыбы свежей и вялой, селедцовъ, цыбули, хрену, капусты, росолу, алею, пшена, хлеба резового, обаранковъ, соли, ситъницъ, пироговъ, оливы, оцту, меду пресного полъ фунта за 3 осм., дровъ, овса, меду гарцовъ два, пива гарцовъ шесть; у вечоръ: селедцовъ, ситъницъ, свечъ лоевыхъ, а всего за .

З росказання пана райцы Леошкевича, для пана Бытовта купили: свежей и вялой рыбы, селедцовъ, ситъницъ, пироговъ, цыбули, хрену, копусты, росолу, крупъ, муки пшеничной, олею, соли, оливы, перцу, хлеба резового, обаранковъ, оцту, овса мерку за 4 золот. 6 осм., свечъ, меду гарцы пять, пива гарцовъ десять, а всего за .

З росказання пана райцы, челядзи пана рента купили: ситъницъ, пироговъ, селедцовъ, сена, пива гарнецъ, а всего

Купили до ратуша дровъ возъ

За барилку на вино для ксонжы, што послали на свято, чрезъ пана Дукшевича, заплатили Семену Кузевце

З росказання пана войта, за пиво, набрано рознеми часы, гарцовъ пять

Меду гарнецъ

Дня кѣ, въ небытности пана войта, з росказання пана райцы Леошкевича, для пана Бытовта купили: свежей и вялой рыбы, селедцовъ, оливы, перцу, копусты, бураковъ, росолу, цыбули, хрену, муки пшеничной, крупъ, ситъницъ, пироговъ, оцту, обаранковъ, пива гарцовъ пять, меду гарцовъ пять, свечъ, олею, хлеба, сторожу осм. 7, а всего за

З росказання пана райцы Леошкевича, для пана Гентылы купили: свежей и вялой рыбы,

Золот.	Осмаж.
т	ѣ
дѣ	
ѣ	а
а	кѣ
ѣ	ѣ
ѣ	к
а	т
а	
ст	кѣ

селедцовъ, оливы, перцу, олею, копусты, бураковъ, росолу, хрену, цыбули, муки пшеничной, гороху, крупъ, ситъницъ, пироговъ, обаранковъ, оцту, дровъ; у вечоръ: рыбы вялой, ситъницъ, меду гарнецъ, пива гарцовъ десять, хлеба резового на вечоръ, свечъ, а всего

Дня кѣ, з росказання пана войта, в домъ: ситъницъ и пироговъ за

З росказання пана войта, для пана Битовта купили: цыбули, хрену, копусты, росолу, крупъ, муки, олею, соли, оливы, перцу, хлеба резового, ситъницъ, пироговъ, обаранковъ, оцту, свечъ, сена возъ, рыбы свежей и вялой, селедцовъ, сетрыны за 4 золот. и 3 осм., меду гарцовъ два, пива гарцовъ осмъ, овса полъ мерки, а всего за .

З росказання пана войта, для пана Гентылы купили: цыбули, хрену, копусты, росолу, муки, олею, соли, оливы, перцу, хлеба резового, ситъницъ, пироговъ, обаранковъ, оцту, рыбы свежей и вялой, селедцовъ, пива гарцовъ осмъ, свечъ, на тютюнъ дали осмаковъ два, а всего на

З росказання пана райцы Федоровича, для пана Лешъневского, што приехалъ з облигами до места од пана Шемета, купили: овса мерку за 4 золот. к осм., меду гарцы два, пироговъ, а всего на

З росказання пана войта, Москалемъ, што приехали з Быхова, дали подводъ и купили: хлеба, пироговъ, рыбы, жолънеру; што пошолъ за конми, на хлебъ дали, на дорогу и на пиво, всего на

Дня кѣ, з росказання пана войта, для пана Гентылы купили: хрену, копусты, росолу, бураковъ, цыбули, крупъ, муки, алею, оливы, хлеба резового, ситъницъ, пироговъ, обаранковъ, свечъ, дровъ, оцту, овса полъ мерки, сена, пива гарцовъ десять, меду гарнецъ, рыбы свежей и вялой, соли, селедцовъ, свечъ, всего на

Золот.	Осмаж.
гѣ	кѣ
а	ѣ
зѣ	3
ѣ	дѣ
3	кѣ
кѣ	ѣ
дѣ	3

З росказання пана войта, для пана Битавта купили: капусты, хрену, бураковъ, росолу, цыбули, пшена, муки, алею, оливы, хлеба резового, ситницъ, пироговъ, обаранковъ, свечъ лоевыхъ, опту, овса мерку за $\bar{a}$ золот. и $\bar{a}$ осм., сена, рыбы свежей, ситрины ф. три за $\bar{a}$ зол. и $\bar{e}$ осм., селедцовъ, меду гарцы два, пива гарцовъ семь, всего на

З росказання пана войта, для пана Жычевскаго, што сталъ в дому Шыпули, купили: рыбы, селедцовъ, ситницъ, пироговъ, сена возъ за осм. 25, алею полъ кварты за осм. 8, пива гарца 2 за осм. 16, а всего на

З росказання войта, в домъ купили рыбы свежей за

Дня $\bar{k}z$, з росказання пана войта, для пана Битовта купили: рыбы свежей и вялей, селедцовъ, ситницъ, пироговъ, хлеба резового, обаранковъ, цыбули, хрену, копусты, бураковъ, росолу, крупъ, муки пшеничной, алею кварта за осм. 15, оливы, опту, перцу полъ четвертки за осм. 10, соли кварта за осм. 9, свечъ полъ десятка за осм. 4, пива гарцовъ пять, меду гарцовъ два, всего на

З росказання пана войта, для пана Гентылы купили: рыбы свежей и вялей, ситницъ, пироговъ, обаранковъ, цыбули, хрену, капусты, бураковъ, росолу, пшена, муки пшеничной, алею, оливы, хлеба резового, дровъ, соли кварта за осм. 9, сена возъ за зол. 1, меду гарцы три, пива гарцовъ осмъ, перцу, всего на

З росказання пана войта, в домъ купили рыбы

З росказання пана войта, заплатили за обаранки, рознеми часы набрано до ратуша

З росказання пана войта, для пана Жычевскаго купили: сена возъ за 1 зол. 3 осм., ситницъ, пироговъ, хлеба резового, рыбы вялей,

Зелот.	Осмак.
$\bar{n}$	$\bar{k}z$
$\bar{a}$	$\bar{s}$
$\bar{a}$	$\bar{b}k$
$\bar{g}$	$\bar{b}$
$\bar{g}$	$\bar{b}$
$\bar{b}$	$\bar{b}$
	$\bar{s}$

перцу полъ четвертки за осмак. 10, оливы полъ четвертки за осм. 6, соли, капусты, опту, цыбули, возъ дровъ за осм. 15, алею полъ кварты за осм. 8, пива гарцовъ пять, а всего на

З росказання пана райцы Федоровича, заплатили за печать сребреную пану Бартушевичу

Купили сена до ратуша возъ два

За пиво гарца полътора, взято до ратуша

Дня $\bar{k}z$, з росказання пана войта, для пана Гентылы купили: рыбы, селедцовъ шесть за осм. 17, соли кварта за осм. 9, ситницъ, хлеба резового, пироговъ, алею, оливы, перцу, хрену, цыбули, росолу, бураковъ, копушта, опту, гороху, кварта чатыры за осм. 12, обаранковъ, дровъ, вязка сена за осм. 7, свечъ, пива гарцы шесть, меду гарцы два, а всего на

Для пана Жычевскаго дали на страву

Москалю майорскому дали на страву осм. 6, шелеговъ золотый и осм. 15, а всего

З росказання пана войта для пана Битавта купили: рыбы свежей и вялой, соли кварту за осм. 9, обаранковъ, бураковъ, росолу, цыбули, хрену, алею полъ кварты за осм. 8, ситницъ, пироговъ, хлеба резового, муки пшеничной, крупъ, меду гарнецъ, пива гарцовъ пять, свечъ, а всего на

Для пана Бартошевича купили: рыбы, селедцовъ пять за осм. 15, ситницъ, пироговъ, цыбули, пива гарцы три, а всего на

Купили до ратуша замъки два

Татарыну, што былъ на почъце, дали

Дня $\bar{k}i$, з росказання пана войта, для пана Жычевскаго купили рыбы на хлебъ, пироги, на розные дробязги дали, всего

З росказання пана войта, для пана Гентылы купили: рыбы, селедцовъ пять за осм. 15, хлеба резового, ситницъ, пироговъ, алею, хрену, цыбули, копусты, росолу, соли кварту за осм. 8,

Зелот.	Осмак.
$\bar{e}$	$\bar{n}$
$\bar{n}$	
$\bar{a}$	$\bar{b}$
$\bar{g}$	$\bar{k}z$
$\bar{a}$	$\bar{b}a$
$\bar{n}$	$\bar{g}$
$\bar{g}$	$\bar{b}$
$\bar{a}$	$\bar{b}$
$\bar{b}$	$\bar{b}$

	Золот.	Осмак.
свечъ, пива гарцы чатыры, меду гарнець, а всего на	3	кн
3 розказання пана войта, для пана Бытовта купили: рыбы свежей и вялой, селедцовъ, хлеба розового олею, ситъницъ, перцу, оливы бураковъ, хопусты, хрену, цыбули. росолу, соли кварта осм. 8, а всего на	5	дт
Ему же возъ сена, муки пшеничной и меду гарцы два, пива гарцовъ пять, свечъ, итого на	6	
3 розказання пана войта, для слуги пана полъковника Боратынского купили: рыбы, ситницъ, пироговъ, всего на	6	д
3 розказання пана войта, слуге пана Барташевича дали на страву	5	
За три либры паперу на расходъ меский заплатили	6	кн
Москалю, што хотелъ кони браць, дали	д	
Купили свечъ до ратуша десятка полъ тора		дт
За перекладанне гонѣть у клетки, за реестромъ пана Мирона Андзоровича, заплатили	7	3
Дня 6ю, за картою пана войта, Раптона, што погодзили за коня, дали ему	нз	
Подъ часъ сессіи, набрали до ратуша пива гарцовъ шесть	д	нн
Купили лейцовъ две		с
Жыду за три гарцы меду, взятыхъ до ратуша	7	
Купили замокъ до скрини скарбовей		к
Купили овса до ратуша мерки полтрети	дт	дт
Пану Григорю Коробанку, Василю Маковню, коли ехали до пана маера, до Смолянъ, для уволнення работъниковъ, пенки, смолы, дали на страву	т	
Сяржанту, который былъ присланъ для выбрана тыхъ речей, дали	т	
3 розказання пана войта, купили две скуры Турецкихъ для пановъ Круковича и Коропинского	дв	

	Зелот.	Осмаж.
За выкоченне бөрвення з Днепра на берегъ дали	г	
Купили овса до ратуша мерокъ три	дг	ег
За карто пана войта, заплацили за медъ и за пиво, ведлугъ карты пана Леошкевича; оныя гроши выдавалъ (онъ)	ли	
Зельману жыду Оршанскому заплатили ведлугъ реестру пана Филимона Дзешковича, за медъ и за пиво, подъ часъ бытности пана войта у Ворши и въ Смаллянахъ з паномъ райцомъ Федоровичомъ	жэ	т
Его милости, пану войту Казановичу, што в Ворши позычалъ панъ войтъ Лапицкый у Кожцове, чирвоныхъ два по золотыхъ осмнадцать	лс	
Презъ Станкевича послали до Ворши, до пана войта	т	
Пану Григорю Коробанце, коли яхалъ на суды до Орши, дали на страву	н	
Панъ войтъ, будучи у Ворши, пану Сергею, мешанину Оршанскому, што запожычилъ золотыхъ тридцать, за карто пана войта выплацили	л	
Купили до ратуша овса мерки две по зол. три осм. двадцать пять	з	к
Гарнецъ меду для пановъ радныхъ, до ратуша	а	
За гарнецъ пива, за давне		н
Дня 16, з росказання пана войта, для пана Битовта купили: рыбы свежей и вялой, селедцовъ, оливы, оцту гарнецъ за осм. 20, цыбули, бураковъ, хрену, росолу, олею кварте осм. 15, муки пшеничное и гречаное, крупъ, хлеба резового, ситьницъ пять, нироговъ пять, соли кварта осм. 9, сена вязка осм. 6, овса полъ мерки зол. 2 осм. 10, меду гарцовъ пять, пива гарцовъ пять, свечъ, перцу чвертку и имберу чвертку за 1 золот., а всего на	жг	жг
З росказання пана войта, для пана Гентылы купили: рыбы свежей и вялой, селедцовъ, сить-		

ницъ три, пироговъ три, хлеба резового, цыбу-
ля, копушта, росолъ, дровъ, олею, овса пулъ мер-
ки зол. 2 осм. 10, оливы, пива гарцы два, свечъ,
слузе пана Гентылы Ленкевичу купили боты за
зол. 2, по реестру пана райцы Леошкевича, для
пана Гентылы вина пулгарца за зол. 3. осм. 10,
а всего

Слугамъ мескимъ, што разносили картки на
сессю, дали имъ, человекомъ пять, по осм. 6,
а всего

Концеляристомъ за писанне картокъ на сес-
сю запл.

За три гарцы пива, набрано до ратуша . . .

З росказання пана войта, якъ былъ панъ
Александровичъ на ратушу, зыскали меду гарн.
одинъ

Втенчасъ и пива гарнецъ

Якъ ехалъ панъ Филимонъ Дзешковичъ з па-
немъ Александровичомъ и Миронемъ Андзорови-
чомъ до Смоллянъ, до пана рейментара, купили
дзегцю

Выправа до Смоллянъ пана Мирона Андзоро-
вича з панемъ Филимонемъ Дзешковичомъ до
пана рейментара; купили корення одъ пана Би-
зевича: голова цукуру фунты чатыри и пол за
зол. 13 осм. 15, фунтъ перцу зол. 2 осм. 20,
фунтъ имберу зол. 1 осм. 10, фунтъ розинекъ
малыхъ зол. 1, фунтъ розинекъ венкшихъ осм.
20, лоть шафрану зол. 2 осм. 20, фунтъ ми-
гдалъ зол. 1 осм. 20, два лоты галки мушкето-
вой зол. 1 осм. 6, два лоты гоздики зол. 1 осм.
6, а всего на

З росказання пана войта, для пана Гентылы
купили: рыбы, селедцовъ, цыбули, копусты, ро-
солу, ситницы три, пироги три, оливы, перцу
полъ четвертки за осмак. 10, соли, дровъ, оба-
ранковъ, олею, пива гарцы два, хлеба резово-
го, на вечеръ пива гарнецъ, свечъ, меду гарнецъ,

Золот.	Осмак.
кГ	еГ
а	
б	кД
а	й
	еГ
кЗ	Г

итемъ пива еще гарнецъ, а всего на

З росказання пана войта, въ домъ рыбы све-
жей, ситъницъ чатыри, пироговъ шесть, а всего
на

За хандоження турмы

З росказання пана войта, человекъ, што при-
шолъ з листами одъ рейментара, дали

За два возы сена въ домъ пана войта

Купили возъ дровъ до ратуша

До концелярии возъ

З росказання пана войта, для пана Бытовта
купили: рыбы свежей и вялой, селедцовъ, цыбу-
ли, хрену, копусты, росолу, олею, оливы, перцу,
ситницъ шесть, пироговъ пять, хлебъ резовой
за осм. 15, обаранковъ, сторожу, што имъ по-
слугуетъ, осм. 6, свечи, для челядника купили
горелки за осм. 10, меду гарцовъ пять, пива
гарцовъ пять, челяднику, што овса не бралъ, да-
ли на медъ зол. 1, а всего на

Купили свечъ лоевыхъ до ратуша, дровъ
возъ за осм. 15, до концелярии дровъ

Марта 7а, з росказання пана войта, для па-
на Бытавта купили: рыбы свежей и вялой, се-
ледцовъ, оливы, олею, копусты, бураковъ, цы-
були, хрену, росолу, крупъ кварты две за осм.
5, муки кварты три за осм. 9, муки пшеничной
кварта за осм. 6, соли кварта за осм. 9, оба-
ранковъ, ситъницъ пять, пироговъ пять, хлебъ
резовой осм. 35, сторожу осмак. 5 за услугу,
опту, свечъ, меду гарцы три, пива гарцовъ пять,
а всего

З росказання пана войта в домъ купили се-
на возы два

З росказання пана войта для пана Гентылы
купили: рыбы свежей, селедцовъ, оливы, олею,
цыбули, хрену, копусты, росолу, крупъ, муки
грецкой, ситъницъ три, пироговъ чатыри, оба-
ранковъ, соли крарту за осм. 9, дровъ, сена возъ

Золот.	Осмак.
с	к
б	с
б	т
б	еГ
сГ	дГ
б	Г
кГ	еГ
б	

за 1 зол. и 15 осм., пулъ гарца меду, пива гарцовъ пять, а всего на

Ведлугъ реестру пана райцы Леошкевича, выкупили соболи одъ Мирона Хорошавки пару мескихъ, которые панъ Даниель Сапоцка, будучи посланный одъ места, позычилъ, въ дорозе, талеровъ десять, іедучи до фелтмаршалка Шеремета, чинить шелегами золотыхъ

Томужь пану райцы Сапоцку, который своихъ грошей стратилъ у дорозе, талеры два отдали

Того часу, выкупуючы соболи, зыскали меду гарцы два

Мца Априлія 4 дня, з росказання пана войта, для пана Бытавта купили: рыбы свежей и вялей, селедцовъ, бураковъ, росолу, цыбули, копусты, оливы и перцу пулъ чвертки, ситницъ пять, пироговъ пять, хлеба резового, оцту, хрену, олею, свечъ лоевыхъ, меду гарца три, пива гарцовъ пять, обаранковъ, для пана Ивановского, што овса не брали, на медъ осм. 15, а всего на

З росказання пана войта, для пана Гентылы купили: рыбы, селедцовъ, копусты, росолу, перцу, оливы, цыбули, олею, муки, дровъ, обаранковъ, ситницъ три, пироговъ три, пива гарцы три, меду гарца полътора, свечъ, а всего

З росказання пана войта, Москали, што приехали з Быхова, на почту до Смоленска дали коня и челядника меского, на хлебъ дали 1 зол. 18 осм., пива гарцы два

Дня 6, з росказання пана войта, для пана Гентылы купили: рыбы свежей, въ томъ числѣ леща и судака, селедцовъ, перцу, оливы, олею полъ кварты за осм. 8, росолу, копусты, бураковъ, хрену, хлебъ резовой за осм. 15, ситницъ чатыри, соли, дровъ, обаранковъ, оцту полъ гарца за осм. 10, подъ чоботъ подьковку купили за 3 осм., сена возы два за 2 зол. 12 осм.,

Золот.	Осмак.
3	кѳ
п	
st	
к	
д	г
д	ѳ
к	д

овса пулъ мерки за зол. 2, осм. 10, свецъ, меду гарнецъ, пива гарцы три, а всего на

З росказання пана войта, набрано рознеми часы обаранковъ до ратуша

За пиво хоронжому гарцовъ осмъ, што набрано до ратуши рознеми часы

З росказання пана войта, для Бытовта купили рыбы свежей—два леща за 2 зол. и 25 осм. и два щупака за 1 зол. 10 осм., вялей рыбы, селедцовъ пять за осм. 15, оливы, цыбули, хрену, бураковъ, росолу, олею, муки, копусты, хлеба резового, соли кварту за осм. 9, ситницъ пять, пироговъ пять, крупъ, муки грецкой, мерку овса за зол. 5 осм. 20, оцту полъ гарца, свецъ, меду гарца три, пива гарцовъ шесть, а всего на

З росказання пана войта, Москалемъ, што пришли з Витебска строни людей с топорами, свидрами, пенки, смолы, купили имъ: хлеба, пироговъ пять, пива гарцы три, а всего на

Купили дровъ возъ до турмы

Зъ росказання пана войта в домъ купили: рыбы, ситницы три, пироговъ пять

Дня 7, з росказання пана войта, для пана Гентылы купили: рыбы свежей, ментусы живые, рыбы вялой и селедцовъ, копусты, цыбули, оливы, муки грецкой кварть три за осм. 9, ситницы чатыри, пироговъ чатыри, соли, дровъ, олею, росолу, хлебъ резовой за осм. 18, свечъ полъдесятка за осм. 3, пива гарцы три, меду гарнецъ, а всего на

З росказання пана войта, Москалемъ, што з Витебска приехали, купили: рыбы, селедцовъ, хлеба резоваго булки две за 1 зол. 6 осм., ситницъ две, пироги три, копусты ведро солоней за осм. 12, на вечеръ рыбы вялей, пива гарцы два а всего

На ратушъ пива гарнецъ

Золот.	Осмак.
д	кн
	кд
б	д
ѳ	st
к	д
д	кн
3	д
д	д
	н

З росказання пана войта, пану Пищале взяли ви-
на од Семена Кузевки гарцовъ шесть и кварта

З росказання пана войта, для пана Битавта
купили: окуней свежихъ за 1 зол. 15 осм., два
щупаки за 1 зол. 6 осм., вялей рыбы и селед-
цовъ, оливы, олею, цыбули, хрену, росолу, крупъ,
муки двоякей, ситъницъ пять, пироговъ пять,
хлѣбъ резовой, за 18 осм., оцту полъгарца и
соли кварта за осм. 20, обаранковъ, сторожу да-
ли осм. 5, сена вязками, перцу, меду гарцы три,
пива гарцевъ шесть, а всего на

З росказання пана войта, для пана Круко-
вича купили: цукру голову фунтовъ с четыри
безъ полъчвертки у пана Горенина (сколько уплач.
не ск.), фунтъ перцу за зол. 2 осм. 20, лотъ
шафрану за зол. 2 осм. 20, а всего, кромѣ
цукру, на

Дня А, з росказання пана войта, для пана
Хлевинского купили: рыбы, ситница, обаранковъ,
хлѣба резового булъка за осм. 15, оливы, пер-
цу, олею, цыбули, соли, мерка овса за зол. 4
осм. 10, сена вязками, а всего на

З росказання пана войта, Москалемъ, што
приехали з Быхова з почтою, до Смоленска да-
ли коня ратушного, купили: селедцовъ, ситница,
пива гарнецъ, а всего на

З росказання пана войта, для пана Бытовта
купили: рыбы свежей и вялой, щупака свежего
за осм. 25, селедцовъ, муки двоякей, соли кварта
и олею кварта за осм. 23, оцту полъ гарца за
осм. 12, ситъницъ пять, пироговъ пять, хлеба
резового, цыбули, хрену, расолу, бураковъ, крупъ,
копусты, меду гарцы четыри, пива гарцевъ пять,
свечъ десятокъ за осм. 8, а всего на

Купили до ратуша барилки

З росказання пана войта, Москалемъ, што
стоять у каменицы Алесковой, купили рыбы и
селедцовъ на

Золот.	Осмак.
—	—
гт	кг
е	т
ѡ	ѡ
	ки
дт	кт
а	
	ка

З росказання пана войта, въ домъ: ситницъ
чатыри

Сена для пана Хлевинского и хлѣба

Свечъ до ратуши взяли, пива полътора гар-
ца, обаранковъ, всего на

Дня Е, з росказання пана войта, для пана
Хлевинского купили: рыбы свежей и вялой, крупъ,
хлебъ резовой, ситъницы две, пироги два, соли,
олею, копусты, цыбули, у вечоръ сена купили,
оцту, перцу, оливы, а всего на

З росказання пана райцы Леошкевича, ку-
пили скуру турецкую для пана Хлевинского . .

Купили барилки две до ратуша, каламаръ,
песочницу, паперу либра до концелярии, а всего на

Купили сена одъ пана Никифора Леошкевича
до ратуша

З росказання пана войта, для пана Битовта
купили: рыбы свежей и вялой, селедцовъ, оливы,
олею, копусты, росолу, цыбули, крупъ, муки
пшеничной и гречъкой, соли кварта, оцту полъ-
гарца, боханъ хлѣба резового за осм. 22, пять
ситъницъ, пироговъ пять, обаранковъ, сена вяз-
ками, свечъ десятокъ за осм. 8, меду гарцы
три, пива гарцовъ шесть, а всего на

З росказання пана войта, в домъ: ситъницъ три
пироги чатыри, оливы полъфунта за осм. 23,
а всего на

Дня З, з росказання пана войта, для его ми-
лости пана оконома, на банкетъ купили: рыбы,
окуней

Пану бурмистру и хоронжему дали нагорелку.

З росказання пана войта, для пана Битовта
купили на банкетъ: рыбы свежей, щупаки два
за зол. 1 осм. 20, селедцовъ, вялей рыбы, оливы,
перцу, олею кварта за осм. 15, обаранковъ, цы-
були, росолу, копусты, оцту кварты три за осм.
18, соли кварта за осм. 8, ситницъ шесть, пи-
роговъ шесть, обаранковъ, хлеба резового, хрену,

Золот.	Осмак.
	ка
	ки
а	и
д	кв
ст	
а	ст
з	
дт	к
а	ѡт
дт	ет

меду пресного, сторожу осм. 5, крупъ кварты две осм. 5, муки грецкой и пшеничной, меду гарцы два, пива гарцы полъ треття, а всего на

Дня 3, з росказання пана войта, для пана Бытовта купили: рыбы свежей, шупака за осм. 25, язи два за зол. 1 осм. 15, селедцовъ пять за осм. 16, оливы, перцу, олею кварта за осм. 15, цыбули, хрену, копусты, меду пресного, муки пшеничной, крупъ, хлеба резового, ситъницъ пять, пироговъ пять, соли кварта и оцту кварта за осм. 18, меду гарцы два, пива гарцовъ чатыри, зайца за 1 зол., а всего на . . .

З росказання пана войта и за картою, концеляристомъ дорочъное к святу, за писанне розныхъ справъ, дали . . .

З росказання пана войта, купили Короцинскому мяса чверть . . .

З росказання пана войта, в домъ турмы купили дровъ возы два . . .

До концелярии дровъ возъ . . .

Слугамъ шести человекомъ, к святу Воскресению Г-дню, дали по золотому, а всего . . .

Галецкому, якъ посылали до Жывани, до пана Гойского, дали на дорогу . . .

Мистру Могилевскому на свято дали . . .

Дня 4, з росказання пана войта, в домъ купили: мяса целятчаго, яловиччаго, куровъ двое за зол. 2, шафрану полъ лота за зол. 1 осм. 10, хрену, а всего . . .

Ковалю Близнецу, за окованне колъ и на праву всей колясы . . .

Гавриле Сахоновичу, што посылае панъ райца Леошкевичъ з листами до пана войта, до Орши, запл. . . .

Коли ехалъ Михалко челядникъ ратушный до Смоллянъ, дали ему на дорогу . . .

За сено отцомъ законникомъ братскимъ, ведлугъ росказання ихъ милости нановъ, заплатили . . .

Золот.	Осмак.
д	н
г	з
л	
т	
	бд
	к
з	
	ет
а	
	б
а	б
а	
	ке
г	г
л	

За вино пану Семену Кузевце, за гарцы семь, гарнецъ по пяти тынъфовъ, которое послали (кому)? презъ пана Мирона Андзоровича и Филимона Дзешковича, заплатили . . .

Ведлугъ постановення з панемъ войтемъ, его милости пану Хоронжему Бытовту Залозе, одъ его милости пана рейментара приданый, стравныхъ пинедзей, талеровъ десять на тидзенъ, раховано талеръ по зол. 8, чынить . . .

Дня 7, з росказання пана войта, кланяли пану оконому Кицинскому в замку, поздоровляючи с святомъ, корення и вино брали у пана Романа Оноски в краме, што коштуеъ все . . .

Готовыхъ грошей покълонили талеровъ десять, роховано талеръ по золотыхъ осмъ, чынить . . .

Пану писарю Замковому Бутовичу талеры три по зол. осмъ, чынить . . .

Кухарови и жолнеромъ замковымъ . . .

Габрицкому жолнеру, кторый пилновалъ ратуша, дали . . .

Ксендзомъ Бернадиномъ на свенто дали, на прохъ, тынфа шелегами, чынить . . .

Ходзили пхмость панове маистратови до пана хоронжого Бытовта з коледою, однесли корення, што коштовало все . . .

Пану Петровскому Павлу, за грошы позычоные купили шапку одъ пана Григоря Чортка, за квоте заплатили . . .

З росказання пана бурмистра, перевозникомъ дали коледы . . .

Дня 8, з росказання пана войта, в домъ купили: рыбы свежей, ситъницъ чатыри, всего за . . .

За картою пана войта, купили меду для пана Короцинского гарцовъ пять . . .

З росказання пана войта, што повезли до Быхова Москалей одъ ксензця Менчика, купили хлеба за . . .

Золот.	Осмак.
мз	к
п	
лг	кс
п	
ка	е
г	
а	
а	т
г	н
ка	
а	ет
б	а
е	
а	г

Для Москаля Агарова пива поднесли гарцы три

З росказання пана войта, для пана капитана Федора Михайловича Агарова купили: мяса, хлеба резового, ситницъ две, пироговъ три, всего за

З росказання пана войта и за ведомостю пана райцы скарбового, заплатили пану Григорию Маковню за футро, за прошлый рокъ пану капитану Московскому шелегами

Дня гѣ, з росказання пана райцы Леошкевича, пану Федору Агарову, капитану, купили: мяса, хлеба резового, ситницу, сена вязками, а всего на

З росказання пана войта, для пана Жычевского купили: мяса, хлеба резового, ситницы три за осм. 12, соли кварта осм. 8, а всего на

З росказання пана войта, в домъ купили мяса целяччого за

Купили куровъ две

Купили паперу у пана Бизевича полъ реза, на расходъ, запл.

За медъ и за пиво, што рознеми часы набрано до ратуша для пановъ радныхъ и гостей, меду гарцы чатыри

Пива гарца чатыри

Пироговъ и обаранковъ рознеми часы до ратуша набрано за

Дня дѣ, з росказання пана войта, купили для пана Жычевского: рыбы вялой, овса мерку за зол. 4 осм. 15, боты для челядника за 3 зол., ситницъ три, Михалку послали съ панемъ Жычевскимъ и дали ему на дорогу 2 зол., а всего

З росказання пана войта, для пана Лещинского купили: рыбы свежей, хлеба резового, ситницъ три, пироговъ три, а всего на

З росказання пана войта, для пана Лещинского за бурку

Золот.	Осмак.
	кд
г	кѳ
пи	
к	кѳ
ѳ	ѳ
а	т
к	
и	
а	ѳ
ѳ	
дѣ	ки
к	кд
сѣ	

З росказання пана райцы Федоровича, якъ ехалъ до Оршы, до пана Бартошевича, купили: овса полъ мерки за 2 зол. 5 осм., ситницъ три, пироговъ чатыри, обаранковъ, а всего на

Дня еѣ, з росказання пана войта, въ домъ купили мяса за

Его милости пану хоронжему Битовту, ведугъ постановенне, странныхъ грошей талеровъ битыхъ десять, по золотыхъ осмъ, чынить

З росказання пана войта, для пана Лешъчинского купили: рыбы свежей, ситницъ две, пироги три, хлеба резового булка за осм. 18, а всего на

Дня сѣ, з росказання пана войта, для пана Куличинского, хоронжого, купили: овса мерку за 8 зол., куровъ четверо за 4 зол., ситницъ чатыри, мяса яловичого, а всего на

З росказання пана войта, для пана Лещинского купили: мяса, овса мерку за 4 зол. 10 осм., ситницъ две, пироги три, хлеба резового, соли, бураковъ, а всего за

Купили фляшъ гарцовыхъ десять

Три гломбики а)

З росказання пана войта, якъ седелъ у турме замковой Батуны, дали ему

Купили овса пулъ мерки до ратуша

Дали на дрова до канцеляріи

З росказання пана войта, в домъ купили рыбы свежой за

Концеляристомъ за писанне картокъ на сесью

Слугамъ к радуницы дали: Ерему

Автушку

Асипу Чечъку

За переносенне сена ад монастыря братского до ратуша

Золот.	Осмак.
г	с
к	ѳ
п	
к	сѣ
дѣ	кд
и	гѣ
г	ѳ
к	кѣ
с	
к	
к	
ѳ	ѳ
а	
	к

а) Гломбикъ, родъ рыбы.

З росказання пана войта до ратуша купили обаранковъ и пива за

Дня зѣ, з росказання пана войта, для пана Лещинского купили: мяса, ситъницъ три, пироговъ три, бураковъ, хлеба резового, а всего на

З росказання пана войта, для поручника Малиновского купили: мяса, хлеба резового, горелъки для Москалей полъкварти за 10 осм., а всего на

Дня иѣ, з росказання пана войта, за направу пистолетовъ для пана писаря Оршанского

З росказання пана войта, для пана поручника Малиновского, што сталь у пана Никифора Леошкевича, купили: мяса, ситъницъ шесть, соли кварта, цыбули, перцу, копусты, всего на

Купили канчукъ Голецкому за

Либру паперу на расходъ за

З росказання пана войта, для пана Лещинского купили: мяса, ситъницъ три, пироговъ чатыри, хлеба резового, а всего на

Дня ѡѣ, з росказання пана войта, Москалемъ, едучимъ з Орши до Быхова, купили: хлеба, пива, мяса, всего

З росказання пана войта, в домъ купили: рыбы, ситъницъ три, пироговъ шесть, оливы полъ фунта за 23 осм., всего

За пиво, што брано в домъ пана войта в месяцу Февралю, заплатили жыду за чатыри гарца

З росказання пана войта, поручнику Московскому, Малиновскому, купили: рыбы свежей, ситъницъ шесть, олею полъ квартиры за 80 осм., соли кварту за 80 осм., цыбули, хрену, перцу, дровъ возъ, сена возъ за 1 зол. 15 осм., а всего на

За картою пана бурмистра, Рыбалкомъ, што возили Малиновского з Москалями до Быхова, заплатили

Золот.	Осмак.
	к̄
г̄	ст̄
г̄	ст̄
з̄	
а̄	а̄
а̄	к̄
г̄	а̄
а̄	
к̄	ӣ
а̄	к̄
з̄	к̄.ѡ
к̄	

З росказання пана войта, для пана Лещинского купили: мяса, ситъницъ две, пироги два, хлеба резового, а всего на

Дня к̄, з росказання пана войта, Малиновскому поручнику Московскому, на день на страву дали

З росказання пана войта, для пана Лещинского купили: мяса, ситъницъ, пироговъ, обаранковъ, овса мерку за 4 зол., а всего на

Заплатили за фуру пану Спиридону Лапацкому, што наймовали до Оршы для пана Григоря Коробанки, лавника Яна Королькевича

З росказання пана войта, обаранковъ до ратуша за

Сержанту Москалю, што в замку на заложенстве стоитъ, коледы великодней дали

Свечъ десятокъ до ратуша

Выходечи з скарбцу, положили ситъницу п. райцу Леошкевичу

З росказання пана войта, за пиво, што набрано до ратуша рознеми часы гарцовъ чатыри .

З росказання пана войта, в домъ купили: мяса яловича и свиного за

Дня ка, з росказання пана войта, для пана Лещинского купили: рыбы свежей, ситъницъ, пироговъ, овса полъ мерки за 2 золот. 3 осм., а всего на

Его милости пану Суколекъторови, што чопове одбералъ од пана Пицалы, ординованый за пиво екъзеквовалъ по мешанахъ, загодили талеровъ шесть, раховано талеръ по зол. осмъ . . .

З росказання пана войта, Малиновскому, поручнику Московскому, купили або тежъ дали на страву, на день

Тремъ поручъникомъ Татарскимъ, што экзеквовали по месте, дали

Дня к̄к, з росказання пана войта, пану Садковскому купили: овса мерку за 4 зол. 5 осм.,

Золот.	Осмак.
г̄	т̄
к̄	
з̄	ѣ
к̄	
а̄	ӣ
з̄	
а̄	к̄
к̄	т̄
а̄	ст̄
ми	
к̄	
а̄	

за свечи лоевые и шило, всего

3 розказання пана войта, для пана Лещинского купили: рыбы, ситъницъ две, пироги два, хлеба резового боханъ за 15 осм., а всего на . . .

За приробенне пистолета Семену, цехмистру, дали талеры три, которые оддали панъ райца Леошкевичъ, у Витебску, пану Бульгакови, чынить шелегами

3 розказання пана войта, для слуги пана Борташевича купили: овса полмерки за 2 зол., ситнищъ две, всего

3 розказання пана войта, для пана Малиновского, поручника Московского, на день дали на страву

Дня кѣ, з розказання пана войта, Малиновскому, поручнику Московскому, дали на день, на страву

3 розказання пана войта, его милости пану хоронжему Битовту стравныхъ грошей, на тидзень, ведлугъ постановення, талеровъ десять, чынить шелегами

3 розказання пана войта, для пана Лещинского купили: мяса, овса мерку за 4 зол., ситнищъ две, пироги два, хлеба резового булька за 12 осм., соли полъ кварты за осм. 7, а всего на . . .

3 розказання пана войта, в домъ купили: кура за зол. 1, ситъницъ чатыри, всего

3 розказання пана войта, для слуги пана Бартошевича купили: мяса, ситъницъ две, сена вязками, всего

Дня кд, з розказання пана войта, для пана Лещинского купили: мяса, ситъницъ три, пироги три, бураковъ, дровъ, крупъ, цыбули, сена вязки две за осм. 10, в вечеръ пироги два, горелъки купили челяднику за осм. 10, а всего . . .

3 розказання пана войта, человеку, што з листами пришовъ од пана Линъдовта з Бобра, дали

Золот.	Осмак.
ѳ	кѣ
кѣ	гѣ
кд	
к	к
к	
п	
з	дѣ
а	кд
а	кз
д	ѳ
а	

3 розказання пана войта, поручшыку Московскому, Малиновскому, дали на день, на страву . . .

3 розказання пана войта, для слуги пана писара Оршанского, Бартошевича, купили: менса, ситъницы две, всего

3 розказання пана бурмистра, слуге пана реента Павловского, позычили тынфы два, чынить

Будучи у пана хоронжого Битовта у господа, панове маистратови зыскали меду гарца три . . .

3 розказання пана войта, пану Гарасиму з Оршы заплатили за пиво

3 розказання пана войта, подчасъ бытности на ратушу пана поручника Малиновского и Зелъмана жыда и писаровъ с ихъ цельныхъ, взяли меду гарца полъ треття за

3 розказання пана войта, для пана Ивановского купили овса полмерки за

В домъ пана войта: овса полмерки, ситницу, всего за

Купили до скарбу овса мерокъ две

Дня кѣ, з розказання пана войта, поручшыку Московскому, Малиновскому, дали на день, на стрвву

3 розказання пана войта, для пана Лещинского купили: мяса, ситъницъ две, пироги два, дровъ, бураковъ, соли пулъ кварты за осм. 4, овса полъ мерки 32 зол., а всего на

В домъ пана войта, на банкетъ купили: мяса, куровъ двое, качанъ двое, ситъницъ чатыри, пирововъ шесть, раковъ живыхъ, вина фляшы две за зол. 8, цукру фунта полътора за 3 зол. 8 осм., а всего

Дня кз, з розказання пана войта, для пана Лещинского купили: мяса, флякъ двоякихъ, ситъницъ две, пироги два, овса пулъ мерки за 2 золотыхъ 15 осмаковъ, дровъ, соли, бураковъ, а всего на

Золот.	Осмак.
к	
а	з
к	к
г	
ѳ	
к	ѳ
к	ѳ
к	з
н	
к	
а	кѳ
нѣ	кд
ѳ	к

3 росказання пана войта, в домъ ситъницъ три, пироговъ шесть, всего за

3 росказання пана войта, пану Францкевичу, сендзи Оршанскому, за одебраннемъ квиту, дали посельщизны

3 росказання пана войта, Малиновскому, поручнику Московскому, дали на страву, на день

3 росказання пана войта, на сессы набрали пива до ратуша гарцы три, меду для пановъ радныхъ гарцы три, свечъ, обаранковъ, раковъ, пива гарцы два, а всего на

Концеляристомъ за писанне картокъ

Дровъ до концелярии и цвечковъ до приближенне уневерсаловъ

Слугамъ двумъ на ситницы дали

Купили паперу либру до проколу за

3 росказання пана райцы Леопкевича, за прошле часы набрали меду до ратуша рознеми часы, для гостей, гарцовъ осмъ за

3 росказання пана райцы, мистру дали

Заплатили за три либры паперу

3 росказання пана войта, в домъ: мяса, флякъ, сена возъ за 1 зол. 15 осм., а всего за

3 росказання пана войта, Малиновскому, поручнику Московскому, дали на страву, на день

3 росказання пана войта, для пана Лещинского купили: еецъ, ситницъ, пироговъ

Жыду, што приехалъ од пана Пицалы по грошы, купили: ситъницъ три, хлеба резового боханъ за осм. 20, а всего

3 росказання пана войта, жыду Зелъману купили ситъницъ пять

Дня кн, з росказання пана войта, Малиновскому поручнику Московскому, дали на страву, на день

3 росказання пана войта, Москалемъ што ехали до Черехова, човековъ пятьдесятъ, купили для пана поручника: рыбы свежей, ситницъ

Зелот.	Осмак.
а	
рк	
б	
г	г
к	
	с
	кт
й	
а	
к	кт
б	кт
к	
	ке
а	й
а	
к	

пять, пироговъ пять, для сержантовъ трехъ рыбы за 1 зол., ситъницъ три, росолу, цыбули, перцу, селедцовъ для салъдатовъ за 1 зол. 15 осм., овса мерки две за 8 зол., хлеба резового бухонъ осмнадцать за 2 зол., сена вязки две, пива гарцы три, а всего на

3 поборовыхъ грошей дали пану Мирону Андзоровичу, лавнику, ядонцему до Оршы, отобранныхъ од пана Федора Кузевки и колеговъ его

3 росказання пана войта, в домъ купили: рыбы свежей, ситъницъ три, пироговъ шесть, обаранковъ, а всего

Заплатили за два гарца меду, узетыхъ до ратуша, для розныхъ пановъ

3 росказання пана райцы Федоровича, подчасъ бытности пана войта Казановича на ратушу и иныхъ пановъ, взяли меду гарнецъ, раковъ, пива гарца полътора, свечъ до ратуша, а всего

Дня кж, з росказання пана войта, в домъ купили мяса и нырки, всего за

3 росказання пана войта, Малиновскому, поручнику Московскому, дали на страву, на день

Его милости пану хорунжому Битовту, странныхъ грошей, ведлугъ постановенне, на неделю дали

Купили лычаки а) и атосы б) до воза за осм. 10, раковъ для пана войта за 8 осм., качъки до воження гною за осм. 6, пива гарнецъ до ратуша, меду гарнецъ, обаранковъ, за давное пиво, до ратуша набрано, гарцовъ пять, а всего на

Слугамъ двумъ еще дали по ситницы, за пошенне картокъ на сессыю,

3 росказання пана войта, пану Мирону Андзоровичу, якъ ехалъ до Оршы з панемъ Васи-

Зелот.	Осмак.
кс	т
рбе	
а	кг
б	
а	кз
а	кт
б	
п	
г	кт
	кт

а) Лычакъ, веревка. б) Атосы, тяжи.
XVIII.

лиемъ Моковнемъ, купили: ситъницъ, пироговъ, хлеба резового боханъ за осм. 20, леецъ и лычаковъ, мазницю и дегтя за осм. 25, за напругу колясы 1 зол., барыльку за осм. 12, овса мерку за 4 зол., а всего на

Ведлугъ реестру, поданою од пана райцы Леошкевича, вина гарцы два кварта три для пана полъковника Баратинского, за

Дня 4, з росказання пана райцы, Малиновскому, поручнику Московскому, дали на страву, на день

З росказання пана войта, в домъ купили: ситъницъ чатыри, пироговъ пять, обаранковъ, а всего

Для пана Колиновского, меду полгарца за

Итемъ тежъ на выправе пана Мирона, што панъ Леошкевичъ самъ плацилъ, голову цукру ф. три и полъ для пана полковника

Пану Мирону за праце дали

Также паномъ делегатомъ дали на страве

Особливе послали презъ Галецкого тымже паномъ посломъ до Оршы

Еще презъ Галецкого дали пану Мирону Андзоровичу

Мсца Мая 4 дня, з росказання пана войта, купили Бахановичу ситницы две

Караиму (sic) Малиновскому, поруччику Московскому, дали на день, на страву

За справованне коней мескихъ, Раструхарю заплатили

Для пана войта купили: еецъ и пирогъ

Для пана Колиновского, меду полъ гарца

Для пана войта Базановича: раковъ, обаранковъ, меду гарнецъ, еще обаранковъ, вина

З росказання пана войта, Москалемъ, што з Дрибина неволниковъ шляхту провадзили до Быхова, купили хлеба резовго на осмъдесять чело-
вековъ за зол. 6, ситъницъ осмъ, мяса сер-

Золот.	Осмак.
и	кє
дї	к
к	
а	т
	єт
з	зї
л	
о	
и	
м	
	кї
к	
а	
з	
	з
	єт
а	т

жанту и тремъ солдатамъ на 24 осм., мяса поручнику за 2 зол. 3 осм., селедцовъ для солдатовъ за 2 зол., соли кварта 9 осм., крупъ, цыбули, овса мерку за 4 зол., пива гарцы два, сена вязки две, перцу, а всего на

З росказання пана войта, Галецкому, якъ ехалъ до Оршы, до пана Мирона, дали на страву и купили ситницю, пироговъ, всего

Дня 6, з росказання пана войта, Караиму Малиновскому, поручнику Московскому, на день дали, на страву

З росказання пана войта, в домъ купили: ситницъ три, пироговъ шесть, мяса, а всего на

З росказання пана войта, Москалемъ, што провадзили з Дрибина неволниковъ шляхту до Быхова, купили хлеба резового, ситницъ пять; перевозникомъ, што ихъ перевезли, 1 зол. 20 осм., сена поручнику—взели сами на 10 осм., пива гарнецъ взели до ратуша, а всего на

Дня 7, з росказання пана войта, караиму Малиновскому, поруччику Московскому, дали на день, на страву

З росказання пана войта, в домъ купили рыбы

Шатру и Габрицкому, што ховали людей умерлыхъ, беручы по улицахъ, на неделю дали

З росказання пана войта, купили раковъ для пановъ радныхъ за 8 осм., обаранковъ, пива полъ гарца, всего на

Коли ехали панове маистратови за Днепъръ, до пана Бобрика, строны жита успокоенне, за превозъ дали осм. 15, за перникъ для пана войта осм. 6, всего

З росказання пана войта, за гарнецъ меду для п. Битовта

Купили до ратуша овса мерку за 4 золот., пива гарнецъ, раковъ, пива полъ гарца, обаранковъ, а всего на

Золот.	Осмак.
зї	кї
а	и
к	
а	кє
є	дї
к	
	к
д	
	єт
а	ка
д	кє

Ковалю Близнецу, за подковання коней мескихъ запл.

Взели до ратуша пива гарнецъ

Дня 4, з росказання пана войта, Малиновскому, поруччику Московскому, дали на день, на страву

З росказання пана войта, п. Хоронжему Битовту дали скуру турецкую, запл. за нее 16 зол., итемъ две шкуры воловехъ готовыхъ, запл. 16 зол., всего

Перевозникомъ, што повезли караиму Малиновского, поруччика Московского, до Быхова, дали

З росказання пана войта, в домъ купили рыбы, ситъницъ три, леща живого за 25 осмаковъ, всего на

Дня 5, караиму Малиновскому поручнику Московскому, на страву, на день дали

За направу пистолетовъ пана Понятовского запл. слесарю

З росказання пана войта, пани Яновской, за овесъ, што взяли до места

Дня 5, з росказання пана войта, для его милости пана Линдорфта купили: цукру голову ф. 3 за 7 зол. 15 осм., две фляшы вина кв. 6 за 8 золот., ситъницъ пять, рыбы свежей, овса мерки две за 8 зол., сена возы три за 3 зол. 16 осм., всего на

Пану хоронжему Битовту, ведлугъ постановенне, стравныхъ грошей, на тыждень дали

Караиму Малиновскому, поручнику Московскому, дали на страву, на день

З росказання пана войта, в домъ купили: мяса яловичча, рыбы, ситниці три, пироговъ шесть, а всего на

Для п. пультковника 1 ф. перцу, 1 ф. мигдалъ, 1 ф. розинекъ великихъ, 2 фляшы вина кв. шесть, голову цукру ф. 3 за 7 зол. 15 осм.,

Золот.	Осмак.
	кє
	и
к	
а	к
	к
г	а
к	
к	к
м	
п	
к	
г	кк

розинекъ малыхъ 1 ф. за 1 зол., шафрану 1 л. за 2 зол. 20 осм., 1 ф. рыжу за 10 осм., всего на

З росказання п. войта, для челядника п. Піоры купили овса 1/2 мерки за

З росказання пана райцы Федоровича, взяли меду гарнецъ за

Послали Мартина, челядника меского, до Оршы и до Чареи з листами до пана Хлевинского, дали на страву

Дня 3, з росказання п. войта, для его милости п. Линдорфта купили: мяса четверть за 8 зол., сена возы три за три зол. 18 осм., ситъницъ пять, овса мерки 2 за 8 зол., у вечеръ еще овса мерку за 8 зол., сена чолъны два од п. Горенина за 3 зол., всего

З росказання п. войта, въ домъ купили: кура за 1 зол. 6 осм., мяса, всего

Шатру купили заступъ людей ховать, за Галецкому, якъ ехалъ до Быхова по коня, дали на страву

З росказання пана войта, салъдатомъ Малиновского дали на страву

З росказання пана райцы Федоровича, купили горелъки для отца протопопа, за

Раковъ и обаранковъ для п. войта

Ковалю, што кавали (лошадей?) Гедровича за гроши п. Пишалы

Купили уздечку на коня меского за

З росказання пана войта, взяли меду гарн.

Дня 6, караиму Малиновскому, поручнику Московскому, дали на страву, на день

Въ домъ войта: ситъницъ три, пироговъ шесть,

З росказання пана войта, Москалемъ, што на плитахъ приехали водою, барву а) провадзили до полковъ, купили хлеба за

Золот.	Осмак.
кє	кє
к	
а	
а	
кз	и
к	сг
	кг
к	
к	
	ет
	т
	ет
а	
а	
к	
а	
к	ет

а) Барва, обмундировка, одежда.

	Золот.	Ссмак.
За одмыкання Цедова коня, якъ взяли до Витебска ехать, ковалю заплатили		51
Взели до ратуша пива $\frac{1}{2}$ гарца за		1
Цеслемъ а), што браму загородзили, двери до канцелярий зробили, запл.	к	5
Купили сена до ратуша возъ два за 2 зол. и овса мерку за 4 зол., два возы сена за 2 зол., за направу замка 7 осм., взято пива 1 гарн., свечъ, рознеми часы набрано пива, обаранковъ, куп. сена для коней мескихъ вязки три, всего . .	ѣ	кз
Дня ѣ, з росказання п. войта, для п. Молоткевича купили: мяса яловичча, ситъницъ две, пироги два, всего	1	ст
В домъ п. войта купили мяса	г	
Для его милости п. Линдорфта купили: овса мерки 3 за 12 зол., сена возы два за зол. 2, ситъницъ 5, паперу либры 2 за 1 зол. 18 осм., всего	ст	н
З росказання п. войта, для его милости п. комисаря Талъслонта од его милости п. каштеляна Витебского, взяли: вина фляше за 4 зол., фунтъ перцу за 2 зол. 20 осм., фунтъ имъберу за 1 зол. 10 осм., голову цукру $4\frac{1}{2}$ ф. за 13 зол. 15 осм., 1 ф. мигдаловъ за 1 зол. 20 осм., 1 ф. розинекъ малыхъ за 1 зол., 1 ф. рыжу 20 осм., а всего на	кз	е
За недели чатыри Шатру и Габрицкому заплатили, что людей убогихъ ховали, жебы умерлые по уликахъ не лежали, обоимъ дали . . .	ст	
Выправа пана райцы Леошкевича з п. Владиславемъ Митьковичомъ до Витебска, до вельможного его милости п. каштеляна Огиньского; купили: пироговъ 25, обаранковъ, ситницъ 5, овса мерку за 4 зол., слонины ф. 5 за 1 зол. 25 осм., рыбы вялей, соли две кв. за 14 осм., мази 8 кв. за 16 осм., цыбули, замокъ до келли б),		

а) Цесля, плотникъ, столяръ.
б) Келля, экипажный сундукъ.

	Золот.	Осмак.
хлеба резового боханъ 25 осм., две головы цукру ф. 9 ^{1/2} за 28 зол. 15 осм., а всего на	лс	кг
3 розказання п. войта, для п. Ивановского купили: мяса, хлеба резового, всего	а	ке
Дня 7, з розказання п. войта, для е. м. п. Линдорфта купили: рыбы свежей, овса 2 мер. за 8 зол., для челядзи ботовъ 3 пары за 10 зол. 15 осм., а всего на	ка	ет
Карайму Малиновскому, поручнику Московскому, дали на страву, на день	б	
В домъ п. войту: ситницъ 3, пироговъ 6	а	
Для п. Молоткевича купили: рыбы свежей и вялей, ситъницъ 2, пироги 3, травы для коней, всего	а	ка
3 розказання пана войта, слуге п. Бартошевича дали	а	ке
Москали, што приехали на плытахъ, побрали хлебъ у рынку, у жонакъ гвалтомъ, з розказання пана войта заплатили	г	т
Дня 11, з розказання п. войта в домъ: ситъницъ 3, пироговъ 6, чвечковъ мосенжныхъ а) до обиянне колясы, мази, всего	б	ке
3 розказання п. войта, п. Молоткевичу купили: мяса, ситъницъ 2, пироги 2, травы для коней, у вечеръ еецъ 10 за 8 осм., травы и пироговъ, а всего на	к	ки
Москалемъ, што на плытахъ приехали, з розказ. п. войта купили хлеба за	к	т
3 розказання п. райцы Федоровича, подчасъ станцы жолнеровъ у дому его, купили мяса за	к	
3 розказання п. войта, Москалю, поруччику Агарову купили: мяса, хлеба резового, ситницы 2, меду гарнець, травы для коней, всего	г	т
3 розк. п. войта, купили до ратуша: кавиару, б) оливы, перцу, хлеба, пива, меду гарнець, всего на	а	ке

а) Цвечокъ, цвечокъ, мосенжнй гвоздизъ мѣдный.
б) Кавняръ, паюсная икра.

	Золот.	Осмак.
Дня кѣ, з роск. п. войта, п. Молоткевичу купили: рыбы, перцу, оливы, цыбули, ошту, ситницу, 2 пирога, травы для коней, всего	к	ѣ
3 роск. п. войта, для поручника Агарова купили: рыбы свежей и вялей, ситницы и хлебъ резовой, травы для коней, всего	к	т
Москалемъ, што приехали на плытахъ, купили хлеба резового за	к	
3 роск. п. войта, для ксендзовъ Оршанскихъ, што приехали по кѣвоте, а) купили рыбы, хлеба .	а	ѣ
3 роск. п. войта, человеку, што приходилъ з листами, дали на хлебъ		ѣ
В домъ пана войта купили мяса	к	
Дня гѣ, Москалемъ, што приехали на плытахъ, купили хлеба резового	к	
3 роск. п. войта, ксендзу гварляну налили меду гарцы 3	г	
Москалемъ, што приехали на плытахъ, купили хлеба	к	гѣ
Дня дѣ, з росказ. п. войта, Москалемъ, што ехали з Быхова до Витепска, купили мяса, хлеба		кѣ
В домъ п. войту: ситъницъ 3, пироговъ 6	а	
Москалемъ, што приехали на плытахъ, купили хлеба резового	к	т
3 роск. п. войта, Москалю маеру, што приехалъ з Быхова, сталъ зась у Семена Кузевки, казано ему даць: вина полъ гарца за 4 золот., ситъницъ 5 и кура, травы вязокъ 30, а всего на	ѣ	кѣ
3 роск. п. войта, маеру, што приехалъ з Быхова, сталъ у Семена Кузевки, купили: мяса, ситъницъ 3, крупъ, соли, для солдатъ: мяса за 1 зол. 10 осм., ситъницъ 10, соли побрали, пива за 5 гар., а всего на	и	к
В домъ пана войта купили: мяса, оливы 1 фун., всего	к	кѣ

а) Квота, извѣстная сумма, подачка.

Выправа п. войта до Оршы, при нимъ п. Янъ Королкевичъ. Купили: мяса на печеня, дзегтю кварть десять, всего

Выправа шляхетныхъ ихъ милостей пановъ, Яна Коробанки, бурмистра, Трофима Федоровича, райцы, Филимона Дзешкевича, посполитого, до наяснейшого короля, пана нашего милостивого и до ясневельможного его милости пана гетмана великого князства Литовского. 3 росказання пана войта и целого маистрату, купили страве в дорогу: хлеба резового на сухари и такъ взяли в дорогу на зол. 7 осм. 3, ситъницъ осмъдесять, пироговъ осмъдесять пять, обаранковъ на 3 зол. осм. 15, перцу и имберу по чвертце за 1 зол., вялей рыбы, соли кв. чатыри, ремневъ до обитце колясы за 1 зол. 15 осм., скуро юхтово од пана Габриеля Королкевича, лавника, за 10 зол., слонины фъ 30 за 9 зол., цвечковъ простыхъ до обитце колясы копъ 15 за 2 зол., крупъ ячныхъ и овсяныхъ 100 кв. 10 зол. 16 осм., за направу колясъ двюхъ Бедышу запл. 2 зол. 16 осм., за оковання тыхъ колясъ 3 зол. 20 осм., плотна на ребтухи за 1 зол. 2 осм., за направу шоръ и за обиванне колясъ и за скурки лямцы а) римарю запл. 5 зол. 3 осм., мяса розного на 6 зол., дегтю кв. 30 до колясъ за 2 зол., секира и постронки и бичи 2 зол. 3 осм., вожакъ 2 дес. за 1 зол., свечъ лоевыхъ 5 дес. 1 зол. 3 осм., масла гарнушекъ, плотна для увиання великихъ речей, серъки, мусать, табаки тютюну; кремень, губки за 2 зол.; ковшъ, талерки, ложъки, поварка за 15 осм.; мешковъ 10 до всей харчи за 1 зол., шолку до печации за 4 осм., за направу коцелковъ 25 осм., ковалю за паръ 8 подковъ по 25 осм. и за копу ухналей, всего 7 зол.; за кованне восий и загваздакъ и дышла 1 зол. 15 осм., канчукъ и паски 1 зол. 20 осм.,

а) Лямцы, воймы.
XVIII.

ладунакъ 2 дес. 1 зол. 10 осм., пива у дорогу 4 гар., тютюну попушъ 10 за 2 зол., шафрану лотъ 2 зол. 20 осм., голова пукру въ 4½ ф. за 13 зол. 15 осм., овса мерки 3 за 12 зол., четвертка перцу и четв. имъберу за 1 зол., лотъ гвоздикъ за 20 осм., галекъ мушкетовыхъ за 20 осм., кацелокъ медный ф. 10 за 13 зол. 10 осм., обцуги а) за 1 зол., шворень за 25 осм., млотекъ за осм. 15, а всего на

Дня сѣ, з роск. п. войта, Москалемъ, што на плытахъ приехали, купили хлеба за

По одеханню п. войта Лапицкого до Оршы, на сеймикъ, при бытности на месцу пана Федора Казановича, войта, у ратушу, на тенчасъ были ксенже и панъ Загурски, взяли меду 3 гар., обаранковъ, раковъ, всего на

З росказ. и за карто п. войта Казановича, для поручника Григоря Агарова купили: ситъницъ 5, пироговъ 10, пива гарцы 3, меду 15 гар., а всего на

За три гарца пива, узятыхъ до ратуша

Для п. Колиновского, писаря, горѣлки добрей за ½ кв.

Взели до ратуша меду 1 гар.

Што коня привели Москали, дали

Обаранковъ до ратуша

З роск. п. райцы Федоревича, для конюшого канелера Девича меду 4 гар.

Дня зѣ, з роск. п. войта, для поручника Григоря Григоровича Агарова купили: рыбы свежей, ситъницъ 5, пироговъ 10, для солдатовъ: хлеба бохановъ 40 за 15 зол., пива 2 гар., соли, цыбули, оцту, перцу, а всего на

З роск. п. войта, за ведомостю целого майстрату, купили наметъ у Габриеля Кравца, подаровали тому поручнику, што мелъ з места узять подводъ сто, запл.

а) Обици, клещи.

Зелот.	Осмак.
рѣс	сѣ
к	г
г	сѣ
зѣ	дѣ
кѣ	
а	к
	сѣ
а	сѣ
а	
к	сѣ
рѣк	

Галецкому за недель тринадцать, по зол. 4 поденщины дали

Станкевичу за недель 12 дали

Ивану Кокотце за недель 8 дали 20 зол., итемъ по великодню за недель 5, итого

Михалце за недель 8 зол. 20, по великодню за недель 5, итого

З роск. п. войта, Москалю, што приехалъ з Быхова з подводу, загодили за 1 зол. 4 осм., травы купили для коня, всего

Купили травы для коней мескихъ

Слузе п. Битовта, што екзекуцыю спровадилъ, дали тынфа, чинить

Дня иѣ, з роск. п. войта, Казановича, для поручника Агарова купили: мяса, ситъницъ 5, пироговъ 10, цыбули, соли, перцу, крупъ; того жъ поручника сержанту в той же справе дали 16 зол.; од того жъ поручника купили дерева осмъ тарковъ, которое взяли до замку, 40 зол., а всего на

З роск. п. войта Казановича, в домъ: куровъ 2 за 2 зол. 8 осм., сыры 2 за 20 осм., пироговъ 5, еецъ 40, а всего на

Дня ѡѣ, з роск. п. войта, для салдатовъ пана поруччика купили: хлеба резового булакъ 40 за 14 зол. 20 осм., соли кварту, пива гарнецъ, а всего

З роск. п. войта Казановича, въ домъ купили: ситъницъ 5, пироговъ 6, оливы полъ ф. за 25 осм., пива 6 гар., а всего

Слугамъ пети, што картки носили, 1 зол., свечъ до ратуша 2 дес. за 16 осмак., за напругу замка 12 осмак., сена для коней мескихъ, а всего

Дня кѣ, з роск. п. войта, поруччику Григорью Агарову купили: мяса, ситъницъ 5, пироговъ 5, перцу, цыбули, крупъ 4 кв., соли кварте, што самъ поруччикъ забралъ дегтью у Никифора Ца-

Зелот.	Осмак.
нѣ	
кѣ	
а	
а	
а	ѡѣ
а	г
а	г
ѡѣ	кѣ
а	г
ѣѣ	ѣ
г	кѣ
к	сѣ

	Золот.	Ссмак.
рова вядровъ 15, у Гришка дегтеря за картою п. войта на зол. 20, а всего на	кє	ѡѣ
Концеляристомъ за писанне картокъ на сессыю.	б	
3 роск. п. войта Казановича, на сессыю узели: меду 2 гар., пива 4 гар., травы купили для коней мескихъ, а всего	г	дѣ
Дня ка, з роск. п. войта, для п. Булѣгака и п. Толѣкевича купили: мяса, кура за 1 золот., ситницъ 5, пироговъ 5, вина фляшы 2 од пана Романа Оноски, всего	гѣ	ѣѣ
Пану Рысинскому, што спровадзилъ жолѣнеровъ з Куполова, дали	а	
За пиво хоронѣму 3 гар., што набрано до ратуша		ка
3 роск. войта Казановича, для поручника Григоря Агарова купили: мяса, ситѣницъ 5, пироговъ 3, соли кв., крупъ кв. 2, бураковъ, цыбули; писарю п. поручника дали 1/2 тал. или 4 зол.; подчасъ бытности п. войта Казановича у дому п. Кузевѣки, у поручника, казали даць вина для п. поручника 1 1/2 гар., а всего на	к	г
Дня кб, з роск. п. войта Казановича, в домъ взели меду 4 гар.	а	
Заплатили за траву для коней мескихъ		иѣ
3 роск. п. войта Казановичи и п. бурмистра Молчанковича, запл. за 2 гар. меду	б	
Травы для коней п. Казановича, войта, за		ѣѣѣѣѣѣ
Козаку войтову дали		
Взели пива гарнець до ратуша		
Дня кг, з роск. п. войта, для велможного его милости столника Сапеги 2 фляшы вина за 8 зол., 2 головы цукѣру Кандысѣ Брутѣ 9 1/2 ф. за 28 зол. 15 осм., овса мерку за 5 зол., а всего на	ма	ѣѣ
Купили паперу од пана Бызевича либру до концелярии за		ка
Пану Молоткевичу, слуге пана Фронцкевича, сендзи Оршанского, на всю страву дали 8 зол., куп. 1/2 локтя китайки за 4 зол., а всего на	ѣѣ	

	Золот.	Осмак.
Итемъ за двѣ скуры чарныхъ пану сендзи, презъ Молоткевича, запл.	и	кѣ
3 роск. п. войта, перевозникомъ, што повезли поручьника Агарова до Быхова, запл.	а	д
Для салъдатовъ Трескиныхъ купили хлеба, травы за		к
3 роск. пана войта, в небытности п. хоронжого Битовта в Могилеве, челядзи дали на страву недельную	к	
3 роск. п. войта Казановича, запл. за медъ, што набрано до ратуша гарцовъ 6, для гостей .	с	
Дня кѣ, купили овса $\frac{1}{2}$ мер. для коней мескихъ	к	с
3 роск. п. райцы Леошкевича, Москалю, што приехалъ з Смоленска, подводы потребовалъ, дали: зол. 1, пироги 3, ситницу, соли и травы для коня, а всего	а	кѣ
3 роск. п. войта, Москалю Траскину, што до Быхова подводы потребовалъ, купили: хлеба резового, крупъ, соли, цыбули, травы для коней, всего на		кѣ
3 роск. п. войта, для слуги вельможного его милости п. столника, што сталъ у п. райцы Леошкевича, купили травы для коней, овса $\frac{1}{2}$ мер. за 2 зол. 15 осм., а всего на	к	кѣ
3 роск. п. войта Казановича, в домъ куро-спондентомъ и для гостей инъныхъ меду гарнець; до ратуша для пановъ радныхъ: горелки за 20 осм., пива 1 гар.; для коней мескихъ травы; за гарнець меду, взято до ратуша, и пива 2 гар., раки, обаранки, паперу концеларистомъ, за дав- ний гар. меду, взятый до ратуша, всего	ѣ	ѣт
Дня кѣ, з роск. п. райцы Леошкевича, для слуги п. столника купили: мяса, ситницу и тра- вы для коней, всего на	а	з
Купили травы для коней мескихъ и жолнер- скихъ вязекъ семъ		к
Въ домъ п. войта, для жолнеровъ Полскихъ		

	Золот.	Осмак.
и Московскихъ купили: овса мерку за зол. 5, ситъницъ 3, либра паперу 1 зол. 12 осм., рыбы, а всего	ѣ	ѣд
Обаранковъ до ратуша и меду гарца полътора	а	и
3 рокс. п. войта, для п. Короцинского взели: меду гарцы два, пива пулъ гарца	ѣ	а
Травы для коней мескихъ за 10 осм., пива 12 гар. зъ дому Купецкого, разнеми часы набрано, а всего на	г	ст
Дня ѣз, з рокс. п. войта, пану Линдорфту купили: рыбы, ситниці пять, всего	ѣ	и
3 рокс. п. войта, для п. енерала Оршанского купили боты за	ѣ	т
3 рокс. п. войта Казановича, для слуги п. столника купили: рыбы свежей, пива гарнець, ситница, травы для коней, всего на	а	т
Заплатили за хлебъ резовой, што Москали сами похватили п. поручника Агарова, што наприехали на плытахъ	а	
3 рокс. п. войта, п. Радомскому купили рыбы свеж. за		ѣд
Купили для коней мескихъ травы, свечъ левыхъ 10 за 6 осм., пива до ратуша гарцы три, всего на	а	ст
Дня ѣз, съ рокс. п. райцы Леошкевича, для п. Киркора купили: рыбы, хлеба резового, ситъницъ 2, перцу, цыбули, соли, травы для коней, а всего на	ѣ	ѣт
3 рокс. п. войта, купили в домъ мяса за	ѣ	ѣ
3 рокс. п. райцы Леошкевича, п. Молоткевичу купили: рыбы, ситъницу, пироговъ, травы для коней, оцту, цыбули, перцу, всего на	а	дт
Купили травы для коней мескихъ, слугамъ мескимъ дали к поминалницы человекомъ шести по осм. 15, всего	г	т
Дня ѣи, з. розказання п. райцы, Леошкевича, п. Молоткевичу купили: мяса, ситъницъ 2, еецъ		

	Золот.	Осмак.
10, барщу, цыбули, дровъ, соли, травы для ко- ней вязки 4 за 15 осм., у вечеръ еецъ 10 за 8 осм., пироговъ, соли, мяса, ласати, перцу . . .	д	г
3 розказання п. войта, для п. Киркора ку- пили: мяса, ситницы две, соли, хлеба резового, травы рано и на вечоръ за 16 осм., а всего на . . .	г	э
За картою п. войта, для вельможного его милости п. Статкевича, полковника, купили: розд- зей гонтовыхъ копъ триста, по 5 осм., итого за .	н	
Купили травы для коней мескихъ за 15 осм. и банку наосу для кошенния травы за 3 осм., всего		н
Дня кѣ, з розказання п. войта Лапицкого, для его милости п. Фронцкевича, сенъдзи Ор- шанского, купили: мяса четверть за 7 зол., сить- ницъ 10, пироговъ 10, масла гарщочекъ за 1 зол., еецъ 20 за 16 осм., овса мерокъ 2 за 9 зол., дровъ возы два за 24 осм., тры боханы хлеба резового за 1 зол. и 20 осм., соли, цы- були. Для Молоткевича: мяса, сметаны, сить- ницъ две, пироги три, еецъ 10, цыбули, соли, травы, оливы, свечъ, две фляши вина за 8 зол., сторожамъ, што пильновали коней и воевъ, 15 осм., для п. сенъдзи: фунтъ цукъру за 2 зол. 5 осм., гваздикъ, цынамону, фунтъ перцу за 2 зол. 20 осм., фунтъ имъберу за 1 зол. 10 осм., фунтъ мигдаловъ за 1 зол. 20 осм., чатыры фун- ты оливы за 6 зол. 20 осм., фунтъ цукъру Кандысъ Брутъ за 3 зол., два фунты розынекъ великихъ и малыхъ за 1 зол. 20 осм., два ф. рыжу за 1 зол. 10 осм., лоть шафрану за 2 зол. 20 осм., два лота квяту за 2 зол., два лоты га- лекъ мушкетовыхъ за 1 зол. 10 осм., за под- коване коней троихъ Близнецу 2 зол. 4 осм., а всего на	лѣ	кѣ
За поправу колясы меской запл.		д
3 розказання п. райцы Леошкевича, для п. Киркора купили: мяса, ситьницъ 3, хлеба, соли		

кварта за 8 осм., пива гарцы 4 за 24 осмак., а всего

3 роск. п. войта., мистрови змарлему купили труну за

3 роск. п. войта, для п. Якимьянского, што сталь у п. райцы Леошкевича, купили: мяса, ситъницъ две, травы для коней, овса пульт мерки за 2 зол., меду гар. 6, пива гар. 10, а всего на

3 роск. п. райцы, слуге п. Лишыцкаго дали

3 росказання п. войта, в домъ для п. Петровского и п. Ламяки купили: мяса, ситъницъ 2, травы для коней, а всего на

Якъ раховали пана райцу Хомутовского у скарбцу, узели меду гар. 4, раковъ, обаранковъ, свечъ лоевыхъ, либра паперу, а всего на

Дня 4, з росказання п. войта, для п. Киркори купили: мяса, ситниці, пироги хлебъ резовой, цыбули, петрушки, соли кварту, пива гар. 3, у вечеръ мяса, ситниці, хлеба, пироги, травы, а всего на

3 роск. п. райцы Леошкевича, для п. Якимовского, што сталь у п. райцы Леошкевича купили: мяса, две ситниці, хлеба резового, овса мерку за 3 зол. 2 осм., а всего на

3 роск. п. войта, въ домъ купили овса мерку за

До ратуша взяли пива гар 3 за

Перевозникомъ, што овесъ привезли, и за насення з Луполова до ратуша дали

Меду до ратуша для пановъ радныхъ гар. 2

Слугамъ мескимъ тромъ дали къ запусамъ по 15 осм., итого

Жолнеру, што поехалъ Быхову з листами, дали на страву

Музыка, што приходилъ з листами одъ п. Бартошевича, дали ему

Взели меду гарнецъ для п. Казановича, оба-

Золот.	Осмак.
а	т
б	ет
г	т
а	
а	кс
е	ка
е	кс
з	к
г	ет
	ка
	ет
а	ет
а	
	з

ранковъ, пива гарнецъ, итого на

Сторожомъ, што пилновали коней п. Хлевинского

Купили косу до ратуша за 2 зол. 15 осм., овса полмерки для коней за 2 зол., итого

Дня 4, з росказання п. войта, для его милости п. сендзи Фронцкевича купили: рыбы свежей, ситъницы 4, пироги 4, шафрану 1/2 л. за 1 зол. 10 осм., рыбы вялей, анышу, кмину, перцу, имберу 1/8, оливы 1/8, хлеба резового булки 2 за 25 осм., сторожу 10 осм., крупъ, ласати, цыбули, редки, олею 1/2 кв., муки; у вечеръ пироговъ 4, ситъницы 2, свечъ 1/2 дес., олею 1/2 кв., овса мерку за 3 зол. 15 осм., вина гар. 6 по 4 тынфа, чинить шелегами 32 зол., меду 4 гар., а всего на

Запл. Шатру и Гачрицкому, што людей убогихъ ховали умерлыхъ по зол. 2, итого

3 росказання п. райцы Леошкевича, для п. Якибянского, што сталь у п. райцы, купили: рыбы свеж., 2 ситъницы, пироговъ 5, а всего на

3 росказання п. райцы Леошкевича, для п. Киркора купили: рыбы свеж. и вял., пироги 2, ситниці 2, соли 1/2 кв., овса 1/2 мерки, цыбули, крупъ, опту; у вечеръ рыбы вял., ситъницъ 2, пироги 3, пива гар. 2, а всего на

Юня 4 дня, з росказання п. войта, для его милости п. Фронцкевича, сенъдзи, купили: мяса, масла гаршчочекъ за 1 зол. 10 осм., ситъницъ 4, хлеба резового, цыбули, часнеку, ласати, куровъ 2, 2 дес. еецъ; у вечеръ хлеба резового, ситниці, дровъ до кухни, пива 22 гар., ведлугъ карты п. Молоткевича, а всего на

3 росказання п. войта, для п. Киркора купили мяса, ситъницъ 2, пироги 3, хлеба резового, цыбули, крупъ, дровъ, пива 3 гар.; на вечеръ мяса, ситъницы 2, пироги 2, пива 1 гар., хлеба резового, а всего на

Золот.	Осмак.
а	ат
а	ет
а	ет
н	и
а	
б	ки
а	ет
з	ат
з	ат
з	ат

3 росказання п. войта, для п. Якимянского купили: мяса и 2 ситъницы, всего за

Жыду Гершону, што одъ п. Фронцкевича, купили: рыбы свеж., еецъ 10, ситниці, всего на

Для п. Мелешки купили: мяса, 3 ситъницы, хлебъ резовой, пива 3 гар., а всего на

3 росказання п. войта, для посла Перского купили: ситъницъ 10, хлеба резowego, булакъ 5 за 2 зол. 15 осм., дровъ возы 3 за 1 зол., овса мерки 3 за 10 зол., а всего на

3 росказання п. войта, в домъ ситъницъ 5, паперу либру до концелярии, а всего на

Ведлугъ реестру п. Бизевича, своею рукою писаного, намъ поданого, дали его милости п. Хоронжому Битовту, за две недели, етравныхъ грошей

3 росказання п. войта, послали листъ до его милости п. Пицалы, посланцови дали

Дня б, з росказавня п. войта, для п. Киркора купили: рыбы свеж. и вял., ситниці две, пироги два, хлеба резowego, цыбули, крупъ, перцу, соли, оцту, дровъ до кухни, 3 гар. пива; у вечеръ соли, оливы, обаранковъ, муки, хлеба резowego, ситницъ, пироговъ, селедцовъ, оливы, пива 4 гар., што самъ набралъ пива у хоронжого 10 гар., а всего на

За писанне картокъ на сессыю, концелярыстомъ дали 2 зол., до ратуша пива 1 гар., меду для п. бурмиистра Молъчанковича 1 гар., еще для пановъ радныхъ меду 1 гар. и пива 2 гар., а всего на

3 роск. п. войта, для п. сендзи Фронцкевича купили: рыбы свеж., ситъницъ 7, хлебъ резовой, обаранковъ дробныхъ, салаты, цыбули, чесноку, редки, соли 2 кв. за 16 осм., травы для коней, оцту полъ гар., сторожамъ двумъ 15 осм., жыду Гершону его дали на шабасъ 5 зол., а всего на

Золот.	Осмак.
а	бт
	кс
г	ат
ет	ет
а	кг
рѣ	
а	ет
ѣ	кз
а	ка
ет	ка

3 роск. п. Леошкевича, райцы, для п. Мелешки купили: ситъницъ, соли, хлеба резowego, оливы, оцту, травы, перцу, пива 5 гар., сторожу дали на хлебъ 10 осм., товарышови п. Мелешки, Сверевскому, далъ п. войтъ, за экзекуцыю, таляры 2, чынить золот. 16, а всего на

3 росказання п. войта, послу Перскому купили: мяса четверть за 4 зол. 15 осм., ситъницъ 10, пироговъ 15, рыбы свеж. и вял.; на вечеръ, за овесъ, што сами взяли, мерки 3 за 10 зол., а всего на

Дня г, з роск. п. войта, для п. Киркора купили: рыбы, ситъницъ 4, пироговъ 5, хлеба резowego, крупъ, цыбули, соли, ласати, оливы, перцу, олею полъ кв., оцту 1 кв., пива 7 гар., а всего на

Рознеми часы набрали до ратуша пироговъ и редки за

3 росказ. п. войта, для п. Мелешки купили: рыбы свежей, ситъницы, хлебъ резовой, цыбуля, перецъ, оцетъ, трава, пива 4 гар., свечъ левыхъ, а всего на

3 роск. п. войта, в домъ купили мяса
Ведлугъ реестру пана райцы Леошкевича, з росказання п. войта, п. Киркору поселъщыны на трибуналъ Радомскій дали

Дня а, з роск. п. войта, для п. Мелешки купили: мяса, ситъницъ 2, хлеба резowego, салаты, цыбули, оцту, оливы, пива 3 гар.; на вечеръ мяса, хлеба резowego, ситъницъ 3, цыбули, соли, оцту, оливы, перцу, пива 5 гар., а всего на

3 роск. п. райцы Леошкевича, Москалю поруччику, што приехалъ з Быхова, купили: мяса, ситниці, пироговъ, хлеба резowego, крупъ, соли, цыбули, а всего на

3 роск. п. войта, в домъ писклять двое за 1 зол., для пана войта на ратушъ, на снаданне рыбы, пироговъ, пива, а всего на

Золот.	Осмак.
к	з
нт	бт
с	ка
	ст
а	ст
а	и
т	
и	гт
б	нт
а	кз

Юля ̑ дня, з росказання п. войта, для пана Мелешки купили: мяса чвертка за 6 зол., 5 ситницъ, хлеба резового, цыбули, салаты, оцту, оливы, пива 10 гар.; у вечоръ 3 ситъницы, оливы, перцу, оцту, а всего на

Купили мяса для п. Молоткевича, ситъницъ 2, цыбули, ласати, обаранковъ, всего на

Мая, або тежъ, Юня ̑ дня, з роск. п. войта, в домъ купили: рыбы, ситъницъ 3, пироги 4, хлеба резового боханъ за 26 осм., паперу либра на расходъ за 24 осм., всего на

3 роск. п. войта, для п. Мелешки купили: мяса, ситъницъ 4, хлеба резового, цыбули, ласаты, дровъ, пива 5 гар., оцту, оливы, соли 1 кв., овса 1 мерку за 3 зол. 15 осм., горелъки и обаранковъ челядзи, а всего на

Пива до ратуша взенто 2 гар., Авхиска послали, за пошто дали ему 10 осм., ремень купили до кулбаки а) за 6 осм., а всего

3 роск. п. войта, купили корення для пана Станкевича, пулковника, одъ п. Бизевича, ведлугъ реестру его писано, 1 ф. перцу за 2 зол. 20 осм., 2 ф. имберу за 2 золот. 20 осм., 1 ф. розинекъ великихъ за 20 осмак., 2 ф. розинекъ малыхъ за 2 золот., 2 ф. бризелии б) червоной за 2 зол., 6 ф. оливы за 10 зол., 1/2 ф. минеи за 10 осм, три чвертки и полъ оливы за 1 зол. 14 осм., а всего на

Юня ̑, з роск. п. войта, для его милости п. столника Сапеги купили: рыбы, вина 3 гар. за 15 зол., боты для челядника за 3 зол. 15 осм. сторожамъ двумъ, што коней пильновали 1 зол., а всего на

Шатру и Габрицкому за неделю, што убогихъ умерлыхъ ховали, беручи по улицахъ, дали 4 зол., паперу до канцелярии купили либры

а) Кулбака, кумбака, сѣдло.

б) Бризелія, брузелія, синдалъ.

Золот.	Осмак.
кѣ	ѿ
а	ѣ
г	кs
и	ки
а	к
ка	ка
кв	ѣт

2 за 1 зол. 18 осм., итого

3 роск. п. войта, для п. Молоткевича купили: рыбы свеж., цыбули, соли, перцу, ситница, пироги 2, пива 1 гар., ведлугъ реестру п. Бизевича заплатили господини, п. бурмистровой, за медъ, набраный презъ п. Молоткевича, 10 гар., итого.

Для ихъ милостей пп. радныхъ, до ратуша купили на снѣданне: рыбы свеж., ситницу, оцту, перцу, всего на

3 росказання п. войта, для п. Маера, што сталъ у п. райцы Леопкевича, купили: рыбы ситъницъ 10, пироговъ 10, овса 2 мер. за 7 зол., вина 1 1/2 гар. за 10 зол., травы для коней, итого

До ратуша купили: редки, соли, пироговъ, раковъ, обаранковъ, пива 1 гар., итого

Для п. Мелешки и для товариша его купили меду 1 гар. за

Дня и, з росказання п. войта, для п. маіора купили: рыбы свеж., за направу колясы его 1 зол., даровали ему пистолетовъ цару, абы подводъ з места не бралъ, за которые заплатили 50 зол., итого

Жыду Гершону п. Фронцкевича дали до Шклова коня меского; за нимъ жолнера послали, дали ему на страву

За окованне п. Хомича, што сидить подъ вежою, дали

Купили паперу либру

Для п. Малиновского, поручника Московского, купили: рыбы евеж., соли, цыбули, перцу, ситъницъ три, хлеба резового, всего на

Москалемъ, што коней трехъ узели до Быхова, купили 8 гар. пива

Жолнеру, што пошелъ за конми, дали

Робили олѣтаръ подъ ратушою на Девятникъ; песлемъ дали

Купили красакъ а) и венковъ за

а) Краски, цвѣты.

Золот.	Осмак.
ѣ	иѣ
аѣ	кѣ
а	ѣ
кв	
	кs
а	
иѣ	т
	ѣт
	кѣ
к	сѣ
	иѣ
	ѣт
	кѣ
	кѣ

	Золот.	Осмак.
Гвоздовъ до прибиання латъ за	а	ет
Шпилекъ сто за	б	т
Свечъ восковыхъ, за	в	и
Паламаромъ братскимъ, што убрали, дали	в	с
Купили горелъки за	г	ет
Шафаромъ братскимъ, што позычали образъ и килимовъ, а) и крамникомъ купили меду 4 гар.	д	и
Для спѣваковъ б) горелки ккарту	к	и
Бервень и латъ купили за	к	г
3 розказання п. войта, Москалемъ, што подводы побрали до Быхова, купили: хлеба, рыбы, пива, всего за	а	в
Дня ж, зъ розказання п. райцы Леошкевича, для п. маіора купили: рыбы, дегтю ведры 3 и кв. 6 за 4 зол. 12 осм., а всего за	е	зт
Якъ посылали Авхима Москалонкова догнать почту, дали ему за праце	г	
В домъ пана войта купили: рыбы свеж., ситъницъ 3, пироговъ 6, всего за	а	кз
3 розказання п. войта, для п. Мелешки купили: рыбы свеж., 3 ситъницы, хлебъ резовой, цыбули, оцту, перцу, оливы, ласати, пива 3 гар., меду 6 гар., овса мерку за 3 зол. 15 осм.; за картою п. войта выплатили рѣшты пану Мелешку, што приежджалъ одъ п. Лярского, 30 зол.; итемъ за картою пана войта, одъ пана Самуеля Королкевича, дали темужъ п. Мелешку 40 зол.; итемъ п. Мелешку дали дышкрецыи в) 10 зол., итого	пз	юг
Для п. войта и для инныхъ пановъ на снаданне купили: рыбы, оцту, хлѣба, всего за	а	и
Дня т, послали за конемъ мескимъ, што маіоръ взялъ, дали на страву 1 зол. 15 осм., и за направу косы меские 8 осм., итого	а	к

а) Килимъ, коверъ.

б) Спѣвакъ, пѣвчїе.

в) Дышкреця, подарокъ.

	Золот.	Осмак.
Для п. Молоткевича купили: мяса, 3 ситъницы, хлеба резового, еецъ 10, соли, барщу, ласати, всего за	в	зт
Дня чт, з розказання п. войта в домъ купили: рыбы свеж. и 4 ситъницы	а	кд
3 розказання п. войта, за овесъ пани Яновской, што набрано до места давно, 40 зол., и купили кантаръ а) для коня меского за 15 осм., всего	м	ет
Дня кт, з розказання п. войта, для п. Молоткевича купили: рыбы свеж., ситъницъ 3, хлеба резового, оливы, перцу, пива гар. 5, всего	г	ст
На снаданне до ратуша, рыба, хлѣба, редка, пиво, всего на	а	
Для пп. депутатовъ, што прыехали одъ кроля; стали въ дому п. Кореневского; купили: рыбы, крупъ соли, цыбули, оливы, перцу, ситъницъ, хлеба резового, олею полъ кв. за 7 осм.; на вечоръ, хлеба, ситъницъ, соли, рыбы, крупъ, оливы, перцу, цыбули, барщу, 10 гар. пива, сторожомъ купили хлеба, травы для коней, 8 гар. пива, а всего на	к	ки
Жыду Гершону п. сендзи Фронцкевича купили: 20 еецъ и ситъницу, всего за		ка
Дня гт, для пановъ депутатовъ королевскихъ купили: мяса, хлеба, 4 ситъницы, соли, цыбули, барщу, дровъ, горшки, перцу, оливы, крупъ, 12 гар. пива, травы для коней, сторожомъ двумъ хлеба, итого	д	
3 роск. п. войта, для п. Молоткевича купили: мяса, 2 ситъницы, хлебъ резовой, дровъ; послали пану сендзи 10 ситъницъ, соли 1/2 кв. п. Молоткевичу за 4 осм., итого	д	с
3 розказання п. войта, жиду Перцу, резнику, заплатили за мясо, што депутаци королевские узели	е	
Въ домъ п. войта купили рыбы и 3 пироги.		дт

а) Кантаръ, родъ узды.

На снаданья для пановъ, до ратуша: рыбы, оцту, цыбули, перцу, ситъница, пироги, всего на

На леченне коней мескихъ купили перцу Турецкого $\frac{1}{2}$ ф. и горшокъ, всего на

Музыка, што ездилъ до Бобра з п. Линдофемъ заплатили за фура

На сесыи, до ратуша набрали: 5 гар. пива Оршанского по 10 осм., 3 гар. меду, пяти слугамъ 1 зол., концеляристомъ за писанне картокъ 2 зол., обаранковъ до ратуша купили, итого

3 роск. п. войта, для п. Садковского купили: мяса, 4 ситницы, имберу полъ четвертки, соли 1 кв., атавы для коней, перцу полъ четвертки, дровъ, цыбули, овса мерку за 3 зол. 15 осм., полъ гар. вина, 6 гар. меду, итого

Дня дѣ, з роск. п. войта, для п. Садковского купили: мяса, ситъницъ 5, хлебъ резовой перцу, дровъ, цыбули, оливы, салаты, масла гаршочекъ; на вечеръ: пироговъ 4, ситъницъ 3, соли кв. за 8 осм., дровъ, овса мер. за 3 зол. 15 осм., меду 8 гар., и того

Шатру и Габрицкому за недѣлю, што людей убогихъ ховають умерлыхъ, дали

Для п. Молоткевича купили: рыбы, ситъницу, хлебъ резовой, оливы, ласаты, перцу, цыбули, три пироги, всего за

Въ домъ п. войта купили: рыбы св., ситъницъ 3, пироговъ 6, 5 гар. пива, а всего

3 роск. п. райцы Леошкевича, для п. Рагулевского купили: рыбы, ситъницъ 3, пироговъ 6, 5 гар. пива, овса полъ мерки, за 2 зол., а всего на

Дня еѣ, для пана Садковского купили: мяса, ситъницъ 6, хлеба, соли, цыбули, дровъ, овса мер. за 4 зол., 8 гар. меду, а всего на

Ведлугъ реестру п. Бызевича, подчасъ сесыи, пива Оршанского набрано 5 гар. по 10 осм. ме-

Золот.	Осмак.
а	ѣ
а	к
а	ѣ
з	кѣ
иѣ	кѣ
ка	
а	
а	т
г	ѣ
з	ѣ
зѣ	кѣ

ду гар. 3 по 1 зол., Беннушу за листы с почты 4 зол., а всего на

3 росказання нана райцы Леошкевича, для п. Рагулевского купили: рыбы св., мяса, ситъницъ 3, пироговъ 6, пива 4 гар., оливы, сметаны, вина $\frac{1}{2}$ гар., меду $3\frac{1}{2}$ гар., а всего на

В домъ п. войта купили: рыбы, 3 ситницы, 6 пироговъ, а всего на

Для п. Молоткевича купили: мяса, 4 ситъницъ, хлеба резовой, цыбули, ласаты, соли, 1 гар. пива, а всего на

3 роск. п. войта, п. депутатомъ королевскимъ дали на неделю, на страву

Купили овса мерку для коней мескихъ за 3 зол. 15 осм., меду 1 гарнецъ для пана Бобрика, пива до ратуша 1 гар., итого

Для п. Киркора купили: мяса, 3 ситъницъ, соли, цыбули, травы для коней, а всего на

За подковання коня меского и з подковами его 25 осм.; сторожамъ, што пилтънують коней депутцкихъ, дали на хлебъ 12 осм., итого

Выправа п. райцы Леошкевича до его милости п. Пицалы. Купили: 30 ситъницъ, обаранковъ дробныхъ, дегтю до колясы, начинне на лимоны и оливки за 20 осм., олибекъ у п. райцы Леошкевича кв. 2 за 5 зол. 10 осм., лимонии 8 по 1 зол. шт., огурковъ, рыбы вялей, 10 пироговъ, овса мерку за 3 зол. 15 осм., коробку на корення за 4 осм., цукру голова $3\frac{1}{4}$ ф. за 7 зол. 17 осм., голова Кандысъ Бругъ ф. $5\frac{1}{4}$ за 15 зол. 22 осм., 2 ф. перцу за 5 зол. 10 осм., 2 ф. имберу за 2 зол. 20 осм., 2 ф. розинекъ малыхъ за 2 зол., 2 ф. розинекъ великихъ за 1 зол. 10 осм., 2 Ф. мигдаловъ за 3 зол. 10 осм., 2 лота шафрану за 5 зол. 10 осм., 2 л. цынамону за 1 зол. 6 осм., 1 л. квяту за 1 зол., 4 л. гваздикъ за 2 зол. 15 осм., а всего на

Купили коробку на реестра за 4 осм., еецъ XVIII.

Золот.	Осмак.
и	к
гѣ	аѣ
а	к
ѣ	аѣ
к	
а	кѣ
г	ѣ
а	з
а	
а	т
ѣ	
з	ѣ
ѣ	
ѣ	кѣ
ѣ	к

10 для п. Молоткевича за 6 осм., за приробен-
не воси для колясы мерней дали 20 осм., на пи-
во, што набрано до ратуша рознеми часы 6 гар.
и 1 кв., а всего на

3 роск. п. войта, въ домъ, на банкетъ, ку-
пили: оливокъ 1 кв. у п. Леошкевича за 2 зол.
20 осм., лимонии 2 за 2 зол., жбанъ на оливки
и лимонии за 4 осм., рыбы св., 3 ситъницы, 6
пироговъ, 4^{1/2} гар. меду, 5 гар. пива, а всего на .

Для п. Садковского купили: рыбы, 5 ситъ-
ницъ, оливы, дровъ, крупъ, олею, соли, цыбули,
ласаты, овса мерку за 4 зол., сторожамъ двумъ
дали на хлебъ 20 осм.; у вечеръ: оливы, перцу,
2 ситниці, 6 гар. меду, а всего на

Для п. Молоткевича купили: рыбы, ситница,
пироговъ, хлеба резового, оливы, соли, салаты,
перцу, цыбули, всего за

Жольнеру, што жыда Гершона одвезъ до
Шклова, дали 10 осм., з росказання п. бурми-
стра Молчонковича, взяли меду 1 гар., итого . .

Дня зт, з росказання п. войта, для п. Сад-
ковского купили: рыбы св., ситницъ 6, овса мер-
ку за 4 зол., гаршки, дрова, олива, цыбули, са-
латы, хлеба резового, муки, крупъ, соли, сторо-
жомъ 2 за 2 дни 15 осм., 4 гар. меду; презъ
тые часы, якъ сталъ у п. Сейбута, п. Садков-
ский набралъ 50 гар. пива, итого

В домъ п. войта купили: рыбы; для п. Ве-
лички купили: ситъницъ 5, овса полъ мерки за
2 зол., 6^{1/2} гар. меду, 4 гар. пива, фурману, што
подвозилъ до Головчина, заплатили 3 зол. 8 осм.,
итого

На снаданне для п. войта, купили: рыбы,
опту, цыбули, соли, пироговъ, всего на

Дня ит, для п. Садковского купили: мяса, 8
ситъницъ, соли, еецъ, цыбули, салаты, овса мерку
за 4 зол., сторожу хлеба резового, барщю, дровъ,
оливы ^{1/3} за 6 осм., 3^{1/2} гар. меду, а всего на . .

Золот.	Осмак.
б	к
ст	а
ст	е
б	кг
а	т
ки	е
дт	к
	ке
дт	к

3 росказання п. войта, в домъ: рыбы св., 3
ситъницы, 6 пироговъ, итого

Для слуги п. Грамшторфта дали на страву
19 осм., купили боты за 3 зол., итого

Пива до ратуша езели 2 гар., паперу 2 ли-
бры до канцелярии за 1 зол. 16 осм., за курча
п. войту, в домъ, заплатили 11 осм., итого . . .

Дня ѿт, з росказання п. войта, дали Асосце,
слуге п. Бартошевича, на страву

Для п. Садковского купили: мяса, соли, пер-
цу, оливы, цыбули, салаты, хлебъ резовый, масла
гаршочекъ, травы для коней; што корову попро-
вадилъ, дали 1 зол. 8 осм., меду 2 гар., итого .

3 росказання п. войта, на снаданне купили:
рыбы и на дорогу взялъ, якъ ехалъ противъ
хоронгви п. Лярского, 1 зол., 20 ситницъ, 4 гар.
пива, обаранковъ, меду у барылку полшта 5 зол.,
15 осм., паперу до канцелярии 2 либры одъ п.
Бызевича за 1 зол. 18 осм., итого

3 росказання п. войта, для пп. депутатовъ
хоронгви п. Лярского, што стали на Луполове,
купили: мяса, 10 ситницъ, хлеба резового боха-
новъ 5 за 2 зол., перевозу заплатили 3 осм.,
10 пироговъ, 1 гар. пива для челядзи, пива пп.
депутатомъ 8 гар., соли ^{1/2} гар. за 16 осм., цы-
були, барщю, дровъ, опту; подъ часъ бытности
у дому п. бурмистра Молчанковича взяли 3 гар.
пива, итого

Дня к, для тыхъ же пп. купили: рыбы, 10
ситницъ, ^{1/4} перцу за 20 осм., ^{1/4} оливы за 13
осм., цыбули, соли, опту, сторожу на хлебъ 8
осм., олею 2 кв. и жбанъ за 26 осм., хрену,
укъропу, другому сторожу 10 осм., 8 гар. пива,
третьему сторожу 12 осм., для самого ротм. Ляр-
ского: рыбы св., 3 гар. опту за 2 зол., 2 ф. оли-
вы за 3 зол., пироговъ 25, ситницъ 25, 10 бу-
лакъ хлеба резового за 3 зол. 15 осм., рыбы
вял., 7 гар. пива, п. войтъ далъ обозовому 1

Золот.	Осмак.
а	ит
г	ѿт
б	кг
т	
и	з
гт	ет
дт	зт

	Зелот.	Осмак.
тал. битый=8 зол., корення для п. Лярского: 1 ф. перцу 2 зол. 20 осм., 1 ф. имберу 1 зол. 10 осм., 1 ф. мигдаль 1 зол. 20 осм., 1 ф. розынекъ малыхъ 1 зол., 1 ф. розынекъ велик. 20 осм., 1 ф. рыжу 20 осм.; ведлугъ реестру, намъ поданого одъ п. райцы Леопшкевича, пп. депутатомъ хоронгви п. Лярского Зебокрицкому и другому товаришу, з росказання п. войта, дали 20 тал., раховано талеръ по 8 зол., состав. 160 зол.; тымъ же депутатомъ дали 2 скуры турецкихъ ст. 32 зол., меду 53 гар. по 1 зол. заплатили жыду у ва Зариновщине 53 зол.; штука лудану для его мил. п. Лярского у п. Евсевича Королкевича, райцы, узели трое ботовъ чарныхъ пп. депутатомъ за 5 зол., рыбы, олею у вечеръ, ситницы, пироги, золда; а) за картою п. войта, заплатили за 60 гар. пива, итого	ткѣ	стѣ
Дня кѣ, для пп. депутатовъ хоронгви п. Лярского купили: рыбы, оливы, олею, ласать, хлеба резового, 5 ситницъ, панпушакъ, раковъ, сторожомъ двумъ дали 15 осм., 6 гар. пива; возницы, жебы возовъ презъ места не провадзиль, тымфа зол. 1 осм. 10; для самого п. Лярского, рыбы, товаришови купили боты турецкіе у п. Ракусы за 6 зол.; за перевозъ човнемъ 3 осм., цукру голова 3 ф. за 7 зол., 1½ гар. вина, 3 флашы шала 1 зол.; подчасъ бытности кс. Бернардыновъ на ратушу ½ гар. вина, ½ ф. цукру за 1 зол. 5 осм., итого	лѣ	кѣ
Шатру и Габрыцкому, што людей убогихъ ховають, на неделю по зол. 2, дали	лѣ	
Слузе подполковника Станкевича, Могучому, дали на страву 5 зол., узели до ратуша гар. меду, 1 гар. пива; якъ зебрались на сессыю, выпили 3 гар. пива, итого	лѣ	кѣ
3 розказання пана войта, в домъ: ситницъ 3, пироговъ 6; сторожомъ двумъ, што коней пил-		

а) Золдъ, жолдъ, жалованье.

Дня ка, для пш. депутатовъ хоронгви п. Ляр-
ского купили: рыбы, оливы, олею, дасать, хлеба
резового, 5 ситницъ, панпушакъ, раковъ, сторо-
жомъ двумъ дали 15 осм., 6 гар. пива; возни-
цы, жебы воровъ презъ места не провадзилъ,
тымфа зол. 1 осм. 10; для самого п. Лярского,
рыбы, товаришови купили боты турецкіе у п.
Ракусы за 6 зол.; за перевозъ човнемъ 3 осм.,
цукру голова 3 ф. за 7 зол., 1½ гар. вина, 3
фляшы шала 1 зол.; подчасъ бытности кс. Бер-
нардыновъ на ратушу ½ гар. вина, ½ ф. цук-
ру за 1 зол. 5 осм., итого

Шатру и Габрыцкому, што людей убогихъ
ховають, на неделю по зол. 2, дали д

Служе подполковника Станкевича, Могучому, дали на страву 5 зол., узели до ратуса гар. меду, 1 гар. пива; якъ зебрались на сессыю, выпили 3 гар. пива. Итого

3 розказання пана войта, в домъ: ситницъ
3, пироговъ 6; сторожомъ двумъ, што коней пил-

а) Золдъ, жолдъ, жалованье.

	Золот.	Осмаж.
новали п. Лярского, дали 18 осм., итого	а	иГ
Дня кк, для пп. депутатовъ хоронгви п. Лярского купили: мяса, перцу, имѣберу, соли, цыбули, салаты, куровъ молодыхъ 2 за 24 осм., масла гаршочекъ за 20 осм., оливы, 6 гар. пива, кухъмистру дали 1 зол.; у вечеръ купили: мяса, 5 ситницъ, муки, цыбули, оцту, ласаты, барщу, травы для коней; ведлугъ реестру п. Бизевича, заплатили за горельку гар. 10 и 1½ кв. 25 зол., итого	м	
Дня кг, з роск. п. войта, жолнеру Тандерскому, што коней пилнуеть депутацкихъ, дали 12 осм., купили рыбы св. на снѣданне п. войту за 11 осм., куп. для жолнеровъ королевскихъ оливы, перцу за 8 осм., итого	а	а
Для п. Гибянского купили: ситницы 3, травы для коней, раковъ, пива 1 гар., итого	а	е
На сесыю купили 2 гар. пива, обаранковъ, в домъ п. войта куп. укълей за 7 осм.; з росказ. п. войта. для п. Ляковского куп. скурку турецкую за 14 зол. 20 осм., итого	ет	ст
Дня кд, в домъ п. войта куп. рыбы, 3 ситницы, 6 пироговъ, всего за	к	
Панамъ депутатомъ королевскимъ, на неделю, на страву дали, ведлугъ постановення, 48 зол., што побрали сами рыбу, 15 осм., итого	н	ет
За писанне картокъ на сессыю концеляристомъ запл. 6 зол., на сессыю купили: обаранковъ, огурковъ, ситницу, пироговъ, слугамъ 3 дали по ситъницы на 18 осм.; для пп. радныхъ до ратуша, укълей лыка за 12 осм., Тандерскому, што коней пилнуеть, 12 осм., за направу воза меского 1 зол., пива до ратуша 4 гар., меду 1½ гар., итого	з	ка
Дня ке, з росказання п. войта, в домъ ситницъ 3, пироговъ 6, обаранковъ, овса ½ мерки за 2 зол. 3 осм.; Москалемъ, што приехали на боидакахъ, 5 ситницъ, 14 пироговъ, огурковъ,		

Дня 16, для пп. депутатовъ хоронгви п. Лярского купили: мяса, перцу, имъберу, соли, цыбули, салаты, куровъ молодыхъ 2 за 24 осм., масла гаршочекъ за 20 осм., оливы, 6 гар. пива, кухъмистру дали 1 зол.; у вечеръ купили: мяса, 5 ситницъ, муки, цыбули, оцту, ласаты, барщу, травы для коней; ведлугъ реестру п. Бизевича, заплатили за горельку гар. 10 и 1^{1/2} кв. 25 зол., итого

Дня 17, з роск. п. войта, жолнеру Тандерскому,
што коней пилнуеъ депутацкихъ, дали 12 осм.,
купили рыбы св. на снаданне п. войту за 11 осм.,
куп. для жолнеровъ королевскихъ оливы, перцу
за 8 осм., итого

Для п. Гибянского купили: ситницы 3, травы для коней, раковъ, пива 1 гар., итого	а	е
--	---	---

На сесыю купили 2 гар. пива, обаранковъ, в домъ п. войта куп. укълени за 7 осм.; з росказ. п. войта, для н. Ляковского куп. скурку турецкую за 14 зол. 20 осм., итого

Дня 14, в домъ п. войта куп. рыбы, 3 сит-
нишы, 6 пироговъ, всего за

Панамъ депутатомъ королевскимъ, на неделю, на страву дали, ведлугъ постановення, 48 зол., што побрали сами рыбѣ, 15 осм., итого

За писанне картокъ на сессыю концеляри-
стомъ запл. 6 зол., на сессыю купили: обаран-
ковъ, огурковъ, ситницу, пироговъ, слугамъ 3
дали по ситъницы на 18 осм.; для пп. радныхъ
до ратуша, укѣлеи лыка за 12 осм., Тандерско-
му, што коней пилнуетъ, 12 осм., за направу
воза меского 1 зол., пива до ратуша 4 гар., ме-
ду 1^{1/2} гар., итого

Дня 16, з розказання п. войта, в домъ ситницъ 3, пироговъ 6, обаранковъ, овса $1\frac{1}{2}$ мерки за 2 зол. 3 осм.; Москалемъ, што пріехали на боидакахъ, 5 ситницъ, 14 пироговъ, огурковъ,

	Золот.	Осмак.
1 гар. пива, рыбы, хлеба резового, итого	з	з
Дня кз, тымъ же Москалемъ куп. рыбы вял.		
3 ситницы, хлебъ резовый, цыбули, редки, пи- роговъ, итого	г	аг
Для п. Садовского куп. мяса, 10 ситъницъ, соли, цыбули, баршу, дровъ, овса мерку за 4 зол., сторожомъ куп. хлеба, оливы, перцу, яецъ, масла, 3 гар. меду, итого	ет	б
Ведлугъ реестру п. Бизевича, поданого, запл. контьцеляристомъ за писанне справъ розныхъ, . .	ке	
Дня кз, з розказання п. войта, для п. Саков- ского куп. мяса, 8 ситъницъ, сторожомъ хлеба, соли, цыбули, ласаты, баршу, масла гаршочокъ, дровъ до кухни, итого	и	ка
Шатру и Габрицкому, што людей убогихъ ховали умерлыхъ, по улицахъ беручы, на не- делю дали	а	
В домъ п. войта куп. леща за 24 осм., пи- ва до ратуша гар. 2, итого	а	т
Дня ки, для п. Садковского куп. мяса, рыбы св., 8 ситъницъ, еецъ 18 за 10 осм., баршу, цыбули, дровъ, соли, ласаты за 20 осм., 2 ф. слонины за 22 осм., перцу, имъберу, оливы, сторожу Тандерскому на хлебъ дали 12 осм., овса меръку за 4 зол. 15 осм., хлеба резового, огурковъ, 7 гар. пива, 4 гар. меду, итого	к	зг
До ратуша 1 гар. пива, огурковъ, пироги, для пп. снѣданне, чинить 13 осм.; дегтю в домъ п. войта 13 кв. за 26 осм.; итемъ для пп., огур- ковъ, ситница, пива 1 гар., для п. бурмистра меду 1 гар., итого	к	кз
Дня кѳ, з роск. п. войта, для п. Садковского куп. мяса, 6 ситнищъ, хлеба резового, куровъ 2 за 40 осм., еецъ, два сыра за 18 осм., масла, слонины, оливы, перцу, нырки за 9 осм., мор- квы, цыбули, салаты, овса мерку за 4 зол. 6 осм., огурковъ, опту, дровъ, сметаны, баршу, гаршки, итого	ѳ	з

	Золот.	Осмак.
В домъ п. войта куп. мяса, 4 ситъницы, итого . .	г	ѳ
Для п. Грамштерфта, лентвойта Оршанского, куп. мяса, 4 ситъницы, 3 гар. пива, 2 гар. ме- ду, итого	е	г
Дня я, для п. Садковского куп. рыбы св., вя- лей рыбы, грибы, муки, крупъ, олею, 6 ситъ- ницъ, обаранковъ, цыбули, 1 кв. соли, оливы, дровъ, перцу, пироговъ 5, опту $\frac{1}{2}$ гар. за 10 осм., сторожу хлеба резового, пара хустъ для челядника за 1 зол. 26 осм.; жольнеру, што по- ехалъ за ними, дали 15 осм., 7 гар. пива, $4\frac{1}{2}$ гар. меду, итого	и	т
Ведлугъ реестру п. Бизевича, намъ подано- го, п. Яновскому и в тымъ облиги п. Бекельма- на, заплачили	р	ет
3 роск. п. войта, для п. Грамштерфта куп. рыбы св., 3 ситъницъ, цыбули, оливы, перцу, дровъ, $\frac{1}{2}$ кв. соли, итого	б	ет
За направу дверей железныхъ у ескарбцу, слесару дали зол. 1, за 5 гар. пива, набранныхъ до ратуша, итого	в	т
Для п. Боратынского, подчасного, куп. рыбы св., 3 ситъницы, итого	к	г
Для пп. депутатовъ королевскихъ, на неделю, на страву, ведлугъ постановення дали	ми	
Юля а дня, для е. м. п. полковника Бора- тынского куп. рыбы свеж., меду у барылку $5\frac{1}{2}$ гар., за барылку 10 осм., 2 ситницы, 6 пироговъ, 1 ф. перцу 2 зол. 20 осм., 1 ф. имберу 1 зол. 10 осм., 1 ф. мигдаловъ 1 зол. 20 осм., 2 ф. розинекъ великихъ и малыхъ 1 зол. 20 осм., 2 ф. рыжу 1 зол. 10 осм., подушку замшовую 1 зол. 10 осм., выдали на розные дробязги вед- лугъ реестру п. райцы 3 зол. 24 осм., итого . .	кв	ки
В домъ п. войта куп. мяса, ситницы, итого . .	а	и
3 роск. п. райцы, Соколовскому, жольнеру хо- рому, дали на хлебъ 6 осм., Гаднерскому, жоль- неру, на хлебъ 12 осм., слугамъ двумъ, к Пет-		

ру светому, дали Ерию Асипу 1 зол., Чечьку 15 осм., Автушку 6 осм., итого

3 роск. п. войта, для слуги п. Саковича куп. рыбы св., ситъницу, цыбули, петрушки, оцту, пива 1 гар., огурковъ, итого

Для е. м. п. камисаря Саковича куп. ситницъ 3, пироговъ 6, хлеба резового, рыбы вялей, обаранковъ, огурковъ, рыбы св., 1 кв. оцту за 5 осм., цыбули, перцу, 10 гар. пива, 1½ гар. меду, меду лищу у Бейменихи 2 гар. за 8 зол. итого

Дня ѳ, для п. комисаря Саковича куп. мяса, репы, цыбули, петрушки, нацыны, барщу, хлеба резового бульки 2 за 20 осм., ситницъ 5, пироговъ 5, масла, хлеба резового за ѳ осм., овса ½ мерки за 2 зол. 5 осм., 20 гар. пива, 3 кв. вина у Семена Кузевки, итого

3 роск. п. войта, для п. Молоткевича куп. мяса, 3 ситницы, цыбули, перцу; Михалце, што поехалъ з п. Молоткевичомъ, куп. хлеба за 8 осм., итого

Дня г, для п. Саковича, комисаря, куп. мяса, рыбы св., 3 ситницы, 3 пироги, морковы, цыбули, хлеба резового, соли, перцу, оцту, овса мерка за 4 зол. 10 осм., огурковъ, масла, 12 гар. пива, 4 гар. меду, итого

В домъ п. войта куп. 3 ситъницы, отъютанту Московскому куп. овса 2 мерки за 8 зол., итого

3 роск. п. войта, позычили п. подчашему Петуху шелегами, золотыхъ

Тандерскому куп. хлеба за 15 осм.; паперу либру на расходъ за 18 осм., дегтью до колясы меской, итого

3 роск. п. войта и за ведомостю п. райцы Леошкевича, куп. для п. Саковича: рыбы свеж., 3 ситницы, хлеба резового, пироговъ, обаранковъ, оцту, оливы, 1 кв. соли за 7 осмак., сторожомъ куп. хлеба за 12 осм., 3 гар. меду, 5 гар. пива, итого

Золот.	Осмак.
ѳ	ѳѳ
а	ѳи
зг	ѳ
зг	ѳа
ѳ	и
ѳг	дг
и	иг
зг	
а	ѳ
ѳ	ѳ

Взели корення у пана Бизевича, для ксенжы Кармалитовъ Могилевскихъ, 1 фун. перцу за 2 золот. 20 осмак., 1 фун. имъберу за 1 золот. 10 осмак., ½ л. шафрану за 1 золот. 10 осмак., итого

Дня ѳ, з роск. п. войта, для п. Саковича куп. мяса, рыбы свеж., ситницъ 5, хлеба резового, оливы, 1 кв. соли за 7 осм., оцту, морковы, цыбули, ½ мерки овса за 2 зол. 15 осм., ¼ перцу за 24 осм., 4 пироги, сторожу хлеба за 14 осм., огурковъ, 6 гар. пива, итого

Шатру и Габрицкому, што людей ховають умерлыхъ, на неделю дали 3 зол., п. Григорию Чортку на паре коней 8 зол.; з роск. п. войта, в домъ куп. рыбы, 3 ситницы, язя живого, итого

На снѣданне для п. войта куп. рыбы, оцту, цыбули, перцу, пироговъ, 1 гар. пива, итого

Дня з, з роск. п. войта, для п. Саковича, для коней, куп. ½ мерки овса за 2 зол. 15 осмак., хлеба резового, мяса, 2 ситницы, ½ кв. соли за 4 осм., 6 гар. пива, итого

Куп. смолки, для печатовання листовъ, одъ Бизевича за

Для п. Писаревича, што сталъ у отцовъ Бернардыновъ, куп. мяса, 5 ситницъ ½ мерки овса за 2 зол., 15 осм., итого

Якъ былъ п. Садковский на ратушу, одбиравъ грошы, зыскали меду 1 гар.

Дня з, з роск. п. войта, для п. Костантиновича куп. рыбы, 4 ситъницы, 5 пироговъ, ⅓ перцу за 12 осм., цыбули, соли, ботвиння, репа, овса мерку за 4 зол. 15 осм., 3 гар. меду, для челядзи п. Костантиновича горельки оковитой ½ кв. за 20 осм., итого

В домъ п. войта куп. рыбы, для челядзи п. Саковича рыбы, 2 ситъницы, цыбули, крупъ, хлеба резового, оцту, оливы, 3½ гар. пива, итого

Тандерскому на хлебъ дали 15 осм., до ра-
хVIII.

Золот.	Осмак.
ѳ	т
дг	ѳа
ѳг	зг
а	ѳ
з	ѳг
а	т
ѳ	ѳг
а	
гг	ѳа
г	иг

туша взяли 1 гар. пива, обаранковъ, вишенъ, итого .

3 роск. п. войта и за ведомостю п. райцы Леопкевича, депутатомъ королевскимъ на страву, на неделю, дали .

Дня ѿ, для челяди п. Саковича куп. рыбы, 2 ситъницы, 1 кв. оцту, $\frac{1}{2}$ мерки овса за 2 золот. 15 осм., $\frac{1}{2}$ кв. соли, цыбули, оливы, крупъ, 4 гар. пива, итого .

В домъ п. войта куп. мяса, пироговъ пять, итого .

Для п. Константиновича, 3 ситъницы, 5 пироговъ, огурковъ, редки, ботвиння, цыбули, соли, рыбы, скуру Турецкую даровали зол. 18, итого .

Купили цвечковъ до прибияння килимовъ и за працу дали, што убирали олтарь подъ ратушой дали 8 осм., горелъки за 10 осм., итого .

Ведлугъ реестру п. Бизевича, дали намеснику Спаскому и законникомъ братскимъ, за процесью и молебны, 7 зол., куп. паперу 2 либры на расходъ до канцелярии за 3 зол. 6 осм., итого .

3 росказання п. войта для п. Костантиновича куп. мяса, 4 ситъницы, цыбули, ласати, барщю, оцту, итого .

Для челяди п. Саковича куп. мяса, 3 ситни-цы, соли, цыбули, репы, 4 гар. пива, итого .

Для п. Молоткевича куп. мяса, 2 ситни-цы, соли, цыбули, обаранковъ, меду пресного, итого .

Москалемъ, што ехали з Смоленска з листа-ми до Быхова, 2 ситъницы, 2 пирога, итого .

Наняли человека до Быхова на праведъ, якъ скоро байдаки пойдутъ, дали 18 осм., купили ви-шенъ для п. войта, жолънеру, што пошовъ за конми до Копыся, дали 15 осм., итого .

За пиво, узято до ратуша, 2 гар., 2 аркушы паперу за 3 осм., обаранковъ, итого .

Дня т, з роск. п. войта, для слуги п. Сако-вича куп. мяса, 3 ситъницы, 3 пирога, хлеба, 4 гар. пива, итого .

Золот.	Осмак.
	к.о.
мн	
е	к.д.
б	к
ка	к.е
а	
т	с
д	а
г	б.
а	к.о.
	с.т
а	с
	к.к
г	и

Для п. Молоткевича куп. мяса, 2 ситни-цы, итого .

Дня ат, Москалемъ, што з Быхова ехали до Смоленска, до поручника, и для салдаты купили мяса, 2 ситни-цы, 3 пирога, хлеба резового буль-ка за 12 осм., цыбули, петрушки, перцу, соли, дровъ, 2 гар. пива, итого .

Для п. Саковича челядзи куп. мяса, соли, барщю, 3 ситни-цы, огурковъ $\frac{1}{2}$ копы за 3 осм., цыбули, петрушки, крупъ, оцту, 1 гар. меду, 4 гар. пива, итого .

Москали, што приехали з Быхова у справе з п. Севериномъ, купили: мяса, 3 ситъницы, хлеба резового, цыбули, соли, петрушки, репы, итого .

3 росказання п. войта, у домъ: ситъницъ 5, пироговъ 6, овса мѣрка въ домъ для жолнеровъ 4 зол. 10 осм., итого .

Для п. Молоткевича куп. мяса, еецъ 10 осм. 6, обаранковъ, 2 ситъницы, 3 пироги, итого .

Дня кт, для челяди п. Саковича куп. рыбы, 2 ситни-цы, хлебъ резовый, цыбули, оцту, оливы, травы для коней, соли, 1 гар. меду, 4 гар. пи-ва; Шатру и Габрицкому за неделю дали 3 зол., итого .

Тандерскому жолънеру, што нилнуеть коней депутацкихъ, дали на хлебъ 15 осм., обаранковъ до ратуша взяли, на почте п. Боніушу дали за листы 2 зол. 20 осм., казнодею Дубинскому 15 осм., итого .

Москалю поручнику, што приехалъ з Быхо-ва в справе Северинцовъ, куп. рыбы, 2 ситни-цы, 3 пироги, цыбули, соли, репы, хлеба резо-вого, итого .

Якъ былъ ксеендзъ Александровичъ у скарб-цу рацыоне грошей п. Константиновича, взяли меду 2 гар.; заплатили за медъ, набрано розни-ми часы для войта до скарбцу, 4 гар., пива 4

Золот.	Осмак.
а	з.т
г	и
д	к.д.
б	к.т
е	к.к
б	
и	з.т
г	к.г
б	а

гар., обаранковъ, итого

Дня гѣ, з роск. п. войта, для слугъ п. Саковича куп. рыбы, 3 ситн., хлеба резов., цыбули, оливы, оцту, огурковъ, 3 пирога, травы, овса, $\frac{1}{2}$ мерки за 2 зол. 5 осм., 8 гар. пива, итого . .

Для п. капитана, што приехалъ в справе Северинцовъ, куп. мяса, 3 ситн., хлеба резов., 2 пироги, итого

Обаранковъ до ратуша, вишенъ; для челяди п. Саковича куп. рыбы, 3 ситн., хлеба резов., цыбули, крупъ, оцту, оливы, олею, муки, перцу, $\frac{1}{2}$ мер. овса 2 зол. 2 осм., пива Оршанского 4 гар. за 1 зол. 10 осм., меду для п. Долмата $\frac{1}{2}$ гар., итого

До ратуша, пива $\frac{1}{2}$ гар., 2 пироги, огурковъ, итого

Москалю поручнику у справе Северинцовъ куп. рыбы, 3 ситн. и хлеба на 2 зол., перевозникомъ, што повезли ихъ до Быхова, куп. хлеба и дали готовыхъ 15 осм., итого

3 роск. п. войта, в домъ куп. рыбы, 3 ситн., 3 пир., 1 ф. оливы 1 зол. 20 осм., итого

Дня еѣ, для челяди п. Саковича куп. рыбы, 4 ситн., хлеба, миска, соли, цыбули, крупъ, итого . .

Пп. депутатомъ королевскимъ на страву, на неделю, дали

3 роск. п. войта, для е. м. п. Баратынского, полковника, куп. рыбы, цыбули, петрушки, оцту, соли 1 кв. 7 осм., овса 1 мер. 4 зол., итого . .

Мужыку, што пашни показалъ, дали 8 осм.; до ратуша взяли обаранковъ, вишенъ для п. войта; Тандерскому, што коней пилнуетъ депутатовъ королев., дали на хлебъ 15 осм., итого . . .

Дня зѣ, з роск. п. войта, для челяди п. Саковича, Долмата куп. мяса, 3 ситн., хлебъ, репы, цыбули, петрушки овса $\frac{1}{2}$ мерки 2 зол. 3 осм., 2 шкуры Турецкихъ одъ п. Разинковича 32 зол., 5 локтей сукъна Гишпанского одъ пана

Золот.	Осмак.
з	з
й	кг
к	кг
й	кг
	зѣ
г	ка
г	дѣ
г	й
ми	
з	гѣ
а	

Пиманского по тинфовъ 13 $\frac{1}{2}$ —чинить шелегами золотыхъ 90, пистолеты одъ п. Разинковича 46 зол., боты Турецкіе для п. Долмата 9 зол. 15 осм., для другого слуги куп. боты козловы 4 зол., цехви до бурки 1 зол. 10 осм., скалекъ паръ 2 до пистолетовъ 10 осм., подушку до кулбаки 2 зол. 16 осм., тютюна папуша одна 10 осм., бурку куп. у Якуба Хомутовского 16 зол., 8 гар. пива, торкъ до кулбаки 1 зол. 10 осм.; за коня, который згнунувъ у полю, слуги п. Саковича, тал. 5, чынить шелегами золотыхъ 40, е. м. п. Саковичу штуку галаю, заплатили Писманскому 34 зол., итого

Концеляристомъ за писанне справъ розныхъ мескихъ дали 15 золот.; з роск. п. войта, дали п. лавнику Девулскому, што ставалъ у справе прецивко п. Базылія Хомутовского у сонъдахъ, 8 зол., за направу колясъ и оковання и коней подковання Станиславу ковалю заплатили 5 зол. 10 осм., итого

Выправа до Быхова п. райцы Сапожки з п. Грегоремъ Коробанкомъ, лавникомъ, просячы, жебы людей не брано на байдаки, купили: вина у п. Оноски 4 $\frac{1}{4}$ гар., по тынфовъ 5, што чинить шелегами 27 зол. 2 осм., за барилку заплатили 20 осм., цукъру 2 головы фунт. 6 за 13 зол., 10 ситъницъ, 10 пироговъ, мяса на печеня, овса $\frac{1}{2}$ мер. 2 зол. 2 осм., дегтю 3 кв. 6 осм., 2 гар. пива, страцилъ п. райца до Быхова и з Быхова на розные дробязги 6 зол. 5 осм., итого . .

За росказ. п. войта, в домъ: мяса, кура и пискля, чеснокъ, итого

Дня зѣ, з роск. п. войта, для челяди п. Саковича куп. мяса, 4 ситн., хлеба, миска, цыбули, петрушки, сена, травы, соли, 6 гар. пива, итого . .

Сторожу што коней пилнуетъ п. депутатовъ, дали на хлебъ 8 осм.; огурковъ до ратуша куп. и 4 пироги, итого

Золот.	Осмак.
дѣ	ки
ки	т
нг	гѣ
з	
ѣ	з
а	а

Дня иѣ, для слугъ п. Саковича куп. мяса, 3 ситн., хлеба, цыбули, петрушки, травы, барщу, соли 1 кв. 7 осм., овса $\frac{1}{2}$ мер. 2 зол. 7 осм., 5 гар. пива, итого

Золот.	Осмак.
ѣ	к

3 розказання п. войта, в домъ купили: флякъ, мяса, 2 ситн., либру паперу доброго, итого

Золот.	Осмак.
к	ѣ

Паперу до концелярии 2 либры 1 зол. 18 осм., подушку и торкъ до меской кулбаки 2 зол. 15 осм., вишенъ для пановъ, до ратуша, итого

Золот.	Осмак.
д	ѣ

3 роск. п. райцы Леонкевича, для п. ротмистра Лярского и енераля Корсака, наняли човенъ, Быхову звезтъ ихъ, купили хлеба перевозчикомъ за 2 зол. 10 осм., Михалце особно куп. хлеба за 8 осм., овса 1 мер. за 4 зол., итого

Золот.	Осмак.
ѣ	иѣ

Дня ѣѣ, для челяди п. Соковича куп. рыбы, 3 ситн., хлеба, крупъ, оцту, перцу, цыбули, оливы, олею, соли, $2\frac{1}{2}$ гар. пива, на вечеръ пива на банкетъ 5 гар., итого

Золот.	Осмак.
ѣ	к

Жолнеру Пастарнаку, што жольнеровъ пилнуетъ коней депутатовъ, дали 8 осм., купили канчукъ за 6 осм., ножъ до ратуша 4 осм., 1 гар. пива до рат., уклей личка 3 осм., вишенъ, 2 пироги Сулиму, жолнеру дали на пирогъ, што картки разносилъ, итого

Золот.	Осмак.
ѣ	ѣ

3 роск. п. войта, в домъ купили: 3 ситн., 4 пироги; заплатили 2 человекомъ, што бойдакъ разбили, дали на день 1 зол. 6 осм., итого

Золот.	Осмак.
к	к

Дня к, для слугъ п. Саковича куп. мяса, 3 ситн., хлеба, репы, соли, миска савсѣмъ, цыбули, овса $\frac{1}{2}$ мер. 2 зол. 3 осм., 2 пироги; для п. Долмата куп. меду $\frac{1}{2}$ гар., пива 5 гар., итого

Золот.	Осмак.
ѣ	иѣ

Москали, што до Быхова ехали, дали на страву 10 осм.; перевознику, што того Москаля одвезли, дали 2 зол., горелъки Москалю купили за 5 осм.; кликуну, што ката закликивалъ, дали 5 осм., итого

Золот.	Осмак.
к	кѣ

Шатру и Габровскому, што людей убогихъ ховали умерлыхъ, по улицахъ берутъ, дали

Золот.	Осмак.
г	

Дня ка, з роск. п. войта, для челядзи п. Саковича куп. рыбы, 3 ситн., хлеба, соли, крупъ, оливы, олею, цыбули, оцту, перцу, 5 гар. пива, итого

Золот.	Осмак.
д	ѣ

Жолнеру Пастарнаку, што коней пп. депутатовъ пилнуетъ, дали на хлебъ 8 осм., Гандерскому, што уволокъ пилнуетъ, 4 осм., мерку овса, што стали у войта, жолнеромъ 4 зол., итого

Золот.	Осмак.
д	кѣ

Дня кк, з роск. п. войта, для п. Лярского куп. рыбы, 5 ситн., хлеба резового, редки, цыбули, оливы, мяса, моркови, $\frac{1}{2}$ кв. олею 7 осм., сторожу дали 18 осм., писклять 2 за 15 осм., перцу, соли, огурковъ, масла, оцту, травы для коней, писклять болныхъ за 25 осм., $\frac{1}{2}$ гар. меду для шляхты, 5 кв. мази 10 осм., 2 мер. овса 8 зол., итого

Золот.	Осмак.
ѣѣ	кѣ

Для п. Саковича куп. рыбы, обаранковъ, 3 ситн., хлеба, крупъ, оливы, олею, цыбули, перцу, оцту, пироговъ, миска, $\frac{1}{2}$ мер. овса 2 зол. 3 осм., 5 гар. пива, итого

Золот.	Осмак.
ѣ	иѣ

Паномъ депутатомъ королевскимъ дали на страву, на тыждень, ведлугъ постановення,

Золот.	Осмак.
ми	

В домъ п. войта куп. мяса, до ратуша 5 копъ огурковъ 15 осм., Тандерскому, што кони пилнуетъ, хлеба куп.; чловекомъ семи, што повезли п. Корсака до Шклова водою, куп. хлеба 2 зол. 15 осм., итого

Золот.	Осмак.
ѣ	ѣ

Дня кк, для п. Саковича куп. мяса 2 ситн., хлеба, соли, петрушки, цыбули, репы, барщу, млека, горелъки для челяди, пива 5 гар., итого

Золот.	Осмак.
г	дѣ

Пану губернатору Шкловскому куп. мяса, писклять 2 за 22 осм., 6 ситн., цыбули, соли, петрушки, перцу, заплатили за трисцину 7 тынф., чинить шелегами золотыхъ 9 осм. 10, итого

Золот.	Осмак.
ѣѣ	к

Пива до ратуша набрали 2 гар., для п. Василевкого мяса, 6 ситн., 2 писклять 22 осм., итого

Золот.	Осмак.
ѣ	ѣ

3 роск. п. войта, в домъ куп. 3 ситн., жолнеру, што повезъ пиво пану полковнику, дали 6

осм.; Москалю, што приехалъ з Быхова, потребовалъ подводъ, купили хлеба и на пиво дали, всего 12 осм.; сторожу, што коней пилнуетъ пп. депутатовъ крол., дали на хлебъ 15 осм., итого .

Дня $\bar{\kappa}\bar{\alpha}$, з роск. п. войта, въ домъ куп. рыбы, 2 ситн., мяса; галасу $\frac{1}{2}$ ф. до концелярии за 1 зол. 7 осм.; жолнеру, што коней пасъ депутацкихъ, дали 8 осм., итого .

Дня $\bar{\kappa}\bar{\epsilon}$, Тандерскому, што долю одбералъ, дали 5 осм., з росказ. п. войта п. Галимскому куп. рыбы, 5 ситн., итого .

Заплатили за огурки, што брали до ратуша копъ 10 за 1 зол., за яйца, итого .

Москалю, што ехали подъ Ригу, ситницу и огурковъ .

Въ домъ п. войта куп. рыбы, 2 ситн.; за направу железь 12 осм., куп. овса 1 мер. за 4 зол., 1 гар. пива Орш. для пановъ 12 осм.; куп. паперу либру до реестру 27 осмак.; за листы на почте дали 2 зол. 20 осм., за листы з почты одъ п. делегатовъ запл. почтарю 2 зол., итого .

Дня $\bar{\kappa}\bar{\zeta}$, Тандерскому, што доли пилнуетъ, дали на хлебъ 7 осм., в домъ пана войта куп. мяса, итого .

Для п. Галимского куп. мяса, 5 ситн., хлеба, итого .

За картою пана войта, куп. пива 7 гар., вишенъ, послали презъ жыда, мелъ п. Ивашкевичъ, у порахунку принялъ в долгъ, итого .

Дня $\bar{\kappa}\bar{\eta}$, куп. 2 пары постронковъ до шлеи 13 осм., для п. Галимского куп. рыбы, 5 ситн., хлеба, итого .

Куп. жупанъ Сулиму 9 зол. 6 осм. и боты 2 зол. 5 осм., за направу старого жупана 25 осм.; жолнеру Доводу, што коней депутатскихъ пилнуетъ, куп. хлеба; въ домъ пана войта куп. рыбы, 2 ситн., 6 пир., итого 13 золот. 23 осм., итого .

Золот. Осмак.

$\bar{\alpha}$ $\bar{\kappa}\bar{\Gamma}$

$\bar{\alpha}$ $\bar{\kappa}\bar{\Gamma}$

$\bar{\kappa}$ $\bar{\kappa}\bar{\zeta}$

$\bar{\alpha}$ $\bar{\Gamma}$

$\bar{\Gamma}$

$\bar{\alpha}\bar{\Gamma}$ $\bar{\eta}\bar{\Gamma}$

$\bar{\alpha}$ $\bar{\alpha}$

$\bar{\kappa}$ $\bar{\zeta}$

$\bar{\Gamma}$ $\bar{\zeta}$

$\bar{\Gamma}$ $\bar{\alpha}\bar{\Gamma}$

$\bar{\Gamma}\bar{\Gamma}$ $\bar{\kappa}\bar{\Gamma}$

Дня $\bar{\kappa}\bar{\phi}$, з роск. п. войта, в домъ куп. мяса. Паномъ депутатомъ кор. на страву, на неделю дали .

Дня $\bar{\Gamma}$, в домъ п. войта 2 ситн., 2 барилки за 4 осм., Тандерскому хлеба, што кони пилнуетъ, итого .

Дня $\bar{\Gamma}\bar{\alpha}$, слуге Чечку к заплатамъ Спасовымъ дали 15 осм.; наняли човенъ до Быхова для Москаля, превознику дали 1 зол. 15 осм., куп. ему хлеба для Москаля, ситн. 1 и 1 гар. пива, итого .

В домъ п. войта куп. рыбы, 2 ситн., 4 пир.; мази до колясъ ратушн., травы для коней мескихъ; дали Лапцю Панкрату на дрова до гумна 1 зол.; за млоцення жыта 4 человекъ 1 зол. 5 осм., Лапцю Панкрату на горелъку 10 осм.; хлопцу, што пилновалъ, дали на 1 ситн. 3 осм.; другой разъ за млоценне 1 зол. 5 осм., на дрова, на горелъку; хлопцу и Тандерскому, што пилновали, дали 8 осм., итого .

Меца Августа $\bar{\alpha}$ дня, Давиду жолнеру, што коней депутацкихъ пилнуетъ, дали на хлебъ 10 осм.; Дойлидомъ двумъ, што ворота у браме Виленской робили, за 2 дни запл. 2 зол. 20 осм., еще за 2 дни 2 зол. 20 осм., еще за 2 дни 2 зол. 20 осм.; ковалю за оковання 3 зол. 15 осм., итого .

За писання четырехъ декретовъ концеляристомъ, на п. Захарыяша Автушкевича и п. Буца и п. Стефана Гуторовича и п. Базылия Хомутовского, запл. .

Дня $\bar{\Gamma}$, купили травы для коней мескихъ, Тандерскому, што доли пилнуетъ, на хлебъ 7 осм., для п. Молоткевича куп. рыбы, 1 ситн., 2 пир.; либру паперу на расходъ за 27 осм., до концелярии паперу, итого .

В домъ п. войта куп. рыбы, овса 1 мерку за 3 зол., итого .

Якъ ехалъ п. войтъ з п. райцомъ Леошкевичи.

Золот. Осмак.

$\bar{\kappa}$ $\bar{\Gamma}\bar{\Gamma}$

$\bar{\mu}\bar{\eta}$

$\bar{\alpha}$ $\bar{\epsilon}\bar{\Gamma}$

$\bar{\alpha}$ $\bar{\kappa}\bar{\phi}$

$\bar{\zeta}$ $\bar{\alpha}$

$\bar{\alpha}\bar{\Gamma}$ $\bar{\kappa}\bar{\epsilon}$

$\bar{\eta}$

$\bar{\kappa}$ $\bar{\phi}$

$\bar{\Gamma}$ $\bar{\kappa}\bar{\alpha}$

вы для коней, итого
До ратуша 1 гар. пива, травы, для коней
меских; 3 роск. п. Базилия Хомутовского, на
месцу п. войта, для п. Леоновича куп. 1½ гар.
меду, итого

Дня й, 3 роск. п. войта, для Москалей, што
приехали з Быхова, куп. рыбы, хлеба резового
4 булѣки, огурковъ, травы для коней, итого . .

Для п. Василия Хомутовского, райцы, будучи
на месцу, куп. 1 гар. меду

Куп. травы для коней меских 16 осм.; якъ
былъ поручникъ Московский на ратушу, узели
1½ гар. меду; жолнеру Довиду, што коней пиль-
нуеть, на хлебъ 8 осм.; п. войту, в домъ ½ ф.
оливы 25 осм.; куп. хомуть до скарбу за 2 зол.;
31½ гар. пива хоронжому, итого

3 роск. п. войта, на поткання п. коменданта
Воронца, куп. 1½ копы яблакъ 4 зол. 15 осм.,
6 гар. меду, каробку на яблаки 4 осм., 10 ситн.,
12 пир., на горелѣку и на сена видали 15 осм.;
овса 1 мерку для меских коней 2 зол. 25 осм.,
травы 11 осм., итого

Дня ї, 3 роск. п. войта, для п. коменданта
Воронца взяли голову цукѣру въ ¾ ф., вина
фляша 3 кв. за 5 зол., корення, гвоздикъ 2 ло-
та 1 зол. 10 осм., цынамону 2 л. за 1 зол. 10
осм., шафрану 1 л. за 2 зол. 20 осм., 1 ф. пер-
цу 2 зол. 20 осм., 1 ф. розынекъ малыхъ 1 зол.,
1 ф. имберу 1 зол. 10 осм., 1 ф. мигдаловъ 1
зол. 20 осм., 1 ф. розынекъ великихъ 20 осм.,
½ копы яблакъ 2 зол. 15 осм., каробка на ябла-
ки 4 осм., рыбы, вожакъ десятеро 13 осм., сливъ,
ечѣменю 2 мер. за 10 зол., 12 ситн. 20 гар.
пива, итого

3 роск. п. войта, для п. майора Михала Фо-
даровича взяли у п. Романа Аноски голову цук-
ру въ ¾ ф. за 8 зол. 5 осм., фляша вина въ
3 кв. за 5 зол., рыбы, ситѣницъ скарбовыхъ—,

Золот.	Осмак.
б	ѣ
б	з
а	г
а	
ѣ	
ѣ	кб
мѣ	к

10 пир., ½ ф. розынекъ 15 осм., дровъ, 2 дес.
свечъ лоевыхъ 10 осм., итого

Для п. полуполковника куп. рыбы, ситѣницъ
скарбовыхъ—, пироговъ 10, итого

Для п. капитана куп. рыбы, ситѣницъ скар-
бовыхъ—, рыбы, 1½ кв. олею, 1 кв. опту, итого .

Тремъ капитаномъ куп. рыбы, ситѣницъ
скарбовыхъ—, 10 пироговъ, итого

Абознаму и писарю куп. рыбы, ситѣницъ
скарбовыхъ—, итого

Для неволниковъ куп. крупъ 5 кв. и соли
2½ кв., огурковъ, итого

Дня аї, для п. Велички куп. рыбы, ситѣницъ
скарбовыхъ—, пироговъ 5, ечѣменю мерку у п.
Мякышовки за 5 зол., итого

Паномъ депутатомъ мескимъ, стоятъ у дому
Кореневского, што одъ кроля приехали, на не-
делю, на страву дали

Москалемъ, што людей пильновали у мес-
комъ дому, што на байдаки брали, куп. огур-
ковъ, 1 гар. пива, на горелѣку 5 осм., ситѣницъ
скарбовыхъ три, итого

Пану войту куп. сливъ, ечѣменю ½ мер. за
1 зол. 27 осм., ½ гар. соли до ситѣницъ и до
рыбъ, итого

Москалемъ, што з почто ехали до Смеленска,
горелѣки за 5 осм., огурковъ, 1 гар. пива, ситѣ-
ницъ скарбовыхъ, итого

Пива набрали до ратуши 5 гар.

3 роск. п. войта, куп. майору рыбы, 5 пир.,
5 ситѣницъ скарбовыхъ—, 2 гар. соли 1 зол.
24 осм., свечъ лоевыхъ, итого

Пану коменданту куп. рыбы, ситѣницъ скар-
бовыхъ 5, еще 5, итого

В домъ п. войта 5 пир., 5 ситѣницъ скарбо-
выхъ, итого

Заплатили за медъ, што розными часы до
ратуша набрали для пп. гостей и для пп. рад-

Золот.	Осмак.
ѣ	й
а	к
г	з
а	к
б	к
а	
з	кз
мн	
	зї
а	ѣ
	зї
а	
г	вї
а	ѣ
	ѣ

ныхъ, т. е. гар. 10,

Дня гѣ, з роск. п. войта, куп. для п. коменданта Воронца рыбы, 10 ситн. скарбовыхъ—, семя алляного на лекарство ему за 18 осм., 1 ф. розынекъ малыхъ за 1 зол., итого

Для п. маіора куп. рыбы, 5 пир., 10 свечъ, за 6 осм., 5 ситн. скарбовыхъ—, итого

Залогомъ Москалемъ тромъ куп. рыбы, 2 ситн. скарбовыхъ—, 3 гар. пива, итого

Дня дѣ, для п. коменданта куп. рыбы, ситн. 10 скарбовыхъ—, итого

3 роск. п. войта, п. маіору куп. рыбы, 10 ситн. скарбовыхъ—, 3 пироги, итого

Залогамъ куп. рыбы, крупъ, соли, цыбули, 1 ситницу скарбовую—, пироговъ 3, итого

В домъ п. войта куп. рыбы, 5 пироговъ, 5 ситницъ, итого

Жолнеру, што ходилъ за конемъ мескимъ до Шклова, на хлебъ дали

3 роск. п. райцы Леошкевича, казнодзео Дубинскому на боты дали

3 роск. п. войта Лалицкого, заплатили за медъ пудовъ 15, по золот. 10, и за четверть солоду мерокъ 8, мерка по зол. 8, кторый медъ и пиво въ итересе мескомъ, в дому п. войта разошло на потребу целого места, што чинить

Дня еѣ, з роск. п. войта, для п. коменданта Воронца куп. мяса, качекъ двое за 1 зол., куровъ двое за 1 зол. 6 осм., сметаны, еецъ 4 дес. за 1 зол. 2 осм., масла гарщочекъ за 28 осм., постарнаку, петрушки, соли гарнець за 27 осм., итого

3 роск. п. войта, дали п. Курашу и п. Петуху, ведлугъ ухвалы на сеймику Оршанскомъ, поселъщины до ясне вельможного п. гетмана таларовъ 15, раховано талеръ по зол. 8, чинить

Залогомъ купили: мяса, соли, цыбули, крупъ, молока, ситницу скарбовую—, на одѣзднымъ

Золот.	Осмак.
кѣ	
гѣ	гѣ
бѣ	аѣ
аѣ	гѣ
аѣ	кѣ
аѣ	каѣ
	кзѣ
аѣ	юѣ
	иѣ
гѣ	
аѣ	
гѣ	кѣ
гѣ	гѣ
рѣ	

дали грошами 1 зол. 15 осм., итого

В домъ п. войта куп. мяса за 2 зол. 18 осм., Ларку праздничного ко Успенню Богородицы 15 осм., итого

Для пани Ляшневской куп. менса, соли ¹/₂ кв. за 4 осм., ситъницъ 3 скарбовыхъ, итого

Михалце, што пошовъ за конми, дали 7 осм., Москалю, што подводы потребовалъ, куп. мяса вареного за 6 осм.; куп. до ратуша свечъ и обаранковъ; запл. за 2 гар. пива, итого

За скуру Турецкую пани Ѳедоровой Ланицкой

Дня зѣ, з роск. п. войта, для п. Боратынско-го, мечного, куп. рыбы, 3 ситн. скарбов., итого

В домъ п. войта либра паперу доброго за 27 осм., другая либра розходного паперу 12 осм., итого

Поль реза паперу до концелярии у п. Бизевича, за

Для пани Лешневской куп. рыбы за 25 осм.; либру паперу на расходъ меский 25 осм., итого

Шатру и Габрицкому дали на неделю, што людей убогихъ умерлыхъ ховають, по улицахъ беручы,

Жыду Быховскому, што листъ привезъ з Быхова, што Москали и Воронецъ комендантъ выходить, дали

В домъ п. войта куп. рыбы, оцту 3 кв. за 15 осм., итого

Рыбалъце, што посылали доведать бойдаковъ, ци идутъ, дали за працу а) 1 зол. 15 осм.; для п. Боратынского, мечного, куп. мяса, 3 ситъницъ скарбовыхъ, итого

3 роск. п. войта, будучы в Воршы, подали реестръ на двухъ пановъ рейментаровъ б)—на п. Невяровскаго и п. каштеляна Витебскаго Осин-

Золот.	Осмак.
бѣ	иѣ
гѣ	гѣ
аѣ	юѣ
аѣ	аѣ
аѣ	
аѣ	кѣ
аѣ	кѣ
гѣ	
аѣ	
	кѣ
гѣ	гѣ

а) Праца, трудъ.

б) Рейментаръ, командующій войсками.

ского, за писання екстрактѹ и припечентованнѹ п. Боратынскому, мечънему, писарови Оршанскому, дали тал. 10, што чынить шелегами . . .

Дня иѢ, з роск. п. войта, караиму Малиновскому, поручнику Московскому, куп. рыбы, 3 ситн., 10 пир., грибовъ, итого . . .

В домъ п. войта куп. рыбы, 3 ситн., 5 пир., 2 гар. пива, итого . . .

Хоронжему, што ходзилъ за конми, што панъ Воронецъ побралъ, дали ему на страву 3 зол.; кликуну, за закъликъ, пироги абы были по осмаку, дали 6 осм.; за пиво, што набрано до ратуша, за 10 гар., запл. жыду 2 зол., за калеса простые запл. Бедышу 3 зол. 10 осм., за писання выпису и реестру п. реиментара Невяровского дали концеляристомъ 1 зол. 15 осм., итого . .

Дня ѡѢ, з роск. п. войта, для ксендза преора Оршанского куп. рыбы, 3 ситн., 6 пир., оливы, итого . . .

В домъ п. войта куп. мяса, флякъ, 5 пир., дегтю, итого . . .

Паномъ депутатомъ королевскимъ дали, на неделю, на страву, ведлугъ постановленнѹ . .

Москалемъ, што ехали з Украины, п. капитану, куп. мяса, 3 ситн., травы, 3 пир., соли, цыбули; хоронжему, што ходилъ по кони, дали 10 осм., 2½ гар. пива, итого . . .

Дня к, з роск. п. войта, для пана капитана, што приехалъ, по чопове и шелонжне, а) куп. мяса ¼ за 4 зол., овса 1 мер. 2 зол. 5 осм., 5 ситн. по осм. 3, хлеба резового, крупъ гарцы 2 за 8 осм., соли плитокъ 15 за 10 осм., пироговъ, дровъ, цыбули, свечъ лоевыхъ, 2 гар. меду, 4 гар. пива, итого . . .

В домъ п. войта куп. 5 ситн. за 15 осм., 8 пир. за 8 осм.; для ксендза преора Оршанского куп. 2 гар. меду, итого . . .

а) Чопове и шолонжне. питейный налогъ.

Золот.	Осмак.
п	
а	иѢ
а	гѢ
т	а
к	кѢ
г	зѢ
ми	
г	ѡѢ
аѢ	з
к	кѢ

Жолнеру мескому, што коней депутацкихъ пилнуеть, куп. хлеба за 7 осмак.; Тандерскому хлеба за 10 осм., итого . . .

З роск. п. войта, Москалемъ, што з почтою ехали, куп. мяса, 3 ситн., 3 пир.; хлеба подводникомъ, што повезли ихъ за 1 зол. 3 осм.; на пиво и на горельку Москалемъ дали 18 осмак., итого . . .

Дня кѢ, для п. копитана, што приехалъ по чопове, куп. мяса, 3 ситн., моркви, соли, всего на 3 зол. 27 осм.; его жолънеромъ, человекомъ 6, особно за пиво запл. 1 зол. 6 осм.; дровъ на кухню, травы для коней, свечъ лоевыхъ, а) меду гарнецъ, пива 4 гар., итого . . .

В домъ п. войта куп. мяса, ситницъ, пироговъ, всего за 1 зол. 23 осм.; жолънеру, што пошолъ за конми, дали 18 осм.; подчасъ бытности п. войта у ксенжыи Бернардыновъ взято меду 2 гар., итого . . .

З роск. п. войта, и за ведомостю п. райцы Леошкевича, дали п. Загурскому на шкуро Турецкую . . .

Дня кѢ, для п. капитана куп. мяса, ситницъ, пастарнаку, дровъ, 1 гар. меду, 4 гар. пива, итого . . .

Ведлугъ б) реестру пана райцы Леошкевича, куп. пистолетовъ паръ две у п. Семена Федоровича, цехмистра слесарского, для пана Юргилевского, запл. . .

Для драгуновъ его, 6 человекъ, куп. мяса, хлеба, пастарнаку, соли, 6 гар. пива, итого . .

Жолънеру Давыду куп. хлеба за 6 осм.; послали Михалку до Оршы купить пива до замку на приездъ пп. комисаровъ, дали 22 зол., на страву д. 4 зол., итемъ в) д. за фуре, што привезли пива, 2 зол., итого . . .

а) Свечи лоевыя, салныя свѣчи.

б) Ведлугъ, согласно, по—.

в) Итемъ, также.

XVIII.

Золот.	Осмак.
	зѢ
к	зѢ
з	кѢ
а	гѢ
зѢ	
ѡѢ	а
ѢѢ	
г	а
кѢ	з

Дня $\bar{\kappa}г$, з роск. п. войта, для пана капитана куп. рыбы, 4 ситн., дровъ, пастарнаку, 2 мер. овса за 2 зол., 1 гар. меду, 4 гар. пива, итого .

Шатру и Габрыцкому за неделю, што людей убогихъ ховають, дали

Для драгуновъ, мяса 12 ф. за 1 зол. 3 осм., хлеба резового, моркви, соли, на 6 гар. пива дали, итого

Якъ послали жолнеровъ мескихъ и Поцея, человекомъ шестнадцать дали на пироги по осм. 2, итого

В домъ п. войта куп. рыбы, за 23 осм., концеляристомъ дали за писанне картокъ на сессыю .

Купили соли 1 кв. на ситницы за 8 осм., свечъ лоевыхъ 1 дес. за 8 осм., набрано пива до ратуша 5 гар., за обаранки запл. 8 осм., итого

Дня $\bar{\kappa}д$, з роск. п. войта, для капитана, што сталь у Сейбута, што приехалъ по чопове и шеленжне, куп. мяса, капусты, соли, дровъ, 12 ситн., 1 гар. меду, 4 гар. пива, итого

Для драгуновъ куп. мяса, хлеба резового, соли, крупъ, 6 гар. пива, итого

В домъ п. войта куп. мяса за 21 осм.; Давыду жолнеру на хлебъ дали 4 осм.; жолнеромъ, человекомъ 16, што на сене робили, на пироги дали 1 зол. 2 осм.; набрали до ратушу баранковъ и пироговъ, итого

Жолнеру Манцевичу, што пилноваль косцовъ на сеножати, дали 10 осм.; Чапцу жолнеру, што ходилъ за конемъ, 10 осм., итого

Дня $\bar{\kappa}е$, для п. капитана куп. рыбы, соли, дровъ, ситъницъ скарбовыхъ 4, меду пулъ гар., пива 4 гар., итого на

В домъ п. войта куп. рыбы, 6 пироговъ, 2 курчатъ за 20 осм., итого

Драгуномъ купили 1 гар. крупъ за 8 осм., олею, огурковъ, соли $\frac{1}{2}$ кв. за 4 осм., 4 гар.

Золот.	Осмак.
$\bar{\kappa}$	$\bar{\alpha}$
$\bar{\Gamma}$	$\bar{\Gamma}$
$\bar{\Gamma}$	$\bar{\Gamma}$
$\bar{\alpha}$	$\bar{\kappa}$
$\bar{\kappa}$	$\bar{\kappa}г$
$\bar{\alpha}$	$\bar{\kappa}д$
$\bar{\epsilon}$	$\bar{\kappa}$
$\bar{\Gamma}$	$\bar{\kappa}т$
$\bar{\kappa}$	$\bar{\Gamma}т$
$\bar{\kappa}$	$\bar{\kappa}$
$\bar{\Gamma}$	$\bar{\alpha}$
$\bar{\alpha}$	$\bar{\kappa}и$

пива, хлеба скарбового 2 булки; паперу либру— запл. Бизевичу 27 осм., вожакъ 2 до ратуша— запл. 4 осм., сливъ купили для пановъ до ратуша за 4 осм., итого

Дня $\bar{\kappa}з$, з роск. п. войта, в домъ куп. мяса за 2 зол. 5 осм.; якъ сеножати косили, на пригонъ выдали, на горелку, на пироги, 2 зол., итого

За робенне дверей на цекавзе цеслемъ двумъ дали

Жолнеромъ мескимъ, што сена сушили, хлеба скарбового дали 5 бохановъ не купл. и на пироги за два дни дали 18 осм., итого

Паномъ депутатомъ королевскимъ дали на страву, на неделю, ведлугъ постановення,

Для п. войта сливъ и обаранковъ за 6 осм., якъ былъ на сеножати п. Якубъ Кирикъ для догляду посполитыхъ рочныхъ, дали ему на страву 15 осм., итого

Дали ему, Москалю, што съ з почтою ехаль до п. Воронца, 10 осм.; чолень наняли ему— запл. 1 зол. 15 осм., дали ситъницъ скарбовыхъ 5 на пл., хлеба резового а) боханъ скерб. не пл.; Давиду жолнеру, што коней депутацкихъ пилнуеть, дали хлеба резового боханъ скерб., не пл., итого запл.

Дня $\bar{\kappa}з$, з росказ. п. войта, в домъ ситн. 5 скерб. и хлеба боханъ резового скерб. не пл.; куп. 6 пироговъ за 6 осм., итого

Жолнеру Манцевичу, што сена пилнуеть, б) хлеба скерб. боханъ и Тандерскому жолнеру, што доли пилнуеть, боханъ в) хлеба не пл. . .

Дня $\bar{\kappa}и$, з роск. п. войта, в домъ 5 ситницъ скерб., пироговъ куп. 6; гребцомъ, человекомъ десяти 18 осм., итого

За картою п. войта, ксендзомъ Бернардиномъ

Золот.	Осмак.
$\bar{\alpha}$	$\bar{\alpha}$
$\bar{\alpha}$	$\bar{\epsilon}$
$\bar{\alpha}$	$\bar{\kappa}е$
	$\bar{\kappa}т$
$\bar{\mu}и$	
	$\bar{\kappa}д$
$\bar{\alpha}$	$\bar{\kappa}е$
	$\bar{\kappa}$
—	—
	$\bar{\kappa}д$

а) Хмль резовый, черный хмль.
б) Пилновать, стеречь.
в) Боханъ, булка.

купили вина до косцола $\frac{1}{2}$ гар. за 3 зол. 10 осм., паперу либру за 28 осм., соли плитакъ 100 за 2 зол. 10 осм., итого

3 роск. п. войта, для жолнеровъ п. Заранка што ехали на заездъ до Пронойска. куп. 7 ситн. за 21 осм., еще дали скарбовыхъ 5 ситн.; Довиду жолнеру купили хлеба за 5 осм., обаранковъ до ратуша за 3 осм.; жолнеромъ, што поехали на сено, на пироги дали 4 осм., итого

Дня 16, з роск. п. войта, в домъ куп. рыбы, оливы $\frac{1}{2}$ ф. за 1 зол., 8 пир., 3 ситн., обаранковъ, овса 1 мер. за 2 зол. 20 осм., итого

Дня 17, для п. Александровича куп. рыбы, дали ситн. скарб. 5, не пл., итого

За пиво, што набрано до ратуша рознеми часы, для розныхъ гостей 33 гар., в домъ п. войта, для касцовъ, што сена меское косили, куп. хлеба резового, 4 пир., дали 2 ситн. скарб., за кони, што по сяно ездили, господаромъ купили горевки 15 осм., итого

Дня 18, з роск. п. войта, в домъ куп. мяса за 2 зол. 12 осм.; для слуги п. Понятовского, куп. 2 пир. и дали 1 ситн. скарб., итого

Ведлугъ реестру п. райцы, Леонкевича, п. таюги, што приехалъ вибераць сымъпля кварта а) дали зол. 2; на обаранки выдали для пановъ радныхъ 10 осм., итого

Тогожъ дня, Шатру и Габровскому за неделю дали, што людей убогихъ ховають

За медъ жыду Шломе, што набрали рознеми часы до скарбцу паномъ раднымъ 7 гар.

Дали жолнеромъ хлеба боханы 2 скарб., што насили ... Довыду хлеба скарбоваго дали булька; пироговъ 20 роботникомъ, што сена у етаги клали, человекомъ 10, итого

Мца Септеврия, 1 дня, з росказ. п. войта в домъ куп. рыбы, 6 пир., 4 ситн. скарб., итого

а) Кварта сымпл, подать на аммуницію и на людей при вооруженіи.

Золот.	Осман.
5	ит
4	г
3	кк
4	с
и	к
к	ат
к	т
г	
3	
	к
4	а

Дня 19, жолнеромъ мескимъ, што пошли сена у стоги класть, человекомъ 12 дали

В домъ п. войта куп. мяса, флякъ, 4 пир.; запл. ковалю, што на цекавзе двери оковалъ, 25 осм., итого

Паномъ депутатомъ королевскимъ, на неделю, на страву дали

Давиду жолнеру, што коней пилнуетъ, депутатовъ королевскихъ, дали на хлебъ 15 осм.; што в стоги клали сена, человекомъ 7 запл. 3 зол. 15 осм.; куп. п. войту яблокъ за 5 осм.; за обаранки запл., што взято до ратуша, 5 осм., итого

Дня 20, з роск. п. войта, Москалю, што ехалъ до Смоленска, купили мяса за 8 осм., на дробязги а) дали 3 осм., итого

В домъ п. войта заплатили за кавшы 6 осм., 2 сит., 5 пир., ситн. 2 скарб., итого

Дня 21, в домъ п. войта куп. рыбы, 7 пир., 2 ситн. скарб., чесноку; паперу на расходъ, 1 добра, другая подлейша, за 1 зол. 15 осм.; што сена у стоги клали, человекомъ 6, дали имъ за працу 3 зол.; жолнеромъ, што помагали имъ, дали 1 зол. 6 осм.; заплат. за 2 гар. меду для пп. радныхъ 2 зол.; кликуну за закъликъ дали хлеба булька резов. скарб., итого

3 роск. п. райцы Леонкевича, за превезенне сена презъ Днепръ дали 1 зол.; на снаданне еецъ 10 за 10 осм., пироги, обаранки, итого

Дня 22, в домъ п. войта куп. мяса, 3 ситъ-ниці скарб., итого

Концеляристомъ дали за картою п. войта, за переписання семъ инотистенций, одного уневерсалу и реестру одного, двухъ выписовъ Оршанскихъ, дали

Дня 23, з росказання п. войта, Барташевичу купили рыбы, овса мерку за 2 золот. 10 осм.,

а) Дробязи, мелочи.

Золот.	Осман.
ка	
б	г
ми	
а	т
ат	
зт	
и	ке
а	ка
к	
а	

6 ситн., оливы четвертка за 20 осм., 6 пир., 2 гар. меду, итого

Заплатили за таблицы три, што хотели пове-
сить за валомъ, од мору, 23 осм.; з роск. п.
войта для п. Белского, пленипотента а), куп.
боты за 4 зол.; в домъ пана войта куп. рыбы,
итого

Дня ѳ, в домъ п. войта куп. рыбы, 5 пир.,
4 ситн., обаранковъ, итого

Для п. Лыки и Куровского куп. рыбы, 4 ситн.,
1 гар. меду, хлеба резов., 4 гар. пива, итого

Для челядника п. Саковича куп. 2 ситн.; ябъ-
лакъ для п. радныхъ, 1 гар. меду; в домъ п.
войта куп. 4 ситн. 9 пир.; запл. за обаранки,
што набрано до ратуша предъ тымъ, итого

Дня ѿ, в домъ п. войти куп. мяса, 3 пир.,
3 ситн.; для п. Долъгерта, меду 1/2 гар., итого

Паномъ депутатомъ королевскимъ дали страв-
ныхъ грошей, на неделю

3 роск. п. войта, п. Лыце дали квитового за
презентъ квити, што приездзаль з панемъ Ку-
ровичемъ, 40 зол., ведлугъ реестру п. Леонке-
вича тымъ же паномъ дали две скуры Турецке
з побору п. райцы Хомутовского; концеляристомъ
за писанне картокъ на две сессыи дали 4 зол.,
итого

Дня 7, для челядника п. Станкевича, 3 ситн.,
5 пир.; жолънеромъ и коспомъ, што сена у сто-
ги клали, дали 13 пир.; в домъ п. войту 1 мер.
овса запл. 2 зол. 7 осм., 6 ситн., 4 пир.; з роск.
п. войта, ксендзомъ Бернардыномъ дали 13 осм.,
куп. для пп. радныхъ пива Оршанского и пукъру
1/2 ф. за 1 зол. 7 осм.; запл. за пиво, рознеми
часы набрано до ратуша, 10 гар., итого

Дня 8, в домъ п. войту куп. мяса, 6 пир.,
3 ситн.; жолнеру, што коней депутацкихъ пиль-
нуеть, дали 12 осм.; куп. горелъки для пп. Ку-

а) Пленипотентъ, уполномоченный, повѣренный.

Золот.	Осмак.
3	ка
6	ѿ
4	дт
4	а
6	кѿ
7	кт
ми	
ма	
и	г

зевки и Хомутовского за 10 осм., на приездъ
пп. делегатовъ одъ кроля будучы в ратушу; ку-
пили меду 4 гар., итого

3 росказання п. войта, п. Халевичу, патро-
нови Оршанскому, дали

Заплатили жыду, што у в Зариновщине за
медъ, што набрали рознеми часы до ратуша,
для п. радныхъ по 1 зол. 6 осм., за пять пи-
роговъ

Дня гт, для слуги п. Статкевича куп. рыбы,
2 ситн.; для пп. радныхъ 1 гар. меду, итого

Для п. Барташевича куп. рыбы, 5 ситн., 5
пир.; для челядника его куп. горелъки за 6 осм.,
итого

Ковалю за направу воротъ у брамы половеи
Синовской запл. 22 осм.; за дышелъ до коляси
запл. 1 зол.; на снаданне куп. рыбы для пп., 2
пир.; куп. Жолънеромъ мескимъ 1 ф. пороху
за 1 зол. 15 осм., скалекъ, паперы за 15 осм.;
для п. райцы Федоровича куп. горелъки 1 ква-
терку добрей за 10 осм., итого

В домъ п. войта взяли одъ Семена Кузевки
вина гарнецъ за 6 зол. 15 осм.; за картою пана
войта, дали п. Молоткевичу 7 зол., а карта у п.
Самуеля Королкевича застаеть, зол. 7, итого

Дня дт, в домъ п. войта куп. рыбы, 3 ситн.,
слугамъ, што картки раздали на сессыю, дали
12 осм., итого

3 роск. п. войта, пп. депутатомъ королевскимъ
Пашкевичу и Петровскому дали конселяции та-
ларовъ 10, талеръ по зол. 8, чынить золот. 80,
товаришомъ в домъ дали 10 зол., две пары бо-
товъ запл. 6 осм. 15, ситницъ 1/2 копы 3 зол.; свечъ
лоевыхъ до ратуша за 1 зол. 5 осм.; для слуги
п. Куровского куп. рыбы; за гарнецъ меду до
ратуша 1 зол. 6 осм., итого

Дня зт, выправа ихъ милостей шляхетныхъ
пановъ маистратовыхъ до Оршы: п. Лапицкого,

Золот.	Осмак.
3	зт
и	к
3	
4	ка
6	гт
д	ѿт
гт	ет
а	т
р	а

войта, п. Казановича, войта, п. Мольчанкевича бурмистра, п. Матвея Шункевича, лавника; при нихъ шафаря, п. Павла Ражоновича, посполитого. Напередъ расходъ: куп. мяса, 3 куровъ за 2 зол. 19 осм., 2 мер. овса за 3 зол. 24 осмак., обаранковъ, 13 ситн., хлеба резового, 30 пир., масла; в домъ п. войта, якъ были депутаты, 10 гар. меду; в дорогу налили меду 5½ гар., 1½ гар. пива; в домъ п. войта ситн. и пироговъ за 10 осм.; будучы у Воршы презъ шесть дней, расходъ: куп. 20 еецъ, цыбули, соли, крупъ; в Дабрейце на ночълегу, за сено, за водко, пиво 2 зол. 12 осм.; в Шклове за дегеть 3 зол. 12 осм., 2½ мерки овса 3 зол. 10 осм., 20 еецъ 15 осм., 4 гар. пива 20 осм., 20 яблокъ 15 осм., сена; на попасце ува Александры, сена, 3 гар. пива за 15 осм.; приехали до Оршы, куп мяса, сена возъ 1 зол. 5 осм., свечъ лоевыхъ, 4 гар. пива 16 осм., рыбы, грибовъ, овса 3 мерки за 4 зол. 15 осм., 4 возы сена 3 зол. 21 осм., копусты, оливы 1/8, 2 перники в домъ п. войта за 2 зол. 20 осм., олею, оцту, мяса, 2 куровъ за 22 осм., соли, слонины; за переписанне справъ 3 зол., за чтыры уписы одъ ксендза плебана и одъ ксенжы Доминикановъ Оршанскихъ 10 зол.; пану Малевичу за правы, што прынялъ до книгъ и за печать 5 зол.; купили шила за 1 зол. 10 осм., копусты, свечъ, 3 мер. овса за 3 зол. 17 осм., 5 ситн. за 15 осм., пироговъ, рыбы, баровиковъ за 15 осм., оливы, олею, оцту улили у барылку, купили паперу 5 аркушовъ за 10 осм.; рыбы, для челядзи куп. горельки за 10 осм.; на выезде ксендзомъ Доминикономъ дали 4 зол.; хлопцомъ дали 15 осм.; меду набрали 13 гар. за 13 зол., пива 22 гар. за 2 зол. 28 осм.; за перевозъ у Копыси 10 осм., сена у Копыси на ноцлегу за 24 осм., 3 гар. пива 15 осм., за горельку запл. 1 зол. 3 осм., за дрова 6 осмак.,

Возвот.	Оснати
1	1
2	2
3	3
4	4
5	5
6	6
7	7
8	8
9	9
10	10
11	11
12	12
13	13
14	14
15	15
16	16
17	17
18	18
19	19
20	20
21	21
22	22
23	23
24	24
25	25
26	26
27	27
28	28
29	29
30	30
31	31
32	32
33	33
34	34
35	35
36	36
37	37
38	38
39	39
40	40
41	41
42	42
43	43
44	44
45	45
46	46
47	47
48	48
49	49
50	50
51	51
52	52
53	53
54	54
55	55
56	56
57	57
58	58
59	59
60	60
61	61
62	62
63	63
64	64
65	65
66	66
67	67
68	68
69	69
70	70
71	71
72	72
73	73
74	74
75	75
76	76
77	77
78	78
79	79
80	80
81	81
82	82
83	83
84	84
85	85
86	86
87	87
88	88
89	89
90	90
91	91
92	92
93	93
94	94
95	95
96	96
97	97
98	98
99	99
100	100

за направу зегару а) п. войта 4 зол.; у Шкло-
ве 20 осмак.; на попасце у Добрейце, сена, го-
рельки челядзи за 15 осм., горельки на дорогу
за 1 зол.; за ведомостю пп. вышпомененыхъ—
презь Ивана Канопку, челядника, згинело з во-
за шелеговъ з воркемъ б) золотыхъ 53 и 15 осм.,
итого

Золот.	Осман.
рпд	кѣ
дѣ	
ѣѣ	ѣѣ
гѣ	ѣ
ѣ	ѣѣ

За млоцнення збожа меского, што долю бра-
ли з ґрунтовъ мескихъ, запл.

Дня иѣ, з роск. п. войта, ксендзомъ Бернар-
дыномъ на дорогу дали 2 зол.; з роск. п. войта,
дали посланему одъ п. бурмистра Коробанки и
п. Федоровича з Минска, ведлугъ реестру пана
райцы Леошкевича, 12 золот.; запл. Сулиму за
вожъки, што набрали, 1 зол. 15 осм., итого . . .

За 10 грабель запл. 20 осмак.; лычаковъ на сена набрали за 1 зол. 15 осм.; за лапаты семъ, давно набрано, 14 осм.; вилъ 5 за 10 осм.; три возы сена за 3 зол.; за верковъ 20 зол. 2, кураватокъ куп. 30 за 1 зол. 15 осм.; 3 гар. меду до монастырю братского, якъ панове радни и посполици раде мели, 3 зол. 18 осм., итого . . .

Дня ѿг, з роск. п. войта, подъ часъ бытно-
сти пш. радныхъ и п. Помарнацкого в ратушу,
взели 1½ гар. меду; для отца протопопы горелъ-
ки за 5 осм.; в домъ п. войта ситн. 2, пироговъ
5, з роск. п. войта, для п. Леоновича 1 гар. ме-
ду; отдали за мясо, што были винны; для пана
лавника Габрыеля куп. горелъки за 5 осм.; оба-
ранковъ до ратуша; запл. в домъ купецки за
пиво, набрано до ратуша, 1 зол. 5 осм.; одбера-
ли грошы у п. Евсевия Королкевича, райцы, по-
боровыхъ грошей взолъ собе на медъ 1 золот.,
итого

Коменданту Галецкому на дорогу одъ п. бур-
мистра Коробанки до пана залога Остубовского

а) *Зенаръ*, часы.
б) *Ворекъ*, мѣшокъ.
XVІІІ.

дали 12 зол.; запл. за пиво, набрано до ратуша 1 зол. 6 осм.; з роск. п. войта, 2 гар. меду, ведлугъ реестру п. райцы Леошкевича, за мерникъ горелъки гарцовъ 25, по 1 зол. 18 осм., куплено п. Казановичу войту, приняли золотыхъ 40, итого

Дня $\bar{k}$, з роск. п. войта, в домъ куп. рыбы, 2 ситн., 5 пир.; пива до ратуша гарнецъ; жольнеру, што обышолъ города меские, што люди пашутъ, 4 осм., п. Мирону Андзоровичу куп. горелъки за 15 осм.; за пиво и обаранки для пп. радныхъ и посполитыхъ, якъ были у монастырю, 1 зол. 5 осм.; п. войту ситн. 6, итого

Подчасъ приезде Марцина з Марборка одъ кроля, в дому п. Федоровича были панове радни и посполици, взяли $3\frac{1}{2}$ гар. меду, 3 ситн.; з роск. п. райцы Федоровича, якъ были шляхта з Минска, в дому его меду взяли 2 гар., итого

Дня $\bar{k}a$, з роск. п. войта, для п. Ярялевского куп. маса, 4 ситн., 5 пир., свечъ лоевыхъ, постарнаку, петрушки, цыбули, копусты, соли, итого

Для п. Дмуховского куп. паперу либра за 1 зол., 1 ситн., 2 пир., кватерка а) горелъки 10 осм., итого

Дня $\bar{k}b$, для п. Юргилевского купили рыбы, овса 1 мер. за 1 зол. 25 осм., 4 ситн., 6 пир., крупъ, цыбули, перцу, оливы, хлебъ резов.; Яну Хомичу, што сидитъ подъ вежею, б) хлеба за 6 осм.; подчасъ бытности п. Юргилевского на ратушу, меду зискали 1 гар., итого

Што ехали по сена зъ сотней люди, купили пироговъ 8, на горелъку дали 10 осм., итого

Дня $\bar{k}g$, для п. Юргилевского куп. рыбы, хлеба рез., 2 ситн., олею, крупъ, цыбули, копусты, перцу, соли 1 кв. за 6 осм., овса мер. за 1 зол.

а) Кватерка, $\frac{1}{16}$ ч. гарн.

б) Вежа, башня.

Золот.	Осмак.
$\bar{n}e$	$\bar{k}$
$\bar{r}$	$\bar{k}b$
$\bar{s}$	$\bar{s}$
$\bar{k}$	$\bar{k}z$
$\bar{a}$	$\bar{e}t$
$\bar{z}$	$\bar{y}$
	$\bar{k}i$

24 осм.; для челяди 1 гар. пива, итого

Шатру и Габрицкому за неделю, што людей ховають убогихъ, умерлыхъ, дали

Подчасъ бытности п. бурмистра Коробанки и п. Василия Хомутовского и п. Дмуховского у Федоровича, райцы, в дому, зискали 3 гар. меду; взяли паперу либры $1\frac{1}{2}$ до протоколу за 1 зол. 15 осм., итого

Дня $\bar{k}d$, з роск. п. войта, для п. Юргилевского куп. рыбы, 3 ситн., 5 пир., хлеба резов., постарнаку, батвиння, соли, петрушки, перцу, 3 возы дровъ за 1 зол. 18 осм., итого

Якъ п. войтъ ездилъ до Любужи и пп. радни и посполици, взяли меду гар. $4\frac{1}{2}$; в домъ п. войта 4 ситн., 6 пир., што ходилъ з листами до Орши, дали 1 зол. 25 осм.; горелъки у Любужи 1 кв. за 12 осм., 6 пир., итого

Ведлугъ реестру, намъ поданого одъ п. райцы Леошкевича, будучи у Воршы, п. войтъ для п. сендзи Фронцкевича купили вина гар. 3 по 5 тинфовъ, чынить шелегами 20 зол., еденъ гарнецъ кеенъдзомъ Доминиканомъ Оршанскимъ даровалъ п. войтъ, запл. 6 зол. 20 осм., итого

Дня $\bar{k}e$, з роск. п. войта, для п. Юргилевского куп. мяса, хлеба, 4 ситн., пироговъ, постарнаку, цыбули, перцу, соли 1 кв. за 7 осм., батвиння; будучи у Воршы, куп. для п. Бартошевича $\frac{1}{2}$ гар. вина за 4 зол., итого

Дня $\bar{k}z$, для п. Юргилевского куп. мяса, 3 ситн., 5 пир., овса мерка за 1 зол. 27 осм., хлеба резов., репы, моркви, соли 1 к. за 7 осм., копусты, итого

Жольнеромъ, што стоятъ у полевыхъ брамахъ, дали

З роск. п. войта, дали на 1 гар. меду п. Дзевулскому, што ставалъ у справе а) за место прецивъ Хомича,

а) Справа, дѣло.

Золот.	Осмак.
$\bar{e}$	$\bar{a}$
$\bar{r}$	
$\bar{a}$	$\bar{e}t$
$\bar{e}$	$\bar{z}$
$\bar{n}$	$\bar{r}t$
$\bar{k}z$	$\bar{k}$
$\bar{n}$	$\bar{k}z$
$\bar{e}$	$\bar{e}t$
$\bar{k}$	
$\bar{a}$	

Ведлугъ реестру п. райцы Леошкевича, жоль-
перомъ новымъ, што стоятъ у брамахъ а) по-
левыхъ, за две недели дали

Дня кз, з роск. п. войта, для п. Ругилевско-
го рыбы на 1 зол. 23 осм.; для челядзи мяса,
3 ситн., хлеба, пироговъ, соли, крупъ, барщу,
ботвиння, дровъ 3 возы за 2 зол., овса 1 мер.
за 1 зол. 25 осм.; за картою п. войта, запл. жы-
ду Шпунту за медъ гар. 15, што набрано для
Юргилевского, 15 зол.; за пиво гар. 26 запл. 5
зол. 6 осм., за оцетъ и за свечи 1 зол. 17 осм.,
итого

В домъ п. войта за 2 ф. оливы запл. 4 зол.;
за 2 либры паппру до концелярьи 2 зол.; в домъ
п. войта, рыбы, 4 ситн., 7 пир.; за разношенне
картокъ на сессью дали слугамъ 12 осм., итого .

Дня ки, для п. Юргилевского купили мяса, 7
ситн., 14 пир., хлебъ рез., пастарнаку, 2 кв. со-
ли за 14 осм., итого

Купили 1 либру б) паперу подлого на рас-
ходъ за 15 осм.; з роск. п. райцы Федоровича,
для п. Дмуховского куп. меду гар. 2^{1/2} за 2 зол.
15 осм.; хлеба для п. Яна Хомича за 5 осм., за
ножычъки и замокъ до скарбцу паномъ дозор-
цомъ 1 зол., итого

Дня кѳ, з роск. п. войта в домъ куп. рыбы,
3 ситн., 5 пир., итого

Для п. Мержинского куп. рыбы; до ратуша
обаранковъ; жольнеру, што доли пильнуеть, на
хлебъ 4 осм., итого

Для слугъ п. Станкевича и п. сендзи куп.
рыбы, ситн., хлеба; што по сена ездили, на пи-
роги дали 1 зол. 24 осм.; свечъ до ратуша за
24 осм.; ковалю, што до бромы Шкловской при-
билъ заваль, 14 осм., меду гар. 1^{1/2} на сессью
за 1 зол. 24 осм., итого

а) Брама, ворота.

б) Либра, дестъ.

Золот.	Осмак.
мк	
кз	кс
з	кс
г	ка
а	е
а	к
а	ки
з	гт

З роск. п. войта, для слуги п. Мерынского,
который отдалъ привилей, купили китаю шту-
ки две одъ п. Евсевия Королькевича, запл. . . .

Дня а, для слугъ п. Станкевича и п. Сендзи,
рыбы, 3 ситн.; до уатуша куп. агълобли, вожки,
гужышы, сена возикъ; за направу колясы и зам-
ковъ 1 зол. 3 осм., итого

Мца Октоврья а дня, для слугъ п. Станке-
вича и п. сендзи куп. мяса, ситницъ, пастар-
наку, цыбули; в домъ п. войта куп. мяса, ку-
ровъ двое, за 1 зол. 12 осм.; Сулиму за ^{1/2} мер.
овса 2 зол., итого

Ведлугъ реестру п. райцы Леошкевича, якъ на-
крывали ратушъ, п. Никифоръ Леошкевичъ вы-
далъ росходу

Дня б, для слугъ п. Станкевича и п. сендзи
куп. мяса, пастарнаку, ситъница, итого

За овесъ и за пиво заплатили 2 зол., 9 осм.,
куп. пороху 1 фун. за 1 зол. 15 осм., 2 ситн.,
итого

Для п. Дмуховского куп. мяса и соли, всего за .

Для пани Лешневской куп. ситн. 2, хлеба рез.
булка за 6 осм., итого

З роск. п. райцы Леошкевича, куп. бурку
для слуги п. Бартошевича за

Дня г, для п. Лешневской куп. мяса и 3
ситн., всего за

Пану Дмуховскому куп. мяса и 1 ситн. . .

Взели меду для пп. радныхъ, на ратушъ,
^{1/2} гар.; в домъ п. войта 4 ситн., 6 пир., итого .

На сессью и разными часы набрали до ра-
туша пироговъ и обаранковъ на 1 зол. 1 осм.;
за писання картокъ концеляристомъ дали 2 зол.,
за 6 гар. пива 1 зол. 6 осм.; законникомъ Буй-
ницкимъ куп. соли гарцы 2 за 2 зол. 10 осм.,
итого

Дня д, з роск. п. войта, для слуги п. Стан-
кевича куп. рыбы, 2 ситн.; Яну, господарю дому

Золот.	Осмак.
ка	
г	
з	а
спс	ки
а	зт
а	
	нт
	к
	ст
а	ѳ
	ст
а	с
з	зт

туша 2 гар. 2 зол. 12 осм., куп. свечъ лоевыхъ, 4 дес. до ратуша за 1 зол.; Подпасковичу куп. хлеба за 4 осм., итого

Дня аѣ, з роск п. войта Казановича, для п. Лисковского куп. мяса, хлеба рез., 3 кв. крупъ, 4 гар. пива, итого

Подчасъ зберання пп. радныхъ и посполитыхъ на ратушу, для рады strony п. войта Лапицкого, за килка дней набрали пироговъ и обаранковъ за

Дня кѣ, для п. Лисковского, што приехалъ по чопове з кобаку, купили мяса, ситницъ, соли, 1/2 мерки овса за 24 осм.; его челяднику, на пиво дали 6 осм., итого

Для рейтарыи, што з нимъ приехали, купили мяса, хлеба рез., пастарнаку, 1/2 мер. овса за 24 осм., 12 гар. пива, дровъ, итого

Заплатили за фуру, што п. Григорий Лапицкий былъ и п. Янъ Королькевичъ у п. войта Лапицкого, у хоронгви Пекарского, зол. 3; в домъ п. войта куп. мяса, итого

3 роск. п. бурмистра Коробанки, для пп. Гибянского и Дмуховского куп. 1 гар. меду за 1 зол. 6 осм.; паперу либру до ратуша 1 золот., итого

Дня гѣ, з роск. п. войта, для п. Лисковского куп. рыбы, 2 ситн., соли, овса 1/2 мерки за 23 осм., копусты, цыбули, перцу, итого

Для его реитарии челоуековъ 6, куп. рыбы, хлеба рез. булка 11 осм., соли, крупъ, дровъ, 6 гар. пива, 1/2 мер. овса за 23 осм., итого

Для пана Боратынского куп. рыбы, ситн.; за подкованне коней 4 запл. ковалю 9 осм.; п. Василию Мокавку, якъ ехалъ до Шклова, дали лисовъ куповать для его милости п. Фронцкевича, сендзи, на страву 3 зол., итого

3 роск п. войта Казановича, для п. Лярского куп. овса 1 1/2 мер. за 2 зол. 7 осм.; для пп. Ко-

Золот.	Осмак.
а	ст
б	ѳ
а	з
б	ке
е	нѣ
г	кѣ
б	з
б	ст
г	кѣ
з	ка

мисаровъ—п. Пуляновского и пп. другихъ куп. 1 1/2 мер. овса за 2 зол. 7 осм., итого

Дня дѣ, для п. Лисковского куп. рыбы, 3 ситн., соли, перцу, крупъ, 1/2 мер. овса за 23 осм.; для жолнеровъ его, рыбы, хлеба рез., соли, крупъ, дровъ, 1/2 мер. овса за 22 осм., пива 12 гар., олею, итого

3 роск. п. войта Казановича, куп. цукру голову 4 1/2 ф. для ксендза провенциала, якъ скаржили на ксендза плебана, што водко юрздыча не его шинкують

Дня еѣ, з роск. п. войта Казановича, для п. Лисковского куп. мяса, 3 ситн., пастарнаку, соли; для челяди его горельки 1 кв. за 16 осм., итого

Для жолнеровъ его куп. мяса, пастарнаку, хлеба, дровъ, соли, 10 1/2 гар. пива, итого

3 роск. п. войта Казановича, слугамъ п. Саковича дали на страву

Купили на мостъ предъ брамою Ветреною бервення семъ за 21 осм.; Шатру и Габрицкому за неделю, што людей убогихъ ховають, дали 3 зол., итого

Михалце, што служить при ратушы, на неделю по 2 зол., за 20 недель запл.

Мартину тежъ, што былъ з панами у Малборку, за недель 19, по зол. 2, дали

Коменданту Галецкому, на неделю, по зол. 4, якъ былъ у дорозе (з) панами у кроля, жоне его и ему дошло осм. 15; итемъ п. Филимонъ Дзешковичъ далъ Галецкому у дорозе, на сукно, на боты и шапку, на колямеску для жоны, на горельку зол. 40 24 осм.; с приезде Галецкому постановили на неделю по коне, за 3 недели запл. 7 зол. 15 осм.; п. райца далъ за неделю 2 зол. 15 осм., итого

Ивану Кокотце такъ же за недель 17, якъ былъ з панами у кроля, жоне его дали 15 зол. 15 осм.;

Золот.	Осмак.
а	дѣ
з	кѣ
гѣ	еѣ
б	к
а	г
г	ка
м	
ли	
би	

у дорозе набралъ у п. Филимона на сукно, боты и шапку 15 зол. 22 осм., якъ поехалъ з п. войтомъ, взялъ у п. райцы Федоровича 8 золот. 14 осм., итого

3 роск. п. войта Казановича, для п. Чарейского куп. мяса, 2 ситн., овса мерку за 1 зол., 20 осм.; итого

В домъ п. войта куп. мяса, 3 ситн., 4 пир.; за писання картокъ на сессыю концеляристомъ, итого

Дня зт, Михалце, што ходилъ за конемъ мескимъ до Быхова, што п. Лисковскій бралъ у подводу, дали 4 осм.; заплатили хоронжей за пиво, што брано до ратуша и на сессыю, 7^{1/2} гар.; за обаранки и пироги; слугамъ на ситницы дали 12 осм., итого

Дня зт, з роск. пана войта Казановича, якъ былъ жыдъ Зелманъ и Мовша у ратушу, куп. 1^{1/2} гар. меду за 1 зол. 24 осм.; запл. человекомъ двумъ, што жыта несли на млынъ, 4 осм.; за 3 дес. свечъ, што брали до ратуша, 1 зол.; куп. 1 гар. меду п. Дзевулкому, што ставалъ у праве Яна Хомича одъ места, запл. 1 зол. 6 осм., итого

Верцелю, што пошелъ з листами до Черей, до п. войта, запл. 3 зол.; куп. до турмы возъ дровъ, свечъ за 22 осм.; в домъ п. войта меду 3 гар., якъ былъ п. Бекелъманъ у Казановича, за 3 зол. 18 осм., итого

Дня зт, для п. Дмуховского куп. мяса, ситн. скарб. 2; в домъ п. войта Лапицкого, якъ пани войтова приехали одъ п. войта, куп. мерку овса за 1 зол. 15 осм.; для отца намѣстника, з Барысова приехалъ, упоминалсе квоты, дали 2 ситн. скарб., итого

Якъ были панове комисаре на ратушу, якъ Яна Хомича декъретоване, купили 2^{1/2} гар. меду за 3 зол.; 4 дес. свечъ до ратуша 1 зол. 6

Золот.	Осмак.
лѣ	ка
к	ат
г	и
к	гт
а	а
з	т
к	е

осм., итого

Дня к, купили дерева штукъ 60 на дзиды за 2 зол.; Бедышу дали 6 осм.; хлеба Яну Хомичу купили за 4 осм.; меду 1 гар. для него жъ за 1 зол. 6 осм., итого

Дня к, для п. Бартошевича куп. рыбы, овса мерку за 1 зол. 15 осм.; 5 ситн. скарб., итого

Для п. маіора полку фертмаршалка, што сталъ у п. Евевия Королкевича, райцы, куп. мяса, куровъ двое за 1 зол. 16 осм., 1 гар. меду за 1 зол. 6 осм., ситн. скарб. 5, куп. овса 2 мерки за 3 зол., итого

За пиво жыду гар. 20, набранныхъ до ратуша резнеми часы,

Куп. для п. маіора Московского: мяса, 5 сит, скарб., хлеба резов. 2 булки 1 зол. 9 осм., слугамъ мескимъ къ Змитравце дали человекомъ пяти 1 зол. 4 осм., у турму куп. 1 возъ дровъ за 16 осм., итого

Коли ехалъ з листемъ комендантъ до ясне велможного его милости п. гетмана, дали ему на дорогу

3 роск. п. войта Казановича, купили сукъна для миста (мистра?) локтей 6^{1/4}, по зол. 2 осм. 15, запл. 15 зол. 19 осм.; шнурка житъкового за 5 осм., потреби за 15 осм., за роботу того кунтушу 1 зол. 3 осм., шапку 1 зол. 18 осм., боты 3 зол. 8 осм., за вихондоженне палаша 1 зол., на горелъку 4 осм., итемъ мистру дали Н. 15 осм., итого

Дня к, запл., што сена привезли, за 15 возъ по 27 осм., чынить зол. 13 осм. 15; што сена волочыли на цекавзъ, запл. 21 осм.; жольнеромъ мескимъ и мужыкомъ, што сена волочыли на цекавзъ, на другой день, по 2 осм., запл. 1 зол. 10 осм.; за обаранки, што рознеми часы набрали на ратушъ, 20 осм.; куп. до ратуша свечъ 1 дес. за 9 осм., итого

Золот.	Осмак.
а	з
к	к
г	ст
и	ет
а	
а	ка
м	
к	з
к	е
ст	ет

Дня $\bar{\kappa}\epsilon$, куп. паперу либру до концелярии за 1 золот.; за фуре, што сена возили, за возъ 7, по 27 осм., запл. 6 зол. 9 осм.; за перевозъ, перевозникомъ одъ возовъ 22, по 1 осм., дали 22 осм.; за картою п. войта Казановича, што самъ своихъ грошей на розне потребности для гостей розныхъ (выдалъ) 27 зол., итого

Якъ приехалъ п. Владыславъ Миткевичъ одъ п. Острубовского, в дому п. райцы Федоровича взяли меду $1\frac{1}{2}$ гар. за

Дня $\bar{\kappa}\zeta$, подчасъ экзекуции, якъ мистръ провадилъ на пляцъ Яна Хомича, дали на страве и на горелку 23 осм.; тогожъ дня, для п. инстыгатора Дзевулского куп. меду 1 гар. за 1 зол. 6 осм., итого

Енералу замъковому, якъ одбили ксенже Езуици Яна Хомича, ходилъ до замку, записалсе дали ему

Купили пороху жолънеромъ мескимъ $\frac{1}{2}$ ф. и кулъ 1 ф., запл.

За писанне картокъ на сессыю, концеляристомъ дали

В домъ п. войта куп. паперу доброго одъ п. Разинковича, запл.

Дня $\bar{\kappa}\iota$, з роск. п. войта Казановича, Москали, што стали на Луполове, што байдаки з Быхова до Смоленска провадили, для п. маіора куп. мяса и 2 ситн.

В домъ п. войта Казановича, на банкетъ для тогожъ маіора, куп. мяса на 2 золот. 10 осм., меду 3 гар. за 3 зол. 18 осм., свечъ до ратуша 1 дес. 9 осм., паперу либру на расходъ 15 осм., мистру на страву дали 15 осм., итого

Дня $\bar{\kappa}\omega$, з роск. п. войта, енералу замъковому куп. горелки за 10 осм., якъ были пп. депутаты на ратушу, куп. яблакъ за 10 осмак; для слуги п. Фронцкевича, сендзи, куп. мяса за 10 осм. и 2 ситн. за 6 осм., итого

Золот.	Осмак.
$\bar{\kappa}\epsilon$	$\bar{\alpha}$
$\bar{\alpha}$	$\bar{\kappa}\Delta$
$\bar{\alpha}$	$\bar{\kappa}\omega$
$\bar{\alpha}$	
$\bar{\alpha}$	$\bar{\Delta}$
$\bar{\kappa}$	
	$\bar{\kappa}\Delta$
$\bar{\alpha}$	$\bar{\kappa}\Gamma$
$\bar{\zeta}$	$\bar{\zeta}$
$\bar{\alpha}$	$\bar{\zeta}\Gamma$

Дня $\bar{\lambda}$, для слуги п. сендзи куп. мяса за 22 осм., 2 ситн., соли кварта за 7 осм., овса $\frac{1}{2}$ мер. за 25 осм., итого

На снѣданне, еецъ для п. войта за 10 осм.; куп. до турмы возъ дровъ за 15 осм.; за печення ситницъ у дорогу запл. 10 осм.; з роск. п. войта, слугамъ дали 18 осм.; купили свечъ до ратуша 2 дес. за 17 осм.; в домъ п. войта Казановича, для гостей, узели 3 гар. меду за 3 зол. 18 осм.; купили уздечку для коней мескихъ за 23 осм.; для п. Дмуховского 1 мер. овса за 1 зол. 10 осм., итого

Дня $\bar{\lambda}\alpha$, з росказання п. войта Казановича, в домъ для гостей узели меду 3 гар. за 3 зол. 18 осм., слuze п. сендзи куп. мяса за 22 зол., 2 ситн. за 6 осм.; слuze п. Острубовского, якъ приездзаль з листами до мяста, куп. $\frac{1}{2}$ мерки овса за 23 осм., для ксендза Оршанского, што приездзаль по квоте, куп. $\frac{1}{2}$ мер. овса за 24 осм., итого

Мца Ноемврия $\bar{\alpha}$ дня, з роск. п. войта Казановича, слuze п. сендзи куп. мяса и 2 ситн.

Дня $\bar{\kappa}$, в домъ п. войта Казановича куп. мяса, для гостей, 2 куровъ за 1 зол. 6 осм., 3 ситн., 6 гар. меду за 7 зол. 6 осм., итого

Дня $\bar{\Gamma}$, з роск. п. войта Казановича, в домъ, для п. комисаровъ, взяли 3 гар. меду за 3 зол. 18 осм.; з роск. п. войта, запл. за 3 мер. овса, што сами узели пп. депутаци, стоятъ у Юрка Атрошкова, 4 зол. 6 осм.; якъ былъ ксендзъ Оршанский на ратушу и пп. депутаци, взяли меду 3 гар. за 3 зол. 18 осм., итого

Дня $\bar{\Delta}$, з роск. п. войта, в домъ узели меду 3 гар. 3 роск. п. райцы Федоровича, взяли сукъна на шаты жолънеромъ локетъ за 3 зол. 21 осм., итемъ каразыи у п. Федоровича за 5 зол. 21 осм., ладовницу и ременне за 24 осм.; ница, пилъсци, подшевки, крашенина, все за 2 зол. 16 осм.,

Золот.	Осмак.
$\bar{\kappa}$	
$\bar{\zeta}$	$\bar{\kappa}\epsilon$
$\bar{\zeta}$	$\bar{\Delta}$
	$\bar{\kappa}\alpha$
$\bar{\alpha}\Gamma$	$\bar{\zeta}$
$\bar{\alpha}\Gamma$	$\bar{\kappa}\Gamma$
$\bar{\Gamma}$	$\bar{\iota}\Gamma$

бели, жытьки, махровъ, ницей синихъ, всего за 1 зол.; за работу 4 шапокъ 4 зол., итого

3 роск. п. бурмистра, депутатомъ купили рыбы, 3 ситн., хлеба рез.; меду 2 гар. до ратуша для пп. радныхъ за 2 зол. 12 осм., итого

Дня е, п. Пищале, што сталъ у п. Яна Лешкевича, куп. ситн. 4, хлеба резов., 1 мер. овса за 1 зол. 18 осм., итого

Пп. депутатомъ, што стояли у Юрка Атрошкова, куп. мяса, 9 ситн. и хлебъ, всего за 18 осм.; 1 возъ дровъ до ратуша за 15 осм.; з роск. п. войта, Дзевулскому на медъ 1 зол. 6 осм., итого

Дня з, з роск. п. войта, для пп. депутатовъ, што стоятъ у Юрка Атрошкова. купили мяса, 3 ситн., хлеба, овса мерку за 2 зол. 21 осм., итого

Дня з, запл. 2 человекомъ, што подъ брамою Дубрвенс. заметъ закидали, за день запл.

Што до Зыркеть верблюда, дали на хлебъ 7 осм., свечъ 1 дес. до ратуша за 23 осм., итого

Для пп. Депутатовъ куп. мяса, 3 ситн., хлеба, 1 мер. овса за 1 зол. 10 осм., соли 1 квар., итого

Купили бервення подъ браму Дубровенскую за

Дня й, з роск. п. войта Казановича, для ихъ милостей пп. олюстраторовъ, што стали у п. райцы Федоровича и у п. Шыпули, п. Хлевинский и п. Киркоръ, п. Шеметъ, п. Боркъ, купили мяса за 4 зол. 20 осм., рыбы, 10 ситн., хлеба резов., пироговъ, $\frac{1}{2}$ гар. соли за 16 осм., цыбули, хрену, обаранковъ, перцу, 4 гар. меду, 12 гар. пива по 6 осм., 4 мер. овса за 6 зол., 3 возы сена за 5 зол. 15 осм., 7 возъ дровъ за 4 зол. 15 осм., итого

Для пп. депутатовъ, што стоятъ у Юрка Атрошкова, куп. рыбы, 3 ситн., хлеба рез., 4 кв. крупъ за 40 осм., 1 мер. овса за 1 зол. 14 осм., итого

Золот.	Осмак.
зт	кк
д	ет
к	й
г	ют
д	з
а	
	кѳ
к	кз
а	
дс	кт
к	кк

Дня ъ, для депутатовъ, што стоятъ у Юрка Атрошкова, куп. мяса, 3 ситн., хлеба, итого

Челядь пп. люстраторовъ узели сами мяса у Шербака за

Для п. Лисковского куп. мяса, ситницу, хлеба, овса $\frac{1}{2}$ мер. за 23 осм., итого

Для жолнеровъ п. Лисковского, куп. мяса, 6 пир., 1 ситн., 3 гар. пива, итого

Дали мистру на хлебъ 14 осм.; што верблюда поить и кормить, дали 6 осм.; Бедышу за 60 дзидъ, што насадилъ на древо, 2 зол., итого

Октоврия т, з роск. п. войта Казановича, для пп. алюстраторовъ куп. рыбы, 8 ситн., хрену, хлеба резов., 3 кв. соли за 24 осм., муки пшеничной 4 кв. за 6 осм., 8 пир., 4 кв. ишена за 10 осм., $\frac{1}{2}$ ф. перцу 1 зол. 10 осм., $\frac{1}{2}$ ф. оливы 1 зол. 2 осм., 1 кв. ошту, копусты, 4 мер. овса 6 зол., 1 возъ сена 1 зол. 15 осм., 4 гар. меду за 4 зол. 24 осм., 12 гар. пива за 2 зол. 12 осм., итого

Пп. депутатомъ, што стали у Юрка Атрошкова, куп. рыбы, ситницъ, хлеба, 3 кв. крупъ за 4 осм., 1 мер. овса за 1 зол. 15 осм., итого

Для п. Лисковского куп. рыбы, 3 ситн., перцу, оливы, петрушки, 1 кв. соли 10 осм., $\frac{1}{2}$ мер. овса 24 осм., итого

Для жолнеровъ п. Лисковского куп. рыбы, хлеба рез., 1 кв. соли 8 осм., крупъ, дровъ, копусты, олею $\frac{1}{2}$ кв. 5 ос., пива на чловековъ 6 гар. 12, 1 мер. овса за 1 зол. 15 осм., итого

3 роск. п. войта Казановича, для пп. люстраторовъ куп. рыбы, грибовъ, 8 кв. круп. 9 осм., хлеба рез., 8 ситн., 8 пир., хрену, цыбули, $\frac{1}{2}$ гар. ошту, копусты, соли 3 кв. за 24 осм., $2\frac{1}{2}$ кв. олею 25 осм., обаранковъ, $\frac{1}{2}$ кв. оливы 10 осм., 3 мер. овса 4 зол. 15 осм., 4 гар. меду за 4 зол. 24 осм., 12 гар. пива 2 зол. 12 осм., итого

Золот.	Осмак.
а	т
к	ет
к	
а	кз
к	к
кз	ат
к	ит
г	кс
е	кз
ат	е

моркви, цыбули, петрушки, 8 ситн., перцу, 5 кв. крупъ 8 осм., олею кварта 10 осм., обаранковъ, копусты, ботвиння, 4 гар. меду 4 зол. 24 осм., 12 гар. пива 2 зол. 12 осм., 4 мер. овса 6 зол., 4 возы дровъ 2 зол. 15 осм., еще 5 гар. меду 6 зол., итого

Золот.	Осмак.
аг	иѣ

3 роск. п. войта, для п. Лисковского куп. рыбы, 3 ситн., хлеба рез., цыбули, хрену, крупъ, пироговъ, оливы, перцу, обаранковъ, 1½ мерки овса 2 зол. 15 осм., итого

ѣ	кѣ
---	----

Для пп. депутатовъ куп. мяса, 4 ситн., 3 кв. крупъ 3 осм., итого

а	ѣ
---	---

Дня сѣ, для п. Лисковского куп. мяса, пастарнаку, 5 ситн., хлеба, соли 8 осм., 6 пирог., цыбули, хрену, чесноку, овса 1 мер. 1 зол. 15 осм.; за все дни, колько стоялъ панъ Лисковский, набралъ пива 80 гар. за 16 зол., итого

ка	зѣ
----	----

Для жолнеровъ п. Лисковского куп. мяса, 6 ситн., соли, пастарнаку, дровъ, 14 гар. пива 2 зол. 24 осм., овса 1 мер. 1 зол. 15 осм., перцу, итого

ѣ	
---	--

Дня зѣ, купили 8 возъ дровъ до каменицы Шункевичовой

а	зѣ
---	----

Для пп. Люстраторовъ куп. рыбы, хлеба рез., 10 ситн., пироговъ, обаранковъ, 4 кв. соли 1 зол. 2 осм., 3 кв. крупъ 3 осм., 4 кв. муки 6 осм., 2 кв. пшена 5 осм., 1 гар. олею 1 зол. 10 осм.; для челядника куп. боты 2 зол., 6 гар. меду 7 зол. 6 осм., 15 гар. пива 3 зол., 5 мер. овса 8 зол. 10 осм., дровъ возъ 7 за 4 зол., перцу, оливы, итого

ки	кѣ
----	----

Асипу слуге дали 6 осм.; свечъ 4½ дес. до до ратуша 1 зол. 13 осм., итого

а	ѣ
---	---

П. Лисковскому куп. рыбы, 3 ситн., 3 пир., цыбули, хрену, оливы, перцу, обаранковъ, итого

кѣ	ѣ
----	---

Жолнеромъ п. Лисковского куп. рыбы, 5 сит., крупъ 2 кв. 3 осм., копусты, олею, обаранковъ, 12 гар. пива за 2 зол. 12 осм., 2 возы дровъ

1 зол., 1 мер. овса 1 зол. 20 осм., итого

Золот.	Осмак.
ѣ	иѣ

Што сталъ у п. Габриеля Королькевича, лавника, объштелейтмантъ п. Воловича, куп. мяса, 2 ситн., 3 пир., соли 1 кв. 8 осм., 1 мер. овса 1 зол. 20 осм.; даровали паре пистолетовъ, которые купили у Юрка слесаря за 44 зол., итого

ми	зѣ
----	----

Дня иѣ, выправа п. Андзоровича до Оршы: куп. рыбы, 5 ситн., 10 пир., обаранковъ, 1 мер. овса 1 зол. 20 осм.; в Полуневичъ и Добрейце сена, горелки 20 осм., у Олександрей горелки 7 осм., у Воршы сена, овса 1 мер. 1 зол. 17 осм., пироговъ, рыба, хлеба, крупъ, олею, перцу, обаранковъ, 5 гар. пива 20 осм., свечъ, горелки для гостей разныхъ 1 зол. 6 осм., на обедъ и пиво 1 зол. 5 осм., итого

гѣ	кѣ
----	----

За актыкацию справъ ардынованныхъ 24 зол., особно п. Халевичу 1 зол. 10 осм., 2 либры паперу 2 зол. 20 осм., итого

ки	
----	--

Галецкому, для п. войта 80 зол., свечъ, овса, рыбы, олею, крупъ, хлеба, обаранковъ, горелки за 1 зол., 5 гар. пива 20 осм., свечъ, хлеба, копусты, олею, горелки, грибовъ, 4 гар. пива, горелки 15 осм., итого

пѣ	аѣ
----	----

За протестацыи 2 и за приняте справъ ардынованныхъ 32 зол., за квитанцию Саксъонъскую на золот. сто тысячъ в концелярии запл. 24 зол., 3 гар. пива 12 осм., итого

нѣ	кѣ
----	----

Отцу Семиону на службу Божью далъ
Его милости п. кликуну Рыпинскому дали за працу

ѣ	
---	--

На выезде п. Мирона з Оршы, господини за готованье и за дрова 1 зол. 20 осм.; овса осмина 1 зол., 4 гар. пива 16 осм.; въ Шклове, рыбы, хлебъ, сено, пиво, на горелку и на вартѣ у броміе 13 осм.; в Полькевичъ горелки 3 осм., сена, свечъ; п. Миронъ Андзоровичъ на себе стратилъ 9 зол. 26 осм., итого

аѣ	каѣ
----	-----

Для пп. алюстраторовъ куп. рыбы, муки 6

кв. 9 осм., крупъ 8 квар. 12 осм., 3 кв. соли 24 осм., хлебъ резовой 1 зол., 10 ситн., 9 пир., обаранковъ, копусты, 3 кв. олею 1 зол., цыбули, хрену, 4 гар. меду 1 зол. 24 осм., 15 гар. пива 3 зол., 2 кв. пшена 5 осм., итого

Ведлугъ постановення, жолнеромъ п. Лисковскаго, человекомъ 6, на страву, на неделю дали 48 зол., жолънеру мескому, што поехалъ з панемъ Лисковскимъ, дали на страву 1 зол. 7 осм., итого

Дня ѿ, для его милости канслера Девича, што сталъ у п. Бурачка, куп. мяса, куровъ чворо 3 зол. 17 осм., 10 ситн. 1 зол. 6 осм., яблокъ копа 7 зол., 2 головы цукру Кандысъ Брутъ 10 ф. 30 зол., перцу, имберу, 2 ф. розинекъ великихъ 2 зол. 18 осм., 2 ф. розинекъ малыхъ 2 зол. 6 осм., 1 ф. рыжу 20 осм., куп. 1 фаску масла у п. войта Казановича 3 талеры, чынить шелегами 24 зол.; 2 скуры Турецкихъ куп. у п. райцы Федоровича для п. Конюшого Дукъшевича, запл. 32 зол.; куп. трисцинку для п. канслеровича, запл. п. Розинкевичу 4 зол., пива бочъка гар. 60 запл. 10 зол., для п. Петрашкевича и конюшого 2 гар. меду 2 зол. 12 осм., итого

3 роск. п. войта, для пп. олюстраторовъ: Хлевинскаго, Борка, Шемета, Киркора куп. мяса, 10 ситн. 1 зол., хлеба резового, пироговъ, обаранковъ, 3 кв. соли 24 осм., цыбули, свечъ, 4 гар. меду 2 зол. 24 осм., 12 гар. пива 2 золот. 12 осм., 2 возы сена 3 зол. 7 осм., 4 мер. овса 6 зол. 20 осм., 2 гар. оцту 1 зол. 18 осм., постарнаку, итого

3 росказання пана войта Казановича, в домъ, меду 2 гар. 2 зол. 12 осм., голова цукру 5 ф. 15 зол., итого

Дня ѿ, з роск. п. войта Казановича, для п. канслера куп. мяса, рыбы, хлеба рез., 10 ситн., 10 пир., свечъ восковыхъ 1½ ф. 2 зол., итого

Золот.	Осмак.
3т	кѳ
мѳ	з
рѳз	ѳт
кѳ	нѳ
3т	кѳ
ат	ст

На вечеръ пироговъ и цыбули
Дня ѿ, для его милости п. канслера куп. рыбы, 5 бохановъ хлеба 1 зол. 15 осм., 6 ситн. 18 осм., соли гарнецъ 1 зол.; на вечеръ, 4 ситн., 4 мер. овса 4 зол. 15 осм.; для челядзи п. канслера взяли меду 5½ гар. 6 зол. 18 осм., итого

Тогожь дня, для пп. олюстраторовъ куп. мяса, 10 ситн., 10 пир., копусты, бураковъ, 1½ кв. соли 11 осм., 4 кв. крупъ 6 осм., обаранковъ, 12 гар. пива 6 зол., 12 осм., 4 гар. меду 4 зол. 24 осм., 2 возы дровъ 1 зол. 12 осм.; у вечеръ пива 4 гар. 24 осм., итого

Дня ѿ, для олюстраторовъ куп. мяса, рыбы, 12 ситн., пироги, хлебъ резовой, 1 гар. крупъ 6 осм., обаранковъ, цыбули, хрену, 2 кв. соли 15 осм., 12 гар. пива 2 зол. 12 осм., 5 гар. меду 6 зол., оцту, свечъ 1 дес. 6 осм., овса 3 мер. 5 зол. 3 возы сена 4 зол. 15 осм., итого

Дня ѿ, з роск. п. войта Казановича, для его милости п. канслера куп. рыбы, 2 ситн., 1 гар. олею 1 зол. 10 осм., копусты, итого

Дня ѿ, для его милости п. канслера, рыбы, 10 ситн., обаранковъ, копусты, моркви, 1 гар. соли 1 зол., итого

Для коней мескихъ куп. овса, што старговали у п. войта Казановича, ехать на трибуналъ до Пинска, мерки 2, запл. 4 зол. 12 осм., в домъ п. войта Казановича, для гостей, 2 гар. меду 2 зол. 12 осм., итого

Купили паперу либры 2 до протоколу

Дня ѿ, з роск. п. войта, в домъ, для гостей купили: рыбы, 9 гар. меду 10 зол. 24 осм., 13 ситн. 1 зол. 19 осм., 20 пир. 21 осм., итого

Пп. депутатомъ, што приехали з Оршы, по три тысячи, стояли у Юрка Отрошкова, куп. 2 ситн., хлеба, возъ дровъ 20 осм., итого

Для п. Саковича куп. рыбы, оцту, олею, цыбули, хрену, 2 ситн. 6 осм., оливы, овса мер-

Золот.	Осмак.
	т
3т	ки
3т	ка
кѳ	н
кѳ	к
з	кѳ
з	ка
ка	ѳ
к	к

ку 1 зол. 20 осм., итого

За полъ сто свечъ лоевыхъ 3 зол. 15 осм.; жолънеромъ, што працовали, дали 8 осм.; запл. за фуру Акуле Аверкову, што подвозилъ капитана до Бобра, 2 зол.; купили паперу $\frac{1}{2}$ либры 15 осм.; концеляристомъ за картки на сессыю 2 зол.; п. войту, што набрано в домъ рознеми часы меду 18 гар. заплатили господарю купецкого дому 20 зол. 12 осм., итого

Жолънеромъ п. Лисковского дали на страву, на неделю, человекомъ 6

На сессыю, для пп. радныхъ, взяли 2 гар. меду за 1 зол. 12 осм.; п. капитану, што приехалъ одъ п. Лисковского, мерку овса 1 зол. 20 осм.; тютюну папушы 2 за 15 осм., итого

Дня $\overline{\text{кз}}$. з роск. п. войта, для пана Саковича куп. мяса, ситницъ, пастарнаку, соли, хрену, итого

За медъ, што набрали до ратуша, запл. жыду 9 зол. 18 осм.; Москалемъ, што стали у п. Максима Дегътеревича, куп. рыбы, хлеба рез., $\frac{1}{2}$ мер. овса 1 зол. 6 осм., итого

В домъ п. войта Казановича: $\frac{1}{2}$ фун. перцу 1 зол. 10 осм., $\frac{1}{2}$ ф. оливы 1 зол., $\frac{1}{2}$ ф. имберу 20 осм., 5 гар. меду 6 зол., итого

Што набрали, рознеми часы, до ратуша, ситницъ, пироговъ, обаранковъ, запл. 1 зол. 13 осм.; у Шункову каменицу куп. дровъ возы 3, чекаючи его милости п. резидента, за 1 зол. 15 осм.; куп. жолнеромъ мескимъ $\frac{1}{2}$ ф. пороху 21 осм., итого

З роск. п. войта Казановича, для п. капитана, што приехалъ одъ п. Лисковского, куп. мяса, 3 ситн., соли, свечъ, пива 5 гар. за 1 зол., овса мерка 1 зол. 20 осм., итого

Дня $\overline{\text{кз}}$, за приробенне ключа до шафы 11 осм., для п. Саковича куп. мяса 2 зол., пастарнаку, $\frac{1}{2}$ кв. соли 4 осм., 3 ситн. 9 осм., итого

Золот.	Осмак.
$\overline{\text{д}}$	$\overline{\text{г}}$
$\overline{\text{ки}}$	$\overline{\text{к}}$
$\overline{\text{мс}}$	
$\overline{\text{д}}$	зт
$\overline{\text{к}}$	ет
ат	$\overline{\text{ки}}$
$\overline{\text{ж}}$	
$\overline{\text{г}}$	$\overline{\text{жт}}$
$\overline{\text{е}}$	$\overline{\text{е}}$
$\overline{\text{к}}$	$\overline{\text{ки}}$

Для п. капитана, што сталъ у п. райцы Сейбута, куп. мяса, 6 ситн. за 18 осм., 1 кв. соли 8 осм., 4 пир. 12 осм., цыбули, рыбы, возъ дровъ 15 осм., копусты и обаранковъ, итого

Паперу либра до ратуша 1 зол.; в домъ п. войта Казановича куп. рыбы, 6 ситн. 18 осм., 15 пир. 15 осм., овса мерку 2 зол. 6 осм., итого

Якъ ехалъ п. Григорий Шункевичъ з панемъ Григоремъ Чорткомъ до п. Пишалы, куп. яблакъ копу одъ Семена Жывотка за 8 зол.; пива до ратуша 1 гар. 6 осм., итого

З роск. п. войта, жолънеромъ п. капитана Чернявского дали на страву, на неделю, человекомъ 6, ведлугъ постановления

Дня $\overline{\text{ж}}$, з роск. п. войта, куп. п. капитану Чернявскому рыбы, 6 ситн. 18 осм., обаранковъ, соли кварта 8 осм., перцу, оливы, крупъ, оцту, цыбули, копусты, 2 воза дровъ 25 осмак., овса мерку 1 зол. 20 осм., итого

В домъ п. войта Казановича: рыбы, 6 ситн. 18 осм., овса мерка 2 зол. 10 осм., 12 пир. 12 осм., итого

З роск. п. войта, для слугъ п. Бартошевича куп. мяса, 2 ситн. 6 осм., $\frac{1}{2}$ кв. соли 4 осмак., овса мер. 1 зол. 25 осм., итого

Для п. Сакевича готовыхъ грошей дали

З роск. п. войта Казановича, дали п. Бутувичу скуро Турецкую за спровадженне екзекуции, ведлугъ карты п. Филимона Дзешковича

За картою п. Филимона Дешковича, за медъ, што они набрали до скарцу, заплатили господарю дому купецкого 11 осм., куп. ситн. 2 на сухари за 6 осм., итого

Выправа ихъ милостей пановъ Ерия Леонкевича, райцы, Трофима Федоровича, райцы, Гапона Бизевича, посполитого, до ясне волможного его милости п. Гетмана, до Пинска, на трыбуналъ Радомский: куп. обаранковъ, 47 кв. крупъ

Золот.	Осмак.
$\overline{\text{д}}$	$\overline{\text{кз}}$
$\overline{\text{ж}}$	$\overline{\text{ж}}$
$\overline{\text{и}}$	$\overline{\text{с}}$
$\overline{\text{д}}$	
$\overline{\text{и}}$	
$\overline{\text{с}}$	$\overline{\text{к}}$
$\overline{\text{г}}$	ет
$\overline{\text{г}}$	
ст	
ат	ст

за 2 зол., 4 кв. соли 1 зол. 2 осм., 30 пир. 1 зол.,
чесноку, рыбы. четверка перцу, четверка имъберу,
за направу колясы и за оковання 2 зол. 9 осм.,
за подковання коней и подковы его 3 зол. 15
осм., вожакъ, постронковъ, ужищъ—всего 2 зол.
4 осм., палатна на ребюухъ 1 зол. 6 осм., запл.
за колясу п. Петру Ракусе 20 зол., челяди—Мар-
тину, Ивану Какотце 10 зол., купили скуръку и
лямцы до шлей 1 зол. 15 осм. за 1 рындортъ
1 зол. 10 осм., еще рындортъ 1 зол. 10 осм., сло-
нины 16 ф. 4 зол. 14 осм., опраку око у п. Ра-
зинковича 9 зол., тютюну 10 папушъ 1 зол. 10
осм., за 11 веровокъ 10 осм., жбанъ на оливе 4
осм., коробка на 10 осм., жбанъ на оливе 4 осм.,
коробка на слонине 3 осм., 2 мерки овса 1 зол.
15 осм., обаранковъ, 6 ситн. 18 осм., 15 пир. 15
осм., 1 боханъ хлеба рез. 1 зол., 5 кв. олею 2
зол. 10 осм., 30 кв. муки пшеничной 2 зол. 10
осм., 56 кв. крупъ 3 золот. 4 осм., мыдла, на
oley жбанъ 6 осм., коробка на свечи 6 осм., 2
гунки на кони 1 зол., ножъ 5 осм., хвартукъ
Мартину 22 осм., 200 свечъ лоевыхъ 3 золот.,
гребла 10 осм., кантары 1 за 3 зол., ковалю за-
шынари до колясы 1 зол., поварки 2 за 3 осм.,
агълобли и рогожы 20 осм., губка, кресиво, сер-
ка, кремення—все 15 осм., за направу другіе
колясы 2 зол. 6 осм., заплатили за шаблю пану
Федоровичу 13 зол. 10 осм., нимъ выехали, ку-
пили 3½ мер. овса за 9 золот. 19 осм., цыбули,
32 кв. дегтю 3 зол. 6 осм., за ленкъ Семиничу
запл. 3 зол. 15 осм.; запл. п. райцы Сапоцку,
што колясу онъ направилъ, хотель ехать до под-
скарбего Котла, дали 4 зол.; боты купили Галец-
кому в дорогу за 3 зол., итого

Дня 4, з роск п. войта Казановича, для пана капитана Чарнявского куп. мяса, 6 ситн., 5 пир., рыбы, обаранковъ, оливы, перцу, оцту, соли кварта 8 осм., 2 мер. овса 5 зол. 10 осм., итого...

Золот.	Осман.
37	37

Подчасъ бытности у Пана райцы Федоровича,
разные шляхта взяли 3 гар. меду

Якъ были пп. денутаци у п. бурмистра Молчанковича, узели меду 6 гар. за 7 зол. 6 осм., 3 гар. пива 18 осм., куп. рыбы, 5 ситни. 15 осм., 16 пир. 16 осм., овса мерка 2 зол., итого . . .

3 роск. п. войта за ведомство п. райцы Ска-
рубко, для его милости п. резыдента куп. мяса,
2 куровъ за 1 зол. 20 осм., рыбы, 7 ситн. 21
осм., 10 пир. 10 осм., хлеба рез., перцу, имбе-
ру, обаранковъ, соли 6½ гар. пива 1 зол. 9 осм.,
2 мер. овса 4 зол. 20 осм., итого

Мѣца Декамврія 4, дня, слуге п. Красовско-
го заплатили за медъ и за пиво, на страву на
себе и на кони дали

Для его милости п. резидента куп. рыбы, 10 ситн. 27 осм., 15 пир. 15 осм., копусты, росолу, гаршковъ, соли кварта 8 осм., обаранковъ, оливы, строжу, што послугуетъ, 8 осм., итого . . .

Купили дровъ у турму возъ за 15 осм.; для
ксендза Мапитанского рыбы, 2 ситн., 5 пирог,
итого

За свечи лосевые заплатили
 Слугамъ п. Бартошевича $\frac{1}{2}$ мер. овса 1 зол.
 19 осм., обаршпковъ, хлеба резового, 2 ситн. 6
 осм.; якъ одеждзаль, 3 роск. п. бурмистра дали
 п. Флорияну 10 зол., итого

Што сена возили до ратуша с пожни, фурманомъ, за 14 воевъ дали 13 зол.; што волочили на цекавзъ, дали 18 осм.; взяли пива до ратуша 2 гар. за 12 осм., меду для пп. радныхъ 2 гар. 2 зол. 12 осм., итого

15 Дня 5, для п. резидента куп. рыбы, 5 ситн.
осм., 10 пир. 10 осм., капусты, овса 2 мер.
4 зол. 17 осм., итого . . .

За карто п. райцы, писано до пановъ дозор-
цовъ, запл. за 2 скеры Турецкихъ п. Филимо-
ну Дегътеревичу тынфовъ 20, которые оддали
XIII

Золот.	Осмак.
Г	НГ
КГ	Е
ДГ	ГГ
ГГ	
Ж	А
А	СТ
В	КЗ
ДГ	КЖ
СТ	КГ
Т	А

п. Саковичу у готовыхъ грошахъ, мы приняли одъ пп. дозорцовъ шелегами, чинить

3 росказання п. райцы Федоровича, для слуги п. Саковича дали на боты

Для п. квартемнотра Московского, што сталъ у п. Никифора Леошкевича, п. Розинкевичу, што выдалъ на страву, ему оддали 3 зол. 24 осм.; овса 4 мер. 10 зол. 20 осм., итого

Пироговъ, обаранковъ набрано до ратуша, заплатили

Дня 7, для его милости п. резидента куп. мяса, $\frac{1}{2}$ гар. соли 16 осм., бураковъ, росолу, масла, 5 ситн. 15 осм.; подчасъ згинення коней п. резидента, за зналезенне хоронжому, з роск. пп. райцовъ, дали 2 зол., итого

3 росказання п. войта, Москалемъ дали на страву 1 зол.; для поручника, што сталъ у Семена Кузевки, мерка овса 1 зол. 27 осм., 4 ситн. 12 осм., итого

Для п. Молоткевича $\frac{1}{2}$ мер. овса 1 зол. 6 осм., рыбы, ситницъ, итого

Жольнере, што стали у п. райцы Федоровича, п. маршалка Воловича, заплатили за пиво

В домъ п. Казановича 6 ситн. 18 осм., 15 пир. 15 осм., итого

Пани Мякишевой за пиво, што набрано в домъ п. войта на розные оказьи, 40 гар.

Дня 8, з роск. п. войта, п. Петровскому, што ездилъ до Оршы, дали

Для его милости п. Воловича куп. мяса целую тушу за 28 зол., 30 ситн. 3 зол., 10 курей 10 зол., 30 пир. 1 зол., цукру головы 2 фунт. $6\frac{3}{4}$ за 20 зол. 7 осм., 2 ф. перцу 5 зол. 10 осм., 2 ф. имберу 2 зол. 20 осм., 2 ф. мигдаловъ 4 зол. 20 осм., 2 ф. розынекъ великихъ 2 зол., 2 ф. розынекъ малыхъ 2 зол. 25 осм., 2 ф. рыжу 1 зол. 6 осм., 2 лота шафрану 5 зол. 10 осм., 3 лот. гвоздикъ 1 зол. 24 осм., 3 л. цынамону

Золот.	Осмак.
кs	к
б	
д	д
	ка
з	г
г	ж
к	к
а	в
а	г
и	
и	

1 зол. 5 осм., 2 л. мушкетовой гальки 1 зол. 6 осм., 2 лот. квяту мушкетового 2 зол. 20 осм.; ведлугъ реестру пановъ дозорцовъ, за медъ, што брано до скарбцу для розныхъ гостей, розными часы, гар. 16 зол. 18 осм. 16, итого

Для п. резидента куп. мяса, 2 куровъ за 2 зол. 10 осм., 2 мер. овса 4 зол., 5 ситн. 15 осм., 6 пир. 6 осм., копусты, росолу, бураковъ, пару возъ дровъ 18 осм., обаранковъ, масла, сметаны, сторожу за услугу дали 6 осм., итого

Жольнеру мескому, што поехалъ з панемъ Воловичомъ, дали на страву

Москалемъ, што стали у п. Кузевки, купили рыбы хлеба резов., мерку овса за 1 зол., 2 сит., итого

3 роск. п. войта, пана Величце овса мерку 2 зол., мяса, итого

За картою п. войта Казановича, заплатили за медъ жыду Евзелю панове дезорцы, ведлугъ той карты, намъ подали у грошахъ

Пану капитану на тыденъ, ведлугъ постановення, овса 2 мер. 4 зол.; оддали за обаранки 9 осм., итого

Дня 9, для его милости п. резидента куп. рыбы, 4 возы дровъ 2 зол. 1 осм., $\frac{1}{2}$ гар. олею 20 осм., $\frac{1}{2}$ оливы 8 осм., цыбули, гаршковъ, 5 ситн. 15 осм., 4 дес. свечъ 1 зол. 5 осм., бураковъ, копусты, росолу, 2 кварта соли 16 осм., итого

3 роск. п. войта Лапицкого, за приездомъ взели в домъ меду 4 гар., для пп. радныхъ

3 роск. п. войта Лапицкого, якъ посылали коменданта Галецкого з листами, за паны делегаты, до наяснейшого круля его милости, дали ему на страву

Дня 10, з роск. п. войта Казановича, въ домъ куп. рыбы, 6 ситн. 18 осм., 15 пир. 15 осмак., итого

Золот.	Осмак.
раг	юг
г	а
	ка
г	зг
г	
	ка
а	ж
	ка
а	ка
и	
и	
з	ка

Для п. резидента куп. рыбы, 5 ситн. 15 осм., $\frac{1}{2}$ гар. соли 16 осм., пыбули, оливы, пастарнаку, росолу, 2 мер. овса 3 зол. 18 осм., 2 возы дровъ 1 зол. 3 осм., 4 пир. 4 осм., итого . . .

Москалемъ полъку Савы Августа куп. рыбы, хлеба рез., 2 ситн., 4 пир., итого . . .

3 роск. п. войта Лапицкого, въ домъ для п. резидента, в дому былъ, куп. рыбы, хрену, 10 пир. $6\frac{1}{2}$ гар. меду 7 зол. 24 осм., итого . . .

Дня 3, Москалемъ куп. рыбы, хлеба рез., 2 ситн., итого . . .

Для его милости п. резидента куп. мяса, куро 25 осм., 4 ситн. 12 осм., 6 пир. 6 осм., пыбули, секиру для дровъ, хлеба рез., $\frac{1}{2}$ гар. соли 16 осм., итого . . .

В домъ п. войта куп. рыбы; полъ мерки овса конемъ мескимъ 1 зол. 7 осм., итого . . .

Дня 4, для пана резидента куп. рыбы, 2 кв. олею 20 осм., 2 кв. соли 16 осм., 5 ситн., ложка 2 зол. 15 осм., хлеба рез., $\frac{1}{8}$ оливы 8 осм., 5 возъ дровъ 3 зол. 6 осм., селедцовъ, итого . .

За картою п. войта, заплатили жыду Гиршы за медъ, што ведли кобаку, на месте, на грунте мескимъ, рознеми часы набрано для розныхъ гостей в мескихъ интересахъ, 30 гар.

3 роск. п. войта Лапицкого, для Москалей полку Савы Августа куп. рыбы, 5 ситн. 10 пир., овса мерку 2 зол.; для коней п. Бульгака, што п. войтъ приехалъ, 3 мер. овса 7 зол. 15 осм., итого

Для п. капитана, што сталъ у п. Семена Кузевки, Москалемъ куп. рыбы, хлеба розового, 3 ситн., овса мерку 2 зол., итого

Купили овса мерку для коней мескихъ за 2 зол. 13 осм.; сторожу, што верблюда пильнуетъ, 10 осм.; куп. паперу либру на расходъ 1 золот., итого

Дня 5, 3 роск. п. войта для п. резидента куп.

Золот.	Осмак.
с	бт
к	гт
бт	
к	е
с	зт
к	к
ат	а
лс	
ат	к
а	ка
г	с
г	а
г	кг

рыбы, 3 ситн., хлеба рез., 2 мер. овса 4 зол., обаранковъ, олею кварта 10 осм., $\frac{1}{8}$ оливы 8 осм., 5 пир., селедцовъ, 4 кв. крупъ 4 осм., грибовъ, $1\frac{1}{2}$ ф. меду пресного 18 осм., 4 кв. маку 6 осм., свечъ лоевыхъ, итого

Москалемъ, што стоятъ у Полуевича, куп. рыбы, 6 ситн., пыбули, итого

Купили овса $\frac{1}{2}$ мерки для коней мескихъ 1 зол. 8 осм.; 3 роск. п. войта, в домъ куп. рыбы, за 1 зол.; за подкованне коней п. Булгака 2 зол. 2 осм., коновалу за работу 12 осм., итого

Дня 7, для п. резидента купили: куровъ 2 за 2 зол. 3 осм., 5 ситн., масла гаршокъ за 2 зол., рыбы, хлеба рез., 2 мер. овса 27 осм.; сторожу дали за неделю 1 золот.; куп. мяса, соли, итого

Москалемъ, што стали у Дарашенка, купили рыбы, 6 ситн., 4 кв. крупъ 8 осм., 2 кв. соли 16 осм., овса мерка 2 зол., итого

3 роск. п. войта Лапицкого, п. Молоткевичу куп. рыбы, 3 ситн., $\frac{1}{2}$ мер. овса 1 зол. 10 осм.; за направе колясы ковалю 18 осм., итого

Концеляристомъ за писанне картокъ на сес-сю

Дня ат, для п. резидента куп. мяса, хлеба рез., 5 ситн. 15 осм., 5 пир. 5 осм., 4 кв. пше-на 11 осм.; сторожомъ хлеба 7 осм.; 3 роск. п. райцы, боты кухарю 2 зол.; сторожомъ на неде-лю 1 зол., итого

Посланцови одъ п. Галевского дали 15 осм., купили паперу до концелярии либру 1 золот. 6 осм., итого

На вечеръ для п. резидента 2 куровъ 1 зол., 20 осм., 1 кв. олею 10 осм., 2 кв. соли 16 осм., рыбы, рогожу и лучына 8 осм., итого

3 роск. п. войта Лапицкого, в домъ куп. ры-бы, 5 ситн. 15 осм., 10 пир. 10 осм., итого . . .

Дня ат, для п. резидента куп. рыбы, 4 ситн.

Золот.	Осмак.
бт	а
к	а
а	кк
зт	ж
а	н
к	кк
к	
с	н
а	ка
г	с
г	а

	Золот.	Осмак.
12 осм., хлеба рез., 3 гар. гороху 20 осм., ечменной гущы 8 осм., огурковъ, копусты, бураковъ, перцу, имберу, оливы по $\frac{1}{4}$ 1 зол. 15 осм., таршковъ 8 осм., 10 селедцовъ 15 осм., 4 возы дровъ 3 зол., 2 мер. овса 4 зол., итого	ѣ	ѝ
Ведлугъ постановенню, п. капитану Чарнявскому 2 мер. овса, на неделю, запл. 4 зол.; подчасъ бытности его на ратушу, зыскали меду гар. 1 зол. 6 осм., итого	ѣ	ѝ
3 роск. п. войта, для пп. депутатовъ, жолнеровъ, што стали у хоронжого, куп. рыбы, 2 гар. крупъ 10 осм., $\frac{1}{2}$ кв. соли 4 осмак., олею, овса мерку 2 зол., 2 гар. пива, итого	ѧ	ѧ
Оддали пистолеты п. капитану Седлецкому, што п. войтъ Ланицкий былъ за вартою у него, запл. п. Евсевию Королкевичу 5 тал. и 2 тынфы, чынить	ѡѧ	ѧ
Дня гѣ, для п. резыдента, куп. рыбы, бураковъ, росолу, петрушки, хрену, постарнаку, 2 кв. муки 3 осмак., цыбули, олею, копусты, еще муки, 2 куровъ 1 зол. 25 осм., оливы, рыжу, 2 ф. анышу 18 осм., 10 ф. меду 3 зол. 10 осм., менъса, 10 ситн. 1 зол., хлеба рез., цынамону, итого	ѧѧ	ѝ
В домъ п. войта: рыбы, 5 ситн. 15 осм., пир. 10 осм. 10, итого	ѧ	ѧ
Итемъ, для п. резыдента тогожъ дня куп. $\frac{1}{2}$ л. шафрану 1 зол. 10 осм., 2 возы сена 2 зол. 10 осм.; для челяди его 2 гар. меду 2 зол. 12 осм.; для жолнеровъ мескихъ и кухмистра $2\frac{1}{2}$ гар. меду, итого	ѝ	ѧѧ
Для п. Молоткевича $\frac{1}{2}$ мер. овса 1 зол. 10 осм., рыбы, 1 ситн., итого	ѧ	ѧ
Для п. капитана, што приехалъ для провианту, сталь у п. Козловского, куп. овса мерку .	ѧ	
Служе п. писаря, што хоронгевъ стала на Луполове, дали на боты	ѧ	
Горелъки до ратуша взяли для пановъ 8 осм.,		

	Золот.	Осмак.
пива гарнецъ до ратуша 6 осм., пироговъ и обаранковъ, итого		к
Куп. 2 возы дровъ до ратуша 1 зол. 3 осм., для п. бурмистра Молъчанковича меду гарнецъ 1 зол. 6 осм., итого	к	ѣ
Дня гѣ, з роск. п. войта, для п. радныхъ, до ратуша куп. меду гарнецъ, рыбы на снѣданне, горельки за 8 осм., гарнецъ пива за 6 осм.; послали з листомъ челядника до Быхова одъ пана Жермея, дали 2 зол., итого	д	дѣ
Дня дѣ, для его милости п. резыдента куп. квятѹ мушкетового $\frac{1}{2}$ л. за 20 осм., кольбасъ кольцы 4 за 1 зол. 10 осм., $\frac{1}{2}$ л. цымамонѹ 15 осм., 1 лот. галъки мушкетовой 20 осм., масла гаршочекъ 1 зол., дровъ вязками, итого	ѣ	к
Пороху 1 ф. для жолнеровъ за 2 зол., сметаны гарнушекъ 12 осм., 2 мер. овса 4 зол.; сторожу куп. хлеба за 9 осм.; сена вязками куп., 2 куровъ 2 зол. 3 осм., лучины 2 осм., рыбы для челядника, $\frac{1}{2}$ кв. соли 4 осм., оливы полторы чвертки 22 осм., розмарину за 1 зол. 10 осм., итого	гѣ	дѣ
В домъ п. войта, для слуги п. Бѹлъгака куп. кура 25 осм., мяса, овса мерку 3 зол., паперѹ либрѹ на расходъ мескій 1 зол., 2 гар. пива до ратуша 12 осм.; слугамъ за розношенне инотыстенный дали 6 осм., итого	з	нѣ
Дня еѣ, для п. резыдента куп. рыбы, масла, $\frac{1}{2}$ гар. соли 16 осм., 4 кв. муки 6 осм., $\frac{1}{2}$ кв. одею 5 осм., решета, каробку, 3 возы дровъ 2 зол., цыбули, хрену, петрушки, ковъшъ у Сулима, хлеба резового, свечъ, за давнюю рыбѹ запл. 12 осм., 1 возъ сена, итого	дѣ	кѣ ки
В домъ п. войта куп. рыбы, 6 сит., итого	а	
До концелярьи купили паперѹ либрѹ 1 зол.; за подкованне коней мескихъ запл. 1 зол. 5 осм., набрали до ратуша пироговъ, ситницъ, обаранковъ, итого	г	нѣ

Дня сѣ, для п. резыдента куп. рыбы, 1 гар. крупъ 5 осм., $\frac{1}{8}$ оливы 8 осм., гаршковъ, росолу, пирожковъ, у волею смажанныхъ 10 осм., сена, 4 ситн., хлеба рез., 2 мер. овса, 2 куровъ 2 зол., масла, 6 квар. муки 12 осм., копусты пресней 19 осм., 4 возы сена 9 зол. 7 осм., 4 возы дровъ 2 зол. 20 осм., свечъ рознеми часы 150 за 4 зол. 20 осм., $\frac{1}{2}$ гар. соли 15 осм.; сторожомъ 2 дали 18 осм., итого

Дня зѣ, в домъ п. войта куп. рыбы, 6 ситн., 10 пир., итого

Для п. резыдента куп. мяса, копусты, бураковъ, росолу, 2 кв. соли, 5 ситн., хлеба, сторожу хлеба за 7 осм., постарнаку, итого

3 роск. п. войта, якъ ехалъ п. райца Кузевка з п. Леонемъ Гуквичомъ до его милости п. енерала Августова, п. райца Габриель самъ купилъ корення, што намъ подалъ у рахунку 12 зол. 6 осм.; пудла на корення за 10 осм.; якъ ездили до п. енерала, купили на препенценне горелъки, помаранчовой скуръки, кореня фиалкового, цынамону, за все 3 зол., итого

3 роск. п. войта, капитану Чернявскому на неделю належытыхъ 2 мер. овса, 2 возы сена, итого

За пироги и за обаранки, што набрано до ратуша рознеми часы, запл.

3 роск. п. райцы Федоровича, для пп. депутатовъ, будущихъ въ ратушу, взяли для нихъ 2 гар. меду

Ивану Кокотце, якъ приехалъ з панами одъ кроля, одъ месеца Октоврыя 8 дня до Декаврыя 10 дня служилъ месту, дошло ему у выправе п. Леошкевича до Пинска зол. 10; теперь ему дали решты 3 зол.; по порохунку, еще запл. за шапку ему 1 зол., 15 осм. итого

Одъ месеца Октоврыя 15 дня до Декаврыя 25 дня, Галецкому, коменданту, за недель десять

Золот.	Осмак.
а	сѣ
б	г
в	иѣ
г	сѣ
д	иѣ
е	сѣ
ж	иѣ
з	сѣ
и	иѣ
к	иѣ
л	иѣ
м	иѣ
н	иѣ
о	иѣ
п	иѣ
р	иѣ
с	иѣ
т	иѣ
у	иѣ
ф	иѣ
х	иѣ
ц	иѣ
ч	иѣ
ш	иѣ
щ	иѣ
ъ	иѣ
ы	иѣ
э	иѣ
ю	иѣ
я	иѣ

заплатили 32 зол.; закуску у дорогу, заплатили ему 2 зол. 24 осм., итого

Михалце за недель десять, по зол. 2 на неделю, дали

Дня ѳѣ, для п. резыдента куп. мяса, рыбы, хлеба рез., пастарнаку, дровъ и сена вязками, итого

Итемъ, для п. резыдента, 2 мер. овса 4 зол., ерыны, бураковъ, хлеба, дровъ—всего 1 зол. 3 осм., для коней мескихъ куп. сена за 25 осм., для коней мескихъ куп. сена за 25 осм., 1 возъ дровъ до ратуша 20 осм., итого

Пану Мирону Андзоровичу запл. за 5 либръ паперу

В домъ п. войта, для коней п. Бульгака куп. 2 мер. овса

Для п. капитана Чернявского куп. сена 1 возъ

В домъ п. войта куп. 6 ситн. 18 осм., 10 пир, 10 осм., пива на 1 зол. 6 осм., итого

Запл. за 100 свечъ, што набрали до ратуша рознеми часы

Дня кѣ, для п. резыдента куп. мяса, пастарнаку, часнаку, 5 ситн. 15 осм., хлеба резов., 6 возовъ дровъ 3 зол. 26 осм., 4 возы сена 7 зол. 25 осм., гаршковъ, 1 гар. опту 27 осм., бураковъ, копусты, цыбули, 2 куровъ 1 зол. 15 осм., масла гарщочекъ 1 зол. 25 осм., $2\frac{1}{2}$ гар. меду 3 зол., итого

3 роск. п. войта, п. райцы Федоровичу и п. Григорию Чортку, ядонцымъ до п. Пицалы, абы значекъ уступилъ з Луполова, дали имъ на страве 7 зол. 6 осм.; з роск. п. войта, запл. п. Григорию Коробанку, лавнику, за стогъ сена 10 зол., итого

Дня кѣ, для его милости п. резыдента: перцу, квяту, цынамону, галки мушкатовой, 5 ситн., хлеба резов., 10 пир., 15 еецъ 15 осм., копусты шыткованей, сметаны, колъбасъ, цыбули, муки,

Золот.	Осмак.
а	кѣ
б	иѣ
в	аѣ
г	иѣ
д	иѣ
е	иѣ
ж	иѣ
з	иѣ
и	иѣ
к	иѣ
л	иѣ
м	иѣ
н	иѣ
о	иѣ
п	иѣ
р	иѣ
с	иѣ
т	иѣ
у	иѣ
ф	иѣ
х	иѣ
ц	иѣ
ч	иѣ
ш	иѣ
щ	иѣ
ъ	иѣ
ы	иѣ
э	иѣ
ю	иѣ
я	иѣ

4 кв. пшена 11 осм., фунтъ пороху для жолне-
ровъ 2 зол.; сторожомъ 2 за 2 недели 3 зол.
15 осм., итого

За бервення, што на бране дверы заставили,
Миките Прокоповичу запл. 1 зол.; п. Самуель
Королкевичъ, лавникъ, казалъ зыскать меду для
п. Дзевулского 1 гар. за 1 зол. 6 осм.; на елекъ-
цыю, 10 ситн. 1 зол., обаранковъ и пироговъ за
23 осм.; для коней п. Булгака куп. овса мерку
3 зол., итого

Капитану Московскому 3 мер. овса, што сто-
ить у Козловского, запл.

Слугамъ мескимъ, што карты разносили па-
номъ раднымъ и посполитымъ, дали 9 осм.; за
направу колясы п. Болъгака и за поврозы 21
осм.; на елекцыю за медъ 3 гар. заплат. 4 зол.
24 осм., за пиво 6 гар. 1 зол. 6 осм., свечъ 50
на елекцыю 1 зол. 20 осм., паперу подлого либ-
ру 23 осм., итого

3 роск. п. войта, капитану, присланому одъ
енерала Августова, што декларовано, талеровъ
10, дали золотыхъ 40 до порахунку; салъдатомъ
дали зол. 2, итого

За картою п. войта, п. Куровскому, комиса-
рю, шкуру Турецкую даровали, жебы почекалъ
внимъ приедуть одъ п. Пищалы послы, повер-
нутъ, абы егзекуции ни чынилъ, дали

За картою п. войта, заплатили за медъ гар-
цовъ 5^{1/2} для розней шляхты 6 зол. 18 осм., за
20 гар. пива 4 зол.; темужъ Костантию в цеху
Кравецкимъ за медъ, што шляхта набрали 4^{1/2}
гар. за зол. 4, або рачей зол. 5 осм. 12, итого

За карто п. войта запл. за 2 генси панне
Фронцкевичовъне, якъ былъ банкетъ у п. войта

За карто п. войта, заплат. Хвеску, што слу-
жылъ недель три,

3 роск. п. войта, для слуги п. Булъгака,
што привезъ п. войта, куп. овса мерку 2 зол.

Золот.	Осмак.
кѣ	юѣ
ѣ	кѣ
ѣ	кѣ
ѣ	гѣ
мѣ	
сѣ	
сѣ	
ѣ	
ѣ	

15 осм., мяса, итого

3 роск. п. войта, для п. Булъгака куп. вина
2 гар. 18 зол. 20 осм., на дорогу дали овса мер-
ку 3 зол., готовыхъ грошей дали челяднику его
10 зол., еще мерку овса дали на дорогу 3 зол.,
итого

3 роск. п. райцы Федоровича, куп. сукна чыр-
воного одъ п. Шункевича, на плащы жолънеромъ,
жебы стали на варпе при пану резыденту, за-
мерили локътей 26^{1/2}, по зол. 2 осм. 22, чынить

За картою п. войта, писано до п. Самуеля,
лавника, дозорцы, жебы реестръ п. Саврицкого
выпѣадили зол. 15; теды тенъ реестръ панове
дозорцы намъ подали у грошахъ готовыхъ, . . .

За картою пана райцы Федоровича, купили
локеть сукна гранатового на вылоги до пла-
щовъ, за локеть заплатили 4 золот. 15 осмак.;
за работу 3 плащовъ заплатили 4 золот.;
купили 4 шпады, по 3 золот., 12 золот.; 2 де-
сятка ладунакъ 1 золот. 20 осмак., за хандожен-
не флинтъ 1 зол. 20 осм., за 3 дес. свечъ лое-
выхъ 27 осм., за гвоздя до вешання флинтъ 10
осм.; мосенжнику за гербы до шапокъ и за вы-
бияння на гербахъ рокъ запл. 2 зол. 10 осм.;
за направованне оконъ у каменицы Шункевичо-
вой для п. резыдента запл. 12 зол. 20 осм., за
направу печи печуру дали 1 зол. 20 осм., за но-
шенне воды на печь до направи дали 6 осм.,
фарбы минеи куп. за 25 осм., за 5 еецъ до ми-
неи запл. 5 осм., за 4 возы дровъ 2 зол. 12 осм.,
куп. горелки ^{1/2} кв. за 5 осм., итого

Якъ приехалъ слуга п. резыдента, куп. ры-
бы, хлеба, пироговъ, 2 гар. меду, 4 гар. пива;
рознеми часы и приездъ п. резыдента набрали
меду 14 гар., 7 гар. пива, 16 возъ дровъ 8 зол.,
кухмистру куп. ^{1/2} гар. меду; запл. Сулиму, што
онъ своихъ грошей тратилъ на розне дробязги
меске, за фляшы гарцове и квартове, и карават-

Золот.	Осмак.
ѣ	ѣ
ѣ	кѣ
ѣ	гѣ
ѣ	
мѣ	юѣ

ки, и за ворки и за барылки, и за поврозы, и за грабли, и за лапаты, 48 зол., итого

Купили паперу на тенъ реестръ чыстый либръ пять и полъ, по золотому и осмаковъ десять, запл. 7 золот. 10 осмак.; за писанне того реестру Афанасу Семеновичу дали зол. 30; галясу на атраментъ за 15 осм.; за увязуванне реестру и за скурку дали зол. 3; итемъ, Афанасу дишкре- ции дали на боты 2 зол. 15 осм., итого

Паномъ шафаремъ мескимъ наступающимъ: Алексею Ивановичу Слижку и Филипу Глухови- чу подали

A-o 1711 d. 9 8bra jest podany do skarbu mi- eyskiego.

Roschodu czyni złł. 21513 osm. 29.

Бургомистръ Пашковский.

Ратманъ Селезневъ.

Ратманъ Берлинъ.

Золот.	Осмак.
п	а
мг	т
т	

Провента места его кор. млсти Могилева.

Презъ насъ, Трофима Федоровича, райцы скарбового, Ле- она Тарасевича, Павла Родіоновича, посполитыхъ и ша- фаровъ, приходъ сперондзоный, въ року тысяча семь- сотнымъ десятомъ, меца Декамврия кд дня.

То есть приходовъ:

Декамврия ки дня, за розказанемъ п. войта и за ведомостю п. райцы скарбового, одебрали отъ п. Ерья Леошкевича, райцы, и колеговъ его, Гапона Бизевича, Петра Александровича, Ники- фора Леошкевича, посполитыхъ, на тотъ часъ будущыхъ дозорцовъ, зе скарбу, на расходъ мес- кій, шележной монеты

Януарыя к дня, отобрали отъ пановъ дозор- цовъ таляровъ двадцать, на оддане п. Кицынско- му, економу, за универсалъ, выправованный отъ е. м. п. гетмана Поцея

Дня к, отобрали зъ трехъ сотней поборовыхъ грошей: зъ Папинской, Козковской и Трысин- ской

Дня д, одебрали одъ пп. дозорцовъ на рос- ходъ мескій

Дня е, одобрали отъ п. Дзешкевича поборо- выхъ грошей на расходъ мескій

Дня е, отобрали одъ п. Королкевича, райцы, поборовыхъ грошей

Отобрали отъ Скоробогатаго покоморныхъ гро- шей

Другой разъ отобрали покоморныхъ грошей .

Третій разъ отобрали на расходъ мескій .

Золот.	Осмак.
т	
рж	
дд	
р	
рн	
р	
кд	
н	
зг	

	Золот.	Осмак.
Четвертый разъ отобрали	ка	
Еще отобрали покоморныхъ грошей	ст	
Зъ млыну Любузскаго отобрали отъ пристав-	е	к
цы		
Дня ит, отобрали отъ Маковня поборовыхъ	ка	
грошей		
Дня юй, отобрали отъ Дзешковича поборовыхъ	ча	
пенендзы		
Дня ка, одебрали презъ чтыри разы поборо-	ра	
выхъ грошей на расходъ мескій		
Дня ка, отобрали зе скарбу на расходъ мес-	т	
кій		
Дня ке, отобрали отъ п. Хомутовскаго поборо-	э	
ровыхъ грошей		
Февраля з, дня, отобрали поборовыхъ гро-	кв	к
шей		
Дня ат, отобрали важницкихъ грошей на рос-	рнд	ке
ходъ мескій		
Дня к, отобрали важницкихъ грошей на рос-	сма	
ходъ мескій		
Отобрали поборовыхъ грошей на расходъ	н	
мескій		
Дня кг, отобрали поборовыхъ грошей зъ сет-	ч	
ни Луполовской		
Отобрали поборовыхъ грошей на расходъ	м	
мескій		
Дня ка, отобрали поборовыхъ грошей на рос-	р	
ходъ мескій		
Марта в дня, отобрали поборовыхъ грошей	ат	
на расходъ мескій		
Дня г, отобрали поборовыхъ грошей презъ	э	
три разы		
Дня з, отобрали поборовыхъ грошей на рос-	н	
ходъ мескій		
Отобрали поборовыхъ грошей на расходъ	т	
мескій		
Дня ю, отобрали отъ пп. дозорцовъ зе скар-	т	
бу презъ три разы		

	Золот.	Осмак.
Дня т, отобрали поборовыхъ грошей на рос-	н	
ходъ мескій		
Дня дт, отобрали поборовыхъ грошей на рос-	эо	
ходъ мескій		
На трехъ картахъ приняли въ готовыхъ	рла	
грошахъ		
Дня ет, отобрали поборовыхъ грошей на рос-	н	
ходъ мескій		
Дня ст, отобрали поборовыхъ грошей	н	
Дня зт, отобрали зъ сотни Триснинской по-	к	
боровыхъ грошей на расходъ мескій		
Дня ит, отобрали зъ Троецкой сотни поборо-	к	
выхъ грошей		
Отобрали зе скарбу на выплачене длуговъ .	ка	
Дня ка, отобрали подорожныхъ грошей, што	л	
ездили до Смоленъ зъ п. войтемъ		
Отобрали поборовыхъ грошей на расходъ	р	
мескій		
Дня кс, отобрали съ сотни Триснинской по-	лг	
боровыхъ грошей		
Отобрали на расходъ мескій	ст	
Апреля е дня, отобрали на расходъ мескій .	н	
Отобрали поборовыхъ грошей	н	
Мая з дня, отобрали поборовыхъ грошей . .	не	
Дня ет, отобрали поборовыхъ грошей зъ це-	ка	
ху швецкаго		
Дня кг, отобрали скарбовыхъ грошей, такъ		
готовыхъ, яко и на реестре поданныхъ, въ рос-		
ходъ мескій	какс	
Отобрали поборовыхъ грошей	ст	
Отобрали поборовыхъ грошей	н	
Одебрали другій разъ тыхъ же грошей . . .	к	
Еще взяли отъ пп. поборцовъ	лк	
Отобрали поборовыхъ грошей на расходъ		
мескій	к	
Отобрали поборовыхъ грошей въ дому ку-		
пецкомъ	р	
Отобрали отъ цехмистра пекарскаго, зъ цеху		

	Золот.	Осма.
ихъ, на расходъ мескій	Г	
Отобрали поборовыхъ грошей въ дому купецкомъ	К	
Юня ъ, дня, отобрали поборовыхъ грошей на расходъ мескій	К	
Отобрали поборовыхъ грошей на расходъ	М	
Отобрали поборовыхъ грошей на выправу п. Андзіоровича до Орши и отослали до п. войта на страву	Г	
Отобрали поборовыхъ грошей на выплачене дугу п. Мелешку	Я	
Отобрали поборовыхъ грошей на расходъ мескій	Я	
Юля г, дня, отобрали зе скарбу грошей на расходъ мескій рознеми часы	опи	
Дня а, отобрали поборовыхъ грошей	нз	
Юля е, дня, отобрали поборовыхъ грошей	рк	
Отобрали поборовыхъ грошей	о	
Юля й, отобрали поборовыхъ грошей	н	
Дня аг, отобрали поборовыхъ грошей	т	
Дня ег, отобрали поборовыхъ грошей на расходъ мескій	рт	
Дня зг, отобрали поборовыхъ грошей	м	
Юля дг, дня, отобрали поборовыхъ грошей	рк	
Дня зг, отобрали поборовыхъ грошей	м	
Дня кг, отобрали поборовыхъ грошей	к	
Отобрали поборовыхъ грошей	т	
Дня кз, отобрали поборовыхъ грошей на расходъ мескій	р	
Дня л, отобрали поборовыхъ грошей на расходъ мескій	я	
Августа а, для войска п. коменданта Воронца дали жыта мерокъ пять на хлебъ, котораго хлеба решта зосталася, продали на рынку за	з	и
Дня кл, отобрали на расходъ мескій	ке	
Отобрали поборовыхъ грошей на расходъ мескій	з	
Отобрали поборовыхъ грошей на расходъ		

		Золот.	Осмаз.
мескій	лв		
Отъ мца Юля д̄ дня до мца Августа иѣ дня, отобрали отъ пана Ерыя Леошкевича, райцы, и колеговъ его, дозорцовъ, зе скарбу, готовыхъ грошей золотыхъ тысяча двесте шестдесять шесть и осм. семъ			
На реестрѣ намъ подалъ п. Гапонъ Бизевичъ, дозорца золот. шесть сотъ двадцать и осм. двадцать семъ			
Такъ тежъ реестръ пана Бизевича, што коренне брано рознымъ паномъ, чини зол. зол. пять сотъ девятьдесять шесть и осм. двадцать два и пудъ, то все на расходъ мескій принято и враховано, чынить все	звѣстгк		
Отъ мца Августа иѣ дня до Септеврѣя к̄.о. дня, отобрали готовыхъ грошей на расходъ мескій	ѣоа		
Сертеврѣя еѣ дня, отобрали поборовыхъ грошей на расходъ мескій	н		
Отобрали поборовыхъ грошей на заплаценне за овесъ	м		
Отобрали поборовыхъ грошей на заплаценне п. сендзи Фронкевичу за поселщизну, за кви-тацію, даною од Молоткевича	рк		
Дня зѣ, приняли реестръ въ готовыхъ гро-шахъ зе скарбу отъ п. Ерыя Леошкевича и ко-леговъ его, што они сами выдавали на потребу мескую	гѣпкд		
Дня к̄е, приняли реестръ отъ пана Леошке-вича и колеговъ его, зе скарбу, што панъ рай-ца Федоровичъ, будучы у Воронижу, запозычилъ у кс. Канцлера	чс		
Отобрали за домъ Севереновщизну, за аренду, отъ пани Мякишовой, ведлугъ контракту	п		
Отъ той же пани Мякишовой за домъ на Ле-зерковщине Шипулинскій, за аренду приняли отъ ней, за картою пана войта, за коня, у ней взятого, зъ юрыздыки пана Понятовского, кото-			

ХУІІІ 18.

	Золот.	Осман.
рый сторгованный за тал. полшоста, на шеляги чинить	мд	
Итемъ за картою, што бралъ панъ Саковичъ пиво	ѳ	т
За рознеми картками, ведлугъ реестру, по даного од п. Мякишовой, приняли	кд	
Октоврыя ѿ дня, отобрали зъ ряду резницкаго, отъ цехмистра, циншу рочного	л	
Ноемврыя кд дня, отобрали отъ п. Козловскаго, райцы, и колеговъ его поборовыхъ грошей на расходъ мескій	лх	
Отъ тыхъ же пановъ поборцовъ	к	
Продали пшеницы зъ грунтовъ мескихъ, мерокъ чтыри и полъ	ла	ѳт
Продали три мерки жита	лп	
Ечменю продали мерокъ одинадцать	лм	т
Пшеницы продали еще мерки три	лс	ѳт
Отобрали отъ п. Евсевія Королкевича китаю, штуки две, зол. двадцать чотыри; п. Межинскому взяли грошей зол. двадцать, все чинить	мд	
Октоврыя кг, отобрали отъ п. Трофима Григоревича поборовыхъ грошей зъ сотни Трисинской.	к	
Отъ п. Якима Дегтеревица, зъ грабежныхъ кони его, што податку не хотель дать, за страву дошло	лн	
Отобрали отъ пана райцы Куца премитныхъ грошей	лс	
Ноеврыя ѿ, отобрали отъ пп. Я. Леошкевича и Я. Молчанковича поборовыхъ грошей зъ сотни Папинской и Косковской на расходъ мескій	л	
Подъ часъ бытности пп. П. Лапицкаго, войта рочного, Т. Казановича, войта, А. Молчанковича, бурмистра, М. Шункевича, лавника, у въ Орши, на судахъ фискальныхъ скарбовыхъ, запозычили на расходъ въ потребе меской, отъ п. Бартошевича, писаря Оршанского	лп	
Октоврыя ѳ дня, отъ п. С. Королкевича, лавника, и колеговъ его, дозорцовъ, будущихъ на		

	Золот.	Осмаж.
остатнюю четверть въ кабаку Могилевскомъ, отобрали на расходъ мескій	р	н
Октобра ѿ дня, отобрали отъ вышъ мянованныхъ дозорцовъ, за скарбу, на расходъ мескій, Октоврыя т дня, отъ вышъ мянованныхъ дозорцовъ отобрали на расходъ мескій	т	к
Октоврыя й дня, отобрали одъ пп. дозорцовъ, за скарбу, на расходъ мескій	л	н
Октоврыя т дня, отъ вышъ мянованныхъ дозорцовъ отобрали на расходъ мескій	р	л
Того жъ дня, отобрали отъ вышъ мянованныхъ дозорцовъ на расходъ мескій	н	н
Дня ет, отъ пп. дозорцовъ тыхъ же, на расходъ мескій	р	н
Дня ка, отобрали отъ пп. дозорцовъ за скарбу, на расходъ мескій	р	н
Дня ка, отобрали отъ вышъ мянованныхъ дозорцовъ на расходъ мескій	р	н
Дня ки, отобрали отъ вышъ мянованныхъ дозорцовъ остатней четверти на расходъ мескій	р	н
Ноемврыя з, отобрали отъ пп. дозорцовъ на расходъ мескій	р	н
Дня й, отобрали отъ пп. дозорцовъ, остатней четверти, на расходъ мескій	р	н
Дня т, отобрали отъ пп. дозорцовъ, остатней четверти, на расходъ мескій	р	н
Дня кт, отобрали отъ пп. дозорцовъ на расходъ мескій	р	н
Два дт, отобрали отъ пана С. Королкевича и колегъ его, за скарбу	р	н
Дня зт, отобрали отъ пп. дозорцовъ, за скарбу, на расходъ мескій	р	н
Дня к, отобрали отъ пп. дозорцовъ, за скарбу, на расходъ мескій	р	н
Дня ка, отобрали отъ пп. дозорцовъ, за скарбу, на расходъ мескій	р	н
Дня кз, отобрали отъ пп. дозорцовъ, за скарбу, на расходъ мескій	р	н

Дня $\bar{\kappa}3$, отобрали отъ пп. дозорцовъ, зе скарбу, на расходъ мескій

Декемвря $\bar{\alpha}$ дня, отобрали отъ пп. дозорцовъ зе скарбу на расходъ мескій, въ остатней четверти

Дня $\bar{\Gamma}$, отобрали отъ тыхъ же дозорцовъ зе скарбу на расходъ мескій

Дня $\bar{\Xi}$, отобрали отъ пп. дозорцовъ зе скарбу на расходъ мескій

Дня $\bar{\kappa}\bar{\Gamma}$, отобрали отъ пп. дозорцовъ зе скарбу на расходъ мескій

Дня $\bar{\alpha}\bar{\Gamma}$, отобрали отъ пп. дозорцовъ зе скарбу на расходъ мескій

Дня $\bar{\iota}\bar{\Gamma}$, отобрали отъ пп. дозорцовъ зе скарбу на расходъ мескій

Дня $\bar{\kappa}4$, отъ пп. дозорцовъ зе скарбу на расходъ мескій

Дня $\bar{\kappa}\epsilon$, отъ пп. дозорцовъ зе скарбъ на расходъ мескій

Декаврія $\bar{\Gamma}\bar{\Gamma}$, отобрали отъ п. Г. Коробанки поборовыхъ грошей

Декавря $\bar{\alpha}\bar{\Gamma}$ дня, отъ Г. Коробанки отобрали поборовыхъ грошей на расходъ мескій

Дня $\bar{\kappa}$, отобрали отъ того жъ поборовыхъ грошей на расходъ мескій

Дня $\bar{\kappa}4$, отобрали отъ того жъ п. лавника поборовыхъ грошей на расходъ мескій

Приходъ одъ Марцина Трубы, посполитого, што выбералъ отъ всехъ сотниковъ, выбранныхъ въ сотняхъ, на каждую неделю, на жолнеровъ, ведлугъ реестровъ ихъ описанныхъ, жебы доходило.

Септевря $\bar{\kappa}\iota$ дня, отъ п. М. Трубы, дозорцы того побору, на жолнеровъ

Дня $\bar{\kappa}\phi$, отъ п. Трубы выбранныхъ грошей презъ сотниковъ

Октовря $\epsilon\bar{\Gamma}$ дня, отобрали отъ п. Трубы выбранныхъ грошей на расходъ мескій

Золот.	Осмак.
$\bar{\rho}\bar{\iota}$	
$\bar{\rho}$	
$\bar{\rho}\bar{\iota}$	
$\bar{\rho}$	
$\bar{\rho}$	
$\bar{\rho}$	
$\bar{\tau}$	
$\bar{\tau}$	
$\bar{\rho}\bar{\alpha}$	
$\epsilon\bar{\Gamma}$	
$\bar{\kappa}$	
$\bar{\kappa}$	
$\bar{\kappa}3$	
$\bar{\kappa}$	
$\epsilon\bar{\Gamma}$	
$\bar{\Gamma}$	

Ноевря $\bar{\kappa}\epsilon$, дня, отобрали отъ п. Григоревича поборовыхъ грошей зъ сотни Триснинской

Отъ священника Барdziловскаго, што п. Королкевичъ позычилъ у въ Орши, отобрали

Одебрали отъ п. Кошечки, што выбералъ на жолнеровъ зъ пп. радныхъ и зъ посполитыхъ, дошло намъ на расходъ мескій

Отобрали отъ п. М. Цалабановича, што онъ взялъ отъ Панковича, якъ кони были пограбили, талеры три, чинить

Дня $\bar{\kappa}3$, отобрали отъ п. Козловскаго и коллеговъ его поборовыхъ грошей, на расходъ мескій

Дня $\bar{\iota}$, отобрали отъ п. Яна Молчанковича

Декавря $\bar{\kappa}$ дня, отобрали отъ г. Г. Коробанки поборовыхъ грошей зе всехъ сотней на расходъ мескій

Дня $\bar{\Gamma}$, отобрали отъ п. М. Прокоповича поборовыхъ грошей на расходъ мескій

Дня $\bar{\Gamma}$, отобрали отъ п. В. Миткевича поборовыхъ грошей на расходъ мескій

Дня $\bar{\kappa}\bar{\Gamma}$, отобрали отъ п. Е. Королкевича поборовыхъ грошей на расходъ мескій

Дня $\bar{\kappa}\iota$, отобрали зъ ряду ганчарнаго, до порахунку

Отобрали отъ Я. Безбородки за грунтъ на Поповце цыншу за рокъ 1711

Отобрали отъ пп. Козловскаго и Королкевича поборовыхъ грошей, на расходъ мескій

Отобрали отъ Г. Марковича и Н. Слосара цыншу зъ слободокъ мескихъ, зъ Слободки Пискуновей и Жеребцовей и за Олейною брамою

Одебрали зъ ряду пирожного полокотщины

Отобрали отъ Капцелихи, за огородъ, што пахала

Отъ п. Еліяшевой решты, за домъ

Отъ о. Яна Бобковича, за огородъ

Отъ п. Г. Коешчки, за огородъ взяли

Золот.	Осмак.
$\bar{\Gamma}$	
$\bar{\alpha}$	$\epsilon\bar{\Gamma}$
$\bar{\kappa}$	$\bar{\kappa}\iota$
$\bar{\kappa}\epsilon$	
$\bar{\kappa}$	
$\bar{\alpha}$	
$\bar{\iota}$	
$\bar{\rho}$	
$\bar{\rho}$	
$\bar{\alpha}$	
$\bar{\Xi}$	
$\bar{\alpha}$	
$\bar{\alpha}$	
$\bar{\kappa}\bar{\Gamma}$	$\bar{\kappa}\epsilon$
$\bar{\alpha}$	
$\bar{\alpha}$	$\bar{\kappa}$
$\bar{\alpha}$	$\epsilon\bar{\Gamma}$

Од Маслацихи, за городъ Кошечъкинъ . . .
 Дня ѿи, отобрали отъ жида Гиршы, за домъ,
 што ведле кобаку, аренды зъ грунту меского,
 ведлугъ контракту, талеровъ девять, на шелеги.
 Отъ п. А. Слижика, за домъ на Лезерковщи-
 не, цыншу взяли . . .
 За грунтъ, который былъ отъ Писаревича
 мясту заставленный, теды п. войтъ Ланицкій от-
 далъ до рукъ нашихъ золот. осмдесять, которые
 ему естъ заплачены . . .
 Дня кѣ, за картою п. войта Ланицкого, отобра-
 ли отъ п. Т. Горенина на расходъ мескій зол. трид-
 цать осмъ, што п. Тимофей на обликъ мясту вин-
 ный, теды при отданю суммы будетъ . . .
 Зъ розказання п. Тр. Федоровича, райцы скар-
 бового, ведлугъ прешлыхъ звычайевъ, выбрали
 брукового, на рынку, зъ воевъ и зъ семерницъ,
 тыдневого, презъ цалый рокъ, зол. . . .
 За комору мурованую мескую, стоячую вед-
 ле воротъ ратушныхъ, отъ Арыны Пахомовиче-
 вой отобрали . . .
 Зъ другой стороны воротъ, за комору отобра-
 ли отъ С. Бурмистровича . . .

Золот. Осмак.	
д	
бв	
ет	
п	
ли	
рлг	ет
кс	
к	
Facit summa przychodu złł . .	21692 14

А К Т Ы,

извлеченные изъ книгъ Кричевской магдебургіи.

(Могилевской губерніи).

(Окончаніе).

1.

Списокъ похищеннымъ грабителями въ Охорскомъ монастырѣ вещамъ, въ томъ числѣ 115 руб. наличн. ден., 2 трубки полотна, 12 братскихъ одеждъ, 12 дер. окрш. ложекъ, 100 сущ. сыровъ, 2 кадушки масла, 1 сер. чарка, 12 шт. утиральниковъ и скатертей и проч. 1761 года Но-ября 26. а)

Aktykacya rejestra poczynioney krzywdy Ochorskiemu monasterowi przez korełow, alias ludzi swywolney kupy.

Roku tysiąc siedmsetnego szesdziesiąt pierwszego, mca Nowembra dwudziestego szóstego dnia.

Suscepi Jsakiewicz, pisarz
magdeburski Krzyczewski.

Na urządzie i. kr. msci mieyskim magdeburskim Krzyczewskim prawa magdeburskiego, przede mną, Antonim Buszczynskim, czesznikiem Starodubowskim, lantwoytem y gubernatorem Krzyczewskim, y przed nami, burmistrzami, raycami, ławnikami, na sprawach mieyskich sądowych, w tym roku, w ratuszu zasiadającymi, stanowszy oczewisto, w Bogu wielebny xiądz Dawid Łatoszynski, starszy monastyrzu Ochorskiego, rytus grecyi, registr krzywd, poczynionych od korełych, alias swywolney kupy ludzi, monastyrowi Ochorskiemu, w zabraniu ruchomości, w tym rejestrze niżej wyrażoney, ad akta po-

а) Повидимому, монастырь былъ бѣдный и по этой, м. б., причинѣ онъ и причисленъ, впоследствии, къ Кричевской Христорожественской церкви, какъ видно изъ помещеннаго ниже док. № 2.

dał. Ktorego my, urząd, oglądawszy, czytunego doskonale wysłuchawszy, rękoma naszymi konnotowawszy, w xiegi nasze wpisać roskazaliśmy. Który regestr tak się w sobie ma: Regestr krzywd, poczynionych od korełych, w examinie specyfikowanych magdeburyi ratusza miasta Krzyczewa, monastyru Ochorskiemu, w roku tysiącnym siedmsetnym sześćdziesiątym pierwszym, miesiąca Jullij piątego dnia, według starego kalendarza. Primo, pieniędzy gotowych monetą rublową y talarową rubli sto piętnaście; 2-do, swit dwie nowych; 3-tio, trąbek dwie płótna lnianego, łokei sześćdziesiąt; 4-to, kopot braterskich, nowych dwanaście; 5-to, kociołek miedziany, w wiadro, y korzec przy nim miedziany; 6-to, pułmisek cynowy y łyżek dwanaście pokoszczanych, moskiewskich; 7-mo, sikire y sieczy nowe; 8-vo, syrow suszonych sto; 9-no, masła fasek dwie, w puda pułtora; 11-mo (sic), czarke srebrną do gorzałki, puł stanki; 13-mo (sic), szechalią nową, dla przewozu, za którą by dali rubli dwa; 14-mo, ręczników y obrusów sztuk dwanaście. U tego rejestru podpis aktora w te słowa podpisany: Do którego rejestru, że sprawiedliwie y summiennie iest skonotowany, podpisuję się xiądz Dawid Łatoszynski, starszy monastyr Ochorskiego, z bracią. Który takowy regestr, przez oczewisto, przez wyż wyrażone osobą podaniem, iest do xiąg mieyskich magdeburskich przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 579, № ч. 6, л. 275—276.

2.

Предписание Смоленскаго униатскаго архіепископа Кесарія Стебновскаго Засожскому декану Іоанну Цитовичу, о назначеніи священника Теодора Гаевского викаріемъ въ Кричевской Рождественской, древней православной, но обращенной въ унию, приходской церкви, съ обозначеніемъ и состава самаго прихода, въ который и вошли: городъ Кричевъ, деревня

Михеевичи, той же деревни слободка Прохоровка, дер. Веприно, мѣстечко Гроново, дер. Потужлейка, слободка Лощинка, слободка Городная, мѣдно-плавильный заводъ этихъ деревень, дер. Ушаи, Охорскій монастырь, дер. Охоръ, дер. Сокольнічыи и шляхецкая околица Савостичыи, дер. Хотилевичи, три деревни Рѣицы, дер. Маковье, дер. Цыганово, дер. Дарлево, дер. Горбатка, дер. Свинная, дер. Глушнево и дер. Зун. 1762 г. Мая 29.

Aktykacya instrumentu wielebnego xiedza Alexandra Citowicza, parocha cerkwi Rozeyskiej Krzyczewskiej.

Roku tysiąc siedmset szesdziesiąt wtorego, miesiąca Maia dwudziestego dziewiątego dnia.

Na urzędzie i. kr. mści mieyskim magdeburskim Krzyczewskim prawa magdeburskiego, przede mno, Antonim Buszczynskim, chesznikiem Starodubowskim, lantwoytem y gubernatorem Krzyczewskim, od jasnie wielmoż. imści pana Jerzego hrabi Wandalina Mniszcha, marszałka nadwornego koronnego, generała wielkopolskiego, starosty y woitya Krzyczewskiego, instalowanym, y przed nami, burmistrzami, raycami, ławnikami, na sprawach sądowych mieyskich, w tym roku, w ratuszu zasiadającymi, w Bogu wielebny xiądz Alexander Hajewski, vikary cerkwi Rozeyskiej, Krzyczewskiej, ten instrument ad akta podał, w te słowa pisany: Cezary Stebnowski, z Bożey y stolicy świętey apostolskiej rzymskiej łaski arcybiskup Smolenski y Siewierski, opat Onufreyski. W Bogu przewielebnemu imci xiędzu Janowi Citowiczowi, dziekanowi Zasozkiemu, parochowi Kamien-Grodzkiemu, nam w Panu miłemu, pokoy Chrystusow y nasze archi-pasterskie przesławszy błogosławieństwo, czyniemy wiadomo, iż, z przyzwolitey urzędowi naszemu czułości, mając wzgląd na prawowiernych, do uniji świętey należących, aby ich dusze, posiłkiem duchownym wsparta, (wsparte?), miały

dla siebie w kaserwie pasterskiej dostarczenia (dostarczenie), a wiedząc podupadłe siły wielbnego xiedza Alexandra Citowicza, parocha cerkwi Krzyczewskiej uniackiej, umysliliśmy, w sukurs onego pracy, około dusznego zbawienia być potrzebnej, wielbnego xiedza Theodora Hajewskiego za wikarego przydać tej cerkwi Krzyczewskiej unickiej. Jakoż niniejszym instrumetem naszym, otworzystym, tegoż pomienionego xiedza przydaiemy, requirując przewielebność waszą dziekańską, aby, za dóysciem tej od nas wiadomości, nieodwłocznie do Krzyczewa zjechawszy, tak samemu wielbnemu xiedzowi Alexandrowi Cytowiczowi, parochowi tamteyszemu, wolą naszą oznaymił, iako też parachianom ritus unitorum, o władzy y mocy naszej, daney temuż wielbnemu xiedzowi Theodorowi Haiewskiemu, administrowania wszystkich świętych sakrametow, y o zleconey iemu wikaryi tej cerkwi y parochyi Krzyczewskiej, przy zgromadzeniu publicznym, oznaymił y iego, do dalszej woli naszej, utwierdził. Co, dla większej wiary y wagi, przy pieczęci naszej, ręką własną stwierdzając, podpisuiemy. Datt. w Onufreju, roku tysiąc siedmset sześćdziesiąt wtorego, mca Marca piętnastego dnia, podług kalendarza Ruskiego. U tego instrumetu podpis rak, tak jw. imię xiedza arcy-biskupa Smolenskigo, iako y pisarza kasytorzu Mścislawskiego, temi słowy: Czary, arcybiskup Smolenski, opat Onufreyski (L. S.). Jan Grębecki, kasytorza Mścislawskiego pisarz. Na zatyku tego instrumeta, parachja, do cerkwi Rożeyskiej Krzyczewskiej z dawnych czasow należące, zapisaną w te słowa: Nam registrem podane wsi, z wizyt dawnych, cerkwi świętej Rożeskiej, ktore parafianie z dawnych czasow należały do tejże cerkwi Rożeskiej, w unij świętej zostające, jako to: miasto Krzyczew, wieś Michajowicze, tejże wsi slobodka Prachorowka, wieś

Prachorowka, wieś Wieprzyn, miasteczko Hronow, wieś Patużleyka, slobodka Laszczynka, slobodka Horodnaja, rudnia tychże wsi, wieś Uszaki, monastyr Ochorski, wieś Ochor, wieś Sakolniczy y okolica Sawościcze szlachecka, wieś Chociłowicze, wioski trzy Rzeczyce, wieś Makowia, wieś Cyhanow, wieś Darliowo, wieś Horbatka, wieś Swinna, wieś Hłuszniov, wieś Zuje. Ktory to takowy instrumet, za podaniem onego ad akta przez osobę, wyż wyrażone, iest do xiąg mieyskich magdeburskich Krzyczewskich przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 579. № ч. 6, л. 308—309.

3.

Запись, данная Кричевским магистратомъ Мартину Круглику на принятие его въ Кричевское магдебургское мѣщанское общество, показывающая обрядъ самаго принятія, обязанности и права принимаемаго въ мѣщанство по магдебургскому праву, а именно: принимаемый, прежде всего, приводится въ ратушѣ къ присягѣ на вѣрность мѣщанству и, за взносомъ имъ въ городскую кассу 20 тал. бит., принимается въ мѣщане, признается осѣдлымъ мѣщаниномъ и получаетъ въ потомственное владѣніе участокъ свободной городской земли со всѣми его принадлежностями подъ постройки и подъ всякое хозяйство, съ тѣмъ, что продать или подарить оный можетъ онъ не иначе, какъ только кому либо изъ мѣщанъ же, или желающему поступить въ мѣщанство, и съ обязанностию платить подлежащія городскія повинности, по роскладкѣ и назначенію городского общества, соразмѣрно его, принятаго въ мѣщанство, имущественному положенію. 1763 г. Апрѣля 29.

Zapis wieczysty, od całego magistratu dany, służący szlachetnemu urodzonemu ip. Marcinowi Gabrieliwiczowi Kruhliku, do prawa mieyskiego osadzającemu się.

Roku tysiąc siedemsetnego sześćdziesiąt trzeciego, mca Apryla dwadziestego dziewiątego dnia.

My, niżej na podpisach rąk naszych wyrażonych, łantwoyt, burmistrzy, raycy, ławnicy, y cało pospółstwo miasta i. kr. mści maydeburiy Krzyczewskiey, czynimy wiadomo y iawnno wyznawamy tym naszym wieczysto a nigdy w żadnym punkcie nieporuszonem prawem listem zapisem, komu by o tym, tak terazniejszego, iako y w przyszły czas będącego wieku ludziom, wiedzieć należało, iż ip. Marcin Gabrielowicza Kruhlika szlachetne (ip. Marcinu Gabrielowiczowi, szlachetnie) urodzonemu danym na to, iż my, maystrat i. kr. mści Krzyczewski, w stosownosci przywileiow i. kr. mści, miłościwie miastu Krzyczewu nadanych, mając sobie władze i ni(e)bronność i. w. hrabiego Wandalina Mniszcha, marsz. nadw. koron., generał. w., woyta Krzyczewskiego, na placach mieskich Pustowskich szlachet y z innych miast mieszczan, godnych, podściwych osadzać, aby miasto rozmnażać się miało, my tedy, maystrat, wysłuchawszy żądanie wzmienionego Marcina Kruhlika, z wykonaniem na wierność mieszczaństwa publicznie, w ratuszu, przysięgi i z wniesieniem do skryni mieyskiej dwódziestu talarow bitych, do mieszczaństwa przymujemy y exceptujemy (acceptujemy?) za osiadłego mieszczanina y wszystkie place, grunty y sianozencie Kruhlikowskie, Symonem i Mikołaiem Kruhlikami, takż przy osiadłości na mieszczaństwo, nabytych, a po wyisciu takowych za kardom Moskiewskim (za kardon Moskiewski?) dotąd wpuście zostawałych, z posesiy iemu należące, ze wszelkimi do nich przynależnościami, y gdzieby miało (miały) tyło okazać, jako posesoru y osiadłemu mieszczaninowi podaiemy y pozwalamy onemi na wieczne a nigdy nieodzowne czasy (władać?), budować się, budynki sobie, iakie chcać, podług woli y przemożenia swego, na tych placach rostawować (restawrować?). Kture te place y grunty z sianoz-

zęciami, w pewnym ograniczeniu, z pomiaru ynwętarza, wiecznemi czasy trzymać y używać y wszelkich pożytkow wynaydować, z excepcją, iesliby chciał komu dać, darować, lub zpredać, tedy ne ynemu, iak tyło z mieszczan, albo mającemu sposob do przyięcia mieszczaństwa, bez żadney od nas, magistratu, mieszczan y nie od kogo ynnego przeszkody; lecz my, magistrat, owszem, od każdego pretesora zastępować y ochraniać mamy y powinny będziemy. Podatki zaś, do miasta należące, podług rozkładak y uchwały pospółstwa, mamy, według przemożenia iego, pociągać. Kture prawo do xiąg mieyskich Krzyczewskich iest przyięto y wpisano.

По оп. кн. № об. 579, № ч. 6, л. 386.

4.

Обеспечительная запись, данная Денисковскимъ и проч. старостою Казиміромъ и женою его Урсудою Петровскими, а также Оршанскимъ ротмистромъ Антономъ Длужскимъ, въ пользу Кричевскаго, новопостроеннаго латинскаго костела и ксендзовъ его, на два населенные земельные участка ихъ, дательей, лежащие въ г. Кричевѣ, въ направленіи отъ рынка къ новому костелу, насупротивъ ксендзовскаго помѣщенія, по лѣвую руку, на которыхъ жили тогда сапожники, за исключеніемъ, однакожъ, построекъ, съ тѣмъ, чтобы мѣстный ксендзъ Илличъ и преемники его, за эти участки непременно отслужили, въ теченіе пяти лѣтъ, 500 миссъ за душу покойнаго Флоріана Фронцкевича. 1764 г. Марта 17.

Aktykacya dokumentu, służącego wiel. w Bogu, przewieleb. imć xiedzu Illiczowi, infułatowi Mścislawskiemu, proboszczowi Krzyczewskiemu.

Roku tysiąc siedmset sześćdziesiąt czwartego, miesiąca Marca siedmnastego dnia.

Na urzędzie i. kr. mści mieyskim Krzyczewskim pra-

wa magdeburskiego, przede mną, Antonim Janem Byszczynskim, czesznikiem pttu Starodubowskiego, lantwoytem y gubernatorem Krzyczewskim, od jaśnie wielm. imć pana Jerzego hrabi Wandalina Mniszcha, marszałka nadwornego koronnego, generała wpolskiego, starosty y woyta Krzyczewskiego, instalowanym, y przed nami, burmistrzami, radcami, ławnikami, na sprawach sądowych mieyskich, w roku tym, w ratuszu zasiadającymi, stanowszy oczewisto, imć pan Wiktory Illicz, skarbnikowicz Nowogrodzkj, ten dokumet, na rzecz, w nim wyrażoną, ad akta podał. Kturego my, urząd, oglądawszy, czytannego doskonale wysłuchawszy, rękoma naszymi konotowawszy, w xięgi nasze mieyskie magdeburskie Krzyczewskie wpisać zleciliśmy, kturego thenor sequitur estque talis: Czynię wiadomą tym naszym assekuracyjnym pismem, w Bogu przewielebnemu imć xiedzu Reginaldowi Illiczowj, kononikowj inflantskiemu, plebanowi w mieście i. kr. mści Krzyczewie, od n. krolowey jey mci polskiey, pani naszej miłościwey, za osobliwym funduszem de nova radice instelowanemu, do ufundowania kościoła w tymże mieście Krzyczewie, danym na to, iż co, dla zrzeczności, eo magis dla naybliższej przyległości samego kościoła, teraz wystawionego, sentiendo pium munus ad suffragia s. p. imć pana Floriana Frackiewicza, woyskiego y sędziego Mławgo, y chcąc adire tak chwalebney uczynności, tam ex parte nostra, quam e parte wielm. ichmć panow Antoniego y Petroneli z Frackiewiczow Dłuzkich, rotm. pttu Orszanskiego, za listem osobliwym tychże ichmciow, sub akta (anno?) tysiąc siedmset czterdziestego siódmego, Martij trzydziestego dnia domnie pisanym, ad id beneficium christianum (christianum?) skłonnym, postanowiliśmy tak, że my, Piotrowscy y Dłuzcy, małżakowie, mamy, captata occasione, dać prawo wieczyste na juryzdykę naszą iedną, od rynku idąc ku

nowemu kościółowj, dzisieyszey plebanij ex opposito, po lewey ręce, gdzie ieden szwiec mieszka, mamy, non involvendo drugiego placu naszego, tamże o miedze leżącego, gdzie drugi szwiec ad praesens mieszka. A imć xiaźdz kononik Inflantski, imć xiaźdz Reginald Illicz et sukcessores imci ma (mają?) nam, z dłożeniem się et cum consensu zwierzchności kościoła s., opisać się certis conditionibus, na co się zgodziemy, na mszę s. za duszę Floryana Frackiewicza quot quot annis, postanowimy z sobą. A tym czasem wolnę przeniesienie się pomienionemu naszemu szewcowj domu y parkanow swoich ze wszelkiemj budynkami na drugi nasz plac sobie zachowujemy wolnego. I na tą dawszy ten nasz assekuracyjnny skript, podpisem rąk naszych stwierdzamy. Pisan w Krzyczewie, roku tysiąc siedmsetnego czterdziestego siódmego, mca Apryla dnia trzeciego. Tu podpis rąk aktorow temj słowy: Kazimierz Józef Piotrowski, Deniskowskj y Witt starosta. Urszula Piotrowska. Antonj Dłuzkj, rotm. pttu Orszanskiego. Ejusdem anni, mensis et diei, przy wziętey assekuracyi od imć xiedza Reginalda Illicza, kononika Inflantskiego, plebana Krzyczewskiego, y na drugę juryzdykę, o miedzę pierwszego placu, naybliższego nowego kościoła leżącego, mamy się zgodzić, lub odmiane przyjąć in pari commensuratione et equivalentia naszych budynkow. Na tą podpisuję się Kazimierz Piotrowskj, stta Deniskowskj y W... Die dwunastego Aprylis, tysiąc siedemset czterdziestego siódmego. Ultimarie my, infra wyrażone osoby, postanowiwszy tak, że obadwa desuper pomienione placu, ex opposito ieden drugiego y o miedzę leżące, ustąpić mamy do kościoła nowego Krzyczewskiego plebanij, excepto budynkow, a w Bogu przew. imć xiaźdz Illicz y sukcessores imci pięćset mszy na latt pięć za te place, na intencyą naszą, odprawić mają infallibiliter, y na tą mamy

ad invicem sobie dać circumscripție; do czego podpisujemy się. U tego postanowienie (nia) podpis rąk ab utrinque aktorow temj słowy: Xiadz Reginald Illicz, kon. Inflantski, pr. Krzyczew. Kazimierz Piotrowski, stta Deniskowskj etc. Antoni Dłuzkj, rotmistrz pttu Orszan. Ktury to takowy, (ktore to takowe?) assekuracynnę pismę y postanowienie, za podaniem onego ad akta przez wyż wyrażonę osobę, iest do xiąg mieyskich magdebur. Krz. przyiętę y wpisane.

По оп. кц № об. 579, № ч. 6, л. 426—427.

5.

Инвентарь имѣнія Ботвиновки, данный стольникомъ Новогородскимъ Антономъ Жуковскимъ и женою его ротмистру Калликсту Сурину и женѣ его, съ подробнымъ обозначеніемъ семейнаго положенія и повинностей крестьянъ того имѣнія, —именно: съ $\frac{1}{2}$ уволоки земли (1 ув.—Русск. 19 дес., 1354 кв. с., 7 кв. фут. и $64\frac{1}{2}$ кв. дюйм.) крестьяне обязаны были платить въ годъ чинша 5 злот., подворной подати 10 зл., дать 2 бурицы, 20 яиць и отслужить барщины 4 дня въ неделю—мужчина 2 дня и женщина 2 дня. 1764 г. Апрѣля 2.

Akt inwentarza przyznanego.

Roku tysiąc siedmset sześćdziesiąt czwartego, mca Apryla wtorego dnia.

Suscepi L. Pirohowski, pisarz.

Na urzędzie i. kr. mści miey. Krz. prawa magdebur., przede mną, Antonim Janem Buszczynskim, czesznikiem pttu Starodubow., lantwoyt. y gubern. Krzyczewskim, od j. w. imć pana Jerzego hrabi Wandalina Mniszcha, mar. nadwor. koronnego, jener. w. polskiego, sty y woyta Krzycz. instalowanym, y przed namj, burmistrzamj, radcami,

ławnikami, na sprawach sądowych mieyskich, w roku tym, na ratuszu zasiadaiacemj, stanowszy oczewisto, w i. p. Antoni y Benedikta z Poniatowskich Żukowscy, stolnikowie Nowogr., inwentarz, przy obligacyнным, oraz inequitacyнным zapisie, dany na maiętność Botwinowkę, w. i. p. Surynom, rotm. W..., małłkom, przyznali, ktorego my, urząd, oglądawszy, czytanego doskonale wysłuchawszy, rękoma naszymj konotowawszy, w xięgi naszą sądowe mieyskie mag. Krzycz. wpisać zleciliśmy, ktorego thenor sequitur estque talis: Inwentarz, przy obligacyнным, oraz ynaequitacyнным zapisie, poddanych, do maiętności Botwinowkj, w wdstwie Młm situowanej, należących, oraz panszczyzny, czynszu y dalszych accidensow, od nas, Antoniego y Benedykty z Poniatowskich Żukowskich, stoln. Nowogr., małłkow, w. ichm. panom Kalixtemu y Krystynie z Hołynskich Surynom, rotm. wt. Mław., w roku terazniejszy tysiąc siedmsetnym sześćdziesiątym czwartym, mca Apryla wtórego d. dany y służący. Wieś Botwinowka: Primo, Apanas, ociec, Marcin y Michałko, synowie, z żonamj, płacą czynszu złych pięć, podymnego szostakow dziesięć w rok, to iest, iedney raty szostakow pięć y drugiey raty szostakow pięć; mieszkaia na pułwłocz; daia kurow dwoie, jaiec dwadzieście; pryhonu maia w tydzień zasłużyć dni cztery, to iest, męszczyzna dni dwa, białogłowa dni dwa, z czym dwor każą. Secundo, Cit, ociec, Astap, syn, z synem swoim, Auramem, z żonami, płaco czynszu złych pięć, podymnego w rok szostakow dziesięć, to iest, jedney raty szostakow pięć y drugiey raty szostakow pięć; mieszkaia na pułwłocz; daia kurow dwoie, jaiec dwadzieście; pryhon maia zasłużyć w tydzień dni cztery, to iest, męszczyzna dwa dni y białogłowa dwa dni, z czym każą. Wieś Hłupiki: Primo, Michałko y Alexiey, bracia rodzenj, Sciepaniakj, z żo-

namj, na pułwłoczku mieszkaią; placo czynszu złłych pięć, podymnego w rok szostakow dziesięć, to iest, jedney raty szostakow pięć y drugiey raty szostakow pięć; daia kurow dwoie, iaiec dwadzieście; pryhon maia zasłużyć w tydzień dni cztery, to iest, męszczyzna dni dwa y białogłowa dni dwa, z czym kaza. 2-do, Chwiodor Batalonek z żoną y matką, na pułtory czwiertki mieszkaiący; płaci czynszu złłych pięć, podymnego szostakow pięć w rok, idque, Marcowey y Septembrowey raty; daia kurczę iednę, jaiec dziesięć; pryhonu ma zasłużyć w tydzień dwa dni męszczyzna, dwa dni białogłowa, z czym kaza. Tertio, Waśka Batalin z synem y żoną, na pułtory czwiertkj mieszkaiący, płaci czynszu złłych pięć, podymnego szostakow pięć w rok, idque, Marcowey, 7 br. raty; daia kurczę iednę, jaiec dziesięć; pryhonu ma zasłużyć w tydzień męszczyzna dwa dni, białogłowa dwa dni. Do ktorego inwentarza, przy uproszonych ichmć pp. pieczętarzach rękoma własnymi podpisuiemy się. Pisan datt. ut supra. U tego inwentarza podpisy rąk, tak samych aktorow, jako też y i. pp. pieczętarzow, temi słowy: Antoni Żukowski, s. N. Benedykta Żukowska. Ustnie y oczewisto proszony od ichmć pp. Antoniego y Benedykty z Poniatowskich Żukowskich, stoln. Nowogr., małkow, do tego inwentarza na mattność Botwinowkę y Hłupikj z poddanymi, z ich żonami, końmij, bydłem i ich ruchomością, w wdstwie Młwmu situowaną, w. i. pp. Kulixtemu y Krystynie z Hołyńskich Surynom, rotm. wa Mław., młłkom, danego, iako pieczętarz, podpisuię się Antoni Jan Buszczynski, czesz. ptu Star. Oczewisto proszony pieczętarz od osob, wyż wyrażonych, do tego inwentarza, przy obligacyнным, oraz inequitacyнным zapisie danego, na rzecz, w nim wyrażoną, do ktorego, qua proszony pieczętarz, podpisuię się Ł. Pirohowski. Oczewisto proszony pieczę-

tarz od wyż wyrażonych osob do tego inwentarza, podług prawa, podpisuię się Jan Antoni Baranowski. Ktury to takowy inwētarz, za przyznaniem onego przez wyż wyrażone osoby, iest do xiąg mieysk. magd. Krzycz. przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 579, № ч. 6, л. 445—446.

6.

Фундушевая запись, данная Иваномъ Прокопченкомъ Подобѣдомъ вновь основанному Малашковскому Базиліанскому монастырю, какъ замѣняющему приходскую церковь, на участокъ земли подъ названіемъ урочище Подгорѣе, состоящее въ Мстиславскомъ воеводствѣ, въ околѣхъ Малашковичахъ, возлѣ самаго монастыря, за рѣкою Сожемъ, — съ возложеніемъ на Базиліанъ всегдашней обязанности, за этотъ даръ, во все воскресные и праздничные дни, велѣдъ за раннимъ богослуженіемъ въ монастырѣ, пѣть, обычнымъ порядкомъ, ангельское пѣлованіе какъ за души умершихъ его, Подобѣда, родителей и предковъ, такъ и вообще за души, находящіяся въ чистилищѣ. 1764 г. Августа 16.

Przyznanie prawa wieczysto funduszowego, od imć pana Jana Podobieda, na klasztor Małaszowski imć x. Stefanowi Rylewiczowj y wszystkim xzm Bazylianom Małaszowskim y następcom onych danego u służącego.

Roku tysiąc siedmset sześćdziesiąt czwartego, miesiąca Awgusta szesnastego dnia.

Na urzędzie i. kr. msci mieyskim Krzycz. prawa magdeb., przede mno, Antonim Janem Buszczynskim, cześnikiem ptu Starodubowskiego, lantwoytem y guber. Krzycz., od jaśnie wielm. imć pana Jerzego hrabi Wandalina Mniszcha, marszałka nadwornego koronnego, generała w. polskiego, stty y woitya Krzyczewskiego, instalowanym, y przed namj, burmistrzamj, radcamj, ławnikamj,

na sprawach sądowych mieyskich, w roku tym, w ratuszu zasiadającym, stanowszy oczewisto, imię Jan Prokopionek Podobied prawo wieczysto, legacyinne, na rzecz, w nim wyrażoną dane y służące i. x. Stefanowi Rylewiczowi, przełożonemu y wszystkim i. xx. Bazylianom Małaszskowskiemu y następcom ichmciow, przyznał. Kturego my, urząd, oglądawszy, czytanego, doskonale wysłuchawszy, rękoma naszym konotowawszy, w xiegi naszą mieyskie magdeburskie Krzycz. wpisać zleciliśmy. Kturego theuor sequitur estque talis: Ja, Jan Prokopczonek Podobied, pod wszystkie, niżej wyrażone, wadię, warunki, zareki, obowiązki y ligamęta prawne podlegając, poena na się y na wszelkie dobra moje evictionaliter libentissime przymuiąc, czynię wiadomo tym moim donacyinnym, z dobrej woli uczynionym prawem strictissime juris zapisem, w Bogu przewielebnemu imię xiedzu Stefanowi Rylewiczowi, starszemu, y wszystkim i. xx. zakonu S. Bazylego Wielkiego klasztoru Małaszskowskiego y następcom ichmciow danym y służącym na to, iż co ja, Jan Podobied Prokopczonek, mając z łaski Naywyższego Pana, plac tuż pod klaszlorem wieczysty, prawem pierwszym a nie poslednieyszym nikomu nie zawiedziony, nazywający się uroczyszczem Podhorodzie, za rzeko Sożem, w-a Mścisl., w okolicy Małaszkiewiczach leżący, a chcąc ony, in augumentum (augumentum) chwaly Boskiej y nowego funduszu klasztoru Małaszskowskiego, jako parochialney cerkwi, pro pią suffragiā (pro suffragio), za oycę, matkę y antecessorow moich, temuż klasztorowi przydać y aplikować, tedy, stosując się do prawa pospolitego, Konstytucyi Seymowich, a spetialiter kture, non deroganda constytucione de non alienandis bonis od stanu rycerskiego, każdemu szlacheicowi sztukę gruntu, pro piis legatijs, do parochialnego kościoła lub cerkwi przyłączyć y wiecznością

zapisać pozwoliło, umysliłem tedy, odłączwszy część własnego gruntu, na mnie wieczyscie po antecessorach moich spadającego y należącego, w aktualney possessyi moiej będącego, w okolicy Małaszkiewiczach, uroczyszczem Podhorodzie nazwanego, z imię panem Bazyljm Prokopczakiem, bratem rodzonym moim, w poł-należącego, połowe, na mnie przychodzącą od brata moiego, bez żadney, naymnieyszey excepcyi, w swym ograniczeniu y obychodziach, zdawna y teraz sytowanego, długamj ani przewodamj prawnemj nie obciążonego, część moją własną, wolno, swobodną, prawu ziemskiemu podległo, dać, darować, wiecznością zapisać do cerkwi y klasztoru Małaszskowskiego aplikować y wiecznymi a nieodzownymi czasy, prawem donacyinnym ustąpić y zrzec się, jakoż ninieyszym, darownym, prawnym, przez żaden, z industryi ludzkiej wynaydziony, sposob nieporusznym zapisem, daie, daruie, do cerkwi y klasztoru Małaszskowskiego aplikuję y przyłączam, wiecznemj a nieodzownymi czasy ustępuie, aktorstwa mego zrzekam się y przez jenerała i. kr. mści w-a Młło intromitować się pozwalam, ten wnosząc nowo foundationis obowiązek na i. xx. Bazylianow klasztoru Małaszskowskiego, teraz będących y napotym rezydujących, ażeby kożdey niedzieli y uroczystości wszelkiej za duszą rodziców y antecessorow moich, oraz za dusze, w czyseu będące, po skączonym rannym nabożestwie, zwyczajne pozdrowienie anielskie było in perpetotum (tuum) w tymże klasztorze spiewane. Wolen zatym y mocen będzie w Bogu przewielebny i. x. Stefan Rylewicz, przełożony klasztoru Małaszskowskiego, y wszyscy i. xx. Bazylianie Małaszkowscy y następcy ichmciow to częścią gruntu, nazwano Podhorodzie, w okolicy Małaszkiewiczach sytowaną, jako swoją własnością, rządzić, dysponować y wszelkich profitow wynaydować, bez żadney ode mnie

y successorow moych przeszkody y interessowania się, pod zaręką, ważność rzeczy wynoszącą, et sub poenis banitionum et infamie (ae), wnosząc ewikcją na wszelkie dobra moje, leżące, ruchome, summy pieniężne, ubique locorum będące, a specialiter na majątność Swadkowicze, w w-ie Młm leżącą, części własney moiej; owszem, od każdego turbatora, jakowy kolwiek do tego Podhorodzia, ode mnie wiecznością, prawem funduszowym zapisanego, pretext scielącego, tedy ia sam, własnym kosztem y staraniem, u każdego sądu y prawa zastępować y ewinkować mam, jako też y sukcessores moi tenebunt, tyle razy, ile tego potrzeba będzie wymagała; a in casu niedotrzymania lub naruszenia tego mego, dobrowolnego, donacyinnego prawa zapisu, forum ubiquinarium w. x. Litto reperibili, za pozwem y zakazem do zapoznania mnie samego lub sukcessorow moich y każdego niesłusznie interesu, iącego się, pozwalam; gdzie ia, będąc zapozwanym lub zakazanym, et sukcessores moi, abscissis omnibus dilationibus beneficiisque juris, etiam ex termino facto, rozprawę przyjąć mam y powinien będę. Sąd zaś y urząd wszelkj, tak w staniu, jako y w niestaniu mojm, ma mnie strictissime sądzić y, za pierwszym, jakoby uczynionym dekretem, fortem ac irremissybilem executionem na dobrach moich udzielać wolen, mocen będzie, a ja sądu, o zły wskaz, a strony, o zły przewod prawa, a minori ad maius subseium, pozywać y turbować nie mam, lecz każdego sądu by nayuciążliwszym dekretem katentować się powinien będę, ja sam y sukcessorowie moj tenebuntur, pod tąż, wyż założono, zaręką, kturoby y nieraz zapłacić przyszło, przecie ten moy, wieczysto donacyinny, fundacyinny zapis in suo robore et valore wiecznymj czasy zostawać ma. I na tom ony dał, z podpisem ręki mej y ichmć panow pieczętarzow, ustnie y oczewisto pro-

szonych. Pisan w Małaszkieviczach, roku tysiąc siedmset sześćdziesiąt czwartego, mca Julij siedmnastego dnia. U tego, wieczysto donacyinnego, fundatijnnego zapisu podpis ręki aktora, pisma nie umiejetnego, trzema krzyżykamj —|—|—|—, a ichmciow panow pieczętarzow temi słowy: Ustnie, oczewisto proszony pieczętarz od i. pana Podobieda Prokopczaka, jako nieumiejetnego pisma, własno ręką krzyżykamj ad... stwierdzonego, na grunt, nazywający się Podhorodzie, prawo funduszowe, za rodziców, antecessorow y za dusze, w czyscu będące, pozdrowienie anielskie do wykonania y trzymania tegoż gruntu, nazywający się Podhorodzie, wiecznym, funduszowym ustąpiwszy prawem w Bogu przewielebnemu i. x. Stefanowi Rylewiczowj y wszystkim ichmciom Bazylianom klasztoru Małaszzkowskiego do wolney, mocney y y wieczney possessyi wstąpiwszy w roku terazniejszy tysiąc siedmsetnym sześćdziesiątym czwartym, mca Julij siedmnastego dnia; kturym to i. xx. Bazylianom Małaszzkowskim tenże i. p. Podobied aktorstwa swego wiecznym funduszowym prawem Podhorodzie ustąpiwszy, jako pieczętarz podpisuję się, według prawa, Franciszek Poleski Szczepiło. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od i. p. Jana Podobieda Prokopczaka i. xx. Bazylianom Małaszzkowskim do prawa funduszowego, na Podhorodzie danego, jako pieczętarz do tego samego prawa podpisuję się Dominik Domaszewski Pieslak. Oczewisto proszony pieczętarz od osoby, wyż wyrażoney, to tego prawa wieczystego, legacyinnego, na Podhorodzie danego, podpisuję się Łukasz Pirohowski. Kturen to takowy zapis, za przyznaniem onego przez wyż wyrażoną osobę, iest do xiąg mieysk. magd. Krzyecz. przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 579. № ч. 6, л. 460—461.

7.

Выданное Кричевскимъ магистратомъ земскому судѣ Мстиславскаго воеводства, Глинѣ, удостовѣреніе о цѣнахъ разнаго хлѣба, существовавшихъ въ 1766—1768 годахъ, во время Русской сборницы (такъ называется на Бѣлоруси Недѣля Православія). Цѣны же были слѣдующія: въ 1766 г. осьмина (Лит. осм.=1, 53847 Русск. четверти, или 12,308 гарн.) ржи 40, ячменя 28, гречихи 24, овса 16, конопли 16, пшеницы лучшей 60 злот. Русск. Въ 1767 г. о сборной были тѣ же цѣны, а послѣ сборной и выше. А въ 1768 г. осм. ржи 28, ячменя 20, гречихи 16, овса 12, конопли 16зл., пшеницы по разнымъ цѣнамъ. 1771 г. Августа 3.

My, magistrat magdebury miasta j. k. msci Krzy-
czewa, czyniemy wiadomo tym naszym testimonialnym
skryptem, wielm. imć panu Klemensowi Glince, sęd-
ziemu ziemskiemu wdzstwa Mścislawskiego, danym y
służącym na to, iż w mieście naszym Krzyczewie by-
ła, na zbornicę Ruską, w roku 1766, cena zbożu, to jest,
żyta ośmuche po złłch Ruskich czterdzieście, jęczmienia
ośmuche po złłch dwadzieście osim, gryki ośmucha po
złłch dwadzieście cztery, owsa ośmuche po złłch sze-
снаście, konopi ośmuche po złłch szesнаście, pszenica
różno ceną: jeżeli sama dobra płaciła się złłch szeѕdzie-
siąt. I w roku 1767 po tey ze samey cenie wszystkie
zboże było, o zbornicy, a po zbornicy y wyższą ceną
płaciło się, a w roku 1768, takōż na zbornicę Ruską,
była cena zboża, to jest, żyta ośmucha po złłch dwad-
zieście osim, jęczmienia ośmucha po złłch dwadzieście,
gryki ośmucha po złłch szesнаście, owsa ośmucha po
złłch dwanaście, konopi ośmucha po złłch szesнаście,
pszenica zaś różną ceną płaciła się. Co wszystko podług
Boga, sumnienia y juramentow naszych wyraziwszy, ta-
kową testimonium, przy pieczęci naszej mieyskiey mag-
deburskiey Krzyczewskiey y podpisami rąk naszego ma-
gistratu, wydaiemy. Datt w ratuszu Krzyczewskim, ro-
ku tysiąc sedmsetnego siedmdziesiąt pierwszego, mie-
siąca Awgusta trzeciego dnia.

По оп. кн. № об. 579, № ч. 6, л. 556.

А К Т Ы,

извлеченные изъ городскихъ книгъ Витебскаго
воеводства.

Универсалъ Витебскаго воеводы о томъ, чтобы хлѣбъ и напитки продавались въ Витебскѣ не иначе, какъ на мѣру и вѣсъ съ Виленскимъ клеймомъ, подъ опасеніемъ, за неисполненіе сего, и лишенія товара, и личнаго наказанія по статуту. 1596 г. Августа 11.

1596, Aug. 11. Aktt. uniwersału wdzinskiego, na miarę zboża y trunkow wydanego.

Сего жъ дня.

Тотъ листъ отъ его милости пана воеводы Витебскаго выданъ, при костеле будынкѣу места Витебскаго прибить и объволянъ есть... до книгъ геродскихъ Витебскихъ вписанъ и такъ се в себе маеть. Вельможнымъ, зацне врожонымъ, ихъ млсти княземъ, паномъ воеводамъ, каштеляномъ, старостомъ, княгинямъ, панямъ, врадникомъ земскимъ дворнымъ, земяномъ, шляхте, обывателемъ воеводства Витебскаго, войту, мещаномъ и всемъ вообще паномъ и брати, приятеломъ моимъ милымъ и вельце ласкавымъ. Миколай Сапега, воевода Витебский, староста Велижский и Суражский, ознаймуе то вашимъ милостямъ, ижъ за частокротнымъ забеганьемъ и прозбою ихъ млсти пановъ, такъ земянъ, шляхты, яко и мещанъ места тутошнаго Витебскаго, которые, менуючи собе быти немалую кривду, шкodu в неслушномъ и непорадномъ продаваню збожа, меду, также и напитековъ, встановляючы и вымышляючы меры якиесь не водлугъ права и статуту, незвыклые тутъ в месте Витебскомъ, продають. В чомъ ижъ право посполитое, статутъ з розделу третего, артыкулъ тридцать шостый, мне, яко воеводе тутошнему, у воеводстве мо-

емъ и в каждомъ воеводстве такового порадку, подъ виною статутною, в томъ артыкуле описаною, дозырять и встановять такъ, яко меры на збоже, меречы бочку в чотыри корцы Краковскихъ, также медницу на продаванье меду пресного и продаванье вшелякихъ напитковъ кгарцы и кварте подъ цехемъ Виленскимъ подавши и обволавши, продавать и куповать постановилъ и порадокъ тотъ, яко у инъшихъ местахъ упривилеванныхъ, вчинилъ. И такъ ижемъ тую меру на продаванье збожъя, яко тежъ меднице, кгарнецъ и кварте подъ цехемъ места гдарського Виленьского до места тутюшнего Витебского на рынку обволавши тымъ порадкомъ заховать и то все продавать розказалъ. Про то, з належъности ураду моего воеводства Витебского, розказуе и то конечно мети хочу, ижъбысте отъ дня сегоднешнего, даты, нижей менованое, такъ збожъе, яко меды пресные и вшелякие напитки в тые меры, отъ мене, подъ цехомъ места гдарського Виленьского, з ураду поданые, продавали и водле того артыкулу, вышей описаного ... ли, а хтобы черезъ тотъ порадъ, в статуте описаный, смелъ и важылсе и нарушитъ ... и старые меры якъ збоже, такъ меды пресные и вшелякие напитки ... на него перевед... впорный, хтобы тотъ порадъ статутный нарушилъ... весь товаръ свой, который бы на тотъ часъ при собе мелъ, тратить и ктому еще, за таковое своеволенъство свое, виною статутною, в томъ артыкуле тридцать шестомъ описаною, якъ непослушный, каранъ быти маєть зобираньемъ на врадъ тыхъ таковыхъ всякихъ речей, вышей помеченныхъ. Писанъ у Витебску, року тисеча пятьсотъ деведесять шостого, мѣца Августа десятого дня.

По оп. кн. № об. 1, № ч. 1, л. 16 и 17.

9.

Списокъ евитанцій въ уплатѣ подымной подати съ имѣнія Адамова, — какъ документъ, указывающій на размѣръ подати, взимающейся съ каждаго двора въ 1651—1653 г. 1707 г.

Actykacya rejestru kwitow, które pozostałe byli u imci pana Krzysztopha Iasińskiego, należonce do majątności Adamowa.

Przed nami, sędziami kapturowymi wojewodztwa Witebskiego, po abdykacyi króla iegomości Awgusta Wtórego, w roku tysiąc siedmsetnym siódmym msca Awgusta trzeciego dnia, na seymiku antekomicyalnym, od tychże ichmściow panow obywatelow zgodnie obrany-mi, postanowiwszy się, sługa imści pana Ludwika Stabrowskiego, pan Antoni Wróblewski, opowiadał y ku aktykowaniu do xiąg kapturowych wojwodztwa Witebskiego podał rejestr kwitow (z rzeczoz?), dostateczniey w nim niżey wyrażono, proszone, aby był przyięty y do xiąg wpisany. Który y wpisany. Który, wpisuiąc słowo do słowa, tak się w sobie ma: Rejestr spisany kwitow różnych, co oddawano podymne z majątności Adamowskiej do Witebska, z dymow dwunastu; które kwity daia się iegomości panu Krzysztophowi Jasińskiemu, dnia ósmnastego Apryla tysiąc sześćset pędziesiąt czwartego. Pierwszy kwit tysiąc sześćset pędziesiąt wtórego... stego ósmego Septembra imć pan... Ński... ypow y Zahłazewicz oddał z dymow dwunastu do p. Hurka, podstolego Witebskiego, poborecy; drugi kwit anno tysiąc sześćset pędziesiąt wtórego, dnia pierwszego Oktobra imć sam odnosił z dymow dwunastu po złotych cztery y groszy cztery do pana Hurka, podstolego Witebskiego, poborecy; trzeci kwit anno tysiąc sześćset pędziesiąt trzeciego, dnia piątego Ianuary, z dymow dwunastu imć sam oddał

pobor czworaki do pana Siwickiego, poborey Witebskiego; czwarty kwit anno tysiąc sześćset piędziesiąt trzeciego, dnia trzeciego Oktobra imię sam oddał z dymow dwóch pobor siedmioraki do pana Wołodkowicza, poborey Witebskiego; piąty kwit anno tysiąc sześćset piędziesiąt trzeciego, dnia trzeciego Nowembra, imię sam oddał do skarbowego w. x. Litto, do pana Kimbara, w Grodnie, z dymow dwunastu, po złotemu y groszy piętnastie, za delatę p-a Onackiewicza, o (a?) szósty, ekstrakt z delaty pana Onackiewicza, skarby (skarbowego?), za którym oddał do skarbu pobor imię sam z dymow dwunastu złotych ośmnaście; siódmy kwit anno tysiąc sześćset piędziesiąt pierwszego, Marca dwudziestego wtórego dnia, z włoki iedney, z Horek pobor oddały. U tego rejestru podpis ręki tymi słowy: Te kwity do siebie biore, według tego rejestru, Krzysztoph Iasiński... w ten rejestr, za podaniem onego przez osobę... mienioną, jest do xiąg kapturowych woiewodztwa Witebskiego wpisany.

По оп. кн. № об. 1, № ч. 1, л. 96.

10.

Представленные податными администраторами Витебскаго воеводства. Шапкою-Хотольскимъ и Война-Ясенецкимъ, вѣдомости о собранной и оставшейся въ недоимкѣ подати, подъ названіемъ губерны, на содержаніе войскъ, въ 1707 г. Собрано съ Витебска и разныхъ имѣній всего 5260 злот. (1 зл.=22½ коп.), въ томъ числѣ съ Витебска 2765 зл., и въ недоимкѣ осталось 35,913 зл. 17 грош. (1 гр.=0,94 к.), въ томъ числѣ за Витебскомъ 3235 зл., за Витебской экономіей 2000 зл. 1707 г.

Aktykacya registrow hybernowych receptorum, expensorum y delatorum w roku 1707.

Przed aktami sądow kapturowych woiewodztwa Witebskiego, prlr comparens, sluga od ichmciow panow

Michała Mikołaja [Chotolskiego Szapki, woyskiego Witebskiego, Alexandra Woyny Iasienieckiego, czesznika Trockiego, exaktorow (exekutorow?) hybernowych tegoż wodztwa, imię pan Alexander Horodecki, registra do akt podał, w te słowa: Registr delatorow hybernowych obu ratt anni millesimi septingentesimi septimi, przez nas, poborców, wybranych, wydanych y niewydanych, niżej na podpisie mienionych. Pierszą ratą, naprzod, miasto Witebsk, złotych dwa tysiące siedmsett szesdziesiąt pięć. Brus, Kurowicze złotych ośmsett dziewiędziesiąt, starostwo Kozianskie złotych siedmsett, Sióło-Wielkie złotych piędziesiąt; Korowayno, Trubacze, złotych piędziesiąt dwa groszy piętnaście; Sorocz, Sawin imięci pana Skopa, złotych sto; Szuchwostt ichmciow panow Woynow, złotych czterynaście; Zahorany imięci pana Dunina, złotych szesdziesiąt; Ryndzin z Kluczem Uswiackim, złotych sto piędziesiąt; imię pani Ogrodzińska, złotych sto; Bobr imięci pana Żylińskiego złotych siedm y groszy piętnaście. Summa wybraney hyberny pierwszej raty czyni złotych cztery tysiące ośmsett ośmdziesiąt dziewięć. Wydatek tey summy tak ichmciom panom deputatom—imięci panu Kuczyńskiemu y imięci panu Hozeuszowi, chorągwie Petyhorskiej iasnie wielmożnego imięci pana kasztellana Witebskiego, iako y ichmciom panom towarzistwu teyże chorągwi, w kwitacyach wyrażonym, złotych cztery tysiące ośmsett szesdziesiąt siedm y groszy piętnaście. Remanet u nas złotych dwadzieścia ieden groszy piętnaście. Importancya wtórey raty hyberny, do nas, poborców, w roku tysiąc siedmsetnym, oddaney: Naprzod, z Ryndzina, od imięci pana Niemielkiego, złotych sto piędziesiąt; Sawin, Sorocz imięci pana Skopa, złotych sto; imię pani Ogrodzińska złotych sto; Szuchwostt ichmciow pp. Woynow, złotych czterynaście; Bobr złotych siedm, groszy piętnaś-

cie. Summa wtorey raty złotych trzysta siedmdziesiąt ieden y groszy piętnaście. Registr delatorow hybernowych obu ratt anni millesimi septingentesimi septimi: Naprzod, oekonomia Witebska, złotych dwa tysiące; miasto Witebsk, obu ratt złotych trzynaście tysięcy dwieście trzidziesiąt pięć; starostwo Uswiackie, obu ratt złotych osiem tysięcy; starostwo Iezierzyskie obu ratt sześć tysięcy sto złotych; starostwo Wieliskie, obu ratt dziesięć tysięcy dziewięćset osmdziesiąt złotych; starostwo Surazkie, obu ratt złotych osiemset; Ciałosze, Babinowice, obu ratt złotych tysiąc; Brus, Kurowicze, wtorey raty osiemset dziewięćset; Sióło-Wielkie, wtorey raty złotych pięćset; Korowayno, Trubacze, osmdziesiąt pięć groszy siedmnaście; Łuzosno, Miakkie, Ostrowskie, obu ratt złotych tysiąc; starostwo Bublewskie obu ratt złotych piętnaście; Stayki, Ostrowno, obu ratt złotych sto siedmdziesiąt dwa; Zahorany imci pana Dunina, wtorey raty złotych szesdziesiąt; Markowicze, obu ratt złotych trzidziesiąt sześć; Ciercszki, obu ratt czterdzieście; Karpieki, Żarnosieki, złotych sto; służba w Ozierecach, alias Wasiuki, złotych pięćset; Koziany z Orleio et cum attinentiis, pierwszej u wtorey raty nie dodali złotych tysiąc trzysta. Summa niewybraney hybernicy czyni złotych trzidziesiąt pięć tysięcy dziewięćset trzynaście złotych y groszy siedmnaście. Michał Mikołaj Szapka Chotolski, woyski Witebski, administrator hybernowy, y Alexander Woyna Jasieniecki, Czesznik Trocki, administrator hybernowy wodztwa Witebskiego.

По оп. кн. № об. 1, № ч. 1, л. 97 и 68.

11.

Представленная податными администраторами Витебскаго воеводства, Шапкою-Хотольскимъ и Война-Ясенецкимъ, вѣдомость о собранной подати, подъ названіемъ гиберны, на содержаніе войскъ, въ 1707 г. Собрано съ Витебска и разныхъ имѣній 6150 злот., въ томъ числѣ съ Витебска 2765 зл. 1707 г.

Aktykacya wniesionej hybernicy, roku 1707.

Przed nami, kapturowymi wwdztwa Witebskiego, stanowszy personaliter, sługa imci pana Michała Mikołaja Szapki Chotolskiego, woyskiego y administratora hybernowego wwdztwa Witebskiego, pan Alexander Horodecki, te importancje hybernicy do aktt xiąg kapturowych wwdztwa Witebskiego w te słowa podał: Importancja hybernicy, do nas, poborców, niżej podpisanych, w roku tysiąc siedmsetnym siódmym, obudwu rat, wniesionej. Miasto Witebskie złotych dwa tysiące siedmset szesdziesiąt pięć; Brus, Kurowicze, złotych tysiąc siedmset osmdziesiąt; starostwo Kozianskie, złotych siedmset; Sióło-Wielkie, złotych pięćset dwa y groszy piętnaście; Sorocz, Sawin imci pana Skopa, złotych dwieście; Szuchwostt ichmciov panów Woynów, złotych dwadzieścia osim; Zahorany imci pana Dunina, złotych szesdziesiąt; Ryndzin z Kluczem Uswiackim, złotych trzysta; imć pani Ogrodzińska złotych dwieście; Bobr imci pana Goslińskiego złotych piętnaście. Summa wybraney hybernicy obu ratt czyni złotych sześć tysięcy sto pięćset groszy piętnaście. Wydatek tey... y hybernowej naprzód ichmcioim panom deputatom—Gabryelowi Kraczyńskiemu, Piotrowi Hozyuszowi złotych dwa tysiące, ichmcioim-panu Antoniemu Żabie, Andrzejowi Wasilewskiemu, Iozephowi Michniewskiemu, Leonowi Reutowi, towarzistwu, za assygnacyami, daliśmy złotych dwa tysiące osimset szesdziesiąt siedm groszy piętnaście. Imć pan

Kazimierz Sakowicz, pisarz ziemski Witebski, odebrał złotych osimset dziewiędziesiąt. Woiewodztwu daliśmy złotych trzysta piędziesiąt. Summa czyni złotych z sześć tysięcy sto siedm groszy piętnaście. Michał Mikołaj Chotolski Szapka, woyski y administrator hybernowy wwdztwa Witebskiego. Alexander Woyna Iasieniecki, czesznik Trocki, administrator hybernowy wwdztwa Witebskiego,

По оп. кн. № об. 1, № ч. 1, л. 99.

12.

Представленная податнымъ администраторомъ Витебскаго воеводства, Шапкою-Хотольскимъ, вѣдомость о недоимкѣ гиберновой подати за 1707 годъ. Недоимка составляетъ 34,141 зл. 17 грош., въ томъ числѣ за Витебскомъ 3235 зл., за Витебской экономіей 2000 зл. 1707 г.

Aktykacia niewzniesionej hybernij w roku 1707.

Pzed aktami kapturowymi woiewodztwa Witebskiego, stanowszy prter, sługa imci pana Michała Mikołaja Chotolskiego Szapki, woyskiego y administratora wwdztwa Witebskiego, pan Alexander Horodecki, te zaległo hyberne do akt xiąg kapturowych Witebskich w te słowa podał: Nie wyd... na w roku tysiąc siedmset ... starostw wwdztwa... wtórej raty oekonomia Witebska złotych dwa tysiące, miasto Witebsk trzy tysiące dwieście trzydzieście pięć złotych, starostwo Uswiackie osim tysięcy, starostwo Iezierzyskie sześć tysięcy sto złotych, starostwo Wieliskie dziesięć tysięcy dziewiędziesiąt osim złotych, starostwo Surazkie osim set złotych, Ciałosze, Babinowicze tysiąc złotych, Sióło Wielkie złotych piędziesiąt, Korowayno, Trubacze osimdzie-

siąt pięć złotych groszy siedmnaście, Łuzoszn, Miakkie, Ostrowskie złotych tysiąc, starostwo Bublewskie złotych piętnaście, Stayki, Ostrowno złotych sto siedmdziesiąt dwa, Zahorany imci pana Dunina złotych sześćdziesiąt, Markowicze złotych trzydzieście sześć, Ciereszki złotych czterdzieście, Karpieki, Żarnosieki złotych sto, służba w Ozierecach, alias Wasiuki, złotych piędziesiąt, Koziany z Orleio et cum attinentiis złotych tysiąc trzysta. Summa zaległej hybernij czyni złotych trzydzieście cztery tysiące sto czterdzieście jeden złoty y groszy siedmnaście. Michał Mikołaj Szapka Chotolski, woyski y administrator hybernowy wwdztwa Witebskiego. Alexander Woy...niecki, czesznik Trocki, administra... wwdztwa Witebskiego.

По оп. кн. № об. 1, № ч. 1, л. 99 и 100.

13.

Постановленіе сеймика Витебскаго воеводства. Сеймикъ учреждаетъ въ Витебскѣ кaptуровый судъ, по случаю отреченія Августа II отъ польской короны, въ который и избираетъ, по положенію, 12 судей, а также, на Люблинскій, избирательный сеймъ, двухъ пословъ отъ воеводства—земскаго писаря Саковича и старосту Щенскаго Дунина, изъ коихъ первому назначаетъ на содержаніе тамъ изъ суммъ питейнаго сбора 1000 злот., а для втораго опредѣляетъ особую подать съ каждаго присяжнаго двора во всѣхъ, безъ исключенія, имѣніяхъ воеводства по 10 грош. Опредѣляетъ особую подать съ каждаго двора по 1 золот. польск. на подарки сборщикамъ провіанта для войскъ Русскихъ и Польскихъ; подати же эти поручаетъ сборщику Щербинскому собрать въ 12 дневный срокъ, съ примѣненіемъ къ неплательщикамъ самыхъ строгихъ понудительныхъ и карательныхъ мѣръ и съ предоставленіемъ сборщику взыскать также и въ свою пользу по 1½ грош. лит. съ каждаго двора. 1707 г. Августа 3.

My, senatorowie, dynitarze, urzędnicy, ziemscy, grodscy, rycerstwo, szlachta, obywatele woiewodctwa Witebskiego, vigore oznaimienia od iasnie oświeconego xią-

zęcia ięomości primasa regni y iasnie wielmożnego ięomości marszałka stanów Rzeczy Pospolitey, skonfederowanych, po abdykacyi koronie Polskiej przez Augusta Wtorego, interregnum y mającey się agitować obradzie publiczney, generalney względem elekcyi futuri regnantis, po ninieyszey limitacyi zjazdu Lubelskiego, terminem dnia iedenastego mensis et anni praesentis, infra scripti, tamże w Lublinie, za tymże wydaniem innotescentyi, na seymik, dla ufundowania sądów kapturowych, obrania posłów na przerzeczony zjazd Lubelski, od wielmożnego ięomości pana Samuela Kazimierza z Brusłowa Kisiela, chorążego y podwoiewodzego Witebskiego, na mieysce zwykle seymikowania, do zamków Witebskich, pro die 3tia Augusti, anni 1707, zgromadzeni: Primario, za doniesieniem pomienionego zjazdu, aby ad haec publika consilia stanów Rzeczy Pospolitey korony Polskiej y w-o x-a Litto woiewodctwo nasze, ob meliorem eventum sui, lub in confiniis patriae zostaiące, iednak iesli nie viritim, tedy przez delegatów swych mogło adesse, zgodnie, unanimi veto, mieć chcemy ięomości pana Kazimierza Sakowicza, pisarza ziemskiego Witebskiego, pierwey uproszonego posła na tenże zjazd Lubelski y na terazniejszy, po limitacyi następujący, przy teyże praerogatywie funkcyi poselstwa, ile gdy imść in loco loci zjazdu, ad bonum publicum woiewodctwa naszego, subsistere ma sat. Któremu imści, ponieważ wielmożny ięomość pan Ogiński, starosta Uświadcki, będąc kolegą do tey funkcyi poselstwa od woiewodctwa uprosznym, zarówno z ięomością panem pisarzem nie świadczył woiewodctwu naszemu allaboracyi swey y na tym zieżdzie nie był przytomnym ob alias proprias legalitates, dlaczego, złotych tysiąc na osobę wielmożnego ięomości pana Ogińskiego, starostę Uświadckiego, ze skarbu czopowego, szeleżnego woiewodctwa

Witebskiego dane, że iuż na osobę ięomości pana pisarza ziemskiego pro imminenti viatico na następujący zjazd cedere ma, firmiter stanowimy. Oraz, za kollegę y posła de novo na ten to przerzeczony zjazd Lubelski ięomości pana Szczesnego z Skrzynna Dunina, starostę Szmeltynskiego, zgodnie, solenni activitate uprosiliśmy. Któremu ięomości w tąż proviatico, mając pro obstaculo w largicyi egestatem woiewodctwa naszego, szczupły podatek uchwalamy z dymów zaprzysiężonych woiewodctwa naszego wszelkich-królewskich, duchownych, ziemskich, (bez) żadney excepcyi, uchylaiąc wszelkie ochrony, ile in turbido rerum szczegulnie nieznośne onera desolationesque popularitati przynoszące, a to przez wyłamywanie się niesłuszne ochronami ab aequali in Republica aequali onere, po groszy dziesięciu Polskich. Zatym, vigore ogłoszenia nastąpionego interregnum, kiedy w tym czasie wszelkie subsellia pod imieniem kró-królewskim subsistunt, de solita praxi z dawnych praw naszych, na sądy kapturowe, przy urzędniku ziemskim, ięomości panu podsędku, ponieważ ięomość pan sędzia ziemski Witebski, ob senectutem aetatis suae, nietyło na tych sądach kapturowych zasiadać nie chce, ale iako dawniey sestwo ziemskie ad dispositionem liberam de lege woiewodctwa składał, tak y na ten czas przy tym że umysle swym obstinet; ięomość pisarz zaś ziemski, per absentiam legalem funkcyi poselskiej, w tąż tym sądom assistere nie może; consequenter tedy, przy urzędnikach grodzkich, in principali wielmożnem ięomości panu Samuelu Kisielu, chorążym y podwoiewodzszym, excepto ięomości pana Jana Kakowskiego, sędzię grodeckiego, który ob legalitatem morbi, caedit locum authoritatis suae dispositioni woiewodctwa, przy ięomości panu Mikołaiu Żabie, pisarzu grodeckim, który osobliwą rotą na pisarstwo kapturowe, podług prae-

skripcy prawa, przysiądz będzie powinien. Ażeby tedy completus numerus dwunastu sędziów kapturowych był, do tych ichmściow panów urzędników ziemskich y grodzkich, zamienionych, e medio nostro dziewięciu obrałiśmy ichmościow za sędzów kapturowych, mianowicie: iegomości pana Theodora Olszewskiego, skarbnika Witebskiego, iegomości pana Konstantego Żabę, rotmistrza wojewodctwa naszego, iegomości pana Jana Hurka, podśedkowicza Witebskiego, iegomości pana Michała Bi-rulę Białynickiego, łowczego Witebskiego, iegomości pana Józefa Łuskinę, podczaszego Witebskiego, iegomości pana Józefa Hozyusza, łowczego Witebskiego, iegomości pana Iana Kłosowicza, woyskiego Sąddeckiego, iegomości pana Daniela Taranka (Zaranka?), lantwoyta Witebskiego, iegomości pana Franciszka Bułchaka, miecznika Słonimskiego. Którym ichmościom na takową prerogatiwę xięstwa osobliwy credens z determinacyą sądowy credens w obraniu dyrektora, tudziesz w wypełnieniu przysiąg, daliśmy. In continenti, po expedowaniu tego aktu occurrencyi, gdy nam niecierpliwość zawoiowanego czasu podała świeżą, ubiegającą materią do obrady w podatkowaniach nieprzestannych na różne expensa wojewodctwa gwałtowne przy prowiantach, częścią na largicye osobom do odbierania prowiantow, od iego prześwietlejszego Carskiego Wielicestwa należącym, częścią y od Rzeczy Pospolitey wysadzonym, iuż tu trudno recusatione takowe occursus praeteriit (praeterire), lecz, istotnie postrzegając cięższej ruiny nas samych, na takowe expensa stanowimy, przyrzekamy, uchwalamy wydać y wypłacić ze wszystkich dymow zaprzysiężonych wwoiewodctwie naszym, iako się wzwyż namienilo, po złotym Polskim iednym, uchylając też wszelkie excepcye, ochrony nienależne denegować, prawu pospolitemu y laudom naszym (przeciwnie?), ile sub

tempus ultimae desolationis nas wszystkich. Do którego przyimowania podatku ichmciow poselskich, groszy dziesięciu, tak tych złotych, uprosiliśmy za poborcę iegomości pana Ierzego Szezerbieńskiego, któremu ichmość (imści?) pro salario postępujemy z dymu kożdego abiu-ratowego po groszy Litewskich pułtora. Termin wydania tych podatkow do dnia piętnastego Augusta składamy, obowiązkiem takowym: kożdego upornego, ktoby na tym terminie n-e wydał ie zaraz, his ex nunc ma iegomość pan poborca legitime, vigore tey statucyey, fortiter triplicem pensionem exequi, sine ulla clementia, y ieśliby kto per vim absolute contravenire miał tey uchwale na się, będzie podlegał pod surowy sąd, iako in kriminali actione, kapturowy, nie mogąc mieć eo ipso, że iest contrarius laudy, activitatem tak w sądzie, iako y na kożdych publicznych ziazdach y obradach w wojewodctwie naszym. Przytym, iednak, takowy podatek dalszą surowością ma być extendowany. Co to wszystko, iako generosis pectoribus stanowimy, tak też eadem dexteritate ad ultimum punctum satisfactionis uchwałom utrzymać firmiter assekurujemy się. Do której zgodney uchwały, imieniem całego wojewodctwa, wielmożnemu iegomości panu dyrektorowi podpisać poleciliśmy. Pisan, ut supra.

Adam z Brusilowa Kisiel, podkomorzy y dyrektor seymiku wojewodctwa Witebskiego, imieniem całego wojewodctwa.

Ta copia zgodna.
Goslinski, regentt.

Kopia uchwały wdzwa Witebskiego.

По оп. кн. № об. 1, № ч. 1, л. 101 и 102.

14.

Царскій указъ генералу отъ кавалеріи, князю Александру Меншикову, въ коемъ рѣшительно и строго повелѣвается со всѣхъ тѣхъ, которые не принадлежатъ къ противной сторонѣ, либо отправились на Люблинскій сеймъ, для общихъ совѣщаній, или же спокойно сидятъ въ домахъ своихъ, равно какъ и съ имѣній ихъ, сверхъ установленнаго провіанта, ничего болѣе не брать и не вымогать, а также въ домахъ шляхетскихъ и самой шляхты лично никакихъ притѣсненій, обидъ и оскорбленій не чинить. Равнымъ образомъ, чтобы и проходящія Русскія войска никому никакого притѣсненія и грабежа, особливо церквамъ, костеламъ и монастырямъ, чинить не дерзали, а также по пути движенія своего ни въ какомъ случаѣ, ни отъ кого лошадей и воловъ не брали, подъ опасеніемъ строгаго уголовнаго наказанія, по военному суду. Другой такой же указъ данъ Его Царскимъ Величествомъ маршалу Шереметеву, а третій князю Репнину. 1707 г. Октября 22.

Akt ukazu Cara Jmści do ministrow Jego, 1707, 8bra dnia 22, takowym sposobem ingrossowany.

Oznaymuiemy oświeconemu Rzymskiego y N-o Ruskiego Państw, Iżerskiemu xciu y jenerałowi Naszemu od kawalerij, Alexandrowi Meżykowski (Mienszykowski?). Ponieważ Nam, po doniesieniu ichm pp. posłów od panow Rzptej, z nami soiuзем zkolligowaney, na radę Lubelską zebranych, skarga doniesiona, iż senatorom duchownym y świeckim, tak też szlachcie, życzliwym nam y Rzptej, posłani na executią aficerowie Nasi czynią wielkie oppraessie y urażenia y domagaia się kontrybutij różney dla swoich pożytkow, mimo wolę y rozkaz Nasz,—dla tego, tym Naszym ukazem mocno y serio zabraniamy, abyście ze wszystkich tych, którzy się na przeciwney stronie nie znajduia, lubo na radę Lubelską, dla spólnych obrad, poiachali, lub w domach swoich spokojnie siedzą, z onych maiętności, oprócz postanowionych prowiantow, więcey nie brali y nie wymagali, w domach szlacheckich, także y osobom samych żadnych

oppraessij y urażenia y confusij żadnym obyczaiem nie czynili, ale się ze wszystkimi stanami Rzptej uczciwie obchodzili, jako kolligowanym przystoi y należy narodom; także przechodzące woyska Nasze nikomu żadnych oppraessij y rabunkow, osobliwie cerkwiom, kościołom y klasztorom, czynić nie wazyli się, także y po drogach, żadną miarą ni u kogo koni, wołow nie zabierali, pod rygorem (karania?) przestępkow, według sądu woyskowego, surowego, bez folgowania. I wszystkim commenduiącym generałom y aficerom należy za swemi żołnierzami postrzegać y w uczynionych postępках powinni będą odpowiadać. Dan w Warszawie, dnia wtórego Septembra, tysiąc siedmsett siódmego roku. U tego uniwersału, przekopiowanego, przy pieczęci y podpis ręki wielm. jm. p. podskarbiego w-o w-o x-a Litt-o temi slowy: Ta copia zgadza się z oryginałem. Na boku przypisek w te słowa: Drugi in simili pod eaque forma ukaz Cara Jmci dany jestt do feltmarszałka Szeremetha; trzeci takż ukaz, alias uniwersał, jego Carskiego Wielicestwa dany jestt do xiecia jmci Repnina. Który to uniwersall per copiam przyięty iest y wpisany.

По оп. кн. № об. 1, № ч. 1, л. 160.

15.

Письмо Витебскаго кастеляна Мартіана Огинскаго къ управляющему его, Монгайлѣ, въ которомъ, давая знать о прибрѣтенной имъ въ Витебскѣ, на Узгорѣ, слободѣ съ дворомъ, поручаетъ охранять ее отъ притязаній царскихъ людей, а также отъ провіанта и почты, по примѣру другихъ его, Огинскаго, имѣній. 1707 г. Ноября 3.

Actykacya listu, pisanego od jaśnie wielmożnego

imci pana kasztelana Witebskiego do imci pana Ma-
gayła, zawiadowcy Sidorowszczyzny.

Roku Pańskiego tysiąc siedmsetnego siódmego, mca
Nowembra trzeciego dnia.

Przed nami, sendziami kapturowymy wojewodztwa
Witto, po abdykacyi koronie Polskiej przez najasniey-
szego Awgusta Wtórego, za doniesieniem przez jasnie
oświeconego xcia j. p. primasa y jasnie w-o imci pana
marszałka stanów skonfederowanych Rzeptej oboyg
narodow, na seymiku anteelekcyym, mca Awgusta
trzeciego dnia, zgodnie od ichmew panow obywatelow
tegoż wojewodztwa obranymi, postanowiwszy się ocze-
wisto, pan Antoni Ambrożewicz ten list, od jasnie wiel-
możnego imci pana kasztelana Witebskiego do pana
Magayły pisany, ad acta xiang kapturowych Witebskich
podał, w te słowa pisany: Mści panie Magayło. Ponieważ
pewnym kontraktem nabyłem u imci pana Koburnicki-
ego slobodę na Uzhoriu y z dworem, chcey tedy
wszmmm pan bronić ią, iako własną moję, od wszyt-
kich inpetitij niesłusznych J-o Carskiego Wieliczenstwa
ludzi; przytym dołoż wmm pan starania, aby wolna
była od prowiantow, poczty, iak y drugie moie. Zatym
wmści wszego dobra życzliwym. U tego listu podpis
ręki tymi słowy: Marcyan Michał Oginski, kasztelan
Witebski. A data dnia osimnastego Oktobris, anno 1707,
z Wilna. Tytuł na tymże liście napisany: Słudze y za-
wiadowcy memu Sidorowskiemu, panu Moigayło, w Si-
dorowszczyźnie.

По оп. кн. № об. 1, № ч. 1, л. 161.

Предписание генерала отъ инфантеріи де-Аларта подполковнику Ко-
кошкину, объ охранѣ жителей г. Витебска и уѣзда его отъ всякихъ про-
извольныхъ поборовъ и разоренья. 1707 г. Октября 26.

1707, 8бра 26 д. По указу Великого Гдаря Цара и
Великого Князя Петра Алексѣевича, вшысткей Великой и
Малой и Бѣлой Руси Самодержца, и по прыказу гдына
енерала отъ пѣхоты фонъ Аларта, подполковнику Ко-
кошкину. Въ Витебску и въ Витебскомъ повѣтѣ, въ шля-
хетскихъ маетностяхъ, въ мѣстечкахъ, въ селахъ и де-
ревняхъ, повелѣваю тебѣ охранять, дабы крестіаномъ и
всякого чыну тамошнымъ жытелемъ одъ обидъ и на-
логъ и одъ всякого разоренья оберегать, одъ войска Его
Царского Величества, одъ офицеровъ, драгунъ и сал-
датъ и одъ Колмыкъ, Татаръ и одъ Мордвы; одъ войскъ
Его Царского Величества провіанта, сѣна и овса и ин-
ного ничего въ лошадахъ, въ подводѣ брать... давать
безъ указу Его Царского Величества; а ежели присланъ
будетъ какой отъ Великого Гдаря указъ о какомъ сбо-
рѣ, тобѣ-бъ имъ прыказать давать противъ своей
што надлежитъ; такожь де которые проѣзжаютъ люди
съ Москвы и до Москвы ѣз потомъ же одъ нихъ
берегать, понеже проѣзжихъ людей болѣй одъ
нихъ разоренья чынится. У сего указу, при подписаніи
руки гдына енерала отъ пѣхотъ фонъ Аларта, печать.
(М. П.). И. Н. де-Алартъ. Въ Копыси, 8бра дня,
1707 року. 9бра д. 9, ad akta podany przez jmc p-a . . .
ana Szebiekę. Akt ukazu Moskiewskiego w Polsce be-
dącym Rossijskim ludzjom.

По оп. кн. № об. 1, № ч. 1, л. 167.

17.

Пункты, поданные от Оршанскаго повѣта Русскому генералу де-Аларту: 1) Такъ какъ квартиры для лошадей и людей царскихъ, согласно данному описанію, уже полками распределены, то поставка фуража, какъ общественную, такъ и частную, равно и экзекуціи отменить. 2) Выбранный капитаномъ Чирковымъ провіантъ считать за принятый въполнѣ. 3) Свести общій счетъ всему выбранному провіанту. 4) Дать особый приказъ объ отпускѣ приставамъ на каждого коня въ день по два гарца овса и потребнаго количества сѣна. 5) Мѣру и вѣсъ опредѣлить и заклеить обѣими сторонами. 6) Предоставить повѣту, въ интересахъ своихъ, имѣть свободный доступъ къ генераламъ и аудіенцію у нихъ. 7) Соблюдать и исправить Люблинскій тарифъ; иначе повѣтъ былъ бы вынужденъ обратиться съ просьбою къ Царю. 8) Если отъ поставленнаго провіанта будетъ остатокъ, то таковой не заирать, а возратить. 9) Въ отношеніи своевольныхъ людей наблюдать правосудіе. 10) Шляхту, по всякому безъ разбора доносу, не подвергать аресту; если же кто будетъ подлежать за что либо аресту, то арестованнаго отсылать въ подлежащій судъ повѣта, или же воеводства. 11) Безъ комиссаровъ отъ повѣта ни квитанцій не выдавать, ни экзекуцій не посылать. 12) Не стѣснять главныхъ каторжныхъ судовъ и, наконецъ, чтобы обо всемъ этомъ опубликовали универсалами своими генералъ де-Алартъ и князь Ромодановскій. Повѣтъ просить также генерала подписать установленный тарифъ на лошадей, для полученія онымъ своей силы и въ предупрежденіе отмены его. 1707 г. Ноября 9.

Актыкація пунктовъ, до (од?) повіату Оршанскаго дане.

Рокъ 1707, мѣсяца 9бра девяятаго дня.

Передъ нами, сѣдзiami каторжовыми вѣдства Витто етте., становшы очевисто, панъ Михаилъ Щечука, слуга в-о кмей паня Кисіеля, подкоморжего, те пункта ад акта хіаг каторжовыхъ вѣдства Витто подаѣ, в те слова писане: Пункта, подане од повіату Оршанскаго кмей пану Аларту, генералу Царя кмей войскъ. 1-мо. Поневѣжъ, вѣдлугъ поданега регестру, кватеры на коніе у людзехъ Царя кмей выписане пулками, абы фуражъ, такъ публичне, іако прыватне усталы у пиненжныя oraz екзекуціе. 2-до. Абы провіанты, кторые выбраѣ імѣ капитан

Чырковъ, про solito быѣлы прыіѣте. 3-тіо. Калкуляція генерална абы зъ вшыткихъ выбраныхъ провіантовъ была назначона. 4-то. Ординація на коня іеднего на дзень, абы те на гарцы два оwsу, сiana вѣдлугъ потребы оддаваѣ (oddawana?) ічмемъ пnm прызтавомъ особна была. 5-то. Міара і вага абы под пѣчѣціамі zobustron wymierzona y пѣчѣціамі назначона была. 6-то Абысьмы, в интересахъ повіатовыхъ, wolny до ічмевъ пnow генераловъ mieli прызстемъ y audientia. 7-мо. Tarifa Lubelska y міара абы dotrzymana была y poprawiona; sinsecus, до Царя кмей зъ suplika musieliby послаѣ. 8-во. Cokolwiek од міары пры odbieraniu провіантовъ reszty zostanie, абы не grabiona y wracana. 9-но. Sprawiedliwsze (woś?) z swawolnychъ абы czynoona была. 10-мо. Абы шляхты за лада уданіемъ под аreszty не brane, wzientychъ зашъ, кіды прыдзе за co, абы до sądu повіатовего lub wdstwa odsyłане. 11-мо. Kwitow абы bezъ нашихъ commisarzowъ не wydawano y екзекуціе не wyprowadzano. 12-мо. Абы sądy nasze глѣвне каторжове не міаѣлы прызшкody. Ultimo. Абы то вшытко генералнымъ универсалемъ кмей пna генерала Аларты y іасне оswieconeго хіагѣ кмей Romadonowskiego ogłoszono было. Uprasza powiat, абы імѣ pn генералъ тaryfe teraznieyszą, на коніе exdiwidowaną, raczyłъ подписаѣ, абы swѣй валоръ міаѣла y odmienienia не было. Те пункта, за поданіемъ очевистымъ, іестъ до хіагъ каторжовыхъ вѣдства Witebskiego прыіѣте y wpisane.

По оп. кн. № об. 1, № ч. 1, л. 168.

18.

Отвѣтъ генерала де-Аларта на поданіе ему отъ Витебскаго воеводства, 28 Октября 1707 г., пункты. Генераль, благодаря представителей воеводства за добрую память объ немъ, общаетъ и на будущее время быть имъ полезнымъ. Но что касается провіанта, который воеводство обязано поставить Царскому войску, то въ этомъ генераль помочь отказывается, предоставляя обратиться объ этомъ къ князю Ромодановскому, какъ гл. провіантмейстеру. 1707 г. Ноября 9.

Aktykacya respasu od Alarta.

Roku Pańskiego tysiąc siedmsetnego siódmego, mca 9bra dziewiątego dnia.

Przed nami, sędziami kapturowemi wdstwa Wittbskiego stanowszy oczewisto, pan Michał Szuka, sługa w-o jmc pana Adama Kisiela, podkomorzego Wittbskiego, te punkta ad aktka xiaг kapturowych wdstwa Wittbskiego podał, w te tłowa pisane: Respons na te punkta, które my, przez jmc p-a posła wdstwa Wittbskiego, podane są w Kopisciu, roku 1707, mca 8bra dnia 28. Uniżenie dzienkuie, że to godne y sławne całe wdstwo Witebskie mie ieszcze tak mile spomina, moej szczerrey usługi przeszley. Iieszcze w czymkolwiek jeno będę moy (mogl?) służyć, to uczynie z duszy. Co strony prowiantu tego, które xiaże jmc Rodomonowski (Romodanowski?) wmm panstwu nałozil y rozkazał, w tym nie moge wmm panstwa przysłużyć, bo to iest rzecz niepodobna, aby te prowianty nie mieli (być?) oddane, które iemu, iako generalnemu prowiant—mistrzowi, zlecona (e?) y na woysko N. J. Cara Jmści oddać muszi (musicie?). Strony tey drogi wożenia prowiantu, że ani kolesmi, a ni inną drogą niemasz, w tymże także wmm pw nie moge ... y w teyże interesie wolno jmc panu posłowi... pokłonić się xięciu jmc Rodomonowskiemu; kiedy to pozwala, to dobrze, ale ia w tym poradzić nie moge, bo to interessa N. J. Cara Jmści,

W tymże przyznam się, że niedobrze czynią y tego chwalić nie mogę, y mie tylko mówie, kto to taki, że pan Kakoszkin to da, y pisze list przez pana posła do niego; aby sie to więcej nie stało. W tymże interessie nie moge się taku służyć, bo nie do mnie należy, ale do xcia Rodomanowskiego jmc, a ia w czymkolwiek ieno będę mógł usłużyć się, to uczynie. A zatym zostaje nazawsze unizonym wmm pstwa życzliwy brat y sługa. U tych punktow podpis ręki temi słowy: De Alart. A data w Kopysciu, d. 5-ta 9bris, anno 1707. Ktore te punkta, za podaniem oczewistym, jest do akt. xiaг kapturowych wdstwa Wttskiego przyjęte y wpisane.

По оп. кн. № об. 1, № ч. 1, л. 169.

19.

Дополнительная инструкция, данная Витебским сеймикомъ, 12 Ноября 1707 г., посламъ Витебскаго воеводства Богомольцу и Лускинъ на сеймъ Новогородскій, назначенный на 3 Декабря. Сеймикъ поручаетъ посламъ: засвидѣтельствовать отъ воеводства признательность министрамъ Рѣчи Посполитой за ихъ неуспынные труды для общаго ея блага въ столь тяжкое для нея время. Для усиленія арміи, предложить на сеймъ сборъ подати по четыре злотыхъ съ двора, хотя предмета этого воеводство сеймику въ виду и не поставило. Такъ какъ генеральный полковникъ, будучи выбранъ безъ общаго согласія, тѣмъ самымъ отвергаетъ начало свободной подачи голосовъ, то позаботиться, чтобы на предстоящемъ сеймѣ былъ произведенъ выборъ полковника вновь и, притомъ, не иначе, какъ съ принужденнаго согласія воеводства и повѣтовъ, и чтобы избранный былъ утвержденъ на этомъ же сеймѣ. Въ виду того, что значительныя имѣнія Шведскихъ сторонниковъ забраны и обращены нѣсколькими лицами въ свою личную пользу, между тѣмъ какъ съ имѣній этихъ могла бы быть произведена должная уплата войску в. к. Литовскаго, то воздѣйствовать на сеймѣ, чтобы самыя имѣнія, по оцѣнкѣ, отданы были кому либо въ содержаніе съ извѣстнымъ ограниченіемъ правъ такихъ пожизненныхъ владѣльцевъ. Такъ какъ, по поводу междоусобицы, въ Польшѣ господствуетъ крайняя неурядица, по пословицѣ, sine rege—sine lege (нѣтъ царя—нѣтъ закона), дотога, что всякіе сборы и доходы съ экономій, которые прежде шли на королевскую

гвардію, не имѣють должнаго назначенія, то постараться, чтобы доходность означенныхъ имѣній была собираема, обшчитываема и поступала на содержаніе войскъ. Наблюсти, чтобы на имѣющіеся въ в. к. Литовскомъ остатки разнаго рода податей, для вѣдома Рѣчи Посполитой, предъявленны убыли отъ воеводствъ и повѣтовъ сеймиковъ или судовъ фискальныхъ, на помянутомъ сеймѣ Новогородскомъ квитанціи и чтобы самыя остатки всецѣло были обезпечены и обращены на удовлетвореніе войскъ Рѣчи Посполитой. Во всемъ же прочемъ сообразоваться съ первою инструкціей и съ лучшими мнѣніями другихъ воеводствъ и повѣтовъ. 1770 г. Ноября 14.

1707, d. 14 Nowembra. In supplementum do pierwszej instrukcyey, daney od nas, senatorow, dygnitarzow, urzedników ziemskich, grodzkich, rycerstwa, slachcie (ty), obywatelow wojewodctwa Witebskiego, jegomości panu Leonowi Bohomolcowi, stolnikowi, jegomości panu Jozefowi Zaranowskiemu Łuskinie, podczaszemu urzednikom ziemskim y posłom wojewodctwa naszego na zjazd Nowogrodzki, pierwzey dnia—Octobris, a teraz dnia trzeciego Decembris destynowany y przypadający, zgodnie obranym y na dniu ninieyszym dwunastym Nowembra anni praesentis 1707 eadem activitate confirmowanym, takowe puncta unanimi veto namówione adduntur.

1-mo. Gdy, in principali, ea policies (politus?) przy wszelkich zachowuie narodach, aby majoribus był winnie exolwowany, przy uprzymey wdzięczności, honor, indebitum (inde debitum?) od Wojewodctwa naszego jasnie oświeconym, jasnie wielmożnym ministrom skonfederowanych stunow oboygа narodow Rzeczy Pospolitey, de bono publico teyże in tanta orbatione atque desolatione desudentibus, exolvi tenentur ichmość panowie posłowie nasi.

2-do. Lubośmy o erekcyi woyska, z zjazdu Lubelskiego namówionej, nie mieliśmy naymnieyszey od wojewodctwa naszego inscriptey podaney, notyciey, informacyey; iednak, ieżeli y to, sub hoc saevo strepitu ar-

morum in visceribus oyczyzny naszej, summo motivo exlicitat (exstat?), adimplere votis drugih wojewodctw y powiatow ichmość panowie posłowie nasi sensu suo maia. Na którą erekcyą ieżeliby namówiono podatki z dobr ziemskich in tam urgenti necessitate oyczyzny naszej, od której nagley nacesitacyey, teyże samey ultimim imminens, broń łaskawy Boże, perditio nullatenus ewinkuie (iąc), daiemy tedy ichmściom panom posłom naszym limitatam potestatem deklarować z dymu po złotych cztery, a nie więcej, prospiciendo communi bono patriae circa meliorationem erekcyi takowey we wszelkich punktach oney.

3-tio. Że iasnie wielmożny iegomość pan pułkownik generalny, sine assensu universali obrany, obicit (abjicit?) casum liberae vocis vetandi, zaczym promotebunt ichmść panowie posłowie nasi, aby na znow następującym zjeździe był denwo pułkownik obrany, a to per libera arbitria wojewodctw y powiatow, (y?) zgodnie confirmowany na tymże terminie.

4-to. Dobra nie małe adherentow Swedzkich ze od kilku osob rozebrane, z których miała by być zapłata woysku w-o x-a Lit-o, a to prywatnemu ichmościow pożytkowi cessit y dotąd cedit, urgebunt tedy na tym zjeździe ichmość panowie posłowie nasi, aby komu per taxam certa statuitione publico apertoque modo puszczone były cum moderatione jurium dożywotników.

5-to. Że też sub infelici interregno w oyczyźnie naszej wszystko tak dzieie, iako sine rege, sine lege, kiedy prowenta y intraty wszelkie ze wszystkich ekonomici, które przedtym szły na gwardye królewskie, natenczas nulli usui divertantur, przeto, ile gdy mamy y mieniemy hunc annum, gratis allaborabunt ichmść panowie posłowie, aby takowa intrata punktualnie na zapłatę woysk zbierana, computowana była y dochodziła.

wypłacono; assekuracja od pana Władysława Swadkowskiego, załuiącemu służąc, talarow bitych siedmdzie-
siąt y tynfow cztery; oblig od obżałowanego na tala-
row bitych dwadzieścia,—podczas tego rabunku pogineli.
Że wszystkie kwitatie, assekuracie y obligi mogli sie w
ręce ludzkie dostać, załuiący lecz y sam z duszą, odr-
zekszy sie wszystkiego, ledwo swoje zdrowie od Moskwy
uniosł, u obżałowanego upominał się w dobry spo-
sob, poprzyciacielsku tych dwudziestu talarow bitych
y na osobliwym regestrze talarow bitych trzydzi-
eście. Widząc (p) o tym, co tak ciężki rabunek poni-
osł, załuiącemu oddać samey iścizny niechce; ieszcze róż-
ne pochwały biciem y na śmierć zabiciem grozi. O co
tedy wszystko załuiący z obżałowanym, o wzruszony po-
koy pospolity (?), o niesłuszną vexę, odpowiedź y poch-
wałkę na zdrowie, gdy o to miał prawem upominać, za-
czym tedy protestant o tak wielką oppressyą, o szkody,
nakłady prawne, przez obżałowanego poniesionych, dał
te swoją protestatją, z wolno oney, czasu potrzeby, ame-
lioratią, do xiąg grodzkich wojewodztwa Witebskiego
zapisać. Co iest zapisano.

По оп. кн. № об. 1, № ч. 1, л. 229 и 230.

21.

Заявление ловчаго Витеб. воеводства Михаила и жены его Анастаси
Бѣленицкихъ-Вирулей о томъ. Въ 1708 г., король Шведскій съ вой-
скомъ своимъ шель чрезъ королевство Польское и великое княжество Ли-
товское противъ Русскаго Царя и причинялъ жителямъ какъ королевства,
такъ и княжества, страшныя опустошенія, не щадя даже и храмовъ
Божіихъ. Въ то самое время, вторгнулся въ Витебскъ, слѣдуя изъ Могй-
лева, Шведскій генераль, по прозванію Каниферъ, и насильственно собиралъ
здѣсь на Шведскія войска разнаго рода контрибуцію. Съ другой стороны,
27 Сентября т. г., пополудни, налетѣли на Витебскъ посланніе изъ цар-

скаго войска капитанъ Солововецъ (Соловьевъ?) и майоръ Шипкинь съ
500 Казаковъ и Калмыковъ, а на завтрашней день, 28 числа утромъ,
давъ жителямъ города для спасенія своего отъ огня не болѣе двухъ ча-
совъ сроку, выжгли весь городъ съ замками Нижнимъ и Верхнимъ и съ
предмѣстьями, съ костелями, церквами, монастырями, за исключеніемъ
лишь Задубавской слободы, а имущество у жителей и проч. частію забрали,
частію пожгли. Причемъ истреблены огнемъ амбары просителей на Под-
виньѣ и на Узгорьѣ, съ пенькой и хлебомъ, также дворъ ихъ, находив-
шійся въ Витебскомъ Нижнемъ замкѣ, съ амбарами и въ нихъ имуще-
ствомъ, такъ что понесли они убытка, по меньшей мѣрѣ, на 40,000 злот.
польск. Послѣ того, напавшіе грабили и жгли по воеводству дворы шляхетскіе,
а 30 числа утромъ, прибывъ въ имѣніе и дворъ просителей, называемые
Заозерье, расположенные въ Витебскомъ же воеводствѣ, ограбили ихъ. На-
конецъ, въ имѣніи ихъ же, просит., Зачерничье, ограбили и сожгли де-
ревню Стодолище и забрали также имущество. Чтобы за всѣмъ этимъ,
особенно же вслѣдствіе утраты древнихъ актовъ и другихъ документовъ
не потерпѣть еще и дальнѣйшаго ущерба и убытка въ своихъ имѣніяхъ,
Вирули и просили это заявленіе ихъ записать въ Витебскія городскія
книги. 1708 года Ноября 9.

Solenną y załosną czynili manifestatją, jmc p. Mi-
chał Antoni Białynicki Burula, łowczy w. W., y jmc pa-
ni Anastasia Krzczetowska, sędzina... Wittb., Michałowa
Białynicka Birulina, łowczyzna Wittb., małżakowie, u xi-
ąg grodzkich w-a Wittb-o, o to y w ten sposób: Gdy,
w roku 1708, najjaśniejszy król jmc Szwedzki ciągnął
z woyskiem swym przez Koronę, Polską y wielkie
xsttwo Litt., czyniąc nieznosną desolatio obywa-
telom Korony Polskiej y w-o x-a Litto, nawet nie
przebaczając swiatyniom Boskim, do państwa Najjasni-
eyszego Cara Jmści Moskiewskiego, gdzie jeneral Szwed-
zki, Kanifer zwany, wpadłszy od Mohilewa do miasta Wi-
tebska, różne usiłowałl contribucie na woyska Szwed-
zkie wybierać y wybierałl; e converso, commenderowa-
ny z woyska Cara Jmści Moskiewskiego nieiakiś kapi-
tan Solowowow y maior Szyszkin, wpadłszy naprzod do
miasta j. kr. mści Witebska, w pięciuset Kozakow, Kał-
mukow koni, roku tegoż wyszpisanego, msca Septembra

dnia dwudziestego siódmego, z południa, a nazajutrz rano, d. 28, w wilią S-o Michała, Święta Rzymskiego, nie dając nikomu frysztu nad godzin dwie do salwowania się z ognia, całe miasto Witebskie z przedmieściami, zamkami Niznim y Wyżnim, excepto Słobody Zadunawskiej, wypalili, wyrabowali, nietylko splendor wszelki odbierając, lecz do ciała samego obnażając, bez żadnego miłosierdzia ogolocili. Tamże świątynie Boskie Rzymskie, Greckie, klasztory, pałace, dwory pańskie, szlacheckie, mieskie wyrabowali, popalili; splendory kościelne, cerkiewne, deposita pańskie, szlacheckie, mieskie zrabowali; towary różne, pieńki, siemia lniane, konopie, zboża różne, popioły, smelcugi, potasze popalili; owo zgoła w proch y popioł obrócili całe miasto; lud wszelki y pospolstwo do lasow zaledwo (uciekli), bo wiele zmęczonych rozgromili. Pod czas której conflagraty y rabaniny, manifestującym ichmém, w spaleniu szpichlerzow na Podwiniu y Uzhoriu z pieńką, ze zbożem, także dworku samego, w zamku Niznim Wittbm będącego, z spichlerzami, w nich s depositem skrzyń, ochędostwa, zboż, miodow, victualij różnych, cyny, miedzi, sprzętu różnego, na przyjazd Witebski złożonego, letko rachuiąc, uczinili szkody na złł. Pol. czterdzieście tysięcy. Nie dość tego; po takowej conflagracie y rabaninie, powracając z Witebskich popiołow, a różne dwory szlacheckie po wdztw-e rabując y paląc, na dniu 30 msca y roku tegoż, poiechawszy rano do majątności y dworu tychże ichmew manifestujących, nazwanego Zaozierza, w Witebskim wdztwie leżącego, tamże iako sam dwor, skarbee, szpichlerze, folwarki, staynie, obory, gumno, odryny z crescentią wszelką, a naprzod skrzynie roscinawszy, kleynoty, perły, złoto, srebro, ochędostwo, cyne, miedź et idque stado dworne, cugi y chłopskich koni zabrawszy a na własne konie y wozy manifestujących złożywszy się, sklepy, lo-

downi odbiiając, trunki różne wypiiając, rozstaczając, nawet pszczoly w ulach leżniach y stoiakach powydzerawszy. porozcinawszy, osobliwie sprawy starożytne wszelkie, przywileie różne, ante unionem od xiażat ichmew, potym od najaśniejszych królow nadawane, corroborowane, domowi ichmew pp. Białynickich Birulow y na różne fortuny ichmew służące, oraz zapisy recognite, listy dzielcze, obodnicy, inwentarze, intromissie na różne fortuny, w Witebskim wdztwie będące, zdawna y na ten czas służące, mianowicie na Ockowo, Wydrece, Zaozierze y Zaczernicze, równie po drogach y na mieyscu rozrzucali, szarpali, częścią na ładunki brali y zabrali, a Bóg wie, jeśli komu, pod czas takowego nieszczęśliwego rabunku y rozrzucania przez tychże woyska Moskiewskiego ludzi, zapalaczow, rabownikow, takowych dokumentow nie dostało. Gdzie, po takowym rabunku, jako się namieniło, dwor ze wszytkim funditus wypalili y równie popioły szczegulnie zostawiwszy, naostatek w majątności Zaczerniczu tychże manifestuiących ichmew wieś, nazwaną Stodoliszcze, wyrabowali y wypalili, zabrawszy konie temuż y w tey wsi poddaństwu, pod splendor zrabowany u manifestantow. Przez którą to powtórna conflagrate, rabanine wszelkiego splendoru, substantij y żywności, item w mianowanych majątnościach Zaozierzu y dworze Zaozierskim, także w Zaczerniczu, manifestantes ponoszą, letko kładąc, szkody na złł. Pol. ośmdziesiąt tysięcy, krom straty dokumentow. Dla czego, aby mianowicie przez stratę dokumentow, spraw starożytnych, dalszey jakowej uymy y szkody, w fortunach swych będących, nie ponosili, conformując (się) do prawa pospolitego, statutu w-o x-a Litto, takową swoją cięszką, desolatią, krzywdę y szkodę u xiaż grodu w-a Wittbo, płaczliwie opowiedziawszy, żądali, aby ten manifestt, z salva przypomnienia do melioratij

y jngrossatij dalszych ruin a requirowania przezyskania dokumentow y szkod dalszveh był ad akta tegoż grodu w-a Wittbo wpisany. Co iestt przyięto y zapisano. Roku 1708, m. 9bra d. ośmego, ta załoba u xiağ grodu w-a Wittbo opowiedana. Sylwester Ferd. Goslinski..., y namiestnik grodu w-a Wittbo. a)

По оп. кн. № об. 1, № ч. 1, л. 239 и 240.

22.

Заявление Евстафія Лешки о томъ; что, во время нападенія Русскихъ и истребленія ими г. Витебска огнемъ, сгорѣлъ домъ просителя, со всякимъ имуществомъ и документами. Тогда же совершенно истребленъ и весь городскій архивъ. 1709 г. Августа 27.

Roku 1709, Augusta 27 dnia. Załował y solennie się protestował jmc pan Jewstachi Leszko w nieznosney swoiey krzywdzie, iż w czasie srogięgo wypalenia y niemiłosierdnęgo rabunku całego miasta Witebska od woysk auxiliarnychъ wschodniego monarchi, gdzie załgo dom ze wszelkimъ zabudowaniem, ruchomością, sprzętemъ domowym, cyno, miedzią, srebremъ y różnymъ splendoremъ całego majątku przez takъ srogi pożarъ a gwałtowny y niemiłosierdny rabunekъ wniwecz obrócony, a osobliwie w takъ będącymъ niemałymъ strachu, że takъ gwałtownie rabunkiemъ pozabierano, a innę popalone, a naybarzciey załgo skrzynie z różnemi fantami, pieniędzmi y wszystkiemi starożytnychъ latъ prawami y różnemi dokumentami, a przytymъ na folwarkъ Podawalicę, w wdztwie Witebskimъ sytuowany, w zastawney trzyletniey possesyi od jmcі pana Jana Podhayskiego będący, y jnne, jmie-

a) См. лѣтоп. г. Витеб., Витебская Старина, Т. I., стр. 455 и 466. А. Сапунова.

niowi załgo służące, przez takъ uciemieźliwy a srogi ogień y niemiłosierdny rabunekъ zagineli, gdzie wtenczas grodzka całego wdztwa archiwa spalona została y do szczętu zniszczona, pzeto załley, w takъ wielkiey stracie y nieznosney krzywdzie y szkodzie, dla ocalenia w dalszy czasъ dobrъ swoich, po takъ znacznymъ pokrzywdzeniu, solenną protestacyą do xiağ grodzkichъ ku wpisaniu podał. Co jestъ zapisaną.—Jmci pana Jewstachiego Leszki o zgorzeniu papierowъ.

По оп. кн. № об. 1, № ч. 1, л. 279.

23.

Универсалъ великаго гетмана вел. княж. Литовскаго, Лудвига Поцѣя, данный всѣмъ, какъ польскимъ, такъ и, входящимъ въ составъ ихъ иноземнымъ, войскамъ, о томъ, чтобы имѣніе Браславскаго подкоморія Константина Войны, Островно съ принадлежностями, было свободно отъ движенія, зимнихъ квартиръ, всякихъ переходовъ, ночлеговъ, приваловъ, рекгноспировокъ, разъѣздовъ, фуражировокъ и отъ всѣхъ вообще, подъ какимъ бы то ни было названіемъ, требованій войскъ,—наравнѣ съ собственными его, Поцѣя, имѣніями,—подъ опасеніемъ, за неисполненія сего, строгаго его суда и наказанія. 1710 г. Февраля 12.

Aktykacya ochrony na majątność Ostrowno.

Roku tysiąc siedmsetnego dziesiątego, miesiąca February dwunastego dnia.

Piotr Jaroszewic, n. w. Witto.

Na urzędzie grodzkimъ Witebskimъ, przedemno, Samuelemъ Kazimierzemъ z Brusilowa Kisiemъ, chorążymъ y podwoiewodzimъ Witebskimъ, od jasnie wielmożnego imci pana Kazimierza Alexandra Pocieia, woiewody Witebskiego, będącymъ, stanowszy oczewisto, sługa imci pana

Symeona Chrzanowskiego, pan Stefan Rusiecki, ten uniwersał ochrony, z rzeczo, w nim wyrażoną, do akt xia grodzkich Witebskich podał, w te słowa pisany: Ludwik Konstanty na Włodawie y Rozanie Pociey, hetman wielki w-o x. Litt, Ratynski, Wołpinski, Borcianski, Punkski, Kupiski etcetera starosta, ichmm panom officialistom woyskowym y całemu in genere rycerstwu, tak polskiego, iako cudzoziemskiego zaciagu woysk Rzeczy Pospolitey w. x. Litto. Po zaleceniu chęci moich, intymuie, pod... artykułow woyskowych, abyście dobra Ostrowna, cum attinentiis, w wdztwie Witebskim leżące, wielmożnego imci pana Konstantego Woyny, podkomorzego Brasławskiego, od ducha (ductu?) y konsystencyi zimowey, tudzież od wszelkich przechodow, noclegow, popasow, czatt, zabiegow, furaz ettc. quocunque titulo nazwanych żołnierskich exakeyiey cypowane (excypowane?) wiedzieli y znali. O które, iako o własne moje dobra, sądzić y karać przyrzekam. Dan w Terespolu, d. 20 Xbris, a-o 1709. U tego uniwersała, przy pieczęci, podpis ręki temi słowy: Ludwik Pociey, hetman wielki wielkiego xięztwa Litewskiego. Ktury to ten uniwersał ochronny, za podaniem onego prze osobe, wysz wyrażono, iest do akt xia grodzkich Witebskich przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 1, № ч. 1, л. 294.

24.

Листъ Полоцкаго уніатскаго архієпископа Антонія Селявы, данный Витебскому еврейскому обществу, о томъ, что оспариваемый обществомъ этимъ у, поселеннаго на архієпископской землѣ, мѣщанина Гоголя небольшою участокъ земли въ Витебскѣ, на Песей Полянкѣ, у переулка, идущаго между мѣщанскими домами вѣдомствъ ратушнаго и архієпископскаго отъ р. Двины вверхъ до улицы Большой, присужденъ имъ, Селявою, въ

пользу евреевъ, подъ кладбище ихъ. Листъ этотъ вторично явленъ въ городскихъ книгахъ за истребленіемъ огнемъ суррогаторскихъ книгъ, гдѣ онъ впервые былъ записанъ. 1710 г. Февраля 12. а)

Aktykacya listu godney pamięci jmci xiedza Sielawy, archiepiskopa Połockiego, żydom kahału Witebskiego służącego.

Roku tysiąc siedmset dziesiątego, msca Februarij dwunastego dnia.

Na urzędzie j. k. mści grodzkim Witebskim etc., stanowiący oczewisto, Jankiel Abramowicz, żyd starszy Witebski, od siebie y imieniem całego kahału Witebskiego, ten list, godney pamięci, w Bogu zeszłego jmci xiedza Antoniego Sielawy, archiepiskopa Połockiego, na place, dla pochowania ciał żydom Witebskim służący, do akt xia grodu Witebskiego, po zgorzeniu xia surrogatorskich, podał, w te słowa pisany: Antoni Sielawa, archiepiskop Połocki, Witebski y Mścislawski. Oznaymnię tym listem moim, iż co, w roku terazniejszy tysiąc sześć set trzydziestym dziewiątym, msca Augusta dwudziestego ósmego dnia, żyd starszy Witebski, przezywający Juda Jakubowicz, y drudzy żydowie Witebscy mieli sprawę przed nami, archiepiskopem, o zabranie części małego gruntu od placu ich, gdzie się oni, żydowie, grzebią, leżącego na Piesiej Polance, przez mieszczanina naszego, archiepiskopskiego, Witebskiego, na imie Hryszka Hohola, obok tamże na Piesiej Polance, przy wysz pominionym ich placu mieszkającego. Więc, iż się to przed nami, archiepiskopem, za pokładaniem przez tego Jude Jakubowicza, żyda, spraw różnych y intromissii pod datą roku tysiąc sześćsetnego dziewiątego, że ten szmat

a) Это, очевидно, тотъ самый участокъ или часть того участка, который и нынѣ находится подъ упраздненнымъ еврейскимъ кладбищемъ, противъ Спасской церкви.

gruntu, o który spor żydowie z mieszczaninem naszym, archiepiskopskim, mieli, zdawna, od lat trzydziestu y więcej im należał y teraz właśnie do tego placu żydowskiego, gdzie się grzebią, należy, tedy, przychyliwszy się my do samey słuszności y nie czyniąc ubliżenia pokazanemu prawu, ten szmat gruntu, od tego mieszczanina naszego, Hohola, bezprawnie, nienależnie przywłaszczony, wziowszy, a do tego ich placu, poczowszy od zaułka, który idzie od rzeki Dzwiny y leży między domami mieskimi Witebskimi a domami mieszczan naszych, archiepiskopskich, jako sznury placow tych mieszczan naszych, od tego zaułka zdołu w górę idąc mimo łazienki tego mieszczanina naszego, Hohola, nowo postawionej, aż do szuły, która sprochniała od ulicy Wielkiej stoj, przywróciliśmy y przysadzili y tym listem naszym przysadzamy, że już od daty tego listu naszego, bez żadney przeszkody, iako są oni, żydowie, dziurzącemi, zupełna placu swego teraz, tak y napotym w spokojney swojej possessyi zostawać mają potomnemi czasy. I na tom dał iemu, Jakubowiczowi, żydowi, y drugim żydom Witebskim ten mój list, s pieczęcią y s podpisem ręki moiej. Pisan w Witebsku, roku wysz pomieninego, miesiąca Augusta trzydziestego dnia. U tego listu, przy pieczęci archiepiskopskiej, podpis ręki tymi słowy: Antoni Sielawa, archiepiskop Połocki mp. A susepta na tym liście xiąg surrogatorskich Witebskich tymi słowy: Roku tysiąc sześćset osimdziesiąt szóstego, meca Juni dziewiętnastego dnia, stawszy oczewisto, Ber Hirschowicz, żyd Witebski, od siebie y imieniem całego kahału Witebskiego, ten list godney pamięci w Bogu zeszłego imci x. Antoniego Sielawy, archiepiskopa Połockiego, na place, dla pochowania ciał żydom Witebskim służący, do akt surrogatorskich Witebskich podał. Symon Michał Goslinski, vice—surrogator Witebski. Ktury to ten list,

za podaniem przez osobę, wysz mienioną, do akt xiąg grodzkich Witebskich iest przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 1, № ч. 1, л. 295.

25.

Листъ, данный официаломъ Полоцкой униатской архіепископіи, Иосафатомъ Бражицею, Витебскому еврейскому обществу, о томъ, что онъ, Бражиць, съ утверждения ун. митрополита Кипріяна Жоховскаго, спорный между мѣщанами—христіанами вѣдомства архіепископа и евреями, участокъ земли въ Витебскѣ, лежащій близъ самыхъ домовъ мѣщанскихъ, присудилъ въ пользу евреевъ, подъ кладбище ихъ,—съ строжайшамъ, притомъ, предупреденіемъ, что за дальнѣйшую претензію къ этому участку, или же за выраженіе какимъ либо дѣйствіемъ или словомъ на такой приговоръ неудовольствія, виновный будетъ подлежать штрафу въ 130 копъ грош. Лит. на митрополита. Явленъ этотъ листъ прежде въ книгахъ суррогаторскихъ, а потомъ въ городскихъ, за истребленіемъ первыхъ огнемъ. 1710 года Февраля 12.

Aktykacya listu, godney pamięci, zeszłego imci xiędza officyała archiepiskopii Połockiej, żydom kahału Witebskiego służącego.

Roku tysiąc siedmset dziesiątego, meca February dwunastego dnia.

Na urzędzie j. kr. mci grodzkim Witebskim etc., stanowszy oczewisto, Jankiel Abramowicz, żyd starszy Witebski, od siebie y imieniem całego kahału Witebskiego, ten list, godney pamięci, w Bogu zeszłego imci xiędza Jozaphata Brażyca, officyała archiepiskopii Połockiej y Witebskiej, s potwierdzeniem jasnie wielmożnego, w Bogu przewielebnego jmcі xiędza Żochowskiego, metropolity całego Rusi, na place dla pochowania ciał żydom Witebskim służący, po zgorzeniu xiąg surroga

torskich, do akt xiąg grodzkich Witebskich podał, w te słowa pisany: Przedemną, oycem Jozaphatem Brażycem, starszym Połockim, archiepiskopiey Połockiey y Witebskiey officialem, agitowała się sprawa żydów Witebskich z mieszczan y jurysdyki jaśnie wielm. jmci xiedza metropolity wszytskiey Rusi, primasa, pana y pasterza, dobrodzieia mego, o to y takowym sposobem, że się upominali nieraz, ale po kilku razy, żydzi do jmci pana y pasterza mego, suplikuiąc y uskarżaiąc się o to wielce, aby przy swoim starodawnym gruncie, gdzie umarłych grzebią, iakoby szmat zaieli placu ich własnego mieszczanie jmści xdzia metropolity, otrzymać mogli. Więc, idąc za wolą y konsensem jaśnie wielmożn, jmci xdzia metropolity, danym wprzód y jmci p. Samuelowi Żochowskiemu, dobr episkopskich eeconomowi, a oraz y mnie, abym rozsądzał wszytskie sprawy, iakieżkolwiek by byli w Witebsku, uczyniwszy szkrutynium tak, iako potrzeba była, y inquisitią godnych wiary ludzi y starzych dobrze sporządziwszy, którzy to przyznali pod sumnieniem, że tak, a nie inaczej, żydzi Witebscu, ante hostilitatem, poty plac kopiszcza swego mieli y według intromissyi swoiey granicą pewną swoją w pewney circumferentij ograniczywszy, z granicą mieszczan jaśnie wielmożnego jmci xdzia metropolity graniczyli. Tedy to, co sprawiedliwość święta kazała, nie idąc za żadną corruptiā, ani iaką prywatā, tylko to samā upatrując, żeby iuż odtąd z obu stron uspokojone były serca, a więcej dobrodzieia naszego turbować nie cheieli, rozmierzywszy dobrze, przy wielu ludzi zacnych y godnych wiary, tak duchownych, iako y świeckich, mianowicie: jmci pana Samuela Żochowskiego, eeconoma tutesznego, wielbnego oyca Daniela Wielemowicza, protopopy Witebskiego, wielbnego oyca Thomasza Sazonowicza, praezbitera Wowiedzińskiego, wielbnago oyca Piotra, praezbi-

tera Zaruczewskiego Woskresenskiego y pana Karpa Wasilewicza, kantora cerkwi naszej katedralney Witeb., przy wielu też innych ludzi, mieszczan jurysdyki jaśnie wielm. imci xdzia metropolity, pana, pasterza, dobrodzieia mego, nemine contradicente y owszem za zgodą wszytskich, uchwałą, postapiliśmy placu żydom na cztery sażni, tak, iako przedtym mieli, bez żadnego praeiudicium jaśnie wielm. jmci xdzia metropolity, jurysdyki imści; bo ta chata, którą mieszczanin imci niedawnemi czasy postanowił, in suo esse zostaie y ogrod iako był, tak y teraz ma zostawać wcale, na pułtora sażni y więcej, iako według inquizitiei pilney pokazało się na oko, przysądziłismo zużywać żydom y onym w possessiā podali; co iest zapisano do xiąg kapituły eppiey Witeb. y ten dekretalik ekstraktem wydany meca Maia ósmego dnia, roku tysiąc sześćset siedmdziesiąt siódmego. U tego listu, przy pieczęci, podpis rąk tymi słowy: Xiądz Jozaphat Brażyc, official archiepiskopi Połockiey y Witebskiey, przełożony starszy katedry Połockiey, mp. Daniel Wielemowicz, protopopa Witeb. Samuel Żochowski, ekkonom episkopii Witebskiey, Thomasz Sazonowicz, przezbiter Offiarowania Naswieszey Panny. Potwierdzenie tego listu dekretalu z boku w te słowa: To prawo we wszytskich punktach y paragrafach stwierdzam na wieczne czasy. Dan w Witebsku, osiemnastego dnia Apryla, tysiąc sześćset siedmdziesiąt ósmego. Cypryan Żochowski, metropolita wszytskiey Rusi. A przypisek ztyłu na tymże liście w te słowa: Waruiemy też y to przy tymże prawie, danym pp. żydom Witebskim, y przy obięciu ich własnego placu, iako się z inquizitii pokazało, iż leśliby który mieszczanin z jurysdyki jaśnie wielm. jmci xdzia metropolity śmiał y ważył się, sam przez się y przez ordynowane osoby, inscio illustrissimo dno nostro et pastore, parkan

łamać, rozgradzać, albo iakożkolwiek krzywda y namni-
eysza temu mieyscu, pp. żydom w possessiā padanemu
y od nich zagrodzonemu, czynić, albo hałasować, łaić,
szkalować niesłusznie y buntować się przeciwko onym,
tedy takowy popada w winę na jmei p. y pasterza na-
szego kop sto y trzydzieście. Na co, dla lepszey wiary
y wiadomości komuby o tym wiedzieć należało, podpi-
suie się ręką moją własną. We dworze działo się jasnie
wiem. jmei xdza metropolity, msca Maia dnia iedyna-
stego, roku tysiąc sześćset siedmdziesiąt siódmego. U te-
go przypisanego zatyłku podpis rąk tymi słowy: X. Jo-
zaphat Brażyc, official archiepiskopiy Połockiey y Wi-
tebskiey, przełożony starszy katedry Połockiey, zakonu
świętego Bazylego Wielkiego, mp. Samuel Żochowski,
ecconom episkopiy Witebskiey. Ktury to list, za poda-
niem przez osobę, wyż mianowaną, do akt xiąg grodu
wdstwa Witebskiego iest przyięty y wpisany. A suscepta
xiąg surrogatorskich tymi słowy: Roku tysiąc sześćset
osimdziesiąt szóstego, mca Jula osimnastego dnia, sta-
nowszy oczewisto, Ber Hirszowicz, żyd Witebski, sam
od siebie y imieniem całego kahału Witebskiego, ten
list, godney pamięci, w Bogu zeszłego jmei xdza Joza-
phata Brażyca, officiala archiepiskopi Połockiey y Wi-
tebskiey, s potwierdzeniem jasnie wielm, w Bogu prze-
wielebnego jmei xiedza Żochowskiego, metropolity całej
Rusi, na plac, dla pochowania ciał żydom Witebskim
służący, do akt surrogatorskich Witebskich podał. Sy-
meon Michał Goslinski, vice surrogator Witebski, mp.

По оп. кн. № 66. 1, № ч. 1, л. 296 и 297.

26.

Универсалъ Витебскаго кастеляна Мартіана Огинскаго, данный то-
варищамъ Пятигорскаго его полка, Жабѣ и Крапинскому, о взисканіи съ
Езериченскаго старостинства и полученіи подѣ квитанцію питейнаго на-
лога, въ количествѣ 400 злот., съ прекращеніемъ затѣмъ всякой экзеку-
ціи. 1710 г. Марта 9.

Actt ordynansu do Iezierzyszcz, ichm panom Anto-
niemu Żabie y Kraszyńskiemu, towarzystwu chorągwie
Petyhorskiey iasnie w-o imci pana kasztelana W-to, re-
gimentarza diwizyi Białoruskiey.

Roku tysiąc siedmsetnego dziesiątego, msca Marca
dziewiątego dnia.

Na urzędzie i. k. mści grodz. Wittm ettc., comparens
personaliter, imć pan Antoni Żaba, towarzysz chorą-
gwie Petyhorskiey iasnie wielmożnego imci pana kasz-
telana Witto, ten ordynans z rzeczą, w nim wyrażoną,
ad acta xiąg grodu Witebskiego podał, w te słowa pi-
sany: Marcian Michał z Kozielska Ogiński, kasztelan Wi-
tebsky, Uswiatski, Retowski, Babinowicki etc. starosta,
pułkownik y regimentarz woysk. i. k. mści w. x. Litto,
diwizyey Białoruskiey, imci panu Żabie, imci panu Kra-
szyńskiemu, towarzystwu chorągwie mey Pethihorskiey,
daie mój ordynans, abyście wmsć, ziechawszy do Iezi-
erzyskiego starostwa, upominali się y exequowali czo-
powe, szeleżne za rok tysiąc siedmsetny dziewiąty, wed-
ług podaney delaty od imci pana Hurki, podsędkowicza
Witebskiego, należy tedy złotych czterysta,—y do rąk
swych odebrawszy, kwit dać y żadney exekucy nie czy-
nić, pilno zalecam. Dan w Sidorowszczyźnie, d. pierw-
szego February, anno tysiąc siedmsetnego dziesiątego.
U tego ordynansu, przy pieczęci, podpis ręki tymi sło-
wy: Marcian Michał Ogiński, kasztelan Witebski, puł-

kownik i. k. mści y regimentarz diwizyey Białoruskiej. Który to ten ordynans, za podaniem onego przez osobę wyrażoną, iest do akt xiąg grodzkich Witebskich przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 1, № ч. 1, л. 300.

27.

Приказъ вел. гетмана в. княж. Лит., Лудвига Поцѣя, полковнику пѣхотнаго полка канцлера в. к. Литовскаго, Пекарскому, а за отсутствіемъ его, подполковнику или заступающему ихъ мѣсто. Поручаетъ сдѣлать сношеніе съ чиновниками, завѣдующими гиберновою податью и питейными сборами въ Витебскомъ и Мстиславскомъ воеводствахъ и въ Упитскомъ повѣтѣ и затѣмъ выбрать: со старостинствъ и державъ Витебскаго воеводства, по особому его, гетмана, приказу, двойную гиберну, т. е. дважды 12,122 злот., и питейныхъ сборовъ 612 злот., съ воев. Мстиславскаго, стар. Кричевскаго гиберны 808 злот. и съ Упитскаго повѣта питейныхъ сборовъ 14,658 злот., а всего, по его счету, 40,800 злот. Изъ этой суммы 30,000 злот., не уплаченныхъ полку, приказываетъ обратить на обмундировку, переустройство и на всякія другія потребности полка, а также на холсты для обоза, — съ тѣмъ чтобы каждая обозная фура и каждая палатка построена была на шесть человекъ. Обязываетъ соблюдать во всемъ дисциплину, чтобы не было никакихъ жалобъ въ его судъ. На штабъ опредѣляетъ особо 1300 злот., которыя не относятся къ суммѣ, подлежащей на уплату полку. Для укомплектованія войскъ предлагаетъ набирать людей годныхъ, знающихъ военную службу, сопротивляющихся же подвергать строгому взысканію. 1710 г. Марта 10.

Actt assignaty hetmańskiey imci panu Piekarskiemu.

Roku 1710, msca Marca 10 dnia.

Na urzędzie i kr. mści grodzkim wdstwa Witto, comparens personaliter, imć pan Michał Kobiernicki, kapitan i kr. mści regimentu iasnie oświeconego xięcia Radziwiłła, kancle. w-o w-o xtwą Litto, te asignatio na rzecz, w niej wyrażono, ad acta xiong grodu Witto podał, w

te słowa pisane: Ludwik Konstanty na Włodawie y Rozanie Pocię, hetman wielki w-o x. Litto, Borciański, Ratynski, Panski, Szereszewski starosta, imci panu Piekarskiemu, pułkownikowi i. kr. m. regimenta pieszego iasnie oświeconego xiencia imści kancelerza w-o w-o xtwą Litto, a w niebytności, imci panu oberszterleytnantowi moiemu, lub comende maioncemu. Po zaleceniu chenci mych, daię ten ordynans, za którego dōyściem abyś wm pan, in virtute wydanej asygnacy moiey, deputował zpod regimentu do ichmciow panow administratorow hyberny, czopowego, szelenżnego wdstwa Witto, Mściślawskiego, z powiatu Upitskiego, za zniesieniem sie z kturymi, wybierać wmm pan będziesz hiberne sowito z starostw y dzierzaw wdstwa Witto, według osobliwey moiey asygnaty, złotych dwanaście tysieny sto dwadz. dwa, czopowego y szelenżnego Witto zł. sześćsett dwanaście, w wdstwie Mściślawskim z hyberny Krzyczewskiej zł. osim sett osim, w Upitskim powiecie czopowego, szelenżnego zł. cztenaście tysieny sześćsett pien-dziesiont osm. Co efficit na złotych czteryd. tysionce osmset, to iest, na regimente, in vim zaległych trzydzięści tysieny zł.; ktura na barwe, na moderunek, na wszelkie potrzeby regimentowe y na lenciną do obozu cedere ma, sposobiąc wcześniej regimentt przed nastompieniem kambancyi do munsztru Polskiego. Który posyłam y do kompletu należytego według ordynansow moych na to dawnych. Wozy polkowe, namiotty by na sześciu ieden sporzondzać, ynjungo; trzymać sie yn omni discyplina, żeby żadnych quaerimoni do sondow moych nie bywalo. Dla sztabu zaś z ober-officierem osobliwie naznaczam trzecio czeńś z gaży czopowego, szelenżnego powiatu Upitskiego złotych tysionce osimsett, kturę nie należeć maia do zapłaty regimentowey. Do kompletu zaś, co nie dostaie, zaciagać naleczy z ludzi słusznych, służby

woieney wiadomych, pod ścisło in contravenientiam animadversio. A ten ordynans ieden za dwa wydaie, aby wszelka gotowość była, kiedy trzeci ordynans wydany bendzie do marszu. Dan w Pińsku, na Karolinie, dnia dwudziestego piontego January, anno tysione siedmsett dziesiątego. U tey asygnaty, przy pieczenci, podpis renki temi słowy: Ludwik Pociey, hetman wielki wielkiego xienstwa Littewskiego. Ktura to asygnata, za podaniem oney przez osobo, wysz wyrazono, iest do aktt ksiong grodzkich Wittebskich przyienta y wpisana.

По оп. кн. № об. 1, № ч. 1, л. 301.

28.

Грамота короля Яна III, данная Витебскимъ чиновникамъ Ольшескому и Эйсмонту, о назначеніи ихъ комиссарами въ имѣніе Степана Заранка, Косы, для опредѣленія издержекъ, нужныхъ на постройку въ томъ имѣніи, на большой дорогѣ, ведущей изъ Витебска въ Глазочичи, Суражъ и проч., чрезъ рѣку Рогачъ, моста, на мѣсто сожженнаго Русскими моста, а также на ремонтъ его, и для опредѣленія мостовой пошлины съ проѣзжающихъ тамъ купеческихъ людей. 1710 г. Марта 10.

Akt listu od nayiasn. kr. jmści, j. pp. komissarzom Wittm wydanego.

Roku tysiąc siedmsetnego dziesiątego, msca Marca dziesiątego dnia.

Na urządzie j. k. mści grodzkim Witebskim, compars personaliter, imć pan Daniel Zaranek, lantwoyt Witebski, oryginal listu od naiśnieyszego króla imci Jana III, do kommisarzow wydany, po zpaleniu przez Moskwę xiąg gzo dzkich Witebskich, z rzeczą, w nim wyrażoną, powtórnie ad akta xiąg grodzkich Witebskich

podał, w te słowa pisany: Jan Trzeci, z Bożey łaski król Polski, wielki xiaże Litewski, Ruski, Pruski, Żmóydzki, Mazowiecki, Podolski, Inflański, Kijowski, Wołyński, Smoleński, Siewierski, Czernichowski etc., urodzonym Jerzemu Olszewskiemu, pisarzowi grodzkiemu Witebskiemu, Hrehoremu Eysmontowi, commisarzom naszym, do sprawy, niżej wyrażoney, zeslanym, wier. nam miłym, łaska nasza królewska. Urodzeni, wiernie nam mili. Do niosł nam, przez panow rad naszych, urodzony Stephan Zaranek, iż w dobrach iego dziedzicznych, wieczystych, nazwanych Kosy, wdztwie Witebskim leżących, przeiazd trudny na rzece, nazwaney Rohacz, na gościńcu wielkim z Witebska do Hłozomicz, do Suraza y innych miast tak państwa naszego, iako y zagranicą ich Carskiego Wieliczenstwa będących, idącym; dla którego ludzie podróżni, kupiecscy niebespeeżństwa na zdrowiu y na fortunach swoich koždy ponoszą. A zatym prosił nas, abyśmy na uważenie kosztu, który musi na zbudowanie na tamtym mieyscu błotnym y na samey rzece Rohacz mostu, y na częstę onego poprawyłożyć, commisarzow naszych naznaczyli y zesłali. My tedy, król, do tey iego, iako słuszney y sprawiedliwej, zgadzaiącey się proźby, łaskawie skłoniwszy, niemniey też consulendo indemnitati podróżnych ludziew, w te y w owe stronę przeieżdżaiących się, aby na tamtych mieyscach bezpiezny mieli przeiazd, wierność waszą, których nam iest wiara, cnota y w odprawowaniu takowych funkcij dobrze wiadoma sposobność, za commisarzow naszych naznaczamy y zsyłamy. Chcąc mieć y roskazuiąc, aby o czasie wyiazdu swego z sobą się zniozszy y stronie potrzebuiącey obwieściwszy, do maiętności wieczystey urodzonego Zaraneka, nazwanych Kosa, ziachawszy, y tam koszt, któryby się musiał na rzece Rohacz y innych mieyscach błotnych y bagnistych na zbudowanie

mostu y często onego poprawę łożyć, mature deliberatione uważwszy, myto mostowe, ludzie kupieckie (z ludzi kupieckich?) postanowili y do nas pro confirmatione odesłali. Inaczey wierność wasza nie uczynisz (uczyni?) z powinności swey dla łaski naszej. Dan w Warszawie, dnia dwudziestego piątego, miesiąca Marca, roku Pańskiego MDCXC, panowania naszego dwudziestu szóstego roku. U tego oryginału, przy pieczęci w-o x-a Litto, podpis ręki temi słowy: Jan krol. A drugi podpis temi słowy: Theodor Łukomski, sędzia ziemski Witebski, sekretarz j. k. mści. Który to ten oryginał listu, za podaniem onego przez osobę, wyż wyrażono, iest do akt xiąg grodzkich Witebskich przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 1, № ч. 1, л. 303 и 304.

29.

Предложение вел. гетмана вел. княж. Литовскаго, Лудвига Поцья, завѣдывающимъ двойною гиберновою податью въ Витебскомъ воеводствѣ чиновникамъ о неотложномъ взносъ на Корукій полкъ, его ротмистру Гейштеру, изъ этой подати 6000 злот., слѣдовавшихъ съ Езерищенскаго старостинства, которые, какъ видно изъ прописанной на этомъ предложении квитанции Гейштера, и были внесены. 1710 г. Апрѣля 23.

Actycacya assygnacyi hibernowey 1710.

Roku tysiąc siedemsetnego dziesiątego, msca Apryla dwudziestego trzeciego dnia.

Na urzędze i-o kr. mści grodzkim Wittbm, przedemną, Samuelem Kazimierzem Kisielem etc., stanowszy oczewistą, imć pan Andrzej Stanisław Turowicki takową asygnacyą hetmana w. x. Litto, służącą starostwu Jezeryskiemu, o rzecz, w niey samey wyrażoną, ad akta

grodu Witto podał, która eo (tenore?) sonat: Ludwik Konstanty na Włodawie, Rozance Pociey, hetman wielki w-o x-a Litto, Punski, Ratynski, Borciański, Wołpinski star., ichmem panom administratorom, do sowitey hiberny w roku tysiąc siedmsetnym dziesiątym, województwa Witebskiego, obranym, moym wielce mściwym panom y braci. Po zaleceniu powolności moych braterskich, wydaiąc tę moią do wmm panow asygnacyą, pilną upraszam, ażebyście wmm. panowie podatku pomienionego, z starostwa Jezeryskiego należącego, złotych sześć tysięcy wypłacić (raczyli?) bez żadney odwłoki, in vim sporządzenia moderunku y barwy na chorągiew moią Korucką, rotmistrzowstwie (stwa?) imci Gieysztera. Która summa, jak za kwitem satisfactionis wyplacona, propter soluto wwmm panom przyięta temporibus calculi będzie. Dan w Warszawie, roku tysiąc siedmsetnego dziesiątego, msca Kwietnia trzediego dnia. U tey asygnacyi, przy pieczęci hetmanskicy, podpis ręki hetmana w x. Litw temi słowy: Ludwik Pociey, hetman wielki wielkiego x. Litto. I kwitacya doszley sumy na teyże asygnacyi przypisana temi słowy: Roku tysiąc siedmsetnego dziesiątego, msca Kwietnia dnia dwunastego... moim kwitem, szesc... hiberne, naznaczoną w starostwie Jezeryskim na chorągiew Korucką intotą odebrał; z czego kwituiąc, podpisuję się Symon Jan Gieszter, r. Przytym numer cancelaryi hetmanskicy № 179. SKSSRKWWXL. Któraż ta asygnacya, za podaniem przez wysz mianowaną osobę, iest do xiąg grodu Witebskiego y do aktu wpisana.

По оп. кн. № об. 1, № ч. 1, л. 314.

30.

Приказъ вел. гетмана вел. княж. Литовскаго, Лудвига Поцѣя, поручику Пятигорскаго полка Огинскаго, Валеріану Тальмонту, или заступающему его мѣсто, тотчасъ двинуться съ этимъ полкомъ изъ Езерищенскаго старостинства къ Невлю, въ назначенныя прежнимъ его приказомъ имѣнія, и тамъ расположиться какъ на зимнія квартиры, съ полученіемъ продовольствія на людей и на лошадей по исправленнымъ имъ, гетм., положенію и таксѣ; причемъ собрать съ тѣхъ же Невельскихъ имѣній на уплату полку 20,000 злот. и ожидать дальнѣйшихъ его распоряженій. 1710 г. Апрѣля 26.

Ordynans od Pocięja, hetmana w. x. Littgo, na ruszenie chorągwi z Jerzerzyszcza

Roku tysiąc siedmsetnego dziesiątego, msca Apryla dwudziestego szóstego dnia.

Na urządzie j. k. mści grodzkim Wittm etc.

Comparens personaliter, imć pan Michał Konstantynowicz, towarzysz chorągwie Petyhorskiej, jaśniewielmożnego imci pana Ogińskiego, starosty Tyrskiego, ten ordynans z rzeczą, w nim wyrażoną, ad acta grodu Witebskiego podał, w te słowa pisany: Ludwik Konstanty na Włodawie y Rożance Pocięja, hetman w-o w-o xtwą Litto, Zercianski, Ratynski, Wolpinski, Punski starosta, imci panu Waleryanowi Talmontowi, porucznikowi chorągwie Petyhorskiej wielmożnego imci pana Ogińskiego, starosty Tyrskiego, a w niebytności imci pana, namiśnikowi. Po zaleceniu chęci moięy, daię ten moy ordynans, za którego dóysciem abyś wmc pan eo instanti ruszył się z chorągwią z starostwa Jezierzyskiego y szedł do Newla, podług pierwszego mego dispartymentu y ordinansu, do dobr naznaczonych; gdzie stanowszy y ulokowawszy się, in vim zimowey subsistencij, będziesz wmc pan miał substentament na ludzi y na konie wed-

ług moięy meliorowaney ustawy y taxy. Tudziesz, in vim zapłaty chorągiewney, za osobliwą moią assygnatio, wybierzesz wmc pan z tychże samych dobr Newelskich złotych dwadzieścia tysięcy, czekaiąc dalszych ordynansow moich. Dan w Białey, dnia 6 Februarij. U tego ordynansu podpis ręki temi słowy pisany: Ludwik Pocięja, hetman w. w-o x. Litto. Który to ten uniwersał, za podaniem onego przez osobę, wyżej wyrażoną, iest ad acta xiąg grodzkich Witebskich przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 1, № ч. 1, л. 319.

31.

Предложеніе вел. гетмана вел. княж. Литовскаго, Лудвига Поцѣя, завѣдующимъ двойною губервною податью чиновникамъ, объ уплатѣ, на Пятигорскій полкъ Витебскаго вастеляна Огинскаго, этой подати, оставшейся въ недоимкѣ за 1708 г. на имѣніяхъ: староства Велижскаго съ принадлежностями 12,000, стар. Усвятскаго 4000, Подусвятыя 1780, Бабиновичъ—Теломей 1000, и на г. Витебскѣ 6000 злот., итого, по его счету, 26,780 злот. 1710 г. Апрѣля 26.

Aktykacia assygnacy.

Roku tysiąc siedmsetnego dziesiątego, mca Apryla dwudziestego szóstego dnia.

Na urządzie i. k. mści grodzkim Witebskim, przedemną, Samuelem z Brusilowa Dorihinickim Kisielem, chorążym y podwoiewodzym w-a Witto, od iaśnie wielmożnego imci p-a Kazimierza Alexandra Pocięia, wojewody Witebskiego, Rohaczewskiego, Surazskiego, Żymorskiego etc. starosty, ustanowionym, comparens personaliter, imć pan Jerzy Juriewicz, towarzysz y deputat chorągwie Petyhorskiej iaśnie wielmożnego imci

p-na Oginskiego, kasztelana Witebskiego, tę assygnacją na rzecz, w niey wyrażono, ad akta xiąg grodu Witebskiego podał, w tę słowa pisana: Ludwik Konstanty na Włodawie y Rożanie Pociey, hetman w. w. x-a Litto, Borezanski, Ratynski, Szereszowski, Punski etc. starosta, iehm pm administratorom wodztwa Witto, do sowitey hybernny in annum 1708 obranym, wwmm panom y braci. Po zaleceniu powolności moich braterskich, wydaiąc te moia do wmm pw assygnacją, wielce upraszam, ażebyście wmm pwie pomienioną hyberną za rok 1708, dotąd zalegaiącą, z dobr starostwa Wielizkiego cum attinencijs zło dwanaście tysięcy, z dobr starostwa Uswiackiego zło cztery tysiące, z Poduswiacia zło tysiąc siedmset ośmdziesiąt, z Babinowicz-Ciałoszow zło sysiąc, z miasta Witebska zło sześć tysięcy, in summa złłotych 26,780, wypłacić raczyli na chorągiew Petyhorską j. w. imć p-a kasztelana Witebskiego. Która summa, za kwitem satisfactionis wypłacona, czasu kalkulacij, za kwitem satisfactionis, wmm ppm proper soluto przyięta będzie. Dat Warszawie, dnia 15 mca Marca, roku 1710. U tey assygnacy, przy pieczęci, podpis ręki j. w-o imć pa hetmana w. w. x. Litto tymi słowy: Ludwik Pociey, hetman wiel. w-o x-a Litto. Która to ta assygnacja, za oczewistym oney, przez osobe, wyż wyrażono, podaniim, iest do aktt xiąg grodz. wodztwa Witto przyięta y wpisana.

По оп. кн. № об. 1, № ч. 1, л. 320.

32.

Приказъ Витебскаго кастеляна и главнокомандующаго войсками вел. княж. Лит., дивизіи Бѣлорусской, Мартіана Огинскаго, депутатамъ Пятгорскаго полка Ковенскаго маршалка. Въ виду послѣдовавшаго приказа

вел. гетмана вел. княж. Лит. объ уплатѣ г. Витебскомъ 6000 злот., поручаетъ депутатамъ, согласно данному городомъ обязательству, получить съ него въ Духовскіе праздники, а въ случаѣ неотдачи добровольно въ этотъ срокъ, взыскать, посредствомъ экзекуціи, 2300 злот., съ тѣмъ, что еще на 500 злот. будетъ данъ имъ, Огинскимъ, особый приказъ, и съ тѣмъ, что до 15 Іюля какъ самый городъ, такъ и принадлежащіе ему фольварки, должны быть уже свободны отъ всякихъ воинскихъ повинностей, вымогательствъ, подачекъ и вообще отъ всякаго рода требованій со стороны войска, подъ опасеніемъ, за противное, строгой отвѣтственности по суду. 1710 г. Іюня 4.

Akticatio ordynansu i. w. imci pana Marcyana Michała z Kozielska Ogińskiego, kasztelana Witto, regimentarza generalnego woysk w-o x-a Litto, dywizy Białoruskiej.

Roku Pańskiego tysiąc siedmsetnego dziesiątego, msca Juni czwartego dnia.

Na urzędzie i. k. mści grodskim Witebskim, przedemną, Samuelem Kazimierzem z Brusilowa Dorohinickim Kisiem, chorążym y pedwoiewodzim Witebskim, od iasnie wielmożnego imści pana Kazimierza Alexandra Pocieia, woiewody Witebskiego ustanowionym, stanowszy oczewisto, szlachetny pan Nicephor Korolkiewicz, burmistrz Witebski, ten ordynans z rzeczą, w nim wyrażoną, do akt grodu Witebskiego podał y prosił, aby do xiąg był wpisany. Który, wpisuiąc do xiąg słowo w słowo, tak sie w sobie ma: Marcyan Michał z Kozielska Ogiński, kasztelan Witebski, Uswiacki, Wisztyniecki, Babinowicki etc. starosta, pułkownik i. k. mści y regimentarz generalny w-o x. Litto, dywiziey Białoruskiej, iehmściom panom deputatom chorągwi Petehorskiej wielmożnego imści pana marszałka Kowieckiego. Po zaleceniu chęci moich, daie ten moy ordynans, za którego doysciem, ponieważ assygnacya iasnie wielmożnego imści pana hetmana wielkiego w. x. Litto wydana iest na

miasto i. k. mści Witebskie na sześć tysięcy złotych, zaczym abyście mm panowie, według obligu, od miasta Witebska danego sobie na tysięcy pułtrzecia, na Zielone Świątki odebrali, lub, za nieoddaniem na terminie, we exquowali (wyexequowali?). Na pięćset złotych zaś assygnacya odemnie będzie wydana wm mm panom, za którą wm mm. panom wypłacone będą te pięć set złotych. Teraz zaś abyście wmśc mm panowie do dnia piętnastego Iuli czekali y do miasta nie ynterесowali się y folwarkow, do niego należących, nie pociągając onych do żadnych intorsy, dyskrecyey et cuocunque tytuło żołnierskich y exactey y od pociągania iakiegożkolwiek ciężaru, pod ścisłym sądem zalecam. Dan w Sidorowszczyźnie, dnia dwudziestego czwartego May, tysiąc siedmsetnego dziesiątego. U tego ordynansu, przy pieczęci, podpis ręki tymi słowy: Marcyan Michał Ogiński, kasztelan wojewodstwa Witebskiego, reymentarz. Który ten ordynans z rzeczą, w nim wyrażoną, iest do xiąg grodzkich Witebskich wpisany.

По оп. кн. № об. 1, № ч. 1, л. 335.

33.

Предложение вел. гетмана вел. княж. Лит., Лудвига Поц'я, заведующимъ гиберновою податью чиновникамъ, Во внимание значительныхъ потерь, понесенныхъ Пятигорскаго полка покойнаго вел. гетмана вел. княж. Лит. и главнаго старосты княж. Жмудскаго поручикомъ Невяровскимъ, и желая расположить его къ дальнейшей службѣ Рѣчи Посполитой, предлагается въ пользу Невяровскаго слѣдовавшую со старотинствъ Козьянскаго и Орлейскаго, состоящихъ во владѣніи Полоцкаго стольника Пакоса, подать эту за 1709 годъ, въ количествѣ 1600 злот. польск. 1710 года Іюня 5.

Acticatio ordynansu w-o imci p-a hetmana w-o w-o x-a Litto do Kozian na byberne 1709 roku.

Roku tysiąc siedmsett dziesiątego, msca Junij piątego dnia.

Na urzędzie i. k. mści grodzkim Witebskim, przodemną, Samuelem Kazimierzem z Brusilowa Dorohinickim Kisielem, chorążym y podwoiewodzym Witebskim, od iasnie wielm. imci p-a Kazimierza Alexandra Pocieia, wojewody Wittbo, Rohaczewskiego, Żyżmorskiego, Surazskiego starosty, pułkownika i. k. mści, będącym, postanowiwszy się oczewisto, imć pan Michał Groć, towarzysząc chorągwie Petyhorskiej, ś. p. i. w. imci pana starosty generalnago x-a Zmuydskiego, poruczeństwa imci pana Niewiarowskiego, takowy ordynans do starostwa Koziańskiego z kancellarij woyskowej w. x-a Litto, z rzeczą, w nim wyrażoną, . . . wydany, ad akta grodu Wittbo podał, w te słowa pisany: Ludwik Konstanty na Włodawie y Rożanie Pociey, hetman wielki w-o x-a Litto, Borciański, Punksi, Szereszewski starosta, ichmem panom administratorom hybernowym wdztwa Wittbo, na rok tysiąc siedmsetny dziewiąty obranym. Po zaleceniu powolności moich, mając z relacij, iż za administracij wmw mmmm p w zaległa hyberna w starostwach . . . ja, respektuiąc na znaczne straty imci p-a Niewiarowskiego, porucznika chorągwie Petyhorskiej św. p. iasnie wielm. imci pana starosty generalnego x-a Zmuydskiego, hetmana w-o w-o x-a Litto, a chcąc onego do dalszey Rzpltey usługi konserwować, naznaczam w starostwie Koziańskim y Orleyskim cum omnibus attntentijs, w possessij imci pana Pakosza, stolnika Pałockiego, będącym, do tey zalegley summy hybernowej na zło. Pol. tysiąc sześćset, abyście wypłacić raczyli iako nayprendzey, bez żadney dylacij. Która summa, za kwitem explanowaney exsolucij wm panom in calculo przyięta będzie. Datt w Brześciu, a-o

tysiąc siedmsett dziesiątego, msca Apryla piątego dnia. U tego ordynansu, przy pieczęci, podpis ręki j. w. imci p-a hetmana w-o w-o x. Litto temi słowy: Ludwik Pocię, hetman wielki w-o x-a Litto. Który to ordynans, za oczewistym podaniem do akt przez osobę, wyz wyrażoną, jest do xiąg grodu Witto wpisany.

По оп. кн. № об. 1, № ч. 1, л. 336.

34.

Явка квитанції товарища Пятигорского полка, Михайла Гроця, въ полученіи имъ съ Козьянскаго старостинства гиберновой подати за 1707 годъ, 1600 злот. польск., въ пользу поручика той роты, Невяровскаго, 1710 г. Іюня 5.

Acticacio qwietacyey z wypłacenia sumy hibernowey z Kozian, za rok 1709.

Roku tysiąc siedmsett dziesiątego, msca Junij piątego dnia.

Na urzędzie i. k. mści grodzkim Witebskim etc., personaliter comparens, imć pan Maciey Kulesza, administrator starostwa Kozianskiego w-o imci p-a Jana Pakosza sttolnika Połockiego, starosty Kozianskiego, ten quitt z wypłacenia symmy hibernowey, dostateczniey rzeczą wszelką, w nim samym wyrażoną, ad acta grodu Wittbo podał, w te słowa pisany: Roku tysiąc siedmsett dziesiątego, msca Junij dnia wtórego, za podpisem ręki mey specyfikowaney, za wyraznym ordynansem y assignacją j. w. imci p-a hetmana w-o w. x. Litto wydaną, na zaległą summę hibernową anni tysiąc siedmsett dziewiątego w starostwie Kozianskim, possesij imci pana Jana Pakosza, sttolnika Połockiego, na złł.

Pol. tysiąc sześćsett, aby ta summa była wypłacona imści panu Niewiarowskiemu, porucznikowi chorągwie Petyhorskiej świętey pamięci, jaśnie wielm. imci pana starosty jeneralnego x-a Żmuydzkiego; za zleceniem od którego jmci p-a porucznika, jako towarzysza jego, ziechawszy do Kozian, odebrałem summę zupełną hybernową, za rok tysiąc wysz wspomniony, złł. Pol. tysiąc sześćsett; po którey exolucij zupełney za rok ieden tysiąc siedmsett dziewiąty, podług ordynansu j. w. jmci p-a hetmana w-o w-o x-a Litto, odebrałem y zupełnie qwituie za ten rok wyszpisany, oraz assygnacją po exolucij oddałem. Datt w Kozianach, ut supra. U tego kwitu podpis ręki temi słowy: Michał Groć, towarzysz. Który to ten quitt, za oczewistym podaniem do aktt przez osobę, wysz wyrażoną, jestt do xiąg grodzkich Witebskich wpisany.

По оп. кн. № об. 1, № ч. 1, л. 337.

35.

Строгий приказъ Витебскаго кастеляна и главнокомандующаго войсками вел. княж. Лит., дивизіи Бѣлорусской, полковника Мартіана Огинскаго, депутатамъ Пятигорскаго полка писаря в. княж. Лит., Тизентауза, о томъ, чтобы, по полученіи слѣдовавшихъ съ г. Витебска 2500 злот., депутаты, безъ всякихъ претензій, тотчасъ удалились изъ города и не смѣли требовать съ онаго другой половины оклада, 3000 злот., впредь до дальнѣйшаго распоряженія гетмана вел. княж. Лит. Затѣмъ, еслибы городъ, вопреки своему обязательству, не выплатилъ вполнѣ даже и этихъ 2½ т., то и тогда, приказываетъ онъ, Огинскій, — взыскать ихъ посредствомъ эзекуціи съ тѣхъ только, кого покажетъ городъ по списку, невиноватыхъ же оставить въ покоѣ. 1710 г. Іюня 12.

Aktykacio ordynansu imci p-a Ogińskiego, kasztelana Wittbo.

Roku tysiąc siedmsetnego dziesiątego, mca Junij dnia dwunastego.

Na urzędzie i. k. mści grodzkim Wittbm, przedemna, Samuelem Kazimierzem z Brusilowa Dorohinickim Kisi-
elem, chorążym y podwoiewodzym w-a Wittbo, od ia-
nie wielm. imci p-a Kmrza Alexandra Pocieia, wdy
Wittbo, Rohaczewskiego, Żyżmorskiego, Surazskiego etc.
starosty, pułkownika i. k. mści, ustanowionym, stanow-
szy oczewisto, sławettny pan Nicephor Koralkiewicz,
burmistrz i. k. mści miasta Witebska, ten ordynans z
rzeczą, w njm fusius ingrossowaną, ad acta grodu Wi-
ttbo podał. Który, wpisuiąc w xięgi, tali tenore sonatt:
Marcyan Michał z Kozielska Ogiński, kasztellan Witeb-
ski, Wyszłyńiecki, Babinowick ietc. starosta, pułkownik
i. k. mści, regimentarz generalny woysk w-o x. Litto,
dywiziey Białoruskiej, ichmm panom deputatom cho-
ragwi Petyhorskiej wielm. imci p-a Tyzynawza, pisar-
za w-o x. Litto. Po zaleceniu chęci moich, daię ten mój
ordynans, za którego oddaniem abyście wmm. pp., po
odebranych, z miasta Witebska należących, dwóch tysi-
ęcy pięciu sett złotych, abyście exnunc ustąpili, nie pra-
etenduiąc, z miasta, y drugiey raty trzech tysięcy exe-
quować nie wazyli się, do dalszey diwizie (decyzyi?)
imci p-a hett. w-o x. Litto. Tych zaś pułtrzecia tysiąca,
iezeliby intoto miasto nie wypłaciło według obowiasku
swego, abyście y tych exequowali, kturych miasto poda
na regestrze, dawszy niewinnym pokoy. Co wmm. ppm
serio zalecam. Datt w Sidorowszczyźnie, d. 11 Junij ty-
siąc siedmsettnego dziesiątego. U tego ordynansu podpis
ręki imci p-a regimentarza Białoruskiej diwiziey his
verbis: Marcyan Michał Ogiński, kasztellan Witebski, re-
gimentarz. Któryż to ordynans, za poddaniem przez wyż

specyfikowaną osobę, iest ad acta xiang grodu w-a Wi-
ttbo wpisany.

По оп. кн. № об. 1, № ч. 1, л. 366.

36.

Предложение вел. гетмана вел. княж. Лит., Лудвига Поцѣя, сбор-
щикамъ 16-ти золотой подати, установленной Варшавскимъ вальнымъ сей-
момъ на 1710 годъ. Обязательно требуетъ, чтобы изъ причитающейся съ
Езерищенскаго староства подати этой, 1-го и 4-го сроковъ, безъ всякаго
замедленія было уплачено его Куницеаго полка ротѣ Гейштера заслужи-
ные ею 3440 злот. Здѣсь же и квитанція Гейштера въ полученіи имъ
этихъ денегъ. 1710 г. Іюля 3.

Acticatio assygnacyi.

Roku tysiąc siedmset dziesiątego, miesiąca Juli trze-
ciego dnia.

Na urzędzie i-o kr. mści grodskim Witebskim, prze-
demna, Samuelem Kazimierzem z Brusilowa Dorohinic-
kim Kisi-
elem, chorążym y podwoiewodzim Witebskim,
od iaśnie wielmożnego jnci pana Kazimierza Alexandra
Pocieia, woiewody Witebskiego, Rohaczewskiego, Suraz-
kiego, Żyżmorskiego starosty, pułkownika i-o k. mści,
ustanowionym, postanowiwszy się oczewiscie, imć pan
Stanisław Kobecki tę assygnatią ad acta grodu Witeb-
skiego podał, w te słowa pisaną: Ludwik Konstanty na
Włodawie y Rożance Pociey, hetman wielki w-o x-a
Litewskiego, Punski, Ratynski: Borcianski, Wołpinski,
starosta, ichm panom poborcom woiewodztwa Witebski-
ego, do podatku szesnasto-złotowego, z rady walney
Warszawskiej, in annum praesentem, uchwalonego, ob-
ranym. Po zaleceniu powolności moich braterskich, wy-

dając te moją do w'm panow assygnacją, pilno upraszam, abyście w'm panowie, bez żadney odwłoki, in vim zasług należących, z pomienionego podatku, z pierszey y czwartey raty, chorągwi mey Kunickiey, rotmistrzowstwa imci pana Gieysztora, z starostwa Jezierzyskiego należących, złotych trzy tysiące czterysta czterdzieście wypłacić raczyli. Która summa, za kwitem satisfactionis wyplacona, pro persoluto w'm. panom temporibus calculi przyięta będzie. Dat w Warszawie, roku tysiąc siedmset dziesiątego, miesiąca Marca trzeciego dnia. U tey assygnacyi, przy pieczęci, podpis ręki tymi słowy: Ludwik Pociey, hetman w. w-o x-a Litto. Poniżey notatio cancellarij woiskowey takowa, numero sto szesnasta: Stanisław Kalinowski, starosta Telszewski, regent cancellarij woiskowey w-o x-a Litto. Na teyże assygnacij quitatio z exolucij summy temi słowy: Roku tysiąc siedmset dziesiątego, mca Kwietnia dwudziestego dnia, według tey assygnacij na chorągiew Kunicką z starostwa Jezierzyskiego dosć mi sie intoto stało; z czego quituiąc, podpisuję się Symon Jan Gieysztor. Która ta assygnatia, za podaniem do akt przez osobę, wysz pisaną, iest do xiąg grodzkich Witebskich wpisana.

По оп. кн. № об. 1, № ч. 1, л. 388.

37.

Протестація вел. гетмана вел. княж. Лит., Лудвига, и Витебскаго воеводы Казимира Поцфевъ. Жаловались имъ управляющій имѣніемъ ихъ Путиловичи, Михаилъ Яновскій, и крестьяне-хозяева ленныхъ имѣній ихъ Лужесна, Стаекъ и Островскихъ на товарищey Пятигорскаго полка Витебскаго вастеляна—Петра Томашевича, Ивана Подберезскаго и Микульскаго, въ томъ, что эти гг., въ тогдашнемъ 1710 г.,—прибывъ

съ полкомъ въ Витебское воеводство,—безъ вѣдома Путиловской экономіи, безъ должнаго распредѣленія повинностей съ крестьянскихъ дворовъ трехъ деревень: Стаекъ, Островскихъ и Лужесна,—дворовъ, притомъ, съ вымершими крестьянами и не въ мѣру обремененныхъ уже налогами, такъ что одной двойной гйберновой подати выплачиваемо было ими до 619 тал., и безъ предварительной явки въ актовыхъ книгахъ и предъявленія экономіи, для распредѣленія самой повинности, приказа отъ подлежащей военной власти, какъ это слѣдовало бы сдѣлать по принятому обычаю, а только въ виду переданной имъ полковыми депутатами, неправильной раскладки да еще какихъ-то, никѣмъ не подписанныхъ, записочекъ, всѣ трое съ своими челядинцами и лошадьми, при содѣйствіи и челяди другихъ товарищей на шести лошадяхъ, наѣхали на означенныя деревни, били и мучили десятскихъ, вязали крестьянъ, дѣлали ночныя нападенія, грабили, притѣсняли и такимъ крайнимъ насиліемъ, захватами наличныхъ денегъ, разнаго рода хлѣба, скота, всякой движимости принудили выдать имъ въ Лужесненской корчмѣ 1764 тал. Постройки вымершихъ крестьянъ, какъ-то: избы, амбары, конюшни, овины отвезли они на подводахъ Велижскихъ и оставшимися еще живыхъ крестьянами въ г. Витебскъ, для продажи или для себя на отопленіе, не допуская, притомъ, крестьянъ идти въ Путиловскую экономію, на барщину и на другія работы. Между тѣмъ, пьяная челядь, особенно же Микульскаго и Томашевича, убѣгавшихъ отъ нея ночью крестьянъ ловили по лѣсамъ, вязали и обгаляли свои руки кровью ихъ, требуя удовлетворенія за причиненныя, будтобы, побои и, подъ предлогомъ взыскапія установленнаго закономъ штрафа на излеченіе пострадавшихъ отъ побоевъ, называемаго повязочнымъ, забирали у бѣдныхъ крестьянъ послѣдній скотъ и закладывали его у крестьянъ Витебскаго земскаго судьи Лукомскаго. Какъ сами отвѣтчики, такъ и челядинцы ихъ, развѣзжали на крестьянскихъ лошадяхъ въ разныхъ направленіяхъ и производили грабежи съ крайнимъ насиліемъ, передатчиковъ же распоряженій экономіи и приѣзжавшую къ крестьянамъ, для разныхъ потребностей, челядь прогоняли побоями на смерть и разными угрозами. Мало того. Когда управляющій гг. просителей дѣлалъ отвѣтчикамъ напоминаніе на счетъ причиняемыхъ ими, вопреки закону, обычаю и приказу, обидъ и убытковъ,—отвѣтчики вздумали еще производить раздѣлъ имѣній между просителями, говоря: „Это имѣнія не гетмана, а воеводы; тутъ-то намъ и слѣдуетъ поѣсть хлѣба—и поѣсть хорошо.“ Въ довершеніе всего, г. Томашевичъ предъ самымъ выступленіемъ полка въ походъ, 25 Іюня того жъ года, внезапно напалъ на деревню Островскіе и тамъ чуть не убилъ на смерть десятскаго Алексѣя Савчина—и только уже ночному обходу удалось спасти бѣднаго мужичка. 1710 г. Іюля 15.

Jaśnie wielmożni ichm panowie. Ludwik Konstanty na Włodawie y Rożance, hetman wielki w-o x. Litt.,

y Kmierz Alexander na Kadzmiu, wda Witebski, Zyżmorski, Rohaczewski y Surazki starosta, Pocijowie, za daniem sobie znać od imci pana Michała Stanisława Janowskiego, strażnika Trockiego, sługi y administratora swego Puciłowskiego, y doniesieniem skwirujących mużow dzierżawy swey Łuzosnienskiey, Staiek, Ostrowskich, na imć pana Piotra Thomaszewicza, imć pana Iana Podbereskiego y imć pana Mikulskiego, towarzystwo znaku Petyhorskiego iasnie wielmożnego imci pana kasztelana Witebskiego, o to y takowym sposobem manifestowali, iż co obżalowani ichm, w roku teraznieyszym 1710, przybywszy, w wdztwo Witebskie z chorągwią, bez wiadomości dworu Puciłowskiego y zwyczajnego rozmiarkowania na trzech wioskach Staykach, Ostrowskich y Łuzosnie, dymach, przeładowanych abiurata, wymarłych poddanych tam, skąd przedtym sowitey hyberny t. 616 płacywano, nie pokazawszy dworowi, iak zwyczaj, do rozmiarkowania y w akta nie oddawszy assygnaciey, niesłuszny dispartiment od ichmw panow deputow przyiowski, wszyscy trzey obżalowani ichm, za iakiemiś bez podpisow palecikami, z czeladzią y końmi swemi, na pomienione wioski naiachawszy, zażywaiąc w tym pomocy innych ichmw panow towarzystwa czeladzi, na sześć koni, dziesiątnikow biciem, mordowaniem chłopow, wiazaniem, nocami naieżdżaniem, grabieżami, ciemiężeniem, gotowemi pdzmi, zbożem różnym, bydlem, według osobliwych rejestrow chłopskich, różnemi rzeczoma y fantami, koniecznie, gwałtem sobie, z przymusem, t. 1764/8 wydać kazali z karczmy Łuzosnienskiey, y chłopow wymarłych budinki, to iest, swirny, staynie, izby, osieci podwodami Wieliskimi y tychże trzech wiosek niedomarłemi ludźmi do miasta Witebskiego na sprzedaż, czyliteż ku wygodzie swey na

opał, wywozili, nie dopuszczaiąc tamecznych ludzi na dwor jasnie wielmożnych ichmw Puciłowski, scia na pryhon y inną potrzebę, tamowali; piana czeladź, osobliwie imci pana Mikulskiego y imci pana Thomaszewicza, nocami po lasach chłopow pierzchających przed sobą . . . mow łapali, bili, wiazali, a w ich chłopskiej krwi ręce swe brocz. . . wrzkomo za pobicia nawiąskami kaząc siebie kontentować, gwałtem w summach nawiązkowych ubogim ludziom bydło zabierali y poddanym imci pana Łukomskiego, sędziego ziemskiego Witebskiego, pozastawowali . . . końmi chłopskimi sami obżalowani y czeladź, gdzie chcąc, gwałtem zabieraiąc, iездzili; ukaznikow, lub czeladź, przyieżdżaiącą do chłopow w iakowych potrzebach, pozabiia niem na śmierć, odpowiadaiąc, po kilka razy spędzili; y między iasnie wielmożnemi ichmmi protestantami, gdy iasnie wielmożnych administrator krzywdy, szkody, nad prawo, zwyczaie y assygnacją czyniących, upominał, dział dobr czynili, mowiac, że to nie iasnie wielmożnego imć pana hetmana dobra, ale imć pana wwdy, gdzie należy nam chleba y nadto ziesć. A nadto iuż imć pan Thomaszewicz, przed samym wyściem chorągwi na kampanię, roku niniejszego, msca Juni 25 dnia, na wioską Ostroskie, chcąc by dziesiątnika Alexe Sawczywego zabił, gwałtem zaiachał; przed którym impetem ledwo ciemnych ostepow kmiecie chłopu salwowały. O co wszystko, osobliwie wymaganie nad dymy abiuratowe hyberny y przebranie oney na latt dwie y więcej, chcąc z ichmściami prawem in omni foro czynić, tę protestacją, z wolnym meliorowaniem, przydatkiem y uieciem, do xiaż niniejszych oddać kazali. Co iest zapisano. Roku 1710, dnia 15 lulij, na urządzie i k. mści grodzkim Witebskim opowiadano. Jerzy Piotr Jaroszewic Kucz, namiesnik grodz. w-a Witto mp.

Proces i. ww. Pocielow, hetmana y wdy, na i. w. Tomaszewicza y Podbereskiego.

По оп. кн. № об. 1, № ч. 1, л. 395.

38.

Предложение вел. гетмана вел. княж. Лит., Лудвига Поцья, сборщикамъ, въ Витебскомъ воеводствѣ, наложенной Варшавскимъ вальнымъ сеймомъ на 1710 г., 16 злотной съ каждаго двора подати, чтобы они безотлагательно, въ первые же назначенные для этого сроки, внесли подать эту на уплату ротѣ Кропинскаго, казацкаго его, Поцья, полка. 1710 года Юля 18.

Aktykacia assygnaty wielmożnego imć pana hetmana w-o w. x. Litto, daney chorągwie kozackiey.

Roku tysiąc siedmsetnego dziesiątego, msca Julij ośmnastego dnia.

Na urzędzie i. k. mści grodskim Witebskim, przedemną, Samuelem Kmrzem z Brusilowa Dorohinickim Kisilem, chorążym y podwoiewodzim Witebskim ette., comparens personaliter, ichmśc panowie Sylwester Paprocki y Jan Franciszek Miltan, deputacij chorągwie kozackiey iasnie wielmożnego imści pana hetmana w-o w-o x. Litto, te assygnatją, z rzeczo, w niey wyrażono, ad acta xiąg grodu Witebskiego podali, w te słowa pisano: Ludyk Konstanty na Włodawie y Rożanie Pocię, hetman wielki w-o w-o x-a Litto, Ratynski, Borcianski, Wolpienski, Punski etc. starosta, ichmściom panom poborcom woiewodzstwa Witebskiego, do podatku szesnastu-złotowego, z rady walney Warszawskiey, in annum 1710, postanowionego, obranym, a moim wielce mści panom braci. Po zaleceniu powolności moich braterskich, wyda-

jąc te moją do wmm panow assignatją, wielce upraszam, ażebyście wmm panowie, bez zadney odwłoki, z pomienionego podatku, z pierwszych rat, iako nayprędzey wypłacić raczyli na chorągiew moją kozacką, rotmistrzowstwa imści pana Kropinskiego, summę sześć tysięcy; która summa, tak za kwitem satisfactionis wypłacona, temporibus calculi pro persoluta wmm panom przyięta będzie. Dan w Głębokim, d. 1 Maj tysiąc siedmsetnego dziesiątego roku. U tey asygnaty, przy pieczęci, podpis ręki tymi słowy: Ludyk Pocię, hetman w. w. x. Litto. Która ta asygnatja, za podaniem oney przez osob, wysz wyrażonych, iest do akt xiąg grockich Witebskich wpisana.

По оп. кн. № об. 1, № ч. 1, л. 388.

39.

Предложение того же гетмана тѣмъ же сборщикамъ 16-злотной подати, чтобы они безотлагательно, въ первые же, назначенные для этого, сроки, уплатили подать эту, въ количествѣ 13,728 злот., на половинное жалованье штабъ—и оберофицерамъ гвардейскаго его полка, подъ начальствомъ полковника Фелькерзамба,—съ тѣмъ, что уже другое предложение его, гетмана, объ уплатѣ тому же полку половиннаго оклада жалованья, въ такомъ же количествѣ, симъ отмѣняется. 1710 г. Августа 10.

Roku 1710, msca Augusta 19 d.

Na urzędzie i. k. mści, comparens personaliter, imć pan Stefan Mirski, rotmistrz i. k. mści regimenta degarda, iasnie wielmożnego imci pana hetmana w-o w-o x. Litto assygnatio na recz, w niey wyrażona, do akt xiąg grodu w-a Witto podał, w te słowa pisano: Ludyk Konstanty na Włodawie y Rożanie Pocię, hetman wielki w. x. L., Ratynski, Borcianski, Punski etc. starosta.

ichmościom panom poborcom woiewodztwa Witebskiego, do podatku szesnastowego, z rady walney Warszawskiej, in annum 1710, postanowionego, obranym, m. wm panom y braci. Po zaleceniu powolności moich braterskich, wydając te moia do wm panow assygnacja, wielce upraszam, ażebyście wm panowie z pomienionego podatku, z pierwszych rath, iako nayprędzey, bez żadney odwołki, wypłacić raczyli na puł-gaże stab-y ober-officerow regimentu mego de gwarde, pułkownika imci pana Fielkierzamba, summa trzynaście tysięcy siedmsett dwadzieścia ośm złotych. Która summa, za kwitem satisfactionis wypłacona, temporibus calculi pro persoluta wm. panom przyeta będzie. Insze zaś assygnacye na tąż summe, do tegoż powiatu, temuż regimentu, na puł-gaży wypadłe, tym reskryptem moim prezentibus kassuie y anihiluie (annihiluie?). Dan w Rożanie, d. 1 July 1710 roku.

Assygnacya do wtwa Witebskiego na puł-gaży.

По оп. кн. № об. 1, № ч. 1, л. 414.

4С.

Постановление Витебского реляционного сеймика, коимъ учинено слѣдующее, Избраны: комиссары въ скарбовый трибуналъ в. княж. Литовскаго; для сбора, одобренной послѣднимъ Варшавскимъ сеймомъ, 16-ти золотой подати, вмѣсто требуемыхъ закономъ четырехъ сборщиковъ, только три сборщика, ради малаго числа дворовъ въ Витебскомъ воеводствѣ; для приведения же въ извѣстность всѣхъ корчемъ — и жилыхъ, и пустыхъ, люстраторы. Поручено тѣмъ комиссарамъ поддержать протестъ пословъ Витебскаго воеводства на Варшавскомъ сеймѣ противъ отсрочки, неизвѣстно почему, до будущаго сейма, ликвидаціи въ скарбовомъ трибуналѣ, назначенной Варшавскимъ сеймомъ бывшему подскарбію Чарторыйскому. Предметъ о недоимкѣ подати на содержаніе войскъ, называемой гиберна, оставшейся на воеводствахъ и королевскихъ имѣніяхъ, а также

на г. Витебскѣ, съ 1708 года, предоставленъ обсужденію и рѣшенію скарбового трибунала. Къ участию въ исполненіи почтовой повинности въ военное время привлечены, кромѣ шляхты, и польскіе магнаты. Поручено тѣмъ же комиссарамъ ходатайствовать въ генеральной комисіи объ облегченіи Витебскаго хорунжія Михаила Храповицкаго въ платежѣ податей, или даже объ освобожденіи его вовсе отъ податей, такъ какъ онъ, находясь на пути самаго прохода войскъ, постоянными платежами вспомоgetельнымъ войскамъ, также разбродомъ всѣхъ его крестьянъ, доведенъ до крайняго разоренія такъ, что принужденъ питаться подаеніемъ. Вновь назначенному ротмистру Витебскаго Задунавскаго прихода, Гурѣ, совмѣстно со сборщиками податей, поручено взыскать съ неплательщиковъ всѣ недоимки подати на содержаніе комиссаровъ, назначенныхъ въ скарбовый трибуналъ, равно какъ и слѣдующее на пополненіе займа изъ суммъ гиберны и питейнаго сбора, также у подстоля Гурьи, кромѣ того, еще подать на хорунжаго Киселя и на земскаго судью Лукомскаго, съ обращеніемъ таковой, съ согласія ихъ, на тѣхъ же комиссаровъ и съ предоставленіемъ сборщикамъ права взымать съ недоимщиковъ и въ свою пользу тройную соразмѣрно съ своимъ содержаніемъ пеню, особенно же съ тѣхъ, кто вопротивился бы настоящему постановленію сеймика. Согласно жалобамъ, принесеннымъ со стороны помѣщиковъ Есьмана и Звѣревскаго на роту писаря в. к. Лит., Тизенгауза, принадлежавшую къ отряду Лелевеля, за разореніе имѣній Есьмана-Доманова, Куковачина и Добрина, съ насильнымъ вытребованіемъ съ оныхъ 1500 золот., и за такое же взятіе 300 золот. съ имѣнія Звѣревскаго, Зачерницы, предоставлено сборщикамъ податей отнести эти суммы въ счетъ слѣдующести на содержаніе сказанной роты. 1710 г. Августа 20.

Wypis z xiąg grodzkich woiewodztwa Witebskiego.

Roku tysiąc siedmsetnego dziesiątego, miesiąca Augusta dwudziestego dnia.

Na urządzie j-o k. mści grodzkim Witebskim, przedemną, Samuelem Kazimierzem z Brusilowa Dorohinickim Kisielem, chorążym y podwoiewodzym Witebskim, od iasnie wielmożnego jmści pana Kazimierza Alexandra Pocieia, woiewody Witebskiego, Rohaczewskiego, Suraskiego, Zyżmorskiego starosty, pułkownika j-o k. mści, ustanowionym, comparens personaliter, pan Jozef Szydłowski, ienerał j-o k. mści woiewodztwa Witebskiego, te

laudum, ad acta xiąg grodu Witebskiego, z rzeczą, w nim wyrażoną, podał, w te słowa pisane: My, dygnitarze, urzędnicy ziemscy, grodzczy, rycerstwo, szlachta y obywatele województwa Witebskiego, zgromadzeni na seymik relatonis, za uniwersałem najaśniejszego króla imści Augusta Wtórego, szczęśliwie nam panującego, y za innotescentią ichmciow panow posłow naszych, na radę walną Warszawską, w roku tysiąc sedmsetnym dziesiątym, wyprawionych, ad locum solitum seymikowania naszego do Witebska; na którym zgromadzeniu naszym, po wysłuchaniu relacyi ichmciow panow posłow naszych y po przeczytaniu punktow instrumentu z rady Warszawskiej postanowionych, do których we wszystkim stosując się et obediendo legi novella (ae?) obraliśmy: Primario, na trybunał skarbowy w. x. Litto za comissarzow—imści pana Leona Bohomolca, stolnika Witebskiego, confirmando; a że kolega imści pana, Franciszek Kakowski, z tym pożegnał się światem, tedyśmy, na dzisiejszym terminie, na mieyscu nieboszczyka, in socium laboris imści pana Bohomolca, stolnika, uprosiliśmy imści pana Kazimierza Sakowicza, pisarza ziemskiego Witebskiego, cum plena iuris potestate, aby ichmści, secundum iuris tenorem, równo z ichmciami, z całego xięstwa Litewskiego zgromadzonemi, fide et dexteritate et innata virtute hoc officium explere chcieli. Powtóre, ichmciow panow poborców do podatku sesznasta złotych, na teyże radzie, consensu omnium ordinum, uchwalonego, na cztery raty rozłożonego, który by in termino wszystkich czterech rat był wydany, obraliśmy do czterech rat dwóch imciow panow poborców, to iest, imści pana Andrzeia Zaranka, dworzanina skarbowego w. x. Litto, do dwóch rat pierwszych, a do drugich dwóch ostatnich imści pana Antoniego Żabę, chesznika Witebskiego, non tam contra lege, iako zważając paucum nume-

rum dymow w województwie naszym, iż wyz . . . sufficere może do dwóch rat imści pan poborca ieden pro viatico sustamento et expensis, pod czas trybunału rezydujący; imści pana lustratora do karczm żyłych y pustych obraliśmy zgodnie imści pana Iozefa Hozyusza, naznaczywszy imści pro solario od dziesięciu złotych wybrać złoty z kożdey karczmy,—z czego imści na trybunale skarbowym tenetur czynić calculationem, secundum legem in volumine constitutionis, cavendo ichmciow to poborców, iako imści pana lustratora, aby się nie wazyli, sub poenis, wyciągać y agrawować szlachtę y wszelkiey condycyey ludzi nad ieden grosz od złotego. Imści panowie posłowie nasi z Warszawskiej rady przeciwko punktowi deducendo, iż na radzie Warszawskiej naznaczona xiążęciu imści Czartoryskiemu, podskarbiemu bywшему, aby się liquidował w trybunale skarbowym w. x. Litto, mimo którego, qua forma et cuius mutatione, odmieniono w punktach rady Warszawskiej, aż do seymu, da Bog, prze(y)szłego odłożono; przeciwko czemu, acceptando hanc protestationem, ichmciom panom commisarzom naszym na trybunał skarbowy zlecamy, aby się w tym domawiali et explicari m . . . quo motu hoc factum. Protestował się, powtórnice, imści pan Kazimierz Ambrok, podczaszy Witebski, o niewniesienie summy hybernowej cum solario ichmciom panom poborcom ze wszystkich starostw y dzierżaw, do hybernny płacenia należących, na woyska w. x. Litto, do których toties vicibus z kolego swoim, iako poborcą, imć panem Michałem Czaplicm, ieżdżący, upominając się, żadnego grosza wybrać nie mogli, et in cuius fructum ta hyberna obrócona, ad tratiriam (tractationem?) skarbowego trybunału et decisionem, na wszystkie te dobra, tudzież miasta Witebska, in anno millesimo septingentesimo octavo zaległa, odsyłamy. Przy której protestacy-

ey imść pan Franciszek Bułhak od siebie także zaniósł protestacją, donosząc, iż starostwo Uswiadzkie za rok tysiączny siedmsetny osmy tak hyberne, iako szeleżne y czopowe do imści pana administratora na tenezas Uswiadzkiego in toto wydało y nie nie zaległo na starostwie. Poczta w wojewodztwie naszym poniewasz ustawicznie stimulat na postawienia koni, na która tylo szczegulnie nas, braci szlachty, konie zabieraia, bez przemiany, a ichm. panowie administratorowie ichmciow panow magnatow, tak dziedzicznych dobr, iako królewskich, ochronami y exceptiami excusuią się. Pzeto, my, bracia, formando laudum nasze na takowych ichmciow, uprosiliśmy wielmożnego imści pana Samuela Dorohinickiego Kisiela, chorążego y podwoiewodzego Witebskiego, aby wydał ordynans ex vio (vi?) officii sui do ichmciow panow rotmistrzow po parafiach, aby cum mota nobilitate z ruszeniem chorągwi chcieli takich ichmciow, nemine excepto, nie acceptuiąc żadnych ochron y excuzacyi, stimulare ad aequalitatem z nami, aby insimul z dymu dziesięciu na tydzień na przemiane stawili konia. Imć pan Miahł Chrapowicki, chorąży Witebski, na samym trakcie przechodu woysk auxiliarnych y naszych chorągwi, na consistencie przechodzących, ponieważ tak iest zruinowany, że nietylko przez rozeyście chłopow do iednego, ale w samym dworze swoim mendicato musi vivere pane; któremu radzi byśmy ufolgować mogli w tak ciężkich podatkach, partim od auxiliarnych woysk y ukazow niemal codziennych nakazuiących, a teraz z rady Warszawskiej uchwalonych, ale non potestatis nostrae; zaczym, zlecamy ichmciom panom commissarzom naszym, aby na commissiey generalney doniesli takową imści ruinę, instando, aby mógł mieć alleviatą uchwalonych podatkow w swych dymach rozeszłych y cale mógł być uwolniony od podatkow, poniewasz ullatenus żadnemu

podatkowaniu suficere nie może. Na tymże zgromadzeniu naszym, postrzegaiąc porządki, aby w wojewodztwie naszym, propter omnem securitatem, w koźdey parafiey był rotmistrz bene possessionatus et singularis virtutum experientiae, że tedy w Zadunawskiej parafiey imść pan Szczesny z Skrzynna Dunin z tym pożegnał się swiatem, na którym mieyscu rotmistrzostwo dotąd wakuie, condigne zdało się nam laudo conferre y upraszać imści pana Jana Hurka, podstolego Witebskiego, zważaiąc zawieraiącą się u imści patriotow y przodkow swoich virtutem et experientiam wszystkich sperans; przeto, zgodnie imści obrawszy za rosmistrza parafiey Zadunawskiej, upraszamy wielmożnego imści pana Samuela Dorohinickiego Kisiela, chorążego Witebskiego, aby, ex vi officii sui, wydał ordynans do imści pana rotmistrza Zadunawskiej parafiey pro forti executione, z ichmciami pany poborcami, mianowicie imć panem Janem Ostankiewiczem, skarbnikiem Brzeskim, y imć panem Kazimierzem Ambrokiem, podczaszym Witebskim, którzy ichmść, przy imć panu rotmistrzu, delatami swemi poieżdżać y exequi do reszty każdego uchwalonego podatku od tych ichmciow, którzy nie wydali, tenentur; a ten podatek imć pan Ostankiewicz do ichmciow panow komissarow, na trybunał skarbowy obranych, pro viatico et unkosza wniesć, wybrawszy, ichmciom powinien; imć pan Ambrok, z swoiey delaty wybrawszy, ichmciom panom Szapkom, woyskiemu y strażnikowi Witebskim, ośm set złotych, za zaciagniony kredyt od wojewodztwa od ichmciow panow z summy hybernowey, także z szelażnegoy czopowego, oddać winien. Także powierzony kredyt całemu wojewodztwu imści pana Jana Hurka, podstolego, tenże imć pan Ostankiewicz exequi ma przy exequowaniu samego imści pana Kisiela, chorążego, y imści pana rotmistrza. Item podatek na wiel-

możnego imści pana Kisiela chorążego, y imści pana Łukomskiego sędziego ziemskiego, po złotemu uchwalony, tymże ichmciom panom commissarzom, na trybunał, za consensem imści pana chorążego y imści pana sędziego ziemskiego imść pan Ostankiewicz, wybrawszy, tenetur oddać. Ichmciom zaś panom poborcom, pro labore in renitentes przy delatach poenam triplicis paensionis pro solario nakazujemy od złotego, a zwłaszcza od nieposłusznych laudo. Na tymże seymiku protestował się sługa imści pana Jeśmana, kasztelanica, imść pan Szolupa na chorągiew wielmożnego imści pana Tyżynawza, pisarza wielkiego xięstwa Litewskiego, poruczeństwa imści pana Macieia Lebela, o zruinowanie majątności, nazwaney Domanowa, Kokowiaczyna, Dobrynia, w wojewodztwie Witebskim będących, o wybranie summy exte(o)rsive złotych pułtora tysiąca, którą summe aresztuie imść pan Szolupa ichmciom panom poborcom wojewodztwa Witebskiego, inquantum wypadła assignacya od imści pana hetmana w. x. Litto na tę chorągiew. Przy teyże protestaty obstawał imść pan Władysław Zwierzowski, testando, iż w dobrach imści, nazwanych Zaczernica, taż chorągiew extorsive wybrała summy złotych trzysta, zanosząc areszt do tychże ichmościow panow poborców, inquantum by wypadła assignacya na tę chorągiew. I na to zgodnie te nasze laudum, uchwalwszy, z podpisem ręki imści pana dyrektora, od nas uproszonego, imieniem całego wojewodztwa, na seymiku relacyinym, do xiąg grodu Witebskiego podaliśmy. Dan w Witebsku, anno millesimo septingentesimo decimo, die decima nona Augusti. U tego laudum podpis ręki tymi słowy: Imieniem całego wojewodztwa, do tego laudum podpisałem się Samuel Kazimierz z Brusilowa Dorohinicki Kisiel, chorąży y podwojewodzy wojewodztwa Witebskiego, dyrektor seymiku relacyjnego zjazdu War-

szawskiego. Które to laudum, za podaniem do act przez ienerała i-o k. mści wojewodztwa Witebskiego, Jozefa Szydłowskiego, iest do xiąg grodu wojewodztwa Witebskiego wpisane, z których ten wypis, pod pieczęcią wojewodzinską y z podpisem ręki pisarskiej, imści panu Michałowi Chrapowickiemu, chorążemu wojewodztwa Witebskiego, iest wydan. Pisan w Witebsku.

По оп. кн. № об. 1, № ч. 1, л. 416—418.

41.

Предложение того же гетмана заведующему Оршанскими питейными сборами, Мстиславскому стольнику, Пятигорского полка воеводе Троцкого поручику Лендорфу, о томъ, чтобы подать эту за текущий годъ, въ количествѣ 2224 злот., обратилъ онъ на уплату ротѣ поручика Жабки, Пятигорского полка Витебскаго кастеляна Огинскаго. 1710 г. Августа 27.

Aktykacia assignacyey hetmanskicy na zło. 2224.

Roku tysiąc siedmsetnego dziesiątego, msca Augusta dwudziestego siódmego dnia.

Na urzędzie i-o kr. mści grodzkim Witebskim ettc., comparens personaliter, imści pan Franciszek Nieklud, tewartysz y deputat chorogwie Petyhorskiej i. w. imci pana Oginskiego, kasztelana Witebskiego, te assignacy o z rzeczo, w niey wyrażoną, ad acta xiąg grodu Witebskiego podał, w te słowa pisaną: Ludwik Konstanty na Włodawie y Rozance Pocię, hetman wielki w-o x-a L-o, Borciański, Ratynski, Punski etc. starosta, imści panu Lenderffowi, stolnikowi Mscisławskiemu, porucznikowi chorogwi Petyhorskiej i. w. imści pana wojewody Trockiego, administratorowi do podatku czopowego, szeleżnego Orszanskiego, odemnie per plus offerenciam obstałowa-

nemu. Po zaleceniu powolności moiej, wydaione te assignatją, wielce upraszam, ażebyś wm pan z podatku pomienionego, kurrencyi anni praesentis, wypłacić raczył na chorągiew Petyhorsko i. w. imści pana kasztelana Witebskiego, poruczeństwa imści pana Żabki, złotych dwa tysiące dwieście dwadzieście cztery. Która ta moja (assignacya?) czasu kalkulacyi pro persoluta imści panu przyienta będzie. Dan w Lublinie, dnia 16 Iulli 1710. U tey assignacyey, przy pieczęci, podpis ręki tymi słowy: Ludwik Pociey, hetman wielki w-o x-a L-o. Która to ta assignacia, za podaniem oney przez osobę, wyż wyrażoną, iest do akt xiąg grodu Witebskiego przyięta y wpisana.

По оп. кн. № об. 1, № ч. 1, л. 419.

42.

Предложение того же гетмана Поцья комиссарамъ-сборщикамъ установленной Варшавскимъ вальнымъ сеймомъ, 16-злотной подати съ Витебскаго воеводства на 1710 годъ, о томъ, чтобы они подать эту, въ количествѣ 10,000 злот., безъ всякаго отлагательства, въ скорѣйшемъ времени и въ самые первые, назначенные для этого, сроки, уплатили на роту поручика Жабки, Пятигорскаго полка Витебскаго кастеляна Огинскаго, — съ тѣмъ, что уже прежнее предложение его, гетмана, о таковой уплатѣ Пятигорскому полку симъ отмѣняется. 1710 г. Августа 27.

Aktykacya assignaciey hetmanskiey na 10,000 zł.

Roku tysiąc siedmsetnego dziesiątego, msca Augusta dwudziestego siódmego dnia.

Na urzędzie i. k. mści grodz. Witebskim ettc., comparens personaliter, imść pan Franciszek Nieklud, towarzysz y deputat chorogwie Petyhorskiej iasnie wi-

elmożnego imści pana Oginskiego, kasztelana Witebskiego, te assignatją z rzeczą, w niey wyrażono, ad acta xiąg grodu Witebskiego podał, w te słowa pisana: Ludwik Konstanty na Włodawie y Rozance Pociey, hetman w-o x-a L-o, Borcianski, Ratynski, Punski etc. starosta, ichmsem panom commissarzom, poborcom wojewodztwa Witebskiego, do podatku szesnasto-złotowego, z rady walney Warszawskiej, in annum 1710, postanowionego, obranym, moim wielce mści panom y braci. Po zaleceniu powolności moich braterskich, wydaione te moią do wm. imść panow assignacyo, wielce upraszam, abyście wmści panowie z pomienionego podatku, z naypierszych ratt, iako nayprendzey, bez żadney odwłoki, wypłacić raczyli, z wojewodztwa Witebskiego, summe złotych dziesięć tysięcy na chorągiew Petyhorsko iasnie wielmożnego imści pana Oginskiego, kasztelana Witebskiego, poruczeństwa imści pana Żabki. Która summa, za kwitem satisfactionis wyplacona, temporibus calculi pro persoluta (od?) wmść panow przyienta będzie. Insze zas assignacyę na te chorogiew Petyhorsko, do tego podatku wypadłę, kassuie y anihiluie. Dat w Lublinie, 16 Iulli 1710. U tey assignacyey, przy pieczęci, podpis ręki tymi słowy: Ludwik Pociey, hetman w. w-o x-a L-o. Która to ta assignacia, za podaniem oney przez osobę, wysz wyrażoną, iest do xiąg grodu Witebskiego przyienta.

По оп. кн. № об. 1, № ч. 1, л. 419.

(Продолжение въ слѣдующемъ XIX выпускѣ).

olmozego imiei pana Oginskiego, kasztelana Witebskiego, ze zastępnictwa z tegoż, w niej wyrażono, na co
z tego grodu Witebskiego podał, w te słowa pisano: Pod-
ał Komendant na Witebsku y Rozkazem Powszechnym, hetman
w-o z-a I-o, Borzowski, Hutyński, Panski etc. starosta,
ichmian panom cossakom, poborcom województwa
Witebskiego, do podania rozkazów wojewódzkiego, z rąk
wójty Witebskiej, in unum 1710, postanowionego,
obmyśli, inoi wiele inoi panom y pań. Po zalege-
nin powołności inoi hrabskich, wydane to moia do
nin, inie panow zastępnictwa, wiele inoi panom, z rąk
wójty panom z pomienionego podał, z rąk wójty
z rąk inoi jako zastępnictwa, bez żadnej oświady, wy-
phacie przeszli z województwa Witebskiego, stano zle-
tch dzieciec tyż, na chotegów Petyhorsko inie
witebskiego inoi pana Oginskiego, kasztelana Witeb-
skiego, porządkowa inoi pana Kaki, Ktoś inoi
za królewską satysfakcją, wypisano, tempore est
mo personata (od) wnie panow przyjeżdżać inie
na zastępnictwa na to chotegów Petyhorsko, do tego
podatku, wypadło kasnie y inoi. Dat w Janinie
16 Julii 1710. U tej zastępnictwa, przy pieczęci, pod-
pis ręki tyż: Janowie Powszechnym, hetman w-o
z-a I-o. Ktoś to za zastępnictwa, na podanie inoi przy-
moie, w tej wyrażono, jest do zia grodu Witebskiego
wyjeżdżać.

Illo an. N. 00. I. N. r. I. r. 419.

(Protonotariusz XIX wiek)

Изъ отдѣльныхъ документовъ,
хранящихся въ Центральномъ
Архивѣ.

Подлинный циркуляръ іез. провинціала Литовской провинціи, Александра Савицкаго, адресованный на имя ректора Витебской іез. коллегіи. Дошло до свѣдѣнія іез. генерала, что префекты училищъ и учителя наказываютъ учениковъ такъ жестоко, что цѣлая провинція должна красѣть отъ стыда, тѣмъ болѣе, что уже повсюду пронеслась объ этомъ молва, вредящая имени всего ордена, а самые учителя прослыли въ народѣ не профессорами, а ликторами (*non professores, sed lictores*). Даютъ они бѣднымъ школьникамъ по нѣсколько сотъ ударовъ,—и генераль опасается, чтобы и впрямь не случилось убійства. Поэтому, какъ генераломъ, такъ и провинціаломъ, предписываются самыя строгія мѣры къ прекращенію такого зла и къ возстановленію, тѣмъ самымъ, репутаціи ордена, хотя зло это и не искореняется совершенно: „Коли, да не язви,“ (*ut pungat, non lacerat*), говоритъ пров. Савицкій. Напоминается также и прокураторамъ, чтобы не наказывали жестоко своихъ подчиненныхъ и домашнихъ. 1720 года Іюня 20.

Reverende in Christo pater.

P.C.—Cooperit confusio faciem universae provinciae nostrae, quae propter unius alteriusve delictum contra religiosae lenitatis moderamen, in plagarum excessu commissum, erubescere cogitur, audiendo literas, a patre nostro, 16 Martij anno currente, ad me datas, inhumanum castigandi modum vehementer exprobrantes; quorum tenor est talis.

Multum succenseo p. rectoris N. et N. coninventiae, quae quidem impune abire non debuit, quod tam barbarum juventutem corripiendi modum, quo praefecti scholarum et professores plures centenis plagas inflixerunt, dissimulant. Bene rntia vra fecit, ut mihi relatum est, quod authores atrocis flagellationis exemplariter puniverit; melius adhuc fecisset, si eos non modo disciplina publica,

sed etiam incarceratione punivisset; quod sane adhuc executioni dare poterit, si aliunde non facile atrocitati huic cautum videtur. Caeterum ratio vera, ut deinceps in hac provincia similibus excessibus praecavendis consultum erat, etiam ex voluntate nostra (quamvis crederem quemvis facti barbariem abhorrere) interdicat gravissime non modo propria, sed et aliena manu infligendam acerbiorum flagellationem, seu verberationem. Quodsi correctionem delicti qualitas exposcat, hanc moderato et certo ictuum numero circumscribat et non nisi de superioris licentia graviores poenas societatisque nomine non indignam inferri sumat. Si quis vero, indiscreto zelo deinceps abreptus, compertus fuerit plagarum numerum excessisse, disciplina publica plectatur; si vero gravius id egerit, carcere puniatur, ne, ut saepius jam illic contigit, crudelitatis notam incurramus commitamusque ipsi atrocitatis scelus, dum delicta vindicare intendimus. Quae poena si non profecerit, ut infamem hanc a societate notam avertamus, noverint omnes me cupere, eiusmodi saevitiem spirantem et a spiritu societatis, qui charitatis et suavitatis est, alienum hominem, pro dimissione propinquam, equidem executioni dari curabo, si similis, ut nuper in scholis collegij N et nunc N ad me delatis, fuerit plagarum excessus. Nolo pluribus exaggerare, quantum aversor delicti istius gravitatem, quamque instituti nostri, rationi ea, contrarietur, cum credam ipsam atrocitatem per se satis loqui; ac nihil superesse, quam scholarem aliquem etiam interficere, quod certe truculentae coedi proximum est; utinam non fori fuerit consecutum. Nec vacent graviore poena scholarum praefecti et ipsi superiores, si eorum conniventia similis immitis accederit castigatio.

Haec ex epistola admod. rudi patris nostri generalis;

quius obtemperando voluntati, de circumscribendo plagarum numero, quamvis hic pridem jam est circumscriptus, statuo, ne ullus ex magistris et professoribus audeat delinquentibus discipulis plures infligere plagas ultra tres, ad summum ultra quinque, neque licebit illis hunc numerum bis in die aut saepius in hebdomada iterare, ut statutum est a pia memoriae rudi p. Cieiszewski 6 Februarij 1665. Patres praefecti scholarum, pro extraordinaria culpa, quae exclusionem non merebitur, non plures infligant plagarum ictus, quam decem, ad summum quindecim, idque de licentia sui superioris. Quodsi quis ex professoribus sive ex praefectis scholarum hunc plagarum numerum excedere ausus fuerit, plectatur, ex mandato admod. rudi p. nostri, publica disciplina; et si id gravius fecerit, carcere puniatur, sciatque se pro dimissione proponendum. Observo itaque et hortor omnes, tum professores, tum scholarum praefectos, ut non sint nimium in dandis plagis liberales. Studeant conservare nomen societatis, quod hactenus cum laude habuit, satagantque studiosam juventutem regere suavi ratione et propositis potius praemijs ac honoribus, quam poenis. Quodsi delicti qualitas exigat correctionem, haec sit talis, ut pungat, non laceret, neque nimium affligat, ut aboleatur hoc infame et probrosum nomen, quo aliqui, ob atrocitatem in flagellando exercitam nominantur passim non professores, sed lictores.

Eadem occasione intimatur omnibus procuratoribus, tam domesticis, quam praediorum, ne in castigandis subditorum et domesticae familiae delictis exhibeant sese crudeles. Si quis ex ijs in verberando modum et plagarum numerum ducta proportionem excesserit, simili plectatur poena, scilicet publica disciplina, vel, si gravior fuerit excessus, incarceratione praevia secuturae dimissioni.

Illud quoque non solum patribus praefectis scholarum et professoribus, ac magistris, verum etiam omnibus intimandum occurrit, ut nemo, dum ex uno domicilio ad aliud per dispositionem transfertur, audeat secum in comitem viae assumere quempiam sive ex suis discipulis, sive ex alijs studiosis, sive quemcunque alium externum, quocunque fine et praetextu; comitatus enim hujusmodi saepe solet esse obnoxius famae et honori societatis. Si quis secum duxerit comitem viae externum, a superiore, a quo venit, sibi non designatum, puniatur publica disciplina in loco, ad quem veniet.

Epistola haec inscribatur in librum epistolarum provincialium eiusque memoria refricetur singulis annis ad initium studiorum; additum vero pro procuratoribus punctum saepius illis in memoriam revocetur.

Commendo me sanctissimis vntiae vrae sacrificijs.

Varsaviae,
8va Junij 1720.

Reverentiae vrae servus
in Christo
Alexander Sawicki, s. J. mp.

Rndo patri in Chro, patri Stanislao Dybkowski. s. J.
coll. rectori. Vitebsci.

По оп. отд. док. № 5.

44.

Циркуляръ какого-то провинціала Литовской провинці ректорамъ іезуитскихъ коллегій, неизвѣстно когда послѣдовавшій (такъ какъ окончаніе этого циркуляра, судя по ветхости его, истреблено временемъ; только и видно, что писанъ онъ послѣ 1727 г.), въ которомъ излагается предписаніе іезуитскаго генерала объ устраненіи, допускаемыхъ въ іез. кол-

легіяхъ, безпорядковъ, извѣстныхъ генералу изъ полученныхъ имъ свѣдѣній, и предлагаются самыя мѣры къ прекращенію оныхъ. Безпорядки эти слѣдующіе: ректоры коллегій—одни притѣняются консульторовъ и другихъ лицъ за доносы генералу о самыхъ безпорядкахъ, другіе крайне скудно содержатъ своихъ подчиненныхъ, третіе же, напротивъ, слишкомъ уже щедры и поощряютъ пьянство; іезуиты, получая откуда либо деньги, не только не представляютъ ихъ настоятелю, но еще отдаютъ въ ростъ, а также, вопреки давнему обычаю и къ увеличенію излишнихъ расходовъ, носятъ зимнія шапки съ широкою, дорогою, бобровою опушкою, а прокураторы, въ отсутствіи своемъ изъ коллегій, ведутъ жизнь безконтрольную и позволяютъ себѣ развѣзжаться по разнымъ отдаленнымъ мѣстамъ.

Reverende in Christo pater.

P.C.—Pro patera circa filios suos sollicitudine admodum rndus pater noster generalis quae per provinciam nostram in communi corrigenda desiderat, ea ipsis terminis Romanae epistolae, 12 Aprilis anno 1727 ad me datae, rntiae vae fideliter communico in hunc sensum.

Querelae magis universales sunt, quod consultores et alij, qui suspecti sunt de occurrentibus defectibus ad nos perscriptis, varijs praetextibus vexentur a superioribus, nec satis sanctum habeant nonnulli commercium, quod per literas nobiscum intercedit; rectores aliqui, longiori praesertim annorum serie gubernantes, non satis paterne agant cum subditis, alij necessitatibus suorum non prospiciant, ut deberent, et ferant, ut ex privato peculio, in grave paupertatis et vitae communis praejudicium, curent, aut ab amicis procurent vestimenta et alia; aliqui e contra in potu nimium suis indulgent, ac in universum, fertur, quantitas ac mensura potus extraordinarij ita aucta, ut pro juventute nostro nimia videatur; quod limbi, seu margines pileorum hyemalium ex pellibus castorum, contra veterem consuetudinem, cum sumptuum incremento, nimis largi ac lati inducti sint; aliqui pecunias, unde unde acceptas, non solum non deponant apud superiorem, sed etiam ad censum

elocent. Procuratores etiam annos integros sine omni socio et teste vitae agant in pagis remotioribus, passim itinera plurium dierum, etiam a coadjutoribus sine comite, institui permittantur. Singula certe ejusmodi sunt, ut non solum sollicitudinem nostram, sed etiam quamvis diligentissimam operam rae vae mereantur. Quare vehementer desidero, ut illam impendat, atque ad hoc pp. lectores . . . lis nostris hortetur.

Prae primis vero gravissime ijs commendari cupio, ut nullo signo sibi displicere ostendant, minus impedire praesumant subditorum liberum ad nos recursum, maxime cum securi esse possint, quod etiam delatis auris altera, et si in aliquo rei forent, emendatis, paternae quoque benevolentiae nostrae favor integer servetur; secus certe compelleremur ad severiora remedia adhibenda. Demum cum ad nos, sive ex officio, sive alia de causa, scribentibus contingat varios errores, non absque notabili nostro, curiae et archivi incommodo, admitti, ordinare visum est, ut epla de ratione scribendi, ad provincias missa 1709 14 7bris, cum illis, quae post calendarum anni publice super mensam praelegi solent, pro refricanda praescriptorum memoria, quot annis praelegantur, illius deinde exemplar una cum charte, qua ad nos scribendum est, forma apud praefectos spiritus vel monitores, ad quos obsignandae literae ferri solent, asservetur. Illorum porro erit praescriptorum observantia, quantum sine lectione literarum fieri potest invigilare, errantes admonere, restitutis etiam literis dirigere, aut, si facile possint, errores supplere. Cupimus praeterea iisdem commendari ut non solum tempestive consultores de scribendis mense Januario ad nos literis, sed etiam de accomodanda informatione sua, ordin. general. cap. X et alibi explicatis, diserte admoneant id, quod toties commendatur, semper tamen ab aliquibus negligitur. Hactenus literae Romanae.

Cum autem adm. r. p. n. me obliget, ut pro corrigendis, supra relatis, defectibus opportuna remedia provideam, ex sensu rr. pp. consultorum provinciae statuo sequentia, seu potius ex antiquioribus ordinationibus innovo jam saepius statuta et praescripta.

1-mo. Ut sub gravibus poenis neque ipsi superiores, neque quicumque alij nostri eos praesumant vexare aut quocumque modo vel praetextu carpere, quos supponunt pro corrigendis defectibus fecisse, aut facere recursum ad adm. r. p. n. murum semper pro defensione regulae delationis opposuerunt sese superiores nostri, juxta mentem instituti sentientes, et ra va parem zelum exerceat in defendenda eadem regula, a qua integritas et nitor nostrae societatis plurimum dependet; commendandum tamen aliquibus delatoribus judicavi, ne fingant se pro delatione vexari, quando ob defectus suos juste a superioribus corripuntur, aut, pro ut ipsi optant, ad speciosa officia non promoventur propter ipsorummet ineptitudinem et inhabilitatem, aut quando ipsis petentibus ea denegantur, quae concedi per regulas religiositatis et leges societatis prohibentur; ex talibus enim motivis proveniunt . . . delationes, seu potius injustae querelae, in curiae nostrae Romanae fidem non inveniunt, imo ipsum scriptorem suum accusant.

2-do. Pro ijs superioribus, qui dicuntur non satis paterne cum suis subditis agere, innovo ea, quae sunt praescripta in encyclica provinciali, 12 8bris 1722 per provinciam missa; pro illis vero superioribus, qui dicuntur non prospicere suorum subditorum necessitatibus, revoco in memoriam epla de charitate superiorum erga subditos, a p. n. Ioanne Paulo Oliva, 23 Martij 1675, datam, item ejusdem eplam, 2 Maij 1676 scriptam, qua superioribus commendatur, ut suis subditis omnia necessaria in charitate provideant.

3-tio. Ne crudeli charitte aliqui superiores exuberantes in profusam liberalittem . . . tius obsint, qui prosint suis subditis eorum valitudinem viciand . . . et intemperantem usum potus extraordinarij, innovo ordinat . . . de potu extraordinario, non nisi bis in hebdomadam . . .

По оп. отд. док. № 5.

45.

Подлинный циркуляръ іезуитскаго провинціала Литовской провинціи, Франца Ретца, адресованный на имя ректора Витебской іезуитской коллегии. Отъ имени іезуитскаго генерала, препровождаются, для объявленія въ коллегии, постановленія послѣдней генеральной конгрегации, касающіяся, преимущественно, обязательной для Іезуита, нищеты, и предлагается ректору, какъ и всѣмъ настоятелямъ вообще, не только собственнымъ ихъ примѣромъ, убѣжденіями и наказаніями, но и отеческою любовію располагать братію къ нищетѣ, не простирая, однакожъ, любви своей до преступной слабости. Притомъ, подъ видомъ водворенія монашеской нищеты, не злоупотреблять денежными вкладами Іезуитовъ и сторонними приношеніями. — На письмѣ этомъ имѣется сдѣланная Іезуитомъ Георгіемъ Барщомъ приписка приказа генерала о томъ, чтобы въ іезуитскій орденъ не въ какомъ случаѣ не были принимаемы лица съ физическими и умственными недостатками; чтобы устранено было также домогательство нѣкоторыхъ изъ меньшей и старшей братіи на счетъ приобрѣтенія разныхъ дорогихъ утварныхъ вещей, равно какъ и помѣшеніе нѣкоторыми коадьюторами своихъ денежныхъ вкладовъ внѣ монастыря, изъ процентовъ, и проч. Въ случаѣ же возобновленія сейма, рекомендуется, для умиловленія Бога, читать литаніи Іисусу и Пресвятой Дѣвѣ. 1732 г. Іюля 12 и Октября 20.

Reverende in Christo pater.

Communico vntiae vstrae literas adm. r. p. nostri, quae vntia vra curet ad mensam legi et in librum epistolarum generalium inscribi. Porro decreta, quae hic

specificantur, sunt reimpressa in typographia Vilnensi, unde per occasionem aliquot exemplaria curentur, ut et pp. cc. habeant.

Reverende in Xto pater.

P.C.—Inter alia, quae ab ultima congregatione generali sapienter sancita fuerunt, illud insignem societati nostrae utilitatem allaturum videtur, quod decreto 28 mihi perficiendum commendavit, ut scilicet praecipua congregationum generalium decreta seligerentur, quae annis singulis una cum monitis generalibus publice praelegi debeant. Ego voluntate congregationis, ut par erat, obsecutus adhibito etiam pp. assistentium consilio, illa praecipue decreta seligi curavi, quae et majoris momenti visa sunt, et quorum notitiam ac memoriam nostris revocari ad religosam disciplinam conservandam magis necessarium in Domino judicavi. Ea nunc typis impressa rae vae transmitto, toti provinciae cummunicanda et statis temporibus publice legenda.

Sicuti vero defectus, qui contra tam salutaria decreta alicubi forsitan irrepserant, magnam partem tribui facile possunt non satis exacte eorum notitiae. Ita de religiosa nostrorum virtute omnino confido fore, ut omni studio observare contentur ea, quae a societate universa pro communi suo bono statuta fuisse, deinceps ignorare non poterunt.

Superiorum imprimis munus exigit, ut non solum exemplo, vigilantia, monitionibus et, ubi opus erit, poenis exacte omnia observari procurent, sed etiam paterna charitate et discretione subditis observationem facilem ac svavem reddere contentur, in ijs praecipue, quae ad paupertatis puritatem conservandam decreta sunt. Hunc ergo in finem superioribus omnibus graviis-

sime commendatum cupio, ut quam vigiles intentique esse debent ad vitam communem inter nostros conservandam, tam solliciti sint in providendis et liberales in ijs omnibus suppeditandis, quae ad illam pertinent, ut in auscultandis suorum necessitatibus sese benignos et in dandis facultatibus, quae, salvâ disciplinae ac sanctae paupertatis integritate, concedi possunt, faciles potius quam duros exhibeant. In tractandis deinde nostrorum depositis ac pensionibus (si quae collegio suo adscriptae sint) atque eleemosynis, quae nonnunquam occasione ministeriorum nostris offeruntur, ita se gerant, ut nullam subditis occasionem relinquant suspicandi ac conquerendi, paupertatis zelum a superiore obtendi, re ipsa autem cupiditati indulgeri majoremque utilitatis rationem haberi. Verum haec non ita accipi vellem, ut propterea isti licitum sibi existiment subditis indulgere ac per mittere ea, quae legibus nostris ac religiosae disciplinae adversa aut parum conformia sunt; hujusmodi enim nimia indulgentia ac facilitas aequ. vel magis etiam improbanda foret, utpote, quae non vera ac paterna charitas, sed defectus potius est ordinatae charitatis, quae verum societatis ac subditorum bonum, quod in legum nostrarum custodia praecipue consistit, spectare imprimis debet.

Multo etiam minus vellem, ut ex his, quae superioribus commendata sunt, alij occasionem arripiant, vel ea postulandi, quae sine religiosae disciplinae detrimento concedi vix possunt, vel de superioribus conquerendi, si eos minus quam vellent sibi indulgentes experiantur. Id potius unice desidero ac Deum precor, ut omnes proprio imprimis perfectionis studio, deinde superiorum paterna ac prudenti charitate ad legum nostrarum custodiam efficaciter simul ac svaviter incitentur. Reverentia vra curet, ut haec in omnium notitiam veniant,

meque in sanctissimis sacrificijs suis Deo commendet. Romae, 12 Julij 1732.

Reverentiae vestrae servus in Christo Franciscus Retz.

Idem adm. rndus p. n., in datis ab urbe, 6 septembris 1732, sequentia commendat.

1-o. In delectu candidatorum nulli omnino industriae attentionique parcatur, ne corpore aut animo viciati suscipiantur, cum damno provinciae vix reparabili, neque aliud ferme caput in visitatione domiciliorum esse putat, quam conscientias promotorum, qui deliberationem talium juvenum dirigunt, et magistrorum magis onerari oporteat, quam praesens sit.

2-do. Animadversum est a multis, praesertim junioribus et fratribus conquiri plura paupertati sanctae valde adversa, ut horologia rotata vel affabre facta, lectisternia exquisitiora, aliaque utensilia majoris pretij; imo non deesse a coadjutoribus quosdam, qui sua deposita pecuniana ad censum elocent; quo quidem genere quaestus non video, quid apertius cum voto religiosae paupertatis pugnare queat; existimo autem prompto remedio circa praedicta, si usquam alias opus esse. Licebit proinde in ejusmodi transgressores quamprimum inquirere et sui tempore, quae amuleta in his malis adhibita fuerint, me edocere.

3-tio. Commendatur impense pp. superioribus, ut epistolam p. m. patris nri Michaelis Angeli Tamburini, scriptam ad universam societatem die 17 9bris 1706, quae incipit, inter ea aliquoties in annum tum in consultationibus, tum etiam publice ad mensam legi curent, et quidem vernaculâ lingvâ translatam, nam, ut in eadem epistola praescribitur, adm. r. p. n. modernus

specialiter vult informari, quomodo constitutae sint domus, quoad singula capita, in eadem epistola enumerata.

Haec epistola cum adjunctis omnibus per relectionem ad mensam communicetur et in librum consuetum inscribatur. Comendo me sanctissimis sacrificijs.

Vilnae, 20 Octobris 1732.

PS. Si comitia regni ressumuntur, ut fama fert, in Januario, etiam litaniae Nne Jusu et Bssimae reassumantur ad placandam Divinam Majestatem.

Rndo patri in Chto, patri Joanni Illinicz, soc. Jesu collegij rectori.

Vitebsci.

По оп. отд. док. № 5.

46.

Подлинный циркуляръ іез. провинціала Лит. провинціи, Владислава Деукши, настоятелямъ всѣхъ іез. монастырей, въ которомъ преподаются правила, касающіяся внутренней монастырской жизни іезуитовъ и проч. Между прочимъ, предписывается: Въ часы приготовленія къ причащенію, читая приготовительныя молитвы, стараться придать выраженію своего лица, глазамъ и рукамъ смиренный видъ, соответственный внутреннему религиозному настроенію. Для усвоенія меньшею братією вида смиренія, читать ежегодно въ извѣстное время, въ трапезѣ, нѣсколько главъ изъ сочиненій Іезуита Николая Ланциція, о наружномъ видѣ. Въ виду часто повторяющихся случаевъ оставленія многими іезуитскаго ордена, читать въ общей трапезѣ посланіе Іезуита Бохена о причинахъ и коренныхъ началахъ такихъ явленій, а оставляющихъ орденъ и притомъ для поступленія въ духовное же званіе считать отступниками. При приѣмѣ желающихъ по-

ступить въ іез. орденъ, строго испытывать ихъ какъ въ умственномъ и нравственномъ отношеніи, такъ и особенно въ отношеніи препятствующихъ принятію въ орденъ причинъ, возникающихъ наиболѣе изъ происхожденія такихъ кандидатовъ, не говоря уже о іудействѣ, магометанствѣ и проч., равно изъ обязательныхъ отношеній крѣпостнаго состоянія, а также изъ наслѣдственныхъ болѣзней, между коими первое мѣсто занимаютъ умопомѣшательство и колтунъ. Примѣнять почаше мѣры публичнаго наказанія, чтобы постепенно приучить братію, особенно младшую, къ сноровкѣ съ монашескою дисциплиной. Духовнику разрѣшать сомнительные случаи а) совѣсти братію еженедѣльно и записывать ихъ въ особую книгу, представляемую ежегодно, на ревизію, провинціалу при посѣщеніи имъ монастыря. Съ натурами слабыми не обращаться жестоко; впрочемъ, по правилу св. Франциска Борджіо, принимать мѣры строгости, на сколько это можетъ понести. Всячески принимать мѣры къ воздержанію отъ пьянства, хотя выпивать по положенію и не воспрещается, особенно во времена угощеній и въ другихъ уважительныхъ случаяхъ, когда можно выпить и лишнее. Когда замѣченъ будетъ какой либо изъянъ въ свѣстныхъ припасахъ или напиткахъ, то предъ посторонними людьми, изъ-за этого, шума не поднимать, во избѣжаніе соблазна меньшею братію и изъ опасенія отстранить благотворителей монастыря. Изъ предметовъ преподаванія въ училищахъ особенное вниманіе обращать на ариметику и чистописаніе, какъ на предметы особенной важности. Схоластикамъ сочиненій за другихъ не писать, тѣмъ болѣе для чтенія ихъ предъ публикой, къ обману настоятеля и всего ордена. Въ домашнемъ театрѣ однихъ и тѣхъ же пьесъ не ставить, во избѣжаніе скуки и критики зрителей, къ подрыву славы іез. училищъ, и притомъ въ самыхъ пьесахъ избѣгать всякихъ колкостей, оскорбительныхъ и извительныхъ выраженій. Денегъ ни у братіи, ни у постороннихъ безъ вѣдома настоятеля не занимать. Наказанныхъ настоятелемъ публично—не укорять, подѣ страхомъ соответственнаго наказанія. Прокураторамъ имѣній въ своихъ помѣщеніяхъ женщинъ не держать, да и жить имъ, прок., между собою совѣстно, тѣмъ болѣе въ имѣніяхъ, отдаленныхъ отъ монастыря. Префекту еженедѣльно говорить катихизическія поученія братіи и читать распоряженія, касающіяся прокураторовъ имѣній и свѣтскихъ коадьюторовъ. Никому жестоко не драться. б) 1736 г. Ноября 27.

Rude in Christo pater.

P. C. (Миръ Христовъ).

Sub tempus gemini provincialatûs mej per varia domicilia hujus provinciae in libris memorialium spar-

а) Casus, случай, казусъ,—откуда іезуитская казуистика.

б) Видно,—трудно было ихъ исправить.

sim scriptas varias ordinationes tum Româ missas, tum intra provinciam formatas, ut earum aliquas, usui communi deservientes, communes toti provinciae faciam, eas cum delectu collectas ac in praesentem encyclicam transcriptas, omnibus domiciliorum nostrorum praesidibus communico.

1-mo. Magistri, scholastici, et ff. coadiutores temporales in omnibus domicilijs nostris habeant designatum locum, ad quem, tam pro meditatione, quam pro lectione, libri spirituales et punctorum pro meditatione conveniant, tempore quoque vacationum et tractionum pro mgris et scholasticis habeatur lectio per quadrantem, tum punctorum pro meditatione, tum libri spirituales, et constet superiori, quod omnes etiam in praediis meditationem absolverint.

2-do. Ne fratres coadjutores temporales, cum detrimento spiritus religiosi, imo etiam subinde cum ruina vocationis suae, defraudentur in tempore, meditationi designato, nunquam permittantur tempore meditationis aliquid aliud agere, aut in civitatem excurrere, sed eo tempore, in occurrentibus necessitatibus, famulorum externorum opera adhibeatur; aut si negotium tale fuerit, quod commode per externum expediri non possit, nec moram res patiatur, tunc potius p. minister illud expediat et frater ab oratione sua non abstrahatur.

3-tio. Tempore s. communionis a nostris non recitetur Corona Mariana, sed fiat praeparatio ad suscipiendum devote sacratissimum Corpus Xti vel per mentalem, vel ex libro praelectam orationem; ad eam autem modestiam vultus, oculi et manus componantur, ut ex externa corporis compositione eluceat interna animae devotio. Secus facientes subminister observet et fideliter deferat superiori.

4-to. Siquidem prima est commendatio boni religiosi a virtute modestiae, ad promovendam illam in nostris junioribus singulis annis ante primam renovationem votorum ad mensam publicam ex opusculis spiritualibus r. p. Nicolai Lancicij, Tom. 1, opusculo 2, de externa corporis compositione, hominibus spiritualibus necessaria, praelegatur caput 1 et 11 et sequentes usque ad finem ejusdem opusculi. Exacte quoque observentur regulae urbanitatis, praesertim ad mensam: ne nostri cubitis manibus innixi comedant aut bibant; ne armata cultro manu cib . . . ori ungerant; ne potum aut cibum sumentes oculis per refectoryum vagentur; ne plenis buccis avidae aut sonore manducent; ne pulvere tabaci inter comedendum utantur, multo magis alios tractent; ne mappas aut mappulas abstersione manuum, juscule aut pingvedine madidarum, maculent etc.

5-to. Ut satisfiat antiquae consuetudini societatis nostrae et recentissimae ordinationi, a r. p. n. generalis 20 Augusti anno 1735 ex urbe in nostram provinciam missae, nemo a nostris in praedio aliquo exercitia spiritualia absolvat, sed in ipso collegio huic sacrae ascensi vacet.

6-to. Ut frequenter occurrentibus dimissionibus e soctte modus ponatur, singulis annis ante primam renovationem votorum ad publicam mensam legatur et executioni mandetur epla p. Pauli Bochen, provincialis, de causis et radicibus dimissionis: eadem epla a patre praefecto spiritus ff. coadjutoribus temporalibus in catechismo subinde explicetur.

7-mo. Si qui in posterum e nostris ultro extorquere conati fuerint dimissionem e soctte, illis per superiores aut confessarios suos intimetur declaratio, a r. p. n. generalis 3 Maij anno 1727 in provinciam nostram mis-

sa. Ob difficultatem secundi voti servandi, dimissionem extoquentibus dicatur: quodsi post dimissionem statim ad sacerdotium vel idem votum annexum habentem statum transierint, societatem contra eos tanquam veros apostatas acturam, utpote ejdem adhuc ligatos, nec non sub conditione si allata causa, veritate sua innitatur (quod in tali casu contrarium manifeste evincitur) e religione nostra manu missos fuisse. Quae declaratio a. r. p. nri ut fortius teneat leves animos antequam ex causa incontinentiae expetentes dimissionem a soctte manu mittantur, accipienda est ab illis in scripto cautio, qua contestentur se consulendo saluti suae aeternae non suscepturos sacerdotium, sed alium statum convenientem naturae suae electuros, prout causa pro dimissione allegata exigit.

8-vo. Patres in promovendis ad socttem candidatis sint soctti fideles in examinandis suis prozelitis accurati et diligentes, nec ullum ad socttem promoveant, nisi de cujusque constantia in vocatione, idoneitate in tentis, integritate in moribus illis certo constiterit; dum vero illos examinant, de impedimentis, praesertim originis praeter Iudaismum, Saracenismum etc. inquirant, etiam an non ex ratione servilis nascendi conditionis sint obligati alicui domino, qui eos ex religione posset repetere, cum confusione eorundem et dedecore socttis nostrae. Inquirant etiam diligenter de haereditarijs morbis parentum, praesertim insaniae et enormis plicae in erinibus.

9-no. Poenitentiae publicae frequentius dentur, ut nostri, praesertim juniores, sensim assvescant svave jugum religiosae disciplinae patienter ferre et ut experimentum praescribendis informationibus in ordine ad professionem capiatur, qualiter et quo quisque animo poenitentias sibi impositas suscipiat.

10-mo. Ad promovendam efficacius executionem ordinationum de resolutione casuum conscientiae, singulis hebdomadis instituenda, p. minister in speciali libello, ad id comparato, annotet mensem et diem resoluti casus et si qua hebdomada non impedita hujusmodi conferentiae ommissae fuerint, causam ejus omissionis non negligat annotare in eodem libello, quem p. provinciali singulis annis sub tempus visitationis collegij praesentabit.

11-mo. Nostri, memores s. paupertatis, ita reculas suas moderentur, ut, cum ex dispositione superiorum alio discendum erit, in unum currum se et sarcinulas suas commode colligere possint; superflua autem onera per p. ministrum pro usibus domus tollantur; nec attendatur ad facultates provincialium, tanquam subreptitias, si quas forsitan pro superfluis rebus exhibuerint, quia provinciales, qui sunt custodes religiosae paupertatis, prudenter supponuntur nolle conscientiam suam onerare alienis sarcinulis, concedendo pro illis rebus facultatem, pro quibus concedendis non habent potestatem.

12-mo. Cum p. Diertins, vis. hujus provinciae, impense commendaverit nostris superioribus, ut materna viscera erga infirmos gerant, p. praefectus sanitatis diligenter attendat, ne in aliquo provida charitas desit quo ad necessitatem et commoditatem infirmorum confratrum nostrorum. Non erit tamen contra istam ordinationem et ordinatam charitatem, si moderate ac prudenter executioni mandetur ordinatio s. Francisci Borgiae, facta anno 1565: expedit meduum monere, ut quantum dispositio infirmi patiatur; quo ad victum, proscribat semper viliora.

13-tio. Ordinatio p. Diertins, vis., de potu extraordinario, non nisi bis in hebdomada, idque solito tempore

et ad mensam dando, seriae executioni mandetur, ita jubente a. r. p. n. generali in datis 13 Aprilis anno 1726; intra unam autem diem, praeter unum vitrum potûs extraordinarij concedendi alicuj e nostris neque ipse superior habet potestatem, nisi diebus tractationum aut svadente uliquâ justâ causâ, idque rarissime.

14-to. Conficiatur singularis libellus singulis annis in visitatione r. p. provinciali exhibendus, in quo p. minister fideliter annotet nomina illorum nostrorum, qui crematum saepius bibunt et potum extraordinarium extra consveta tempora requirunt; qua autem die aliquis e nostris crematum biberit, illi eadem die aliquis extraordinarius potus non concedatur.

15-to. Si quis e nostris impertinenter famulum domesticum aut alium externum ipse percusserit, aut per alium percuti curaverit, publicâ disciplinâ per psalmum Miserere puniatur; quod si vero confratri suo violentas manus intulerit aut alio modo eum in corpore laeserit, statim includatur, pro excommunicato declaretur, et de ejus tam enormi excessu et inclusione quantocius significetur a. p. r. n. generali. Seriae quoque executioni mandetur ordinatio d. r. p. n. generalis Angeli Michaelis Tamburini, in istam provinciam missa 26 Martij anno 1720, ut, si quis e nostris compertus fuerit in plagarum numero excessisse, publicâ disciplinâ puniatur, etsi gravus egerit, carcere includatur.

16-to. Si quis in cibo aut potu interdum defectus obrepserit, non murmuretur coram personis privatis et impertinentibus, sed modeste proponatur ej, ad quem de jure et officio spectat hujusmodi defectus corrigere. Talia namque murmura, praesertim a senioribus facta, et scandalizant juniores, et solent obstruere fontem gratiarum divinarum, quae per ordinarios proventus aut

per eleemosinas benefactorum in religiosam domum influere possent.

17-mo. Ne altaria fumo inficiantur et ne statuae et circumferentiae altarium appositione scalarum detruncantur; tempore Sacrorum Rotate in adventu Domini, in altaribus altiore loco non exponantur candelae ex saevo factae, neque lampades.

18-vo. Quia Author naturae satis elegantem nativum colorem cerae indidit et viridis ex grispanno color candelis, superfusus ardendo, linteamina altaris notabiliter maculat et caput celebrantis non leviter afficit, posthac candelae in altaribus exponendae non perfundantur grispanno aut alio colore; pro majoribus tamen solemnitatibus possunt inspergi aureis aut argenteis floribus.

19-no. Ne tempus quadragesimale, aptissimum pro studijs literarum, minus utiliter consumatur in praeparatione et exhibitione dramatum, ex voluntate a. r. p. n. generalis omnes exhibitiones theatrales, quadragesimali tempore antea produci solitae, tolluntur, et statuitur, ut posthac, loco illarum, de passione Domini professor rhetorices orationem et professor poeseos poema aut arias elegias per suos discipulos in s. hebdomada declamari faciat; si autem idem sit simul professor rhetorices et poeseos, alterutrum ex his producat.

20-mo. Ne otiis scholasticorum nostrorum et deceptioni superiorum, imo fraudi ipsius socttis, praebeat occasio, severissime inhibetur, ne unus pro alio orationem sive concionem aut carmina componat, sed quisque, secundum mensuram talenti, sibi a Deo concessi, operando, proprij ingenij partum in publicum producat, nec audeat, more corniculae, alienis plumis comptus in publico apparere.

21-mo. Multis ordinationibus et memorialibus inti-

mata p. praefecto inferiorum scholarum executio suae regulae de visitandis bis in mensem scholis et audientis exercitationibus scholasticis; ut exactius in posterum instituatur, posthac p. praefectus in speciali libello connotet menses et dies visitationum scholasticarum, a se factarum, et eundem libellum singulis annis in visitatione domus r. p. provinciali praesentet.

22-do. Cum arithmeticae peritia ac boni et correcti characteris formatio summopere sit necessaria juventuti scholasticae, commendatur professoribus classium, ut diligenter incumbant in horum instructionem et exercitium, quod ut efficacius instituatur, p. praefectus scholarum serio invigilabit et singulis mensibus praesidem domus informabit de exacto aut remisso hujusmodi studio, ut ille magistros negligentiores circa commendatum sibi exercitium etiam publicis poenitentij compellat ad satisfaciendum praesenti ordinationi.

23-tio. Invaluit in quibusdam nostris humaniorum literarum professoribus segnis desidia, ut, parcentes labori suo, absoluta et saepius producta, idque subinde in eodem theatro reproducant intermedia, cum non levi confusione scitis, quod externi auditores aliquando dicant se haec intermedia aliquoties audivisse, imo subinde corrigant aberrantem actorem. Obligatur p. praefectus cum pp. revisoribus, ut serio invigilet, ne posthac hujusmodi crambe in nostris theatris recoquatur, cum dedecore scholarum nostrarum. Nullum autem intermedium publice in theatro producat, quod non prius revisum et approbatum fuerit a revisoribus, qui accurate invigilabunt, ne aliquid punctivum, offensivum aut laesurum charitatis in ludieris ponatur.

24-to. Superiores locales, juxta praescriptam methodum, accurate scribant informationes de personis suae

domus in ordine ad futuram dispositionem personarum provinciae, et tempestive eas mittant ad. r. p. provincialem.

25-to. Saepius nostris inculcetur et ad executionem fortiter promoveatur Congr. Gen. decretum XVIII, quo in virtute s. obedientiae nostris praecipitur, ne pro se aut pro alijs sine expressa facultate superioris ab ullo externo mutuo pecunia accipiant; eadem facultas pro accipiendo etiam a nostris mutuo semper a superiore petenda, ex obligatione voti paupertatis.

26-to. Si quis delictum, a superiore publica poenitentia correctum, alteri exprobraverit, poena talionis indispensabiliter puniatur.

27-mo. Fortissime urgendum, ut a procuratoribus praediorum sacrosancte observetur ordinatio p. Ludovici Massella, vis., anno 1591 facta, quâ praecipitur, ne intra septa domorum, in quibus ipsi procuratores nostri habitare consueverunt, ullae foeminae permittantur. Jisdem procuratoribus severissime prohibetur, ne ad obsequia habitationis suae foeminas admittant, sed famulorum necessariâ operâ utantur; quantum fieri autem potest, curent pp. superiores, ut procuratores nostri semper associati in praedijs, praesertim a collegio remotioribus, maneant.

28-vo. P. praefectus spiritus singulis septimanis dicat cathechismum pro fratribus, iisdemque subinde, cathechismi loco, prolegat et explicat ordinationes ac memorialia, convenientia statum procuratorum praedialium et ff. coadjutorum temporalium ad eorumque seriam executionem hortetur adductis causis, propter quas hujusmodi leges sunt latae.

29-no. Ordinatio a. r. p. n. generalis 24 7bris anno 1716 et 28 Januarij anno 1719, de cavendo a nostris

ingressu in interiorem portam monasterij sanctimonialium, ubi in coacubiculo viri et foeminae simul recipiuntur, seriae executioni mandetur, excepta causa infirmitatis alicujus ex sanctimonialibus, quam pro audienda confessione in intimiori parte monasterij adire licebit, servata tamen solennitate, in sacris canonibus praescripta.

Horum executionem pro ratione cujusque domicilij nostri a pp. praesidibus promoveri cupio; deinde me sanctissimis sacrificijs commendo

reverentiae vestrae humilis
in Christo servus,

Ladislaus Dauksza, s. J.

Epistola ista ad publicam mensam omnibus nostris communicetur, deinde libro epistolarum provincialium inscribatur.

Die 27 9mbris
1736.

По оп. отд. док. № 5.

47.

Подлинный циркуляръ іез. провинціала Лит. провинціи, Владислава Даукши, полученный, очевидно, настоятелемъ Витебской іез. коллегіи. Извѣщая о предстоящей провинціальной конгрегаціи на предметъ выбора прокуратора, для своевременнаго отправленія его, въ 1737 г., въ Римъ, и назначая мѣстомъ ея іез. профессиональный домъ въ Вильнѣ, а срокомъ 24-е Іюня того года, провинціаль предлагаетъ настоятелямъ, между прочимъ: изготовить, по указываемой формѣ, и представить лично въ конгрегацію три вѣдомости, изъ коихъ въ 1-й должны быть поименованы самъ настоятель, потомъ, въ алфавитномъ порядкѣ, братія монастыря, дѣла сcholastici учащіе и учащіеся и, наконецъ, свѣтскіе коадьюторы,

съ точнымъ обозначеніемъ ихъ именъ и фамилій, родины, здоровья, возраста, времени вступленія въ іез. орденъ, рода и времени занятій до и послѣ вступленія въ орденъ, какія кто гдѣ и сколько времени слушалъ науки, въ какихъ и сколько времени состоялъ должностяхъ, профессъ-ли 4 обѣтовъ, или же духовный коадьюторъ, когда заявилъ желаніе свое поступить въ орденъ или далъ уже публичные обѣты, имѣетъ ли и какую ученую степень и какими языками владѣетъ; во 2-й,—такъ же въ алфавитномъ порядкѣ, противъ каждого лица должна быть аттестація настоятеля о способностяхъ каждого, благоразуміи, опытности, успѣхахъ въ наукахъ, тѣлосложеніи и особенной способности къ той или другой дѣятельности въ орденѣ; причемъ, оставить мѣсто и для аттестація провинціала о самомъ настоятелѣ, а 3-я—объ имуществѣ и доходахъ монастыря. Кромѣ того,—вѣдомость, за время 1730—1736 г. включительно, о ежегодномъ ходѣ наукъ, о содержавшихся на монастырскомъ иждивеніи лицахъ и библіотекѣ; также—историческую записку о монастырѣ и вѣдомость объ умершихъ въ немъ, съ показаніемъ времени смерти каждого покойнаго, должности, какую проходилъ, какія издалъ книги, какую степень занималъ въ орденѣ, какими отличился подвигами, и вообще всего того, что только заслуживаетъ вниманія и примѣчанія. Сверхъ того,—представить въ конгрегацію новыя, какія имѣются, привилегіи или особенной важности сдѣлки, для отсылки въ Римъ, чрезъ прокуратора, а равно контрибуцію, какая со времени послѣдней конгрегаціи не представлена еще въ провинціальную казну, независимо отъ запаса на пополненіе расходовъ по случаю означенной поѣздки настоятеля на конгрегацію въ Вильну; не забыть также сдѣлать приношеніе Риму, какъ знакъ и мѣрило своей преданности и щедрости. Слишкомъ большой свиты, коадьюторовъ и прозелитовъ съ собой не брать, а экипажамъ и лошадямъ своимъ дать видъ монашескій и соотвѣтственный обѣту нищеты и проч. Въ P. S. же поручаетъ молиться за бѣдствующее отечество. 1737 г.

Reverende in Xto pater.

P. C.—Accepta intimatione ab admodum reverendo patre nostro, in datis ad me 15 Xbris anni proxime elapsi 1736, de indicenda congregatione provinciali ad eligendum procuratorem, Romam pro tempore solito hoc anno mittendum, ex praescripto formulae congregationis provincialis cap. 1 § 2, collata re cum consultoribus et patribus antiquioribus, hic praesentibus, qui jus suffragij habent, eam praesentibus indico, locum autem ejdem, ex sententia eorundem designo domum professam

Vilnensem, tempus vero ad conveniendum 24 Junij anni currentis decerno. Porro, antequam vestra reverentia ad congregationem provincialem proficiscatur, fiant sequentia:

1-mo. Accipiat vra rntia, ut praescribit formula congregationis prov. § 14 cap. 2, informationem ab ijs, quos ex suis domesticis de rebus tractandis bene sentire judicabit (alijs interim non prohibitis, quo minus ea, quae volunt privato nomine, vel consultoribus offerre, vel ad congregationem provincialem mittere possint), eaque cum suis consultoribus conferat, quae ad eandem congregationem sunt deferenda.

2-do. Conficiantur, ut praescribit formula scribendi 332, catalogus 1mus, 2dus et 3tius, et quidem catalogus 1mus in hunc modum est conficiendus: primo loco ponatur superior loci; deinde patres, servato ordine alphabetico in nominibus et agnominibus (sic); post patres simili ordine ponantur scholastici omnes, sive actu doceant, sive ipsi studeant; hos denique sequantur coadjutores temporales. Horum vero singulorum describatur distincte nomen et cognomen, patria, valetudo, dies, mensis et annus nativitatis, ingressus societatis, quae studia et quamdiu jam ante, quam post ingressum, in societate, tractavit, quas facultates et quamdiu docuit, quae officia et quamdiu gessit, sit ne professus 4 votorum, vel formatus coadjutor spiritualis, quo die, mense et anno seu professionem, seu vota publica fecerit? Habet ne vel non aliquem gradum in literis, quatenus idiomata calleat? 2dus catalogus: juxta ordinem alphabeti expresso nomine et cognomine adjungatur judicium superioris de sibi subditis omnibus in particulari, qualis sit ingenij, prudentiae, experientiae, profectus in literis, complexionis et ad quid in societate agendum valet.

Pro judicio vero de ipsis superioribus, a praeposito provinciali ferendo et hujusmodi catalogis inscribendo, locum relinquatur. Notandum vero, quod coadjutorum profectus in literis et ingenium non nominatur. Pro admodum rndo patre nostro duo isti catalogi seorsim et in diversis folijs describi debent ita, ut unum sit exemplar 1mi catalogi, alterum secundi, nec misceatur 1mus 2do, aut 2dus 1mo. Notandum vero 1mo, singulis personarum nominibus tam in 1mo, quam in 2do catalogo praefigendum esse numerum unicujusque personae, extra lineas ad marginem ponendum. Notandum 2do, distinguendas 3 istas classes scholasticorum et coadjutorum hoc modo, ut, postquam conscripti fuerint patres, fiat in medio chartae inscriptio: notabiles scholastici, post descriptos vero scholasticos, similis priori intermedia ponatur: coadjutores temporales. Notandum 3tio, ut in conficiendo catalogo 1mo non scribatur, exempli gratia: est anno 30, vixit in societate annis 20, sed: natus est anno N, die N, mense N, ingressus societatem a-o N, die N, mense N. Notandum 4to, ut in conficiendis hisce catalogis non utantur veteribus (prout monet admodum rndus pater noster), sed ita eos conficiant ac... nunquam missi essent, ut habet formula scribendi. 3tius catalogus rerum et proventuum statum habitalem demonstrare dt; modus illius conficiendi habetur cap. 19 ordin. gen. p. 163, De catalogis.

3-tio. Omnium et singulorum horum catalogorum terna exemplaria sunt conficienda: unum pro admodum rndo patre nostro, alterum pro rndo patre assistente, 3tium ad archivum provinciae. In exemplaribus pro rndo patre assistente et ad archivum prov. 1mus et 2dus catalogus simul conjugantur ita, ut confecto 1mo catalogo adjiciatur illi judicium superioris de quolibet separatim subdito (a capite interim non consequenter) et pro judicio

de superiore, a provinciali ferendo, relinquatur locus. Porro, catalogus 1mus et 3tius cuilibet ad describendum concedi potest, jam vero catalogus 2dus expedit, ut vel ab ipsa vra rntia, vel ab aliquo fido et secreti tenece scribatur. Adjungo praesentibus praxim, ad cujus normam dicti catalogi confici debent, idque cum observatione quantitatis et mensurae linearum, intra quas scribendi sunt, ut commode liber unus ex diversorum domiciliorum catalogis effici et introligari possit.

4-to. Adferenda sunt 3 exemplaria Annuarum literarum, incipiendo ab anno 1730 inclusive ad annum 1736 pariter inclusive. In his autem exprimatur numerus personarum singulis annis, quot scilicet personas domus illo a-o aluit, et ad calcem dictarum annuarum annotentur scriptores librorum, si qui sunt, vq., p. NN edidit a-o 1731 librum in 12mo, cuj titulus: Lumen veritatis. Exemplaria vero adferantur duo: unum Romam mittendum et alterum asservandum in archivo provinciae.

5-to. Adferendum item triplex exemplar historiae domus, juxta ordi. gen. cap. 1 § 5tum; adhibeatur vero diligentia, ut stylo bono historico, sine importunis et imprudentibus superiorum laudibus, sine notabilibus rerum auxesibus et sine frustraneo verborum luxu, breviter et vere scribatur. Item summulae vitarum, pariter in triplici exemplari, eorum, qui intra hoc tempus, nempe ab a-o 1730 inclusive ad annum 1736, in doma vrae rntiae sunt defuncti. In his adnotentur exacte dies, mensis, annus, locus, in quo quis e vita migrarit; item officia, quae gessit, quos libros edidit, gradus, quem in societate habitus est, virtutes, quae in eo eminebant, aliaque, quae in eo notatu digna sunt observata, certa vel fide digna, sine exaggerationibus et amplificationibus verborum.

6-to. Si quae nova privilegia vel novi contractus fuerint majoris momenti et non sunt missa Romam, curet rntia vra, ut autenticentur secumque ferat, ut in urbem per procuratorem transmittantur.

7-mo. Qui ab anno 1730 professionem vel gradum in domicilio vrae rntiae fecerunt et eorum formulae cum subscriptione manus propriae ad archivum provae non sunt remissae, nunc in duplici exemplari deferenda sunt.

8-vo. Si quam notitiam patres antiquiores habent, vel etiam alij de tristi exitu eorum, qui a societate defecerunt, adnotent in separato folio et ad me transmittant.

9-no. Omnia haec manuscripta adferantur nitida, correcta, non in semifolio rescisso, quamvis modicum quid contineant, sed in philura integra, quodsi scripturam, ad eandem materiam pertinentem, per plures philuras extendere necesse sit; una philura inseratur alteri, etiam ad numerum ternarium et quaternarium, ut facilius et firmior sit compactio libris. Papyrus sit nitida, quantitatis (qualitatis?) Romanae, cum marginibus justis ex omni parte ad commode ob redendum librum in compactione.

10-mo. Si quae ab ultima Congr. prov. ad praesentem rata contributionis ex domo vrae rntiae ad aera-rium provinciae non est importata, illam vra rntia adferat. Insuper habeat in procinctu eam pecuniae quantitatem, quae solvendis viaticis et viaturis personarum a... domicilium, item pro sustentatione tam propriae, quam sociorum et famulorum al... rentibus sub tempus Congr. necessitatibus sufficiat. Quia vero non solum in Polonia et... verum etiam in alijs provincijs toto tractu Romano ob elevatum rerum pretium long...

jor quam ante actis annis pro expediendo Romam procuratore cum socio ejus requiritur... Provinciae vero aerarium non est sufficiens, dignabitur rntia vra in vim subsidij charita... suo domicilio specialem pro Romi petis adferre symbolum pro mensura suae charitatis et liberalitatis.

11-mo. Currus, equos, socios, famulos non ducat secum plures, quam sit necesse, curruum vero equorumque apparatus sit religiosies, paupertati et aedificationi conformis, nec vehat secum candidatos et proselytos, propter ordinationes novas et antiquas, id vetantes.

12-mo. Cuj domum regendam in sua absentia velit committere, tempestive me certiore per literas faciat.

13-tio. Professi, qui cum vra rntia ad congr. sunt venturi, infra notantur, vel, si ex domicilio vrae rntiae nullus venire debat, nullus notabitur; qui vero nominabitur, si legitime impediti ade... non possunt, me tempestive tam vra rntia, quam illi certiores faciant, ut in tempore vocari possint alij, immediate subsequentes, jus ingrediendi congr. habentes.

14-to. Quam primum epistolam hanc rntia vra perlegerit, curet promulgari per lectorem mensae congr. esse futuram, tam quo ad locum, quam quo ad tempus, juxta meam indictionem, ad initium epistolae factam, ac simul statim praelegatur § 23 form. congr. prov. capitis 3 descriptusque in loco domus competentis affigatur, ut ab omnibus commode legi possit, usque ad finem congr.; est autem paragraphi tenor ejusmodi:

Omnibus etiam ijs, qui suffragium in congregatione non habent, in virtute sanctae obedientiae praecipitur, ne quis a die indictae congr. prov., vel per se, vel per alium, directe, vel indirecte procuret, ut in electorem

aut substitutum pro congr. gen., vel in procuratorem aut substitutum pro congr. procuratorum ipse vel alius eligatur aut alius excludatur, et ne quis pro se suffragium ferat. Commendo me vrae rntiae sacrificijs.

Rvae vrae
humilis in Christo servus
Ladislaus Dauksza, s. J.

P. S. Ad conciliandam misericordiam Dei afflictissimae patriae nostrae, reassumantur litaniae nomine Jesu et Beatissimae, singulis diebus recitandae coram exposito Venerabili sacramento, cum addita collecta tam in litanijs, quam in sacro: Ne despicias, omnipotens Deus, populum Tuum, in afflictatione clamantem.

R. p. Krzczetowski, tanquam decanus professorum in nostra provincia, invitatur pro congregatione provinciali.

По оп. отд. док. № 5.

48.

Подлинный циркуляръ іез. провинціала Литовской провинціи, Франца Рецта, ректорамъ іез. коллегій, въ которомъ изложено, для исполненія, предписаніе іез. генерала о празднованіи 200-лѣтняго юбилея существованія іез. ордена. Такъ какъ, по неизвѣстнымъ, какимъ-то важнымъ причинамъ, юбилей съ открытою торжественностію праздновать было нельзя, то предписано отправить его внутри іез. коллегій и резиденцій домашнимъ порядкомъ—принесеніемъ молитвъ, гл. обр., о мирѣ христіанскихъ государей, искорененіи ересей, обращеніи язычниковъ, превознесеніи Римской церкви и благоденствіи іез. ордена, а также отправленіемъ миссъ, исповѣдію и причащеніемъ, за объявленіемъ притою и папской, всепрощающей индульгенціи, нарочно испрошенной на этотъ случай. Тутъ же имѣется

приписки іезуита Карла Бартольта о назначенномъ днѣ празднованія юбилея. 1739 г. Декабря 21 и 1740 г. Марта 19.

Reverende in Christo pater.

P. C.—Epistolam adm. rdi patris nostri de saeculo 2do societatis nostrae celebrando communico rtiae vae.

Reverende in X-to pater.

P. C.—Tametsi in consultatione, cum patribus assistentibus meis instituta, iudicatum fuerit a celebrando altero anno saeculari societatis nostrae publica aliqua pompa, aut ritu, ob graves plane rationes. exemplo aliorum religiosorum ordinum, supersederi debere, nullatenus tamen id circo censeo abstinendum est a redendis privato quidem, communi tamen omnium nostrorum studio divinae bonitati gratijs ob singularia plane ac plurima beneficia, quibus per alterius saeculi decursum hanc minimam familiam suam cumulare atque exornare dignita fuit. Quinimo tanquam quid maxime conveniens desidero, ut omnes ac singuli id praestent eo animi fervore ac diligentia, quae nos gratijs ac novis beneficijs dignos efficiant. Porro cum ad hoc abstinendum pro futurum existimarem, si eiusmodi indulgentia plenaria in forma jubilej impetraretur, qualem 20bris 1639, pro anno 1mo saeculari concessit Urbanus VIII s. m., pro ea suppliciter institi apud ss. dnum n. Clementem XII, qui pro singulari illa aestimatione, quam habet de utilitate ministeriorum societatis nostrae et desiderio saepe saepius mihi explicato, quo eam ad proferendos uberiores semper fructus in ecclesia in donis Dei ac virtutibus apostolicis proficere cupit, non solum benignissime, sed etiam libentissime postulato meo annuit, atque omnibus et singulis societtis nostrae religiosi et novitjs,

qui intra annum Xti millesimum septingentesimum quadragessimum, certa die, per praepositum generalem aut per unum quemque provinciam in sua provincia, vel per quemlibet alium superiorem localem, in una quaque domo, vel collegio dictae societatis, cui praecrit, designanda vel statuenda, vere poenitentes et confessi ac ssmae eucharistiae sacramento refecti, pro christianorum principum concordia, haeresum extirpatione, gentium conversione ac sanctae matris ecclesiae exaltatione, nec non societatis nostrae progressu ac felici statu pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem pro una die duntaxat, in forma jubilej, utra tamen facultatem eligendj confessorium, qui absolvat a casibus, apostolicae sedi quomodolibet reservatis, auctoritate apostolica misericorditer in Domino concessit, quae indulgentiae ab ijs etiam obtineri poterunt, quibus superior, ob legitimam, vel ob commodiorem, vel uberiores praeparationem, quae per exercitia spiritualia, more societatis nostrae, fieri solet, diem eandem in aliam diem commutandam censuerit.

Ut igitur ad consequendum hunc spirituales thesaurum nos pro viribus disponamus, et quod publicae solemnitati deest, privata devotione compensetur, de patrum assistentium consilio sequentia ordinanda ac commendanda censuj.

1-mo. Rtia vstra, auditis prius consultoribus suis, pro singulis suae provinciae domicilijs vel ipsemet designet, vel superioribus locorum designandum committat, diem opportunum et commodum, quo nostri indulgentias jubilej, a ssmo dno nostro tam benigne concessas, consequantur, cuiusmodi esse posset, festum aliquod Beatissimae Virginis, aut dominica, seu alia dies intra octavam s. p. n. Ignatij, aut ssrum Cosmae et Damiani.

2-do. Consultum erit, ut praecedente triduo, in majoribus saltem collegijs, ssmae eucharistiae sacramentum in sacello domestico per horas aliquod adorandum exponatur, ea fere ratione, qua in triduo ante renovationem votorum fieri consverit, ubi nostri per ferventes orationes piasve meditationes ad indulgentias, majore animi puritate et devotione obtinendas, se praeparent.

3-tio. Pridie ipsius festi, seu diei assignati, institutur exhortatio domestica, argumentis accomodata, qua omnes ad agendas Dei gratias novasque per novum fervores ac perfectionis studium promerendas animentur.

4-to. Ipse vero die, obtinendis indulgentijs praestituto (qui ea fere solemnitate intra domesticos parietes, etiam in triclinio, celebrandus erit, qua dies renovationis celebrari solent), nostri omnes maiori, qua possunt devotione ac fervore, ea omnia praestare conentur, quae ad consequendas plenarias indulgentias jubilaej a sanctitate sua fuerunt praescripta. Singulariter vero divinae bonitati pro praestitis societati nostrae, hoc secundo praecipue saeculo, tot tantisque beneficijs gratias agant ac pro eiusdem societatis progressu ac felici statu pias ad bonorum omnium fontem preces effundant, atque ad hunc finem sacerdotes missae sacrificium, fratres vero s. communionem et coronam Deo offerant.

5-to. Post quam elapsum fuerit tempus, quo preces pro societatis necessitatibus indictae peragi debent, per reliquum anni millesimi septingentesimi quadragesimi decursum in litanijs solitis, adjungatur oratio pro gratiarum actione: Deus, cuius misericordiae etc., qua toto affectu divinam precemur misericordiam, ut sicut ex infinito bonitatis suae thesauro tot in societatem bona contulit, ita deinceps eam non diserens ad praemia futura disponat.

Demum cum in concessione praesentis jubilaej nulla facultas fiat eligendj confessarium, ut hoc etiam solatio nostri non careant, facultatem concedo omnibus eligendj una vice pro libitu sibi confessarium unum e nostris sacerdotibus, qui eos etiam a peccatis reservatis, ante notitiam huius concessionis commissis, absolvere possit, si quod Deus avertat id opus foret. Curet rtia vestra, ut haec in omnium notitiam deveniant, mej vero in ssmis sujs sacrificijs memor sit.

Romae, 21 Xbris 1739.

Rtiae vestræ
servus in Xto
Fransiscus Retz, s. J.

Auditis itaque prius consultoribus meis iuxta intimationem adm. rndo p. nostro, num. 1-mo factam, pro lucranda indulgentia jubilaej designo dominicam 17-mam post pentecosten, id est 2dam diem 8bris anni praesentis. Quodsi in aliquo loco hac die impedimentum accideret, licebit superiori locali aliam commodiorem pro loci et temporis circumstantia.

2dum punctum epistolae adm. rndi p. nostri, ratione expositionis venerabilis sacramenti, intelligendum est, quod per aliquod horas durare debet; tres scilicet aut 5que horas, vel prout commodius videbitur pro circumstantia domiciliorum. Licebit quoque intra parietes domestici sacelli decantare: Te Deum laudamus, cum addita in fine huius devotionis collecta: Deus, cuius misericordiae non est numerus etc.

Haec epistola adm. rndj p. nostri, lecta ad publicam mensam, inseratur libro epistolarum generalium perpe-

tuarum, ad memoriam secuturæ posteritatis. Commendo me ssmis sacrificijs.

Datt Vilnae,
die 19 Martij 1740.

Rntiae vestrae
servus in Xto
Carolus Bartolt, s. J.

По оп. отд. док. № 5.

49.

Подлинное письмо іез. провинціала Литовской провинці, Карла Бартольта, къ ректору Витебской іез. коллегіи. На основаніи предписаній іез. генерала и постановленія консулторовъ своихъ, провинціалъ предлагаетъ, между прочимъ, чтобы схоластики въ 4 курсѣ богословія неуклонно посѣщали училище, письменно излагали лекціи и въ публичныхъ богословско-полемическихъ чтеніяхъ своихъ излагали преподаваемые имъ въ 4 курсѣ предметы, а новые профессы и новые ректоры преподавали бы, въ теченіи 40 дней, христіанское ученіе; чтобы не давались и не допускались шапки съ широкими слишкомъ, противъ принятаго обычая, бобровыми опушками; чтобы всякія дѣла въ интересѣ папскихъ алумновъ велись въ Римѣ и въ Варшавѣ не иначе, какъ только посредствомъ провинціального прокуратора, или регента,—къ устраненію, такимъ порядкомъ, затрудненій въ пополненіи употребленныхъ на этотъ предметъ издержекъ; чтобы прокураторы іез. селеній наблюдали за празднованіемъ дней праздничныхъ своими подчиненными и домашними, а съ послѣдними читали бы каждый вечеръ какія либо молитвы и лitanіи; чтобы не держатъ вѣроломныхъ Іудеевъ (perfidii Judaei) ни въ корчмахъ іез. имѣній, ни въ качествѣ факторовъ, цирюльниковъ и проч., по кр. м. тамъ, гдѣ все это съ вѣрностію могутъ дѣлать христіане, такъ какъ частое и фамиліарное посѣщеніе Іудеями іез. монастырей, келлій ректорскихъ и экономскихъ представляетъ собою отвратительное безобразіе (sordidam det indecentiam); чтобы въ точности записывалось въ подлежащія книги происхожденіе вновь поступающихъ въ училища воспитанниковъ. 1741 г. Сентября 21.

Reverende in X-to pater.

P. C.—In declivio officij mei, aliqua ex literis a. r.

p. nostri, nonnulla etiam ex consilio pp. consultorum meorum commendanda supersunt, eaque sunt sequentia.

1-mo. A. r. p. noster. in datis ad me a 5 Aprilis anni currentis, commendatum voluit, ut scholastici in 4to anno theologiae urgeantur etiam poenis ad frequentandas scholas et lectiones scripto excipiendas, neque illis, qui hanc defensuri sunt, dissimuletur, quod fere nihil ex materijs 4ti anni proponant in publicis thesibus. Item, apud neo—professos et neo—rectores urgeatur habenda per quadraginta dies doctrina christiana; inquiretur, qui huic obligationi non satisfecerint? et ad illam complendam adstringantur.

2-do. Discretæ superiorum moderationi commendatur, ne, contra antiquum usum, varijs ordinationibus circumscriptum, cum latioribus, quam par est, limbis castoreis pilei aut dentur, aut tolerantur.

3-tio. Sciant omnes ex gravibus rationibus et justis querelis, a pp. regentibus alumnatum pontificorum expositis, ordinatum esse a me et p. procuratori provinciae commendatum, ut praemoneat tam p. procuratorem assistentiae, quam p. poenitentiarium nostrae provinciae, ne ad ullius prorsus instantiam suscipiant pro curanda Romae brevia, indulta, sive alia quaevis negotia, nisi fuerint requisiti a p. procuratore provinciae, v. ab aliquo p. regente; ad hos igitur immediatus debet fieri recursus, qui, dum ipsi postulata Romam facient promoveri, scient a quo sit sumptus repetendus. Nec etiam suscipiet p. procurator procuranda negotia Varsaviae sumptibus alumnatum, in spem faciendae refusionis ab actoribus seu postulatoribus, nisi adsit consensus p. regentis pro securitate refundendorum expensorum.

4-to. Praescripta jam alias pro procuratoribus pagorum revocantur in memoriam, a superioribus localibus

saepius illis inculcanda, ut invigilent quoad observati-
onem festorum subditis, suae curae commissis, et fami-
liae domesticae, cum qua etiam vesperi certas aliquas
preces et litanias dicere non intermittant.

5-to. Ubi et quantum fieri potest, non conserventur
in tabernis praediorum nostrorum perfidi Judaei, neque
etiam titulo factorum, chirurgorum, aut cujuscunque
alterius obsequij (ubi et quando fideles haberi possunt,
qui id fidelius praestent) opera illorum adhibeatur; fre-
quens enim ac familiaris eorum agendi consuetudo in
nostris domicilijs cubiculisque superiorum et ministro-
rum sortidam det indecentiam.

6-to. Quibuscunque nostris venire negotiorum causa
contingit Regiomontum, memores regulae 4-ae commu-
nium, subsistant in residentia missionis, aut, si quae
gravis occurrat difficultas, comparent nihilominus coram
superiore loci illius et petant facultatem alibi divertendi.

7-mo. Pr. praefecti scholarum sint accurati in inseri-
bendis libro metricae ijs, qui primo veniunt ad scholas,
annotentque diligenter, ex quibus et cuius conditionis
parentibus, nobilibus, civitatensibus, aut colonis sint nati.

8-vo. Ubi post vacationes tarde convenire solent stu-
diosi ad scholas, ut aliquomodo id tempensare valeant...
scholarium detrahatur, sed vesperae inchoanda erunt
media 4ta.

9-no. Ut commodius expediri possint disputationes
scholarum inferiorum, etiam ex arithmetica et rudi-
mentis historiae, punctualiter hujusmodi disputationes
inchoentur, imo possunt primo pulsu anticipari.

Epistola haec communicetur omnibus inscribaturque
libro epistolarum provincialium, legenda singulis an-
nis in tridinio.

Commendo me ssmis sacrificijs

Vilnae, die 21 7bris
1741.

V. rae
servus in X-to
Carolus Bartolt, s. J.
mp.

Reverendo patri in Chro, patri Josepho Nowacki,
soc. Jesu collegij v. rectori. Vitebsci.

По оп. отд. док. № 5.

50.

Подлинное (полуистлѣвшее) письмо іез. провинціала Лит. провинціи,
Іосифа Садовскаго, къ ректору Витебской іез. коллегіи, Георгію Барщу.
Даетъ знать, что папа Бенедиктъ XIV, 17 Февраля 1742 г., далъ на
полныхъ пять лѣтъ и на столько же четырехдесятицѣ въ теченіе десяти
лѣтъ индульгенцію тѣмъ, кто будетъ находиться на первой, съ выставкою
монстраціи, миссѣ, отправляемой, обыкновенно, въ іез. костелахъ Лит.
пров.—съ правомъ примѣнять эту индульгенцію и къ умершимъ. Объяв-
ляетъ также, что папа, для устраненія несообразностей, допускаемыхъ во
время общепринятой молитвы при ударѣ колокола утромъ, въ полдень и
вечеромъ, именно: Angelus Domini etc. и затѣмъ трижды: Ave Maria
etc., особымъ примѣчаніемъ, отъ 20 Апрѣля т. г., утвердилъ данныя уже
папою Бенедиктомъ XIII полныя индульгенціи, а именно: индульгенцію
и прощеніе всѣхъ безъ изыятія и навсегда грѣховъ тѣмъ, кто по-
слѣ исповѣди и причастія, въ одинъ, избранный по своему желанію, день
года будетъ читать, стоя, названную молитву; за повтореніе той же мо-
литвы въ прочіе дни года дается папою такое же всепрощеніе на сто дней.
А во все время пятидесятницы велитъ онъ, вмѣсто означенной молитвы,
читать, также стоя, антифонъ: Regina coeli etc. со стихомъ къ нему и
соотвѣтственною молитвою: Deus, qui per resurrectionem etc.; за чтеніе
этого антифона предоставляетъ права, усвоенныя сказаннымъ индульгенці-
ямъ. Далѣе провинціалъ Садовскій, въ виду какъ распространеннаго уже
въ народѣ почитанія св. Алоизія Гонзаго (Іезуита), такъ и данной Римомъ
полной индульгенціи молящимся этому св., обязываетъ праздновать память
его во всѣхъ іез. костелахъ съ особеннымъ торжествомъ, тѣмъ болѣе тамъ,
гдѣ имѣются учебныя заведенія, такъ какъ Іезуиты считаютъ Гонзаго

главнымъ покровителемъ наукъ. Наконецъ, побуждаетъ содѣйствовать скорѣйшему окончанію, начатой уже съ большими затрудненіями, постройки костела во имя другаго св. Станислава Костки (Лезуита же) на его родинѣ, въ Ростковѣ. 1742 г. Октября 1.

Reverende in Xto pater.

P. C.—In argumentum primae meae epistolae, ut vocant encyclicae, occurrunt ea, quae cultum Dei et divorum respiciunt. Talia sunt, quae communico, sequentia.

Sanctissimus dominus noster Benedictus XIV, die 17 Februarij anni currentis 1742, concessit indulgentiam quinque annorum, totidemque quadragenarum ad decennium, omnibus utriusque sexus Christi fidelibus, inter—essentibus primae missae cum expositione ssimi sacramenti, quae fieri solet in singulis nostrae provinciae ecclesijs cum facultate applicandi pro defunctis.

Idem etiam sanctissimus, per notificationem, datum 20 Aprilis ejusdem anni ad tollendam difformitatem, quae contingit in publicis precibus, ad sonum campanae fieri solitis mane, ad meridiem et vesperi, nempe tunc, quando recitatur solita oratio Angelus Domini et cum illa tribus vicibus Ave Maria etc., confirmat imprimis indulgentias, iam concessas a s. m. Benedicto XIII, id est, indulgentiam plenariam et remissionem omnium peccatorum universaliter et in perpetuum ijs, qui verae poenitentes confessi et ss. eucharistiae sacramento refecti, quacunque die mentis, quam quisque sibi elegerit, recitarent supra commemoratam orationem; alijs vero anni diebus indulgentiam centum dierum pro quavis recitatione pariter et in perpetuum. Et, inhaerendo dispositioni rubricae, jubet, ut dicta oratio a vesperis Sabbathi et tota Dominica sequenti recitetur stando. Jubet insuper sua sanctitas, ut durante tempore pascha-

li, quod terminatur primis vesperis Dominicae SSmae Trinitatis, loco illius orationis recitetur stando antiphona: Regina coeli etc., cum suo versiculo et oratione correspondente: Deus, qui per resurrectionem etc. Pro recitatione hujus antiphonae concedit etiam benigniter sua sanctitas easdem indulgentias, ut supra, exhortando omnes Christi fideles, ut non negligent hoc spirituale lucrum. Illi vero, qui nescierint memoriter supra dictam antiphonam, consequentur easdem indulgentias recitando, ut supra: Angelus Domini etc.

. . . iam viget iam pluribus in locis provinciae nostrae devotio ad s. Aloysium Gonzago . . . per continuas sex Dominicas circa festum ejusdem sancti, cum speciali concursu . . . ad sacrum poenitentiae tribunal accedentium et sanctissimum eucharistiae sacramentum in ecclesijs nostris summentium, pro consequenda indulgentia plenaria . . . ngulas cujusque anni continuas Dominicas, benigne ante paucos annos a sacra sedi apostolica concessa. Ut pari zelo et laudabili exemplo ad omnes domiciliorum nostrorum ecclesias propagata eadem devotio promoveatur et praevia promulgatione ac commendatione ex ambone designatis tribus ante et tribus post festum diebus Dominicas instituatur, ut quae tunc, inter concionandum specialiter in laudem hujus sancti sermo aliquot habeatur, ex sensu patrum consultorum meorum plurimum . . . idero et exhortor. Insuper cum eundem sanctum per sua decreta Benedictus XIII constituerit et Clemens XII confirmaverit, in omnibus et singular . . . universitatibus, gymnasijs aut collegijs generalium vel non generalium . . . iorum societatis Jesu principalem patronum, ideo collata re cum patribus consultoribus meis statuendum censui et praesenti ordinatione statuo, ut in . . . sijs nostrorum domiciliorum, ubi scholae docentur, festum s. Aloysij, tanquam principa-

lis patroni studiorum, cum expositione venerabilis sacramenti sacro cantato, concione, utrisque vesperis et processionibus celebretur, et id in librum consvetudinum templi inseratur.

Pridem iam toties provinciae votis desiderata ac tandem multis difficultatibus superatis inchoata fabrica ecclesiae Rostkoviensis in loco natali s. Stanislai Kostka ut ulterius promoveri et perfici queat, poscit et prospicit ex omnibus domicilijs provinciae libera . . . pro subsidio symbolam; et iam aliquorum domiciliorum super . . . praeiverunt exemplo, quod ut alij etiam sequantur . . . datum esse cupio. Nec dubito facile ad id excitandos . . . cujusque affectu ex motivo augendi hoc . . . in dignam, in eo praesertim . . . ter praecipua coeli beneficia . . . singulari titulo nostrum fecit. Plurimum quoque in subsidium dictae fabricae conferre posse sperantur ij e nostris, quibus de legitimis suis disponendi integra adhuc facultas, ut pro—inde circa dispositionem suarum sortium tam pij operis meminisse et aliquod contingens in hunc finem applicare velint, impense commendatur.

Epistola haec publice ad mensam praelecta inscribatur libro epistolarum provincialium.

Vilnae, ad
s. Ignatium,
die 1 Octobris
anno 1742.

Commendo me ssmis sacrificijs
vestrae rntiae
servus in Christo
Josephus Sadowski, s. J. mp.

Reverendo patri in Chro, patri Georgio Barszcz, soc.
Jesu collegij rectori. Vitebsci.

По оп. отд. док. № 5.

Подлинный циркуляръ іез. провинціала Лит. пров., Іосифа Садовскаго, присланный, очевидно, и ректору Витебской іез. коллегіи. Ссылаясь на правило основателя іез. ордена, Игнатія Лойолы, предписывающее не только дѣлать хорошее дѣло, но и дѣлать его хорошо (non sufficit opera se bona facere, sed bene facere), провинціалъ обращаетъ особенное вниманіе на строгое и точное соблюденіе всѣхъ правилъ и формальностей, предписанныхъ многими іез. властями, начиная съ 1689 г., относительно приѣма кандидатовъ въ орденъ. Подтверждаетъ о точномъ исполненіи многократныхъ, съ давняго времени послѣдовавшихъ инструкцій относительно исправленія нравственнаго упадка прокураторовъ имѣній, — съ тѣмъ, чтобы, согласно волѣ іез. генерала, новички изъ нихъ почаще вызывались въ монастырь, для возгрѣванія въ нихъ привязанности къ нему; чтобы всѣ вообще прокураторы имѣній, памятуя данный объѣтъ нищеты и монашескіе уставы, не стремились къ стяженію маммоны, не присваивали себѣ приношеній благотворительности, а что еще постыднѣе, не обращали оныя въ нѣкоторый родъ торговли, прибрѣтая покупкою и продавая затѣмъ по высшей цѣнѣ. Воспрещаетъ частныя отлучки братіи изъ монастыря, крайне вредно отзываются на нравственности, научномъ образованіи и служебной дѣятельности. Рекомендуетъ — съ крайнею осторожностью относиться къ новымъ доктринамъ и если допускать ихъ въ училища, то не иначе, какъ съ разрѣшенія провинціала, отъ котораго уже зависитъ обсудить достоинство ихъ, чрезъ особо назначенныхъ для этого компетентныхъ судей. Требуется, чтобы посылаемые въ типографіи сочиненія непременно подвергались предварительной цензурѣ настоятеля, съ опредѣленіемъ и источника расходовъ на ихъ изданіе. Въ отношеніи приѣма бурсаковъ, особенно же изъ Волыни, Подолія и другихъ мѣстъ, гдѣ сильна схизма (здѣсь разумѣется православіе), обращаетъ вниманіе на распоряженіе предмѣстника своего, пров. Александра Савицкаго, о строгомъ испытаніи ихъ и тщательной повѣркѣ представляемыхъ ими документовъ, обязывая, притомъ, приводить въ извѣстность, какого бурсаки происхожденія, изъ какого воеводства или повѣта, родители ихъ католики, или схизматики и проч. Обязываетъ — журналы о плодахъ духовныхъ (fructus spirituales) подбирать и представлять своевременно такъ, чтобы таковыя всѣхъ іезуитскихъ монастырей могли быть отосланы въ Римъ ежегодно въ Январѣ мѣсяцѣ; притомъ, въ самыхъ журналахъ, относительно обращенныхъ изъ ереси, дѣлать особыя отмѣтки, по различію сектъ, т. е., обращены-ли они изъ лютеранства, или же изъ кальвинизма и проч. а) При возведеніи новыхъ построекъ требуетъ, согласно даннымъ уже въ прежнее время предписаніямъ, предварительно

а) Въ центральномъ Архивѣ др. акт. кн. есть одинъ такой, не лишенный интереса, журналъ Витебской Іезуитской коллегіи, который и будетъ напечатанъ въ слѣд. XIX выпускѣ Истор. Юрид. матер.

представлять провинціалу свѣдѣнія, на какія именно средства предполагается строить, такъ какъ замѣчено уже не разъ, что бывають оо. настоятели, которые пышными зданіями имѣють въ виду прославить только свое имя, а между тѣмъ обременяють монастыри частными долгами, удовлетвореніе коихъ ставить преемниковъ ихъ въ крайне затруднительное положеніе. Воспрещаетъ обременять почту своими и чужими, излишними посылками, въ виду возникшихъ уже, по этому предмету, пререканій, а также торговать книгами, получаемыми изъ заграницы, во вредъ іез. типографіи. Основываясь на недавнемъ предписаніи іез. генерала, отъ 6 Октября 1742 г., строго воспрещаетъ всѣмъ Іезуитамъ у ученикамъ ихъ беспокоить православныхъ неумѣстными выходками, такъ какъ этимъ путемъ не только не привлекають ихъ къ униі, а, напротивъ, отталкивають отъ нея; притомъ же, подвергаютъ большой опасности католиковъ, живущихъ во владѣніяхъ православныхъ государей, и проч. 1742 г. Ноября 21.

Rnde in Christo pater.

P. C.—Cum, juxta doctrinam divi parentis nostri Ignatij, non sufficit opera se bona facere, sed bene facere, jam vero ordinationes pro societate, sive antiquae, sive recentiores, eo collimant, ut opera alioquin bona, per institutum praecepta, bene fiant. Proinde, ad meliorem agendi modum, in hac epistolari encyclica nonnulla ab admodum rndo pro nostro recenter mihi commendata, nonnulla antiquarum ordinationum, ut memori executioni dentur, rae vae communico.

1-mo. Circa habendum maximum delectum et diligens examen candidatorum, qui promoventur ad societatem, satis iam cautum est pluribus ordinationibus; quae cum toties, quoties fuerint innovatae, non deberet praesumi earum ignorantia in promotoribus. Contrarium tamen evenire non raro experientia docet; quodcirca iterum iterumque commendatur ijs, qui suscipiunt curam promovendorum candidatorum, quatenus (ut monet § 1-mo memoriale, post congregationem provincialem anno 1711 die 13 Aug. datum) attendant ad cautelas praescriptas a pia memoriae p. Gregorio Schill 29 Aprilis

lis 1689. Et in dandis informationibus servent modum juxta ordinationem, conformiter ad examinis cap. 7m. a rndo pre Argento visitatore factam, ab admodum rdo pre nostro Claudio Aquaviva approbatam, a p. m. pre Paulo Bochen anno 1691 14 Junij innovatam una cum paradigmate informationis, ad omnia domicilia misso, et libro provincialium ordinationum inserto. Ut vero rr. pp. superiores locales non gravate illud communicent petentibus, etiam describendum, commendatum habetur a p. m. p. Mathia Karski, per epistolam, anno 1714 die 20 Julij datam, inter plura alia, in eadem epistola contenta et merito relegenda a promotoribus, dum hoc munere rite fungi volunt. Sciendum pariter incumbit iisdem, sui muneris et obligationis esse executioni dare id, de quo monet § 9nus epistolae rdi p. Georgij Barszcz 1731 die 1-ma 9bris, ut nimirum metricae eorum, qui ad societatem aspirant et suas aperiunt intentiones, regrantur (sic, per illos, per quos commendantur superioribus; dumque faciunt certiores iuxta paradigma provincialem, etiam metricas eorum mittant, sine quibus non dabitur declaratio admissionis. Sufficit tamen originales litteras baptismi, manu parochi subscriptas, praesentare superiori loci et ab eodem subscriptam copiam testimonio, quod concordet cum originali, mittere simul cum solita informatione; memores quoque tum superiores, tum promotores debent esse eorum, quae habentur, in circularibus r. p. Ladislai Dauksza anno 1736 27 9bris § 8-vo et 1737 9-na Julij, ex voluntate expressa admodum r. pris nri et ex datis 13 Aprilis ab eodem praescripta et commendata; prout etiam recenter idem admodum r. p. noster de data 7ma Aprilis 1742 volluntatem suam innovavit in haec verba: Universim omnibus commendatur, ut iuxta modum... 13 Aprilis praescriptum procedant in propositione candidatorum... ciettem aspirantium et inter

haec singulari diligentia ingr...nem, ne impedimentis laborantes, quod non raro fieri intelligo...mittantur. Quod denique desiderari adhuc vibebatur praesenti ordina...statuo, quatenus candidati, habita declaratione admissionis experiantur ad novitiatum ita, ut nec cicius, quam pro ultimis Julij, nec tardius, quam pro 1mis 7bris, veniant ad terminum, nisi aliter aliquando, praesertim cum candidatis pro statu coadjutorum temporalium, dispositum fuerit a p. provinciali.

2-do. Seriae executioni et observantiae commendantur omnia ea, quaecunque respiciuntur iam olim sancta ad evitanda plurima spiritus detrimenta in ff. procuratoribus praediorum et praeterea, ex volluntte admodum r. p. nri de data 21ma Julij anni praesentis, singularis desideratur superiorum socilitudo et cura, ut illi potissimum, qui proxime post biennium tyrocinij compellente necessitate ad officium procuratoris pagorum applicantur, revocentur frequentius pro refovendo spiritu ad domicilia.

3-tio Innovantur etiam pro procuratoribus pagorum ea, quae praescripsit p. m. p. Antonius Szyrma in datis 3tia 10bris 1718 et p. Jacobus Hładowicki in epistola sua 24 10bris 1698, cujus § 5tus diserte declarat, quod illis, per votum paupertatis et leges religiosas, nullas licet industrias facere ad augendum suum peculium, seu ea, quae eleemosynae nomine oblata habent, aut, quod turpius est, speciem mercaturae exercere, emendo ex illis et majore pretio vendendo. Punctum hoc itaque, etiam vernacula lingua expositum, inculcetur illis frequentius et moneantur, ut potius industrijs suis pro augendis in bonum communem praediorum proventibus utantur.

4-to. Ut ponatur modus excursionibus nostrorum,

quae multum detrimenti adferunt tum in spiritu, tum in studijs, tum in alijs officijs; q. p. resignatione sortis facienda obtenta semel facultate excurrendi, infectis rebus redeunt. Sciant amplius negandam sibi facultatem, prout negari vult admodum r. p. noster in datis 7ma aprilis 1742.

5-to. Insistendo decretis et ordinationibus, latis de non inducendis doctrinis novis in scholas nostras, ut utar verbis sae m. admodum r. p. nri Pauli Oliva in datis 16ta Januarij 1679: Pphilosophia non degeneret ad novitum diverticula, relictis militari regiaque via ppum nostrorum professorum etc. Ubi post pauca subiungit nervosam adhortationem his verbis: Provinciarum nostrarum praesides et liceorum moderatores universos ad omnipotentis Dei tribunal reos ago, si quando a mm. nostris quaestiones v. pro cujusque libidine ingenij confictas, v. nullius in publicum utilitatis, v. quid Deus avertat, periculosas praelegi ac dictari patiantur etc. Quocirca iure exigo a praefectis superiorum scholarum summam vigilantiam et ut quidquid sive in philosophicis, s. in theologicis propositionibus notatum fuerit sapere novittem, in scholis nostris non receptas, nullatenus permittatur doceri et in solitis disputationibus scholasticis tractari, sed referatur ad p. provincialem, cujus erit designare iudices ad eas recognoscendas.

6-to. Theses, synopses, panegyres, dum mittuntur a nostris ad aliquam thypographiam, habeant annexam commendatitiam epistolam a superiore ipso loci, in qua significetur, utrum sint revisae et probatae? et a quonam sumptus sit refundendus; alias ad typum non admittendae.

7-mo. Revocatur in memoriam § 2 dus epistolae r. p. Georgij Barszcz, 3-tia Aprilis 1733, ne permittantur

schalastici formare sibi exemptionis, item... ati antecessoris mei. r. p. Caroli Bartoltt, 22 7bris 17... item admodum r. p. nsri scholastici in 4-to anno theologiae urgeantur... frequentandas scholas. Quarum ordinationum executio ut efficaci... moveri possit, abhinc consultores, dum scribent Iulias ad p. provincialem, significare tenebuntur, utrum scholastici theologi etiam 4ti anni post expeditas defensiones, seu absoluta examina ex universa theologia frequentarunt suas lectiones; item utrum scholastici, sive philosophi, sive theologi Iulias repetitiones absolverunt, alias quando repetitiones omittentur, materiae non repetitae debebunt reassummi pro examine sequenti anno scholastico.

8-vo. Libri ex bibliotheca, praesertim notabiliores, ne deferantur ad cubicula privata; catalogi autem librorum singulis annis ad initium revideantur; et si ubi reperiantur libri, ad alia domicilia spectantes, remittantur. Item pp. praefecti bibliothecae praesentent in visitatione provinciali catalogum librorum, qui accesserunt v. decesserunt.

9-no. Quo ad suscipiendos ad scholas nostras, praesertim venientes ex Volynia, Podolia aliisque locis, in quibus schisma viget, servetur inviolabiliter ordinatio p. m. p. Alexandri Sawicki de reguirendis et serio examinandis patentibus, quas adferre debent a praefecto scholarum et praesidibus congregationis. Inquiratur etiam diligenter, unde sint oriundi? et, si possibile fuerit, originis suae, ex quo palatinatu v. districtu sint? an ex parentibus catholicis v. schismaticis? Testimonia produci exigatur.

10-mo. Bursistae, de loco ad locum migrantes, non admittantur sine legitimo testimonio suae manu missionis, ut iubet memoriale post congregationem provin. 11 Julij 1693. Nec etiam in obsequio unius loci diutius,

quam par est, detineantur in citi. Videantur de hoc ordinata in memorialibus post cong. prov. 30 Aug. 1733, § 14, et 30 8bris 1737, § 12. Hae ordinationes si servabuntur et omnia domicilia tanquam ex conductamine si nullos profugos suscipient bursistas, verebuntur bursistae fugere et domicilia cessabunt conqueri, tum de fuga illorum, tum de accidente inde necessario penuria bursistarum.

11. Fructus spirituales colligantur et mittantur tempestive, ut ex omnibus domicilijs in Januario Romam mittendi haberi possint. In connotatione vere illorum singulariter observandum, ut conversiones ab haeresi exprimantur in particulari, secundum diversitatem sectarum, vg. conversi ex luteranismo tot, ex calvinismo tot etc.

12. Superiores locales, iuxta praescriptam methodum et in forma debita intra cancellos iuxta exemplar missum per provinciam a p. m. p. Paulo Bochen 1691 ac libro epistolarum provincialium insertum, accurate scribant informationes, in ordine ad dispositionem, et tempestive eas mittant, ut commode pro 1mis Martij adventum p. provincialis Uilnam praeveniant.

13. Dum volunt aedificare praesides domiciliorum, legant et servent memorialia, post congr. prov. 15 Junij 1700, § 5to, et 20 8bris 1706, § 22; atque dum petunt facultatem a p. provinciali, exprimant, unde sint habituri sumptum, nonne ex mutuo. Reperiuntur enim aliqui praesides, qui per sumptuosam aedificationem non aliud intendunt, quam ut celebrent nomen suum. Ubi vero ab resignationem deveniunt, regimen aere alieno gravatum resignant, quod successor continuo lugere et insuperabilibus cogitur stringi angustijs.

14. Pecuniae, quae ex mendicatione a graduandis

colliguntur, remittantur fideliter, ut iam alias ordinatum est, ex vicinioribus domicilijs ad domum professam Varsaviensem, ex alijs ad Vilnensem.

15-to. Post obitum nostrorum, depositum, seu peculium, quod habuerunt, reculae, libri, scripta, non distribuuntur pro libitu, nec applicentur domicilio, sed connotatae fideliter et in toto conserventur ad dispositionem p. provincialis, cui interim mittatur connotatio.

. . . et privilegijs circa exemptionem a solvendo portorio litera . . . mur; prout de facto cum periculo tanti beneficij amittendi . . . pridem graves contra nos excitatas querelas et vix superata . . . generalis postarum praesidis ad necessarium adhibendum in po . . . moderamen, severissime prohibetur, ne nostri aggravent cursorias involucris cum thesibus, imaginibus, libris alijsque similibus, quae potius per occasionem vecturae alicujus mittenda essent, non vero per publicum tabellionem. Neve talia pp. procuratores v. ipsi admittere, v. ut obtrudantur cursoriae permittere praesumant, oneratur eorum conscientia. Superiores autem et revisores litterarum invigilent serio, ne nostri mere officiosis correspondentijs aut externorum transmittendis epistolis impleant fasciculos.

17-mo. Dicuntur aliqui e nostris in uno saltem et altero collegio novi comparuisse mercatores, officium Bibliopolarum et Norimbergensium exercentes, qui rebus, sibi Vratislavia aut aliunde adductis, privatis suis lucris, nec statui, nec sanctae paupertati convenientibus, typographiae vero praeiudiciosis intenti, multorum malo implent; quid ne ab hinc fiat, cavetur et prohibetur severissime.

18-vo. Pro die festo ss. Angelorum Custodum, incidente in 2dam 8bris, concessa ab adm. r. p. nro omni-

bus, quotquot sacerdotes non sunt provinciae nostrae, personis confessio et communio, in datis 21 Julij 1698 et a p.m. p. Jacobo Hładowicki in datis 27 Aug. ejusdem anni per provinciam denunciata. Ubi nunc, ex occasione concessi per speciale indultum pro dominica 1ma 7bris officij cum 8va de s. Augelo Custode quasi sublata censeri, ideoque dicta die 2da 8bris intermitteri prior devotio caepit, reassumatur.

19-no. Ex recentissimo mandato adm. r. p. nri, ad me dato 6-ta 8bris anni currentis, serio et graviter commendo omnibus nostris, ne modis inconvenientibus inquietent Graecos non unitos, ubicunque non reperienturi, nec per studiosos inquietari permittant; cum, hac ratione, tantum absit, ut eos ad unionem alliciant, ut magis adhuc ab hac avertant, et Graeci periculo objiciant catholicos, degentes sub principibus Graecis non unitis.

Et haec sunt, quae praevia deliberatione cum pp. meis consultoribus ex sensu eorundem communicanda haberi rae vae. Curet autem va ra ad notitiam omnium publice in triclinio praelegi et libro ordinationum provincialium inscribi. Deinceps vero singulis annis ad initium studiorum eadem epistola legatur ad mensam, et punctum ejusque 1mum etiam in Januario coram consultoribus, dum deliberatur de proponendis candidatis et mittendis informationibus.

Datt. Polociae, 21
9bris 1742.

Commendo me ssmis sacrificijs
reverentiae vestrae
servus in Christo
Josephus Sadowski, s. J. mp.

Объявление Виленскаго латинскаго епископа Михаила Зенковича всему подвѣдомственному духовенству, для оказанія зависящаго содѣйствія въ томъ. Витебскій стольникъ и замковый писарь Осипъ Богомолецъ занялъ у Витебскихъ Іезуитовъ 45 червонцевъ, пожертвованныхъ Витебскимъ кастеляномъ Осипомъ и женою его Терезою Лускинами на предметъ ежедневнаго пѣнія службы Пресв. Дѣвѣ въ іез. костелѣ, но въ срокъ не уплатилъ. Іезуиты начали у Вил. епископа объ этихъ деньгахъ искъ; но Богомолецъ на судъ не явился, а потому, епископъ заочнымъ рѣшеніемъ своимъ не только присудилъ отвѣтника къ уплатѣ истцамъ должной суммы съ процентами, но и предопредѣлилъ еще подвергнуть его церковной клятвѣ. Дѣлая, однакожъ, отвѣтчику снисхожденіе, епископъ, независимо отъ дѣлаемаго ему лично напоминанія, обязываетъ подвѣдомственное духовенство объявить ему, Богомольтцу, чтобы непременно явился на епископскій судъ въ назначенный ему новый и окончательный 15 дневный срокъ, съ тѣмъ, что, въ случаѣ неявки и на этотъ разъ, опредѣленіе о подверженіи его церковной клятвѣ будетъ приведено въ дѣйствительное исполненіе установленнымъ порядкомъ. 1747 г. Марта 1.

Michael Ioannes Zienkowiez, Dei et apostolicae sedis gratia episcopus Vilnensis.

Honorandis viris vicarijs ecclesiarum, guardianis ceterisque presbyteris, quibuscunque, clericis, scholiregentibus alijsque legitimis executoris, tenore praesentium requirendis, salutem in Dno. Intimamus magnificus dnus Paulus Josephus Bohomolec, dapifer et notarius castrensis Vitebscensis, ad nos iudiciumque nostrum pro die et termino hodierno, ad instantiam admodum rudi patri Francisci Oginski, societatis Jesu, collegij Vitebscensis, totiusque ejusdem collegij, nostris citationis literis, de et super eo: Qualiter ipse acceptos mutuo ab aliquot annis a collegio Vitebscensi aureos justı ponderis, in specie quadraginta quinque, ex summa, pro cursu seu officio B. V. Mariae in ecclesia Vitebscensi quovis die decantando, a p. m. magnificis dnis Josepho et Teressia Luskinis, praefectis castri Vitebscensis, conjugibus, lega-

ta, provenientes, et in idem officium decantandum necessario expendendos, eos quadraginta quinque hactenus non persolverit, talique pacto piae magnificorum legatorum voluntati injuriam intulerit, ipsum proinde ad exolutionem praedictae summae una cum provisione stringi, indamnis litisque expensis condemnari et ad praemissum utrumque effectum mandatum executiorum decerni, legitime citatus, existens et non comparens, pro sua hujusmodi contumacia, parte actorea instante, merito excommunicandus erat. Nos tamen cum ipso paterne procedere volentes, adhuc nostras monitionis literas cum duobus terminis extradendas esse duximus, uti pridem extradimus, in Dei nomine, per praesentes. Quocirca vobis execut. suprascriptis, in virtute sae obedientiae et sub excommunicationis poena, mandamus, quatenus, tenore praesentium requisiti, personaliter accedentes suprascriptum citatum, ipsum, autoritate nostra ordinaria, moneatis et requiratis, quem etiam nos praesentibus monemus et requirimus, ut intra quindecim dies nostram hujusmodi monitionem proxime et immediate sequetur; quorum ipsi primos quinque pro primo, alteros quinque pro secundo, reliquos quinque pro tertio ultimo terminoque peremptorio ac trina canonica monitione praefigimus, et assignamus suprascriptis actoribus ad propositionem, respondeant realiter et in effectu. Verum si se in praemissis gravatum esse senserit et huic nostrae monitioni contumaciter parere neglexerit, ex tunc coram nobis iudicioque nro consistoriali gnali Vilnensi ultima die monitionis suae personaliter legitime ac peremptorie compareat, addandas et allegandas causas rationabiles et juridicas, cur praemissa fieri non debeant; alias viden-

dum et audiendum ipsum excommunicari literasque excommunicationis decerni et in forma solita ex cancellaria officij nostri extradi mandavi. Caeteraque etc. In quorum fidem etc. Datum Vilnae, die Mercurij prima Martis, 1747—mo.

Nostro sub sigillo.

А К Т Ы,

извлеченные изъ книгъ Витебскаго магистрата.

Обязательство, данное Мстиславскимъ подчашимъ Иваномъ и женою его Терезою Шульборскими настоятелю Витебскаго Базилианскаго монастыря, Антонину Княжевичу, въ уплатѣ монастырю этому 12,000 злотыхъ, завѣщанныхъ городскимъ судьей Витебскаго воеводства Николаемъ Жабо, на поименованіе души его, и обезпеченныхъ на имѣніи Ризинъ, состоящемъ въ Витебскомъ воеводствѣ. 1743 г. Апрѣля 19.

Zeznanie zapisu assekuracyinego, od ichmew paw Szulborskich w Bogu przewielebnemu imści xiedzu Antoninowi Kniażewiczowi, superiorowi konwentu Witebskiego zakonu S. B. W., y całemu konwentu Witebskiemu danego, służącego y należącego.

Roku tysiąc siedmsetnego czterdziestego trzeciego, miesiąca Apryla dziewiętnastego dnia.

Przedemną, Antonim Piorem, skarbnikiem wojewodztwa, lantwoytem Witebskim, od jaśnie wielmożnego imści pana Marcyana Michała z Kozielska Ogińskiego wojewody y woyta Witebskiego, Borysowskiego, Przewalskiego, Babilickiego etc. starosty, pułkownika j. k. mści, ustanowionym, y przed nami, burmistrzami, raycami, ławnikami y całą radą magistratu miasta j. k. mści Witebska, na sądach maydeburyi, w ratuszu zasiadającymi, stanowszy oczewisto, jeymść pani Teressa z Zabow Szulborska, podczaszyna Mścislawska, y Józeph Szulborski, podczaszy Mścislawski, qua aktualny possessor, zapis swój assekuracyiny, w Bogu przewielebnemu imści xiedzu Antoninowi Kniażewiczowi, starszemu, y wszystkim imciom xieży Bazylianom konwentu Witeb-

skiego dany, służący y należący, przyznali, a przyznawszy, prosili nas, urzędu, aby był do akt xiąg miejskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany. Jakoż my, urząd, ony przyiowski y oglądawszy ze wszystką rzeczą, w nim wyrażoną, wpisać w akta zleciliśmy. Który, wpisując słowo do słowa, tak się w sobie ma: Ja, Jan Szulborski, podczaszy w-a Mściławskiego, qua zastawny quondam tenutor y względem starszeństwa małżeńskiego, y ja, Teressa z Żabow Szulborska, podczaszyna Mściławska, qua aktorka, a Józeph Antoni Szulborski, podczaszy Mściławski, qua aktualny possessor majątności Ryzina, w w-ie Wittm sytuowanej, za prawem, mnie danym od dobrodziejow rodzicow moich, jedna osoba za wszystkie, a wtzyskie za jedno, ręcząc, poczytając y obowiązując się, wiadomo czyniemy każdemu, komu by o tym wiedzieć należało, tym naszym dobrowolnym, assekuracynym zapisem, w Bogu przewielebnemu imści xiedzu Antoninowi Kniażewiczowi, starszemu, y wszystkim ichmciom xieży Bazylianom konwentu Witebskiego danym na to, iż co ichmści xieży Bezylianie konwentu Witebskiego, mając sobie od w Bogu zeszłego wielmożnego imści pana Mikołaja Żaby, sędziego grodzkiego w-a Witt-o, legowanej a na majątności Ryzinie lokowanej summy dwanaście tysięcy złotych, podług testamentu y innych cyrkumskrypcyi, na teyże majątności uczynionych, ad exolvendum sobie, którą my, namienieni de super osoby, chcąc ichmościom xieży Bazylianom Witebskim totaliter, in termino świętego Michała, święta Ruskiego, w roku terazniejszym tysiąc siedmsetnym czterdziestym trzecim przypadającego, dnia dwudziestego dziewiątego, wypłacić, praecavendo w dalszy czas dla nas procederu prawnego y dalszych expens, ex lite dziejących się. Tedy, sponte, libere assekurujemy się tym naszym assekuracynym zapisem,

obowiązujemy się te pomienioną summe dwanaście tysięcy złotych, uti insonantt dawne dokumenta, oney kurencyą, pomienionym ichm xieży Bazylianom klasztoru Witebskiego razem spełna, a nie częściami, oddać et in termino, super nominato, na mieyscu pewnym, przy xiegach grodzkich wojewodztwa Witebskiego, rejectis omnibus protractionibus, wyliczyć, sub vadio, ważności rzeczy wynoszącej, zareki et sub poenis banitionum ac infamiae. A inquantum byśmy, quo casu, na pomienionym terminie takowej summy nie wypłacili y temu zapisowi naszemu zadość nie uczynili, tedy łożone expensa hoc pro actu w prawnych procederach et ichmciom nie dochodzącą prowizją od summy na majątności naszej Ryzinie y na wszystkich dobrach naszych do dochodzenia cum poenis zostawujemy, ali też uno nostro expensu do teyże majątności naszej, Ryzin nazwanej, za listem, od nas danym, jeneralskim, liberam inequitationem teyże majątności, wyż specyfikowanej, tymże ichmem xieży Bazylianom konwentu Witt-o pozwalamy, żadney przy zajechaniu nie czyniąc expulsyi, turbacyi, ani fortiter obstając w bronieniu oney, submitujemy, a zajechawszy te majątność, specyfikowano, Ryzin, ichmści xieża Bazylianie Witebscy, ob rationem praeexpressae summae, wolni y mocni będą ichmści, jak własnym swoim dobrem rządzić y dysponować, nullo dato in posterum calculo praetendującym stronom, quo ad usque od nas exolucya tak pomienionej summy, jakoteż y różney praetensyi, z prawa y prowizyi uroszczonych, non satisfiatt ichmem; to tylo warujemy, aby obligacye mszy świętych odprawowania za duszę zeszłego, wielmożnego imści pana Mikołaja Żaby, sędziego grodzkiego w-a Witt-o, secundum mentem testamentu, odprawowane były sub constientia; atque casu melibysmy ten nasz dobrowolny assekuracyny

zapis, ichmem xieży Bazylianom Witebskim dany, in quibusvis punctis, clausulis jako naruszyć, tedy, za pokazaniem quolibet in subselio judytij tego naszego listu assekuracynego, in eodem robore et valore sąd ma uznać et in statu te dobra posydujących ichmościow utrzymywać, nie wchodząc w żadne litis pendencye, ani, jako protekcyą objiciendo, tamować cursum posydowania namienionego Ryzina, y jakieby się kolwiek ex creatione nostra udziałaly expensa, prawa protrakcye, nieexolucye summy, krzywdy, tedy z dobr naszych inszych mamy y powinni będziemy płacić, nagradzać, absciso omni titulo dyllacyi y beneficyi juris, zadość uczynić praetensyom. I natośmy ten nasz zapis dobrowolny, assekuracyny dali ichmm, z podpisem rąk naszych y ichmcw paw pieczętarzow. Pisan roku tysiąc siedmsetnego czterdziestego trzeciego, msca Apryla ośmnastego dnia. U tego zapisu assekuracynego podpisy rąk tymi słowy: Teressa z Żabow Szulborska. Józef Antoni Szulborski mp. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od osoby wielmożnego imści pa. Jana Szulborskiego, podczaszego Mściślawskiego, względem starszeństwa małżęskiego, in absentia ejus y samey jeymści pani Teressy z Żabow Szulborskiey, podczaszyney Mściślawskiey, tudziesz od imści pa. Józepha Antoniego Szulborskiego, podczaszyca Mściślawskiego, jako aktora y possessora majątności Ryzina, według prawa, danego imści od ichmcw dobrodziejow rodzicow, do tey assekuracyi, daney imści xiedzu Antoninowi Książewiczowi, Z. S. B. W. superiorowi, y całemu konwentowi Witebskiemu, z rzeczą, w niey wyrażoną, jako pieczętarz, podług prawa, podpisuje się Antoni Michał Ambrok mp. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od osob, wyż wyrażonych, do tey assekuracyi, podług prawa, podpisuje się Floryan Felicyan Kozliński mp. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od osob wyra-

zonych, do tego zapisu, podług prawa, podpisuje się Bazyli Józeph Czarkowski, sekretarz w-a Witt-o, mp. Który to takowy zapis assekuracyny, za ustnym y oczewistym przez wyż wyrażone osoby onego zeznaniem, jest do akt xiąg mieskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany. —Wipis dany.

По оп. кн. № об. 842, № ч. 2, л. 316 и 317.

54.

Дарственная запись писаря велик. княж. Литовского, Опшмянского старосты, Оаддея изъ Козельска Огинского, данная Тадулинскому Базиліанскому монастырю на 350 талеровъ битыхъ, должныхъ ему, Огинскому, евреями г. Кописи-Гамсецомъ Шмуйловичемъ и др. 1744 г. Января 25.

Zeznanie zapisu wieczysto donacyinego oraz wlewkowego, od jaśnie wielmożnego imć pana Thadeusza z Kozielska Ogińskiego, pisarza w. x-a Litt-o, stanowszy oczewisto, w Bogu przewielebnemu imć xiedzu Metrofanowskiemu Bohdanowiczowi, superiorowi zakonu S. B. W. Tadulińskiego, y wszystkim ichm Bazylianom danego, służącego y należącego.

Roku tysiąc siedmsetnego czwartego, miesiąca Januarij dwudziestego piątego dnia.

Przedemną, Antonim Pioro, skarbnikiem województwa, lantwoytem Witebskim, od jaśnie wielmożnego imć pana Marcyana Michała z Kozielska Ogińskiego, wojewody y woyta Witebskiego, Borysowskiego, Przewalskiego, Babilickiego etc. starosty, pułkownika j. k. mści y Rzeczy Pospolitey, ustanowionym, y przed nami, burmistrzami, raicami, ławnikami y całą radą magistratu

miasta j. k. mi Witebska, na sądach w maydeburi, w ratuszu zasiadającymi, stanowszy oczewisto, jasnie wielmożny imię pan Thadeusz z Kozielska Ogiński, pisarz wielki w. x. Litt-o, starosta Oszmiański, zapis swój wieczysto wlewkowy, donacyiny, w Bogu przewielebnemu imię xiedzu Metrofanesowi Bohdanowiczowi, zakonu stt-o Bazylego Wielkiego superiorowi, y wszystkim ichmościom Bazylianom konwentu Tadulińskiego dany, służący y należący, przyznał, a przyznawszy, prosił nas, urzędu, aby był do akt xiąg miejskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany. Jakoż my, urząd, ony przyiowski y oglądawszy, ze wszystko rzecz, w nim wyrażono, wpisać w akta zleciliśmy. Który, wpisując słowa do słowa, tak się w sobie ma: Thadeusz z Kozielska Ogiński, pisarz wielki w-o x-a Litt-o, pod wszystkie, niżej wyrażone, wadia, zareki, peny y obowiązki submituiąc się, wiadomo czynię każdemu, komu by o tym praesentis et futuri saeculi ludziom wiedzieć należało, tym moim dobrowolnym, wlewkowym, wieczysto donacyinym zapisem, w Bogu przewielebnemu imię xiedzu Metrofanesowi Bohdanowiczowi, zakonu stt-o Bazylego Wielkiego superiorowi, y wszystkim ichmościom xieży Bazylianom konwentu Tadulińskiego, alias Wymnańskiego, danym na to, iż co ja, Ogiński, pisarz w-o x. Litt-o, mając sobie sumę należącą trzysta pięćdziesiąt talarów bytych, za zapisem obligacyinym od żydów y obywatelów miasta Kopysia, Hamsieca Szmóyłowicza, Szai Boruchowicza, Hirszy Szmóyłowicza y Meiera Hercowicza, z paręką y obowiązkiem jeden za wszystkich, a wszystkie za iednego, z terminem exolucyi w roku przeszłym iysiąc siedmsetnym czterdziestym wtórym, w dzień Pokrowa Nayswieszey Panny, święta Ruskiego, na którym terminie et post terminum usque ad datam praesentem nie odebrawszy pomienionej summy, ono perpetuis tem-

poribus pomienionemu imię xiedzu Bohdanowiczowi, starszemu, y wszystkim ichmościom xieży Bazylianom konwentu Tadulinskiego daie, daruie y wiecznemi czasy zepisuie. Oraz tenże obligacyiny zapis in personas ichmw wlewam, transfunduię y, do rąk ich oddawszy, in persona mea, ichmw aktorami czynię y do pozyskania tej pomienionej sumy trzechset pięćdziesiąt siedmiu talarów bytych, wspólnie z prowizyem y zarekami, moc daie. Wolni tedy y mocni pomienieni imię xieży Bazylianie, in persona mea, te pomienioną sumę, ode mnie ichm darowano, pozyskawszy, ono rzadzić, szafować według najlepszego upodobania swego, quo ad bonum tegoż konwentu, dysponować, bez żadney, najmniejszey, ode mnie samego y sukcesorów moich y nikogo innego przeszkody, prepedicij y interessacyi; której ja sam et cum sucesoribus meis ullatenus czynić nie mam y nie powinien być, sub vadio ważność rzeczy wynoszącej zareki et sub poenis banitionum ac infamiae, in ubiquinario foro ac subselio, remotis omnibus omni tituli dilationibus, obtron beneficiis . . . iurium decernendis. I na to dał ten mój wlewkowy, wieczysto donacyiny zapis z podpisem ręki mej y ichmościów panów pieczętarzów. Pisan roku tysiąc siedmsetnego czterdziestego czwartego, miesiąca Januaria dwudziestego czwartego dnia. U tego zapisu, przy pieczęci, podpisy rąk tak samego aktora, jako ichmościów panów pieczętarzów, tymi słowy: Thadeusz Ogiński, pisarz w. x-a Litt-o, starosta Oszmiański mp. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od jasnie wielmożnego imię pana Thadeusza z Kozielska Ogińskiego, pisarza w-o x-a Litto, starosty Oszmiańskiego, do tego prawa wlewkowego y wieczysto donacinego, danego w Bogu przewielebnemu imię xiedzu Metrofanesowi Bohdanowiczowi, zakonu stt-o Bazylego Wielkiego superiorowi, y wszystkim ichm xieży Bazylianom konwentu Taduli-

lińskiego, podług prawa podpisuję się Stanisław Ogiński kasztelan województwa Witebskiego. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od wyż wyrażoney osoby, do tego prawa wlewkowego, oraz wieczysto donacyinego, podług prawa, podpisuję się Antoni Michał Pac, kasztelan Polocki. Za ustniem y oczewisto uproszeniem od osoby, wyrażoney, do tego prawa transfusionis podpisuję się Stefan Bilikowicz, czesznik Brasławski. Który to takowy zapis, za ustnym y oczewistym przez wyż wyrażoną osobę zeznaniem, iest do akt xiąg miejskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany. Wypis dany.

По оп. кн. № об. 842, № ч. 2, л. 483 и 484.

55.

Купчая крѣпость, данная Витебскимъ бургомистромъ Гаврилою и женою его Прасковьею Аверками Витебскимъ Бернардинамъ на три, состоящія подъ лавками ихъ въ г. Витебскѣ, земельные участки, изъ коихъ одинъ продали Бернардинамъ, а два обмѣнили, какъ необходимые подъ вновь строящійся каменный костель ихъ. 1744 г. Марта 18.

Zeznanie zapisu wieczysto darownego, oraz zamiennego, od panow Gabryela y Praxedy Awierkow, burmistrzow Witebskich, małżonkow, w Bogu wielebnym ichm xieży Bernardynom komwentu Witebskiego danego, służącego y należącego.

Roku tysiąc sedmsetnego czterdziestego czwartego, miesiąca Marca ośmnastego dnia.

Przede mną Marcianem Michałem z Kozielska Ogińskim, wojewodą y woytem Witebskim Borysowskim, Prze-

walskim, Wierzbowskim, Babilickim etc. starostą, pułkownikiem j. k. mści, y przede mną, Antonim Piorą, skarbnikiem województwa, lantwoytem Witebskim, od tegoż jużnie wielmożnego imścia pana wojewody y woyta Witebskiego ustanowionym, oraz przed nami, burmistrzami, raycami, ławnikami y całą radą magistratu miasta j. k. mści Witebska, na sądach maydeburij, w ratuszu zasiadającymi, stanowszy oczewisto, szlachetni panowie Gabryel Awierka y sama pani Praxeda z Olszanikow Gabryelowa Awierkowa, burmistrzowie Witebscy, małżonkowie, zapis swój wieczysto darowny, oraz odmieniny, wielmożnemu imści panu Mikołaiowi Antoniemu Reutowi, krayczemu y podwoiewodzemu wtwa Wibgo, ad praesens syndykowi apostolskiemu, w Bogu wielebnemu imści xiedzu Adryanowi Sebastyanskiemu, gwardyanowi, y wszystkim ichm xieży Bernardynom konwentu Witebskiego dany, służący y należący, przyznali, a przyznawszy, prosili nas, urzędu, aby był do akt xiąg miejskich ratusznych przyięty y wpisany. Jakoż my, urząd, ony przyiowski y oglądawszy ze wszystko rzeczą, w nim wyrażoną, wpisać w acta zleciliśmy. Który, wpisując słowa do słowa, tak sie w sobie ma: Ja, Gabriel Awierko, y ja, Praxeda z Olszanikow Gabryelowa Awierkowa, burmistrzowie miasta i. k. mści Witebska . . . punkta, klauzuły, paragraffy, ligamenta podlegaiąc y submittuiąc się, czyniemy wiadomo y iawno wyznawamy tym naszym darowanym, oraz y odmiennym zapisem, wielmożnemu imści panu Mikołaiowi Antoniemu Reutowi, krayczemu y podwoiewodzemu województwa Witebskiego, ad praesens syndykowi apostolskiemu, w Bogu wielebnemu imści xiedzu Adryanowi Sebestyanskiemu, gwardyanowi y wszystkim ichm xx. Bernardynom konwentu Witebskiego, in perpetuum danym na to, iż co my, pomienione osoby, Awierkowie, małżonkowie,

maiać trzy placz kromne, w mieście, j. k. mści Witebsku będące, w pewnym ograniczeniu, w prawie naszym dostateczniej wyrażone, nie pienne, nie winne, nikomu pierwszym, ani posłednieyszym prawem nie zawiedzione, wolne, swobodne, w possessyi naszyz wieczystey zostaiące, naymnieyszey cząstki z onych na nas samych y sukcesorow naszych nie wyimuiąc, ani wylączaiąc, wieczyscie a nieodzownie, za summe, w dokumentach dawnych wyrażoną, nabyte, ex pio tedy voto chcąc wczesnie, blagaiąc Maiestat Boski, za nasze wystempki przeblagać y stante vita nostra in perpetuam memoriam, oraz obligationem uczynić,—tedy z tych pomienionych kromnych placow trzech ieden wieczyscie darowalichmy, a dwa, wziowszy na odmiane od tychz wielebnych oycow Bernardynow, z dawnym prawem, ze wszystkimi onych attynencyami et pertynencyami, miarami, pozycyami, wyż pomienionemi, wielmożnemu imści panu Mikołaiowi Antoniemu Reuttowi, tylko qua syndykowi apostolskiemu ad praesens będącemn, w Bogu wielbnemu imści xiedzu Adryanowi Sebestyanskiemu, gwardyanowi y wszystkim ichm xieży Bernardynom, na kościół konwentu Witebskiego, wiecznymi a nigdy nieodzownymi czasy, te trzy place zapisawszy, darowawszy, zadney salwy nam samym, sukcesorom naszym y kolligatom naszym utriusque sexus nie zachowawszy, zapisali w moc, dzierzenie y wieczyste, przez nas samych, kościołowi Bernardynskiemu postąpili. Czego wszystkiego nieporuszenie, wiecznie, irrevocabiler przez nas samych y sukcesorow naszych, sub poena excommunicationis perpetuae, zyscić y dotrzymać mamy y sukcesorowie nasi mamy y powinni będziemy, oddawszy wsytkie y wszelkie dokumenta juris et possessionis ad manus, na te place służące y należące, kościołowi Bernardynskiemu. I na tośmy dali ten nasz list dob-

rowolny zapis z podpisem rąk naszych y ichmw panow pieczętarzow, ustnie y oczewisto od nas uproszonych. Pisan w Witebsku, roku tysiąc siedmsetnego czterdestego czwartego, miesiąca Marca piątego dnia. U tego zapisu, przy położeniu trzech krzyżykow, aktorski podpisy rąk samego aktora y panow pieczętarzow tymi słowy: Gabryel Awierka, burmistrz Witebski mp. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od szlachetnych panow Gabryela y Praxedy Awierkow, małżonkow, burmistrzow miasta j. k. mści Witebska, do tego ich wieczysto darowanego, oraz na odmiane, na trzy kromne placz w mieście j. k. mści Witebsku, pod szczęśliwie teraz nowo eryguiącym się kościele (ołem?) sytuowane, wiebmu imści panu Mikołaiowi Reuttowi, podwoiewodzem y krayczemu wdztwa Witebskiego, qua solum syndykowi apostolskiemu, a w Bogu przewielebnemu imści x. Adryanowi Sebastyanskiemu, ordinis minorum de observantia s. Fran-eisci gwardyanowi konwentu Witebskiego, y wszystkim ww. oo. y braci, teraz rczydującym y po nich nastempuiącym, uti aktualnym wiecznikom, danego, podług prawa podpisuię sie Thomasz Lohrens mp. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od osob, wyż wyrażonych, do tego ich prawa wieczysto darowanego, do którego, podług prawa zapieczętarza podpisuię sie Gabryel Waskiewicz. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od osob, wyż wyrażonych, do tego ich prawa wieczysto darowanego, do którego, podług prawa, podpisuię sie Nicetta Abrahamowicz, r. W. mp. Który to takowy zapis, za ustnym y oczewistym przez wyż wyrażone osoby onego zeznaniem, iest do akt xiąg mieskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 842, № ч. 2, л. 563 и 564.

Дарственная запись, данная Витебскимъ бургомистромъ Иваномъ и женою его Анною Игольниками Витебскому Бернардинскому монастырю на принадлежащую имъ, Игольникамъ, лавку съ земельнымъ участкомъ подъ нею съ принадлежностями, подъ названіемъ Карлаевскій, лежащимъ въ г. Витебскѣ, на самомъ рынкѣ, при Старосуражской улицѣ, ведущей отъ Іезуитскаго моста въ гору, подъ Узгорскій крестъ и прилегающій задней стороною своею къ огороду Бернардиновъ, — для Бернардинскаго костела. 1744 г. Марта 18.

Zeznanie zapisu wieczysto darowanego, od szlach. panow Jana y Anny Iholnikow, burmistrzow Witebskich, małżakow, w Bogu wielebnym ichm xieży Bernardynom konwentu Witebskiego danego, służącego y należącego.

Roku tysiąc siedmsetnego czterdziestego czwartego, miesiąca Marca ośmnastego dnia.

Pzede mną, Marcyanem Michałem z Kozielska Ogińskim, wojewodą y woytem Witebskim, Borysowskim, Przewalskim, Wierzbowskim, Babilickim etc. starostą, pułkownikiem j. k. mści, y przede mną, Antonim Piorą, skarbnikiem wojewodztwa, lantwoytem Witebskim, od tegoż jasnie wielmożnego imści pana wojewody y woyta Witebskiego ustanowionym, oraz przed nami, burmistrzami, raycami, ławnikami y całą radą magistratu miasta j. k. mści Witebska, na sądach maydeburii w ratuszu zasiadającymi, stanowszy oczewisto szlachetni panowie Jan y Anna z Amellanikow Iholnikowie, małżakowie, zapis swój darowany, wieczysto w. i. panu Franciszkowi Bułhakowi, podstolemu wtwa Witgo, ad praesens syndykowi apostolskiemu, w Bogu wielebnemu imć xdu Adryanowi Sebastyanskiemu, gwardyanowi, y wszystkim wielebnym ichm xieży Bernardynom konwentu Witebskiego dany, służący y należący, przyznali, a przy-

znawszy, prosili nas, urzędu, aby był do akt xiąg miejskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany. Jakoż my, urząd, ony przyiowski y oglądawszy, ze wszystką rzeczo, w nim wyrażono, wpisać w akta zleciliśmy. Który, wpisując słowo do słowa, tak sie w sobie ma: Ja, Jan Iholnik, y ja, Anna z Amellanikow Iholnikowa, burmistrzowie miasta j. k. mści Witebska, małżakowie, pod wszystkie, niżej wyrażone, punkta, clauzully, ligamenta podlegając y submittując się, czyniemy wiadomo y iawnno wyznawamy tym naszym dobrowolnym, wieczysto darowanym zapisem, w. i. panu Franciszkowi Bułhakowi, podstolemu wojewodztwa Witebskiego, ad praesens syndykowi apostolskiemu, w Bogu wielebnemu imści xdu Adryanowi Sebastyańskiemu, gwardyanowi, y wszystkim wielebnym ichm xieży Bernardynom konwentu Witebskiego in perpetuum danym na to, iż comy, pomienione osoby, Iholnikowie, małżakowie, mając plac kromny z budynkiem kromnym, na nim będącym, nazywający się Karłaiowski, w mieście j. k. mści Witebsku będący, przy ulicy Starosurazkiej, idąc z mostu Jezuickiego w gure ulicą Starosurazką, która idzie pod krzyż Uzhorski po prawey stronie, iednym bokiem przyległy do kromy szlachetnego pana Jana Iholnika, raycy Witebskiego, drugim bokiem do kromy szlachetnego pana Gabryela Awiarki, burmistrza Witebskiego, tyłem do ogrodu w Bogu wielebnych ichm xieży Bernardynow konwentu Witebskiego, przodem przez też ulicę Starosurazką przeciwko kromy szlachetnego pana Józefa Markowicza, raycy Witebskiego, oprócz zwiasu z przodu od ulicy Starosurazkiej, miarą łokci Wileńskich sprawiedliwych trzy y puł łokcia iednego, wdłuż miaro tychże łokci sprawiedliwych Wileńskich sześć y puł łokcia, nie pienny, niewinny, nikomu pierwszemu, ani posledniejszemu prawem nie zawiedziony, wolny, swobodny, w possessyi naszej wie-

czystey zostaiący, od sławetnych panow Gabryela y Iryny z Swirszczewskich Awierkow, burmistrzow y raycow miasta Witebska, wieczyscie a nieodzownie, za summe talarow bitych sześćdziesiąt, nabyty, ex pio tedy voto chcąc wcześniej, błagając Maiestat Boski, za nasze występkę przebłagać y stante vita nostra in perpetuum memoriam, oraz obligationem uczynić,—tedy ten zwyż pomieniony plac ze wszystkimi onego attynencyami, pertynentyami, budynkami, miarami, pozyciami, wyż pomienionemi, w. i. panu Franciszkowi Bułhakowi, tylko qua syndykowi apostolskiemu, ad praesens będącemu, w Bogu wielebnemu imści xiedzu Adryanowi Sebastyańskiemu, gwardyanowi, y wszystkim ichm xieży Bernardynom, na kościół konwentu Witebskiego, wiecznemi a nigdy nieodzownemi czasy zapisawszy, darowawszy, żadney salwy nam samym, sukcesorom naszym, kolligatom naszym utriusque sexus nie zachowawszy, zapisali, w moc, dzierzenie w wieczystą, przez nas samych, kościołowi Bernardyńskiemu póstąpili. Czego wszystkiego, nieporuszenie, wiecznie, irrevocabiler przez nas samych y sukcesorow naszych, sub poena excommunicationis perpetuae, ziścić y dotrzymać my y sukcesorowie nasi mamy y powinni będziemy, oddawszy wszystkie y wszelkie dekumenta juris et possessionis ad manus, na ten plac służące y należące, kościołowi Bernardyńskiemu. I natośmy dali ten nasz list dobrowolny, wieczysty zapis z podpisem rąk naszych y ichmw panow pieczętarzow, ustnie y oczewisto od nas uproszonych. Pisan w Witebsku, roku tysiąc siedemsett czterdziestego trzeciego, msca Julij osimnastego dnia. U tego zapisu podpisy rąk, tak samych aktorow, iako y panow pieczętarzow, tymi słowy: Jan Iholnik, b. W. Anna Iholnikowa, b. W. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od szlech paw Jana y Anny z Amellanikow

Iholnikow, burmistrzow Witebskich, małżakow, do tego ich wieczysto darowanego zapisu, wielmożnemu imści panu Franciszkowi Bułhakowi, podstolemu wtwa Witto, qua ad praesens syndykowi, a w Bogu przewielebnemu imści xiedzu Adryanowi Sebastyańskiemu, ordin. minorum konwentu Witto gwardianowi, y wszystkim. ichm xx. y braci tegoż konwentu Witto, na kromkę iedną z placem, piis votis ad aedes tychże ichw xx. ord. minorum oblatowaną, w mieście Witebsku, w samym rynku sytuowaną, danego, podług prawa podpisu sie Thomasz Lohrens, r. W. mp. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od wyż wyrażonych osob do tego wieczysto darowanego prawa podług prawa podpisu sie Serhiusz Sipka mp. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od wyż wyrażonych osob do tego wieczysto darowanego prawa podług prawa podpisu sie Alexander Iholnik. Który to takowy zapis, za ustnym y oczewistym przez wyż wyrażonych osob onego zeznaniem, iest do akt xiąg mieskich ratusznych przyięty y wpisany.—Wypis wydany.

По оп. кн. № об. 842, № ч. 2, л. 569 и 570.

57.

Купчая крѣпость, данная Витебскимъ ратманомъ Яковомъ и женою его Марьею Сухарями Витебскимъ Bernardинамъ на принадлежащій имъ, Сухарямъ, участокъ земли, находящійся въ г. Витебскѣ, въ Большомъ-Ряду, необходимый подъ постройку новаго каменнаго Bernardинскаго костела. 1744 г. Марта 18.

Zeznanie wieczysto przedaznego zapisu Iakuba y Maryi Sucharow, raycow Witebskich, małżakow, w Bogu

wielebnym ichm xieży Bernardynom konwentu Witebskiego danego, służącego y należącego.

Roku tysiąc sedmsetnego czterdziestego czwartego, miesiąca Marca ośmnastego dnia.

Przedemną Marcianem Michałem z Kozielska Ogińskim, wojewodą y woytem Witebskim, Borysowskim, Przewalskim, Wierzbowskim, Babilickim etc. starostą, pułkownikiem j. k. mści, y przedemną, Antonim Piorą, skarbnikiem wojewodztwa, lantwoytem Witebskim, od tegoż jasnie wielmożnego imścia pana wojewody y woyta Witebskiego ustanowionym, oraz przed nami, burmistrzami, raycami, ławnikami y całą radą magistratu miasta j. k. mści Witebska, na sądach maydeburij, w ratuszu zasiadającymi, stanowszy oczewisto, szlachetni panowie Jakub Zachariewicz Suchar y sama pani Maria Osipowna Marcinkiewiczowna, kotlarówna, Jakubowa Zachariewiczowa Sucharowa, raycowie Witebscy, małżakowie, zapis swóy wieczysto przedaźny, wielmożnemu imści panu Franciszkowi Antoniemu Bułhakowi, podstolemu wojewodztwa Witebskiego, jako jeneralnemu syndykowi konwentu Witebskiego, w Bogu wielebnemu imć xieźdu Adryanowi Sebastyańskiemu, gwardyanowi, y dyskretem tegoż konwentu Witebskiego, ordinis minorum de observantia s. Francisci dany, służący y należący, przyznali, a przyznawszy, prosili nas, urzędu, aby był do akt xiąg mieskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany. Jakoż my, urząd, ony przyiowski y oglądawszy, ze wszytką rzeczo, w nim wyrażono, wpisać w akta zleciliśmy. Który, wpisując słowo do słowa, tak sie w sobie ma: Ja, Jakub Zachariewicz Suchar, rayca Witebski, y ja, Maria Osipowna Marcinkiewiczowna, kotlarówna, Jakubowa Zachariewiczowa Sucharowa, ...

listem naszym dobrowolnym, przedaźnym, wieczysto zrzeszonym, nieodzownym zapisem, komu by o tym teraz y w czas dalszy wiedzieć należało, wielmożnemu imści panu Franciszkowi Antoniemu Bułhakowi, podstolemu wojewodztwa Witebskiego jako jeneralnemu syndykowi konwentu Witebskiego ordinis minorum de observantia s. Francisci, w Bogu wielebnemu imści xieźdu Adryanowi Sebastyańskiemu, gwardyanowi, y dyskretem tegoż konwentu Witebskiego ordinis minorum de observantia s. Francisci danym na to, iż, mając my w mocy, władzy, w spokojnym dzierzeniu y używaniu naszym plac kromny, goły, wiecznością nabyty, według ograniczenia, niżej w prawie wyrażonego, od sławetnego pana Jakuba Jakimowicza Kniazika y Ahaphy Alexieiowny Wiszniewczanki Jakubowey Kniazikowey, małżakow, mieszczan Witebskich, danego, który to ten plac kromny, goły, nie pienny, nie winny, nikomu pierszym, ani poślednieyszym prawem nie zawiedziony, wolny, swobodny, w posessyey naszej wieczystey, dobrowolney, w mieście j. k. mści Witebsku, w Wielkim Rzędzie zostający,—więc my, wyż mianowane osoby, dla potrzeby kościoła, denovo fundującego, murowanego ww. oo. Bernardynow konwentu Witebskiego ordinis minorum de observantia s. Francisci y dla szczupłości mieysca fabryki, przedaliśmy wiecznością tey kromy grunt goły, bez którey fabryka kościelna bydz nie mogła fundowana ww. oo. Bernardynow, natenże kościół wiecznością za sumę talarow bitych sto, iuż do rąk naszych zpełna odliczonych y odebranych, ten plac kromny, goły zawiedlihm y w realną pomienionym ichmciom na wieczność podali y postąpili y wiecznie się zrekli, dając moc tym na tym gruncie kościół zakładać y budować, bez żadney od nikogo przeszody, którey my czynić nie mamy y sukcesorowie nasi czynić nie będo mogli, pod zaręko sto

talerow bitych, y owszem od kazdego turbatora, wstep y przeszkode czyniacego, bronic, zastepowac, ewinkowac swoim własnym kosztem, za daniem nam o tym wie-
dzieć, u kazdego sądu tyle razy yle tego potrzeba be-
dzie, obowiazujemy się, sukcesorowie nasi powiuni ben-
da, pod toż, wyzey specyfikowaną, zarenko, o które za-
renke y niedotrzymanie w iakim kolwiek punkcie . . .
danego wieczysto zrzeczonego listu zapisu daemy moc
y pozwalamy ichm nas y sukcesorow naszych do każ-
dego sondu y prawa zakazać, a my, będąc pozwane, lub
zakazane, u kazdego takowego sądu y prawa, nie uży-
wając żadnych obbron prawnych y nieprawnych, stawieć
się mamy, a stanowszy, nie burząc roku pozwu y za-
kazu na przyjaciela, ani żadnego y na żadną rzecz ter-
mina nie prosząc, nie zchodząc z mieysca sondowego,
we wszystkim nakoniec stronie ukrzywdzoney usprawie-
dliwić się mamy y te zarenke, szkody y nakłady, go-
łosłownie mianowane, zapłacić mamy y powinni bedzi-
emy, a y po zapłaceniu tey zarenki przedsie ten nasz
dobrowolny, wieczysto przedazny list zrzeczony y na
wieki nie odzowny zapis u kazdego sondu y prawa przy
zupełney mocy zachowan być ma wiecznymi czasy. Co
się tknie spraw starych, na ten plac kromny, goły słu-
żących, one mamy do rąk ichm do tego prawa przy-
wrócić y oddać, które teraz mamy, a ieśliby się u ko-
go pokazały takoz sprawy wieczyste, na tenże plac
kromny, goły, służące, ichm wolno zyskiwać. I na to
ja, Jakob Zachariewicz Suchar, rayca Witebski, y ja, Ma-
ria Osipowna Marcinkiewiczowna, kotlarówna, Jakubowa
Zachariewiczowa Sucharowa, raycowa Witebska, małża-
kowie, daliśmy ten uasz dobrowolny, wieczysto prze-
dazny zapis z podpisem rąk naszych własnych y z pod-
pisem rąk ichw panow pieczętarzow, od nas ustnie y
oczewisto uproszonych. Pisan w Witebsku, roku tysiąc

siedmsetnego czterdziestego wtórego, miesiaca Julij dwu-
dziestego siódmego dnia. U tego zapisu, przy położeniu
trzech krzyżykow aktorki, podpisy rąk aktora y panow
pieczętarzow tymi słowy: Jakub Suchar, z. W. Ustnie
y oczewisto proszony pieczętarz od osob sło pana Ja-
kuba Suchara, raycy miasta j. k. mści Witebska, y sa-
mey pani Marij Osipowny Marcinkiewiczowny, kotlarow-
ny, Jakubowey Sucharowey, raycowey Witebskiey, jako
pisma nieumiejętney, trzema kzyżykami podpisaney, do
tego ich listu wieczysto przedaznego, zrzeczonego wiel-
możnemu imści panu Antoniemu Bułhakowi, podstolemu
wa Wigo, jeneralnemu syndykowi konwentu Witego,
y w Bogu wielebnemu imści xiedzu Adryanowi Seba-
styańskiemu, gwardyanowi, y dyskretom . . . de obser-
vantia . . . suię się Niceta Abrahamowicz, r. W. mp.
Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od osob, wyż
wyrażonych, do tego ich skryptu, danego, podług prawa
podpisuie się Gabriel Awierka, b. W. Ustnie y oczewi-
sto proszony pieczętarz od osob, wyż wyrażonych, do
tego ich skryptu, danego, podług prawa podpisuie się
Michał Strunka. Który to takowy zapis, za ustnym y
oczewistym przez wyż wyrażonych osob onego zezna-
niem, iest do xiąg mieskich ratusznych Witebskich
przyięty y wpisany.—Wypis wydany.

По оп. кн. № об. 842, № ч. 2, л. 573 и 574.

58.

Купчая крѣпость, данная Витебскимъ мѣщаниномъ Григоріемъ и же-
ною его Варварою Пырскими Витебскимъ Бернардинамъ на участокъ земли,
лежащій въ г. Витебскѣ, въ Большомъ Ряду, крайне нужнѣй для мѣста
подъ самую постройку новаго каменнаго костела. 1744 г. Марта 18.

Zeznanie zapisu wieczysto przedaznego sławetnych

panow Hrehorego y Barbary Pyrskich, bumistrzow Witebskich, małżankow, w Bogu wielebnym ichm. xieży Bernardynom konwentu Witebskiego danego, służącego y należącego.

Roku tysiąc siedmsetnego czterdziestego czwartego, miesiąca Marca ośmnastego dnia.

Pzede mną, Marcyanem Michałem z Kozielska Ogińskim, wojewodą y woytem Witebskim, Borysowskim, Przewalskim, Wierzbowskim, Babilickim etc. starostą, pułkownikiem j. k. mści, y przede mną, Antonim Piorą, skarbnikiem wojewodztwa, lantwoytem Witebskim, od tegoż jasnie wielmożnego imści pana wojewody y woyta Witebskiego ustanowionym, oraz przed nami, burmistrzami, raycami, ławnikami y całą radą magistratu miasta j. k. mści Witebska, na sądach maydeburii w ratuszu zasiadającymi, stanowszy oczewisto sławetni panowie Hrehorij y Barbara z Baburkow Pyrscy, małżankowie, obywatele Witebscy, zapis swój wieczysto przedaży, wielmożnemu imści panu Mikołaiowi Antoniemu Reuttowi, krayczemu y podwoiewodzemu wdztwa Witto, jako generalnemu syndykowi konwentu Witebskiego, oraz imści xiedzu Adryanowi Sebastyanskiemu, gwardianowi, tudziesz y dyskretom y całemu konwentowi Witebskiemu ordinis minor. de observantia s. Francisci, dany, służący y należący, przyznali, a przyznawszy, prosili nas, urzędu, aby był do akt xiąg mieskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany. Jakoż my, urząd, ony przyiowski y oglądawszy ze wszystko rzecz, w nim wyrażoną, wpisać w akta zleciliśmy. Który, wpisując słowo do słowa, tak sie w sobie ma: Ja, Hrehory, y ja, Barbara z Baburkow, Pyrscy, małżankowie, kupcy y obywatele Witebscy, czyniemy wiadomo tym

listem naszym dobrowolnym, przedaży, wieczysto zręczonym, nieodzownym zapisem, komu by o tym teraz y w czas dalszy wiedzieć należało, wielmożnemu imści panu Mikołaiowi Antoniemu Reuttowi, krayczemu y podwoiewodzemu wojewodztwa Witebskiego, iako generalnemu syndykowi konwentu Witebskiego ordinis minorum de observantia sancti Francisci, oraz imci xiedzu Adryanowi Sebastyańskiemu, gwardianowi, tudziesz y dyskretom y całemu konwentowi Witebskiemu ordinis minorum de odservantia sancti Francisci, danym: iż co my, wyż mianowane osoby, mając w mocy, władzy, w spokojnym dzierzeniu y używaniu naszym plac, na kromę wiecznością nabyty, podług ograniczenia, niżey w prawie wyrażonego, od sławetnych panow Jana y Ahaphij Łogoszniarki, małżankow, Bazylego y Apolonij Stasz-kowny Bazyłowej, małżankow, y Piotra Hrehorowiczow, braci rodzonych, mieszczan y kupcow Witebskich, danego, który to ten plac z kromą, leżący w miescie j. k. mści Witebsku, w Wielkim Rzędzie, niepenny, nie winny, nikomu pierwszemu, ani poslednieyszemu prawem nie zawiedziony, wolny, swobodny, w possessyi naszej wieczystey, dobrowolney zostaiący,—więc my, wyżey wyrażone osoby, dla potrzeby kościoła, denovo funduiącego, murowanego ww. oo. Bernardynow konwentu Witebskiego ordinis minorum de observantia sancti Francisci y dla szczupłości mieysca fabryki, przedaliśmy wiecznością za summę talarow bitych sześćdziesiąt ten plac, bez którego fabrika kościelna być nie mogła fundowana ww. oo. Bernardynow, na tenże kościół pomienionym ichmościom xx. na wieczność podali, dając moc onym na tym placu kościół zakładać y budować, bez żadney ni od kogo przeszkody, którey my czynić nie mamy y sukcesorowie nasi nie będą mogli, pod zaręke, wazności rzeczy wynoszącey, y owszem od każdego turbatora, wstęp y prze-

szkodę czyniącego, bronić y zastępować, ewinkować swoim własnym kosztem, za daniem nam o tym wiedzieć, u każdego sądu tyle razy, ile tego potrzeba będzie, obowiązujemy się y sukcesorowie nasi powinni będą, pod toż, wyżej specyfikowaną zaręką, o którą zarękę y niedotrzymanie w iakimkolwiek punkcie y paragrafie tego naszego dobrowolnego, sprzedażnego, wieczysto zrzeczonego listu zapisu, dajemy moc y pozwolamy ichm nas samych y sukcesorow naszych do każdego sądu y prawa zakazać, a my, będąc pozwane, lub zakazane, u każdego takowego sądu y prawa, nie zażywaiąc zadnych obbron prawnych y nieprawnych, stawić się mamy, a stanowszy, nie burząc roku pozwu y zakazu na przyjaciela, ani żadnego y na żadną rzecz terminu nie prosząc, ani schodząc z mieysca sondowego, we wszytkim nakoniec stronie ukrzywdzoney usprawiedliwić się mamy y tę zarękę, szkody prawne, gołosłownie mianowane, zapłacić mamy y powinni będziemy, a y po zapłaceniu tey zaręki przedsię ten nasz dobrowolny, wieczysto sprzedażny list zrzeczony, nawieki nieodzowny zapis u każdego sądu y prawa przy zupełney mocy zachowan być ma wiecznymi czasy. Co się tknie spraw starych, na tenże plac służących, one mamy do rąk ichw do tego prawa przywrócić y oddać, króre teraz mamy, a ieśliby się u kogo pokazały takż sprawy wieczyste, na tenże plac służące, wolno ichm zyskiwać. I na to ja, Hrehory y ja Barbara z Baburkow Pyrscy, małżakowie, kupcy y obywatеле Witebscy, daliśmi ten nasz dobrowolny, wieczysto sprzedażny zapis przy podpisie rąk naszych własnych y z podpisami rąk ichmw panow pieczętarzow, od nas ustnie y oczewisto uproszonych. Pisan w Witebsku, roku tysiąc siedmsetnego czterdziestego czwartego, miesiąca Marca siódmego dnia. U tego zapisu podpisy rąk temi słowy: Sam za siebie y za żone moje podpisuję

się Hrehorij Pyrski, burmistrz Witebski. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od szlach. panow Hrehorego y Barbary z Baburkow Pyrskich, małżakow, burmistrzow miasta j. k. mści Witebska, do tego ich wieczysto sprzedażnego zapisu na plac kromny, pod kościołem znajdujący się, wielmożnemu imści panu Mikołaiowi, kracyczemu y podwoiewodzem w twa Witto, qua syndykowi, oraz imści x. Adryanowi Sebastyanskiemu, gwardiano wi konwentu Witebskiego, ordinis minorum de observantia s. Francisci, y wszystkim ichm xx. y braci teraz rezuduiącym y po nich następującym, za talarow bitych sześćdziesiąt, danego, podług prawa podpisuję się Thomasz Lohrens, rayca Witebski, mp. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od osob, wyż wyrażonych, do tego prawa wieczysto sprzedażnego podpisuję się, podług prawa, iako pieczętarz Gabryel Awierka, burmistrz Witebski. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od osob, wyż wyrażonych, do tego prawa podpisuję się Michał Strunka. Który to takowy zapis, za ustnym y oczewistym przez wyż wyrażone osoby onego zeznaniem, iest do akt xiąg mieskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany.—Wypis wydany.

По оп. кн. № об. 842, № ч. 2, л. 575 и 576.

59.

Купчая крѣпость, данная, въ видѣ замѣна Витебскимъ купцамъ Николаемъ и женою его Евдокією Смыками Витебскимъ Бернардинамъ на участокъ земли, въ Большомъ Ряду, подъ постройку новаго каменнаго костела. 1744 г. Марта 18.

Zeznanie zapisu wieczysto zamiennego od szlach. panow Mikołaiia y Owdokij Smykow, małżakow, w Bogu

wielebnym ichm xieży Bernardynom konwentu Witebskiego danego, służącego y należącego.

Roku tysiąc siedmsetnego czterdziestego czwartego, miesiąca Marca ośmnastego dnia.

Pzede mną, Marcyanem Michałem z Kozielska Ogińskim, wojewodą y woytem Witebskim, Boryrowskim, Przewalskim, Wierzbowskim, Babilickim etc. starostą, pułkownikiem j. k. mści, y przede mną, Antonim Piorą, skarbnikiem wojewodztwa, lantwoytem Witebskim, od tegoż jasnie wielmożnego imści pana wojewody y woyta Witebskiego ustanowionym, oraz przed nami, burmistrzami, raycami, ławnikami y całą radą magistratu miasta j. k. mści Witebska, na sądach maydeburii w ratuszu zasiadającymi, stanowszy oczewisto sławetni panowie Mikołay Smyk y sama pani Ewdokia z Swirszczewskich Mikołaiowa Smykowa, małżakowie, mieszczanie y obywatele Witebscy, zapis swój wieczysto przedaży, wielmożnemu imści panu Franciszkowi Antoniemu Bułhakowi, podstolemu wojewodztwa Witebskiego, jako jeneralnemu syndykowi konwentu Witebskiego, w Bogu przewielebnemu imści xiedzu Adryanowi Sebastyańskiemu, gwardianowi, y dyskretom tegoż konwentu Witebskiego ordinis minorum de observantia s. Francisci, dany, służący y należący, przyznali, a przyznawszy, prosili nas, urzędu, aby był do akt xiąg miejskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany. Jakoż my, urząd, ony przyiwszy y oglądawszy ze wszystko rzecz, w nim wyrażoną, wpisać w akta zleciliśmy. Który, wpisując słowo do słowa, tak sie w sobie ma: Ja, Mikołay Smyk, y ja, Ewdokiaz Swirszczewskich Mikołaiowa Smykowa, małżakowie, kupcy y obywatele Witebscy, czyniemy wiadomo tym listem naszym dobrowolnym,

przedażnym, wieczysto zręczonym, nieodzownym zapisem, komu by o tym teraz y w czas dalszy wiedzieć należało, wielmożnemu imści panu Franciszkowi Antoniemu Bułhakowi, podstolemu wojewodztwa Witebskiego jako jeneralnemu syndykowi konwentu Witebskiego ordinis minorum de observantia s. Francisci, imści xiedzu Adryanowi Sebastyańskiemu, gwardyanowi, y dyskretom tegoż konwentu Witebskiego ordinis minorum de observantia s. Francisci danym na to, iż, co my, wyż mianowane osoby, mając w mocy y władzy, w spokojnym dzierzeniu y używaniu naszym plac kromny, goły, wiecznością nabyty, według ograniczenia, niżej w prawie wyrażonego, od sławetnego pana Konstantego y Audziuni z Haykow Hlinkow, małżakow, obywatelow Witebskich, danego, który to ten kromny plac, goły, leżący w mieście j. k. mści Witebsku, Wielkim Rzędzie, nie pienny, nie winny, nikomu pierszym, ani poslednieyszym prawem nie zawiedziony, wolny, swobodny, w posessyey naszej wieczystey, dobrowolney, zostaiący, więc my, wyż wyrażone osoby, dla potrzeby kościoła, de novo funduiącego, murowanego ww. oo. Bernardynow konwentu Witebskiego ordinis minorum de observantia s. Francisci y dla szczupłości mieysca fabryki, przedaliśmy wiecznością tey kromy gruntt goły, w zamiane, bez której fabryka kościelna bydz nie mogła fundowana ww. oo. Bernardynow, na tenże kościół wiecznością przedalichmo zamienionym sposobem, krom zaś krom, y w realną posessyą pomienionym ichmościom na wieczność podali y postąpili y wiecznie się zrzekli, dając moc onym na tym gruncie kościół zakładać y budować, bez żadney ani od kogo przeszkody, którey my czynić nie mamy y sukcesorowie nasi czynić nie będo mogli, pod zarenko, ważność rzeczy wynoszącey, y owszem od każdego turbatora, wstęp y przeszkodę czyniącego, bro-

nić, zastępować y ewinkować swoim własnym kosztem, za daniem nam o tym wiedzieć, u każdego sądu tyle razy, ile tego potrzeba będzie, obowiązujemy się, sukcesorowie nasi powinni będą, pod toż, wyżey specyfikowaną, zarenką, o które zarenkę y niedotrzymanie w iakimkolwiek punkcie y paragraffie tego naszego dobrowolnego przedażnego, wieczysto zrzeczonego listu zapisu dajemy moc y pozwalamy ichm nas samych y sukcesorow naszych do każdego sondu y prawa zakazać, a my, będąc pozwane, lub zakazane, u każdego takowego sondu y prawa, nie używając żadnych obbron prawnych y nie prawnych, stawić się mamy, a stanowszy, nie burząc roku pozwu y zakazu na przyjaciela, ani żadnego y na żadną rzecz termina nie prosząc, nie zehodząc z mieysca sondowego, we wszytkim nakoniec stronie ukrzywdzoney usprawiedliwić się mamy y te zarenkę, szkody y nakłady, gołosłownie mianowane, zapłacić mamy y powinni będziemy, a y po zaplaceniu tey zarenki przedsię ten nasz dobrowolny, wieczysto przedażny list zrzeczony y na wieki nie odzowny zapis u każdego sondu y prawa przy zupełney mocy zachowan być ma wiecznymi czasy. Co się tćnie spraw starych, na ten plac kromny służących, one mamy do rąk ichm do tego prawa przywrócić y oddać, które teraz mamy, a ieśliby się u kogo pokazały takż sprawy wieczyste, na tenże plac służące, ichm wolno zyskiwać. I nato ja, Mikołay Smyk, y Ewdokia z Swirszczewskich Mikołaiowa Smykowa, małżakowie, kupcy y obywatele Witebscy, daliśmy ten nasz dobrowolny, wieczysto przedażny zapis z podpisem rąk naszych własnych y z podpisem rąk ichw panow pieczętarzow, od nas ustnie y oczewisto uproszonych. Pisan w Witebsku, roku tysiąc siedmsetnego czterdziestego wtórego, miesiąca Julij dwudziestego siódmego dnia. U tego zapisu podpis rąk tymi słowy: Mikołay Smyk

сам од собіе y иміеніем жоны моіеі, Евдокіеі з Swirszczewskich, жоны моіеі, yako pisma nie umiejetney, podpisuję się renko swo własno. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od sławetnych Mikólaia Smyka y samey жоны oneго, Евдокіі з Swirszczewskich Smykowej, до tego wieczystо заміеніонего запису, wmu ім-сці пану Franciszkowi Bulhakowi, podstolemu wa Witebskiego, Syndykowi w Bogu przewielebnych ichw xіе-ży Bernardynow konwentu Witebskiego, na plac kromny, pod kościół murowany, данего, подług права podpisuję się Bazyli Jozef Czarkowski, sekretarz wa Witebskiego, mp. Oczewisto proszony pieczętarz od osob, wyż wyrażonych, до tego запису wieczystего, заміен-ного, подług права podpisuję się Leon Michał Stachorski mp. Oczewisto proszony pieczętarz od osob, wyż wy-rażonych, до tego запису wieczystего, заміенного, под-ług права podpisuję się Kazimierz Swirszczewski mp. Który то таковы запис, за устным y очевистым przez wyż wyrażоне osoby oneго зezнаніем, іесть до акт xіаг-мieskich ratusznych Witebskich przyіеty y wpisany.— Wypis wydany.

По оп. кн. № об. 842, № ч. 2, л. 579 и 580.

60.

Купчая крѣпость, данная гвардіаномъ Витебскаго Бернардинскаго мо-настыря, Адріаномъ Себастіанскимъ, съ братіею, Витебскимъ мѣщанамъ Николаю и женѣ его Евдокіи Смыкамъ, по которой Бернардины свою лав-ку съ прилавкомъ, состоящую въ г. Витебскѣ, въ ряду, на Большой Су-ражской улицѣ, ведущей съ рынка къ мосту, съ правой стороны, возлѣ мясныхъ лавокъ, при древней каменной стѣнѣ (?), продали Смыкамъ въ ви-дѣ замѣна, необходимаго для вновь строящагося каменнаго костела. 1744 г. Марта 18.

Zeznanie zapisu zamienionego, od w Bogu wielebne-

go imci xiedza Adriana Sebastianskiego, gwardiana Witebskiego conv. s. Francisci de observantia, y drugih ichw xieży klasztoru Wtto sławetnym panom Mikolaiowi y Ewdokiej z Swirszczewskich Smykom, małżąkom, danego, służącego y należącego.

Roku tysiąc siedmsetnego czterdziestego czwartego, miesiąca Marca ósmnastego dnia.

Pzede mną, Marcyanem Michałem z Kozielska Ogińskim, wojewodą y woytem Witebskim, Borysowskim, Przewalskim, Wierzbowskim, Babilickim etc. starostą, pułkownikiem j. k. mści, y przede mną, Antonim Piorą, skarbnikiem wojewodztwa, lantwoytem Witebskim, od tegoż jasnie wielmożnego imści pana wojewody y woyta Witebskiego ustanowionym, oraz przed nami, burmistrzami, raycami, ławnikami y całą radą magistratu miasta j. k. mści Witebska, na sądach w maydeburii w ratuszu zasiadającymi, stanowszy oczewisto w Bogu wielbny imśc xiaźdz Adrian Sebastianski, gwardyan konwentu Witebskiego, imieniem swoim, imieniem wszystkich ichmw xieży y braci tegoż konwentu, zapis wieczysto zręczony, zamienny, sławetnym panom Mikolaiowi y Ewdokij z Swirszczewskich Smykom, małżąkom, dany, służący y należący, przyznał, a przyznawszy, prosił nas, urzędu, aby był do akt xiağ mieskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany. Jakoż my, urząd, ony przyiowski y oglądawszy ze wszytką rzeczą, w nim wyrażoną, wpisać w akta zleciliśmy. Który, wpisując słowo do słowa, tak się w sobie ma: Ja, Franciszek Antoni Bułhak, podstoli wojewodztwa Witebskiego, iako generalny syndyk konwentu Witebskiego ordinis minorum de observantia s. Francisci, ja, xieźdz Adrian Sebastyański, gwardian, y my, dyszkreci tegoż

konwentu Witebskiego ordinis minorum de odservantia s. Francisci, czyniemy wiadomo tym listem naszym bobrowolnym, przedaźnym, wieczysto zręczonym, nieodzownym zapisem, komu by o tym teraz y w czas dalszy wiedzieć należało, sławetnemu panu Mikolaiowi Smykowi y Ewdokiej z Swirszczewskich Mikolaiowej Smykowej, małżąkom, kupcom y obywatelom Witebskim, danym na to, iż co my, wyż wyrażone osoby, mając dokumenta, to iest, ieden oblig od sławetnego pana Łukasza Leonowicza Łaszka, mieszczanina miasta j. k. mści Witebska, z listem na przyznanie na sumę talarow bitych sto, drugi oblig od tegoż pana Łukasza Leonowicza Łaszka, mieszczanina Witebskiego, na złotych Polskich czterysta kopieyczaną monetą, z terminem oddania w roku tysiąc siedemsetnym dziesiątym, od wielmożnego imści pana Jana Szulborskiego, podczaszego Mścisławskiego, roku tysiąc siedemsetnego trzynastego, miesiąca Februarij ósmego dnia, y od ichmciow panow Jozefa Kniażewicza y Katerzyny Lewickiej Jozefowej Kniażewiczowej, małżąkow, wlewkowy zapis z listem na przyznanie, w roku tysiąc siedemsetnym piętnastym, miesiąca Oktobra siedmnastego dnia dane y nam wiecznemi czasy na dwie kromy, w mieście j. k. mści Witebsku leżące, wlane; in virtute której oneracyi zapisowej, dekretem sądu ratusznego j. k. mści miasta Witebska, w roku tysiąc siedmsetnym iedynastym, miesiąca Januarij iedynastego dnia ferowanym; z których to tych dwóch krom iedną krome z przykromkiem, leżącą w mieście j. k. mści Witebsku, w rzedzie stojącą, przy wielkiej ulicy Surazkiej, idąc do mosta z rynku, po prawey stronie, wedle jatek, obok z iedney strony kromy pana Jakuba Litwinki, z drugiej strony przy rzedzie, do jatek wchodząc, tyłem przyległa do kromy Jakuba Byka, naprzeciw przez rząd krom ww. oo. Bernardynow Witebskich, przy murze dawnym (?) będących;

którą kromą z przykromkiem bokowym, w jatkach będącym, do teyże kromy należącym, ma dłużyni łokci sześć bez pęczwieri, szyrzyni ma łokci pięć y trzecie, z bokowym przykromkiem miarą łokci Wilenskich; która to pomieniona kroma z przykromkiem, nie pienna, nie winna y nikomu do daty tego listu naszego dobrowolnego, przedaźnego, wieczysto zrzeczonego, przez nas nie przedana, nie darowana, nie zawiedziona ani żadnymi długami y przewodami prawnymi nie od kogo nie jest obciążona, w naszej wieczystey possessyey zostająca. Zaczyn my, wyż specyfikowane osoby, dla potrzeby kościoła, denovo fundującego, murowanego, y dla szczupłości miejsca fabryki, przedajemy wiecznością te krome z przykromkiem w zamiane, bez której fabryka kościelna być nie mogła fundowana, na tenże kościół. Przeto my, wyż mianowane osoby, pomienionym sławetnym panom Mikołaiowi y Ewdokiej z Swirszczewskich Smykom, małżakom, kupcom y obywatelom Witebskim, te krome zawiedlichmo y w realną possessią na wieczność, z przykromkiem, podali, postąpili y wiecznością zrzekli, dając moc, władze tymże sławetnym panom Mikołaiowi y Ewdokiej z Swirszczewskich Smykom, małżakom, kupcom y obywatelom Witebskim, y sukcesorom onych to przedaźną naszą, a kupłą swoją wiecznie sobie spokojnie trzymać, w niej siedząc, pożytki wszelkie wynajdować, lub komu chcąc dać, darować, przedać, zastawić, arędować, legować, zapisać y iako chcąc, iak własnością swoją . . . dobrowolnie ku najlepszemu pożytkowi swemu dysponować y obracać, bez żadney ni od kogo przeszkody, której my czynić nie mamy y sukcesorowie nasi czynić nie będą mogli, pod zarenką, ważność rzeczy wynoszącej, y owszem od każdego turbatora, wstęp y przeszkodę czyniącego, bronić, zastępować, ewinkować swoim własnym kosztem, za daniem nam o

tym wiedzieć, u każdego sądu tyle razy, yle tego potrzeba będzie, obowiązuemy się y sukcesorowie nasi powinni będą, pod toż, wyż specyfikowaną, zarenką, o które zarenkę y niedotrzymanie w iakimkolwiek punkcie y paragraffie tego naszego dobrowolnego, przedaźnego, wieczysto zrzeczonego listu zapisu dajemy moc y pozwalamy sławetnym panom Mikołaiowi y Ewdokiej z Swirszczewskich Smykom, małżakom, kupcom y obywatelom Witebskim, y sukcesorom onych nas samych y sukcesorów naszych do każdego sądu y prawa zakazać, a my, będąc pozwane, lub zakazane, u każdego takowego sądu y prawa, nie zażywaiąc żadnych obron prawnych y nie prawnych, stawić się mamy, a stanowszy, nie burząc roku pozwu y zakazu na przyiaciela, ani żadnego y na żadną rzecz terminu nie prosząc, nie zehodząc z miejsca sondowego, we wszystkim nakoniec stronie ukrzywdzoney usprawiedliwić się mamy y te zarenkę, szkody y nakłady, gołosłownie mianowane, zapłacić mamy y powinni będziemy, a y po zapłaceniu tey zarenki przedsię ten nasz dobrowolny, wieczysto przedaźny list zreczony y na wieki nie odzowny zapis u każdego sondu y prawa przy zupełney mocy zachowan być ma wiecznymi czasy. I na tośmy, wyż wyrażone osoby, daliśmy ten nasz dobrowolny, wieczysto przedaźny, zreczony zapis sławetnym panom Mikołaiowi y Ewdokiej z Swirszczewskich Smykom, małżakom, kupcom y obywatelom Witebskim, y sukcesorom onych, z podpisem rąk naszych własnych y z podpisami rąk ichmew panów pieczętarzów, od nas ustnie y oczewisto uproszonych. Pisan w Witebsku, roku tysiąc siedmset czterdziestego wtórego, miesiąca Julij dwudziestego szóstego dnia. U tego zapisu podpisy rąk tak samych aktorów, iako ichmew panów pieczętarzów, temi słowy: Franciszek Antoni Bulhak, podstoli woiewodztwa Witebskiego, syndyk konwentu Witebski-

ego sancti Francisci minoris de observantia. Xiądz Adryan Sebastyański, gwardian Witebski. Xiądz Adryan Alexandrowicz, difinitor aktualny W. B. Xiądz Dominik Abramowicz, vicarius conventu minorita. Xiądz Zacharyasz Rafałowicz, kaznodzieia konwentu Witebskiego. mp. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od wielmożnego imści pana Franciszka Bułhaka, podstolego Witebskiego, iako syndyka w Bogu wielebnych ichmciow xieży Bernardynow konwentu Witebskiego, tudziesz od w Bogu wielebnego iegomości xieża Adryana Sebastianskiego, gwardiana Witebskiego, y wszytkich wyrażonych dyszkretow tegoż konwentu do tego prawa, danego sławetnemu panu Mikołaiowi Smykowi y samey małżące, na kromke, podpisuję się, iako pieczętarz, Jozeph Tułowski mp. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od osob, wyż wyrażonych, do tego prawa, na kromke danego, podpisuję się Walerian Petrusiewicz. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od wyż wyrażoney osoby do tego prawa, na kromkę danego, podług prawa podpisuję się Piotr Arciszewski mp. Który to takowy zapis, za ustnym y oczewistym przez wyż wyrażone osoby zeznaniem, iest do akt mieskich, ratusznych Witebskich przyięty y wpisany.—Wypis wydany.

По оп. кн. № 66. 842, № ч. 2, л. 581—584.

61.

Купчая крѣпость, данная Витебскими Бернардинами Витебскому ратману Якову Сухарю, на свой земельный участокъ въ г. Витебскѣ, въ Горшечномъ-Ряду, задомъ обращенный къ мяснымъ лавкамъ, проданный ему за 20 талеровъ бит., въ виду потребности денегъ на постройку ими, Бернардинами, новаго каменнаго костела. 1744 г. Апрѣля 20.

Zeznanie zapisu dobrowolnego, wieczysto sprzedażne-

go, zrzeczonego zapisu, od w-o imci pana Antoniego krayczego y podwoiewodzego w-a Wittb-o, xieża Adryana Sebastianskiego, gwardiana, y wszytkich xieży Bernardynow konwentu Witebskiego, szll. panu Jakubowi Sucharowi, raycy Witebskiemu, danego y służącego.

Roku tysiąc siedmsetnego czterdziestego czwartego, miesiąca Apryla ośmnastego dnia.

Przedemną, Antonim Piorą, skarbnikiem woiewodztwa, lantwoytem Witebskim, od jwo imé pana Marcyana Michała z Kozielska Ogińskiego, woiewody Wittb-o Borysowskiego, Przewalskiego, Babilickiego ettc. starosty, pułkownika woisk j. kr. mści, w-o x-a Litt-o Rzplitey, ustanowionym, y przed nami, burmistrzami, raycami, ławnikami y całą radą magistratu miasta j. kr. mści Witebska, na sądach w maydeburii w ratuszu zasiadaiającymi, stanowszy oczewisto, wielm. imé pan Mikołay Antoni Reutt, krayczy y podwoiewodzy w-a Wittb-o, jako syndyk apostolski pro tunc będący, xiądz Adryan Sebastianski, y wszyscy xx. Bernardyni konwentu Witebskiego listt swoy dobrowolny, wieczysto sprzedażny, zrzeczony zapis, szll. panu Jakubowi Sucharowi, raycy Witebskiemu, dany, służący y należący, przyznali y ku zapisaniu do xiąg mieyskich ratusznych Witebskich podali, w te słowa pisany: Ja, Mikołay Antoni Reutt, krayczy y podwoiewodzy w-a Wittb-o, jako syndyk apostolski pro tunc będący, ja, xiądz Adryan Sebastyański, gwardyan, y wszyscy xieża Bernardyni konwentu Wittbo czyniemy wiadomo tym naszym listem dobrowolnym, wieczysto sprzedażnym, zrzecznym zapisem, komuby o tym teraznieyszego y napotym będącego wieku ludziom wiedzieć należało, danym szll. panu Jakubowi Sucharowi, raycy Witebskiemu, panie małżące, dzieciom y posesso-

rom (sukcessorom?) onych na to, iż co my, wyż wyrażone osoby, mając plac kromny bez budynku, od godney pamięci ww. ichmew panow Michała y Elżbiety z Maczyńskich Chotolskich Szapkow, woyskich w-a Wittbo, małżaków, testamentem konwentowi naszemu, sub aktu roku tysiąc siedmsetnego trzydziestego pierwszego, miesiąca Februarij piętnastego dnia, legowany, w mieście j. kr. mści Witebsku, w rzedzie Hanczarskim, w ograniczeniu takowym będący: idąc z prawey strony do kromki nieboszczyka p-a Michała Pancernego, z lewey strony szll. pana Jakuba Suchara, tyłem do jatek, przez rząd naprzeciw nieboszczyka p-a Tymofieia Muszczynki; dłużyni ma w sobie łokei sześć bez ćwierci, szyrzyni łokei cztery takż bez ćwierci, łokei Wileńskich, sprawiedliwych; który to pomieniony plac kromny bez budynku, nie pienny, nie winny, nikomu pierwszym, ani posłednieyszym prawem nie zawiedziony, wolny. swobodny, w posessyey naszej wieczystey, dobrowolney, testamentowey zostaiący, a będąc my pilno potrzebni pieniędzy na własną naszą ktasztorną potrzebę, przeto nie z żadnego przymusu, ani namowy ludzkiej, lecz z dobrej woli naszej, wspomniony plac kromny bez budynku szll. panom Sucharom, mieszczanom y raycom Witebskim, za sumę talarow bitych dwadzieścia iuż do rąk naszych spełna, odliczywszy, odebrali, y w realną posessią na wieczność podali, postąpili y wiecznością zrzekli, dając moc, władze tymże szll. panom Sucharom, małżakom, dzieciom y posessorom (sukcessorom?) onych wiecznie, spokojnie trzymać, budynek na nim stawić, pożytki wszelkie wynaydować, lub komu chcąc dać, darować, sprzedać, zastawić, zamienić, arędować, legować, zapisać y iaao chcąc swoją własnością dobrowolnie ku lepszemu pożytkowi swemu dysponować y obracać, bez żadney nikogo przeszkody, którey my czynić nie mamy y suk-

cessorowie nasi nie będą mogli, pod zaręką, ważność rzeczy wynoszący, y owszem od każdego turbatora, wstęp y przeszkoda czyniącego, bronić, zastępować, ewinkować swoim własnym kosztem, za daniem nam o tym wiedzieć, u każdego sądu tyle razy, ile tego potrzeba będzie, obowiązujemy się y sukcesorowie nasi powinni będą, pod tąż, wyż specyfikowaną zaręką, o którą zarękę y niedotrzymanie w iakimkolwiek punkcie y paragraffie tego naszego dobrowolnego, przedaźnego, wieczysto zrzeczonego listu zapisu, dajemy moc y pozwolamy szll. panom Sucharom, małżakom, potomstwu y sukcesorom onych do każdego prawa, sądu y urzędu pozwać, a my, będąc pozwani, u każdego takowego sądu y prawa stawić się y usprawiedliwić mamy, y tę zarękę, szkody y nakłady, gołosłownie mianowane, zapłacić mamy y powinni będziemy; sprawy zaś, na ten plac kromny bez budynku służące, gdziebykolwiek okazać się mieli, kassuiemy y wiecznie umarzamy; przecie ten nasz list dobrowolny, wieczysto przedaźny, zrzeczony zapis u każdego sądu, prawa y urzędu przy wszelkiej mocy y walorze zostawać będzie. I na tośmy ony dali z podpisem rąk naszych y ichmew pp. pieczętarzow, od nas ustnie y oczewisto uproszonych. Pisan w Witebsku, roku tysiąc siedmsetnego czterdziestego czwartego, msca Apryla ośmnastego dnia. U tego dobrowolnego, wieczysto przedaźnego zapisu podpisy rąk tak samych aktorow, iako y ichmew pp. pieczętarzow tymi słowy: Mikołay Antoni Reutt, krayczy y podwoiewodzy w-a Wittbo. X. Adryan Sebastyanski, gwardyan Witebski mp. Fr. Adryanus Alexandrowicz, dyffi. Wittb. X. Piotr Larski, wikary Witebski. X. Michał Propper, kaznodzieja Witebski. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od w-o imć pana Mikołaja Reutta, krayczego y podwoiewodzego Witebskiego, oraz syndyka konwentu

Wittbo, oycow Bernardynow, y od w Bogu wielebnych ichmcw xieży, supra wyrażonych, Bernardynow całego konwentu tegoż Witebskiego, do tego zapisu wieczysto przedaźnego, szll. panom Jakubowi Sucharowi, raycy miasta Wittbo, y samey, małżąkom, na plac kromny, w mieście Witebsku, w rynku będący, za sumę talarow dwudzieścia, danego, podług prawa podpisuję się Bazyli Jozeph Czarkowski, sekretarz w-a Wittbo, mp. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od osob wyrażonych, do tego zapisu wieczysto przedaźnego podług prawa podpisuję się Kmrz Zabięło mp. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od osob, wyż wyrażonych, do tego listu dobrowolnego, wieczysto przedaźnego, zrzeczonego zapisu, na rzecz, w nim wyrażoną, podług prawa podpisuję się Antoni Jozef Jakubowski mp. Który to takowy listt dobrowolny, wieczysto przedaźny zapis, za ustnym y oczewistym przez wyż wyrażone osoby zeznaniem, iest do aktt xiağ mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany.—Extraditum.

По оп. кн. № об. 842, № ч. 2, л. 609 и 610.

62.

Извлечение, изъ духовнаго завѣщанія Казимира Матвѣя Небрижидовскаго, пункта о завѣщанныхъ имъ на разныя костелы деньгахъ, въ количествѣ 50 злот. 1744 г. Мая 16.

Zeznanie testamentu ostatniey dyspozycyi pana Kazimierza Mateusza Niebrzydowskiego.

Roku tysiąc siedmsetnego czterdziestego czwartego, miesiąca Maia szesnastego dnia.

... Z którego folwarku (Markowicze, w wojewod.

Witeb.) mego maia (synowie) wypłacić legacyey moiey na msze święte, za duszę moia: na kościół plebanij Witebskiey złotych dziesięć, na kościół xieży Dominikanow Witebskich złotych dziesięć, na kościół xieży Jezowitow Witebskich złotych dziesięć, na kościół xieży Bernadynow Witebskich złotych dziesięć, na cerkiew xieży Bazylianow Witebskich złotych dziesięć . . .

По оп. кн. № об. 842, № ч. 2, л. 647 и 648.

63.

Запись, данная пріоромъ Витебскаго Доминиканскаго монастыря Витебскому воеводѣ Мартіану изъ Козельска Огинскому, объ отсрочкѣ ему уплаты пожертвованной имъ на этотъ монастырь суммы 2000 талеровъ, съ условіемъ ежегоднаго, въ извѣстные сроки, платежа процентовъ отъ оной. 1744 г. Іюня 27.

Zeznanie zapisu assekuracyinego w Bogu przewielebnych ichm xieży Dominikanow konwentu Witebskiego, jaśnie wielmu imci panu Marcyanowi z Kozielska Ogińskiemu, wdzie Witebskiemu, danego, służącego y należącego.

Roku tysiąc siedmsetnego czterdziestego czwartego, miesiąca Junij dwudziestego siódmego dnia.

Przed nami, wice-lantwoytem, burmistrzami, raycami, ławnikami y całą radą magistratu miasta j. k. mści Witebska, na sądach maydeburiy zasiadaiącymi, stanowiący oczewisto w Bogu przewielebny imć xiağz Raymund Dzieczkowski ordinis praedicatorum przeor, y w Bogu przewielebny imć xiağz Mikołay Jachimowicz, professor filisophiae, imieniem swoim y imieniem całego konwentu Witebskiego, zapis swój assekuracyiny, jaśnie wielmożnemu imści panu Marcyanowi Michałowi z Kozielska Oginckiemu, wojewodzie Witebskiemu, dany, słu-

żący y należący, przyznali, a przyznawszy, prosili nas, urzędu, aby był do akt xiąg miejskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany. Jakoż my, urząd, ony przyiowski y oglądawszy ze wszystko rzeczą, w nim wyrażono, wpisać w akta zleciliśmy. Który, wpisując słowo do słowa, tak się w sobie ma: Ja, xiądz Raymund Dzieczkowski, ordinis praedicatorum przeor, moim y całego konwentu moiego Witebskiego imieniem, wiadomo czynię tym moim dobrowolnym assekuracynym, firmissimi reboris zapisem, jasnie wielmożnemu imści panu Marcyanowi Michałowi z Kozielska Ogińskiemu, wojewodzie Witebskiemu, danym, na to, iż co ja, wyżej mianowany, xiądz Raymund Dzieczkowski, przeor, z całym konwentem Witebskim, ordinis praedicatorum, mając na konwent Witebski zapisaną obligacyinym zapisem od tegoż jasnie wielmożnego imć pana Marcyana Michała z Kozielska Ogińskiego, wojewody Witebskiego, summę dwa tysiące talarow bitych twardey monety, cum termino exolucyi w roku terazniejszym tysiąc siedmsetnym czterdziestym czwartym, miesiąca Junij dwudziestego czwartego dnia, to iest, w dzień świętego Jana Chrciciela, święta Rzymskiego podług nowego kalendarza, starali się iako summę tę odebrać, tak ią super aliis bonis mundis, non oneratis lokować, ażeby roczna konwentowi naszemu prowizya niezawodnie dochodzić mogła; a że do wynaydzenia bezpieczney lokacyi wielka w tych czasach pokazała się trudność, więc, ażeby ta summa albo steriliter bez prowizyi nie wakowała, albo niebezpiecznie kędy in periculum urażona nie była, zwazając my z całym konwentem, iż od wyżej pomienionego jasnie wmgó imć pana Ogińskiego, wojewody Witebskiego, inne prowizye konwentom y konwentowi naszemu za inne summy punktualnie dochodzą y że super bonis, non oneratis, na których terazniejsza dwóch

tysięcy talarow bitych summa, obligacyinym zapisem opisana, wszelka adest securitas, tedy ia, przeor, z całym konwentem Witebskim, nie naruszając niczym obligacyinego zapisu, nam służącego, y nie odbierając tantisper summy dwóch tysięcy talarow bitych, prowizyą tylko coraczną od j. w. imć pana wojewody Witebskiego odbierać y oną kontetować się mamy y powinni będziemy, do lat trzech, to iest, poczowszy od roku terazniejszego tysiąc siedmsetnego czterdziestego czwartego, s świętego Jana Chrciciela, dnia dwudziestego czwartego mca Junij przypadającego podług nowego kalendarza, aż do roku, da Bóg, przyszłego tysiąc siedmsetnego czterdziestego siódmego, takowegoż terminu y święta, przez które to lat trzy ma konwentowi naszemu Witebskiemu, co rok, per septem a cento, prowizya dochodzić, punktualnie dwoma rathami, to iest, pierwsza ratha na święty Jan Chceiciel, zaraz poczynając w tymże, iako się pomieniło, terazniejszym roku tysiąc siedmsetnym czterdziestym czwartym, talarow bitych siedemdziesiąt, a druga ratha w dzień Bożego Narodzenia, tegoż roku, także talarow bitych siedemdziesiąt; consequenter potym do lat trzech. A ja, przeor, oraz cały konwent, iako kwity na odebraną prowizyą corocznie dawać, tak ex nunc, od terminu świętego Jana Chrciciela, po odebraney pierwszej racie, suffragia y obligacye odprawować mamy et tenebimur; summy zaś kapitalney, dwóch tysięcy talarow bitych, tak na terminie, w obligu opisanym, iako y po terminie, odbierać y requirować tak u samego imci, iako sukcesorow imci, nie mamy y nie powinni będziemy aż do lat trzech, chyba że sam jwlny imć pan wojewoda Witebski, lub sukcesorwie imści, dobra swoje ab onere prowizyi ante trienium oswobodzić, a konwentowi naszemu Witebskiemu summę kapitalną wypłacić zechcą; którą summę za ta-

kowym oddaniem, ja sam, a po mnie nastempcy moi, przełożeni konwentu Witebskiego, każdego czasu, circa terminum której kolwiek rathy, bez żadney kontradykeyi przyiać, oblig y dokumenta wszystkie wrócić, żadnych sobie nie uzurpuiać zarąk y lukrow, y nie wynayduiać żadnych praetensyi nad rewizyą kwitow y pomiarkowanie doszley o prowizyą, totalney satysfakcyi, mamy y powinni być, to firmiter sobie waruiać, ażeby post elapsum terminum summa kapitalna dwa tysiące talarow bitych, in termino supra scripto, niezawodnie konwentowi naszemu zapłaconą y in super residuitates prowizyi, ieśli się zaległe pokażą, oddane były, sub rigore zarąk y poen, w obligacyinym, de super mianowanym, zapisie wyrażonych. A my, iakośmy się in supra expressa libere invadiowali, tak to wszystko in quovis puncto et clausula zyscić y dotrzymać powinni będziemy, sub vadio ważności rzeczy ac sub poenis banitionum ac infamiae, in ubiquinario foro ac subselio, abscissis omnibus omnis tituli delationibus beneficiisque jurium, summario ac abbreviato processu, za pozwem lub zakazem ex quovis registro et termino, etiam extra repartitionem cadentiarum, sine beneficio aresti condemnat decernendis, etiam sine ulla aut minima contraventione iudicatom, a za onymi y exekucyom urzędowym, super omnibus bonis nostris extendendis; dlaczego, wszystkie dobra nasze ruchome, summy pieniężne w ewikcyą podaiemy. I na tośmy dali ten nasz dobrowolny, wieczysto assekuracyiny zapis z podpisem rąk naszych y ichmościow panow pieczętarzow, od nas uproszonych. Pisan w Witebsku, roku tysiąc siedemsetnego czterdziestego czwartego, miesiąca Junij dwudziestego czwartego dnia. U tego zapisu podpisy rąk tak samych aktorow, iako też y ichmw panow pieczętarzow, temi słowy: xiądz Raymund Dzieckowski, s. th. lektor, przeor konwentu

Witebskiego, mp. Xiądz Henryk Grzegorzewicz, suprzeor konwentu Witebskiego, mp. xiądz Mikołay Jachimowicz, s. th. lect., philosophij lector, filosofij profesor, mp. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od w Bogu przewielebnego imci xiędza Raymunda Dzieckowskiego, sacrae theologiae lectore, przeora konwentu Witebskiego, takoz wielebnego imci xiędza Henryka Grzegorzewicza, supzeora konwentu Witebskiego y w. imci xiędza Mikołaiia Jachimowicza, sacrae theologiae lectora, proffesora, do tey assekuracyi, daney jasnie wielmożnemu imś panu Marcyanowi Ogińskiemu, wojewodzie Witebskiemu, podług prawa podpisuię się Kazimierz Romeyko Hurko, pisarz ziemski wojewodztwa Witebskiego, mp. Proszony prawnie pieczętarz od ichmw xieży Dominikanow konwentu Witebskiego, do tego assekuracyinego zapisu, danego jasnie wielwożnemu imć panu Ogińskiemu, wojewodzie Witebskiemu, podług prawa podpisuię się Jan Tułowski, mp. Jako pieczętarz, za prawnym uproszeniem, do tego assekuracyinego zapisu podpisuię się Józef Kurniewicz m. p. Który to takowy zapis, za ustnym y oczewistym przez wyż wyrażone osoby onego zeznaniem, iest do akt xiąg miejskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany.—Wypis wydany.

По оп. кн. № об. 842, № ч. 2, л. 694 и 695.

64.

Запись Витебскаго воеводы Мартіана изъ Козельска Огинскаго, данная Витебскимъ Доминиканамъ, кою обязывается уплатить имъ пожертвованную на монастырь ихъ сумму 2000 тал. чрезъ три года, съ уплатою, между тѣмъ, процентовъ отъ оной ежегодно, въ извѣстные сроки, и съ обезпеченіемъ этого долга на имѣніи его, Огинскаго, Велешковичахъ, ина-

че называемомъ Варшава, въ Витебскомъ воеводствѣ состоявшемъ. 1744
года Іюня 27.

Zeznanie zapisu assekuracyinego, od jaśnie wielmożnego imści pana Marcyana Michała z Kozielska Ogińskiego, wojewody Witebskiego, w Bogu przewielebnym ichm xieży Dominikanom konwentu Witebskiego danego, służącego y należącego.

Roku tysiąc siedmsetnego czterdziestego czwartego, miesiąca Junij dwudziestego siódmego dnia.

Przed nami, vice-lantwoytem, burmistrzami, raycami, ławnikami y całą radą magistratu miasta j. k. mści Witebska, na sądach maydeburiy zasiadającymi, komparedo personaliter, jaśnie wielmożny imć pan Marcyan Michał z Kozielska Ogiński, wojewoda Witebski, zapis swój assekuracyiny, w Bogu przewielebnemu imści xiedzu Raymundowi Dzieckowskiemu, przeorowi, y wszystkim ichm xieży Dominikanom konwentu Witebskiego dany, służący y należący, przyznał y ku zapisaniu ad acta xiąg miejskich ratusznych Witebskich podał, in eum tenorem pisany: Marcyan Michał z Kozielska Ogiński, wojewoda Witebski, Borysowski, Przewalski, Wierzbowski, etc. starosta, pułkownik woysk j. k. mści, Rzeczy Pospolitey, w. x. Litt-o, pod wszystkie, niżej wyrażone vadia, zareki, poeny y obowiązki libere submituiąc się, wiadomo czynię każdemu, komuby o tym praesentis et futuri saeculi ludziom wiedzieć należało, tym moim dobrowolnym, strictissime inscriptionis assekuracyinym zapisem, w Bogu przewielebnemu imści xiedzu Raymundowi Dzieckowskiemu, przeorowi y wszystkim ichm xieży Dominikanom konwentu Witebskiego danym na to, iż co ja, Ogiński, wojewoda Witebski, będąc winien pomienionym ichmościom xieży Dominikanom konwentu

Witebskiego rekodayney summy dwa tysiące sztuk talarow bitych talarowey monety, na mój obligacyiny dobrowolny inscriptionis, w grodzie Witebskim przyznany, zapis, sub actu roku tysiąc siedmsetnego czterdziestego trzeciego, mca Julij dwunastego dnia, cum termino exolutionis w roku terazniejszym tysiąc siedmsetnym czterdziestym czwartym, mca Junij dwudziestego czwartego dnia, w dzień świętego Jana Chrciciela, święta Rzymskiego, na miejscu pewnym, przy xiegach grodzkich Witebskich, na którym takowym terminie ponieważ, ex ratione zaszley abutrinque konwencyi, pomieniona summa dwa tysiące talarow bitych ichm xieży Dominikanom Witebskim nie oddana, lecz u mnie, wojewody, ad triennium na prowizyi została, tedy cum libero assensu imści xiedza przeora y wszystkich ichmościow xieży Dominikanow, nil quidquam derogando takowemu memu, supra mienionemu, obligacyinemu zapisowi, lecz owszem ony in omnibus punctis, clausulis et paragrafis praesenti inscriptione roborando et ratificando, y te pomienionę summe, odemnie ichm należące, dwa tysiące talarow bitych, na dobrach, tymże obligacyinym zapisem w ewikcyą podanych, Wieleżkowicze, alias Warszawa, nazwanych, w wojewodztwie Witebskim sytuowanych, certificando firmissime tym moim assekuracyinym zapisem assekuruję się y obowiązuję się a data praesenti, pomienionym ichm xieży Dominikanom konwentu Witebskiego należącą y przychodzącą do tey summy prowizyą kościelną, liczbą od sta po siedmiu, dwoma rathami, to iest iedne rathe na świętego Jana Chrciciela, dnia dwudziestego czwartego Junij, a drugą na Boże Narodzenie, święta Rzymskiego, corocznie, ullo modo et pretextu tych terminow y dni, ad exolvendam prowizyi naznaczonych, nie zwlekając, ani pochybiając, po siedmiu dziesiąt talarow każ-

dę rathy, w rok uczyni talarow bitych sto czterdzieście, sub vadio ważności rzeczy et sub poenis banitionum ac infamiae, in ubiquinario foro ac subsellio, remotis omnibus quibusvis gylationibus decernendis, hoc super addito, iż tey samey summy kapitalney, ullo modo, pretextu et circumstantia, do dalszego terminu exolucyi przeciagać nie mam, jak a data praesentis inscriptione (inscriptionis?) do lat trzech; na którym terminie, idque w roku, da Bóg, przyszłym tysiąc siedemsetnym czterdziestym siódmym, w dzień świętego Jana Chrzciciela, tenore obligacyiney circumscripcyi, którą iterum iterumque ztwierdzam y aprobuję, mam y powinien będę et quam firmissime praesenti inscriptione obowiązuje się y assekurowie oddać ac de plano (de pleno?) wyliczyć razem spełna, a nie rathami y częściami, takowóż talarową monetą; oraz in quantum, quo casu, za którą ratę y prowizya zaległa, tedy razem z summą et residuitates prowizyi wypłacić mam y sukcesorowie moi powinni będą; co wszystko, uti supra expressum, ja y sukcesorowie moi żyć y dotrzymać mamy y powinni będziemy, pod zaręką y poenami, immediate założonemi, insuper z przyęciem rozprawy summario processu w każdym powiecie y wojewodztwie y na każdej repartyey, za pozwem lub zakazem ex quovis registro, oraz y podalszemi poenami y wadyami, w przyznanym obligacyinym zapisie, na te summę ode mnie ichm danym, opisanemi y dolożonemi. I na tom dał ten mój assekuracyiny zapis z podpisem ręki mey y ichw panow pieczętarzow, odemnie uproszonych. Pisan w Witebsku, roku tysiąc siedemsetnego czterdziestego czwartego, mca Junij dwudziestego czwartego dnia. U tego zapisu podpisy rąk tak samego aktora, jako też y ichw panow pieczętarzow temi słowy: Marcyan Ogiński, wojewoda Witebski, m. p. Ustnie y oczewisto proszony pie-

czętarz od j. wielmożnego i. pana Marcyana z Kozielska Ogińskiego, wojewody Witebskiego, do tego assekuracyinego zapisu, danego w Bogu przewielebnemu imci xiedzu Raymundowi Dzieckowskiemu, przeorowi, y całemu konwentu Witebskiemu, ordinis praedicatorum, na wypłacenie, do lat trzech, prowizyi, per septem a cento od dwóch tysięcy talarow bitych, a po lat trzech na oddanie samey kapitalney summy, podług prawa podpisuję się Stanisław Ogiński, kasztelan wojewodztwa Witebskiego. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od osoby, wyż wyrażoney, do tego assekuracyinego zapisu podług prawa podpisuję się Stanisław Chrapowicki mp. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od wyż wyrażoney osoby, do tego assekuracyinego zapisu podług prawa podpisuję się Jan Tułowski mp. Który to takowy zapis, za ustnym y oczewistym przez wyż wyrażoną osobę onego zeznaniem, iest do akt xiąg miejskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany.—Wpis wydany.

По оп. кн. № об. 842, № ч. 2, л. 696 и 697.

65.

Данная Витебскимъ воеводою Мартіаномъ Огинскимъ, въ им. Марціановъ, б. Сидоровщинъ, запись, въ коей, распредѣляя свои имѣнія между наслѣдниками своими и проч., обязываетъ ихъ къ исполненію легацій на разные латинскіе монастыри и къ уплатѣ долговъ онымъ, а именно уплатить: на основанный имъ же, Мартіаномъ Огинскимъ, въ м. Микулинъ Бернардинскій мон. фундушевую сумму 1000 злот. по Русск. курсу, независимо отъ сеньки хлѣба, въ видѣ аннуаты, съ им. Микулина; Витебскимъ Доминиканамъ лег. сумму 2000 тал. бит., съ ежегодною уплатою, до погашенія этой легаціи, отъ оной проц. по 1406 злот. по Р. к.,

съ им. Велешковичъ, названнаго Варшавою; а) еще Микулинскимъ Бернардинамъ лег. сумму 2000 злот. по Р. к., съ платежемъ отъ нея проц. по 140 злот. въ годъ, съ им. Малыхъ-Велешковичъ; Островненскимъ Доминиканамъ лег. сумму 4000 (д. б. злот.) по Р. к., съ ежегоднымъ платежемъ отъ нея проц. по 350 злот., съ им. Льгова; по завѣщанію жены его, Март. Ог., Виленскимъ Іезуитамъ, вмѣсто пожертвованныхъ, на моп-странцію, 24 алмазныхъ продолговатыхъ штучекъ, соотвѣтственную сумму наличными деньгами; Датновскимъ Бернардинамъ долгъ 1000 тал. бит.; Витебскимъ Доминиканамъ долгъ 2000 тал. бит. Напоминая, что Бернардинъ въ м. Микулинѣ основалъ онъ для приумноженія хвалы Божіей, обязываетъ, изъ сыновей своихъ, Витебскаго кастеляна Станислава Огинскаго, чтобы еще болѣе приумножалъ ее, такимъ же порядкомъ, а не убавлялъ, подѣ страхомъ лишиться благословенія Божіаго, и подтверждаетъ не-премѣнно дѣлать есендзамъ этимъ хлѣбную ссыпку. А сыну своему, Игнатію Огинскому, поступившему въ іезуитскій орденъ, далъ, въ замѣнъ причитавшейся ему наслѣдственной части изъ названныхъ имѣній, налич. ден. 12,000 злот. польск. Обращаясь затѣмъ къ своимъ частнымъ долгамъ Март. Огинскій говоритъ, что Рижскимъ купцамъ долженъ былъ онъ болѣе десяти тысячъ тал. бит., которые всѣ почти и выплатилъ изъ Борисовской пуши. Причемъ, въ случаѣ, еслибы обнаружился еще какіе либо частные его долги, обязываетъ, изъ сыновей своихъ, обознаго в. княз. Лит., Игнатія Огинскаго, — которому досталось, въ видѣ дара отъ него, отца, Борисовское старостинство, — чтобы выплатилъ такіе долги изъ той же Борисовской пуши — бревнами, либо поташемъ, либо влешками, и проч. такъ какъ всего этого тамъ довольно. „Жалѣть пуши, — говоритъ онъ, — не надо, по старой пословицѣ: „Не будетъ насъ — будетъ лѣсъ (nie będzie nas, będzie las).“

Zeznanie wieczystego, dyspozycyjnego wszelkich dobr zapisu jaśnie wielmożnego imści pana Marcyana Michała z Kozielska Ogińskiego, wojewody y woyta Witebskiego, Borysowskiego ettc. ettc. starosty, pułkownika j. k. mści y Rzplitey woysk. w-o x-a Litt-o.

Roku tysiąc siedmsetnego czterdziestego czwartego, miesiąca Augusta trzynastego dnia.

а) Велешковичи переименованы въ Варшаву, Сидоровщина въ Марціаново; самые Велешковичи, б. м., также носили другое какое либо древнее Русское названіе. Вотъ какимъ путемъ появились въ здѣшнемъ краѣ Польскія имена мѣстностей, носившихъ прежде древнія Русскія названія.

Przedemną, Antonim Pioro, skarbnikiem wojewodztwa, lantwoytem Witebskim, od jaśnie wielmożnego imści pana Marcyana Michała z Kozielska Ogińskiego, wojewody Witebskiego, oraz y woyta, Borysowskiego, Przewalskiego, Babynowickiego ettc. ettc. starosty, pułkownika j-o kr. mści y Rzplitey woysk w-o x-a Litt-o, ustanowionym, y przed nami, burmistrzami, raycami, ławnikami y całą radą miasta j-o kr. mści Witebska, stanawszy oczewisto jaśnie wielmożny imści pan Marcyan Michał z Kozielska Ogiński, wojewoda Witebski, Borysowski ett. ettc. starosta, pułkownik j-o kr. mści y Rzplitey woysk w-o x-a Litt-o, zapis swój dyspozycyiny wszelkich dobr swoich, własną swą ręką napisany, przyznał u sądu maydeburyi Witebskiey, a przyznawszy, prosił nas, urzędu, aby ony do aktt xiąg mieyskich ratusznych Witebskich był przyięty y wpisany. Jakoż my, urząd, ony przyiawszy y ogładowszy ze wszytką, w nim wyrażoną, rzeczą, wpisać w akta zleciliśmy. Który, wpisuiąc słowo do słowa, tak się w sobie ma: Ja, Marcyan Michał z Kozielska Ogiński, wojewoda Witebski, zeznam tym moim dobrowolnym, dyspozycyiny, wieczystym wszelkich dobr moich zapisem, komuby o tym teraz y futurae posteritati wiedzieć należało, iż ja, praeveniendo, ażeby, post sera fata mea, successores mei, ichmści panowie synowie moi, każdy mógł frui sorte sua, perconsequens, chcąc przez terazniejszy mój zapis praecludere viam tymże successorom do nieiakowych dissensij, któreby mogły, przez niezastawione onym dobr moich dispositie oriri, — więc wcześniej tedy umyśliłem dobra moje wszytkie disponere. Jakosz, in primario, od młodszego syna mego, jegomości pana Stanisława Ogińskiego, kasztelana Witebskiego, zaczynam, konformuiąc się do dawnych zwyczajow y prawa, że powinno uroczyszcze dostać się, alias dwor. Któremu naznaczam maiętność Mikulin, w woie-

wodztwie Witebskim leżącą, z ławnictwami, do niey należącemi, z podziału dostałemi, to iest, miasto Mikulin z arędą y czynszami; ławnictwo Czuryłowskie, ławnictwo Zazierzeckie, ławnictwo Kosiańskie od Rudni, ławnictwo Stayskie, według inwentarza teraznieyszego, sporządzonego przez połowę inraty tey maiętności. A że w teyże maiętności, Mikulinie, na rozmnożenie chwały Bożey, ufundowałem kościół ichmew xieży Bernardynow, pod tytułem wielkiego cudotwórcy s-o Antoniego, tedy obliguję jegomości pana syna, aby miał w swoiey conserwie y, co należy, wypłacał ichmem xieży Bernardynom annuatę zbożową z teyże maiętności Mikulina, według postanowienia; pieniędzmi zaś lubo należy złotych tysiąc ichmem xx. Bernardynom, przy annuacie zbożowcy, ale, nie czyniąc przeładowania, tylko oddawać z Mikulina ichmem xx. Bernardynom złotych pięćset kurrencij Ruskiey, a drugie pięćset złotych będzie dochodziło z drugiej części Mikulina, według moiey uczynioney y postanowioney dispozytij. Namieniam y to, że w tak pilney potrzebie, na usilną prozbę, dla zniesienia długow swoich, tenże syn mój, jegomość pan Stanisław Ogiński, kasztelan Witebski, wziął u mnie cztery tysiące talarow bitych y dał mi oblig na nie, przyznany, y assekuracyą, przyznana, że nie ma przystąpić do działu y obeymować swoiey części fortuny, aż odda te cztery tysiące talarow bitych, które te cztery tysiące talarow bitych wzięłem y pożyczyłem u ichmew panow Piotra Drozdowskiego y samey jeymści pani Drozdowskiey, małżonkow, oboznych Witebskich, na też samą maiętność Mikulin, y oddałem te pieniądze cztery tysiące talarow bitych jegomości panu kasztelanowi Witebskiemu, synowi moiemu. Zaczynam tedy praecaveo jegomości pana, syna, kasztelana Witebskiego, aby nie wprzód wechodził in apprehensionem tey fortuny Mikulina,

którą naznaczyłem z działu dla jegomości, aż te odda cztery tysiące talarow bitych ichmem panom Drozdowskim, oboznym Witebskim; to pod błogosławieństwem moim obliguję y upominam. Połowę zaś drugie Mikulina, według inwentarza, sporządzonego, to iest, woytostwo Lozniańskie, z działu wieczystego przyłączone do Mikulina, ławnictwo Malkowskie, kędy przed tym y dwór był, ławnictwo Bielskie, ławnictwo Słobodzkie, ławnictwo Podsiewackie, ławnictwo Bobkowskie—te dwa ławnictwa wieczyste Mikulińskie, te ławnictwa wszystkie, kuniczne, prócz Malkowskiego, synowi memu, jegomości panu Ignacemu Ogińskiemu, oboznemu w-o x-a Litt-o, naznaczam; choć będzie insuper [intraty,] ale że cum onere, za Bielskie ławnictwo, należy oddać summę ichmem panom Lipskim, według prawa, odemnie danego, przyznanego. Słobockie także w dwóch tysięcy tall. bitych, u imści pana Lubaszczyńskiego zostawione; kędy należec będzie, dobrze porachować się, ex quo tak wiele lat z . . . ymy nie płacił, alem ja zakładał z maiętności mey Mikulina, powinien był do mnie wnosić, do skarbu mego, za dymow, pono, sześć; w tym uczynić porachunek należyty, poczowszy od zastawnego prawa, wiele się kwitow pokaże, y siła ma być praetensij do imści pana Lubaszczyńskiego,—na co są papiery dowodne, dokumentalne wyrażonych praetensij na imści pana Lubaszczyńskiego; z których praetensij y kwitow, nie płaconych do skarbu, może co utarć się z summy kapitalney dwóch tysięcy tall. bitych, należących imści panu Lubaszczyńskiemu. Ta zaś część Mikulina, co się naznacza połowa jegomości panu Ignacemu Ogińskiemu, oboznemu w-o x-a Litt-o, synowi memu, że się daie cum onere, respektem starostwa Borysowskiego, że tak wielkie starostwo bierze y znaczną intratę, koło dwudziestu tysięcy tynfow gołego grosza, prócz innych accidentij y puszczy,

z teyże samey części dostałey, jegomości panu oboznemu w-o x-a Litt-o naznaczam, aby corocznie oddawano ichmciom xieży Bernardynom Mikulinskim złotych pięćset kurrentij Ruskiey, pod błogosławieństwem moim obli-guie. Maiętność Wieleszkowicze, alias Warszawa, nabyta od s. p. wielmożnego imć pana Adama Kisiela, podko-morzego Witebskiego, wieczystym prawem, w tym że woiewodztwie Witebskim, naznaczam synowi memu, je-gomości panu Kazimierzowi Ogińskiemu, staroście titulo Pzewalskiemu, w równey z tamtymi częściami intracie, etiam cum onere,—ma być prawo, dane ichmem xieży Dominikanom Witebskim,—ta summa iest nazna-czona libere, ex meo zelo za duszę s. p. wielmożnego imści pana Samuela Kisiela, chorążego Witebskiego, prze-szłego possessora tey maiętności Wieleszkowicz, alias Warszawy; wolno, znosząc ten ciężar z tey maiętności, oddać sam kapitał dwa tysiące tall. bitych, a nim się zniesie, prowizją płacić należy coroczną, złotych tysiąc czterysta kurrentij Ruskiey, według kwitow, dwuma ratami,—iedną na s. Marcin złotych siedmsett, a drugą ratę na s. Jozepff złotych siedmset. Maiętność Wielesz-kowicze małe, w tymże woiewodztwie sytnowane, od s. p. wielmożnego jegomości pana Adama Kisiela, podko-morzego Witebskiego, wieszystym prawem nabytą,—na co są prawa y dokumenta przyznane,—tę maiętność na-znaczam synowi memu, jegomości panu Tadeuszowi Ogiń-skiemu, pisarzowi w-o x-a Litt-o, staroście Oszmianskiemu, etiam cum onere,—zapłacić należy imści panu Szpakowskiemu, u którego w zastawie kilkadziesiąt pod-danych iest, odłączonych kilka wsi do tychże Wielesz-kowicz, w kilkuset tall. bitych, według prawa, odem-nie danego. Tamże, na teyże maiętności Wieleszkowi-czach, summa iest, odemnie wniesiona, ichmem xx Bernardynom Mikulinskim, za dusze s. p. wielmożnego

jegomości Adama Kisiela, podkomorzego Witebskiego, zło-tych dwa tysiące Ruskiy monety, od którey summy corok idzie prowizja, z teyże maiętności Wieleszkowicz, ichmem xieży Bernardynom Mikulinskim złotych sto czterdzieście Ruskiey monety. A że nie wynosi intrata, ani korresponduje ta Wieleszkowska przeciwko tamtym częsiom y większe onera tu pokazują się, tedy nazna-czam temuż jegomości panu Tadeuszowi Ogińskiemu, pi-sarzowi w-o x-a Litt-o, synowi moiemu, maiętność Si-dorowszczyzna, przedtym tak była zwana, a teraz Mar-cianow, ze wszytkim urocyszczem, dworem, z jurisdykami, do tey maiętności należącemi, Witebskiemi, wed-lug inwentarza, ze wszytkimi przykuplami: Stawem, Sawikowiczami, Kazanowszczyzną, z folwarkiem Pod-bereziem y z woytowstwem Wielidziekim, według inwentarza, sporządzonego. Etiam cum onere: na Lhowie ma być prawo, dane ichmem xieży Dominikanom Ostro-wieńskim na cztery tysiące (?) Ruskiey monety, od któ-rey summy prowizya idzie dwuma ratami—iedna na Boże Narodzenie złotych sto siedmdziesiąt pięć Ruskiey monety, druga itidem złotych sto siedmdziesiąt pięć na s. Jan; wolno oddać kapitał cztery tysiące y uwolnić się ab hoc onere. A że piąty syn mój, vocatione Spiri-tus Sancti, przyjął sukienkę s-o Ignecego societatis Je-su, ktoremu in instanti wyliczyłem summę dwanaście tysięcy złotych Polskich, y sam więcej nie chciał ex-torquere, z urodzoney miłości ku braci, y widząc tak wielkie onera moje, na co dał y kwitacyą z odebraney summy, przed professią, y iuż nieinteresowania się do żadney fortuny, z przyznaniem w maydeburyi Witeb-skiey, która kwitacya, alias zrzeczenie, przeniesione iest do xiąg trybunalskich. Siostry zaś, iako-to: s. p. jeymé pani Barbara z Ogińskich Pacowa, kasztelanowa Połocka, ta odebrała swój posag pięćdziesiąt tysięcy, na co iest

y kwitacya. Druga, jeymśc pani Anna z Ogińskich Białozorowa, staroscina Kiernowska, y ta odebrała pięćdziesiąt tysięcy; ma być kwitacya. Tzecia jeymśc pani Marcianna z Ogińskich Potocka, wojewodzina Wołyńska, ta lubo nie odebrała pięćdziesiąt tysięcy, ale od obojga iest kwitacya z grodu Polskiego; z miłości swoiey ku braci darowała. Czwarta, jeymśc pani Benedykta z Ogińskich Tyszkiewiczowa, ciunowa Wileńska,—na co iest y kwitacya z odebraney summy, pięćdziesiąt tysięcy, iako też y zapisy, odeznane od samego imści pana Tyszkiewicza, ciuna Wileńskiego, samey jeymci pani ciunowey Wileńskiej, zenie swoiey, z przyznaniem w maydeburyi Wileńskiej, tak kwitacyi, alias zrzeczenia, iako też y odeznania które papiery są przeniesione do xiąg trybunalskich. Siostry zaś dwie de domo Tyzynawzowna, wojewodzianka Mściławska (sic), spółdzone zemną,—iedna Stanisława, a druga Marcyanna, których matka wniosła posagu oyczystego sto tysięcy, iam zapisał na Hanucie y Loźnie dwakroć sto tysięcy, summy sowitey, więc że mi wzajemnie matka ich, a żona moja de domo Teressa z Tyzynawzow Ogińska, na tenczas wzajemnie odpisała kilkadziesiąt tysięcy, tylo zostało summy ua Hanucie sześćdziesiąt trzy tysiące, a na Loźnie czterdzieście tysięcy tynfow, co uczyni summy Polskiey monety pięćdziesiąt tysięcy sześć set siedmdziesiąt ieden złoty y groszy dziesięć,—znioższy in unum, uczyni złotych sto trzynaście tysięcy sześćset siedmdziesiąt ieden złoty y groszy dziesięć. A że ta summa, która była na Hanucie, sześćdziesiąt trzy tysiące, circa conubium syna moiego, jegomości pana Kazimierza Ogińskiego, z jeymścią panną Rosalią Kotłowną, staroscianką Markowską, któremu Hanuta wiecznością cessit, więc te summe sześćdziesiąt y trzy tysiące przeniosłem na majątność Mikulin y dałem prawo jegomości panu Kotłowi,

staroście Markowskiemu, iednak umnieyszając ciężaru Mikulinowi y wszystkim braci, co mieli spłacać, in recompensam, uczynilem exdotatią starszey y jeymści pannie Stanisławie Ogińskiej, a teraznieyszey marszałkowej Mozyrskiej, pięćdziesiąt tysięcy, puściwszy majątność Mołodeczno w tey summie, na co y kwitacya iest, alias zrzeczenie iest przyznane. Drugiey zaś jeymści pannie Maryannie z Ogińskich Judyckiey, kasztelanowey Mińskiej, należy pięćdziesiąt tysięcy, na co oblig mój dany, na pięćdziesiąt tysięcy, przyznany w maydeburyi Witebskiej; ieżeliby nie przyszło wypłacić, tedy ichmśc panowie synowie wszyscy, a bracia, powinni z fortun swoich zapłacić te pięćdziesiąt tysięcy y rekuperować mój oblig, nagradzając, że jeymśc pani ciunowey Lozianską summe oddałem pięćdziesiąt tysięcy, która powinna była cedere jeymści pani Judyckiey, kasztelanowey Mińskiej. Co ichmew panow synow obliguie wszystkich, pod błogosławieństwem moim, aby tę summe wypłacili pięćdziesiąt tysięcy y oblig mój rekuperowali, ponieważ dała zrzeczenie, przyznane w maydeburyi Witebskiej y przeniesione do xiąg trybunalskich. Waruie się y to, że summa y exdotatia naznacza się z dobr tylo oyczystych, vigore wziętey summy. Macierzyste zaś dobra ieszcze będą należeć, które są dopiero, post fata zeszeley, ś. p. jasnie wielmożney jeymości pani Heleny z Woynow, primi voti Kruszyńskiej, secundi voti Tyzynawzowey, wojewodziny Mściławskiej, babki dzieci moich, de domu Tyzynawzow spółdzonych, w tenucie wielmożnego jegomości pana Benedykta Tyzynawza, starosty Witebskiego. wuia rodzonego dzieci moich, majątność Rakiszki, Suzany y inne dobra macierzyste, z których to dobr macierzystych ma być exdotatia, należąca in sortem tych dzieci de domo Tyzenawzow; o którą exdotatią z dobr macierzystych sami się upomnią. Cokolwiek zaś zostało splendo-

ru, sukien matki tych dzieci y różnych rzeczy, w klasztorze Wileńskim ś. Katarzyny deponowanych, to wszystko ogień w popioł obrócił. Tamże y namiot adamaszkowy, karmazynowy, z galonami złotymi, zgorzał. Obie tyło karmazynowe, adamaszkowe, z cyframi złotymi, galonowane, te przy mnie było; które oddane jejmści pani Maryannie z Ogińskich Judyckiej, kasztelanowej Mińskiej. Starszey zaś, jejmć pani Stanisławie z Ogińskich Oskirczyney, marszałkowej Mozyrskiej, nowa wyprawa sprawowana we Gdańsku, kosztująca dwudzieścia tysięcy Polskie, in recompensam pogorzałych mobiliow w klasztorze Wileńskim ś. Katarzyny. Po babce zaś co się zofało, według rejestru, mobilium, tedy obie siostry między się podzielić się (podzielili się?) y rozebrali. Srebra, co było barzo niewiele, tedy gotownią sprawilem, talarow trzysta kosztującą, y więcej jejmści pani marszałkowej Mozyrskiej, także y jejmści pani kasztelanowej Mińskiej, gotową sumę oddałem na gotownią srebrną. Tudziesz, okupiwszy kanacek dyamentowy, w Wilnie u kupcow zastawiony, który iest testamentem legowany od matki, siostrze młodszej, terazniejszej jejmści pani kasztelanowej Mińskiej, oddany. Także sztuczek dyamentowych, podługowatych dwadzieścia cztery, które nieboszczka ś. p. matka legowała ichmem xieży Jezuitom Święto-Kazimierskim Wileńskim, na monstrancją; więc y te sztuczki w Wilnie wykupiwszy, zgodziwszy się z ichmśc xieżą Jezuitami, gotową sumą, a te sztuczki dwadzieścia cztery oddałem obudwum siostrom, jejmści pani Marszałkowej Mozyrskiej y jejmści pani kasztelanowej Mińskiej. Dobra zaś królewskie, iako to: sttwa Borysowskie, Babylickie, Przewalskie, Woygowskie, na te dzierżawy wszystkie były consensa wszystkie y cessii, przyznane w maydeburyi Wileńskiej, oraz z ustompieniem starostw tych y dzer-

zaw ichmem panom synom, y papiery, każdemu należące, oddanne są, według transfusij uczynioney. Dobra zaś dziedziczne po żonie moiej, ś. p. jejmć pani Krysztynie z Lindorfow Ogińskiej, wojewodziny Witebskiej, które mi osobliwym zapisem zapisała y przyznała w kapturze Witebskim, pod czas interregnum, mianowicie: maiętność Bobr, w powiecie Orszańskim leżącą, za którą zapłacono piecdziesiąt tysięcy tynfow, wiecznością, za zgodą naszą z żoną spólnie, tą maiętność Bobr synowemu, jegomości panu Ignacemu Ogińskiemu, oboznemu w-o x-a Litt-o, iako do działu nie należącą, tyle z miłości żony moiej, y moiej także, wiecznością zapisana, etiam cum onere, dwadzieścia tysięcy tynfow, które iuż actu spłacił jegomość pan obozny w-o x-a Litt-o, któremu y prawo przyznałem w trybunale y possessią ustąpiłem. Maiętność Białynicze, także w powiecie Orszańskim leżącą, na której sumę miała zastawnym prawem ś. p. żona moja de domo z Lindorfow Ogińska, wojewodzina Witebska, od ś. p. jaśnie wielmożnych ichmcw panow Ogińskich, wojewodow Wileńskich, to iest iedynaście tysięcy dwieście dwadzieścia talarow bytych, którą sumę mnie wlała prawem transfuzyinym z Białyniczami. I lubo tę sumę miałem sobie zapisaną, iednak y ja zapłaciłem długu za żonę moją, według rejestru, podpisanego ręką własną ś. p. żony moiej, iako też y w Królewcu, y po śmierci legowaney summy trzydzieście tysięcy, co wszystkiej summy wypłaconey będzie na sto tysięcy. Ta tedy maiętność Białynicze jure transfusivo puściłem ichmem panom Ogińskim, oboznym w-o x-a Litt-o, sumę, sobie należącą, według prawa odebrawszy do wolney dispositij. Maiętność Zalesie, alias folwark Dobry, w powiecie Oszmiańskim leżący, iuż przy konkluzij wieku moiego, po rewolucyi Moskiewskiej, moim własnym groszem, staraniem y pracą kupiwszy

od ichmew panow Putianowskich ta fortuna, iako do działu nie należąca, tak oną zapisałem wiecznością swoim prawem, iakom otrzymał, żenie mey kochaney, jeymści pani Tekli Ogińskiej, wojewodziney Witebskiej, ze wszelkimi przykuplami, z Turcem y innemi przykuplami, y w grodzie Witebskim przyznałem. Pałac mój Wilenski, na Końskiej ulicy, iest za własne moje pieniądze kupiony y z rąk pracy moiey, z przykuplami; z iedney strony kamienica Pawłowicza, a z drugiey strony kamienica Zielonackiego; że się w onym bracia nie pomieszczą, więc ieden drugiemu, przy braterskiej miłości y pomiarkowaniu, spłacić maia, aby ieden który possydownał ten pałac, dla restawracyi y porządku należytego. Kamienice na Trockiey ulicy, która mi się dostała od ś. p. brata mego rodzzonego, starszego, jegomości pana Bogusława Ogińskiego, marszałka Kowieńskiego, że poszła in favillam przez pożar publiczny całego Wilna, iako do działu nie należy, tak też same rudera y z placem darowałem synowi moiemu, jegomości panu Stanisławowi Ogińskiemu, kasztelanowi Witebskiemu, na ten czas będąc oycem chrszczonym dzieci onego. Ruchomość zaś moia, mianowicie: srebra wszystkie, obicia co naylepsze, lustry ettc., te wszystkie między czterech synow, stante vita, oddałem, podzieliłem; na co dokumentem są podpisy samych ze ichmew panow synow. Co się zostaią przy mnie zażywane obicia y inne rzeczy, te, według rejestru, będą należeli, post fata mea, synowi memu, jegomości panu Kazimierzowi Ogińskiemu, titulo starości Przewalskiemu. Waruie też y to, iż co miała ś. p. żona moia, de domo Tyzynawzowna, niektorą ruchomość zapisana, więc kiedy fata zakroczyły, tedy do mnie to powinno wszystko wrócić się, ponieważ te moje srebro wszystkie było y za moje pieniądze kupione, bo żadnego swego srebra nie wniosła, ani kleynota; dla

tego, żeby nie było żadnego szkrupulu, ani też żadney o tym disquisitij, żeby moje piersze zakroczyły fata, toby jey wolno było tym disponować. Długi moje, iezeliby się iakie pokazali, albo znaleźli, a prawdziwe, rekodayne, y te chiba zaciągnione publiki traktuiąc, iezeli nie przydzie do wypłacenia, tedy ichmśc panowie synowie z teyże fortuny, które otrzymaia, aequali sorte powinni wypłacić, ponieważ y na też samą fortune zaciągnione, która idzie w podział. Namieniam tylo dwa obligi, iezeliby nie przyszło opłacić, to iest, ichm xx. Bernardynom Datnowskim talarow bitych tysiąc, ichmem xi. eży Dominikanom Witebskim talarow bitych dwa tysiące y oblig przyznany; iezeliby nie przyszło mi zapłacić te obligi, tedy obliguie ichmew panow synow, aby zapłacili, bez żadney remory, pod moim błogosławieństwem. Długu Ryskiego było na kilkanaście tysięcy talarow bitych, winno imści panu Tymermanowi, Bulmeringowi, Krygerowi; ale, za uczynionym tranzaktem od jegomości pana Koczana, skarbnika Wilkomirskiego, co się wypłaciło z puszczy Borysowskiej, nie zostało nad dwa tysiące talarow bitych, y o te mamy ieszcze mieć discernentiam, bo rachunek nie zakończony. Inne długi napasne, o te rozprawić się należy. A iezeliby, quo fato, zostało kilko tysięcy talarow bitych, tedy obliguie syna moiego, jegomości pana oboznego w-o x-a Litt-o, któremu się starostwo Borysowskie gratis odemnie dostaie, aby z puszczy Borysowskiej wypłacił, czy kłodami, czy szmelcugą, czy potaszem, czy klepką, bo tego wszystkiego dosyć iest. Nie trzeba tedy puszczy żalować, według dawnego przysłowia: „nie będzie nas, będzie las“. Obliguie tedy syna moiego, jegomości pana Ignacego Ogińskiego, oboznego w-o x-o Litt-o, pod oycowskim błogosławieństwem y miłością urodzoną ku oycowi, aby, iezeli się iaki pokaże dług w Rydze, czy też za transak-

tem uczyniony, aby był wypłacony z puszczy Borysowskiej, ponieważ y sam rozumiem y chce handel prowadzić z tey puszczy Borysowskiej, którey dosię stanie na szmelcugi, na potasze, co ieszcze nie robione. Dokładam y to: ławnictwa, co od Lozna trzymaia ichmśc panowie tenutoryuszowie, to iest: jegomość p. Drozdowski, obozny Witebski, Uno; jegomość pan Szpakowski, Stanisławow, alias Zamosze, jegomość pan Lipski, Rubieżnickie z Czarnoruczem folwarkiem, w summach różnych, w prawach wyrażonych,—te wszystkie ławnictwa wiecznością są nabyte y zapisane mnie od w-o imści pana Bogusława Ogińskiego, marszałka Kowieńskiego, brata mego starszego, rodzonego; na co są prawa y dokumenta, w trybunale przyznane; które te tedy ławnictwa, dawnych doznawaiąc usług y zasług prawdziwych wiernych moich sług, mianowicie: Uno jegomości panu Piotrowi Drozdowskiemu, oboznemu Witebskiemu, Rubieżnicze z Czarnoruczem folwarkiem imści panu Stefanowi Bielikowiczowi, czesznikowi Brasławskiemu, Stanisławow, alis Zamosze, imści panu Samuelowi Rohozie, na ten czas podstarościemu Borysowskiemu, ławnictwo Zaolskie imści panu Janowi Szulcowi, na ten czas ekonomowi Witebskiemu; te tedy wszystkie ławnictwa pomienione dałem ichmem, darowałem wiecznością, iak sam miałem, y prawa przyznałem, aby byli wdzięczny y pamiętni duszy moiej. Namieniam y to: dwor, co był w Witebsku, to iako do działu nie należy, tak ś. p. imści panu Kazimierzowi Sakowiczowi, podkomorzemu Witebskiemu, darowałem, który nazad odpisał y z swoim dworem synowi swemu chrzesnemu, imści panu Tadeuszowi Ogińskiemu, pisarzowi w-o x-a Litt-o. Namieniam tudziesz: co się fundowało ichmew xx. Bernardynow w Mikulinie, dla pomnożenia chwały świętej, obliguie syna moiego, jegomości pana Stanisława Ogińskiego, kasztelana Witebski-

ego, aby coraz więcej oną przymnażał, a nie uymował, jeżeli chce zostawać w Boskim błogosławieństwie, y coroczną onym, według funduszu, oddawał annuatę zsypką zbożową, gdyż maia summe wniesioną na ławnictwie Łosiańskim, alias Czuryłowskim, bo do iednego przyłączone te ławnictwo Łosiowskie. Przypisuię y to, dla wiadomości, respektem opieki imcw panow wojewodow Wileńskich, Ogińskich, dobr pozostałych, które in sortes iedne poszły curkom, mianowicie: jejmści pani obozney w-o x-a Litt-o, jejmści pani kasztelanowej Witebskiej, które zamaż poszły do doczesney dyspositij, na co dawszy y prawa, do wzrostu lat pana wojewodzica Trockiego, naznaczam exdatij kożdey po sto pięćdziesiąt tysięcy na kożdey fortunie, ad exemptionem jegomości pana wojewodzica Trockiego. A że jejmć pani Sołohubowa, podskarbina w-o x-a Litt-o, nie kontentuiąc się hac sorte, pozaieżdżała inne fortuny, . . . niąc iakowas dyspositią matki swej, jejmść pani Eleonory z Woynow Ogińskiej, wojewodziney Wileńskiej, te się wszystkie transakcy . . . do wzrostu lat jegomości pana wojewodzica Trockiego y do rozeznania . . . należytego y do rozsądzenia się w trybunale et in quolibet foro et subsellio. Ja zaś . . . Ciecierzyn, Obol y cokolwiek wy . . . summ pieniężnych intrat, te są w kal . . . w regestrach expensowych, oraz . . . maiętność okupiłem y wyswobodziłem z zastawy od ichmew panow Bykowskich . . . siedmdziesiąt tysięcy, a niedoboru . . . zapłaciłem ośm tysięcy . . . imć pan wojewodzie Trocki ma się rozu . . . z jejmścią panią Zawiszyną, marszałkową nadworną wielkiego xięstwa Litewskiego, o wzięte pieniądze za . . . dziesiąt tysięcy, osobliwie . . . dzieścia tysięcy na rekuperowanie kleynotow, w Królewcu zostawionych, wszystkich . . . siostr. Na co dana y assekuracya iest od jejmści pani Zawiszyney, marszałko-

wey nadworney wielkiego xięstwa Litewskiego. Sprawy na wszystkie dobra moje, karty różne, kwity różne są wszystkie autentice zregistrowane. Który to mój wieczysty zapis aby, post obitum mei, przez żadnego ichmościow panow synow moich wzruszony nie był, waruie. Owszem, któryby ex successoribus meis renitens temu zapisowi być się pokazał, tedy od części, sobie należący, wszelkich dobr odpadać powinien będzie. Ja zaś, poki żyć będę, salvam sobie tych dobr cum omni usu et fructu excipue possessionem; denique, iezeli mi Pan Bóg więcej, z błogosławieństwa swego, accumula-bit fortuny y iezelibym chciał ten mój zapis odmie-nić, tedy liberam meliorationem terazniejszego mego zapisu, dyspozycyinego moiego, zachowuję sobie. A inqu-antum(by) ad meliorationem onego nie przyszło, tedy ten mój zapis wieczysty, dyspozycyiny, in suo robore et valore zostawać ma. Na koniec, dokładam y to: nie dziwuycie się, mści panowie synowie, że tak mały pod-ział fortuny; y za to Panu Bogu niech będzie dzięki na wieki nieskończone, bo też y ja po oycu moim nie wzi-olem więcej fortuny, iak ieden Mikulin z ławnictwami Lozniańskiem, do niego przyłączonemi, y to przez wiel-kie prawa y klótnie w trybunale. A potem, za błogo-sławieństwem Pana Boga, wszystko to nie z wydzier-stwa, ani z iakich sztuk innych, szkodzących sumnieniu, ale z prawdziwego mego starania y pracowitego mazo-lu, wszystka dobrze nabyta fortuna. Ztąd się y długow-nabyło y zaciągnęło na tesz samą fortunę: publiki trak-towały się, trybunały sądzone potrzykroć, pod dyrekcją moją; czwarta dyrekcia łaski konfederackiey; ta, ulti-mum moriens et occidens, przyniosła zgubę fortuny. Exdotatia córek—y ta nie lekka była. Lecz na to le-piey zważać y ważyć, ut sit melior bona fama, quam multae divitiae. Upominam tedy y waszeciow, imści

panowie synowie, oycowskim błogosławieństwem, do cze-go wiara święta y obligatia chrześcijańska każdego wie-dzie; mieycie we wszystkich akcyach waszych y okazjach w pilney pamięci Boga, przykazań Jego nie przestę-puycie, omni tempore benedicite Deum, ut vias vestras dirigat et consilia vestra in eo permaneant. Ten nay-pierszy cel zycia naszego y wszystkich akcyi niech bę-dzie miłość y boiaźń Pana Boga; w wszystkich waszych potrzebach uciekaycie się (do Niego). Ille vobis sit Pa-ter et Mater, Amicus et Omnia. I na tom dał ten mój dobrowolny, wieczysty, dyspozycyiny zapis dzielczy, ręką swą własną pisany y podpisany, oraz z uprosze-niem ichmościow panow pieczętarzow do tego wieczy-stego, dyspozycyinego, dzielczego zapisu. Pisan w Mar-cianowie, dnia piętnastego Lipca, roku tysiąc siedmset czterdziestego czwartego. U tego wieczystego, dyspozy-cyinego zapisu podpis rąk tak samego jaśnie wielmoż-nego aktora, jako y dalsza expressia podpisow ichmo-sciow panow pieczętarzow, tymi słowy: Marcian Ogiń-ski, wojewoda Witebski, mp. Ustnie y oczewisto proszo-ny pieczętarz od jaśnie wielmożnego jegomości pana Marciana Oginskiego, wojewody Witebskiego, do tego dobrowolnego, wieczysto dzielczego zapisu, danego su-kcessorom swoim, podług prawa podpisuie się Kazimi-erz Romeyko Hurko, pisarz ziemski wojewodztwa Wi-tebskiego, mp. Ustnie y oczewisto proszyny pieczętarz od osoby, wyż wyrażoney, do tego dobrowolnego, wie-czysto dzielczego zapisu, podług prawa podpisuie się Mikołay Antoni Reutt, krayczy y podwoiewodzy woie-wodztwa Witebskiego. Ustnie y oczewisto proszony pie-czętarz od osoby, wyż wyrażoney, do tego wieczystego, dzielczego zapisu podług prawa podpisuie się Antoni Pioro, skarbnik Witebski. Który to takowy dobrowolny, wieczysto dyspozycyiny, dzielczy zapis, za ustnym y

oczewistym przez wyż wyrażoną osobę onego zeznaniem, iest do aktt mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany.—Wypis wydany.—Roku 1751, msca Marca 17 dnia, jw. imé pani Marjannie Oginskiey, kasz. Witt., wydymus wydany.

По оп. кн. № об. 842, № ч. 2, л. 776—785.

66.

Купчая крѣпость Витебскаго подстоля Франца Антона Булгака, по коей продалъ онъ городу Витебску земельный участокъ свой, лежащій въ этомъ гор., на Узгорѣ, съ правой стороны улицы Полупиты, идущей въ направленіи отъ самаго рынка и Рынеково-Воскресенской церкви въ гору. 1744 г. Октября 5.

Zeznanie zapisu, od wielm. imci pana Franciszka Antoniego Bułhaka, podstolego w-a Wittb., szlehm panom burmistrzom, raycom, ławnikom, całej radzie y pospółstwu ratusznemu danego, służącego y należącego.

Roku tysiąc siedmsetnego czterdziestego czwartego, miesiąca Oktobra piątego dnia.

Przed nami, Antonim Piorą, skarbnikiem wojewodztwa, lantwoytem Witebskim, y Bazylem Jozefem Czarrowskim, pisarzem mieskim Witebskim, od jaśnie wielmożnego imé pana Marcyana Michała z Kozielska Ogińskiego, wojewody y woyta Witebskiego, Borysowskiego, Przewalskiego, Babilickiego, Wierzbowskiego etc. starosty, pułkownika j. k. mści, ustanowionymi, na sądach maydeburiy miasta j. k. mś. Witebska w ratuszu zasiadającymi, stanowszy oczewisto, wielmożny imé pan Franciszek Antoni Bułhak, podstoli wtta Wittbo, zapis swóy wieczysto przedaży, szlachetnym panom Gabrielowi

Awierce, Symonowi Łapie, Józefowi Iholnikowi, Hrehoremu Pyrskiemu, burmistrzom miasta j. k. mści Witebska, y całej radzie y pospółstwu mieskiemu ratusznemu Witebskiemu dany, służący y należący, przyznał, a przyznawszy, ku zapisaniu ad acta xiąg mieskich ratusznych Witebskich podał, w te słowe pisany: Ja, Franciszek Antoni Bułhak, podstoli wojewodztwa Witebskiego, czynie wiadomo y zeznam tym moim dobrowolnym, wieczysto zrzecznym, oraz przedaży listem zapisem kożdemu, komuby o tym wiedzieć należało, szlachetnym panom Gabrielowi Awierce, Symonowi Łappie, Józefowi Markowiczowi, Michałowi Łappie, Janowi Iholnikowi, Hrehoremu Pyrskiemu, burmistrzom miasta j. k. mści Witebska, y całej radzie y pospółstwu mieskiemu Witebskiemu na to danym, iż co ja, podstoli, mając plac w mieście j. k. mści Witebsku, na Uzhoriu, idąc z samego rynku y cerkwi Woskresenskiey Rynkowej w górę ulicą Polupitą, po prawey stronie leżący przy samey ulicy, iedną stroną między placami mieskimi ratusznymi, drugą stroną do placu pani Ahapij Piotrowey Chortowey, tyłem takż do placow ratusznych, od sławetnych panow Piotra y Teodora Koralkowiczow, mieszczan Witebskich, braci rodzonych, wiecznością za talarow bitych trzysta nabyty, a w possessyi zastawney wprzody w. imé pa. Marcyana Romeyki Hurki, sędziego grodzkiego Witebskiego (przez zeszłego pana Bazylego Koralkiewicza, stryia aktorow moich, od którego mają testament wiecznością legowany), w summie talarow bitych pięćdziesiąt pięciu, a potym tenże wny imé pan Hurka, sędzia, swym wlewkowym prawem w possessyą miasta Witebska, ratuszowi, łącząc prowizją od lat kilka, w talarach bitych stu dwudziestu podał, ac tandem ja, podstoli, zostawszy tego placu wiecznikiem, okupić usiłowałem, więc aż ichmość panowie burmistrze y cała

ratuszna rada u mnie wiecznością nabyli y zupełnie do talarow bitych trzysta talarow bitych sto ośmdziesiąt dopłacili. Którego tedy tego placu wyrażonego wiecznością zrzekłem się y wszystkie dokumenta do rąk oddałem, w moc, dzierżenie y spokojne, wieczyste używanie ratuszowi podałem y juryzdycznie intromitowałem. Wolni y mocni ichmć panowie burmistrze teraznieysi y nastempcy onych, do ratuszu przynależące, iako chcąc rządzić, dysponować, ku naylepszemu ratusznemu pożytkowi obracając, w czym nietylo ja, lecz y sukcesorowie moi żadney przeszkod y czynić nie mam y niepowinne będą, ale owszem zastępować y ewinkować tenebimur od każdego intuzora, pod zaręką, ważności rzeczy et poena infamiae; o co daię moc y pozwalam do każdego sądu, urzędu y prawa, termino peremptorio, zapozwać w ktore chcąc wojewodztwo y powiat, gdzie, będąc ad-citati, żadnych nie mam używać dylacyi, appellacy, ob-ron prawnych, których libere zrzekam się; sąd też y urząd każdy ad primam instantiam wzdać, zaręki wskazać et fortem executionem na dobrach mych y każdego turbatora udzielać wolen y mocen będzie; o co sąd o zły wskaz, a stronę o zły przewod prawa turbować nie mam y nie maia; a y po zapłaceniu zarąk, jednak ten zapis in suo robore et valore nazawsze zostawać ma. I na tom ony dał z podpisem ręki mey y ichw panow pieczętarzow. Pisan w Witebsku, roku tysiąc siedmsetnego czterdziestego czwartego, Septembra dwunastego dnia. U tego zapisu podpisy rąk tak samego aktora, iako też y ichw panow pieczętarzow, temi słowy: Franciszek Antoni Bulhak, podstoli wojewodztwa Witebskiego, mp. Ustnie, oczewisto proszony pieczętarz od wielmożnego imć pana Franciszka Antoniego Bulhaka, podstolego wojewodztwa Witebskiego, do tego zapisu wieczysto zrzeczonego, przedaźnego, na plac, na Uzhoriu be-

dący, całemu magistratowi y ratuszowi za summe, wyż wyrażono w tym prawie, danego, podług prawa podpisu się Józef Bulhak, starosta Sawiński.—Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od osoby wyrażoney, do tego zapisu wieczysto przedaźnego podług prawa podpisu się Bazyli Józepch Czarkowski, sekretarz wojewodztwa Witebskiego, mp. Proszony pieczętarz od osoby, wyż wyrażoney, podług prawa podpisu się Antoni Maczarkowski, mp. Który to takowy zapis, za ustnym y oczewistym przez wyż wyrażoną osobę onego zeznaniem, iest do akt xiąg mieskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 842, № ч. 2, л. 822 и 823.

67.

Купчая крѣпость, данная Витебскимъ ратманомъ Осмою Лоренсомъ Витебскому еврейскому обществу, на проданный имъ, Лор. участокъ земли его въ г. Витебскѣ, на Узгорѣ, при улицѣ Подтычинской, за Спасскою церковью, прилегающій къ переулку, идущему къ Двинѣ, — подъ еврейское владѣніе. 1750 г. Марта 24.

Zeznanie zapisu wieczystego, szlachetnego imci pana Thomasza Lorchensa, danego niewiernym żydom, brat-szczykom kahału Witebskiego mogiłkowym, służącego y należącego.

Roku tysiąc siedmsetnego piędziesiątego, miesiąca Marca dwudziestego czwartego dnia.

Przed nami, vice-lantwoytem, burmistrzami, radca-mi, ławnikami y całą radą magistratu miasta j-o k. mci Witebska, na sądach w majdeburi, w ratuszu zasiadającymi, stanowszy oczewiście, szlly imć pan To-

masz Lorhens zapis swój wieczysty, dany niewiernym żydom, bratszczykom mogiłkowym kahału Witebskiego, przyznał, a przyznawszy, prosił nas, urzędu, aby był do akt miejskich, ratusznych Witebskich przyięty y wpisany. Jakoż my, urząd, ony przyiowski y oglądawszy, że wszystko rzeczą w nim, wpisać w akta zleciliśmy. Który, wpisując z słowa do słowa, tak się w sobie ma: Ja, Thomasz Lorhens, radca miasta j-o k. mści Witebska, pod wszystkie vadia, ligamęta, punkta, paragraffy, libere na mie przyięte, submittuiąc się, czynie wiadomo y jawnie zeznam tym mojm dobrowolnym, wieczysto sprzedażnym listem zapisem, komuby o tym terazniejszego y napotym będącego wieku ludziom wiedzieć należała, danym niewiernym żydom, bratszczykom mogiłkowym kahału Witebskiego, iż co ja, mając plac mój własny w mieście j-o kr. mści w Witebsku, pierwszym, ani posledniejszym prawem nikomu nie zawiedziony y nie onerowany, w wograniczeniu y sytuacji swojej wolney zostaiący, na Uzhorju, przy ulicy Podtyczyńskiej, za cerkwą Spasko, przyległy do uliczki, na Dzwine ydacey; a) którego placu kawałek, superius wyrażony, im, żydom, przyłączyłem. Za który to, supra wyrażony, kawałek placu. odliczyłem y do rąk moich odebrałem, takowey, srebney, ważney, grubey, monety, talarow bitych in specie sztuk dwudzieścia pięć, rachuiąc talar tynfow sześć y zostak; y takowy kawałek placu zad-

а) Повидимому, это плацъ тотъ самый, который и нынѣ находится на склонѣ къ р. Двинѣ, противъ Спасской каменной церкви, подъ еврейскимъ кладбищемъ, въ послѣднее время упраздненнымъ. Должно замѣтить, что Спасская церковь находилась ближе къ настоящему Губернаторскому дому и когда она вновь отстраивалась, д. б., на старомъ мѣстѣ, то императоръ Французовъ, Наполеонъ I, въ 1812 г., во время пребывания своего въ Витебскѣ, для очистки площади велѣлъ возводимую церковную, каменную постройку отнести, вслѣдствіе чего, церковь и очутилась на настоящемъ ея мѣстѣ; а потому и выходитъ, что означенный плацъ подъ еврейскимъ кладбищемъ находился до того, какъ сказано въ настоящемъ документѣ, за Спасскою церковью.—См. выше док. №№ 24 и 25, а также Витеб. Старины, Т. I, стр. 588.

nemi długami, ani przewodami prawnemi nie onerowany, zbyłem, przedalem, w moc, dzierzenie y w swobodne używanie, w wieczystą possessio oddałem y, równo z dato tego moiego, wieczystą sprzedażnego zapisu, intromituie, nie zachowuiąc sobie samemu, successorom moim, bliskim krewnym, a pogotowiu obcem ludziom, żadney salvy prawa, pretextu y przystempu, pod zaręko ważności rzeczy; owszem, od każdego turbuiącego, wstempy y przeszkody czyniącego, pod ewikcją na wszelkich dobrach moich, mam zastępować y ewinkować pomienionych żydow, teraz y po nich successorow będących, proprio suo sumptu, w każdego sądu y prawa; a in casu niedotrzymania tego moiego wieczystego, sprzedażnego zapisu w najmniejszym punkcie y paragraffie, wolni tedy y mocni wyż mienieni żydzi, a po nich successorowie onych, mnie samego y successorow moych pozwem zapozwać lub zakazem zakazać, a tak ja y successorowie moy, abscissis omnibus dilationibus, osobami swemi stanowszy, powinniśmy zaręki zapłacić, a po zapłaceniu zarąk, iednak ten mój wieczysty zapis in suo valore zostawać ma. I na tom dał ten mój zapis z podpisem własney mey ręki y ichmw panow pieczętarzow, usilnie (ustnie?) odemnie uproszonych. Pisan w Witebsku, roku tysiąc siedmsetnego piędziesiątego, miesiąca Marca dwudziestego trzeciego dnia. U którego to zapisu podpis ręki, tak samego aktora, jako ichmw panow pieczętarzow, temi słowy: Thomasz Lorens. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od imci pana Thomasza Lorensa, radcy Witebskiego, do tego jego wieczystą sprzedażnego zapisu na kawałek placu, na Uzhorju sytuowany, niewiernym żydom, bratszczykom mogiłkowym, danego, podług prawa podpisuię się Theodor Maszenia. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od wyż wyrażoney osoby, do tego jego wieczysto

przedaznego zapisu podług prawa podpisuję się Piotr Maszenia. Który to takowy zapis, za ustnym y oczewistym przez wyż wyrażoną osobę onego zeznaniem, iest do xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 843, № ч. 3, л. 44 и 45.

68.

Заемное обязательство, данное Витебскою кастеляншею, Марьяною изъ Козельска Огинскою Полоцкимъ Лезуитамъ на сумму 1000 черв. золот., съ обезпеченіемъ ихъ на имѣніи ея, Огинской, Соснино, въ Полоцкомъ воеводствѣ находившемся. 1750 г. Марта 27.

Zeznanie zapisu obligacynego od jaśn. wielm. imści pani Ogińskiej, kasztelanowey Witebskiey, ichm xięży Jezuitom collegi Polocen.

Roku tysiącznego siedmsetnego piędziesiątego, msca Marca dwudziestego siódmego dnia.

Przed nami, burmistrzami, radcami, ławnikami y całą rado magistratu miasta j-o k. mści Witebska, na sądach maydeburyi w ratuszu sasiadającymi, stanowszy oczewisto, jaś. wielmożna jeym pani Maryanna z Kozielska Ogińska, kasztelanowa Witebska, Merecka, Żukowska, Wierzbowska, ett. staroscina, zapis swóy obligacyny, wyderkafowy, na summe tysiąc czerwonych złotych, w Bogu przewielebnym ichm xięży Jezuitom collegium Połockiego dany, służący y należący, przyznała, a przyznawszy, prosiła nas, sądu, aby pomieniony zapis do xiąg mieyskich jego króll. mści ratusznych Witebskich ze wsz. w nim inserowano rzeczo był przyięty y wpisany.

Jakoż my, sąd, ony przyiowski, w akta wpisać rozkazaliśmy. Który, wpisując verbum de verbo, taksie w sobie ma: Maryanna z Kozielska Ogińska, kasztellanowa Witebska, Merecka, Żukowska, Wierzbowska ett. staroscina, za wiadomością y konsensem jaś. wielm. ichw panow opiekunow moich, pod wszystkie, niżej wyrażone zareki, obowiązki y cyrcumskrypcye dobrowolnie poddając sie, wiadomo czynie y jawno wyznawam tym moim dobrowolnym, obligacynym, wyderkafowym listem, strictissimi juris zapisem, w Bogu przewielebnemu imści xiędzu Pawłowi Stryenskiemu, rektorowi, y całemu collegium Socie. Jesu Połockiemu danym na to, iż ja, będąc pilno potrzebna pieniędzy na zniesienie niektórych długow, wzięłam y pożyczyłam y do rąk moich z rąk w Bogu przewielebnego imści xiędza rektora Połockiego zpełna razem, a nie po części odliczyłam gotowey, rekodayney, nie z żadnego kontraktu urosley summy pieniędzy in specie czerwonych złotych, ważnych, dobrych sztuk tysiąc, którą summę takowoż moneto y wago, wspólnie z prowizją roczną, rachuiąc po siedm od sta, mam y powinna będę przerzeczonemu, przewielebnemu imści xiędzu rektorowi y całemu collegium Socie. Jesu Połockiemu, w roku, da Bóg, w przyszłym tysiącnym siedmsetnym piędziesiątym pierwszym, w dzień ś-o Jerzego, święta Rzymskiego, według nowego kalendarza, na dzień dwudziesty trzeci miesiąca Kwietnia przypadającego, zupełnie oddać et in paratis wyliczyć przy xiegach surogatorskich grodzkich wdztwa Połockiego; jeśli by zaś aktualnego grodu, ani surogatorij nie było, tedy przy aktach maydeburyi miasta j-o k. mści Połocka; kturego terminu y mieysca bynajmniej uchibidz nie mam, pod zaplaceniem troiakich zarek et sub libera inequitacione do maiętności moiey, Sosnin nazwaney, wdztwie Połockim leżacey; a jeśli bym na pomienionym terminie tak

samey kapitalney summy tysiąca czerwonych złotych, iako też prowizy roczney collegium Socie Jesu Połockiemu nie oddała, alboliteż sukcesorowi moi tenże termin w punktualnym oddaniu summy y prowizy uchić by mieli, tedy daie moc y pozwalam w Bogu przewielebnym ichm xieży Jezuitom collegium Połockiego, bez żadnego zapozwania y prawney konwiktij, za tym tylko dobrowolnym, obligacynym, wyderkaflowym inekwitacynym skryptem moim, nie zprowadzając żadnego urzędu, przy samym tylko jenerale, adlibitum użytym nazaiutrz, lub też na trzeci dzień po terminie, do exolucy summy naznaczonym, majątność moją Sosnin, w Połockim wdztwie leżącą, ze wszystkimi do tey majątności przynależnościami, per inequitationem do aktualney swoiey posesij obeymować y one tak, iako trzymaną była od imć p-a Piory, skarbnika y lantwojta Witebgo, zpołnie zażywaniem wszelkich pożytkow, pōty trzymać, pōki przezemnie lub przez sukcesorow moich tak w wypłaceniu summy kapitalney, iakoteż w zupełnym oddaniu należącey prowizy, rzeczewista collegio Socitt. Jesu Polocensis nie stanie sie satisfakeya. Gdybym zaś ja, kasztellanowa Witebska, nie oddawszy, na naznaczonym terminie, summy tysiąca czerwonych złotych y prowizy, od niey należącey, pozwoloney tym moim zapisem inekwitacy do majątności Sosnina collegio Socie. Jesu Polocensi przezemnie samo lub przez subordynowane osoby bronić miała, alboliteż sukcesorowie moi przeciwko temu dobrowolnemu zapisowi mojemu cokolwiek ettentare (obtentare?) mieli by, tedy ichm. xieża Socie. Jesu collegium Połockiego o nie dość uczynienie presenti inscriptioni meae y do wskazania troiakich zaręć, benevole przezemnie założonych, wolni y moeni będą tak mnie samo, iakoteż sukcesorow moich, do wszelkiego, tak duchownego, iakoteż świeckiego w wielkim

xięstwie Litewskim forum, mianowicie: do sądu grodzkiego, ziemskiego, trybunalskiego utriusque judicy, zadowornego assessorskiego lub do trybunału skarbowego w-o x-a Littgo, in cassu zaś interregni etiam do sądow kapturowych kturiegokolwiek wdzwa lub powiatu, terminem iak naykrótszym adcytować, pozwem zapozwać lub zakazem zakazać, gdzie ja, będąc zapozwana, nie mówiąc nie przeciwko pozwowi, nie excypuiąc forum, nie pretenduiąc, ani dopraszając sie żadney dylacy, nie apelluiąc a minori ad maius subsselium, u wszelkiego sądu, prawa y urzędu, ad primam instantiam personalno rozprawę przyjąć, zaręke troiako zapłacić y we wszystkim temu zapisowi mojemu dość ucznić mam y sukcesorowie moi, równo zemno, powinni być. Sąd zaś y urząd wszelki, przed któryby ta sprawa, czy to zemno, czy to z sukcesorami moimi, ex actoratu collegium Połockiego przypaść miała, nie użycząc (używając?) żadnych dylacy y dobrodzieystw prawnych, kturych wszystkich niniejszym zapisem moim dobrowolnie zrzekam sie, za pierwszym aktoratu przypadnieniem utwierdziwszy in omnibus punctis ten mój dobrowolny, obligacyny, wyderkaflowy zapis, ante omnia liberam inequitationem collegio Polocensi do majątności, Sosnin nazwaney, uznać ma a zatym zaręko troiako unacum provisione et litis expenssis na wszelkich jeneraliter dobrach moich wskazać y skuteczno odprawe przez urząd, adlibitum strony powodowey użyty, nie dopuszczając mi żadney apellacij, nie oglądając sie na żadne bronienia, ceduły, gleyty y reskrypta, tudziesz pozwy, ad assandum (sic) wyniesione forti manu, muta nobilitate, captato tempore, udzielać powinien będzie, a ja sądu de gravamine iudicati, ani strony, obciążliwej przeciw prawa żadną miarą pozywać y turbować nie mam y sukcesorowie moi nie powinni być. I na tom dał(a) ten mój dobrowolny,

obligacyny, wyderkaowy, inekwitacyny zapis z podpisem ręki mey y ichmw panow pieczętarzow, odemnie ustnie y oczewisto uproszonych, niżej wyrażonych. Pisan w Witebsku, roku tysiącznego siedmsetnego piędziesiątego, miesiąca Marca dwudziestego siódmego dnia. U tego zapisu podpisy rąk tak samey jaś. wielmożney aktorki, jakoteż ichw panow pieczętarzow tymi słowy: Maryanna Ogińska, kasztelanowa Witebska. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od jaś. wielm. imé pani Maryanny z Kozielska Ogińskiej, kasztelanowey Witebskiej, Mereckiej, Żukowskiej, Wierzbowskiej ett. starosciny, do tego obligacynego, wyderkaowego zapisu na summe czerwonych złotych tysiąc, cum libera inequitatione do maiętnosci Sosnina, z terminem oddania w roku tysiąc siedmsetnym piędziesiątym pierwszym, na dzień s-o Jerzego, święta Rzymskiego, w Bogu przewielebnemu imści xiedzu Pawłowi Stryenskiemu, rektorowi, y całemu collegium Societt. Jesu Połockiemu danego, podług prawa podpisuję się Ignacy z Kozielska Ogiński, marszałek nadworny w-o x-a Littgo, Borysowski, Markowski stta. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od jaś. wielm. jeymé pani Maryanny Ogińskiej, kasztelanowey Witebskiej, do tego obligu podług prawa podpisuję się Józef Kurniewicz, regent grodzki y namieśnik Witebski. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od osoby, wyż wyrażoney, do tego obligu podług prawa podpisuję się Stanisław Zolładz mp. Który to takowy obligacyny zapis, za przyznaniem onego przez wyż wyrażono osobę, iest do xiąg mieskich j-o k. mści ratusznych Witebskich przyięty y wpisany.—A-o 1751 die 8 Julij, post execucionem summy eliminowany, Antoni Szyrma Szczyrbiński, kon. Smoll., pisarz j-o k. mści Witebski.

По оп. кн. № 06. 842, № ч. 2, л. 50 и 51.

Реляція генерала Витебскаго воеводства, Андрея Романовскаго, о послѣдствіяхъ наблюденія его относительно уплаты наслѣдниками покойнаго Витебскаго воеводы Марціана Огинскаго Витебскимъ Іезуитамъ завѣщанной имъ, Огинскимъ, суммы 2000 тал. бит. 1750 г. Апрѣля 25.

Zeznanie pilności przeciwko jww. ichmem panom Ogińskim, successorom w Bogu zeszłego jw. imści pana Marciana Ogińskiego, woiewody Witebskiego, w Bogu przewielebnemu imści xiedzu Janowi Illiniczowi, rektorowi, y całemu collegium Witebskiemu Societatis Jesu służącey.

Roku tysiącznego siedmsetnego piędziesiątego, miesiąca Apryla dwudziestego piątego dnia.

Przed nami, burmistrzami, radcami, ławnikami y całą radą magistratu miasta jego królewskiej mści Witebska, u sądow maydeburyi w ratuszu zasiadającymi, stanowszy oczewisto, pan Andrzej Romanowski, jenerał jego królewskiej mści woiewodztwa Witebskiego, kwit swój relacyiny czynioney pilności, vacante ad praesens officio grodu Witebskiego, ustnie zeznał, a zeznawszy, prosił nas, urzędu, aby był do aktt xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany. Jakoż my, urząd, ony przyiawszy y oglądawszy ze wszytką rzeczą, w nim inserowaną, wpisać w akta zleciliśmy. Który, wpisując słowo do słowa, tak się w sobie ma: Roku tysiąc siedmsetnego piędziesiątego, miesiąca Apryla dwudziestego trzeciego dnia. Ja jeneral i-o kr. mści, niżej na podpisaniu ręki mey mianowany, zeznam tym moim relacyinym czynioney pilności kwitem, iż, użytym będąc od w Bogu przewielebnego jegomości xiedza Jana Illinicza, rektora, y całego collegium Witeb-

skiego Societatis Jesu, do kancellaryi y xiąg grodzkich Witebskich, dla dopilnowania, na dniu dzisieyszym, exolucyi summy, poniżej exprimowaney, tedy ja, jenerał, vigore funkcyi mey, ad locum praefixum, cum assistentia nobilitatis, przybywszy, tamże in loco, przy pomienionych xiegach grodzkich woiewodztwa Witebskiego, lubo vacante ad praesens officio castrensi, na mieyscu iednak swym, idque w teyże kancellaryi grodzkiej, actu znaydujących się, od wzhodu aż do zachodu słońca przytomny y pilny byłem, oczekiwaiąc, iesli od jasnie wielmożnych suksessorow lub od kogokolwiek a parte w Bogu niedawno zeszłego, jasnie wielmożnego jegomości pana Marcyana Michała z Kozielska Ogińskiego, woiewody Witebskiego, liczona y oddawana będzie summa ichomościom xieży Jezuitom collegium Witebskiego, vigore dobrowolnego, przyznanego, obligacyinego tegoż jasnie wielmożnego imści pana woiewody zapisu, idque dwa tysiące talarow bitych, na terminie dzisieyszym exolvi maiąca y należąca. Którey summy że nizekąd nie komportowano, nie liczono, nie okazywano y żadney o to do ichmew xieży, supra wyrażonych aktorow, ani do kancellaryi odezwy nie czyniono, więc ja, jenerał, o tym wszystkim, stroną szlachty, przy mnie będącą, oświadczywszy się, na dowod nieuiszczenia y nieexolucyi, wydaie ten mój relacyiny czynioney officiose pilności kwit, do onego ręką się ma własną podpisuiąc. Pisan w Witebsku, ut supra. U tego relacyinego czynioney pilności kwitu podpis ręki jenerała tymi słowy: Andrzej Romanowski, jenerał iego królewskiej mści, woiewodztwa Witebskiego. Który to takowy relacyiny czynioney pilności kwit, za ustnym y oczewistym przez wyż wyrażonego ienerała zeznaniem, iest do akt xiąg mieyskich ratusznych Witebskich, vacante ad praesens officio grodu Witebskiego, przyięty y wpisany.—Wypis

wydany.—Post sasisfactionem eliminowany. 1751, Marca wtórego dnia.

По оп. кн. № об. 842, № ч. 3, л. 62 и 63.

70.

Релация генерала Витебскаго воеводства, Андрея Романовскаго, о послѣдствіяхъ наблюденія его относительно уплаты наслѣдниками покойнаго Витебскаго воеводы Мартіана Огинскаго Витебскимъ Іезуитамъ завѣщанной имъ Огинскимъ суммы 2000 тал. бит. 1750 г. Мая 21.

Zeznanie pilności przeciwko jww. suksessorom w Bogu zeszłego, jw-o imści pana Marcyana Michała z Kozielska Ogińskiego, woiewody Witebskiego, w Bogu przewielebnemu imści xieźdu Janowi Illiniczowi, rektorowi, y całemu coll. Wittb. Societatis Jesu służącey.

Roku tysiąc siedmsetnego piędziesiątego, miesiąca Maja dwudziestego pierwszego dnia.

Przed nami, burmistrzami, raycami, ławnikami y całą radą magistratu miasta j-o kr. mści Witebska, u sądu maydeburyi w ratuszu zasiadaiącymi, stanowszy oczewisto, pan Andrzej Romanowski, jenerał j-o kr. mści woiewodztwa Witebskiego, kwit swóy relacyiny czynioney pilności, vacante adpraesens officio grodu Witebskiego, ustnie zeznał, a zeznawszy, prosił nas, urzędu, aby był do akt xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany. Jakoż my, urząd, ony przyiawszy y oglądawszy ze wszystką rzeczą, w nim inserowaną, wpisać w akta zleciliśmy. Który, wpisuiąc słowo do słowa, tak się w sobie ma. Roku tysiąc siedmsetnego piędziesiątego, miesiąca Maja siedmnastego dnia. Ja, jenerał j-o

kr. mści, niżej na podpisaniu ręki mey mianowany, zeznawam tym moim relacyinym czynionej pilności kwitem, iż, użytym będąc od w Bogu przewielebnego imci xiedza Jana Illinicza, rektora, y całego collegium Witebskiego Societatis Jesu do kancellaryi y xiąg grodzkich Witebskich, do pilnowania, na dniu dzisiejszym, exolucyi summy, poniżej exprimowaney, tedy ja, jenerał, vigore funkcyi mey, ad locum praefixum, cum assistentia nobilitatis przybywszy, tamże in loco, przy pomienionych xiegach grodzkich wojewodztwa Witebskiego, lubo vacante abraesens officio castrensi, na mieyscu iednak swym, idque w teyże kancellaryi grodzkiey, actu znaydujących się, od wzhodu aż do zachodu słońca przytomny y pilny byłem, oczekiwając, ieśli od jaśnie wielmożnych suksessorow lub od kogokolwiek a parte w Bogu niedawno zeszłego, jaśnie wielmożnego jegomości pana Marcyana z Kozielska Ogińskiego, wojewody Witebskiego, liczona y oddawana będzie summa ichomościom xieży Jezuitom collegium Witebskiego, vigore dobrowolnego, przyznanego, obligacyinego tegoż jaśnie wielmożnego jegomości, pana wojewody zapisu, idque kapitalney summy pięćset talarow bitych, or. prowizyi, w tymże obligu wyrażoney, czterdzieście talarow bitych, in termino pierwszego dnia Zielonych Świątek, to iest, siedmnastego currentium w roku terazniejszym exolvi mająca y należąca. Którey summy ze nizkad nie komportowano, nie liczono, nie okazywano y żadney o to ani do ichomościow xieży, supra wyrażonych aktorow, ani do kancellaryi, odezwy nie czyniono, więc ja, jenerał, o tym wszystkim, stroną szlachty, przy mnie będąc, oświadczywszy się, na dowod nieuiszczenia y nieexolucyi, wydaie ten mój relacyiny czynionej officiose pilności kwit, do onego ręką się moją własną podpisując. Pisan w Witebsku, utt supra. U tego relacyinego

czynionej pilności kwitu podpis ręki jenerała tymi słowy: Andrzej Romanowski, jenerał jego królewskiey mści wojewodztwa Witebskiego. Który to takowy relacyiny czynionej pilności kwit, za ustnym y oczewistym przez wyż wyrażonego jenerała zeznaniem, iest do aktt xiąg miejskich ratusznych Witebskich, vacante ad praesens officio grodu Witebskiego, przyięty y wpisany.—Wypis wydany.—1751, msca Marca wtórego dnia, postt satisfactionem eliminowany.

По оп. кн. № об. 843, № ч. 3, л. 66 и 67.

71.

Привилегія Польскаго короля Августа III, данная полковнику войск вел. княж. Литовскаго Осипу Сосновскому на Витебское магдебургское войтовство, оставшееся вакантнымъ послѣ смерти Станислава Огинскаго. 1750 г. Іюля 1.

Extrakt podanego przywileiu na woytowstwo Witebskie.

Roku tysiąc siedmset piędziesiątego, miesiąca Julij pierwszego dnia.

Przed nami, burmistrzami, raycami, ławnikami y cało rado majstratu miasta j-o k. mści Witebska, w magdaburyi w ratuszu na sądach zasiadającemi, podano nam przywiley nayiaśniejszego króla imci, pana naszego miłościwego, na woytowstwo Witebskie, ad akta. Który my przyiowski y ony ogładowszy ze wszystko rzecz w nim, wpisać w akta zleciliśmy. Który wpisując słowo do słowa, tak się w sobie ma: August Trzeci, z Bożey łaski król Polski, wielki xiąże Litewski, Ruski, Pruski, Mazowiecki, Żmuycki, Kiowski, Wołyński, Po-

dolski, Podlaski, Inflantski, Smoleński, Czernihowski, a dziedziczny xiążę Saski y elector. Oznaymujemy tym listem przywileiem naszym wszem wobec y kożdemu zosobna, komu o tym wiedzieć należy. Jako so zawsze w pamięci y konsyderacij naszej znaczne w Rzeczy Pospolitey . . . meryta urodzonemu Józefowi Sosnowskiemu, pułkownikowi woysk naszych wielkiego xięstwa Litewskiego, tak zadnych premiari onego okazij opuścić nie chcemy. Przeto, gdy post fata wielmożnego Stanisława Ogińskiego, kasztelana Witebskiego, zawakowało woytowstwo magdeburskie Witebskie, chętnie my się do tego skłonili, abyśmy wakans ten, do dyspozycji naszej podpadły, temuż urodzonemu Józefowi Sosnowskiemu, pułkownikowi woysk naszych wielkiego xięstwa Litewskiego, dali y konferowali, jako ninieyszym listem przywileiem naszym pomienione woytowstwo Witebskie z jurydykcio magdabursko, tudziesz y wszelkimi intratami, dochodami y prowętami, ab antecedentibus possessorybus, jakoż też in mediato używanemi, oraz wszystkimi do tegoż woytowstwa adtynęciami y pertynęciami, pomienionemu, urodzonemu Sosnowskiemu, pułkownikowi woysk naszych w-o xt-a Litt-o, do ostatniego zycia jego kresu dajemy y konferuiemy. Wolen tedy y mocen będzie dopiero mianowany urodzony Józef Sosnowski, pułkownik woysk naszych w-o x-twa Litto, toż woytowstwo Witebskie, w swoio obiowszy possessio, jurydykcio, woytowstwo exercere, tudziesz wszelkich intratt, dochodow y prowętow, temu woytowstwu należocyh, używać y fructyfikować, bez żadney ni od kogo przeszkody, prawo tylko nasze królewskie, Rzeczy Pospolitey y kościoła świętego kachtolickiego nienaruszenie zachowuiąc. Na co, dla lepszey wiary, ręką podpisawszy, pieczęć w-o x-a L. przycisnoć rozkazaliśmy. Dan Warszawie, dnia dwudziestego wtórego miesiąca

Czersewa, roku Pańskiego tysiedz siedemsetnego czterdziestego ósmego. U którego przywileiu podpis ręki nayiaśnieyszego monarchi naszego temi słowy: Augustus Rex. Który to takowy przywiley jest do xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany.

По оп. кн. № 66. 843, № ч. 3, л. 84 и 85.

72.

Удостоверение канцлера велик. княж. Литовскаго, Ивана Сапѣги, о принесенной полковникомъ Осипомъ Сосновскимъ присягѣ на Витебское магдебургское войтовство. 1750 г. Июля 1.

Extrakt testimonialny wykonanego juramentu na woytowstwo Witebskie.

Roku tysiąc siedmsetnego pędziesiątego, msca Julij pierwszego dnia.

Przed nami, burmistrzami, radcami, ławnikami y całą radą magistratu miasta j-o k. mści Witebska, na sądach magdeburiy w ratuszu zasiadającemi, testimonium wykonanego juramentu na woytowstwo Witebskie ad acta podano. Które my one przyiowszy y oglądawszy, ze wszelką rzeczą w nim, wpisać w akta zleciliśmy. Które, wpisuiąc z słowa do słowa, tak się w sobie ma: Czynie wiadomo komu o tym wiedzieć należy, mianowicie miastu j. k. m. Witebskiemu, iż wielmożny imć pan Józef Sosnowski, pułkownik j. k. m., otrzymawszy recenter woytowstwo jurysdyczne maydeburskie miasta Witebskiego, post fata jaśnie wielmożnego imć pana Stanisława Ogińskiego, kasztelana Witebskiego, ad dystributyvam justyciam regiam przypadłe, a nie mogąc

sam ob legalitates ziachać ad locum loci zafundować swoia jurysdyctio personaliter, wykonał, podług praktykowanego tak w koronie, jako y wielkim xięstwie Litowskim, zwyczajem, jurament woytowskiego urzędu roto woytowsko, we wszystkich miastach królewskich jurysdyecznych zwyczajno, przedemno, kanclerzem y aktami metryki wielkiej w. x. L. Vigore którego, wolen y mocen będzie lantwoyta postanowić y na tey funkcij woytowskiej, podług dawnych praw y zabyczałow, swoią exekwi jurysdykcio. Które to testimonium, dla lepszey wiary y wagi, przy pieczęci moiej, ręką własną podpisuję. Datt. Warszawie dnia trzeciego miesiąca Lipca, roku Pańskiego tysiąc siedmsett czterdziestego ósmego. U którego to testimonium podpis ręki temi słowy: Jan Sapieha, kanclerz wielki wielkiego xięstwa Litewskiego. Które to takowe testimonium jest do xąg miejskich ratusznych Witebskich przyjęte y wpisane.

По оп. кн. № об. 834, № ч. 3, л. 86.

Протоколы Витебскимъ городскимъ магдебургскимъ, — административнымъ, гражданскимъ и уголовнымъ дѣламъ, производившимся съ 1 Юля 1750 г. при войтѣ, полковникѣ польскихъ войскъ в. к. Литовскаго, Осипѣ на Сосновицѣ Сосновскомъ, а съ 8 Октября 1751 г. по 8 Октября 1754 г. при Витебскомъ кастелянѣ, воеводѣ и войтѣ Осипѣ Девоинѣ-Соллогубѣ.

73.

I. О принесеніи нѣкоторыми лицами присяги на должности въ Витебскомъ магистратѣ.

1750, die 1-ma Julij, in presentia wielmożnego jmei pana Józepha Sosnowskiego, woyta Witebskiego, pułkow-

nika j. k. mści, szlachetni panowie Maciey Hałuza, Siergieiusz Sipka przysięgli na burmistrzowstwo.

1750, msca Julij 7 dnia, wielmożny imć pan Symon Edward Thadeusz Milkiewicz, krayczy Miński, przysięgł na lantwoytowstwo.

1750, die eadem, jmeć pan Antoni Szyрма Szczyrbiński, komornik Smolleński, przysięgł na pisarstwo.

1750, eadem die, szlachetny pan Thomasz Lorhens przysięgał na burmistrzowstwo.

1750, eadem die, szlachetni panowie Hrehory Sipka, Xawery Zafatay, Bazyli Zapolski przysięgli na radzieestwo.

По оп. кн. № об. 850, № ч. 10, л. 1,

74.

II. Приговоръ, коимъ присужденъ Михаилу Лоренсу заселенный земельный участокъ, запродаанный ему Луціей Шниловой. 1750 г. Юля 7.

2750, die 7-ma, Julij. Za przywołaniem aktoratu szlachetnego Michała Lorhensa przeciwko Szpilowey, matki, y synow oney wyniesionego, tudziesz za przyłączeniem reconwencionalnego aktoratu, na teyże karcie wyniesionego y wpisanego, my, sąd magdeburski, takowe stanowie judicatum: Ponieważ Luceja Szpilowa, w roku 1749, msca Julij 9 dnia, dała prawo wiecyste, przedażne na plac z zabudowaniem wszelkim, ogrodem, sadem, obszerniey granice swoią w sobie wyrażaiące, szlachetnemu panu Michałowi Lorhensowi, samey y sukcesso-

rom onych służące, a w tymże roku dnia 15 msca Julij, w sądzie magdeburskim przyznała, zaczym takowe prawo, jako jn forma juris legittima dane y sporządzone, słuszne y nieporuszne być uznawszy, wieczystym akto-rem pomienionego gruntu szlachetnego pana Michała Lorhensa y sukcesorow jego, salvis oneribus civitaten-sibus et jure ratuszowi debito, uznajemy. Vigore kto-rego prawa wieczysto przedaznego, ponieważ ad com-plementum summy, pro praecio fundi postanowionej, to iestt, do 30 tall. bitych, totaliter dotąd juris ques-itor juris datrici nie wypłacił, zaczym, ninieyszym są-dem dopłacenie należącey reszty, to iestt, tall. bitych 10, przez szlachetnego pana Lorhensa teyże Szpilowey y synom oney nakazuie się. Którey to summy 10 ta-larow bitych wypłacenia termin prefigitur, to iestt, dzień 15 miesiąca terazniejszego Julij, przy xiegach ra-tusznych Witebskich, przy których, za wypłaceniem so-bie 10 tallarow bitych, taż Szpilowa, dekretem teraz-nieyszym przysadzonych, kurtować y tegoż dnia samego z domu y placu ustompić będzie powinna, szlachetnemu panu Michałowi Lorhensowi, z zabudowaniem y wszelką onego przynależnością w wieczystą possessiā, ut juris et usus estt, przez pana radce na tymże dniu podany być ma.

По оп. кн. № об. 850, № ч. 10, л. 2.

75.

III. Приговоръ, коимъ Семень Савельевичъ Москаль присужденъ, за кражу, къ сту ударамъ плетми, а принимавшіе краденныя вещи, въ закладъ, евреи отосланы къ суду суррогаторскому, а) для дальнѣйшаго

а) Суррогаторы были большею частію при городскихъ судахъ помощниками ста-ростъ; оттого и гродскіе суды, въ которыхъ судилъ суррогаторъ, назывались суррога-торскими. Суррогаторовъ избирали старосты.

наказанія, — съ возвратомъ самыхъ вещей, бесплатно, по принадлежности.
1750 г. Августа 1.

1550, msca Augusta 1 dnia. W sprawie pana Żol-nierowskiego z Siemieniem Sawielewiczem Moskałem, zło-dziejem, ponieważ to videnter patuitt z examinu, że pomieniony Siemien, zmówiwszy się, nietylko roku nie dosłużył, owszem, rzeczy, na osobliwym regestrze wy-rażone, pokradszy, uciekł y one u żydow dwóch tutey-szych Witebskich pozastawował, więc tedy my, sąd, decernimus, ażeby pomienione rzeczy, jako od złodzieja zotstawione, in instanti delatorowi wydane były, bez żadnego okupna, a Siemien Sawielewicz ma, na mi-eyscu zwykłym, przy ratuszu, stem plag skarany być powinien; z żydami zaś, o przewodnią, pro ulteriori poena condigna, debita, przed sąd wielmożnego jmci pa-na surrogatora demittimus.

По оп. кн. № об. 850, № ч. 10, л. 3.

76.

IV. Приговоръ по дѣлу Чашницкаго кс. пріора Раймунда Дзецков-скаго съ Ильєю и Казиміромъ Свирщевскими, о неуплатѣ послѣдними пер-вому должныхъ ста тал. бит. Присуждено деньги эти уплатить пріору.
1750 г. Августа 28.

1750, die 28 Augusti. W sprawie w Bogu przewie-lebnego imści xiędza Raymunda Dzieckowskiego, przeo-ra Czasnieckiego, z szlachetnemi pany Eliaszem y Kazi-mierzem Swirszczewskimi, o dług, za obligiem winny, od roku 1745, to iestt, tall. bitych sto. Do którego dłu-gu kiedy sie strona ateytowana dobrowolnie znała (ze-znała?), my, sąd magdeburski miasta j-o k. mści Witeb-ska, decernimus, ażeby pomienioną summe, bez żadney

provizii, którey dobrowolnie jmc xiadz przeor Czasznicki ustompil, w roku terazniejszym 1750, dnia 25 Xbra, przy xiegach mieyskich magdeburskich Witebskich, wypłacili pomienieni panowie Swirszczewscy; a jesliby in termino prefixo, contraveniendo temu dekretowi, nie wypłacili, liberam repetitionem na domach y wszelkich dobrach pozwalamy, obwarowawszy omnimodam securitatem samych osob.

По оп. кн. № об. 850, № ч. 10, л. 11 и 12.

77.

V. Приговоръ, коимъ Лаврентій Ляховскій, за разные проступки и за выбитіе глаза Иосафату Рапалевскому, приговоренъ къ сту ударамъ при ратушѣ и къ уплатѣ Рапалевскому 15 копъ грошей, на повязки, а въ случаѣ повторенія проступковъ—къ изгнанію изъ города. 1750 г. Сентября 15.

1750, die 15 7bris. W sprawie za dwóma aktorata-tami, pierwszym Jana, oycа, Jozefata, syna, Rapalew-skich z Ławrynem Lachowskim, tudziesz za drugim, ex jnstancia jnstigatoris, z tymże Lachowskim, y z żało-bami, do nich należącemi. Z pierwszego, o wybicie oka Jozefatowi Rapalewskiemu, z drugiego, o zapalenie mi-asta Witebska: ponieważ z jnquizycij na dniu praesen-tis expediowaney, w zapaleniu miasta, oprócz pochwa-łek dowodnie być winnym nie pokazał się; zaczym, konformuiąc się do prawa pospolitego, juramętt samo-wtór na tym, iako sam przez się, ani przez subordy-nowane osoby, tego pożaru nie był okazio; y takowego juramentu wykonanie prefigitur terminus na dzień 17 praesentis, w ratuszu, praecavendo, jeżeli (by) na pomi-enionym terminie do juramętu nie stawilł y onego nie

wykonall, nietylko znowu scigany y więzony być po-winien, ale owszem pro jnvindicabili capite recognosci-tur. A że się z teyże samey jnquizicij znacznym exces-sach, jakoteż w wybiciu oka Jozefatowi Rapalewski-mu, my, sąd, zabiegaiąc futurae jndemnitati miasta tu-teyszego y dalszey swywoli, obwinionemu Lachowskie-mu, na dniu dzisieyszym, plag sto przy ratuszu wyli-czyć nakazuiemu; oraz, vigore prawa statutowego, Jo-zefatowi Rapalewskiemu ażeby kop 15, na wiązki a da-ta presenti in spacio niedziel dwóch, pod zaręko sowi-tości, zaplacilł. Injungimy oraz, ażeby tenże Ławryn Lachowski dał po sobie dobrego, osiadłego paręcznika, w mieście tuteyszym mieszkaiącego, że się do swoich ex-cessow wracać nie będzie, decernimus; a jeżeliby daley notowany w czymkolwiek był, wypędzeniem z miasta karany będzie.

По оп. кн. № об. 850, № ч. 10, л. 12.

78.

VI. Приговоръ, коимъ Николай Чернобровка, за подбитіе глаза Василию Полочанину, присужденъ къ уплатѣ послѣднему, на повязки, 10 копъ грошей Лит. и фельдшеру за леченіе, а также къ приношенію въ церковь Св. Іоанна Богослова 6 фунт. воску. 1750 г. Сентября 24.

1750, msca 7bra 24 dnia. W sprawie sławetnego pa-na Bazylego Połoczanina z szlachetnym panem Mikola-jem Czarnobrowką, o podbicie oka jntentowaney. Ponie-waż, po naznaczoney inquizicij, dobrowolnie się pan Mi-kołay Czarnobrowka zeznał do boju, mieniąc, że to uczy-nilł za skomatyczne siebie łaianie y nieoddanie należą-cego sobie poziomu; zaczym, my, sąd, sławetnemu panu

Bazylemu Połoczaninowi juramēt naznaczamy na tym, jako żadnemi skommatycznemi słowy nie łajał y poziom gotowym był zapłacić. Termin którego wykonania (wykonania?) na 26 presentis naznaczamy, w ratuszu. Po wykonaniu którego, intujtu prawa pospolitego, szlachetny pan Mikołaj Czarnobrowka, na wiazki, statutowey (wych?) kop Litewskich 10 zapłacić tenebitur y cyrulnikowi, za goienie; pro poena zaś, eadem lege circumscripta, na cerkiew Świętego Jana Ewanjelisty Witebską, wosku funtow sześć naznaczamy, cavendo to temuż szlachetnemu panu Mikołajowi Czarnobrowce, iż (by) słobożanie onego ustanowiony poziom, corocznie po tall. bitych półtora z placu, płacili, pod wolnym rugowaniem onych z domow, na tych placach stojących. Po dość uczynieniu temu dekrétowi, perpetuum silencium inter partes nakazuiemy.

По оп. кн. № об. 850, № ч. 10, л. 13.

79.

VII. Приговоръ по дѣлу Витебскаго Доминиканскаго пріора Яцка Граевскаго и Семена Федорова съ мѣщаниномъ Иваномъ Мандусомъ, о должныхъ послѣднимъ второму 170 руб., по обязательству, какъ заявилъ Мандусъ, будтобы бланковому. Рѣшено, чтобы, послѣ подтвержденія Федоровымъ, подъ присягою, дѣйствительности этого долга, Мандусъ уплатилъ оный. 1750 г. Сентября 26.

1750, die 26 7bra. W sprawie w Bogu nayprzewielebniejszego imści xiedza Jacka Grajewskiego, ordinis sacri praedicatorum przeora Witebskiego, a Siemiena Fiodorowego, qua samego aktora, o dług, wyżej (niżej?) wspomnionemu Siemienowi Fiodorowemu należący, z sławetnym panem Janem Mandusem, obywatelem mia-

sta j-o k, mści Witebska, za obligiem, danym w roku 1748, msca Apryla 10 dnia. Ponieważ pars actorea, to iestt, w Bogu nayprzewielebniejszy imć xiaźdz przeor Witebski, in praesentia aktora, długu Siemiona Fiodorowego produkował oblig, dany onemuż Siemionowi Fiodorowemu, na summe rublow sfo siedmdziesiąt, y . . . onym satisfakcij dopominał się; e converso zaś, sławetny pan Jan Mandus opposuitt, że goły tylko zastawił blankiet, na też wyż rzeczoną summe, bez zapisaney rzeczy, j że za te summe wzięte mydło u pomienionego Siemiona Fiodorowego potaiemnie, niesprawiedliwie było odłożone, a potym w Rydze na skarb Imperatorski, za przemyte, zabrane. Zaczym, my, sąd miyjski magdeburski miasta j-o k. mści Witebska, po zabranii się obudwu stron supra realitatem dowodow swoich, do juramēt bliższego Siemiena Fiodorowego uznajemy, na tym, iako oblig sprawiedliwie nie blankietem y nie bez pieczętarzow dany, jako pieczętarza sam osobą swoją prosill, jako mydło sprawiedliwie odważył y one w tamozni, w Rydze, turbowane nie było. Termin wykonania takowego juramentu prefigimus na dzień 28 7bris, na ratuszu; po wykonaniu którego, sławetny pan Jan Mandus wyrażone w obligu sto siedmdziesiąt rublow wypłacić, we dni dziesięć, tenebitur, sub poenis jrremisibilibus et confiscatione bonorum, przyiowszy intervencio od w-o jmei Józeffa Romeyki Hurki, rotmistrza y surrogatora wdztwa Witebskiego, starosty Orlejskiego.

По оп. кн. № об. 850, № ч. 10, л. 13 и 14.

80.

VIII. Постановление о томъ, что спорящія стороны обязаны платить магдебургскому суду установленный Лит. ст. доходъ. 1750 г. Октября 10.

1750, msca 8bra 10. Ponieważ magdeburja tuteysza prawem w-o x-tta Litt-o sādzi się, więc y dochody, tym-że prawem sądowi należące, strony litigantes płacić powinny będą.

По оп. кн. № об. 850, № ч. 10, л. л. 15.

81.

IX. Приговоръ, которымъ присуждено, чтобы Витебскій бургомистръ Гаврило Аверка уплатилъ мѣщанину Федору Аверкѣ, за нанесенные послѣднему удары палкою, 30 тал. бит., съ правомъ ему привлечь и Егора Михаловскаго,—которому, будтобы, Гаврило Аверка велѣлъ рубить его, Федора Аверку,—въ подлежащій судъ. 1750 г. Ноября 5.

1750, msca 9bra 5 dnia. W sprawie za dwuma aktoratami y załobami, do nich należacemi, idque, za pierwszym, sławetnego pana Theodora Awierki z szlachetnym panem Gabryelem Awierko, burmistrzem Witebskim, za drugim zaś, szlachetnego pana Gabryela Awierki z sławetnym panem Theodorem Awierko. Ponieważ evidentier z jnquizycij patuitt, że szlachetny pan Gabryel Awierka, burmistrz Witebski, rombać jmc panu Michałowskiemu pana Theodora Awierkę nie kazall, ale kilka razy trzściną onego uderzył,—zaczym, my, sąd, conformuiąc się do prawa pospolitego mutuoque partium assensu, decernimus, ażeby jmc pan Gabryell Awierko, burmistrz Witebski, sławetnemu panu Theodorowi Awierce tallarow bitych 30, na dniu pierwszym Xbris, wypłacił, salvo et jntegro actoratu et processu z jmc panem Jerzym Michałowskim in foro competenti, cuj de

jure compecieritt. Którego aktoratu poparcie na roczkach Xbrowych Orszańskich omnino declaratur, a między temi stronami perpetuum silencium nakazuiemy, obwarowawszy omnimodam securitatem zdrowia ab utraque parte.

По оп. кн. № об. 850, № ч. 10, л. 17.

82.

X. Рѣшеніе по дѣлу о взаимныхъ претензіяхъ мѣщанина Ивана Толоцкого съ бургомистромъ Омою Лоренсомъ, о убыткахъ, причиненныхъ при сплавѣ пеньки изъ Витебска въ Ригу, простирающихся, по показаніямъ сторонъ, Толоцкому до 1194 тал. 6 шест., а Лоренсу до 595 тал. 3 шест. Магистратъ въ полномъ присутствіи своемъ, по выслушаніи сторонъ и свидѣтелей, заключилъ, что взаимные убытки произошли по волѣ Божіей, а между тѣмъ приговорилъ Толоцкого уплатить Лоренсу судебныя издержки 20 тал. и должные, по собственному сознанію Толоцкого, 6 руб., да еще отсидѣть 4 недѣли въ гражданской тюрьмѣ, за неправильный искъ. Лоренса же обязалъ только уплатить Толоцкому 6 тал. 1 шест. за перевыдѣлку 1 бунта замоченной пеньки. 1750 г. Ноября 12.

1750, msca 9bra 12 dnia. W sprawie za dwuma aktoratami y załobami, do nich należacemi, idque, za pierwszym, pana Jana Tołockiego z szlachetnym panem Thomaszem Lorhensem, burmistrzem miasta j-o k. mści Witebska, y z sławetnemi pany Piotrem y Theodorem Maszeniami, z karty 55, za drugim zaś, szlachetnego pana Thomasza Lorhensa, burmistrza j-o k. mści Witebskiego, y sławetnych panow Piotra y Theodora Maszeniuw z sławetnym panem Janem Tołockim, w tychże regestrach, na karcie 58 jngrossowanym. Po wziętych kopiach spraw na dniu siódmym praesentis y po expediowaney jnquizycij a parte sławetnego pana Jana Tołockiego, deducebatt jmc pan prokurator, iż, będąc na frakcie z towarem swoim w strugu szlachetnego pana

Thomasza Lorchensa, pan Jan Tołocki, z okazij superius pomienionego, szlachetnego pana Lorchensa, szkodował in universum tall. bitych 1194 y szostakow 6,—na co, osobliwy produkował regestr, datowany w roku 1748; tudziesz similiter dowodził, że tenże szlachetny pan Lorchens, wyczytawszy w puillar(e)sie długi sławetnego pana Tołockiego, długi w Witebsku winne, kupcowi Ryskiemu donosił, a tym samym kredytt zepsował; oraz, że świnkę pieki, tocząc do strugu, w Witebsku, w Dzwine wrzucili, nie czekając powrozow do spuszczenia oney; y na tym wszystkim samotrzeć pan Jan Tołocki do jurametu zabierał się a specialiter na tym, jako ta summa, z prowizją wyrachowana, sprawiedliwie należy; jako pod czas dżdzu gwałtownego szlachetny pan Lorchens z pieki pana Tołockiego ludzi zpędzał, a swoją ukrywać kazął; jako jmc pan Lorchens, puillares przeczytawszy, kupcowi Ryskiemu o długach oznaymił y kredytt zepsował; ultimate, na tym, jako temuż panu Lorchensowi więcej nie winien, jak rublow sześć. Po wykonanym zaś juramencie, dopraszał się zapłacenia sobie, vigore registru, tall. bitych 1194 y szostakow 6, za zepsowanie kredytu, pokarania poenami, expensow prawnych nagrodzenia tall. bitych 30. Econverso zaś, szlachetny imć pan Tomasz Lorchens, burmistrz Witebski, y sławetni panowie Piotr y Theodor Maszenowie rependo na obwinienie pana Tołockiego, stawali, że, strug zafraktowawszy panu Tołockiemu, żadną okazią do takowey szkody nie byli, ale że towary mokre skupione y nie byli dobrze wysuszone, y że przestrzegali, pozwalając zkładow w puniach swoich, iż punia nie jest opatrzona, którey nie naymował, ale tak pozwolił; naywiększą zaś okazią mieniąc szkody, że dla zwożenia towarow do strugu ludzi naymować nie chciał, ale swoimi końmi woził, przez co tak się z onemi opóźnił, że

się aż dżdzu gwałtownego doczekał, a tak w niemało szkodę jak sam pan Tołocki popał, tak y szlachetnego pana Lorchensa przyprowadził; nareszcie zaś, odwoływając się do inquizicyi, mienili, że furmanom pan Maszenia nadał ceny dla pośpiechu zwożenia towarow pana Tołockiego, świnkę zaś pieki utopioną mienili z okazij kornika; u (o?) swoich zaś towarach dowodził, że z okazij opóźnionego wywozu do strugow towarow pana Tołockiego szkoduie tall. bitych 595 y szostakow trzy; zabierając się takż do jurametu, jako pan Tołocki, chcąc na swoich koniach zwieść towar, furmanow nie naymował; z okazij nie sprowadzonych towarow, strug był nie nakryty, tym jeszcze na (y z) okazij nie sporządzenia (rosporządzenia?) się z towarami pana Tołockiego y ni-enakrycia strugu szkoduie tall. bitych 595 y szostakow 3; po wykonaniu którego, dopraszał się: obwarowania omnimodam securitatem samym aktorem zdrowia, handlu, towarow, substancij tam jnta, quam extra regnum, a quavis jmpetitione pana Tołockiego y kredytorow jmści, po wykonanym zaś juramencie, adjudicacij summy 595 tall. bitych y szostakow 3 przysądzenia pro indebita vexe tysiąca kop groszy Littewskich y puł roku wieży; in fundo secundam obloquenciam prawa korekturowego w-o xtt-a Ltto y coequacij jurium, expensow prawnych tall. bitych 20; do jurametu, dania paręki ad equivalentiam summy po panu Tołockim. W której sprawie, my, sąd magdeburski miasta j-o k. mści Witebska, zupełnym zasiadający magistratem, ponieważ z jnquizycij patuitt, że szlachetny pan Tomasz Lorchens, burmistrz j-o k. mści Witebski, żadną okazią takowey szkody sławetnego pana Tołockiego nie był, bliższego jmc pana Thomasza Lorchensa, według dobrowolnego zabierania sia samotrzeć (z) sławetnemi pany Piotrem y Theodorem Maszeniami, do jurametu uznaiemy

na tym, jako żadną okazją szkody panu Tołockiemu nie był y jako, piękę kryjących pana Tołockiego, ludzi nie zpedzałł, ale za równą z swoją kryć kazał, oraz w Rydze u kupcow tamecznych kredytu nie psował y o punie przestrzegall, że nie jestt opatrzona. Termin wykonania tego jurametu na dzień 16 presentis prefigitur w ratuszu. Po wykonanym zaś juramęcie, ponieważ tak sławetnego pana Tołockiego, jak szlachetnego pana Lorhensa szkoda pure z dopuszczenia Bożego stała się; zacyhm, one ab utraque parte umorzywszy, (aby?) expensu prawnego tall. bitych 20 y, do których się sam benevole zeznałł pan Jan Tołocki, na dniu naznaczonym jurametu, szlachetnemu panu Thomaszowi Lorhensowi rublow sześć zapłaciłł, decerninus; pro jntebita zaś vexa, dalszych poen non extendendo, niedziel cztery wieży cywilney in solito loco, w ratuszu, panu Janowi Tołockiemu naznaczamy; termin zacyadania którey na dzień 22 9bris prefigimus, obwarowawszy omnimodam securitatem szlachetnemu panu Lorhensowi y sławetnym panom Maszeniom ab omni jmpetitione tak samego pana Tołockiego, jako też kredytorow onego, zdrowia, handlu, towarow y substancij tam intra, quam extra regnum, oraz jnter easdem partes perpetuum silencium nakazuujemy, sub poenis jrremisilibus contraventionis dekretowi. A że w jnquizicij vacillet relacia o wtopieniu świnki pięki,—zacyhm, ażeby za przerobienie oney szlach. pan Lorhens p. Tołockiemu zapłaciłł tall. 6. 1 sz., a tego sobie na korniku requirowałł, assygnamus.

По оп. кн. № об. 850, № ч. 10, л. 17—20.

83.

XI. Постановленіе объ отсрочкѣ суда на двѣ недѣли, а на третью недѣлю съ такимъ исключеніемъ, что могли бытъ только принимаемы, но не разрѣшаемы, просьбы и явочные акты развѣ бы случилось рѣшить дѣло по какому либо важному уголовному преступленію, и съ изыятіемъ отъ присутствія торговыхъ, а также праздничныхъ, какъ римскихъ, такъ и греческихъ, дней. 1750 г. Ноября 16.

1750, 9bra 16 dnia. Dla doskonałego porządku sądzenia spraw mieyskich ratusznych, postanawia się, że a data presenti dwie niedziele sądow wakować mają; trzeci zaś tydzień z pilną attencją sądzone będą, excypowawszy to, jeżeli przyznania okkurent y na takowych terminach, po przyięciu przyznania, aktoraty wołać się nie będą, chiba, strzeż Boże, kryminału jakiego, osobliwie in recenti. W tym zaś tygodniu sądowym dni targowe excypuią się y święte tak ritus Romani, jako też y Grecij, a jn spacio wakujących tygodni załoby wynosić y aktoraty wpisywać wolno będzie.

По оп. кн. № об. 850, № ч. 10, л. 21.

84.

XII. Приговоръ, по коему ратманъ Илья Боничъ, за ввѣдь Витебскаго ловчаго Геронима Жабы во владѣніе какимъ-то имуществомъ безъ вѣдома подлежащей власти, приговоренъ къ устраниенію отъ должности на двѣ недѣли, о преслѣдованіи же Василя Таранчука, за написаніе вводнаго листа, постановлено возбудить дѣло въ Витебскомъ градскомъ Судѣ. 1750 г. Декабря 18.

1750, msca Xbra 18 dnia. W krzywdzie całego magistratu Witebskiego, z jmc panem Eliaszem Boniczem, radco Witebskim, jntentowaney, ponieważ evidenter patuitt, że pan Eliasz Bonicz, poszedszy in conscito z wi-

elmożnym imć panem Heronimem Żabo, łowczym Witebskim, który imć przyznane prawo, do aktt nie jngrossowawszy, subplantaneo odebrał, a pan Bonicz, sine scitu legitimi officij, jntromittował, za napisano przez Bazylego Taranczuka, nieurzędową osobą, niby jntromissiej,—zaczym, my, sąd, szlachetnego pana Eliasza Bonicza ab officio na niedziel dwie suspendowawszy, z panem Taranczukiem summarium processum, tacto termino, nakazuiemy, przeciwko takiej akcji proces w grodzie Witebskim zanieść kazawszy.

По оп. кн. № об. 850, № ч. 10, л. 23.

85.

XIII. Приговоръ, по коему Казиміръ Свирщевскій, за заграбленіе у Полоцкой подчаниной Елеоноры Лукомской, на дорогѣ и лошади, саней съ другими вещами, присужденъ къ 2 недѣльному заключенію въ гражданской тюрьмѣ, съ обязаніемъ Лукомской возвратить Свирщевскому взятна у него вещи, изъ-за которыхъ и произошелъ этотъ грабежъ. 1750 года Декабря 19.

1750, msca Decembra 19 dnia. W sprawie w. jmei pani Eleonory z Lateckich Łokomskiej, podczaszyney Połockiej, z szlachetnym panem Kazimierzem Swirszczewskim jntentowaney, o to, jż co szlachetny pan Swirszczewski, na dobrowolney drodze, zabrał konia, sanie y z rzeczoma; który grabież tenże pan Swirszczewski mienił, że uczynił za wzięte u siebie łyżek siedem srebrnych y inne rzeczy, na osobliwym regestrze spisany. Zaczym, my, sąd, za takową wioleńcią y grabież, szlachetnego pana Kazimierza Swirszczewskiego na niedziel dwie cywilney wiezy wskazawszy, in instanti decernimus; łyszki zaś ażeby były komportowane, in

spacio dni czterech, przez jmc panio Eleonorą Łukomską do kancelarij mieyskiej Witebskiej, jnjungimus. Termin zasiadania wiezy pro die 21 presentis, in solito loco, w ratuszu, assygnuiemy, waruiąc to szlachetnemu panu Swirszczewskiemu, iż jeśli by pani Łukomska, in spacio dni 4, comportacij łyżek nie uczyniła, tedy ab omni vexe et jmpeticione szlachetnego pana Swirszczewskiego od jmc pana Hozyusza ewinkować ma. Pro reliquo, perpetuum silencium jnter partes nakazawszy, penas contraventionis temu dekretowi in contravenientes zakładamy.

По оп. кн. № об. 850, № ч. 10, л. 24.

86.

XIV. Протоколъ, по коему Иванъ Москаль, за кражу, побои и другіе проступки, присужденъ въ заклеянію на лбу, ста ударамъ розгами у позорнаго столба и изгнанію навсегда изъ города, подъ опасеніемъ, въ случаѣ возврата въ городъ, смертной казни чрезъ повѣшаніе. 1751 года Апрѣля 21.

1751, die 21 Aprilis. W sprawie szlachetnego pana Xawera Zofataja, radcy Witebskiego, przeciwko Iwanowi Moskalowi jntentowaney, o kradzież z domowey ruchomości, boie y jnne excessa, ponieważ sam się dobrowolnie do wszystkiego zeznał,—zaczym, my, sąd, wprzód naznaczycz (sic) na czele kazawszy, stem różek u pęgierza skarać nakazuiemy y onego z miasta j-o k. mści Witebska, przez mistrza, wypędzić nakazuiemy. Oraz, jeśli by się w mieście j-o k. mści Witebsku pokazał kiedykolwiek, na garle przez szubienice jrremisibiliter karany będzie. Execucia 26 praesentis decernitur.

По оп. кн. № об. 850, № ч. 10, л. 26 и 27.

87.

XV. Приговоръ, по коему лавникъ Казиміръ Свирщевскій, за сопротивленіе посланнымъ взять его городовымъ служителямъ и возбужденіе тревоги приказаніемъ ударить въ колокола, присужденъ къ отрѣшенію навсегда отъ должности и къ трехдневному только заключенію въ гражданской тюрьмѣ, изъ снисхожденія, такъ какъ за такое преступленіе подлежалъ бы онъ смертной казни. 1751 г. Іюля 23.

1751, 23 Julij. W sprawie całego prześwietnego magistratu Witebskiego z szlachetnym panem Kazimierzem Swirszczewskim, ławnikiem Witebskim, jntentowaney oto, iż to (co?) obżałowany pan Swirszczewski, posponendo prawem popolitym y maiestatem j-o k. mści, pana naszego miłościwego, posłanych po siebie ludzi, idque, sług mieyskich, jnfestowawszy skomatycznie, nareszcie na gwałtt we dzwony bić rozkazał, sam sądową będąc osobą, zaczynam, my, sąd, za takowy exces, od funkcij ławnickiey nazawsze odsądziwszy, ony (ona?) pro vacanti podaiemy, y, na mieysce sławetnego pana Swirszczewskiego, drugiego ławnika obrać pozwalamy. Vigore zaś praw popolitych, które de crimine, lese maiestatu, garło wyciągaia, tak ciężkiego nie wyciągaiać vigoru (rigoru?), wieży civilney trzy dni naznaczamy; który . . . et nunc zasiec (zasieść?) powinien będzie. W sprawie zaś szltnego pana Eliasza Bonicza y drugih wolne wyniesienie aktoratów jn foro juris, jn adencia (cadencia?) pozwala się y rozprawa, abscissis omnibus dilationibus ac beneficijs juris, decernitur.

По оп. кн. № об. 850, № ч. 10, л. 25 и 29.

88.

XVI. Постановление о приостановленіи дѣйствій магистрата, по случаю отказа полковника Осипа Сосновскаго отъ войтовской должности. (1751 г.) Сентября 10.

Post liberam resignationem w-o jmc pana Józefa na Sosnowicy Sosnowskiego, pułkownika j. k. mści Petyhorskiego, woysk w x. Litto, woyta Witebskiego limitantur acta. D. 10 7bris, Symon Edward Thadeusz Milkiewicz, k. M., lent. Witt., mp. Gabryel Awierka, burmistrz Witebski. Antoni Szyрма Szczyrbiński, komor. Smoll., pisarz j-o k. mści Wittebski. (Постановленіе это записано послѣ другаго постановленія, отъ 23 Іюля 1751 г., по какому-то,—не сказано,—дѣлу Івана Толоцкого съ Иваномъ Латышемъ.).

По оп. кн. № об. 850, № ч. 10, л. 29.

89.

XVII. Приговоръ, по коему Гаврило Буратикъ, за умышенное убійство Трофима Яловика, приговоренъ къ смертной казни отсѣченіемъ ему, палачемъ, головы на Витебскомъ рынкѣ, съ четвертовленіемъ затѣмъ его трупа и развѣшаніемъ частей онаго на столбахъ, а также со взисканіемъ, за голову убитаго, законнаго удовлетворенія съ имущества этого казненнаго преступника. 1751 г. Октября 14.

1751, msca 8bra 14 dnia. W sprawie Iwana Jałowika z Hawryło Buracikiem, zabójcą y kryminalistą, ponieważ dobrowolnie sam zeznał się Hawryło Buracik, że Atroszkę Jałowika, na którego przez tydzień czyhał, okrutnie siekierą w łeb ciołł, potym kamieniem dobił, —zaczynam, my, sąd, nie potrzebuiać dalszych dowodów, jako in casu evidenti et palpabili, proprioque ore zabójcey confirmato, jnherendo prawu popolitemu, pomienio-

nego Hawryła Buracika w rynku Witebskim, przez mistrza, ściowszy, ściętego czwiertowawszy, czwierce na palach rozwieszać nakazujemy; główuszczynne zabitemu, vigore tychże praw, w-o x-a Litto stututem opisaną, z jego substancij zapłacić przysadzamy. Termin executioni na dzień 18 praesentis determinuiemy, sine ulla clemencia, prawem popolitym prohibetur.

По оп. кн. № об. 850, № ч. 10, л. 30.

90.

XVIII. Приговоръ, по коему Иванъ Каминскій, за покражу у проживавшей въ Витебскъ Виленской еврейки ста тал., въ виду непреслѣдованія, впрочемъ, его болѣе этою еврейкою за возвратомъ ей похищенныхъ денегъ, приговоренъ, для безопасности города, къ ста ударамъ у позорнаго столба и къ изгнанію изъ города, съ назначеніемъ ему, въ случаѣ возврата въ городъ, смертной казни, а укрывателямъ его—безпощаднаго же наказанія, предусмотрѣннаго законами о ворахъ. 1751 г. Октября 27.

1751, 8bra 27 dnia. W sprawie Jana Kamińskiego, złodzieja, ad instanciam instigatoris intentowaney, ponieważ z examinu, przed sądem naszym czynionego, wiecy ni do czego się nie znał (zeznał?), jako tylko do ukradzenia, plus minus, tall. bitych sto u żydówki, Wilenki, w mieście Witebskim mieszkającej, która, za wróceniem sobie kradzieży, jn toto konwinkować go nie chciała, my, sąd, providendo securitati miasta tuteyszego, na sto różek skazawszy, pod słupem, wypędzić z miasta, przez mistrza, nakazujemy, waruiąc to, jeśli by, po wypędzeniu, w mieście Witebskim pokazał się, jrremisibiliter garłem karany będzie; a ktoby w domu swoim przechowywać ważył się, podobney, o złodziejach opisaney, karze powinien podlegać będzie, bez żadney

klemencji. A takowemu dekretowi naszemu dosyć stać się ma na dniu 29 praesentis.

По оп. кн. № об. 850, № ч. 10, л. 30 и 31.

91.

XIX. Приговоръ, по коему мѣщанинъ Казиміръ Свирщевскій, за отречение отъ своей квитанціи, данной Витебскому ратману Ильѣ Боничу и другимъ, приговоренъ къ возврату кому слѣдуетъ квитованныхъ документовъ, къ двухнедѣльному заключенію въ гражданской тюрьмѣ за самое отречение и къ мѣсячному такому же заключенію за наведеніе подозрѣнія на, подписавшихся на квитанціи, свидѣтелей. 1751 г. Октября 29.

1751, msca 8bra 29 dnia. W sprawie za dwuma aktoratami, idque, za pierwszym, sławetnego pana Kazimierza Swierszczewskiego z szlachetnym panem Eliaszem Boniczem, r. W., a za drugim jmc p. Jana Malinowskiego y szlachetnych panow Xawerego Zafataja, Jana Hałuzy y Eliasza Bonicza, a radnych Witebskich, przwko panu Kazimierzowi Swirszczewskiemu, ponieważ ewidenter patuitt, jz sławetny pan Kazimierz Swirszczewski, w roku terazniejszy 1751, miesiąca Augusta 16 dnia, dawszy dobrowolny swój wieczysto kwitacyjny zapis szlachetnemu panu Eliaszowi Boniczowi y jnnym, onego in stuba judicali zaprzął się y, mimo ony, pana Eliasza Bonicza adcytował, zadawszy fałsz panom radnym, za pieczętarzow podpisanym,—zaczym, my, sąd, uważywszy realitatem dokumetu, nietylko ony approbujemy, owszem wszytkie dokumeta przeciwko pp. Boniczom jn instanti wrócić nakazujemy y one tymże pp. Boniczom przysadzamy; a za naruszenie dobrowolnego, kwitacyjnego zapisu, wiezy niedziel dwie civilney, a za niesłuszną vexe pp. pieczętarzow niedziel čtyry przy-

sądzamy, naznaczywszy termin zasiadania na dniu 1 Nowembra, a jn casu contraventij dekretowi, sowitość wiemy jrremisibilibiter adjudicamus.

По оп. кн. № об. 850, № ч. 10, л. 33.

92.

XX. Приговоръ, по которому Иванъ Каминскій, наказанный уже за кражу и изгнанный изъ города по рѣшенію 27 Октября, но потомъ появившейся опять въ Витебскѣ и, какъ здѣсь, такъ и въ разныхъ другихъ мѣстахъ, занимавшійся постоянно воровствомъ, приговоренъ къ смертной казни чрезъ повѣшеніе, за мостомъ Заручевскимъ, на Оболецкой дорогѣ, а любовница его—къ публичному наказанію ста ударами. 1751 г. Октября 30.

1751, msca 8bra 30 dnia. W sprawie całego miasta z Janem Kamińskim, ad instancjam instigatoris za pierwszym aktorem, a za drugim, jmei pana Daniela Nożyńskiego, z tymże Janem Kamińskim, przylicznym złodziejem, jntentowaney, o wylupienie skrzyni y wykradzenie z oney rzeczy, jdque, pasa srebrnego kutego, łańcuszka srebrnego y guzikow 12 srebrnych, po feroowanym dekrete na dniu 27 praesentis (sic) na wypędzenie z miasta, po ćwiczeniu pod słupem, y za wróceniem się do Witebska, pod karą szubienicy; a że tenże Kamiński, złodziey plebeie condicionis, po stałej exekucij, na dniu 29 eiusdem znowu do Witebska wróciwszy się tegoż samego dnia, pana Nożyńskiego, ut supra praedictum, okradł, jn super na examine zeznał dobrowolnie, że naypierwiey u rodzicow swoich kradł, potóre w Krzyczewie u żyda ukrad tall. bttych 30, potrzecie w Lublinie koszul 4, poczwarte u studenta kuntuusz y żupan, w Krakowie lichtarz srebrny y łyżek dwie

sam nie wie u jakiego pana, w Wostrogu konia, u xiecia jmei chorążego czerwonych złotych 20, w Witebsku u pana Nożyńskiego, ut supra expressum, u żyda za Dwino tall. bitych 20, za cą żyd dziewczkę służącą zabrał y ćwiczył, na Pieskowaciku u Perepeczki tall. bitych 5, za Dwina u kobiety, którey nie zna, tall. bitych 2 y xiażkę; jn super to wyznał, że gdziekolwiek był, wszędzie kradł,—zaczyn, my, sąd, jnherendo pi-erwszemu dekretowi naszemu, na dnu 27 praesentis ferowanemu, pomienionego Jana Kazimierza Kamińskiego, według sonancij prawa pospolitego, o złodziejach opisanego, na szubienice wskazuiemy, sine ulla clementia, nie wyciągaiąc żadnych juramentow, ex quo sam dobrowolnie, bez konfesaty, znał (zeznał?) się. Termino executionis assygnatur pro die 4-ta 9bris, za mostem Zaruczewskim, na trakcie Obolskim (Oboleckim?), naznaczywszy mieysce exekucij; co wszystko bez żadney prorogacij; pro expensis zaś exekucij assygnuiemy złłch dziesięć. Fitkę zaś kobiecie, de mala vita powołoną, jme pan instigator, officij, captivare wraz powinien będzie y stem plag publicznych skarać nakazuiemy.

По оп. кн. № об. 850, № ч. 10, л. 33—35.

93.

XXI. Постановленіе о порядкѣ, какъ поступать съ отнятыми у воровъ вещами, и о назначеніи съ каждаго арестанта въ пользу инстигатора по одной копѣ грошей. 1751 г. Октября 30.

1751, msca 8bra 30 dnia. Post praestitum juramentum jmei pana instigatora officij, jnherendo zwyczajom, używanym w w. xtt. Littm, postanowiamy, ażeby rzeczy XVIII 50.

te, które przy złodziejach w przyszłe czasy pościgną się, z wiadomością jmcі p. jnstigatora, w kancelarij były lokowane y, vigore dekretow, które subsequentur, wydawane były, sine ullo discrimine partium; według zaś prawa pospolitego, od każdego więźnia, na jmcі pana instigatora, kopa należecь będzie, by cały rok więzien siedział. Tenże jmcі pan jnstigator postrzegać będzie tego wszystkiego, cokolwiek w uniwersałach j. w. jmcі pana wojta y woiewody Witteb. wyrażono będzie, jnsuper w czymkolwiek praesentis judicij zajdzie dyspozycja, bez żadnych jednak grawaminow nad prawo pospolite y słusznoscь wyciągać mających się.

По оп. кн. № об. 850, № ч. 10, л. 35.

94.

XXII. Приговоръ, по коему Михайло Запольскій, за переодѣванья въ разные костюмы и за развратную жизнь, присужденъ къ аресту, въ который и зачтено ему пребываніе подъ арестомъ до суда,—съ предупрежденіемъ, притомъ, что за дальнѣйшій подобный образъ жизни подвергнутъ будетъ наказанію, опредѣленному закономъ о соблазнителяхъ, въ полной мѣрѣ, безъ всякаго снисхожденія. 1751 г. Ноября 27.

1751, 9bra 27 dnia. Ponieważ jn ocluso rotulo sam dobrowolnie pan Michał Zapolski proprio ore confessus, że, do miasta Witebska przybywszy po pielgrzymSKU, nrzebrał się popolsku, po podeyrzanych domach pijalk, pierzadnym białogłowom y jnnym podeyrzanym w mieście tuteyszym trunki kupował y przez tych białogłow multocies okradziony zostawał,—zaczynam tedy, my, sąd, zabiegając takowym niegodziwym w mieście jnconvenientiom, ażeby się takowe swywolenstwa nie działy, uznawszy solam poenam detencij, którą już za swoje excessa wy-

siedział, liberum pronunciamus; rzeczy, które do cancellarij naszej były komportawne, jnstantanea wydać nakazaliśmy, salvo jure, in casu by tym swywolenstwem bawili się, excessa niegodziwe, Bogu y ludziom omierzłe, popełniali, jrremisibiliter tedy, z prawa statutowego, na zwodnikow opisanego, absque beneficiow juris karany być powinien.

По оп. кн. № об. 850, № ч. 10, л. 37 и 38.

95.

XXIII. Два предварительныя постановленія и окончательный приговоръ, по коему отъявленный воръ, Алексѣй Маханеновъ, присужденъ къ смертной казни чрезъ повѣшеніе въ Островиѣ, гдѣ, на Покровской ярмаркѣ, у Русскаго купца Ильи Кирилова, совершилъ онъ самую крупную кражу, свыше 1000 тал. Обвиненные же въ соучастіи съ нимъ въ воровствѣ Романъ, Гришка и Настасья Шаршуны хотя и подвергнуты были пыткамъ, но не сознались, а потому и за неимѣніемъ противъ нихъ уликъ отъ суда освобождены. 1751 г. Декабря 1.

Roku 1751, msca Xbra 1 dnia. Jako aktu jn detencione zostaiącemi, jdque, z Alexiejem Machaniakiem, pod wartą j. w. jmcі pana Pocieja, woiewody Trockiego, będącym, Romanem Szerszunem y synem jego, pod wartą j. w. jmcі pana Ogińskiego, kasztelana Trockiego, będącemi, praesens judicium decernitt, tacto termino, rozprawie praecavendo, ażeby aż sami aresztanci pod tą samo wartą aż do finalney rozprawy zostawali.

Eodem die et anno. W sprawie wielmożnego jmcі pana Ignacego Drozdowskiego, podczaszego Wołkowyskiego, gubernatora hrabstwa Ostrowieńskiego, dobr j. w. jmcі pana Pocieja, woiewody Trockiego, z Alexiejem Machanionkiem y Romanem Szarszunowym, przylicznemi

złodziejami, Nasci Hryszkowej Szarszunowej, przechowującej onych, z dokładem Hryszki Szarszuna, męża oney, a oycza Romana, ponieważ w examinach, seorsive czynionych, różne relacie przeciwne jedne drugim czynili, — zaczynamy, my, sąd, uważwszy to, że się nietylko exkuzować nie mogli w obwinieniu swoim, owszem przeciwnymi relacjami uwikłali się, nakazawszy examen czyniony do protokołu wpisać y ony potrzebującej stronie wydać nie bronić, Alexieja Machanionka, Romana y Hryszkę Szarszunow na konfesata wzdaemy; a jeżeliby Nascię Szarszunową wyż wyrażeni złodzieje powołali, a ona do tego się dobrowolnie nie zeznała, teyże samey probie podlegać ma y powinna będzie. Termin expediowania takowej korporalney inquizycyj na dzień 3 praesentis, w Witebsku, naznaczamy.

1751, msca Xbra 1 dnia. Examen Alexieja Machanionka: 1-mo, wyznał, że wykradł Illi Kuryłowa, w której wziwszy pieniędzy (sic), z synem Szarszunowym, Romanem, oddał do schowania, na trzeci dzień, Hryszkowi Szarszunowemu tall. bitych 1000 z gurą, srebrną monetą, oprócz dwóch czerwonych złotych. 2-do, zateż pieniądze kupił sobie dwor valoris tall. bitych 40. 3-tio, z tych pieniędzy brał na expensa swoje, bez rachunku. 4-to, na ożenienie, reszte wypłacił Mikołajowi Kotlarzowi tall. bitych 44, za ukradzione u niego tall. bitych 50, pasow dwa, kubkow 2, korale y perły, które nazad wrócił w całości, tak też y pieniądze, ale 44 talarow za exces wziół Mikołay u niego. 5-to, pro reliquo wyznał, że w Wostrownie ukradzione pieniądze schował u żyda, pod punią. 6-to, dla żony katankę kupił, tall. bitych 10.—Examen Romana Szarszunowego: negatt ad omnia.—P. tertio, examen Hryszki Szarszunowego: wyznał, że się podzielił pieniędzmi, ale

przed niemi wyznał y mówił, że pieniądze w skarbie znalezione, w ziemi, y z działu dostało się Alexiejowi talarow 150.—Examen Nasci Szarszunowej: wyznała, że przyniosł pieniądze nie wie wiele, z relacją, że te pieniądze znalazł na Pieskowaciku, w ziemi, pod kamiem, gdy żyda godził, dwor płacił, żenił się, prócz działu; z działu dostało się onym po tall. bitych 150.

1751, msca Xbra 7 dnia. W sprawie ex instancia instigatoris, z delacij w-o jmci pana Ignacego Drozdowskiego, podczaszego Wołkowyskiego, gubernatora hrab. Ostrowieńskiego, za pierwszym aktoatem, z Alexiejem Machanionym, Romanem Szarszunowym, przylicznymi złodziejami, Nascie Szarszunowej, przechowującej onych, z dokładem Hryszki Szarszuna, męża oney, a oycza Romana Szarszuna, na karcie 27 jngrossowanym; za drugim, tegoż jmci pana Drozdowskiego, podczaszego Wołkowyskiego, z słynym panem Mikołajem Czarnobrowko, na karcie 29; z trzecim, tegoż jmci z Wasilem Kuprejonkiem, na karcie 30 wpisanymi. Po kontrowersjach, ab utraque parte wnoszonych, y korporalnych inquizycjach, oraz examinach, jn ocluso rotulo czynionych, ponieważ Alexiey Machanowicz (sic) do ukradzenia tyśiąca z gurą rublow, w różney monecie będących, przód z examinu jn stuba judiciali, potym z konfesaty zeznał się, obwiniając de complicitate Romana Szarszuna o też samą kradzież, w Wostrownie uczynioną, w roku 1750, o kiermaszu Ostrowieńskim, Pokrowieńskim, u Illi Kuryłowego, kupca zagranicznego, Moskiewskiego, a Roman Szarszun od tego, tak przy examinie, jako y konfesacie, odpierał się y żadnym sposobem nie zeznał się, oprócz tego, że się pieniędzmi dzielili, ale przy tey relacij, że w ziemi te pieniądze znalezione, a nie były kradzione, — co też Hryszko Szarszun z żoną jego zeznali y z onych

expensuiac profitowali, y, na ostatek, po sto pędziesiąt rublow podzielili. Zaczyn, my, sąd, vigore dobrowolnego zeznania sia, Alexieja Machanionka na szubienie wskazawszy, mieysce exekucij in loco delicti naznaczamy, idque, w Wostrownie, czas oney designowawszy dnia 10 praesentis, pozwoliwszy użyć mistrza tuteyszego, solito praxi, dla wyż rzeczoney exekucij. Romana zaś, Hryszke y Nascie Szarszunow, ponieważ tak z examinu, jako y konfesaty, ut supra praedictum, do wspólney kradzieży nie znali (zeznali?) się, oprócz, że z tych pinieędzy profitowali, y u nich w domu znaleźli się, dlaczego, dalszych poen na nich kryminalnych nie wyciągając, praevio juramento przez Ille Kuryłowego supra realitem (realitatem?) et quantitate szkody na pomienionych Szarszunach, cui de jure compacieritt, adjudicamus dopominać się. Co się zaś tknie zabranych 140 rublow, 2 czerwonych złeh y 2 tallarow, o to salvum jus do dochodzenia, gdzie sprawa należeć będzie, zachowujemy; która to summa u tychże Szarszunow zabrana jestt, dziesięć talarow bitych, przez Wasila Kuprejonka pożyczonych u Walexieja Machonionka, y 44 ruble u pana Mikołaja Czarnobrowki będących, za jegoż szkode, u tegoż Alexieja Machanionka wziętych, sine scitu judicij, szkoduiącey stronie przysądzamy. Aresztowane zaś rzeczy pana Mikołaja Czarnobrowki w wyzbie sądowej wraz wydać decernimus.

По оп. кн. № об. 850, № ч. 10, л. 38—42.

96.

XXIV. Приговоръ, по которому Антонъ Кондратовичъ, за покражу у Запольскаго, Шумскаго и Жуковскаго 52 талеровъ и другихъ вещей, въ виду, притомъ, нетребованія потерпѣвшею стороною ему наказанія, при-

сужденъ только къ изгнанію изъ города, подѣ страхомъ, въ случаѣ возврата его въ городъ, висѣлицы какъ ему самому, такъ и укрывателямъ его. 1752 г. Февраля 28.

1752, mca Febr. 27 dnia. W sprawie jmcі pana Antoniego Kondratowicza z Michałem, 1-mo, Zapolskim, 2-do, Ssumskim, 3-tio, Żukowskim jntentowaney, o ukradzenie 52 talarow bitych, do której się kradzieży dobrowolnie wyż rzeczony złodziey zeznał y że ono wszystko potracił wyznał, oprócz tylko co na rejestrze, examinowanym przez nas, sąd, znayduie się, który rękoma naszymi konnotowaliśmy. Zaczyn, my, sąd, poenas na onym non extendendo criminales, których się sama nie domawiała strona, te rzeczy, które są w tym regestrze specyfikowane, bez żadney exemptij, wrócić nakazujemy, samego zaś złodzieja na wypędzenie z miasta dekretuiemy, waruiac tą, jeśli by się kiedykolwiek w mieście tuteyszym j-o k. mści okazał, ad cuiusvis instanciam, etiam bez aktoratu y dalszego dekretu, za to tylko jedynie decyzją teraznieyszą naszą, szubienicą karany być powinien będzie, na przechowujących takoweż założywszy poeny.

По оп. кн. № об. 850, № ч. 10, л. 43.

97.

XXV. Приговоръ, по коему инститоръ Витебскаго магистрата, Антонъ Павловскій, за ложные доносы и другія злоупотребленія, отрѣшенъ навсегда отъ инститорской должности а). 1752 г. Марта 24.

1752, msca Marca 24 dnia. W sprawie jmcі pana

а) Инститоръ, бывшій въ Польшѣ сановникъ, или правительственное лице, на которомъ лежала обязанность наблюдать за правосудіемъ въ краѣ и, въ случаѣ нарушенія общественнаго порядка и благочинія, призывать нарушителей къ суду. Главные инститоры были: Коронный и Литовскій. Кромѣ ихъ, при нѣкоторыхъ судахъ были также особые инститоры.

Antoniego Pawłowskiego, instigatora magistratu miasta j-o k. mści Wittebska, za przywołanym aktoratem, ex instancia ejusdem magistratus, na dniu dzisieyszym, po wnoszonych ex personali kontrowersyach z wielu querulantow na jmści y różnych tak z prześwieznego wdztwa, jako też z samych obywatelow Witebskich, delatorow, mieniąc o to, iż co pomieniony obzłwany jmść, przyiwszy juris civilis w magistracie naszym instigatorskie officium y, supreso jllud na ratuszu, anno elapso, przysiągłszy, juxta praescriptas leges sprawować sie wykonanym juramentem obowiązał y przyrzekł; a że, zapomniawszy, czyli barziesz znieważywszy własne summienie swoje y samy urząd, non pro lege, sed ex lege, dniem y noco nieprawem drogami chodząc, gdzie by należała pro justicia ex munere officij tey militare, ale jn contra temu wszystkiemu czyniąc, exorbitancję exercett, ludzi niewinnych calumniose deprimitt ett depre-datur, sine scitu magistratus nostri cudze juryzdyki proprio ausu usolatt y jnne, multis titulis nominujące sie, excessa, kollize, zwady, swawolenstwa wyrządza. Zaczem, my, sąd, zabiegając takowym nieporządnym, złym, niegodziwym y miastu szkodzącym jnconvenientiom, uznawszy bydz tanquam jncapacem, imo ex legem, obzłgo jmści, to pomienione instigatorskie officium praesenti dekreto pozbawiamy, odeymuiemy y perpetuis temporibus hic ett nunc odsadzamy.

По оп. кн. № об. 850, № ч. 10, л. 43 и 44.

98.

XXVI. Приговоръ, коимъ опредѣлено: Аннѣ Канюхѣ, обвиненной въ святотатствѣ, но не признавшей себя въ томъ виновною, предоста-
вить

подтвердить невинность свою присягою, при трехъ свидѣтеляхъ, достойныхъ вѣры и, притомъ, хорошихъ уніатахъ, знающихъ Заповѣди Божіи, при Путиловской церкви, въ которой совершено святотатство, — съ тѣмъ, что, въ случаѣ уклоненія ея, Канюхи, отъ такой присяги, будетъ она сожжена живою. 1752 г. Мая 2.

1752, msca Maja 2 dnia. W sprawie Anny Kaniuchi, z delacyi dworu Puciłowskiego, ad instanciam instigatoris, poucynionym jn occluso rotulo examine y korporalney jnquizycyi ponieważ do obwinienia do świętokracstwa ulla tenus nie przyznała się, mieniąc, że co pierwey we dworze Puciłowskim mówiła, to z bojazni y zaleknienia się przy wzięciu, a że y swiadkow do poprzysiężenia oney nie było, — zaczem, my, sąd, ten kryminalny, o świętokracstwo opisany na niey, non extendendo, odprzysiądz się samo czwartto z ludźmi godnemi wiary, dobrymi unitami wiedzącemi przykazania Boskie, ią, bliską, uznaiemy na tym, jako nigdy tak szkaradnego excessu nie popełniła, jako z powinna uttściwością pożyła, oraz na tym, jako na pierwszym we dworze Puciłowskim examine cokolwiek mówiła, to ze strachu y z przeleknienia muwiła. Ta przysięga wykonana być ma przy cerkwi Puciłowskiey, jn loco delicti, dnia ósmego Maja. Po wykonanym takowym juramencie, od poen kryminalnych wolna ma być, a in casu niewykonania, poene combustionis żywo podlegać ma.

По оп. кн. № об. 850, № ч. 10, л. 44 и 45.

99.

XXVII. Приговоръ, послѣдовавшій по жалобѣ Витебскаго еврейскаго общества на Степана Гусенка, Ивашку Копыла, Степана Мармыжа, Антона Рейку, или Бѣлосора и пр., за учиненное ими евреямъ насилие, чему служили доказательствомъ оторванныя ставни и выбитыя окна. За недока-

занностію, однакові, совершенія обвиненными этого насилія, они отъ суда освобождены. Между тѣмъ, вмѣнено въ обязанность домашнимъ учителямъ строго слѣдить, въ этомъ отношеніи, за учениками и виновныхъ карать, подѣ опасеніемъ и самимъ имъ строгаго наказанія и штрафа; за-Двинскихъ же учениковъ, оказавшихся виновными въ данномъ случаѣ, тотчасъ высѣчь розгами, подѣ страхомъ 2 недѣльнаго заключенія самихъ учителей въ башнѣ и другихъ наказаній. 1752 г. Іюля 6.

1752, Julij 6 dnia. W sprawie za sześciu aktorata-mi, jdque, za pięcią kahału Wittebskiego z Stefanem Husionkiem, Jaroszem Szwedem, Jaśko Kopyłem, Stefanem Marmyżem, Antonim Reyką, alias Białozorem, a za szóstym, wszystkich wyż pomienionych z kahałem Wittebskim, jntentowaney, o różne violencie, żydom poczynione. W którey sprawie, po przeczytaney jnquizycij, evidententer patuitt żydom uczyniona violencia z pooddzierzanych okienic y powybijanych okien, a obżalłowani w waktoratach od tey swywoli odpierali się; w jnquizycij zaś słusznego na nich dowodu nie było. Zaczym, my, sąd, jnhaerendo prawu pospolitemu, bliszszych do jurametu obwinionych—Stefana Husionka, Jarosza Szweda, Jaśkę Kopyła, Stefana Marmyża uznajemy, na tym, jako sami w tym tumulcie nie byli, ani drugih do tey violencij nie poduszczali, a ni oney czynić kazali; Antoniego zaś Roykę, alias Białozora, exinde od tego jurametu uwalniamy, że się tak z jnquizycij, jako y jnnnych przy kontroversij relacij, pokazało, że pod ten czas sam actu osobą swoją w Witebsku nie był. Zabiegaiąc zaś dalszym tumultom y jnkonwenientiom, serio przykazujemy wszystkim bakalarzom miasta j-o k. mści Witebska, ażeby studentow swoich, za najmnieyszy w tej akcij exces, wedle lat y excessu, karali, pod surową na siebie karą y winą; za—Dzwinscy zaś bakalarze jn praesenti actione winnych, na dniu 8 praesentis skarać plagami powinni będą, pod siedzeniem dla siebie dwóch niedziel więzy y jnnemi poenami, w uniwersałach wy-

razonemi,—czego dozor w wekzekucij kommititur szlachetnym pp. Eliaszwowi Boniczowi, radcy, Janowi Hałuzie, ławnikowi, miasta j. k. mści Wittebska. Termin zaś wykonania jurametu na dniu 8 praesentis decernitur, a po wykonanym juramecie perpetuum silencium jnter partes, sub poenis contraventionis dekretowi, nakazuiemy.

По оп. кн. № об. 850, № ч. 10, л. 45—47.

100.

XXVIII. Приговоръ, коимъ опредѣлено: мѣщанина Николая Чернобровку, за сопротивленіе прежнему рѣшенію магистрата, объ уплатѣ Чернобровкою Волковнѣскому подчашію Игнатію Дроздовскому 44 руб., независимо отъ непремѣнной уплаты этихъ денегъ, подвергнуть шестинедѣльному заключенію въ гражданской тюрьмѣ и къ уплатѣ суду штрафа 100 гривенъ. 1752 г. Іюля 6.

1752, 6 Julij. W sprawie w-o jmci pana Ignacego Drozdowskiego, podczaszego Wołkowyskiego, z sławetnym p. Mikołaeem Czarnobrowko jntentowaney, o kontrawencją dekretowi, ferowanemu, sądow naszych, w roku 1751, mca Xbra 7 dnia. Ponieważ to evidentissimae pokazało się, że sławetny pan Mikołay Czarnobrowka, contraveniendo dekretowi, przysądzonych 44 rublow w-u jmci panu podczaszemu Wołkowyskiemu nie wypłacił, do których się wypłacenia sam dobrowolnie submitował, uti edocentt dokumeta,—zaczym, my, sąd, jntujtu prawa pospolitego z Rozdziału 1, artykułu 11, poenas contraventionis, więzy niedziel sześć civilney y grzywien sto sądowi, nakazawszy, 44 rublow, na dniu 12 presentis, przy xiegach mieyskich ratusznych Witebskich, wypłacenie jnjungimus; na którym terminie y wieże zasieć (zasieść?) powinien będzie, jn loco solito,

sub poenis irremisibilibus contraventionis dekretowi, post satisfactionem któremu perpetuum silencium inter partes nakazuiemy.

По оп. кн. № об. 850, № ч. 10, л. 47 и 48.

101.

XXIX. Приговоръ, по коему Алексѣй Маханенокъ, за постоянное воровство, осужденъ на смертную казнь чрезъ повѣшеніе, а найденныя у него вещи приеуждены пострадавшему Оршанскому еврею Ульфу Менделевичу; причемъ издержки, употребленныя на преступника и сопряженныя съ казнью его, отнесены на счетъ этого еврея. 1752 г. Августа 1.

1752, msca Augusta 1 dnia. W sprawie za dwoma aktoratami, idque, za pierwszym ad instanciam instigatoris, z Alexiejem Machanionkiem, złodziejem, dawniej dekretowanym w sądzie tuteyszym, za drugim, Ulfa Medelowicza, żyda Orszańskiego, z tymże Machanionkiem, złodziejem. Ponieważ Alexiey Machanionek, po uwolnieniu siebie, vigore pierwszego dekretu, od szubienicy, znowu po różnych mieyscach tymże bawił się złodziejstwem, jako sam dobrowolnie wyznał: naprzód w Mohilowie, w cerkwi brackiej ukradł z skrzyni tall. bitych pięć; potem w Szkłowie, u żyda, z kramy jncertam quantitate pieniędzy, które, wraz go dogoniwszy, odebrano przez aktora; zkodtt (zkađ?) ucieczko salwowawszy się, w Orszy, u żyda Ulfa Medelowicza ukradł tall. bitych circiter tall. bitych 20, pereł sznurkow trzy, pierścieni szczerozłotnych trzy y karbonkę srebrną, z których pieniędzy znaleziono tall. bitych pięć, pasa srebrnego sztuk 40, z reszty zaś pieniędzy Harasimowi, z Mohilowa, koledze swemu w kradzieży, tall. bitych pięć oddał, residium potracili. Zaczym, my, sąd, zabiegając

takowey w mieście tuteyszym swywoli, pomienionego Alexieja Machanionka na szubienice skazuiemy. Termin exekucij na dzień trzeci praesentis naznaczamy. A rzeczy zaś, przy nim znaydzione, temuż żydowi Ulfowiczowi przysadzamy y oddać nakazuiemy, praecavendo, ażeby ten że żyd expes, na niego erogowany, wrócił y koszt przy exekucij, z prawa pospolitego należący, erogował; o te zaś pięć tall. bitych, które mają się znaydować w Mohilowie, u Harasima, salvum jus do dochodzenia żydowi rezerwatur.

По оп. кн. № об. 850, № ч. 10, л. 47—49.

102.

XXX. Приговоръ, по коему Софья Панцырная, за кровосмѣшеніе и дѣтоубійство, виѣсто, предусмотрѣннаго закономъ, сожженія живою, осуждена, по снисхожденію, на смертную казнь чрезъ отсѣченіе головы, съ сожженіемъ потомъ ея трупа, а скрывшійся соучастникъ ея преступленія, двоюродный братъ ея, Иванъ Панцырный, осужденъ на сожженіе живымъ, 1752 г. Августа 25.

1752, msca Augusta 25 dnia. W sprawie Zofij Pancerney o kazirodstwo y zabóystwo płodu, bez krztu świętego, ad instanciam instigatoris, z delacij dworu Starsielskiego jntentowaney. Ponieważ z examinow, niepoiednokrotnie expediowanych, evidenter patuitt, że ten grzech nieszczęśliwy jestt popełniony z bratem jey stryieczną rodzonym, Janem Pancernym, y dziewczyną urodzoną bez krztu świętego samaż Zofia Pancerna udawiła,—zaczym, my, sąd, lubo prawo pospolite takowych excasantow żywo spalaniem karać każe, ex clemencia jednak judicij pomienioną Zofią Pancerną na ścięcie przód przez mistrza, potem na spalenie wskazuiemy; Jana zaś Pancernego, za poścignieniem onego, bez żadney clemecij

żywą spalić nazuiemy (nakazuiemy?). Termin exekucij Pancerney, niewiasty, na dniu 29 praesentis, w Witebsku, decernimus. Którey ciało spalone ma być za miastem, opodall, dla bezpieczeństwa ognia. A takowey exekucij mocy mieć relaxować nie będziemy.

По оп. кн. № 66. 850, № ч. 10, л. 50 и 51.

103.

XXXI. Приговоръ, коимъ опредѣлено Федоса Козакевича, какъ вора и клеветника, наказъ ста ударами розогъ и выгнать изъ города. 1752 г. Августа 25.

1952, msca Augusta 25 dnia. W sprawie szlachetnego p. Jakima Zafataja, radcy Witebskiego, w krzywdzie słobożanina swego, Piotra Bańszczyka, z Chwiedosem Kozakiewiczem intentowaney o to, jż co on wprzody mienił, że jakoby miał pokraść żelazą u Moskala, cognometo Ryzego; przez co, redimendo, vexa zapłacił tall. bitych 10, jnsuper dał karte na tall. bitych 6 temuż Moskalowi. A że po uczynioney na dniu dzisieyszym, vigore pierwszey decizij, konfesacie tak, jak z dawnieyszych examinow wyznał, że nietylko sam nie kradł żelaza, o które jest obwinony, ale to z namowy Ryzego Moskala na obżałowanego Piotra Bańszczyka mówił, więc my, sąd, wyż rzeczzonego złodzieja, na powtórna konfesate nie wzdaiać, po wyliczeniu sta różeg, do rak Moskiewskich, ex quo napasnego człowieka, nie daiać, uwalniamy. Karte na sześć talarow bitych kasuiemy; zapłaconych tall. bitych 10 pozyskiwać pozwalamy, wespół z expensami prawnemi, na tymże Ryzym

Moskalu, y, za dowiedzieniem onego takowey niecnoty, z miasta wypędzić nakazuiemy.

По оп. кн. № 66. 850, № ч. 10, л. 51 и 52.

104.

XXXII. Постановление по дѣлу шляхтича Петра Иванкевича съ мѣщаниномъ Казиміромъ Свиричевскимъ о домѣ и денежной суммѣ. Предоставлено сторонамъ представить доказательства. 1752 г. Сентября 5.

Roku 1752, msca 7bra 5 dnia. W sprawie jmei pana Piotra Jwaszkewicza z sławetnym panem Kazimierzem Swirszczewskim, jn causa facti, po przeczytanej jnquizicij przed sobą, nie uznawszy forum, odsyłamy do sądu przynależytego; in causa zaś juris, ponieważ jme pan Piotr Iwaszkiewicz dobrowolnie przed nami przyioł forum y ku rozprawie stanół, o plac za Dwina, w posadzie Słobodzkim, na który pokazał prawo zastawne, od sławett. panow Matwieja Awdziejewicza y Tacjany Pancerney, małżaki onego, w roku 1714, mca 8bra 18 dnia dane, zastawne w sumie tall. bitych 190; które te prawo kopiati przed nami jestt prezentowane. Zaczym, my, sąd, dopiero ku finalney rozprawie nie przystempuiąc, pozwolamy jmei p. Piotrowi Iwaszkiewiczowi munimeta, do niedziel 4, do pokazania prawa awtentycznego, lub ekstraktu; względem zaś wyniesionego aresztu przez p. Kazimierza Swirsz. na sumie jmei Iwaszkewicza, u sławetnych panow Białozorow będąca, który areszt, jako na szlachcica osiadłego, niesłusznie jestt wyniesiony, tak onego nie akceptowawszy, panu Białozorowi wolne do Rygi płynienie pozwolamy; sama zaś summa u tychże pp. Białozorow zostawać ma; a za niepoparciem tey sprawy

in termino przez p. Swirszczewskiego, lub za niepokazaniem dokumeta przeciwnego prawa, summe wraz wydana ma być jmei p. Iwaszkiewiczowi; prowizją zapłacić tenebitur.

По оп. кн. № об. 850, № ч. 10, л. 52 и 53.

105.

XXXIII. Приговоръ, по коему Федоръ Ходуленокъ и падчерица его, Наталія, за кровосмѣшеніе и дѣтоубійство, осуждены—первый на обезглавленіе и затѣмъ сожженіе, а вторая только на обезглавленіе. 1752 года Сентября 22.

1752, mca 7bra 22 dnia. W sprawie Fiodora Chodulonka y pasierzbicy jego, Natalij, o kazirodstwo z oczymem y zaduszenie, bez krztu swiętego, dzieciencia, ad instanciam jnstigatoris, z delacij dworu Tadulińskiego jntentowaney. Ponieważ z examinow z własnych iestt zeznaniem, jakoteż z korporalney jnquizycij pokazało się, że Fiodor Chodumonek (sic) z Natalią, pasierzbicą swoją, spółdziwszy dziecko, a przez to wiadome jncestum popelniwszy, mutuo assensu one zadusili,—zaczynamy, sąd, jnherendo prawu pospolitemu, statutem w-o xtt. Ltto opisanemu, jakoż prawem magdeburskim, kturym się wszystkie miasta w-o xtt. Ltto y korony Polskiey sądzą, pro reliquo prawem chrześciańskim, jn codicibus Justiniani położonym y doskonale opisanym, Fiodora Chodunionka, ex clemencia judicij, przez ścięcie, przez mistrza, osądziwszy, potym, jako kozirodce, spalić nakazujemy; Natalle zaś, pasierzbice jego, która, mutuo z oyczymem swoim assensu, dziecko spółdziwszy, uduśiła, ponieważ to y z bojazni oyczyma swego czyniła y

głupstwa, simpliciter na ścięcie wskazujemy. Termin exekucij dnia 26 presentis naznaczamy.

По оп. кн. № об. 850, № ч. 10, л. 53 и 54.

106.

XXXIV. Приказъ Витебскаго воеводы и войта, Осипа изъ Довойновъ Соллогуба, данный, вслѣдствіе случившагося въ Витебскѣ, еврейскаго погрома, Витебскимъ жителямъ, о воспрещеніи имъ нападать на евреевъ, отнимать у нихъ питейныя заведенія и проч., подъ штрафомъ 500 тал. и личнымъ наказаніемъ по его войтовскому суду, такъ какъ ни папскимъ эдиктомъ, ни вслѣдствіе процесса Виленскаго бискупа и митрополита всей Руси не отмѣнено пребываніе евреевъ въ городахъ, а запрещено только христіанамъ служить у евреевъ. 1752 г. Сентября 14.

Józef z Dewoynow Solłohub, woiewoda y woyt Witebski, Sanicki, Eyszyski etc. starosta, pułkownik woysk j-o k. mści y Rzeplłtey, kawaler orderu Orła Białego. Wszem wobec y każdemu zosobna, komuby o tym wiedzieć należała, mianowicie szlachetnym panom burmistrzom, radcom, ławnikom y całemu in genere pospółstwu miasta j-o k. mści Witebska, podaie do wiadomości, iż ponieważ z edyktu stolicy apostolskiej y z processu j. ww. ichmć XX. biskupa Wileńskiego y metropolity całej Rusi nie jestt zniesiona konserwacja żydow w miastach, ale tylko zabroniona u nich chrześcianom służba, więc, że mieszczanie y obywatele Witebscy, non attenta ea obloquencia processu, wazyli sie żydow infestować, na domy ich nachodzić, okna wybijać, szynkow bronić y na siebie, przeciwko kontraktu, żydom danego, zabierać,—przeto, z władzy moiey woytowskiej, zabiegaiąc tym oppressiom y dalszym jnconvenientiom, przykazuie, pod wino y karą, pro qualitate delicti uz-

nano, aby żaden z mieszczan pomienionych violencyi y agrawacyi żadnych czynić nie ważył się, ani szynkow przyimować, zwyczajem dawnym y prawem żydom pozwolonych; a którzyby temu memu edyktowi nie byli posłuszni y recessu od szynkow pomienionych, noviter wymyslonych, nie uczynili, tedy na każdego przestępującego pięćset talarow winy zakładam y kare na mój sąd rezerwuie. Co, dla lepszej wiary y wagi, ręką własną, przy zwykłej pieczęci, ztwierdzając, podpisuję się. Dat w Grodnie, dnia 14 meca Septembra, 1752 roku. Józef z Dowoynow Sołłohub, woiewoda y woyt Witebski, p. j. k. mści y Rztey. (L. S.).

По оп. кн. № об. 850, № ч. 10, л. 55.

107.

XXXV. Образецъ присяги по гражданскимъ дѣламъ. 1752 года Августа 11.

Roku 1752, meca Augusta 11 dnia. My, Anna z Puchlikow, matka, Józeff, syn, Czarnobrowkowie przysiegamy Panu Bogu Wszechmogącemu, w Tróycy Świętey Jedy-nemu, na tym, iż my, Czarnobrowkowie, żadnych papierow starych, służących za dekretami, teraz jmci panu Anto-niemu Konstantynowiczowi, na plac z zabudowaniem, w mieście j-o k. mści Witebsku sytuowany, na Zarucze-wiu, nad rzeko Widzbo, nie mamy,—które, pod czas po-żaru, pogorzeli, w roku 1742,—y o tych papierach nie wiemy, anikomu onych w zastaw nie dawali y u żad-nych naszych koligatow nie deponowali. Jak sprawie-dliwie przysiegamy, tak nam, Panie Boże, dopomóż, a jeżeli niesprawiedliwie, skarż nas, Panie Boże Wszech-

mogący, w Tróycy Sttey Jedyny, na cieie y dobytках naszych.

По оп. кн. № об. 850, № ч. 10, л. 55.

108.

XXXVI. Приговоръ по дѣлу Глазомичскаго жителя Софрона съ Ириною Лоренсъ, о должныхъ послѣдней первому 64 тал. Предоставлено истцу подтвердить этотъ долгъ присягою, послѣ которой Лоренсъ и обязана уплатить долгъ и, кромѣ того, высидѣть въ гражданской тюрьмѣ 6 не-дѣль.

(Времени не означено). W sprawie obywatela Hłozo-mickiego, intentowaney z Zaryszą Michałową Lorhenso-wą, o dług, należący sobie, jdque, tall. bitych szesćdzie-siąt cztery. Na co, poniewaz obżalowana repozuitt, że ten dług nie iestt rękodayny, owszem z kontraktu uro-sły, czego y sam Sofron nie negował, owszem, mówił że pięki wzięte przez nieboszczyka Michała Lorhensa bi-erkowcow 35¹/₂, po cenie tall. bitych osiem, któremu na-leżało summy tall. bitych 284, na co odebrał w goto-wiznie odebrał tall. bitych sto y soli beczek 47, ra-chuiąc każdą beczkę po talarow 2¹/₂, więc tedy, kompu-tuiąc, należącą za piękę, summey y odebraną, należy je-szcze Sofronowi tall. bitych 62¹/₂; a że w obligu, da-nym przez Adama y Maxima Lorhensow, zapisana sum-ma tall. bitych 64, na który oblig repozuitt Lorhenso-wa, że synow jey, latt. zupełnych nie mających, do pod-pisania przymusił y pułtora talara bitego nadto do ob-ligu przypisaną. Zaczym, my, sąd, bliskiego do jurame-tu Sofrona uznawszy, na tym, jako po 8 tall. bitych nieboszczyk Michał Lorhens u niego stargował piękę y jako sprawiedliwie jemu należy tall. bitych 64, nale-

zących za też samo piękę, zaległych, y że młodych Lorhensow nie przymuszań, owszem jeszcze dodał tallarow pułtora. Termin wykonania juramentu pro die 13 praesentis naznaczamy. Po wykonanym zaś juramencie, jn instanti p. Lorhensowa, una cum successoribus suis, tall. bitych 64 wypłacić powinna będzie; pro poena zaś talionis, wieży civilney, ex clemencie judicij, niedziel 6 siedzieć tenebitur, którey początek na 15 praesentis praefigimus. A to wszystko stać się ma, sub poenis jrremisibilibus contraventionis dekretowi.

По оп. кн. № об. 850, № ч. 10, л. 56 и 57.

109.

XXXVII. Постановленіе и приговоръ, по коему, за причиненіе, публично, на улицѣ, въ торговый день, Витебскому бургомистру Оомѣ Лоренсу побоевъ и оскорбленія словами, виновные въ томъ присуждены: ратманъ Николай Смыкъ къ шестинедѣльному, а мѣщане Яковъ Смыкъ и Казиміръ Коталовичъ къ 12 недѣльному заключенію въ гражданской тюрьмѣ, кромѣ того, всѣ они къ уплатѣ Лоренсу на повязки 80 копѣ гр. Лит. и за судебныя издержки 30 тал. 1753 г. Марта 23 и 24.

Roku 1753, mca Marca 23 dnia. Przyiowski manifestt szlachetnego jmei p. Thomasza Lorhensa, burmistrza miasta j-o k. mści Wittebska przeciwko szlachetnemu panu Mikołajowi Smykowi, o boy gwałtowny na ulicy, naznacza sie rozprawa tacto termino sumario processu.

1753, msca Marca 24 dnia. W sprawie za czterma aktoratami y załobami, do nich należącemi, jdque za pierwszym z karty 82-ey, szlachetnego jmei pana Thomasza Lorhensa, burmistrza miasta j-o k. mści Wittebska, przeciwko szlachmu panu Mikołajowi Smykowi,

radcy miasta j-o k. mści Wittebska, z karty 84, tegoż schlachtn. jmei pana Thomasza Lorhensa z sławettnemi pany Jakubem Smykiem y Kazimierzem Kotołowiczem, za trzecim, szlachetnego pana Mikołaja Smyka przwko szlechtngo pana Thomasza Lorhensa, burmistrza miasta j-o k. mści Witebska, z karty 83, za czwartym zaś, z karty 85, szltto pana Mikołaja Smyka, radcy Witto, przwko Alexandrowi Kopaczowi, jntentowaney, o boy gwałtowny y pobicie szlacht. j. pana Thomasza Lorhensa, burmistrza miasta j-o k. mści Wittebska, jdque, scandaliosissime, na ulicy, w dzień targowy, jako tenże szlachet. j. p. Lorhens przez kontrowersie y jnquizicią dowodzi, econverso zaś, szlat. pan Mikołay Smyk, radca Witteb., mienił, iż takowego boju sam jmc pan Lorhens był okazio, y obadwa supra realitatem dowodow swoich zabierali się do juram. a że z jnquizicij, expedyowaney na dniu 23 praesentis, to się pokazało, że szllty jmc pan Lorhens żadney okazij do takowego boju nie dał, ale pan Mikołay Smyk naprzód jmc pana Lorhensa hultajem nazwał y wraz sltni pp. Jakub Smyk y Kazimierz Kotołowicz, przypadszy, za ręce trzymali, kireje zdarli, różnemi skomatyicznemi słowy dyffamowali y bili. Zaczym, my, sąd, bliszego jmc pana Thomasza Lorhensa uznawszy do juramentu, jako żadney okazij do boju nie dawał y wprzód z uszczypliwemi słowami nie porywał się, samego pana Smyka na niedziel sześć wieży civilney wskazuiemy, a sławetnych pana Jakuba Smyka y Kazimierza Kotołowicza na niedziel dwanaście takoweyże wieży civilney, oraz, na wiązki, vigore prawa statutowego, kop osiemdziesiątt groszy Littw zapłacić przez wszystkich pp. Smykow y Kotołowicza zapłacić decernimus; tudziesz expensu prawnego tall. bitych trzydzieście. Termin wykonania juramentu y zasiadania wieży, tudziesz wypłacenia summy przysądzoney, prefigimus na dzień dwudziesty

szósty praesentis. Postt satisfactionem vero takowemu dekretowi naszemu, perpetuum jnter partes silencium nakazawszy, omnimodam ad jnvicem securitatem waruiemy, sub poenis jrremisibilibus contraventionis dekretowi. Co się zaś tkanie Alexandra Kopacza, o nayscie na krów sławetnego p. Jaku. Smyka obwinionego, ponieważ iestt deductum, zaczym, na tydzień do turmy ratuszney zamknąć nakazuujemy.

Eodem anno ett die, admittitur appellacio de parte pana Smyka; appellowana do j. w-o jmei pna wojewody y woyta Witebskiego.

По оп. кн. № об. 850, № ч. 10, л. 59—61.

110.

XXXVШ. Приговоръ, по которому, временно завѣдывавшій училищемъ Витебскаго воеводы, Иванъ Толоцкій, за недопущеніе, назначеннаго воеводою, постоянного смотрителя того училища, дворянина Онуфрія Рощковского, къ должности, съ ругательствомъ и побоями, приговоренъ къ публичному наказанію, на площади, двумя стами ударовъ батогами и къ шестинедѣльному тюремному заключенію; относительно же неповиновения и причиненныхъ убытковъ воеводѣ отосланъ онъ, Тод., къ воеводскому суду. 1753 г. Декабря 29.

Roku 1753, meca Xbris 29 dnia. W sprawie j. p. Onufrego Roszkowskiego, dworzanina j. w. j. p. wdy Witt-o, z Janem Tołockim jntentowaney, o to, jż co obzłny Tołocki, w r-u 1752, mając sobie ad tempus powierzona dyspozycią szkół j. w. j. p. wdy Witto, przy zupełney dyspozycyi j. p. Roszkowskiego, od tegoż j. w. j. p. wdy sobie poleconey. Ponieważ evidentem patuitt, że Jan Tołocki nietylko nie chciał uznać za dyspozytora j. p. Roszkowskiego, onemu registrow do kalkula-

lacyi nie podał, owszem verbis lesivis y biciem targall; na czym lubo się do jurametu j. p. Roszkowski zabierał y poen dopraszał się, my, sąd, jako in causa evidenti, nie pretenduiąc jurametu j. p. Roszkowskiego y onego nie uznaiąc, pomienionego Jana Tołockiego, prolesione tylko honoru j. p. Roszkowskiego, na plag dwieście, in loco publico, w mieście j. k. mści Witebsku, batogami, wskazawszy, jnsuper sześć niedziel turmy nakazuemy... waruiąc to, iż jesliby cokolwiek jnposterum przeciwnego j. p. Roszkowskiego nomini miał moliri, poenis kriminalibus sądzony będzie. Co się zaś tkanie nieposłuszeństwa y szkod, poczynionych j. w. j. p. wdzie przez Jana Tołockiego, te wszystkie przed sąd samego j. w. j. p. wdy demittimus. Termin plag wskazanych na dzień 31 Xbris,—na turme zaś jestt latum decretum w sprawie j. w. j. p. wdy Witto,—naznaczamy.

По оп. кн. № об. 850, № ч. 10, л. 65.

111.

XXXIX. Приговоръ ландвойта, по коему Витебекій городской магдебургскій писарь Антонъ Ширма-Щирбинскій, за невнесеніе въ актовую книгу дарственной записи, данной Михаиломъ, а въ монашескомъ Доминиканскомъ ордени Владиславомъ Погоскимъ, брату своему, Антону Погоскому, на половину имѣнія Городни, и за выдачу потомъ Владиславу Погоскому неправильной справки объ этомъ имѣнии, приговоренъ къ временному устраненію отъ должности на шесть недѣль и къ заключенію на такой же срокъ въ башнѣ. 1754 г. Октября 9.

A-o 1754, meca 8bra 9 d. Po odeszłych pro et contra kontrowersyach in praesentia obudwuch stron stawajacych, ponieważ z oczewistey kontrowersyi stron okazało się to, jż imć pan Antoni Szyрма-Szczyrbiński, pisarz magdeburski miasta j-o kr. mści Witebska, uwiadłszy się

favore przyjaźni w Bogu zeszłego imci pana Antoniego Olferonicza Pohoskiego, in vicinitte z imcią mieszkającego, prawo wieczyste, od j. p-a Michała Olferonicza Pohoskiego, in seculari statu pro tunc będącego, w Bogu zeszłemu jmei p-u Antoniemu Olferoniczowi Pohoskiemu, bratu rodzonemu, na połowę majątności, Horodnia nazwaney, w wdztwie Wittm leżącey, w roku tysiąc siedmsetnym, pięćdziesiątym wtórym, miesiąca Augusta czternastego dnia, danym et eodem anno, dnia piętnastego Septembra przed urzędem j-o kr. mści magdeburskim Witebskim, personali recognitione, przez tegoż j. p-a Michała Pohoskiego, pod ten czas in seculari będącego statu, przyznane, nie wpisawszy w akta magdeburskie, dla napisania w domu mniejszym expensem jmei wydał; który w Bogu zeszły jme pan Antoni Pohoski, będąc zdebilitowany suchotami na zdrowiu, nie wprowadzwszy (?) sobie służącego od brata w akta magdeburskie ratuszne Witebskie, fatis occubuit, a j. pan Szczyrbiński, pisarz magdeburski, przepomniawszy o takowym wieczystym zapisie na połowę majątności Horodni w Bogu zeszłemu Antoniemu Pohoskiemu od jmei p-a Michała, ad praesens xiedza Władysława Pohoskiego, służącym, rewizyą xiąg magdeburskich Witebskich temuż jmei xiedzu, post fata brata onego, wydał; zacyzm, sąd mój lantwoytowski magdeburski Witebski, za pokazaniem takowego wieczysto przedaźnego zapisu, na połowę majątności Horodni służącego, za summę talarow bitych siedmset danego y w magdeburyi, przed vice-lantwoytem y burmistrzami j-o kr. mści Witebskiemi przyznanego, w którym zapisie ciż vice-latwoyt, burmistrze y ławnicy ręce swoje w suscepcie poznali y o tym, jako sprawiedliwie, secundum obloquentiam juris, przyznali, palam przedemną, lantwoytem, sądy magdeburskie sądzącym, wyznali, exinde, ten takowy wieczy-

sto przedaźny jmei p-a Michała, ad praesens x. Władysława, w zakonie ordinis praedicatorum będącego, na połowę majątności Horodni, w wdztwie Witebskim leżącey, . . . w xiegi magdeburskie . . . wpisać et per extractum wydać nakazawszy, pro demerito . . . et invigilantia tegoż j. p. Szczyrbińskiego, pisarza magdeburskiego, ab officio pisarstwa na niedziel sześć suspendowawszy, wiezy niedziel sześć temuż jmeci siedzieć injungimus; kturą dwudziestego 8bra w ratuszu zasiadszy, non interrupte wysiedzieć teraz sub poenis irremissibilibus contraventionis et privatione officij adjudicamus.

По оп. кн. № об. 850, № ч. 10, л. 69.

112.

Квитанционная запись, данная Витебскимъ женскимъ Базиліанскимъ монастыремъ Рѣчицкой мечной Розѣ Масвицовой, по первому же браку Погоской, въ полученіи отъ нея слѣдовавшаго, по уставу, дочери ея, Бригитты, а въ монастырѣ Василиссѣ Погоской, приданого 150 таларовъ битыхъ. а) 1750 г. Іюля 15.

Zeznanie zapisu kwitacynnego wielebnych imć panien Anieli Czeszyńskiej, starszey zakonu świętego Bazylego Wielkiego, klasztoru Witebskiego, i Placydy Korsakowny, Bazylisty Pohoskiej, jak aktorki, wielmożney imć pani primi voti Marcinowey Pohoskiej, ad praesens Janowey Maswicowey, mieczney Rzeczyckiej danego, służącego y należącego.

а) Въ постановленіяхъ Замойскаго уніатскаго собора, между прочимъ, сказано: Неповинно предъ профессією (предъ постриженіемъ въ монахини) брати посаговъ у панень, але при професіи. Посему зась каждая панна маєт дати наймнѣй двѣстѣ таларовъ битыхъ . . . Коли инокиня перенесетъ до иного монастыря, посагъ зостається при монастырѣ, а она другому монастыреви повинна дати другій посагъ.—Устан. Соб. Зам., л. 76, Супрасль, 1722.

Roku tysiąc siedmsetnego piędziesiątego, miesiąca Julij piętnastego dnia.

Przedemno, Symonem Edwardem Thadeuszem Milkiwiczem, krayczym wojewodztwa Mińskiego, lantwoytem Witebskim, y przed nami, burmistrzami, radcami, ławnikami y cało rado magistratu miasta j-o kr. mści Witebska, na sądach w magdeburiy w ratuszu zasiadającymi, stanowszy oczewisto, w Bogu wielebna imć panna Angela Czeszyńska, starsza zakonu świętego Bazylego Wielkiego, z ichmć panny siostrami klasztoru Witebskiego, zapis swój kwitacynny przyznała, a przyznawszy, prosiła nas, urzędu, aby był do aktt xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany. Jakoż my, urząd, ony przyiowszy y oglądawszy, ze wszystko rzecz w nim, wpisać w akta zleciliśmy. Który, wpisując z słowa do słowa, tak sie w sobie ma. My, Angela Czeszyńska, świętego Bazylego wielkiego przełożona, y z wielebnymi siostrami klasztoru naszego Witebskiego, niżej na podpisaniu rąk naszych wyrażeni, czyniemy wiadomo tym naszym dobrowolnym, wieczysto kwitacyn. y nigdy nieodzownym zapisem, komuby o tym praesentis et futuri saeculi ludziom wiedzieć należało, danym wielmożney imć pani Róży z Choroszczow primi voti Marcinowej Pohoskiej, ad praesens Janowej Maswicowej, mieczney Rzeczyckiej, na to, iż pomieniona imć pani mieczna Rzeczycka, mając córkę swą pierwszego małżeństwa, imć panne na świecie Brygitte, a teraz w zakonie Bazyliśo Pohoskę, zakonnicę zgromadzenia y klasztoru naszego Witebskiego, zaraz po wstąpieniu oney do zakonu świętego Bazylego Wielkiego, summe posagową, jey mści pannie należącą, to iest talarow bitych in specie sztuk sto piędziesiąt, de plano ac de toto my, Angela Czeszyńska, z siostrami klasztoru naszego Witeb-

skiego, odliczywszy, do rąk naszych własnych wzięliśmy y odebraliśmy superius mienionę summe pułtorasta talarow bitych, należącey summy posagowej podwyżrzoney wielebney pannie Bazyliśie Pohoskiej, zakonu świętego Bazylego Wielkiego. Z którego odebrania my, toties mienieni, Angela Czeszyńska z siostrami całego klasztoru, z debraniem takowey summy zupełney wielmożną imć panią Różę z Choroszczow primi voti Marcinową Pohoską, ad praesens Janową Maswicową, mieczno Rzeczycką, kwituujemy, żadney sobie salvy, praetextu, przystempu in futurum y całemu klasztorowi, tudziesz toties mianowaney zakonnicy naszej a nikomu zgola nie zachowujemy, pod zaręką, ważność rzeczy wynoszącey, y pod poenami z oboygustron duchownego y świeckiego prawa ściągającymi. I na to dawszy ten nasz dobrowolny, wieczysto kwitacijnny zapis, rękoma naszymi własnymi, pro robore et virtute takowego zapisu, przy uproszonych od nas ustnie y oczewisto ichmć panach pieczętarzach, stwierdzamy. Pisan Witebsku, roku tysiąc siedmsetnego piędziesiątego, miesiąca Julij trzynastego dnia. U którego to zapisu podpis rąk tak ichmć panien aktorek, jako ichmew panow pieczętarzow, temi słowy: Angela Czeszyńska, starsza z W. S. Bazylego, Placyda Korsakówna, mistrzynia k. W. trzema krzyżykami. Bazyliśa Pohoska. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od wiel ich panien, Angeli Czeszyńskiej, starszey zakonu świętego Bazylego Wielkiego, klasztoru Witebskiego, Placydy Korsakówny, Bazyliśy Pohoskiej, qua aktorki, do tego kwitacijnego zapisu, danego wielmożney imć pani primi voti Marcinowej Pohoskiej, ad praesens Janowej Maswicowej, mieczney Rzeczyckiej, prawnie podpisuję się Antoni Szyrma Szczyrbinski, komor. Smo., pisarz j. kr. mści Witebski. Ustnie, oczewisto proszony pieczętarz od osob,

wyż wyrażonych, do tego wieczysto kwitacyjnego zapisu, iako pieczętarz, podług prawa podpisuję się Franciszek Pohoski. Który to takowy zapis, za ustnym y oczewistym onego zeznaniem przez wyż wyrażone osoby, jest do xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 843, № ч. 3, л. 90 и 91.

113.

Закладная, данная мечникомъ Витебскаго воеводства Антономъ и женою его Магдалиною Косовыми Базиліанскому провинціалу Ираклію Лисанскому и Сиротинскаго Базиліанскаго монастыря настоятелю Аполинарію Тышевецкому съ братією, на имѣнія Зачерное и Замошье, въ обезпеченіе занятой Косовыми въ томъ монастырѣ суммы 11,000 злот. 1750 года Августа 1.

Zeznanie zapisu zastawnego ichmcw panow Antoniego Kossowa y samey imci, małżakow, imci xiedzu Herakliuszowi Lisańskiemu, prowincjałowi y innym danego, służącego y należącego.

Roku tysiąc siedmsetnego piędziesiątego, miesiąca Augusta pierwszego dnia.

Przedemną, Symonem Edwardem Milkiewiczem, krayczym wodzt-t-a, lantwoytem Wittb., burmistrzami, radcami, ławnikami y całą radą magistratu miasta j. kr. mści Wittebska, na sądach w maydeburyi w ratuszu zasiadającemi, comparendo personaliter, ten dobrowolny, zastawny, strictissimae inscriptionis, swóy zapis wielm. ichmć panowie Antoni, Magdalena z Wasilewskich Kossowowie, mieczni wodzt-t-a Wittbo, małżonkowie, w Bogu nayprzewielebnieyszemu imci xiedzu Herakliuszowi

Lisańskiemu, z-u S-o B-o W-o prowincyałowi prowincyi Litewskiej, superyorowi Berezweckiemu, tudzież w B-u przewielebnemu imci xiedzu Apolinaremu Tyszowieckiemu, starszemu Sierociń., y wszystkim ichmem xieży Bazylianom konwentu Sierocińskiego, przyznali, a przyznawszy, prosili nas, urzędu, aby był do akt xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany. Jakoż my, urząd, ony przyiowski y ogładowszy ze wszystką rzeczą, w nim wyrażoną, wpisać w akta zleciliśmy. Który, wpisując z słowa do słowa, tak sie w sobie ma: Antoni y Magdalena z Wasilewskich Kossowowie, mieczni wodzt-t-a Witt-o, małżonkowie, iedna osoba za drugą ręcząc, poczytając y obowiązuąc sie, pod wszystkie, niżej wyrażone, vadia, poeny, zareki, warunki y obowiązki pedlegaiąc, libere pod one poddaiąc sie y in solidum opjsuiąc sie, czyniemy wiadomo y iawno wyznawamy, sami na siebie, tym naszym dobrowolnym prawem zastawnym, strictissimae inscriptionis zapisem, kożdemu, komuby o tym wiedzieć należało, podaiąc do wiadomości w Bogu nayprzewielebnieyszemu imci xiedzu Herakliuszowi Lisańskiemu, z-u s-o B-o W-o prowincyałowi prowincyi Litewskiej, superiorowi Berezweckiemu, tudzież w Bogu przewielebnemu imci xdzu Apolinaremu Tyszowieckiemu, starszemu Sierocińskiemu, y wszystkim ichmem x.x. Bazylianom konwentu Sierociń., danym na to, iż co my, będąc pilnie a gwałtownie potrzebni summy pieniędzy na własną naszą spólną potrzebę, tedy u pomienionych ichmcw xx. Bazylianow konwentu Sierocińskiego jedynaście tysięcy złotych srebrną, białą, tallarową, tynfową y szostakową monetą kurrencyi Ruskiej, rachuiąc tallar bity złotych pułdziesiąta, tynf złotych puł...a, szostak puł złotego, żadnemu brakowi nie podległa, wzięliśmy, pożyczyli y, actu do rąk naszych odliczywszy, odebrali; w którey summie jedynastu

klasztorze Sierocińskim, przez jenerała. podać mamy y one, dla rzetelney informacyi, ichmem, in spatio dwóch niedziel po podaniu, do xiąg grodzkich, a vacante grodu, surrogatorskich Wittbskich indukować mamy; oddanie zaś summy nie gdzie indziej, jak przy tychże xięgach grodzkich albo surrogatorskich Wittbskich być powinno, nie przyjmując ni od kogo by nayprawniejszy aresztow, warując to ichmem, iż ieżlibyśmy, podawszy do okupna obwieszczenie, na terminie okupna y mieyscu, supra wyrażonym, summy zupełney nie oddali y ichmew zawiedli y do jakoweykolwiek, lub naymniejszey, damnifikacyi przywiedli, tedy zakładamy na się zarękę jedynaście tysięcy złotych, którą, oprócz kapitalney summy, zapłacić tenebimur. Podymne sami ichmé, z tych poddanych wybrawszy, do skarbu importować y na swoje imie kwity brać mają; inne zaś lauda, seymem lub seymikiem uchwalone, oraz pospolite ruszenie, my, z drugich dobr naszych, za tę majątność Zamosze y Zaczarne zastępować mamy, nie pociągając poddanych Zaczarniańskich y Zamoskich do naymniejszey płacy y posług, Rzptey winnych, a jeźliby, quo casu, per hostilitatem y rewolucyee zachodzące, jakowe za te dobra od ichmew xx. Bazyljanow Sierocińskich założenie kontrybucyi y uchwał stenela (do?), tedy takowe wszelkie erogacye y poddanych Zaczernianskich y Zamoskich jeźliby ichmeci bydlęm, końmi, zbożem zapomagali, budynki dworne, gumienne reperowali lub nowe erygowali, to wszystko, przy okupnie, zapłacić y nagrodzić mamy y powinni będziemy, bez żadnych od ichmew dowodu, komprobaty juramentowey, lecz słownie iusimul, ze wszystkimi decessami, niedoborami, razem z summą oddać y uspokoić, y poty do possessyi pomienionych majątności przyiść nie mamy, aż ad assem we wszystkich pretensyach ichmew, nie uraszczając żadney, naymniey-

szey wzaiemney do ichmew samych, lub od ichmew, za wlewkowym prawem, dzierżącego, praetensyi, ani też pociągając ad calculationem et verificationem, zadość ucznić obligabimur. I to dokładamy, iż, uchoway Boże, te majątności, przez inkursyą nieprzyacielską, ogień y inny przypadek, lub przez swywolne chłopow wyiście, jeźliby zdezolowane zostały y do ruiny przyszły, tedy my sami, a po nas sukcessorowie nasi, przy okupnie, ichmew samych, lub od ichmew dzierżącego, o to turbować, summy kapitalney y za praetensye ichmem należącey żadney, naymniejszey części potracić nie mamy y mocy mieć nie będziemy. A po oddaniu summy y zupełnym we wszystkich pretensyach uspokoieniu, rumacyą przez niedziel trzy do klasztoru ichmew Sierocińskiego tymiż samemi poddanymi, circa eandem ichmew possessionem et liberam tychże dobr dispositionem, waruiemy. Co wszystko, ut supra expressum, mamy zyiścić y dotrzymać, pod zaręką, ważność summy wynoszącey, et sub poena personalis infamiae; o które zaręki y poene forum ubiquinarium w w. x. Littm, summario processu, naznaczamy. Gdzie my, będąc ad citati, abscissis omnibus quibusvis dillationibus, apellationibus beneficiisque jurium, nie zastępując się żadnymi obronami prawnymi, pogotowiu nieprawnymi, mamy stanąć, rosprawę in principali przyiść, zaręki, wespół z szkodami y expensami prawnymi, słownie rzeczonymi, nie schodząc z sądow, zapłacić mamy y powinni będziemy. A sąd y urząd, tak w staniu, y niestaniu naszym, nas in poenam lucri wzdać, zaręki (z) szkodami y expensami prawnymi wskazać y za pierwszym dekretem, tanquam ultimae instantiae, fortem executionem udzielać wolen y mocen będzie. Gdzie my sądu o zły wskaz, a stronę o zły przewod prawa, nigdzie pozywać y turbować nie mamy y sukcessorowie

nasi nie powinni będą, pod tąż, desuper nałożoną zaręką y peną. A po zapłaceniu, by kilkakroć razy, zaraż, przecie ten nasz dobrowolny, zastawny zapis aż do dość onemu in omni uczynienia in suo robore et valore zostawać ma. I na tośmy ony dali z podpisem rąk naszych y ichmew panow pieczętarzow, ustnie y oczewisto od nas uproszonych. Pisan w Witebsku, roku tysiąc siedmsetnego piędziesiątego, miesiąca Julij dnia trzydziestego. Którego to zapisu podpis rąk iak samych aktorow, wtaż (iakoteż?) y ichmew panow pieczętarzow, temi słowy: Antoni Kossow mp. Magdalena Kossowowa. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od ichmew pw Antoniego y Magdaleny z Wasilewskich Kossowow, miecznych wdzt-a Wittb-o, do tego prawa zastawnego majątności Zamosza y Zaczarnego, w Bogu nayprzewielebnieyszemu, imci xiedzu Herakliuszowi Lisańskiemu, prowincyałowi, tudzież w Bogu przewielebnemu imć xiedzu Apollinaremu Tyszwieckiemu, starszemu Sierocińskiemu, y wszystkim ichmem xx. Bazylianom konwentu Sierocińskiego, służącego, podług prawa podpisuję się Stefan Kossow, stta koro. mp. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz do prawa zastawnego od osob, wyż wyrażonych, jako pieczętarz, podług prawa, podpisuję się Antoni Thadeusz Porzecki, p. L. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz do prawa zastawnego od osob wyrażonych, podług prawa podpisuję się Felicyan Smoleński. Który to takowy zapis, za ustnym y oczewistym przez wyż wyrażone osoby onego zeznaniem, iest do xiąg mieyskich ratusznych Wittebskich przyięty y wpisany.

По оп кн. № об. 843, № ч. 3, л. 94 и 95.

114.

Заемное письмо, выданное Витебскою воеводшею Оеклою Огинскою, ректору Витебской Иезуитской коллегии съ братією, обеспеченное на имѣніи ея Куринѣ, по коему заняла она въ этой коллегіи 10,000 зл. Лит., которыя прежде того она же сама и пожертвовала Іезуитамъ. 1750 года, Августа 5.

Zeznanie zapisu obligacyinego, wyderkaflowego jaśnie wielmożney imć pani Tekli Ogińskiej, woiewodziney Witebskiey, danego w Bogu przewielebnemu imć xiedzu Janowi Iliniczowi, Societatis Jesu rektorowi, y całemu kollegium Witebskiemu służącego y należącego.

Roku tysiąc siedemsetnego piędziesiątego, miesiąca Augusta dnia piątego.

Przedemno, Symonem Edwardem Milkiewiczem, kraczym woiewodztwa, lantwoytem Witebskim, burmistrzami, radcami, ławnikami y cało rado magistratu miasta j. k. mści Witebska, na sądach w gadeburyi (magdeburyi) w ratuszu zasiadającymi, stanowszy oczewiście, jaśnie wielmożna imć pani Tekla Ogińska, woiewodzina Witebska, zapis swój obligacyiny, wyderkaflowy, dany w Bogu przewielebnemu imć xiedzu Janowi Iliniczowi, Societatis Jesu rektorowi, y całemu collegium Witebskiemu, przyznała a przyznawszy, prosiła nas, urzędu, aby był do aktt xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany. Jakoż my, urząd, ony przyiowszy y oglądawszy, ze wszystko rzeczo w nim, wpisać w akta zleciliśmy. Który, wpisując słowo do słowa, tak się w sobie ma: Tekla z Larskich Marcianowa z Kozielska Ogińska, woiewodzina Witebska, staroscina Zahorańska, pod wszystkie, niżej wyrażone, klauzuly, obowiązki y cyrkumskrypcie dobrowolnie podaiąc się, czynie wiadomo y iawnno zeznawam tym moim dobrowolnym listem

obligacyjnym, wyderkaflowym zapisem, w Bogu przewielebnemu imci xiedzu Janowi Iliniczowi, Societatis Jesu rektorowi, y wszystkim imć xieży Jezowitom collegium Witebskiego danym y służącym na to, iż ja, Tekla z Larskich Ogińska, wojewodzina Witebska, w pilney potrzebie moiey, wzięłam, pożyczylam y do rąk moich spełna, razem, a nie poczęści, odliczyłam gotowey, rękodanyey, a nie (z) żadnego kontraktu urosłej, summy pieniędzy dziesięć tysięcy złotych Litewskich, srebno, twar-do, ważno, talarowo moneto, każdy taler rachuiąc po złotych Litewskich ósmiu. Które summe kościelno, na kurs Nayswiętszey Panny (w?) kościele Societatis Jesu Witebskim fundowano przezemnie, u przewielebnego imć xiedza Jana Ilinicza, Societatis Jesu rektora collegium Witebskiego, y wszytkich ichmew xieży Jozefitow pre-nominati collegij pozyczam prawem wyderkaflowym, re-ympozycyjnym, wnosze y opisuię na maiętność moia, nazwano Kuryn, wojewodztwie Witebskim leżaco, zad-nemi długami y przezyskami prawnymi nie obciążoną y nie onerowato (na?); a to do terminu trzech lat, za-czyniąc to tryennium od roku terazniejszego tysiąc si-edemsetnego piędziesiątego, od dnia piętnastego miesi-ąca Augusta, a kończąc, w roku, da Bóg, przyszłym ty-sięcznym siedymsetnym piędziesiątym trzecim, (w) ta-kowyż dzień piętnasty Augusta, w święto Wniebowzi-ęcia Nayswiętszey Panny Marij, według Rzymskiego kalendarza, na tenże dzień piętnasty Augusta przypada-jące; in spacio których trzech lat, ja, Tekla Ogińska, wo-iewodzina Witebska, a po mnie sukcesorowie moi, ma-iętność Kuryn trzymający, mamy y powinni będziemy collegio Societatis Jesu Witebscensi, z tey maiętności, corocznie płacić, in vira (vim?) procentu rocznego, po zło-tych Litewskich osiemset, to iest, po sto talarow bi-tych, moneto srebno, rozkładając zapłacenie roczney pro-

wizij na dwie raty: pierwsza rata w dzień ś. Michała, święta Rzymskiego, na dzień dwudziesty dziewiąty mi-esiaca Septembra przypadającego, a druga rata w dzień świętego Józefa, na dzień dziewiętnasty miesiąca Marca przypadającego, po talarow bitych pięciu dziesiąt, colle-gium societatis Jesu Witebskim (mu?) punktaalnie y niezawodnie, przezemnie, wojewodzino Witebsko, y suk-cessorow moich, dobra Kuryn trzymających, do rąk te-razniejszego imci xiedza rektora Witebskiego y sukces-sorow iego, na tym urzędzie będących, corocznie ma być opłacona, a imć xiaźdz rektor z zapłacenja każdej raty, na tychże, wyż wyrażonych terminach, mnie, wojewod-zino Witebsko, y sukcesorow moich jurysdycynie ma kwitować. Po wyszłych trzech leciech, to iest, w roku tysięcznym siedmsetnym piędziesiątym trzecim, dnia pi-ętnastego miesiąca Augusta, w dzień Wniebowzięcia Na-yswiętszey Panny Maryi, święta Rzymskiego, ja, woie-wodzina Witebska, lub też ktokolwiek dobra Kuryn po-sydywać będzie, mamy y powinni będziemy summe ka-pitalno dziesięć tysięcy złotych Litewskich, srebno, twar-do, ważno, talarowo moneto, w Bogu przewielebnym ichmem xieży Jezewitom collegium Witebskiego, przy xiegach grodzkich wdztwa Witebskiego, lub też, vakate (vacante) officio kustrenta (casrtrense), cyrka akta meg-deburyi miasta j. k. mści Witebska spełna, razem, a nie poczęści, reponować, oddać y wypłacić. A ieślibym ja, wojewodzina, lub też sukcesorowie moi, dobra Kuryn posydujący, rocznego procetu punktualnie płacić nie mi-eli, albo ieślibyśmy, po expiracij rocznego (?) terminu, summy kapitalney na terminie, wyż wyrażonym, nie wypłacili, tedy w Bogu przewielebni imć xieży Jezowici collegium Witebskiego, tak za pochybieniem y niezapłace-niem każdej raty, do importowania rocznego procenta naznaczoney, jakoteż za nieoddaniem in termino repo-

zicjonis samey sumy kapitalney, nie konwinkuiąc, oni przekoni(y)waiąc, żadnym prawem mnie, woiewodzino, ani sukcesorow moich, nie pozywaiąc nas do każdego sądu, ani zażywaiąc, do podania, żadnego urzędnika, sami przez sie, przy użytym tylko jenerale, maiętność moia, Kuryn nawzaro (nazwaną?), cum obnibus atynęciis et pertynęciis, ze wszystkimi prowetami, yntratami, z poddanymi wszystkimi, do tey maiętności należącimi, z jeh żonami, dziećmi y wszelkim dobytkiem, stawami, młynami, karczmami, arędami, puszczo, lesami, gruntami oromemi y nieoromemi, owo zgola ze wszystkim tak, iako sie maiętność w sobie mieć będzie, do swoiey własney posesij, per inequitacionem, moco tego zapisu moiego obeymować wolni będą, a póty te maiętność, Kuryn nazwano, possydować maia, póki realne y zupełne wypłacenie tak samey kapitalney, iako też prowizi należącey, tymże ichmem xieży Jezofitom collegium Witebskiego przezemnie, lub sukcesorow moich, stanie sie satysfakcją; ja zaś, sukcesorowie moi gdy . . . do oswobodzenia y eliberowania maiętności Kuryna przychodzić zechcemy, tedy ani do liquidacij, verificacij, partycypacy prowentow, intrat ichmew xieży Jezowitow collegij Wittb-go pociągać nie mamy, ani żadney prętesij do ichmew formować y wynaydować nie będziemy mogli, ale, zapłaciwszy, bez żadnych tergiversacij, suma dziesięć tysięcy złotych Litewskich y procenta tey summy, według przeciągu czasu należocey, ad possessionem et rehabicionem tey maiętności Kuryna przychodzić mamy. I to też sygnanter wariue, że ieślibym czyto ia, woiewodzina Witebska, czyliteż sukcesorowie moi, intra preskryptum tryennium maiętność prze(rze)czono Kuryn ab onere wyderkafu nwolnić y oczyścić chcieli, tedy to nie inaczej czynić mamy, chyba, podług nauki prawa, wydawszy ichmem xieży Jezowitom Witebskim jurysdyczne

sześciuniedzielne obwieszczenie, po którym sześciuniedzielnym obwieszczeniu terminu do uwolnienia . . . inskryptiose przez zapłacenie summy y prowizy, któraby należała, przystąpić mam y sukcesorowie moi do . . . będzie. Na dotrzymanie czego wszystkiego iak nayścisley opisiuję sie zaręko dwudzieście tysięcy złło Litewskich, tudziesz peno . . . y dalsze peny prawne na mnie y sukcesorow moich zakładam y determinuie, a podaiąc pod ewikcio tak samey summy kapitalney, iako też procentu y zarąk, supra wyrażonych, wieczność supra specificowaney maiętności moiey Kuryna y . . . tego dobrowolnego zapisu moiego, oraz wyderkafowego, do zapłacenia mnie samey y sukcesorow moich wszelakie wyższe y nisze, wielkim xieństwem Litewskim, tak duchowne, iako też swieckie subselum naznaczam y opisiuję; za którym zapozwaniem, by też nayktrótsze y niestatutowe było, wszelkiego sądu, zrzekaiąc się wszystkich zgola dylacij, odwłok y obron prawnych, ad primam instanciam stanąć y w samey pryncypalney sprawie usprawiedliwić powinnam; sąd zaś y urząd wszelki tak mnie samo, jak też te(ż) y sukcesorow moich, ad prymam ynstanciam według dobrowolnego opisu moiego, sądzić y judy(cat)um stawić cum fortye exekucioni na maiętności moiey Kyrynie y na innych dobrach moich extendere ma y powinien będzie, a ia zaś na decizij którego kolwiek sądu . . . ad alium forum apelewać, ani strony, o uciążliwy przewod prawa, nigdzie pozywać y turbować nie mam y sukcesorowie moi nie powinni będą, pod tą, wyżej opisano, zaręko, któreby niepoiednokrotnie zapłacić przyszło, przeciesz ten mój dobrowolny obligacyjny, wyderkofowy zapis, aż do zupełnego onemu we(w)szystkim dość uczynienia, w mocy y walorze zostawać ma. I na tom ony dała z podpisem ręki mey y ichmew panow pieczętarzow, odemnie oczewisto y us(t)—

nie uproszonych, niżej wyrażonych. Pisan (w) Witebsku, roku tysiącznego siedmsetnego pięćdziesiątnego, miesiąca Augusta czwartego dnia. U którego to zapisu podpis rąk tak samey aktorki, jako y imię p. pieczętarzow, temi słowy: Tekla Ogińska, wojewodzina Witebska. Oczewisto proszony pieczętarz do tego obligacyjnego, wyderkaowego zapisu, od jaśnie wielmożney imię pani Tekli Ogińskiej, wojewodziny Witebskiej, w Bogu przewielebnemu imię xiędzu Janowi Pliniczowi, Societatis Jesu rektorowi, y całemu collegium Witebskiemu na summe dziesięć tysięcy złoto Litewskich, z terminem oddania roku 1753, w dzień Wniebowstąpienia Najświętszej Panny, święta Rzymskiego, podług prowa podpisu się Michał Mikosza, r. w. W. Proszony pieczętarz od osoby, wyż wyrażoney, do tego zapisu wyderkaowego, podług prawa, podpisu się Paweł Mikosza. Oczewisto proszony pieczętarz od osoby, wyż wyrażoney, do tego zapisu, podług prawa, podpisu się Józef Wyszynski. Który to takowy zapis, za ustnym y oczewistym przez wyż wyrażono osobe onego zeznaniem, jest do xiąg miejskich ratusz. Witebskich przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 843, № ч. 3, л. 98 и 99.

115.

Универсалъ Витебскаго магдебургскаго ландвойта а) Семена Милькевича, совмѣстно съ полнымъ присутствіемъ городского магистрата, о мѣрахъ къ огражденію г. Витебска отъ поджоговъ и другихъ преступленій, нарушающихъ общественное спокойствіе и безопасность. Универсалъ этотъ

а) Утвержденный высшимъ правительствомъ *войтъ* и поставленный симъ послѣднимъ *ландвойтъ*, въ качествѣ защитниковъ магдебургскихъ правъ и интересовъ города, предсѣдательствовали въ городскомъ, ратушномъ, магдебургскомъ магистратѣ.

данъ по случаю бывшаго, въ г. Витебскѣ, 6 Сентября 1750 г., умышленного поджога и устанавливаетъ: Въ предупрежденіе, на будущее время, бѣдствій города, происходившихъ отъ наплыва людей неосѣдлыхъ, бродягъ, которые, не принося никакой пользы городу, не только снискивали себѣ въ немъ пропитаніе, но еще чинили грабежи и другія преступленія, — всякій, не имѣющій въ г. Витебскѣ осѣдлости, обязанъ платить ежегодно въ городской доходъ по 2 тынфа а) и люстраторамъ по 12 грошей, при томъ внести свое имя въ списки, подѣ страхомъ изгнанія изъ города чрезъ палача. Имѣющіе свои осѣдлости въ самомъ городѣ и въ пригородахъ хозяева, у которыхъ проживаютъ неосѣдлые люди, должны явиться сами въ городскую канцелярію и дать поручительство въ благонадежности тѣхъ людей, подѣ опасеніемъ денежнаго штрафа ста золотыхъ, съ проживающихъ въ другихъ вѣдомствахъ, какъ то: господскихъ, монастырскихъ, шляхетскихъ, въ пользу этихъ послѣднихъ вѣдомствъ и подѣ страхомъ шестинедѣльнаго тюремнаго заключенія. Еслибы кто изъ неосѣдлыхъ людей, во время производившейся тогда переписи не записался, или же, прибывъ уже послѣ этой переписи, не исполнилъ сего въ трехдневный по прибытіи своемъ срокъ, тотъ, по требованію инстингатора, или же по чьему бы то ни было заявленію, высылается чрезъ палача, изъ города. Послѣ девяти часовъ вечера всѣ питейныя заведенія должны быть заперты, подѣ штрафомъ 200 золот., на городское учрежденіе, и подверженіемъ публичному наказанію. Наконецъ, кто изъ подозрительныхъ, равно какъ и неподозрительныхъ лицъ, послѣ указаннаго выше часа будетъ шататься по городу, безъ уважительной причины, да еще пьяный, тотъ долженъ быть тотчасъ же взятъ въ ратушную тюрьму. 1750 г. Сентября 10.

Uniwersał na rzecz, w nim wyrażoną, podany ad akta.

Roku tysiąc siedmsetnego pięćdziesiątego, miesiąca Septembra dziesiątego dnia.

Symon Edward Thadeusz Milkiewicz, krączy Miński, lantwoytt Witebski, z zupełnie rado magistratu miasta i. k. mści Witebska. Wszem wobec y każdemn zosobna, komu o tym wiedzieć należy, osobliwie wszystkim oby-

а) *Тынфъ*, польская монета, получившая названіе свое отъ монетчика Андрея Тынфа, въ 1761 г., по польск. курсу=38 грошамъ; пол. грошъ, въ 1766 году,=0,542 русск. коп. сер., а пол. золотый, въ 1766 г.,=16¼ русск. коп. сер.

watelom miasta j. k. mści Witebska, y przybyłym, po zaleceniu unizonych usług moich, do wiadomości podaie, iż niegodziwy excess, na dniu szóstym praesentis stały przez zapalenie miasta tuteyszego, pobudził samo radę mieysko, w zupełnym kongressie będącą, na dniu siódmym ejusdem, do ferowania judicatum przeciwko hultajom y różnym, nie mającym osiadłości w mieście, którzy różnemi sposobami w mieście tuteyszym, etiam niegodziwemi, żywią się, różne zbrodnie y excessa popełniaia, oraz tak względem onych, iakoteż bezpieczeństwa obywatelów mieyskich, uczynienia porządku, zgadzającego się tak z prawem popolitym, iakoteż z różnych miastobyczajami; który to porządek, ex vi et munere officij mej a władzy w. imć pana Józefa na Sosnowcy Sosnowskiego, pułkownika woysk j. k. mści y Rzeczy Pospolitey, woyta Witebskiego, publikuję się y ad execucionem przeprowadzić injurgit, in tenore sequenti: My, lantwoyt y zupełny magistratt miasta j. k. mści Witebska, zabiegaiąc dalszym nieszczęśliwościom miasta tuteyszego, które emergunt z namnożenia się ludzi nie osiadłych, włocegow, którzy, żadnego miastu tuteyszemu nie czyniać profitu, w onym nietylko wyżywienie swoje mają, owszem pokilkukrotnie praktykowane incendia, złodziejstwa y inne, tym podobne, popełniaia excessa. Zaczym, terazn. postanowieniem tak koniecznie mieć chcemy y mocno postanawiamy, ażeby każdy, osiadłości w Witebsku nie mający, a data praesenti in spacio dni sześciu, kancelaryi mieyskiej ratuszney placąc do roku tynfów dwa do skarbu mieyskiego, a lustratorom groszy dwańście, zapisał się, pod karą wypendzenia z miasta, przez mistrza, bez żadney klemencij. Osobliwie, gospodarze wszyscy, w mieście tuteyszym, pod miastem mieszkaiący, pod wino, na w. imć p-a woyta miasta tuteyszego płacić maiącey, złch sto, a na juryzdykach pańskich,

klasztornych, szlacheckich mieszkaiący, pod takowóz winą na panów swoich; oraz wszysey tak mieyscy, iako pod juryzdykami będący, pod karaniem sześciu niedziel wieży, dobrowolnie opowiedzieć powinni w teyże kancelarij mieyskiej magdeburskiej, ręcząc, że jest człowiek poczciwy, a ktoby się tylko, czasu teraznie yszezy lustracij, z takowych ludzi nieosiadłych nie zapisał, alboliteż po tey lustracij którykolwiek przybywszy we dni trzy nie uczynił zadość woli terazniejszego postanowienia, w zapisaniu się, takowy, na czyiakolwiek instancją, czyteż ad instanciam instigatoris, nieodwłócznie z miasta, przez mistrza, wyprowadzony będzie. Co zaś tkanie halasów nocnych, postanawiamy y tak mieć mocno chcemy, ażeby po godzinie dziewiątey wieczorney szynki wszystkie zamknięte były, pod winą na urząd grodzki złoch dwóch set y karą publiczno; a ktoby się tylko z ludzi podeyrzanych y niepodeyrzanych, po takoweyże godzinie po mieście, bez racij słuszney, piany włóczył się, takowy do turmy ratuszney wraz wzięty powinien będzie. Które to uwiadomienie, ad mentem szlachetnego magistratu, wydałem y publikować kazałem, przy pieczęci mieyskiej ratuszney, roku tysiąc siedmsetnego piędziesiątego, miesiąca Septembra dziesiątego dnia. U którego to przywileju (uniwersału?) podpis rąk temi słowy: Symon Edward Thadeusz Milkiewicz, krayczy Miński, lantwoyt Witebski. Antoni Szyrma Szezyrbiński, komor. Smoll., pisarz j. k. mści Witebski. Który to takowy uniwersał iest do xiąg mieyskich ratusznych Witebskich podany y przyięty.

По оп. кн. № 66. 843, № ч. 3, л. 115 и 116.

Дарственная запись Доминиканца Гервасия Стахорского, данная приору Витебского Доминиканского монастыря Яцеу Граевскому съ братіей на завѣщанную ему, Стахорскому, покойнымъ Витебскимъ подкоморіемъ Казиміромъ Саковичемъ сумму (количество ея не означено). 1750 г. Сентября 22.

Zeznanie zapisu wlewkowego, danego od w Bogu przewielebnego xiedza Gierwazego Stachorskiego ordinis predykatorum prowincij Litewskiej, w Bogu przewielebnemu imć xiedzu Jackowi Graiewskiemu, przeorowi, y całemu conventowi Witebskiemu służącego y należącego.

Roku tysiąc siedmsetnego pędziesiątego, miesiąca Septembra dwudziestego wtórego dnia.

Przedemną, Symonem Edwardem Thadeuszem Milkiewiczem, krayczym Mińskim, lantwoytem Witebskim, y przed nami, burmistrzami, radcami, ławnikami y całorado magistratu miasta j. k. mści Witebska, na sądach w magdeburiy w ratuszu zasiadającymi, comparendo personaliter, w Bogu przewielebny imć xiaźdz Gerwazy Stachorski, ordynis predykatorum prowincij Litewskiej, zapis swój wlewkowy, dany w Bogu przewielebnemu imć xiedzu Jackowi Graiewskiemu, przeorowi, y całemu conventowi Witebskiemu ordyni(nis) predykatorum prowincij Ruskiej, przyznał, a przyznawszy, prosił nas, urzędu, aby był do aktt xiağ mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany. Jakoż my, urząd, ony przyiowski y oglądawszy, ze wszystko rzecz w nim (wpisać?) w akta zleciliśmy. Ktury, wpisując z słowa do słowa, tak sie w sobie ma: Ja, xiaźdz Gierwazy Stachorski, ordynis predykatorum prowincij Litewskiej, świętego Anioła Stróża kapłan, nie uczyniwszy, ante terminum professij, rezygnacij dobr moich, tak dziedzicz-

nych, jako też jure successionis na mnie spadających, czynie wiadomo tym moim dobrowolnym tranzfusionis zapisem, w Bogu nayprzewielebnieyszemu imci xiedzu Jackowi Graiewskiemu, ejusdem ordynis predykatorum prowincij Ruskiej, przeorowi conventu Witebskiego, y całemu nayprzewielebnieyszemu conventowi Witebskiemu danym y służącym na to, iż co ia, wyżej wyrażony, Stachorski, mając sobie legowane sume testamentowa dyspozycio od w Bogu zeszłego, wielmożnego imć pana Kazimierza Sakowicza, podkomorzego Witebskiego, excypowawszy tylko na siebie odebraney summy złłch trzy-sta, kurencij Ruskiej, od małżaki imscney, ad praesens j. w. imć pani Tekli z Larskich Ogińskiej, woiewodzinney Witebskiej, rezydium na mnie w testamencie wyrażoney sumy, temuz nayprzewielebnieyszemu imć xiedzu przeorowi y conventowi Witebskiemu wlewam, daruie y zapisuie, oddalając od niey wszystkich krewnych bliskich y dalekich moich; kćoro pro exaltanda Dej gloria ofiaruie. O co już, po zrzeczeniu sie aktorstwa moiego in personas, superius expressas, venerabilis conventus Vitebscensis, pro rato et firmo poczytać mam, ani o nio, tak, iako żaden (z) sukcessorow moich dopominać się u sukcessorow świętey pamięci w-o imć pana podkomorzego Witebskiego, oprócz conventu Witebskiego, ordynis praedykatorum, nie mam y nie powinni być, pod zaręko na każdego, o to turbuiącego, wetroy nasob ważność rzeczy wynosząco, et sub poenis trium lukrorum, pozwalając forum ubiquinarium, (w) w-m xtt-wie Littem będące, nie excypuiąc foro spirituali, jure canonico dezygnato; gdzie kćody zapozwany, semotis omnibus beneficijs juris, stanowszy, rozprawę przyiać powinien będzie, a in casu niestania, secundum jus, suum ubique przyiowski ex contumacia judicatum, onym w naymnieyszym punkcie przeciwieć się mocen nie będzie,

ani będo. I na tom dał ten mój dobrowolny, wlewkowy zapis z podpisem ręki mey y ichmew panow pieczętarzow, ustnie y oczewisto odemnie uproszonych. Pisan Witebsku, rokн тысячnego siedmsetnego piendziesiątego, miesiąca Septembra dziewientnastego dnia. U którego to zapisu podpis tak ręki aktora, jako ichmew panow pieczętarzow, temi słowy: Xiądz Gierwazy Stachorski, ordyni(s) predykatorum. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od w Bogu przewielebnego imci xiędza Gierwazego Stachorskiego, ordynis praedykatorum, do tego wlewkowego zapisu, danego w Bogu przewielebnemu imci xiędzu Jackowi Graiewskiemu, ejusdem ordinis provincij Ruskiey, y calemu klasztorowi Witebskiemu, na rzecz, w nim wyrażono, do którego dokumentu prawnie podpisuję się Antoni Szyрма Szczyrbinski, komor. Smoli., pisarz j. k. mści Witebski. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od wyż wyrażoney osoby, podług prawa podpisuję się Krzysztof Stachorski, skarbnik Smoleński. Który to takowy zapis, za ustnym y oczewistym przez wyż wyrażone osobe onego zeznaniem, jestt do xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 843, № ч. 3, л. 117 и 118.

117.

Фундушевая запись Мстиславскаго кастеляна Станислава Егора и жены его Марьяны Огинскихъ на Бѣшенковичскую Св. Ильинскую церковь. Въ записи этой изложено, что такъ какъ священникъ Василій Козурка самъ добровольно отказался отъ Бѣшенковичскаго Св. Ильинскаго прихода въ пользу Александра Моравскаго, то они, Огинскіе, Бѣшенковичскую Св. Ильинскую церковь съ принадлежащимъ къ ней издревле приходомъ поручили этому Моравскому потомственно, — съ тѣмъ, чтобы при этой церкви и священникъ ея и на будущее время оставались принадлежащіи имъ

издревле земельныя угодья, безъ всякаго убавленія, а именно: застѣнокъ подъ названіемъ Поповщина, застѣнокъ Слесаревщина, бывшій нѣкогда во владѣніи слесаря и наданный церкви въ замѣнъ старинной фундушевой, церковной загороди въ опредѣленныхъ здѣсь тому и другому застѣнкамъ границахъ, также гумно на выгонѣ и, подъ помѣщеніе священника, плацъ въ г. Бѣшенковичахъ, при церкви, вмѣстѣ съ жильцомъ на этомъ плацѣ. За все это, священникъ какъ прежде поминалъ души предковъ ихъ, Огинскихъ, такъ и всегда обязанъ за нихъ молиться Богу. Причемъ остаются, попрежнему, принадлежностію священника позвонный доходъ отъ церкви и продажа свѣчей какъ въ церкви, такъ и на рынкѣ, а на потребности его дозволяется имѣть ему котель и курить вино, равно какъ и на мельницѣ бесплатно молоть для себя зерно. Ему же принадлежитъ и богадѣльня. Приходъ его въ городѣ, согласно сдѣланному разбору и опредѣленію консисторіи Греческаго обряда, простирается отъ замка и костела, по переулкамъ, до самаго перевоза; находящіеся въ замкѣ люди Греческаго обряда должны принадлежать также къ Ильинскому приходу. А сельскій приходъ Ильинской церкви должно составлять цѣлое войтовство Челнишское, то есть, деревни: Ворохобки, Осиновка, Дрозды, Радинки, Челюшки, Поташня, Селище, Дробужево, Бересня, Трояны, Макаровичи и Филипинки со всеми застѣнками въ этомъ войтовствѣ, какъ эти деревни и застѣнки издревле принадлежали къ Ильинской церкви. 1750 (1760?) г. Октября 16.

Aktykacia funduszu jww. i. pw Oginских, kasztelan. Mscisław, na cerkiew Bieszenkowsko danego w Bogu wielebnemu Alexandrowi z Chomonic Morawskiemu, plebanowi Bieszenkowskiemu.

Roku tysiąc siedemsett piędziesiątego (sześćdziesiątego?) msca Oktobra szesnastego dnia.

Stanowszy oczewiście na urzędzie j-o kr. mści magdeburskim ratusznym Witebskim, w Bogu wielebny Alexander z Chomonic Morawski, presbiter Bieszekowski, fundusz, sobie dany od jasnie wielmożnych ichmć panow Ogińskich, kasztelanow Mscisławskich, na cerkiew Bieszekowską świętą Illińską, ad akta xiąg mieyskich ratusznych magdeburskich Witebskich ku zapisaniu po dał, którego thenor sequitur estque talis: Stanisław Jerzy y Marianna z Kozielska Ogińscy, kasztelanowie Mści-

slawsey, Wierzbowsey sttarostowie ettc., jasnie wielmożnemu, w Bogu nayprzewielebnieyszemu imści xdu Florianowi Hrebnickiemu, z Bożey y stolicy apostolskiey łaski areybiskupowi Połockiemu, Witebskiemu, Mściławskiemu, Orszańskiemu, Mohylewskiemu y całej Biłey Rusi biskupowi, tronu papieskiego assistentowi, po zaleceniu usług naszych, donaszamy do wiadomości, iż poniewasz benevole (?) rezygnował wielebny ociec Bazyli Kozurka benefitum Illińskie Bieszczowskie panu Alexandrowi z Chomonic Morawskiemu, więc my, chcąc, aby chwała Boska incesanter promowowana była pobożnością y przykładnymi obyczajami zaleconego z tegoż pana Morawskiego, którą cerkiew Bieszczowską świętą Illińską z parafią, iak z dawnych czasow do niey należącą, y tak y dopiero nikomu innemu polecając, po poświęceniu, iak tylo rządowi y oficią pastorałi wyż namienionego pana Morawskiego, którego ninieyszym funduszem naszym, nietylko onego dożywotnie funduiemy y na wszystkim ztwierdzamy, ale y po śmierci iego nie kto inny ma zostawać przy tey cerkwi, iako tylko sukcesorowie onego. Przy której to cerkwi y przy parochu, przy tey cerkwi zostaiącym, iak z dawnych czasow należące były i grunta, tak y teraz nie umniejszamy, to iestt: zaścianek, nazywaiący się Popowszczyzne, który graniczy, idąc z Bieszenkowicz, po ruczay ieden z Leonem Bielskim, z prawey strony od folwarku Jana Bielskiego błotem wielkim; za drogą, idąco od tegoż Bielskiego, mech; po lewey stronie po gościniec wielki, iadąc do Swieczy; z czwartey strony po mech; z tegoż mchu błotem aż na gościniec wielki; iakoteż zaścianek, quondam przez slosarza possydowany, który nadany wzamian zahorody staroświeckiey, funduszowey, cerkiewney; tenże zaścianek Slosarzowszczyzna graniczy, iadąc gościńcem do Czerniszek z

przyjazdu Bieszczowskiego, od zaścianku Arcioma Tumasza y Marcinowicza, mieszczan Bieszczowskich, po hay y ruczay wielki, nad którym ruczaiem pagórki tegoż zaścianku Slosarzowszczyzny po prawey y lewey stronie; tymże ruczaiem y błotem w lewo strone prosto koło niwy, pachaney od Andrzeja Zareki tegoż zaścianku, na której niwie posród dąb wielki; za toż niwo potoczyno y miedzo prosto koło niw aż w mech; z tegoż mchu, przez chróśniak, koło niwy, pachaney tegoż zaścianku Slosarzowszczyzny przez Antona Tkaczonka, w błoto wielkie y w dąb; z dębu, przez chróśniak, w pień dębowy, gdzie (się?) Siemiona Askura zawodził; z tego pnia lewo strono, błotem, koło niwek pachanych, w dąb; z tego dębu błotem, przez chróśniak, miedzo koło niwy pachaney Siemiona Askury w ruczay na gościńcu, idącym z Bieszczowicz do Czanniszek; z tego ruczaiu prosto lewo strono, błotem, koło niw Gumniczyna tegoż zaścianku Slosarzowszczyzny; z tego błota, przez wielkie błoto, prosto aż w same rzeczke idąco, Filipińsko, toż samo rzeczka koło zaścianku Fiodora Kamoski pana Piotra Parfienowicza y Jakuba Jackowskiego Jerzego Damorzackiego aż dwa wielkie dęby; z rzeczki prosto błotem wielkim w jel tegoż folwarku namienionego Jerzego Damorzackiego; z teyże jeli prosto błotem w ruczay y hay wyżej namienionym, na gościńcu Bieszczowskim; tudziesz gumno na wygonie od zahorody Fiodora Łukomlanina po samy rowek; y plac w mieście, przy cerkwi, na mieszkanie kapłanowi, na którym placu iuryzdyczanin, który dotąd z posługami y płaceniem należącym był do parocha, y w dalsze czasy ma należeć. Które to wyż specyfikowane grunta y zaścianki z sianóżeciami murożnemi y błotnemi, z lasami, zaroślami, nie tych gruntow nie uymuiąc, ani wyłączając na nas y sukcesorow naszych, tak, iako zdawna, za antecesso-

row naszych, używano, tak y teraz dajemy do wolnego używania toćies rzeczonemu panu Morawskiemu y successorom onego y do wynajdowania z nich wszelkich pożytkow y profitow, za które przy tey cerkwi zostający paroch, iak przed tym pamiętał za dusze antecessorow naszych, tak y nazawsze powinien Maiestatt Święty błagać. Od dzwonow przy tey cerkwi podzwonne, iak zdawna, tak y teraz do kapłana należące; swiece woskowe do przedania w rynku y cerkwi do tego kapłana należące; dla swey potrzeby wolno mieć kocioł y wódkę pędzić; we młynie na własną swo potrzebę wolno mlić, bez żadnego placenia; szpital do tegoż kapłana należący; parafio zachowując podług stałego pomiarkowania y dekretu konsistorskiego ritus Graeci, w mieście, zaczawszy od zamku y kościoła, przeulkami, aż po sam przewoz; w tymże zamku ludzie znajdujący się ritus Greci mają należeć do parafij Illinskiej; oraz do cerkwi Illinskiej parafia na wsiach, idque: woytowstwo całe Czołniskie, to iest, Worochobki, Assinowka, Drozdy, Radzinki, Czołnyski, Potasznia, Sieliszczce, Drobużow, Bereśnie, Alixij, Bereścin, Troiany, Makarowicze, Filipinki, ze wszystkimi zaściankami w tymże woytowstwie, iak z dawnych czasow, tak y teraz do cerkwi mają należeć. Który fundusz, dawszy panu Alexandrowi z Chomencie Morawskiemu y potym successorom jego na wieczne czasy, ani my sami, y successorowie nasi w najmnieyszym punkcie naruszać y przeszkody czynić nie mamy y niepowinni; co chcąc mieć pro valido, firmo et rato, dla lepszey wiary y wagi ręko naszą własną, przy zwykley pieczęci, ztwierdzamy y podpisujemy się. Datt w Warszawie, die sexta Februaryi, anno tysiąc siedmsett czterdziestego. U tego kopij funduszu podpisy rąk jww. aktorow his verbis: Stanisław Ogiński, kasztelan Mściśławski. Marjanna Ogińska, k. M. (L. s.).

Konfirmacja takowey kopij jw., w Bogu nayprzewielebnieyszego imię xiedza metropolity his verbis: Ta kopia że jest zgodna cum suo originali, króry in archivo diecessano conservatur, in fidem, przy zwykley pieczęci, podpisem ręki moiey ztwierdzam. Datt w Strunniu, die 10 msca Augusta, anno tysiąc siedmsett piędziesiąt dziewiątego. U którey to konfirmacij podpis ręki jw xiedza Floryana Hrebnickiego, metropolity, przy pieczęci, his verbis: Floryan Hrebnicki, metropolita całej Russi, arcy-biskup Połlocki. (L. S.). X. Michał L. Sledkiewicz, pisarz. Która to takowa kopia funduszu, oney ad akta podaniem, iest do xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyięta y wpisana.—Wypis wydany.

По оп. кн. № об. 841, № ч. 1, л. 54 и 55.

118.

Вводный листъ Витебскаго ратмана Ильи Бонича, о ввѣдѣ братства Витебской Св. Ильинской церкви во владѣніе Шараповскимъ земельнымъ участкомъ, на Задвинѣ, приобрѣтенимъ покупкою отъ мѣщанъ Максима Пятигора, Максима и Матвѣя Шараповъ, — безъ изыятія, однакожъ, этого участка изъ городского вѣдомства и отъ городскихъ повинностей. 1750 г. Декабря 9.

Intromisia szlachetnego pana Eliasza Bonicza, radcy Witebskiego, na plac Szaropawski, bractwu cerkwi świętego Eliasza Proroka służąca y należąca.

Roku tysiąc siedmsetnego piędziesiątego, msca Xbra dnia dziewiątego.

Przed nami, vice-lantwoytem, burmistrzami, radcami, ławnikami y cało rado magistratu miasta j. k. mści Witebska, na sądach w magdeburiy w ratuszu zasiadającymi, stanowszy oczewiście, szlachetny pan Eliasza Bo-

niez intromissią, służącą, na plac Szaropowski, bractwu cerkwi świętego Eliasza Proroka, ad akta podał, a podawszy, prosił nas, urzędu, aby był do akt xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany. Jakoż my, urząd, ony przyiowski y oglądawszy, ze wszystko rzecz w nim, wpisać w waktta zleciliśmy. Który, wpisując z słowa do słowa, tak sie w sobie ma: Ja Elias Bonicz, radca Witebski, miasta j. k. mści Witebska, zeznam tym moim relacijnym, intromissijnym kwitem, iż, w roku terazniejszym 1750, msca Xbra 7 dnia, będąc przydanym y naznaczonym od wielmożnego imci pana Symona Edwarda Thadeusza Milkiewicza, krayczego Mińskiego, lantwoyta Witebskiego, y całego magistratu miasta j. k. mści Witebska, z sługami mieyskimi—Kalino Wolskim y Janem Swiniarskim, do podania y intromittowania placu, na Zadwiniu, Szaropowskiego, w mieście j. k. mści Witebsku leżącego, za prawem wieczysto przedaznym, za summe talarow bitych czterdzieście, od sławetnych panow Maxima Petyhora, Maxima y Macieja Szarapow bractwu cerkwi świętego Eliasza Proroka; podług którego prawa stosując sie, ja, radca, pomieniony plac, w sumie, wyż wyrażoney, bractwu cerkwi świętego Eliasza Proroka, jak teraz zostaiacemu, in futurum będącemu, w moc, dzierżenie, w wieczysto possesią podałem, introwitowałem, nie wyłączając jednak z pod jurysdykcij mieyskiey ratuszney Witebskiey et onera civitatis. Którego podania mego, za ogłoszeniem przez (sług?) mieyskich, przy mnie będących, niktt z strony, z sąsiadow, nie bronill, żadney przeszkody, prepedicij nie czynił. A tak ja, radca, na com był przydany, ten mój kwitt intromissijny z podpisem reki mey y sług mieyskich, ku zapisaniu do xiąg mieyskich ratusznych Witebskich podałem. Actum ut supra. U której to intromisij podpis rąk tako-

wy: Elias Bonicz, radca W. Krzyżykami podpisali: Kalina Wolski, Jan Swiniarski. Która to takowa intromissia jest do xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyięta y wpisana.

По оп. кн. № об. 843, № ч. 3, л. 178 и 179.

119.

Ивентарь Рындинскаго старостинства, или Рындинской державы а), составленный скарбовымъ дворяниномъ Игнатіемъ Качановскимъ, при передаче этого старостинства въ пожизненное владѣніе женѣ ротмистра Витебскаго воеводства, Іоаниѣ Рысинской, согласно привилегіи короля Августа III. Держава эта раздѣлена была на десятки, изъ коихъ въ каждомъ 5—7 службъ земли; отъ службы крестьяне платили чинша 22 злот. 3 гр.—42 злот. 6 гр. 6). Въ этой державѣ находилась и церковь съ одною службою крестьянъ, называемою Чернишевскою. 1751 г. Марта 8.

Aktykacya inwentarza starostwa Ryn. ww. imć pani Joannie z Pakoszow Rysińskiej, rot. wa Wo, staros. Ryn., oney służące y należące.

а) Подъ словомъ *держава* разумѣются, собственно, королевскія (слѣд. казенныя) имѣнія, или староства, отданныя въ аренду нѣкоторымъ лицамъ за внесенную ими арендную сумму, которая выплачивалась чрезъ нѣсколько поколѣній, или за платимую ежегодно, такъ называемую, *кварту*.—Горб. Слов. др. акт. языка С. 3. край и цар. польск., стр. 358.

Имущество Рѣчи Посполитой, состоявшее въ обширныхъ старостинскихъ недвижимыхъ имѣніяхъ, цѣнностію простиралось до 300,000,000 польскихъ золотыхъ. Такъ какъ, въ виду угрожавшей, въ скоромъ времени, войны, предполагалось образовать 100,000 армію, а установленные Варшавскимъ четырехлѣтнимъ сеймомъ налоги на пополненіе государственныхъ расходовъ оказались недостаточными, то сеймъ, въ 1792 г., порѣшилъ продать эти королевскія; но такое постановленіе сейма, въ числѣ другихъ постановленій его, осталось не исполненнымъ.—Ср. Dodatek do «Kraju,» 1888 г., № 27, str. 14. Reformy skarbowe sejmu czteroletniego, przez Juliusza Leo.

б) *Служба*, извѣстное количество земли, которую обрабатывали крестьяне и за нее исполняли крестьянскія повинности, или уплачивали деньгами. Въ Кіевѣ и на Волыни, гдѣ земля на уволоки не измѣрялась, а опредѣлялась только службами, съ каждой заселенной службой платилось по 1/2 злот., если же на службѣ было нѣсколько дворовъ (*dymy*), то съ каждой двухъ дворовъ взимался 1 злот. Vol. Leg., 3, 49.

Roku tysiąc siedmset piędziesiąt pierwszego, meca Marca ósmego dnia.

Przed nami, vice-lantwoytem, burmistrzami, radcami, ławnikami y całą radą magistratu miasta j. k. mści Witebska, na sądach w magdeburyj w ratuszu zasiadającymi, comparendo personaliter, w. imię pan Piotr Ryński, rot. w-a W-o, inwentarz starostwa Ryn. ad akta xiąg mieyskich ratusznych Witebskich podał. Jakoż my, urząd, przyjąwszy, wpisać w akta zleciliśmy, in eum tenorem pisany: Inwentarz starostwa, alias dzierżawy, Ryn. Hulskie Nehowle, cum attinentiis, nazwaney, woiwodztwie Witebskim sytuowaney, przezemnie, Jgnacego, Kaczanowskiego, stra. w-a W-o, dworzanina j. k. mści skarbowego, przy podaniu tey dzierżawy dożywotnią posesyó w. imię pani Joannie s Pakoszow Ryńskiej, rot. w-a W-o, sta. Ryn., vigore przywileju juris communicativi najjaśniejszego króla j. Augnsta Trzeciego, pana naszego miłościwego, y za osobliwym domnie od j. w. imię pana Jerzego Detlofa Fleminka, podskarbiego w-o y pisarza ziemskiego w. x. L., Szadowskiego, Szerekowskiego et. et. starosty, listem reskryptem, circa fundum teyże dzierżawy Ryn., roku tysiąc siedmset pędziesiąt pierwszego, miesiąca Marca piątego dnia zestawiony. Opisanie dworu: Wieżdżając przez most, na rzece Łowadzi zbudowany, zaraz wrota, od których niepodal budynok dla rezydencyj z gankiem y z sieńmi y z dwoma przeciwnymi izbami, z komorami y alkierzami, z bokowo(?)w sieniach, z dachem, stółowaniem, drzwiami, piecami, oknami, należycie opatrzonemi; tamże niepodal budynek kuchenny, w którym, w sieniach kuchnia, a polewie izba biała z komoro, poprawie zaś piekarnia, similiter należycie opatrzna; ex opposito tego budynku staynie dwie, zosobna wozownia,

a przez podworze lodownia, przy której piwnica, świronkiem, na wierzchu pobudowanym; daley idąc, świronów dużych, item dla złożenia, także świronków trzy blisko świronów; folwark z piekarniami y z oborą należyte; za folwarkiem wrota, należyte są gumniska, na którym tokownia z osiecią, tudziesz punie, przepłoty y wszystkie przybudowanie przyzwojte z parkanami należytemi; wrot w całej circumferencyj do wiazdu troie; za pierwszemi wrotami do przyjazdu, przy moscie, browar y młynek na potrzebę dworną, a za mostem zaraz cerkiew; za drugimi zaś wrotami słodownia y około dworu ogrody pospolite do jarzyny, tudziesz zmiany, do krescencyj dwornej. Włość Ryndzińska (по обѣимъ сторонамъ этихъ послѣднихъ словъ, на краяхъ листа, другимъ почеркомъ написано: Error—Error): Dziesiątek, Ryndziński nazwany, ma w sobie gruntu służb pięć . . . 3 pulsłużby: Borsuki—Osip Kraka, Marko Kraka, Illa Zaiec, płaco razem z półsłużby złłch 12 gr. 20; pulsłużby Kuzmino-Hryszka Szpak, Miško Iwaszura, Michał Treciak, płacą z półsłużby złłch 12 gr. 20; półsłużby Babino, alias z. Babuniszki,—Jermak Babuniszka, Siemion Siemeryk, płaco z półsłużby złłch 8 gr. 13¹/₃; półsłużby Horodziec—Iwan Karalew, Iwan Zaiec, Apanas Piastun, płaco z półsłużby złłch 8 gr. 13¹/₃; półsłużby Humniczyno—Marcin Bieleczonok, Waško Bieleczonok, płaco z półsłużby złłch 8 gr. 13¹/₃, służba Waškowska—Sciepan Szyło, Daniło Klewanicz, Anuch Kurhan, Kuźma Karolionek, płaco z całej służby złłch 25 gr. 10; z tego dziesiątku Ryndzin. płaci się czynszu złłch 100 y ieden gr. 10. Dziesiątek Zadniosielski ma w sobie ogólnie grun. służeb 7; służba Audiejowa—Jakusz Spirydzionek, Atrachim Spirydzionek, Isak Krywunia, Kłysz Szucki, płaco ogólnie z służby całej złłch 31 gr. 20; służba Olszacino—Chama Byk, Oniuch Byk, Symon Byk, Andrey Arestow,

Prakop Zuj, placo razem złłch 42 gr. 6¹/₃; służba Kurhanowa—Sauko Kurhan, Piotrok Kurhan, Andrey Kurhan, Hryszko Kurhan, placo razem złłch 22 gr. 3; półsłużby Kamiennie-Makiey Kamiński, Leon Bohdanow, Alexiey Spiridow, placo razem złłch 8 gr. 13¹/₃; z tego dziesiątku Zadniesielskiego płaci się czynszu złłch 193 gr. 28 y szeląg 1. Dziesiątek Nehowlański ma w sobie grun. służb 6; Medwiedewo—Arciuch Byk, Hauryło Byk, Sciepan, Jakim Bykowie, Marcin Huliza, placo razem złłch 28; półsłużby Koklino—Illa, Chwiedor Kokli, Pawluk Kolkli, placo razem złłch 14; służba Szereszniowo—Iwan Wołozek, Małach Szuhay, Zachar Szuhay, Choćko Szuhay, placo razem złłch 38; z tego dziesiątku Nehowlańskiego płaci się czynszu złłch 213 gr. 6 y szell. 2. Dziesiątek Uszczański ma w sobie gruntu służeb 6; służba Illino—Filip, Kasciuk, Iwan, Łukasz Illincy, Iwan Rozkoł, placo razem złłch 25 gr. 10; służba Rohowo—Iwan, Siemion, Doroszka Rohowie, Maciuch Zakley, placą razem złłch 33¹/₃; służba Łyczyno—Iwan Krywaust, Iermak Łyzin, placo razem złłch 25 gr. 10; z tego dziesiątku Huszczańskiego płaci się czynszu złotych sto siedm dziesiąt dziewięć y groszy dwanaście y szelągów dwa. Służba Czerniszowska wolna, co służy, do cerkwi należąca; służba Kleżycka—Michał Klepacki, Atrochim Krywanos, Niescier Filipowicz, ci trzey s tey służby do arędy Kleżyckiey placą czynsz kunicznj służby. Gruntu pod dworem pułtory służby. Komplet wszystkich służb całej dzierżawy Ryndzińskiej numeratur służb 27¹/₂. Specyfikacya aręd, alias komput wszystkiey intraty z aręd y dzierżawy Ryndzińskiej y czynszow złłch 1391 groszy 29 y szellagów dwa. Powinność poddaństwa tey dzierżawy iako zdawna była, tak mają służyć. Ze wszystkiemi oney atineyciami et pertineyciami, z poddaństwem y ich powinnościami, ww autentyku wyrażonemi, należycie w.

imie pani Joannie z Pakoszow Rysińskiej, sttar. Ryndziń. ww aktualna, dożywotnia, przez jenerała j. k. mści w-a Wtto, podałem y intromitowałem. Takowy imwentarz zostawuiąc . . . fundum Ryndzinu, ręko mo własno ztwierdzam, przy pieczęci moiey, y podpisuie Ignacy Kaczanowski, str. y rot. w-a Wit-o, dwor. skarb. w-o x-a Litt-o. Dokłada się z wyż wyrażoną osobą. Podpis rąk temi słowy: Bazyli Iważkiewicz. Kazimierz Słupka (или Слущка). Antoni Wołk, jenerał j. k. r. mści w-a Witt-o. Andrzej Romanowski, jenerał j. kr. mści w-a Witt-o. Który to takowy inwentarz, za podaniem dworzan., iest do xiaig mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany. (Между означенными выше службами Коклино и Шерешнево проведена надстрочная черта до, написанной другою рукою, на правомъ боку листа, выноски, въ которой говорится.) Półsłużby Lemlurowo—Kuzma Szuhajow, Michałka Szuhajow, Piotrok Osiadacz, placą z pułsłużby złłch 16 gr. 24; służba Laszkowa—Łazar Mantrosz, Sidor Mieszczere, Michałka Żuk . . . tylko placą z tey służby złł. 38; służba Wolhino—Zachar Wołohin, Hryszka Krowin, Teodor Iorszow, Cierech Wołoh, placą z służby złłch 33 gr. 23¹/₆.

По оп. кн. № 66. 841, № ч. 1, л. 64—67.

120.

Консенсъ короля Августа III, предоставляющій Рындинскому старостѣ Петру Рysinскому право допустить жену свою, Иоанну Рysinскую, къ совмѣстному владѣнію Рындинскимъ старостинствомъ. 1751 г. Марта 8.

Aktykacya konsensu reg(n)anta Polskiego, w-mu imci p-u Piotrowi Rysińskiemu, staroście Ryndzińskiemu służącego y należącego.

XVIII.

57.

Roku tysiąc siedemset piędziesiąt pierwszego, msca Marca ósmego dnia.

Przed nami, wice-lantwoytem, burmistrzami, radcami, ławnikami y całą rado magistrata miasta j. k. mści Witebska, na sądach w magdeburyj w ratuszu zasiadającymi, stanowszy oczewiście w. imię p. Piotr Rysiński, rotmistrz w-a W-o, takowy juris communicativi przywiley, w. imię p. Joannie z Pakoszew Rysińskiej, rotmistrzowej w-a W-o, małżące swej, służący, ad akta podał, prosił nas, urzędu, aby był do akt xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany. Jakoż my, urząd, przyjąwszy, wpisać w akta zleciliśmy, in eum tenorem pisany: August Trzeci, z Bożej łaski król Polski, w. x. L., Ruski, Pruski, Mazowiecki, Żmuydzki, Kiowski, Wołyński, Podolski, Podlaski, Inflantski, Smoleński, Siewierski y Czernihowski, a dziedziczny xiąże Saski y elektor. Oznaymuiemy tym listem konsensem juris communicativi naszym, jżeśmy pozwolili j niniejszym listem naszym pozwalamy urodzonemu Piotrowi Rysińskiemu, staroście Ryndzińskiemu, aby mógł do prawa swego dożywotniego, które mu służy na starostwo Ryn., wojewodztwie Witebskim leżące, urodzone Joanne z Pakoszew Rysińsko, małżonko swoją, jure communicativo przypuścić. A zatym, wolna będzie urodzona Rysińska wyż rzeczzone starostwo Ryn. ze wsiami, polami, rolami, łakami, lasami, zaroslami, gajami, poddaniami, ich powinnościami, czynszami, daninami, in jene-re a spetie tego starostwa przynależnościami, prowentami, w swoją obiowszy posesyą, spólnie z urodzonym Piotrem Rysińskim, małżonkiem swym, trzymać y używać y wszelkich pożytkow wynaydować, oboygą ich in solidum, albo która z nich dłużey żyć będzie, żadney do skarbu naszego nie pełniąc powinności, prócz sympli

kwarty, na apparat woienney uchwaloney. Na co, dla lepszey wiary, rękę się naszo podpisawszy, pieczę w. x. L. przycisnąć rozkazaliśmy. Dan w Warszawie, dnia XXVII mieca Sierpnia, roku pańskiego MDCCL, panowania naszego XXVII roku. U którego to konsensu podpis ręki króla imci his verbis: Augustus Rex. Jus communicativum urodzoney Joannie z Pakoszew Rysińskiej na starostwo Ryn., ex persona urodzonego Piotra Rysińskiego, małżonka jey. Felix Owsiany, czesznik Wołkowyski, j. k. mci y pieczęci wielkiej w. x. L. sekretarz. Który to takowy konsens jest do akt xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany.

По оп. кн. № 66. 841, № ч. 1, л. 72 и 73.

121.

Вводный листъ скарбоваго дворянина Игнатія Качановскаго, о ввѣдѣ Петра и жены его Иоанны Рysinскихъ во владѣніе Рындинскимъ старостинствомъ, согласно письму подскарбія и земскаго писаря вел. княж. Литовскаго, Егора Детлова Флеминга, основанному на привилегіи короля Августа III. 1751 г. Марта 8.

Aktykacya listu dworzańskiego skarbowego w. x. L.

Roku tysiąc siedmset piędziesiąt pierwszego. mieca Marca ósmego dnia.

Przed nami, wice-lantwoytem, burmistrzami, radcami, ławnikami y całą rado magistrata miasta j. k. mci, na sądach w magdeburyi w ratuszu zasiadającymi, comparendo personaliter, w. imię pan Piotr Rysiński, rot. w-a W-o, list dworzański skarbowy ad akta podał y prosił nas, urzędu, aby był do akt mieyskich ratusznych Wi-

tebskich przyięty y wpisany. Jakoż my, urząd, przyjąwszy, wpisać w akta zleciliśmy, in eum tenorem pisany: Jgnacy Kaczanowski, stra. w-a W-o, dworzanin skarbowy w. x. L., wiadomo czynnie tym moim dworzańskim podawczym listem, iż co j. w. imię pan Jerzy Detlaf Flemink, podskarbi y pisarz ziemski w. x. L., osobliwym listem, do mnie, dworzanina skarbowego, sub data, w kancelaryj skarbowey, dnia dwudziestego Februaryj, 1751 roku wydanym, wyrazić raczył, że nayiaśnieyszy król August Trzeci, szczęśliwie nam panujący, przywileiem juris communicativi do spólności prawa na starostwo, alias dzierżawę, Ryn. Hulkie Nehowle nazwane, wojewodztwie Witebskim leżące, w. imię panu Piotrowi Rysińskiemu, rotm. w-a W-o, stcie Ryn., służącego, małżonka jego, imię panio Joanne s Pakoszow Rysińskie, rot. w-a W-o, staroscino Ryn., przypuścił; oraz takoweż prawo dożywotnie oney dał, konferował j listy swe jn ordine do podania tego starostwa, alias dzierżawy, wydać rozkazał. Jn virtute których przywilejow j listu j. k. mei, pana naszego miłościwego, tenż i. w. imię pan podskarbi mnie, dworzaninowi, tymże listem swym pilnie zalecił, ażebym ja, ordynarie juris via, pomienioną dzierżawę cum omnibus et singulis oney attinentijs juridice podał, jak latius ten list podskarbiński rem obloquitur. Ja tedy, wyż wyrażony dworzanin, vigore listu podskarbińskiego et ad requisitionem w. imię pana Piotra Rysińskiego, rot. w-a W-o, starosty Ryn., w roku teraznieyszym 1751, mca Marca wtórego dnia, ad fundum tey to dzierżawy Ryn., rudnia na rzece Kłazy, Hulkie Nehowle nazwaney, cum attinentijs, wojewodztwie Witebskim leżącey, personaliter z szlachto y z jenerałem zjechawszy, samemu temuż w. imię panu Piotru Rysińskiemu, rot. w-a W-o, stcie, imię panu Antoniemu Felnerowiczowi, podstarościemu, y włóści Ryn.,

zem dla podania zjechał, opowiedziawszy się, tudzież pomieniony przywilej juris communicativi, oraz rewersal y list podskarbiński, słusznie, sprawnie sprawione, jn manibus ichmew będące, oglądawszy, do jnwentowania y podania przystąpiłem; oraz dnia piątego mca y roku tegoż cało dzierżawę to iest Ryn. z rudnio na rzece Kłazy, Osinowski, Alszucin, Kamienny Horodek, Hulkie Nehowle, Zadnie Siolo y Myszkino cum alijs attinentijs, wdztwie Witebskim leżące, sufitienter zynwentowawszy, bez żadnych przeszkod, jako jn pacifica posesione zostaiące, w. imię pani Joannie z Pakoszow Rysińskiej, rot. w-a W-o, staroney Ryn., z dworem, z budynkami, z ogrodami, gruntami, zmianami, sianozęciami, ładami, lasami, borami, puszczami, jeziorami, rzekami, rzeczkami, stawami y wsiami, poddaństwem, z zaściankami, klinami y wszelkiemi zgola cyrcumferencyami, obszernościami, podług dawnych duktow y granic, attinentencyami, należnościami, własnościami, nullis exceptis aut excipiendis, fructis et poventibus, jako się ta dzierżawa, vigore dawnych przywilejow, podań komisarskich y skarbowych dworzańskich, w sobie y teraz ma, juridice in realem et actuałem posesionem podałem przez intromisyą, in apprehensionem et advitalitatem wcyść dopuściłem. Wolna tedy y mocna będzie w. imię pani Joanna s Pakoszow Rysińska, rot. w-a W-o, staroscina Ryn., wyż mianowaną dzierżawę jn suam posesyonem ad presens odebrawszy, one advitalitius władać, dysponować, pożytkow sobie wszelkich, spólnie z małżonkiem swym, w. imię panem Piotrem Rysińskim, rot. w-a W-o, albo która z nich osoba w życiu zostawać będzie, wynajdować, używać j one jn suos usus obracać, aż do ostatniego życia kresu oboygą osob. Które to podanie ja, dworzanin, prawnie jn fundo, we dworze Ryn. sprawiwszy, in solita praxsi jnwentarz jeden ręko moją własno,

przy pieczęci mey, circa fundum zostawiwszy, a drugi takż inwentarz dla adebrania kancelaryj skarbowey w. x. L., u siebie zachowawszy, ten mój list dworzański, podawczy takż obsygilowawszy, przy stronie szlachty, tudziesz jenerała, ręko moio własno stwierdzam y podpisałem. Dat w. Ryn., roku a. 1751, meca Marca piątego dnia. U którego to listu dworzańskiego skarbowego podpis ręki dworzanina temi słowy: Ignacy Kaczanowski, rot. w-a W-o, dworzanin skarbowy w. x. L. Dokłada sie z wysz wyrażoną osobą. Podpis rąk temi słowy: Bazyli Iwaszkiewicz. Kazimierz Szapka . . . Wołk, jenerał j. k. mści w-a Witt-o. Andrzej Romanowski, jenerał j. k. mści w. Witt-o. Który to takowy list podawczy iest do akt xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 841, № ч. 1, л. 70 и 71.

122.

Письмо подскарбія и земскаго писаря вел. княж. Литовскаго, графа Егора Детлова-Флеминга, къ скарбовому дворянину Игнатию Качановскому, о передачѣ Рындинскаго старостинства Петру и женѣ его Иоаннѣ Рysiнскимъ въ пожизненное владѣніе, согласно королевской привилегіи. Повинности крестьянъ по этому инвентарю: чинша съ $\frac{1}{4}$ службѣ платить нал. деньг. обязаны—отбывающіе барщину по 30 злот., а не отбывающіе ея по 6 тал., и подать на содержаніе войскъ (hyberna) по раскладкѣ экономіи; барщину отбывать съ $\frac{1}{4}$ сл. мужчинъ 3 дня и женщинъ 3 дня; давать подводы, когда и куда укажетъ экономія, или же, въ замѣнъ ихъ, платить путевны; со всей волости поставить зимній неводъ, коего каждое крыло должно имѣть 120 саж.; давать въ экономію по 2 откормленныхъ борова, а съ молотовой (rudnia) содержатели ея—по 400 паръ ле. меней и 50 окороковъ. 1751 г. Марта 8.

Aktykacya listu podskarbińskiego do dworzanina, na podanie, jure communicativo, dzierzawy Ryndzińskiej,

ww. imé p. Rysińskiej, starósciney Ryndziń. służącego y należącego.

Roku tysiąc siedmsett piędziesiąt pierwszego, meca Marca ósmego dnia.

Przed nami, wice-lantwoytem, burmistrzami, radcami, ławnikami y całą rado magistratu miasta j. k. meci Witebska, na sądach w magdeburyj w ratuszu zasiadającymi, comparendo personaliter, w. imé pan Rysiński, rot. w-a W-o, list dworzański skarbowy ad akta podał y prosił nas, urzędu, aby był do akt xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany. Jakoż my, urząd, przyjąwszy, wpisać w akta zleciliśmy; in eum tenorem pisany: Jerzy Detlof na Borklowie, Włodowie y Rozance hrabia Flemink, podskarbi wielki y pisarz ziemski w. x. L., Szadoliski, Szereszowski, Rew...ycki et. starosta, imé panu Ignacemu Kaczanowskiemu, strażnikowi Witebskiemu, dworzaninowi skarbowemu, m. w. imé panu y bratu. Po zaleceniu chęci moich, wiadomo czynie, jż j. k. mśc, p. m. mły, osobliwym listem juris communicativi przywilejem swoim, do wspólności prawa dożywotniego, na starostwo Ryn. imé panu Piotrowi Rysińskiemu służącego, małżonka jego, imé panio Joanne s Pokoszow Rysińsko, przypuścił; oraz takowoż prawo dożywotnie dał y konferował, a na podanie tego starostwa osobliwy list swój j. k. meci, p. m., sub die 27 Augusti, anno immediate elapso 1750, do mnie wydać raczył. Więc ja, ex vi ministerij mej, imé p-u, ewa dworzaninowi skarbowemu, pilno zalecam, abys, ordynaria iuris, zjechawszy ad fundum pomienionego starostwa Ryn., one cum omnibus attinentijs et pertinentijs jurealem et actuałem przerzeczonym ichmem panom Piotrowi y Joannie z Pakoszow Rysińskim, starostom Ryn.,

małżonkom, oboygu, ju solidam podał posesyonem, a podania swego dwa jnwentarze należycie sporządziwszy, jeden penes fundum starostwa zostawił, drugi do xiąg skarbu w. x. L. odsyłał. Uczynisz to waszć pan ex functione, sibi data, ad implendo odsyłał p...am. Dat w kancelaryj skarbowey w. x. L., dnia 25 Februaryi, 1751. U którego to listu dworzańskiego podpis rąk his verbis: Hr. Flemink, p. w. w. x. L. Józef Woyciech z Bystrych Bystry. Który to list dworzański iest do xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyjęty y wpisany.

По оп. кн. № об. 841, № ч. 1, л. 74 и 75.

123.

Ивентарь Дворянскаго старостинства, составленный скарбовымъ дворяниномъ Николаемъ Реуттомъ, при передачѣ этого старостинства Петру Богомольцу, по уступочной записи Павла Богомольца, данной съ разрѣшенія короля Августа III, выраженного въ письмѣ подскарбія вел. княж. Лит. въ названному дворянину Реутту. 1753 г. Апрѣля 2.

Aktykacya inwentarzu Dworzyskiego.

Roku tysiąc siedmset pędziesiąt trzeciego, miesiąca Apryla wtorego dnia.

Stanowszy oczewiscie na urzędzie j-o kr. mści magdeburskim ratusznym Wittm, j. p. Jakub Krasowski, sługa w-o imć p-a Piotra Bohomolca, stty Dworzyskiego, inwentarz tegoż stta Dworzyskiego, inwentarz takowy ad akta xiąg mieyskich ratusznych Wittch ku zapisaniu podał, którego thenor sequitur talis: Inwentarz starostwa Dworzyskiego, przezemnie, Mikołaja Antoniego Reutta, krayczego y podwoiewodzego wodztwa Witeb-

skiego, dworzanina skarbowego j. k. mści, po uczynionej cessyi od w-o j. p-a Pawła Jozefa Bohomolca, stoln. w-a Witt-o, starosty Dworzyskiego, in personam w-o j. p. Piotra Bohomolca, przy przywileiu konsenssynym nayiaśnieyszego krula imści Augusta Trzeciego a za listem dworzanskim, do mnie od j. w-o imć pana podskarbiego w. w-o x-a Litt-o, do podania in possesionem przerzeczonemu w-u j. p-u Piotrowi Bohomolcowi wydanym, in fundo eorundem bonorum spisany y sporządzony inwentarz starostwa Dworzyskiego, spisany meca Augusta dnia siedemnastego, roku tysiąc siedemsetnego czterdziestego dziewiątego. Dwor, alias Rum, drewniany, wkoło oparkaniony; wkoło niego gumny, chlewy, staynie y inne budynki. Wieś Dworne: służby dwie—Łukasz Nikiperow, Wasil Harassimow, Amielka Harassimow, Awi-erka Karelinek, Osip Karalinek, Władys Karelinek, Wasil Karelinek, Aniśka Władysiw, Osip Karpinek, Mikita Karpinek, Roman Karpinek, Siemion Prymaka, Miszka Astaszow, Arciom Cimoszonek, Alexiey Cimoszonek. Wieś Buławki: służba jedna—Siemienicha wdowa, Chwiedot Amiellanow, Alexiey Astaszzonek, Pauluk Arciuszonek, Mikita Arciuszonek, Nikiper Arciuszonek, Hryszko Krutczynek, Cierech Prymaka, Hryszko Woytt, Bazyli Woźnica. Wieś Gura—Chwiedor Szmyryd, Zachar Czemiń, Iwan Nowiik, Hauryla Kaziol. Wieś Kudrawcowo—Maxim Kozoczka, Andrey Łarczonek, Jakim Dominikan, Pietruśko Konował, Hawryła Lewomu, Michałka Jakobinek, Anton Jakobinek, Hryszka Kulaczzonek, Sidar Kaziol. Wieś Krasnaborie—Alixiey Wuycionek, Janko Karelinek. Wieś Nowiny—Janko Birula, Jakusz, Karelinek, Aryszka Jakuszow. Wieś Powinki (или Nowinki)—Zachar Władzimirow, Michałko Kaziol. Wieś Domaszki—Janko Charluszkow, Andrey Szwiec. Wieś Kroszkowo—Kit Astasz, Troszko Siemionow. Wieś Perotochi (или XVIII.

Perełochi—Borys Jankow, Harassim Parfienow, Iwan Dowhi, Sciepanicha wdowa. Wieś Charłaskowo—Łukian Charłaskow, Łukasz Charłaskow, Prachor Charłasków. Wieś Mieźna, za Dryso rzeką—Sidor Apanasow, Prakop Nowik, Dzieyko Hraczycho. Wieś Mieźno—Wasil Szostka, Alixiey Dudar, Kondrasz Szarło, Janko Prudniczonek, Chwiodor Kruhlaczonek. Chwiesko Sierhiejow. Wieś Rum—Daniło Markow, Andrey Birze, Wasil Łuń, Wasil Baboła, Hauryło Romanow Rymaka, Siemion Makuszow. Wieś Sierodoma—Kanasz Slinkow, Loszko Loszkin, Chwidor Mozay, Cimocha Biaroza, Janko Maciuszow, Konasz Dudar. Wieś Żelezniki—Jwan Macwiejew, Traszko Macwiejew, Nikipor Leonow. Wieś Borowiec—Ihnat Zahrozay, Iwan Baranyczek, Szedzicha wdowa. Wieś Małyn y Przewoz—Andrey Czartok, Steś Szwiec, Jozef Mikicki, krawiec, Jaśko Szewca brat. Wieś Pokocino—Daniło Roćkin, Waśka Krasik, Zmitrok Miskow, Działidzicha wdowa, Kaściuk Jurkin, Siłko Bondar. Wieś Puszcza—Chwiodor Samusionek, Prakop Samusionek, Nikipor Samusionek, Alixiey Samusionek, Chwiodor Byczek, Sciepanicha wdowa, Pawluk Sznitko. Rudnicy—Dańko y Gabryelowa wdowa z Jurkiem synem z rudni daia liemieszow par czterysta, szynek piędziesiąt; karczma poda dwouem, z której aręda podług kontraktu y umowy dwornej płacić się powinna. Bobyle tegez sttwa Dworzyskiego: Klim Arciuszonek, Sciepan Piatnica, Spirid Myszka, Michałko Prudniczynek, Cimoszka Czmura, Siemion Leszczynski, Hauryła j Kondrasz Szarzun, Hauryła Ikaczek. Powinność tey mtności Dworzysz takowa: czynszu z czwierci gołego grosza ci, co pańszczyzne służy, płacić powinni złto trzydziestcie; ci zaś, co na pańszczyzne nie chodzą, płacić powinni z czwierci po tallw sześć; hiberna podług dyspartymetu dwornego; na pańszczyzne chodzić maia y służyć z

czwierci pryhonu trzy dni męszczyzna, trzy dni białogłowa; podwody koleyno dokąd dwor nakaze potrzeba, a iezeli w podwodach nie poiada, podoroszczyzne płacić maia; niewod zimowy cały ze włosci,—skrzydło powinno mieć sto dwadzieście sążni; wieprzow karmnych, podług dawnych zwyczajow, do dworu dwóch dawać powinni. Mikołay Antoni Reutt, krayczy, podwoiewodzy wodztwa Witto, dworzanin skarbowy j-o kr. msci w-o x-a Litt-o. Który to takowy inwętarz iest do xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 841, № ч. 1, л. 103—104.

124.

Закладная крѣпость, данная Зарицкимъ старостою Михаиломъ Кошницемъ Витебскому Базиліанскому монастырю на фольварокъ Берники, принадлежащій къ имѣнію Тулово, въ занятой имъ въ этомъ монастырѣ суммѣ 2000 тал. бит. 1753 г. Апрѣля 16,

Zeznanie zapisu zastawnego, od w-o imé pana Koszyca, star. Zaryc., danego w Bogu przewielebnym ichm xieży Bazyłanom komwentu Witebskiego.

Roku tysiąc siedmset piędziesiąt trzeciego, mca Apryla szesnastego dnia.

Przede mną, Symonem Edwardem Thadeuszem Milkiewiczem, łowczym wodzwa, lantwoytem Witebskim, od j. w. imé pana Józefa z Dowoynow Sołłohuba, woiewody y woyta Witebskiego, starosty Sanickiego, Eyszyskiego ettc. ustanowionym, y przed nami, burmistrzami, ławnikami y całą radą magistr. miasta j-o kr. mści Witebska, na sądach w magdeburyi, w ratuszu zasiada-

iacemi, comparando personaliter, w. j. pan Michał Koszczyc zapis swój zastawny, dany w Bogu przewielebnemu imię xiedzu Augustynowi Nowosielskiemu z. S. B. W. y wszystkim ichmem xx. Bazylanom klasztoru Witto przyznał, a przyznawszy, prosił nas, urzędu, aby był do akt xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany. Jakoż my, urząd, ony przyiowski, wpisać w akta zleciliśmy, in eum thenorem pisany: Ja, Michał Koszczyc, starosta Zarzycki, pod wszyscy niżej wyrażone vadia, zareki, poeny y obowiąski prawne libere przezemnie założone, submituję się y wiadomo czynię każdemu, komu by o tym praesentis et futuri seculi ludziom wiedzieć należało, tym moim dobrowolnym prawem zapisem, w Bogu przewielebnemu imię xiedzu Augustynowi Nowosielskiemu, z. S. B. W-go sekretarzowi prowincyi Litewskiej, superiorowi, y wszystkim ichmem xieży Bazylanom klasztoru Witt-o danym natto, iż co ja, Michał Koszczyc, star. Zarzycki, będąc pilnie a gwałtownie potrzebnym summy piniedzy na exzonerowanie attinencyi maiętności Tułowa, przez w Bogu zeszlých wielmożnych ichmę panow Antoniego y Regine xiążąt Trubeckich z Krzynna Duninow, regetow w. x. Litt-o, starostow Zahorańskich, wuiow, dobrodziejow moich, onerowanych, w takowey tedy exigencyi moiey wziołem pożyczylem y aktu plenario, rękoma moiemi odliczywszy, odebrałem gotowey, ręką daney, a nie (z) żadnego kontraktu y przewodu urosley summy in specie dwa tysiące sztuk talarow bitych, dobrej wagi y żadnemu brakowi nie podlegley monety, u pomienionego w Bogu przewielebnego imię xiedza Augustyna Nowosielskiego, superiora y wszystkich ichmew xieży Bazylanow konwentu Witebskiego, własney konwentowey, fabryczney summy. A mając ja folwark mój wieczysty, do teyże maiętności Tułowa należący, Bierniki nazwaney,

województwie Witebskim sytuowany, przezemnie samegoż od zastawnych tenutorow eliberowany, wolny, swobodny, niczym y nikomu nie zawodny, w aktualney possesyi moiey zostaiący, tedy, przyłoczywszy do tego folwarku wsie, tak zdawna do niegoż należące, jako też y teraz inkorporowane, mianowicie: wieś Żabki, wieś Worony, wieś Mieśnikowo, wieś Lisiabino, Siabiaczyną y Lebartową, tudzież karczmy dwie—jedna Hówka z podwołoczem gruntu pod Witebskiem, druga Osinowka nazywająca się, młynow na rzece Widźbie dwa-jeden Nowo-Prudliszcze, drugi Tułowa, oraz, sianożęci, przezywające się na—Zuiszcze, w takowey pożyczoney summie dwóch tysięcy talarow bitych ten pomieniony folwark Bierniki, sam dwor z budynkami dwornymi y gumiennymi, z oborą, bydłem rogatym y nie rogatym, ptastwem domowym, ruchomością z . . . zprzentem domowym y krescencyą żytno, w Hrycenie zasiano, y jarzyno, w ziarnie będącą, z ogrodami, sadami, zmianami, pognojami, paszniami y niepaszniami, użytymi y nie użytymi, gruntami, zależami, dyrwanami, siauożęcami murożnymi y luhowymi, z ladami, zaroślami, lasami, puszczami, mchami, blotami, z wolnym biciem y łowieniem wszelkiego zwierzia y ptastwa, z rzekami, rzeczkami, jeziorami, stawami, sadzawkami, z wolnym łowieniem ryb latem y zimą wszelkiemi przyprawami, z poddaństwem, we wsiach desuper wyrażonych mieszkającym, w inwentarzu specifice wyrażonych, z ich żonami, oboiey płci dziećmi, końmi, bydłem, ruchomością y wszelką maiętnością, z ich siedzibami, gruntami, paszniami y oraz z tychże gruntow, inwentarzem opisanemi, daniami, czynszami y wszelkiemi przynależnościami, z pańszczyznami, służbami y posługami, dawnym zwyczajem pełnić mającemi, z pustoszami, z ich należącą snopszczyzną y płato, z karczmami, młynami y z nich należącymi arędami,

prowentami y daninami, sianożęciami Nawcza, z wolnym ich używaniem y ze wszystkimi a wszystkimi tego folwarku Biernik y wsi, supra wyrażonych, oraz karczem, młynow y sianożęci y użytkami, pożytkami, attinenencyami, pertynencyami y przynależnościami, nullis exceptis aut excipiendis fundis et proventibus, lecz ogólnie y totalnie y wszystko z wyrażonemi wsiami y karczami, młynami, do tego folwarku przyłączonemi, w Bogu przewielebnemu imć xiedzu Augustynowi Nowosielskiemu, superiorowi y wszystkim ichmcm xieży Bazylianom konwentu Witebskiego, teraz będącym y potym rezydującym; do oddania wyż pomienioney summy, ewikcyą na dobra moje . . . generaliter wszystkie, a singulariter na majątność moją Sokoły, w wdztwie Wileń. y w powiecie Oszmiańskim leżące, oraz y liberam inequitationem za też samą sumę in casu tukowey renitencyi lub transgressyi temu zapisowi, opisuie; pretensye też wszystkie ichmciov xieży Bazylianow, jako też niedobory czynszow y wszelkich, w inwentarzu opisanych, danin, arend, prowentow, użytkow y pożytkow, za restawracye wszelkie, za zapomogi y asadzenia poddaństwa, oraz, strzeż Boże, mrozobicia, gradobicia, publicznych karystyi, woiennych rewolucyi, swywolnego rozeyscia poddanych, byleby nie occasione imścw, dzierżących za tymi zapisami, tego ullo modo et pretextu na imścw requirować nie mam y nie powinien będę; insuper exinde wynikłe damnifikacye, niefruktyfikacye y wszelkie decissa roczney prowizyi, także y inne ex fundo et supra fundum wynikłe y okazałe pretensye słuszne, za pokazanym regetzem, nie przechodząc, ullo modo et pretextu, pierwey do possessyi dobr onerowanych et sub evictione zostaiących, za umiarkowaniem przyjacielskim, nie wchodząc w żadne litynia, zapłacić, kompensować y plenissime equitować praesenti inscriptione opi-

suię się y obowiązuję; okupno zaś tey majątności Biernik y Balinicz in termino konkludującego się trigenium terminu prawnym, po wydanym ode mnie, solito more, za niedziel dwanaście obwieszczeniu y podaniu z onego kopij in fundo tychże dobr Biernik, waruie y exelucyą summy dwoma niedzielami ante terminum St-o Jerzego, przy xiegach grodz. wdztwa Witt-o, nie przymuiąc żadnych y nijakowych, by nayprawniejszych arestow, opisuie y determinuie; oraz, in casu necessitatis summy, wolne prawo transpozycynym (sposobem?) tych dobr onerowanie (nia?) y przezastawienie (nia?) tychże ichmcw xieży Bazylianow komu chcąc w takoweyze summie y za pretensye swoje, razem, lub po części, także y mnie samego ad exemptionem in quolibet termino, takowymże dwunastoniedzielnym uwiadomiwszy obwieszczeniem, prowokowanie pozwalam y rezerwuie; rumacyi, zaś, etiam post executionem summy, niedziel dwanaście tymże poddanstwem zachowuie y opisuie; podymne też, do skarbu należące, per tractu tenuty ichmcw, za ten folwarek, z majątności mey Tułowa corocznie opłacać submituie się; pretensyi też żadnych in contra temu zapisowi do ichmcw xieży Bazylianow uroszczać y formować nie mam, utato more, nie powinien będę, lecz o wszystko amicabili modo umiarkować się wcześniej, przed terminem okupna, obowiązuję się y assecuruie, a circa exemptionem ze wszystkiego equitować teneber. A tego wszystkiego, uti supra expressum, mam zyscić y dotrzymać, sub vadio ważność rzeczy wynoszącej zareki et poenis banitionum ac infamiae; in casu zaś jakowey renitencyi lub transgressyi temu zapisowi, in ubiquinario foro ac subselio, w każdym powiecie, terminiey repartyeyi, za pozwem lub zakazem ex quovis registro summario ac abbreviato juris processu, remotis omnibus omnis tituli dillationibus, obmow y beneficiis iurium,

rozprawę naznaczam y determinuję, submituiąc się pod judicata, tam ex personali, quam in contumacya fero-wane, a za onymi y pod exekucyą urzędową absque ulla aut minima renitentia et contraventione, sub iisdem poenis et vadio zarał. Y na tom dał ten mój dobrowolny listowny zapis z podpisem ręki mey y imcw paw pieczętarzow, odemnie uproszonych. Pisan roku tysiąc siedemset piędziesiątego 3-go, mca Aprila czternastego dnia, w Biernikach. Michał Koszczyc, st. Zarzycki. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od wielm. imśc pana Michała Koszczyc, star. Zaryc., do tego prawa zastawnego na maiętność Bierniki z attynencyami, w inwentarzu wyrażonemi, w Bogu przewielebn. imć xdu Augustynowi Nowosielskiemu, starszemu, y wszystkim xięży konwentu Wittgo, w summie dwóch tysięcy tall. bitych danego, podług prawa podpisuję się Roman Mikosza, rot. w. Wskiego. Ustnie, oczewisto proszony pieczętarz od wyż wyrażoney osoby do takowego zastawnego dokumenta prawnie podpisuję się Antoni Szyrma Szczyrbiński, . . . grodz. Podług prawa proszony pieczętarz od wyż wyrażoney osoby do tego prawa zastawnego podpisuję się Justyn Jerzy Szawernowski. Który to taki zapis zastawny iest do xiąg mieyskich ratusznych przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 841, № ч. 1, л. 108—113.

125.

Выписъ изъ духовнаго завѣщанія Витебскаго ратмана Якова Сухаря, въ коемъ онъ, между прочимъ, завѣщалъ Витебекому Базиліанскому монастырю 100 тал. бит. на строившуюся, въ то время, церковь и особо за

погребеніе его, Сухаря, 20 тал., съ тѣмъ, чтобы Базиліане похоронили его въ соборной церкви, предъ алтаремъ Пресв. Богородицы. 1754 года Февраля 24.

Aktykaciia testamentu szlachetnego Jakuba Suchara, radca Witebskiego.

Roku tysiąc siedmset piędziesiąt czwartego, miesiąca Februarij dwudziestego czwartego dnia.

. . . Ciało moje grzeszne, po rozstaniu się z duszą, obliguję żonę y dzieci moich miłych, żeby przystoynie pochowane było, podług obrządkow chrześciańskich, w cerkwi soborney, pod czas służby Bożey, przez w Bogu przewielebnych ichmew xx. Bazylianow Witebskich, przed ołtarzem Nayswiętszey Panny. Za które pochowanie y kondukt, oraz msze święte y dzwonienie, tallarow bitych dwadziescie, a partykularnie na fabryke cerkwi, teraz eryguiącey się, tallarow bitych spełna sto dysponuie y zapisuie, z tym upewnieniem, ażeby, po depozycij, in instanti, żona moja y dzieci wypłacili; parochom zaś podług pospolitey praktyki obliguie, którzy przy kondukcie y msze święte za dusze ofiarować będą, za-dosć uczynić . . . Datt w Witebsku, w tysiąc siedemsetnym piędziesiątym trzecim, miesiąca Septembra dwudziestego dnia . . .

По оп. кн. № об. 481, № ч. 1, л. 121 и 122.

126.

Запись Оршанскаго подчашія Казимира Саковича, данная Витебскимъ Базиліанамъ, коею прекращаетъ веденный въ судебномъ порядкѣ споръ о границахъ имѣнія его Дручелукъ съ Базиліанскимъ имѣніемъ Верховье, обязываясь кончить оный миролюбно,—за полученіемъ отъ Базиліанъ въ

XVIII

59.

заемъ 2000 тал. бит. подъ залогъ 11¹/₂ деревень имѣнія Дручелукъ,
1756 г. Апрѣля 17.

Zeznanie zapisu kwitacyjnego, oraz assekuracyjnego, od w-o imć pana Kazimierza Sakowicza, podczaszego Orszańskiego, ww. imć xx. Bazylianom Witebskim słu-
żącego.

Roku tysiąc siedmset piędziesiąt szóstego, miesiąca Aprila siedmnastego dnia.

Przed nami, vice-lantwoytem, burmistrzami, radca-
mi, ławnikami y całą radą magistratu miasta j. kr.
mei Witebska, na sądach w magdeburyj, w ratuszu za-
siadałacemi, comparendo personaliter, w. im. pan Kazi-
mierz Sakowicz, podczaszy pttu Orszańskiego, zapis swòy
kwitacyjny, oraz assekuracyjny, dany w Bogu prze-
wielebnemu imć xdu Augustynowi Nowosielskiemu, z.
S. B. W-o superiorowi klasztoru Witebskiego, imciom
xx. Bazylianom Witebskim, przyznał, a przyznawszy,
prosił nas, urzędu, aby był do aktt xiąg mieyskich ra-
tuszných Witebskich przyięty y wpisany. Iakoż my,
urząd, ony przyiowski, wpisać w akta zleciliśmy, in
eum thenorem pisany: Kazimierz Sakowicz, podczaszy
pttu Orszańskiego, czynię wiadomo tym moim dobro-
wolnym, kwitacyjnym, oraz assekuracyjnym zapisem,
w Bogu przewielebnemu imć xdu Augustinowi Nowo-
sielskiemu, superiorowi z. S. B. W-o, y wszystkim im-
ciom xx. Bazilianom klasztoru Witebskiego, danym na
to, iż co ja, Sakowicz, za przyjściem niedawno, przed dwie-
ma laty, do posesyj dobr Druczyluk, w wdztwie Witebskim
sytuowanych, mnie od w Bogu zeszłego, w-o imć pana Kazi-
mierza Sakowicza, podkomorzego Witebskiego, dziada y do-
brodzieja moiego, prawem dziedzicznym y wiecznością za-
pisanych, y usyluiąc reintegrare pomienione dobra Dru-

czyluki, przez rekuperacya awulsorum do różnych dobr
collateralnie in cirkumferencia graniczących, podczas
kilkanaścieletniey posesyj extraneorum possessorum po-
odechodzonych, zaczynając z niektórymi inicjalne proce-
dera, przez processa, podania pozwow, mandatow, z gra-
nicznymi in circumferencia sąsiady; adeoque inwolwo-
wałem w równą litis pendęcya, przez osobliwy proce-
der, klasztor ww. xx. Bazylianow Witebskich, zapoży-
wając onych przed sąd trybunału gło w. x. Lit., mieni-
ąc y poczytając sobie za pokrzywdzenie nierówności for-
tun, o równą exdywizya, iako iedney natury dobr mo-
ich Dreczyluk z dobrami funduszowemi imć xx. Bazy-
lianow, Wierzchowia nazwanemi, w wdztwie Witeb-
skim sytuowanych, równie na antecessorow y na nas
strony oboiey spadłych, iako między temi dobrami dzi-
ału et adpraesens nie mającemi, pretendując tak ma-
iętności Druczyluk y Wierzchowia pertotum całego po-
miaru; exinde mając w trybunale glnym w. x. Litt-o
aktoratt z temiż im. xx. Bazylianami Witebskimi, za
przypadnieniem którego aktoratu, evitando dalszych ex-
pensow y kosztow prawnych, consencientibus partibus
zapisaliśmy na ugodzie; in subsequenti tempore, przez
prokurowanie plenipotenta moiego, na konwentt imć
xx. Bazylianow Witebskich, sine consensu meo, otrzy-
mana kontumacya; ponieważ ciż imć xx. Bazylianie Wi-
tebscy, in contumacione zostając, kommissyj swoiey, od
starostw Wieliza y Uswatt z j. o. xiążęciem imcią Czar-
toryskim, canclerzem wielkim w-o x. Litt-o, y wkrótce
oną od dobr Wierzchowia expedyować y zakńczyć ma-
ią; e converso ja, Sakowicz, od dobr moich Druczyluk,
iako z dobrami Wierzchowskiemi ieszcze ad praesens nie
dzielniemi, z różnemi w sąsiedztwie będącemi zaczowszy
o granice w różnych subseliach proceder, finalnie nie
zakonkludowałem, adeoque, będąc potrzebnym, na pewną

moją nagłą exigencyą, summy pieniędzy dwóch tysięcy talarow bitych, za wzięciem y pożyczaniem których dwóch tysięcy talarow bitych, odłączywszy od majątności moiej Dreczyłuk wiosek jedynąście z połową, rudnią, do mnie przynależącą, w których służb siedm g . . . m tu specyfikowawszy z czterdziestu y iednym poddanymi, przy osobliwym inwentarzu, prawem zastawnym, iako w bliskości od dobr Wierzchowie będące, w Bogu przewielebnemu imć xdu Augustynowi Nowosielskiemu, superiorowi, y wszystkim imciom xx. Bazylilianom klasztoru Witebskiego onerowałem y inwadyowałem; exinde iak do zakonkludowania z obu stron o granice zaczętego procederu, superius wyrażonemu, y do oddania przeze mnie wziętey y pożyczoney summy dwóch tysięcy talarow bitych, daley o exdywizyą, ja, Sakowicz, z imć xx. Bazylilianami Witebskiemi procedować nie mam, iakoteż y takową kondemnate, w roku teraznieyszym, na kadencyj Mińskiej, w trybunale otrzymaną, generaliter kassuie, annihiluie et pertotum umarzam y niewprzód mam rezuscytować y takową kwestyą wznowiać, aż wpierwiey przez przyiacielską kombinacyą do uznania ekwiwalencyj lub prewalencyi dobr Wierchowia y Dreczyłuk, iako nie dzielnych, kontentować się powinię będę, salva iednak apellatione in casu gravis decisionis ad strepitum juris rezerwuie, y ieśliby iednak ex definitiva sententia imć pp. przyiacol, po iednym ab utrinque od nas uproszonych, poprzestali na ich kognicyj y wiele by mi z uznania onychże do równości części przypadać miało puszczy, łak y gruntu; które to takowe zaczęte o granice procedera nie daley, iak w lat trzy omnino, obie strony zakonczyć mamy; tedy ja, Sakowicz, według uznania przyiacielskiego, aby tylko bez utraty y krzywdy, summą pieniężną od tych imciow xx. Bazylilianow kontentować się powinien będę. Bo wszystko

mam żyścić y dotrzymać, pod zareką ważności rzeczy wynoszącą, et sub poenis trium lucrorum, et in casu ni-edotrzymania in minimo puncto, pozwalam mię samego ad forum ubiquinarium pozwać, gdzie ja stanowszy, cum successoribus, abscissis, omnibus delacionibus, rozprawę przyiać mam y wszelkim iudikatom sądowym subesse powinien będę. I na tom ten mój dał dobrowolny kwitacyjny, oraz assekuracyjny zapis, z podpisem ręki mey y imć pp. pieczętarzow, oczewisto ode mnie uproszonych. Datt roku tysiąc siedymsett piędziesiąt szóstego, mca Aprila ósmego dnia. U tego zapisu podpis rak, tak samego aktora, iako też y imć pp. pieczętarzow, his verbis: Kazimierz Sakowicz, podczaszy Orszański. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od w-o im. pana Kazimierza Sakowicza, podczaszego pttu Orszańskiego, do tego assekuracyjnego skryptu, oraz kwitacyjnego, na rzecz, we srzedzinie wyrażoną, w Bogu przewielebnemu, superiori konwentu Witebskiego, y całemu konwentowi z. s. B. W-o danego, podług prawa podpisuie się Onuf. Anto. Żyżemski, r. w. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od osoby, wyż wyrażoney, do tego assekuracyjnego skryptu, oraz kwitacyjnego, na rzecz, we srzedzinie wyrażoną, podług prawa podpisuie się Onufry Łuskina m. p. Który to takowy zapis iest do ksiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 841, № ч. 1, л. 167 и 168.

Заемное обязательство ротмистра Минскаго воеводства, Антона Жижемскихъ, данное Витебскимъ Базилианамъ на занятую у нихъ сумму 1000 тал. бит., съ обеспеченіемъ этого долга на имѣ-

ни Черневичахъ, состоявшемъ въ Минскомъ воеводствѣ. а) 1760 года
Апрѣля 15.

Zeznanie zapisu obligacyjnego, od i. pp. Żyzemskich
danego i. xx. Bazylianom klasztoru Witt-o.

Roku tysiąc siedmsett sześćdziesiątego, mca Apryla
piętnastego dnia.

Przedemna, Symonem Edwardem Thadeuszem Milkiewiczem, łowczym wództwa, sędzią pogr., lantwoytem Wittm., od j. w. imci pana Józefa z Dewoynow Solłohuba, wojewody y woyta Witt-o, stty Sanickiego, Eyszyskiego ette. installowanym, y przed nami, burmistrzami, radzcami, ławnikami, y całą radą magistratu miasta j. kr. msci Witebska, na sądach w magdeburyi w ratuszu zasiadającymi, comparentes personaliter, ww. i. pp. wie Onufry Antoni y Bryida Żyzemscy, rotmistr. w-a Mińgo, zapis swóy obligacyjny, dany w Bogu przewielebnemu imci xiedzu Janowi Łukianowiczowi, superiorowi, y wszystkim ichmem xieży Bazylianom klaszt. Witt-o, przyznali, a przyznawszy, prosili nas, urzędu, aby był do aktt xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyjęty y wpisany. Jakoż my, urząd, ony przyiowski, wpisać w akta zleciliśmy. Którego tenor sequitur estque talis: Ja, Onufry Antoni y Brygida z Bykowskich Żyzemscy, rotmistrzowie wództwa Mińskiego małżwie, pod wszystkie, niżej wyrażone punkta, klauzury y obowiązki poddając się y onym obowiązując się, czyniemy wiadomym naszym dobrowolnym, strictissimae inscriptionis obligacyjnym, oraz inaequitacyjnym zapisem, w Bogu prze-

а) На л. 84—87 той же книги, записана закладная тѣхъ же Жижемскихъ, данная въ томъ же порядкѣ, на тѣхъ же условіяхъ, на тотъ же самый срокъ, тому же Базиліанскому монастырю, при тѣхъ же свидѣтеляхъ, на имѣніе Поддубье, въ б. Витебскомъ воеводствѣ, въ одолженной у монастыря суммѣ 5000 тал. бит., золотомъ.

wielebnemu imci xiedzu Janowi Łukianowiczowi, z-u s-o B-o W-o superiorowi, y wszystkim ichmem xieży Bazylianom klaszt. Witt-o danym na to, iż co my, Żyzemscy, będąc pilnie y gwałtownie potrzebnymi summy pieniędzy na kupienie maietności wieczystey od j. w-o j. p-a Mikołszy, woyskiego w. x. L., Czerniewicze nazwaney, w wodztwie Mińskim leżacey, wzięliśmy, pożyczylimy y do rąk własnych naszych, odliczoney, odebraliśmy, gotowey, rękodayney, a nie z żadnego kontraktu urosley, u tegoż w Bogu przewiebo i. x. Łukianowicza y wszystkich i. xx. klasz. Witt-o, in specie talar. bch tysiąc zpełna, dobrej, przedniey, należytey, srebrney, tynfowey y szostakowey, żadnemu brakowi nie podlegley monety, rachuiąc każdy talar bity po tynfow sześć y szostaku jednym. Którą to, przez nas in paratis wzięto, summę takowóz monetą, nie częściami, ani ratami, lecz totaliter et efective mamy oddać y wyliczyć temuż w Bogu przewielebnemu j. x. Janowi Łukianowiczowi y całemu klasz. Wittmu Bazylianskiemu lub komukolwiek, jus plenum od tegoż w Bogu przewielebnego j. x. Łukianowicza y całego klasz. Witt-o do odebrania tey sumy mającemu, w roku przyszłym 1760, w dzień niepokalanego poczęcia Panny Maryi, stta Rzym., podług nowego kalendarza przypadającego, to jestt dnia ósmego mca Decembra, na mieyscu pewnym, przy xiegach grodz. w-a W-o, w niczym terminu y dnia nie uchiabiając, żadnych, by nayprawniejszych nie przymuiąc aresztow, nie nabywaiąc wlewkow y żadnych do protrakcij exolucij nie wynaydując racij, pod punktem banicij doczesney y wieczney infamij, tudziesz pod troiakami zarękami, za sam kapitał poczytać się mającemi, wnosząc one wespół z kapitalną summą, eviktionaliter na wszystkie dobra nasze leżące, ruchome, summy pieniężne, ubique locor. będące, a specia-liter na maietność Czerniewicze, w wodztwie Mińskim

leżaco, takowym inequitationis sposobem, że jeślibyśmy, Żyżemscy, za tego debrowolnego obowiązku naszego, summy totaliter na terminie y mieyscu, superius wyżonym, nie oddali y nie wypłacili, tedy wolen y mocen będzie w Bogu przewielebny j. x. Łukianowicz, superior, y cały klasztor Bazyliański tak sam kapitał, jakoteż y troiakię zareki, in unum złączone y zkomputowane, za sam kapitał poczytawszy, majątność naszą Czerniewicze cum omnibus attinencijs et pertinencijs, bonitatibus, usibus et fructibus, całe lub in parte, bez żadnego zapozwu, konvikcij, dekretu, bez żadnego urzędu, tylko za tym zapisem naszym, z jenerałem j. kr. mści, captato tempore podług zdania y upodobania swego, zajachac, zinwetowac y te majątność z dworem y wsiami, z poddaństwem, z zasiewem, krescącą, oborą, stadem, aż do zupełney we wszystkim sobie satisfakeij possydowac, pożytkow wszelkich wynaydowac, ad usum et libitum obracać; a chociażby i. xx. Bazylianie, za nieoddaniem summy tysiąca talar., na terminie, in actuałem possesionem pomienionej majątności Czerniewicz zaraz nie weszli, albo, zagodzeni prowizją, zezwolili, żebyśmy, Żyżemscy, w dalszy czas też summe tysiąć tallw bitych trzymali, przecie jako w każdym posłednieyszym którymkolwiek roku, za pierwszą requizycją w Bogu przewielebnych, i. xx. Bazyliańow klasztoru Witt-o, na terminie y mieyscu, wyż wyznaczonym, mamy zupełną satisfakcją uczynić, summe tysiąć tall. bich, za tym obligiem należącą, srebrną, tynfową y szostakową, dobro, przednią, żadnemu brakowi niepodległą monetą wyliczyć, tak ten nasz zapis, w czasie posłednieyszym, in suo robore et valore cum vadijs, ut supra, liberaque inaequitatione, tempore captato, ile razy tegoby potrzeba była, aż do zupełney satisfakeij ma zostawać; my zaś, Żyżemscy, a po nas sukcesorowie nasi, in casu subsecutae inaequitationis et pos-

sessionis mtnści Czerniewicz, niepierwiey ta majątność rehabere powinni będziemy, aż dwunasto niedzielami przed terminem, wyż wyrażonym, święta niepokalanego poczęcia Panny Maryi, obwieściwszy się, jakowego obwieśczenia juryzdycznie podanie w wakta wodztwa Mińskiego, ubi bona consistantt(w) prowadziwszy, summe circa fundum majątności Czerniewicz, tak kapitałną, jako y z zarekami zkaputowaną, oddamy y wyliczymy, z possesij zaś, nie uraszczając żadnych pretensij tak z obięcia, jako y possydowania, nie pociągając do inkwizycij, kalkulacij y weryfikacij, zupełnie kwitowac będziemy, i jako dzierzenie(u) i xx. Bazyliańow żadney, przez się y przez sukcesorowy przez żadne subordynowane osoby, przeszkody, prepedycij czynić nie powinni będziemy, tak od każdego, do tey majątności, turbatora, wstep y prepedycją czyniącego, zastępowac, ewinkowac własnym naszym kosztem, u każdego sądu y prawa, ile razy tego potrzeba będzie kazala, obowiazujemy się y wszytkich sukcesorow naszych pod tenże obowiazek podając et promotiori securitate teyże summy, insuper omnimodam evictionem na mtność Podubie, prawem zastawnym, w roku teraznieyszym 1759, mca Decembra ósmego dnia j. x. Janowi Łukianowiczowi, superiorowi, y wszytkim i. xx. Bazyliańom klasztoru w-o Witt-o invadiovaną y opisaną, w wodztwie Witebskim leżaco, tudziesz na wsi, Ostrym-Końcu nazwaney, do Podubia należacey, wnosimy y ubezpieczamy, a in casu naruszenia, w naymnieyszym punkcie niedotrzymania temu naszemu dobrowolnemu, obligacijnemu, oraz inaequitacijnemu zapisowi, pozwolamy nas samych, a po nas sukcesorow naszych, terminem jak naykrótszym, by niestatutowym, ad ubiquinarium forum, generali titulo, w-o x-a Litt-o, etiam extra repartitionem, zapozwac, gdzie my lub sukcesorowie nasi ad primam instantiam będąc zapozwani, sta-

nowszy, nie burząc pozwu y aktoratu, rozprawę, bez żadnych dylacij, godzin, obmow y munimętow, y satysfakcją in omni temu zapisowi naszemu uczynić powinni będziemy, a in casu niestania crudum condemnandi ultimum et ultimarium na infamią doczesną y wieczną, za pierwszym dekretem, fortem exekutionem na wszelkich dobrach naszych pozwalamy, bez żadney o to kontradykcij y prozekucij prawney, pod tymiż zarękami, któreby y niepoiednokrotnie zapłacić przyszło, przecie ten nasz obligacyjny zapis in suo robore et valore zostawać ma. I na tośmy ony dalej z podpisem rąk naszych y i. pp. pieczętarzow, od nas ustnie y oczewisto uproszonych. Pisan w Witebsku, roku tysiąc siedemsett piędziesiąt dziewiątego, msca Decembra ósmego dnia. U tego zapisu podpis ręki aktorow y i. pp. pieczętarzow his verbis: Onufry Antoni Żyzemski, r. w. M. Bryida Żyzemska. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od ww. i. pp. Onufrego Antoniego y Bryidy z Bykowskich Żyzemskich, rotm. w-a Mińskiego, do tego obligacijn., oraz inaequitacyjnego zapisu na summę tallw bitych tysiąc, we srebrney, tyńfowey y szostakowey, żadnemu brakowi niepodlegley monecie, z terminem oddania w roku przyszłym 1760, w dzień niepokalanego poczęcia Naysw. Panny, stta Rzym., dnia ósmego Xbra przypadającego, przy xiegach greh w-a W-o, na mtnść Czerniewicze, w wdztwie Mińskim leżaco, w Bogu przewielebnemu jmcı xiedzu Janowi Łukianowiczowi, z-u s-o B-o W-o superiorowi, y wszystkim ichmem xieży Bazylianom klasztoru Witto danego, podług prawa podpisuie się Józef Romeyko Hurko, podkomorzy w-a Witt-o. Proszony pieczętarz od osob, wyż wyrażonych, do tego obligacyjnego, oraz inaequitacyjnego zapisu podług prawa podpisuie się Ignacy z Rusca Rusiecki.

По оп. кн. № 66. 844, № ч. 4, л. 80—83.

Заемное обязательство, данное ротмистромъ Витебскаго воеводства Оадеемъ и женою его Францискою Піорами Витебскому Базиліанскому монастырю ва занятые въ немъ 1000 талеровъ, съ обезпеченіемъ таковыхъ на имѣніи Косовѣ, состоявшемъ въ Витебскомъ воеводствѣ. 1760 г. Апрѣля 15.

Zeznanie zapisu obligacyjnego, od ichmow panow Thadeusza y Franciszki Piorow danego j. xx. Bazylianom Witebskim.

Roku tysiąc siedemset sześćdziesiątego, mca Apryla piętnastego dnia.

Przedemną, Symonem Edwardem Thadeuszem Milkiewiczem, łowczym wodztwa, sędzią pogr., lantwoytem Wittm, od w-o imć pana Józefa z Dewoynow Solłohuba, woiewody y woyta Witto, star. Sanigo, Eyszy. ettc., installowanym, y przed nami, burmistrzami, radcami, ławnikami y całą radą magistratu miasta j. k. mści Witebska, na sądach w magdeburyi w ratuszu zasiadającymi, comparentes pestonaliter ww. ichmć panowie Thadeusz y Franciszka z Kossowow Piorowie zapis swój obligacyjny, dany w Bogu przewielebnemu imci xiedzu Janowi Łukianowiczowi, superiorowi, y wszystkim i. xx. Bazylianom klasztoru Witto, przyznali, a przyznawszy, prosili nas, urzędu, aby był do aktt xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany. Jakoż my, urząd, ony przyiowski, wpisać w wakta zleciliśmy. Którego theonor sequitur estque talis: My, Thadeusz y Franciszka z Kossow Piorowie, rotmistrzowie w-a Witto, małwie, pod wszystkie, niżej wyrażone, vadia, zaręki, poeny y obowiązki, dobrowolnie na nas y sukcessorow naszych założone, poddając się, y one na siebie (przyjmując?), wszelkie dobra moje leżące, ruchome, summy pieniężne, ubique locorum będące, y mieć spodziewając

się, przymiując y w ewikcją podaiąc, czyniemy wiadomo tym naszym dobrowolnym, strictissimae inscriptionis zastawnym prawem, assekuracijnym zapisem, w Bogu przewielebnemu imci xiedzu Janowi Łukianowiczowi, z-u s-o B-o W-o superiorowi Witebskiemu, y wszystkim j. xx. Bazylianom Litewskiej prowincij danym na to, iż co my, Piorowie, będąc pilno a gwałtownie potrzebnymi pieniędzy na własną naszą spólną potrzebę, wzięliśmy, pozyczyliśmy y do rąk naszych zupełnie, odliczywszy, odebraliśmy gotowej, rękodayney, a nie z żadnego kontraktu lub procedorow prawnych urosłej, sumy in speciae talarow bitych tysiąc, rachuiąc talar tynfow sześć y szostaku, starą, Polską, żadnemu brakowi nie podległą, monetą, u pomienionego j. xiedza Jana Łukianowicza y wszystkich i. xx. Bazylianow prowincij Litewskiej. W której to takowej summie tysiąc tallw bitych, my, Piorowie, rotm. w-a Witto, małżakowie, majątność naszą wieczysto, Kossow nazwano, w wodztwie Wittm leżąc, wolno, swobodno, niezawodno, nikomu pierwszym, ani poslednieyszym prawem nie zawiedziona, żadnemi długami nie onerowaną y przewodami prawnymi nie uwikłano, w spokojney, wieczystey posesziji naszej będąco, z dworem, folwarkiem, ze wszystkim zabudowaniem, ze wszystkimi wsiami, wioskami, zasciankami, poddanemi, czynszami, dania(mi), robociznami y ze wszelkimi powinnościami, zmianami dwornemi y na nich zasiewami, ze wszelkimi pożytkami, należnościami y przynależnościami, prowentami, intratami, nullis exceptis, autt excipiendis, tak, iako my trzymali, używali y korzystali, zupełnie, totalnie wszystko, pomienionemu j. x. Janowi Łukianowiczowi y wszystkim i. xx. Bazylianom klasztoru Witebskiego, prawem zastawnym, zacząwszy od roku tysiąc siedemsett pędziesiątt dziewiątego, mca Decembra ósmego dnia, aż do roku tysiąc si-

edemset sześćdziesiątego, do takowegoż dnia y święta niepokalanego poczęcia Nayswięszey Panny, a za nieokupnem na tym terminie, tedy od trzech latt, wdoł non interrupte po sobie idących, aż do oddania y wylczenia takowej summy talarow bitych tysiąc spełna, razem, a nie ratami y częściami, zastawiliśmy, onerowaliśmy, jako y tym zapisem zastawnym invadiujemy, onerujemy w summie przerzeczoney tysiącu talarow bitych, oraz w possessiā zastawną, w spokojne dzierżenie y używanie, równo z dato tego naszego zastawnego prawa zapisu, juridice przez jenerała j. k. mci intromituujemy, przyrzekając, iż żadney przeszkody w rządach, dyspozyciach tej majątności nie mamy czynić, interessować się w żadney okoliczności y successorowie nasi nie powinni być; owszem, iako ichmew xieży Bazylianow ewinkować, zastępować y od każdego, względem spokojney posesziji, turbatora my assekurujemy się, tak successorowie nasi tenebuntur. A zatym, wolen y mocen będzie w Bogu przewielebny j. x. Jan Łukianowicz, superior, y wszyscy i. xx. Bazylianie majątnością Kossow, w summie tysiącu talar. bitych invadiowano, do oddania oney rządu, jako swoją własnością dysponować, wszelkich profitow podług upodobania swego wynajdować, karczmy, arędy aukeyonować, powinności z poddaństwa podwyższać albo umniejszać, poddanych sądzić, karać, sine ullo in futurum calculo, chociażby, casu quo, w dobrach jakowa stała się dezolacja albo umniejszenie poddaństwa. Wolni także y mocni będą ciż i. xx. Bazylianie poddanych rozeszłych odyskiwać, odbierać, zapomagać, innych osadzać, rozprawa u każdego sądu, nawett względem granic pomienioney majątności zastawney, zaczynać y kończyć, do których spraw dokumenta, ad negotium regulujące się, na pierwszą requizyciā mamy i. xx. Bazylianom wydać, na których osoby, mia-

nowicie względem oczewistey rozprawy u którego kolwiek sądu plenum jus, virtute aktorstwa naszego wieczystego, wlewamy. A coby j. xx. Bazylianie Witebsei na prawo jakiegokolwiek, na pozyskanie poddaństwa y osadzenie, także na zabudowanie dworne y po wsiach, nawet na zabudowanie karczem y młynow kosztu łożyli y w czymkolwiek pomienioną majątność do większey perfekcyj y wygod przyprowadzili, wszystko to, bez żadney contradykcyj y kontrowersij ma być powrócono y zapłacono przy okupnie przerzeczoney majątności Kossowa. Obwieszczenie zaś do okupna ma poprzedzić dwunasto niedzielami przed expiracją terminu zastawney posesij, juryzdycznie, przez jenerała j. kr. mści, a wypłacenie summy in eadem quantitate ac qualitate jakiej jest wzięta, to jest tysiąc talarow bitych, licząc talar bity tynfow sześć y szostak, starą Polską, żadnemu brakowi nie podległą monetą, nie na innym miejscu będzie y być powinna, jak tylko przy więgach grodzkich w-a Witto, tym zapisem assekuruemy się i. xx Bazylianom. Co wszystko my, Piorowie, żyścić y dotrzymać mamy y sukcesorowie nasi tenebuntur, pod troiakiemi zarękami et sub poenis banitionum ac infamiae in ubique. foro, etiam extra repartitionem, bez żadnych dylacij, obmow, munimentow irremissibiliter decernendis. In casu zaś niestania, gradum condemnandi ultimum et ultimarium, za pierwszym dekretem, executionem na wszystkich dobrach naszych y summach pieniężnych pozwalamy, bez żadnych contradykcyj y prozecucij prawney, pod tąż zaręko, któreby y nieraz zapłacić przyszło, przecie ten nasz dobrowolny zapis in suo robore et valore zostawać ma aż do zupełney onemu we wszystkim satysfakcyj. I na tośmy dali ten nasz zapis z podpisem naszym własnym y i. pp. pieczętarzow, ustnie y oczewisto od nas proszonych. Pisan

w Witebsku, roku tysiąc siedemsett piędziesiąt dziewiętego, mca Xbra ósmego dnia. U tego zapisu podpis rąk aktorow y ichm w pp. pieczętarzow his verbis: Tadeusz Pioro, r. w. W. Franciszka Piorowa. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od ww. i. pp. Tadeusza y Franciszki z Kossowow Piorow, rottm. w-a Witto, małżonkow, do tego hypothecaryi juris zastawnego zapisu na majątność Kosse cum attinentijs, w wodztwie Wittm sytuowaną, w summie tysiącu talarow bitych, na rok jeden, to jest do roku tysiąc siedemsett sześćdziesiątego, do terminu niepokalanego poczęcia Panny Maryi, stta Rzymskiego, mca Decembra ósmego dnia przypadającego, podług nowego kalendarza, a za nieokupnym na tym terminie, tedy od trzech do trzech latt, nierozdzielnie po sobie następujących, aż do zupełney in termino trienij exolucij, w Bogu przewielebnemu j. x. Janowi Łukianowiczowi, z-u s-o B. W-o superiorowi, y całemu klasztorowi opignorowaną, danego y służącego, podług prawa podpisuję się Józef Kurniewicz, regentt grodzki w-a Witt. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od wyż wyrażonych osob, do tego dokumetu ze wszystko w nim sonancją prawnie podpisuję się Antoni Szyrma Szczyrbinski, kom. Smoll. j. kr, mści, pisarz . . . Witebski mp. Który to takowy zastawny zapis, za ustnym y oczewistym przez wyż wyrażonych osob onego u sandu przyznaniem, jest do xiąg mieyskich magdeburskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany.—Wypis wydany.—Roku 1762, 24 Apryla, post satisfactionis (nem?) summy, eliminowany. Szczyrbinski.

По оп. кн. № 66. 844, № ч. 4, л. 76—79.

Удостоверение Витебскихъ ратмановъ Ксаверія Захватая, Мирона Симоневича, Оедора Сипки и Ильи Бонича, данное духовенству, о убитой молнією какой-то женщины по имени Марьянѣ, а потомъ чудеснымъ образомъ воскресшей. 1760 г. Мая 6.

Aktykacia testimonium, danego od szll. panow radnych, niżej wyrażonych, duchowieństwu.

Roku tysiąc siedemsetnego sześćdziesiątego, msca Maja szóstego dnia.

Przedemną, Symonem Edwardem Thadeuszem Milkie-
wiczem, łowczym wodztwa, sędzią pogranicznym, lant-
woytem Witebskim, od j. w-o jmci pana Józefa z De-
woynow Sołłohuba, woiewody y woitya Witebskiego, stty
Sanickiego, Eyszyskiego ettc., installowanym, y przed
nam, burmistrzami, radzcami, ławnikami y całą radą
magistratu miasta j. kr. mści Witebska, na sądach w
magdeburyi w ratuszu zasiadającymi, comparentes per-
sonaliter, szlachetni ichmć panowie Xawery Zafatay,
Miron Symonowicz, Teodor Sipko, Eliaz Bonicz, radni
miasta j. kr. mści Witebska, takowe testimonium, sub
nexu juramenti, ad akta xiąg mieyskich ratusznych Wi-
tebskich podali, którego thenor sequitur estque tallis:
Roku tysiąc siedemset piędziesiąt dziewiątego, msca Maja
dnia dwunastego, w mieście Witebsku piorun zabił szla-
chetną Marjanne, którą po różnych mieyscach uderzyw-
szy, znaki na różnych mieyscach uczynił, jako to: twarz
opalil, na piersiach znak nakształt szkaplerza wypalil,
sznurowke na drobne kawałki wszytką poszarpał, jakby
nożem porznoł, po nodze znak ciągnący się, od pieru-
nowey strzały wyrażony, trzewik nawylod pod nogą
przebity, jak kulą. Jako na który straszny widok zbi-
ekszy się, wszyscy nieżywą oglądali przez godzin czty-

ry, rozumiejąc, że się ocuci; odlewali, ale nie to nie po-
mogło: bo nieżywa była. Zaczeli ją już przybierać, jako
umarłą. Wszyscy zebrali się krewni, z wielkim ubole-
waniem nad śmiercią. Dopióroż przypomniawszy na cu-
downy obraz Najswięszej Panny w Rożanym—Stoku (?),
czyniąc z żywo wiaro, z mocno ufnością votum, ofiarując
te zabita do tey Najswięszej Matki, y co tylko ze łza-
mi y z upokorzonym sercem zaczęli modły czynić, zaraz
ożyła, jakby się ze snu ocknęła, z osobliwszym zadziwi-
eniem wszitkich, y zdrowa zupełnie została. Całe miasto
radością napełnione z tak wielkiej protekcij, Najswię-
szej Panny. Który to cud wyznawamy, zaprzysięgamy
y własnymi rękoma podpisujemy się. Die et anno, ut
supra. U którego testimonium podpis rąk his verbis:
Xawery Zafatay, r. W. Miron Symonowicz, r. W.
Theodor Sipko, r. W. Eliaz Bonicz, r. W. Którzy
to iakową rzote wykonali: My, Xawery Zaffatey, Miron
Symonowicz, Teodor Sipko, Eliaz Bonicz, radni msta j.
kr. mści Witebska, przysięgami Panu Bogu wszechmo-
gocemu, w Tróycy Świętey Jedynemu, na tym, iż z
szlachetną Marjaną nie inaczej stało się, działało się
według wyższej expressij, jakeśmy, sami na nasze oczy
widzieli y oglądali, y jak sprawiedliwie przysięgamy,
tak nam Panie Boże dopomóż. Które to takowe testymo-
nium, za ustnym y oczewistym przez wyż wyrażone
osoby onego zeznaniem, jest do xiąg mieyskich ratusz-
nych Witebskich przyięty y wpisany.—Wypis wydany (?).

По ом. кн. № об. 844, № ч. 4, л. 102 и 103.

130.

Квитанція, выданная Витебскими Іезуитами альтаристу костела ихъ, кс. Ильѣ Чернику, въ полученіи отъ него пожертвованныхъ имъ на Іезуитскую коллегію 300 талеровъ. 1760 г. Мая 21.

Aktykacia zapisu assekuracynego, służącego j. x. Czernikowi, altarzyste Witebskiemu.

Roku tysiąc siedmset sześćdziesiątego, miesiąca Maja dwudziestego pierwszego dnia.

Stanowszy oczewiście na urzędzie mieyskim ratusznym Witebskim, w Bogu przewielebny j. x. Jan Lewkowicz, minister collegium Witt-o, S. J., takowy dokument ad akta xiąg mieyskich ratusznych Witebskich podał, sequenti tenore pisany: Ja, x. Stanisław Żaba, So. J. rektor collegium Witt-o, moim, sukcessorow moich y całego collegium Witt-o imieniem, daię tę rewersalną, assekuracyno kartą, w Bogu przewielebnemu j, x. Eliażowi Czernikowi, altaryście kościoła naszego, na to, iż, in vim łaskawey, dobrotliwey dla collegium naszego legacyi, talarow trzysta, dico 300, w obligach, do rąk moich oddanych, na w. j. p. Jana Szultza, miecz., star. Zarzyckiego talar. bitych sześćdziesiąt, na w. j. p, Ant-o Zaranowskiego Łuski, S. J. W., bitych (tal.?) czterdzieście, obliguie się ad sequentia: 1-mo, ani ja, ani sukcessorowie moi, cum suo collegio, za życia tegoż w-o j. x. Eliaża Czernika, altar. kościoła naszego, nie będą mieli władzy do odbierania prowizyi od summy, w obligach namienioney, ale sam w. j. x. Eliaż Czernik póki żyć będzie, mocen y wolen będzie też prowizyo odbierać y ono według swego upodobania dysponować; 2-do, przy teyże legacyi, zabieram obligacyo na sie y sukcessorow moich; po długim wieku, tegoż j. x. Czer-

nika w naszym zakonnym sklepie pod s. Józefem pochować; 3-tio, in vim teyże łaskawey legacyi y wczynności, suffragia za dusze jego po całej prowincyi będą, moim y sukcessorow moich imieniem, obowiązue się y że też moią assekuracyo wielebny x. prowincyał ręką swoją stwierdzi, o to sie postarać przyrzekam. Datt w Wittu, d. 21 Maja, 1759. U tego dokumentu podpis ręki, przy pieczęci, his verbis: X. Stanisław Żaba, S. J. rektor Witebscensis m. p. (L. S.). Który to takowy dokument iest do xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 844, № ч. 4, л. 108.

131.

Дарственная запись альтариста Витебскаго Іезуитскаго костела, кс. Ильи Черника, на 300 тал. бит., пожертвованныхъ имъ на Іезуитскую коллегію, — съ пожизненнымъ правомъ ему самому пользоваться 0/0 отъ этой суммы. 1760 г. Мая 21.

Zeznanie zapisu wlewkowego, od j. x. Czernika danego i. xx. Jezuitom Witt-m.

Roku tysiąc siedemset sześćdziesiątego miesiąca Maja dwudziestego pierwszego dnia.

Przedemną, Symonem Edwardem Thadeuszem Milkiewiczem, łowczym woiewodztwa, sędzio pogr., lantwoytem Witebskim, od j. w-o j. p. Józefa z Dewoynow Solłohuba, woiewody y woity Witebskiego, stty Sanickiego, Eyszyskiego ette., installowanym, y przed nami, vice-lantwoytem, burmistrzami, radzcami, ławnikami y całą radą magistratu miasta j-o kr. mści Witebska, na sądach

w magdeburyi w ratuszu zasiadającemi, comparens personaliter, jmśc xiądz Eliaszk Czernik, altarista Witebski, zapis swój legacyijny, dany w Bogu przewielebnemu j. x. Stanisławowi Kościesz-Żabie, rektorowi, y wszystkim i. xx. Jezuitom klasztoru Witt-o, przyznał, a przyznawszy, prosił nas, urzędu, aby był do akt xiąg mieyskich Wittch przyięty y wpisany. Jakoż my, urząd, ony przyiowski, wpisać w wakta zleciliśmy. Którego thenor sequitur estque talis: Ja, xiądz Eliaszk Czernik, altarista przy kościele Wittm, Societatis Jesu, wiadomo czynię tym moim legacyjnym, wlewkowym, perpetue ac irrevocabilis inscriptionis zapisem, w Bogu przewielebnemu jmści xiędzu Stanisławowi Kościesz-Żabie, rektorowi, y wszystkim i. xx. Jezuitom collegium Witt-o, Soc. Jesu, przy tymże kościele będącego, danym na to, iż ja, wyż wyrażony xiądz Czernik, w podeszłych już leciech zostaiąc, a pewnośc nieuchronney śmierci przed oczyma maiąc, lecz czasu oney nie wiedząc, przetoż niewiadome oney nadśpieszenie uprzedzić, a dobra doczesne na wieczne wczesnie zamieniając, póki z miłosierdzia Boskiego zdrowym czuję się być na zmysłach y siłach, więc nim mnie testamętowo ostatniey woli czyto przyidzie, czy nie przyidzie czynić dyspozycią, ninieyszym tedy perpetui roboris listem, żadno czasu odmiano, ani żadno poslednieyszą dyspozycią naruszyć nie mogącym, owszem przez poslednieysze, jeśli bym jakie czynił rozporządzenia, utwierdzić maiącym, legacyjnym zapisem, in perpetuum sprawionym, naznaczam, leguję zapisuję y żywo ręką odkładam, na pogrzeb mój y sufragia, post extinctam vitam meam, wypełnić y odprawić powinne, trzysta talarow bitych, ex deservita mercedo przez wiek mój zebranych, lubo teraz nie w gotowiznie, lecz na obligach, w pewnych jednak ręku będących, który to taki oblig, jako samą summę, wyż pomienionemu j. x.

Stanisławowi Żabie, rektorowi, y wszystkim i. xx. Jezuitom, pro tempore będącym, collegium Witto, Soc. Jesu, oddając, transfundując y wiecznością zapisując, żadnego do takowey summy sobie, krewnym, bliskim, a nikomu zgoła przystępu, mocy, władzy y salwy nie zachowuję, owszem zupełne tą summą włókanie y dysponowanie z osoby mey na osobę tegoż j. x. rektora terazniejszego et pro tempore następujących wlewam, wkładam y przenaszam, to tylko sobie warując y excypując, iż prowizja roczna od takowey, trzech set tall. bch, summy przychodząca, do mnie, xdz Czernika, póki żyć będzie, należeć ma, a post fata mea, razem z samym kapitałem, wyż pomienionemu j. x. rektorowi lub następcy jmści y całemu collegium Witt-u ogólnie należeć, oddana y odyskana być powinna. Która ta summa ponieważ najpierw po większey części u w. j. p-a Jana Szulca, mieczn. w-a W-o, talar. bch dwieście, za obligiem, prawnie sprawionym, znayduie, się, powtóre u w. j. p. Michała Koszczyca, stty Zarzyckiego, tall. bch sześćdziesiąt za podobnym że obligim leży, a naostatek u w. j. p. Antoniego Zaranowskiego Łuskiny, sędzgo ziem. w-a Witt-o, tall. bch czterdzieście, za dokumętem, od imci danym, remanet, więc jako lokacja y bezpieczeństwo oney u osob, wyż pomienionych, tanquam apud viros consciencie, teneritudine preditos et omni exceptione majores, est niezawodne y pewne tak ja, xdz. wyż mianowany, Eliaszk Czernik, teyże summy ani razem, ani po części, od pomienionych desuper ichmew ruszać y odbierać nie mam y nie będę mógł, chyba za rado y wolo toties mianowanego jmści xiędza rektora y następcow imści, tudzież razem wspólnie ze imścią albo z następującym, czy to in unam massam złączyć, lub też na inne niezawodne dobra przenieść y opisać umocnić będziemy mogli, pod tym omnino warunkiem y dokładem, aby przy collegium Witebskim

sam kapitał, a prowizja przy mnie ad vitae meae tempora, bezpieczne y warowne były. Z takowey tedy, odemnie legowaney y zapisaney summy tenebitur ex parte sua terazniejszy et pro tempore będący jmsć xiądz rektor y całe collegium Societatis Jesu. Po zeyściu mojm, grzeszne ciało moje uczciwie, przy zwyczajnym nabożeństwie y mszach świętych, w kościele tegoż collegium Witt-o pogrześć y one w sklepie swoim zakonnym tegoż kościoła, ad expectandam resurrectionem mortuorum, deponować, a za dusze moją aby przez całą ichmew prowincją Litewską msze święte y sufragia nieodwłocznie y niezawodnie odprawowane były, dopilnować ściśle, in quolibet tam conscientiae, quam fori foro adstrictus będzie. O którą ex parte praefati collegij Witebsensis satysfakcją, chociażby żaden z krewnych moich bliskich y delekich, ani kto zgola nie requirował y nie dopominał się, jednakże sumnienie w tym samego j. x. rektora y następujących, oraz personarum collegij obowiązkiem reddende Panu Bogu stricte rationis onerabitur, pod surowym na straszny sąd Boski odemnie zapozwaniem. Ja zaś, x. Eliaz Czernik, póki żyje, to ex papre mea waruie y dokładam iż żadną, jeślibym którąkolwiek czynił następująco dyspozycją y zapisy, tedy niniejszego, perpetui ac irrevocabilis valoris, legacyjnego opisu ullo modo, titulo et praetextu naruszać, odmieniać et omeltere (sic, omettere? итал.) nie będę mógł; owszem, jeśliby, przepomniawszy na niniejszy mój zapis, co przeciwnego onemu stanowił lub zapisywał, tedy nunc pro tunc firmiter et jmmutabiliter waruie, iż wszelkie, choćbym które uczynił, przeciwne dyspozycie, ex tunc za nieważne, pro irritis et inanibus y u żadnego sądu mocy nie mające y sąd wszelki one, quod (quoad) puncta, niniejszemu zapisowi contraria, nullitate kassować, annihilować powinien;

a tym barziej, jeśliby mi żadney dalszey nie przyszło czynić dyspozycij, tedy niniejszy mój zapis pro rato, firmo et immutabili in perpetuum wszelki sąd y urząd przyiać tenebitur, a ja, xiądz Czernik, onemu ab hinc we wszelkich punktach, obowiązkach y klauzulach za- dość czynić mam et sukcessores mej tenebuntur pod za- ręko, ważność rzeczy et penis in foro spirituale et (ex) communicationis et aliarum censuratum, a in foro sae- culari banitionum ac infamiae, in ubiquinario subtelio, cum evictione na wszelkich generaliter dobrach moich, summach vindicandis. I na to dawszy ten mój dobrow. legacyjny zapis, ręką własną, przy uproszonych i. pp. pie- czetarzach, do onego podpisuję. Pisan roku tysiąc siedm- set piędziesiąt dziewiątego, mca Maja 21 dnia. U tego zapisu podpis ręki his verbis: X. Eliaz Czernik m. p. Ustnie y oczewisto proszony pieczetarz od w Bogu prz. j. x. Eliasza Czernika, altarysty Witt-o, do tego legacyj- nego, oraz wlewkowego zapisu, w Bogu prz. j. x. Ko- scieszy-Żabie, rektorowi Witt-u, na sumę rękodayno talar. bitych trzysta y na obligaciae, z niey należące, danego, podług prawa podpisuję się Ignacy Kaczanowski, pisarz ziem. w-a Witt-o. Ustnie y oczewisto proszony pieczetarz od osoby, wyż wyrażoney, do tego legacyj- nego zapisu podług prawa podpisuję się Samuel Rahoza, kom. w. W-o. Ustnie y oczewisto proszony pieczetarz od osoby, wyż wyrażoney, do tego zapisu podług prawa podpisuję się Jan Roch Wróblewski. Który to takowy zapis jest do xiąg magdeburyi Witebskiey przyięty y wpisany.

По оп. кн. № 66. 844, № ч. 4, л. 116 и 117.

Привилегія, данная королемъ Августомъ III Витебскимъ ремесленнымъ цехамъ: рѣшниковъ, стекольниковъ, каретниковъ, плотниковъ, бочаровъ, столяровъ и ситниковъ, а именно: изъ среды своей ежегодно избирать себѣ четырехъ старостъ; двумъ изъ старостъ распоряжаться цеховою казною, хранящеюся въ особомъ ящикѣ вмѣстѣ съ привилегіями, списками и прочими, принадлежащими цеху, бумагами; старосты же принимаютъ въ цехъ новыхъ лицъ и исключаютъ кого слѣдуетъ изъ списковъ онаго; а такъ какъ управленіе каждымъ изъ упомянутыхъ братствъ неминуемо сопряжено съ извѣстными расходами и требуетъ, поэтому, налоговъ, то, въ виду сего, каждый мастеръ обязанъ дать на заведеніе денежнаго ящика, для потребностей своего цеха, по четыре копы лит. а); изъ этого прихода первую повинностію цеха — удѣлять, по возможности, извѣстное количество денегъ въ церковь С. Николая, находящуюся на рынкѣ; старостамъ каждаго цеха и всему цеху, для особеннаго отличія города, имѣть значекъ, а для потребностей Рѣчи Посполитой, по примѣру другихъ цеховъ, имѣть на сколько представится возможнымъ, вооруженіе, и въ праздникъ Божіаго Тѣла, по распоряженію магистрата, сопровождать процессію; денежный ящикъ долженъ состоять подъ вѣдѣніемъ ратуши и изъ него не вынимать и не расходовать ничего безъ разрѣшенія цеховыхъ старостъ; еслибы кто, изучивъ ремесло, пожелалъ сдѣлаться самъ мастеромъ, то обязанъ прежде всего заявить объ этомъ старостамъ и цеху, а затѣмъ уже и по внесеніи въ ящикъ четырехъ копъ и старостамъ по одному золотому выполнить въ городскомъ управленіи надлежащую присягу; причемъ строго воспрещается мастерамъ, подъ штрафомъ одного камня б) воску въ цеховой ящикъ, подговаривать кого нибудь къ переходу отъ одного мастера къ другому; въ ремесленныхъ дѣлахъ своихъ братчики подвѣдомственны одному лишь своему цеху; въ домѣ, гдѣ хранятся привилегіи и дѣла цеховыя, военнымъ отрядамъ на квартирѣ не стоять, но городскія повинности и всякіе сборы братчики платить обязаны, и проч. 1760 г. Іюня 17.

Актыкація привилеіу найясніеyszego regnanta, krula Polskiego, nadanego śnicerzom, stolarzom, stalmachom, cieślom, będnarzom, szklarzom y sitnikom, obywatelom miasta j-o kr. mści Witebska.

Roku tysiąc siedemsett sześćdziesiątego, msca Junij siedemnastego dnia.

а) Литовская копа грошей, въ 1766 году, = 40,65 Русск. коп.

б) Камень, Лит. вѣсъ = 40 Лит. фунт. = Русск. 36 фун. 17 1/2 лот.

Stanowszy oczewiście na urzędzie j-o kr. mści mgdeburskim ratusznym Wittm, sławetni panowie cechmistrzowie śnicerscy, szklarscy, stelmacescy, cieśielscy, będnarscy, stolarscy y sitniescy nadany sobie przywilej od nayiasnieyszego monarchi swego, Augusta Trzeciego, krula Polskiego, pana swojego miłościwego, ad akta xiąg mieyskich ratusznych Witebskich ku zapisaniu podali. Którego przywileju thenor sequitur estque talis: August Trzeci, z Bożey łaski król Polski, wielki xiaże Litewski, Ruski, Pruski, Żmuydzki, Mazowiecki, Kijowski, Wolyński, Podolski, Podlaski, Inflański, Smoleński, Siewierski y Czernichowski, a dziedziczny xiaże Saski y elektor. Oznaymujemy tym listem przywilejem naszym wszem wobec y każdemu zosobna, komuby o tym wiedzieć należało, teraznieyszego (y) napotym będącego wieku ludziom. Jako jest wielkiego zalecenia dobry porządek w towarzystwie ludzkim, za którym miastom ozdoba y caley Rzeczy Pospolitey pożytek roście (rośnienie?), tak zaś w nieporządku wszytkie sprawy, by naywiększe, w odmiane y pomieszanie przychodzo. A jż bractwa y cechi, także insze porządne zebrania to sobie mają, że lndzie, w nich trwające, w należytey chlubie stoia, sprawy y zabawy powinności swey rządnie y zgodnie odprawuia; dla czego, jako w inszych rzemiosłach, tak niemniej w cechach śnicerskim, stolarskim, stalmachow, cieślow, będnarzow, szklarzow y sitnikow aby dobry porządek znaydował się, za usilno prozbo mieszczan naszych Witebskich y wszytkich braci tych pomienionych brackich cechow, w mieście w Witebsku na ten czas będących, cechi, bractwo pomienionym śnicerzom, stolarzom, stalmachom, cieślom, będnarzom, szklarzom, sitnikom ninieyszym przywilejem listem naszym mieć pozwalamy y nadaiemy, chcąc, aby sie według arrykulow, niżej opisanych, przystoynie, zgodnie

oni sami y potomkowie ich zachowali y sprawowali. Artykuł pierwszy: Nayprzód, za zgromadzeniem sie wszystkich braci na mieysce pewne y czas, na Nowe Lato Ruskie co rok ma być elekcje starszych, których niewięcey, jako czterech dobrych, osiadłych y miastu przysięgłych. Artykuł drugi: z tych czterech osob starszych, dway po kluczu osobliwie mając, do roku szafować wiernie y prawdziwie mają, przywileje, porządki, regista y inne listy, cechowi należące, y pieniądze w niey (?) chować mają. Artykuł trzeci: Po wyściu roku, także drudzy czterey starsi, obrani, przyiąć skrzynkę ze wszystkim mają, za wiadomością braci, y, jako pierwsi, obierając między sobo starszych czterech, co rok, szafować mają. Artykuł czwarty: Skrzynka cechowa, dla lepszego bezpieczeństwa, nie na przedmieściu, a chociażby u osiadłego mistrza, ale w samym mieście, w sklepie powinna być konserwowana. Artykuł piąty: Tym czterem braci należy przymiować do cechu swego, z rejestra onych spisywać. Artykuł szósty: A że porządek każdego wyż pomienionych bractw bez nakładu y kosztu być (nie?) może, przeto każdy, poczwszy od pierwszego do ostatniego mistrza, powinien będzie dać na założenie skrzynki, dla potrzeb cechu tego, po kop cztery Litewskich, które tylko na własne a cechowi temu przypadające potrzeby obracać sie mają. Artykuł siódmy: Z tego przychodu, pierwsza powinność cechowa będzie na cerkiew ś-o Mikołaja, w rynku będącey, podług możności dawać, na chwałę Boską. Artykuł ósmy: Należćć będzie starszym y wszystkiemu cechowi, aby mieli chorągiew, na ozdobę miasta, y na potrzebe Rzpltey ryszunek według możności, przykładem inszych cechów, y pod czas festu Bożego ciała, za rozkazaniem magi-

stratu, processią assystowali. Artykuł dziewiąty: Rady cechów y starszego być powinni, dając w przód wiedzieć braci; gdzie skromność y utściwość zachować obligowani będą. Artykuł dziesiąty: Skrzynka aby pod jurzdykcią ratuszno była, z ktorey nie ma być nie brano y szafowano bez pozwolenia starszych braci. Artykuł jedynasty: Ktoby zaś, wyuczywszy sie y wyzwoliwszy z towarzyskiej służby, maystrem zostać chciał, naprzód starszym w cechu opowiedzieć; potym, dawszy do skrzynki kop cztery, a starostom po złotemu jednym, przysięge przed urzędem mieyskim wykonać ma chłopca, albo towarzysza; jeden od drugiego podmawiać do siebie nikt niema, pod wino kamienia wosku do skrzynki. Artykuł dwunasty: Szkody, przez towarzyszów w rzemiesle uczynione, magistratowi, za uznaniem starszych rocznych, zapłacić powinien będzie. Artykuł trzynasty: Żaden z braci w sprawach swoich do urzędu, pod którym mieszka, uciekać się niema; ale ma być posłusznym cechowi; w inszych zaś sprawach, cechowi nie należących, urząd magistratu discernet. Artykuł czternasty: W tym też domu, gdzie przywileje, sprawy cechowe conservantt, aby deputacij żołnierzów gospodo nie stawali, mieć chcemy; oraz, onera civitatis y wszelkie składanki do ratusza pełnić, wnosić powinni będą. Który to przywilej nasz ręką własną królewską stwierdziwszy, pieczęć w-o x-a Litt-o przycisnąć rozkażemy. Dan w Warszawie, XII miesiąca Xbra, roku Pańskiego MDCCXXXVIII, panowania naszego VI roku. U którego to przywileju podpis monarchi Polskiego his verbis: Augustus Rex. Przy pieczęci w. x. L-o Felix Owsiany, czeszn. Wołkowyski j-o kr. mści. pieczęci wielkiej w-o x-a Litt-o sekretarz. Cechu śnicerskiego, stolarskiego, stelmackie-

go, cieślowskiego, bednarskiego, szklarskiego, Sitnikowskiego w mieście, w Witebsku, nadanie. I takowy onych przywilej jest do xiaг mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany.—Wypis wydany.

По оп. кн. № об. 844, № ч. 4, л. 108.

(Окончаніе въ слѣдующемъ XIX выпускѣ).

Алфавитный указатель личныхъ именъ и фамилій, упоминаемыхъ въ актахъ.

А.

- Андзоровичъ Миронъ, стр. 24, 26, 33, 41, 42, 98, 115, 129, 134.
Александровичъ, стр. 26.
Агаровъ Оедоръ, кап., стр. 34, 47, 48.
Агаровъ Григорій, поруч., стр. 50, 51, 52, 53, 54.
Асоска, стр. 67.
Асипъ Егоръ, стр. 72.
Александровичъ, стр. 75, 92, 133.
Автушкевичъ Захаръ, стр. 81.
Аноска, стр. 84.
Атрошковъ, Отрошковъ Юрій, стр. 109, 110, 111, 112, 113, 117.
Аверковъ Агула, стр. 117.
Августовъ Савва, ген., стр. 124, 128, 130.
Августъ II, кор., стр. 167, 173, 174, 180, 228.
Амброжевичъ Антонъ, стр. 180.
Андреевичъ Филиппъ, мѣщ., стр. 189.
Абрамовичъ Янкель, евр., стр. 197.
Амброкъ Казиміръ, подч., стр. 229.
Аквавива Клавдій, іез., стр. 281.
Аргентъ, іез., стр. 281.
Амброкъ Антонъ, стр. 296.
Аверки Гаврило, Ирина и Прасковья, бург., стр. 300, 305, 306, 311, 315, 355, 380, 389.
Абрамовичъ, Абрагамовичъ Никита, ратм., стр. 303, 311.
Александровичъ Адріанъ, домин., стр. 324, 327.
Абрамовичъ Доминикъ, дом., стр. 324.
Арцишевскій Петръ, стр. 324.
Августъ III, кор., стр. 369, 445, 449, 451, 456.
Аверка Оедоръ, мѣщ., стр. 380.
Аведѣвичъ Матвѣй, мѣщ., стр. 407.
Арестовъ Андрей, кр., стр. 447.
Асташевъ Михайло, кр., стр. 457.
Амельяновъ Оедотъ, кр., стр. 457.
Асташеновъ Алексѣй, кр., стр. 457.
Артюшенки Павелъ, Никита, Никифоръ и Климъ, кр., стр. 457, 458.
Асташъ Китъ, кр., стр. 457.
Апанасовъ Сидоръ, кр., стр. 458.

Б.

- Бартошевичъ, писарь, стр. 10, 23, 24, 35, 38, 39, 47, 56, 67, 93, 95, 101, 107, 119, 121, 138.
Битовтъ, Бытовтъ, см. Витовтъ.
Боратынскій, Баратинскій, полк., стр. 24, 42, 71, 76, 87, 88, 104.
Близнецъ, кузн., стр. 32, 44, 55.
Бытовтъ Залоза, хор., стр. 33.
Бутовичъ, писарь, стр. 33.
Батуня, стр. 35.
Булгакъ, стр. 38, 124, 125, 127, 129, 130, 131.
Бахановичъ, стр. 42.
Бобрикъ, стр. 43, 65.
Бизевичъ, стр. 58, 60, 61, 64, 69, 70, 71, 73, 74, 82, 91, 119, 133, 137.
Беннушъ, стр. 65.
Боніушъ, стр. 75.
Быховскій, евр. стр. 87.
Бедышъ, стр. 88, 111.
Бѣльскій, стр. 94.
Бекельманъ, стр. 106.
Боркъ, стр. 110 116.

Бурачекъ, стр. 116.
 Берлинъ, стр. 132.
 Безбородка Я., стр. 141.
 Бобковичъ Иванъ, стр. 141.
 Бурмистровичъ С., стр. 142.
 Бушинскій Антонъ, ландв., стр. 145, 147, 154, 157.
 Баталенокъ Оедоръ, крест., стр. 156.
 Баталинъ Василій, крест., стр. 156.
 Барановскій Иванъ, стр. 157.
 Бируля - Бѣлыницкій Михаилъ, ловч., стр. 176.
 Богомолецъ Левъ, столн., стр. 185, 186, 228.
 Бражицъ Юсафатъ, офиці., стр. 199.
 Булгакъ Францъ, подст., стр. 230, 304, 306, 308, 316, 317, 320, 323, 354.
 Барщъ Георгій, іез, стр. 250, 275, 281, 283.
 Бохенъ Павелъ, іез., стр. 250, 281, 285.
 Борджіа Францискъ, іез. св., стр. 255.
 Бартолтъ Карлъ, іез. стр. 272, 284.
 Бенедиктъ XIV, папа, стр. 275.
 Бенедиктъ XIII, папа, стр. 275, 277.
 Богомолецъ Осипъ, ст. и пис. замк. или град., стр. 288.
 Боруховичъ Шая, евр., стр. 297.
 Богдановичъ Митрофанъ, баз. стр. 297.
 Бѣликовичъ Степанъ, чеш., стр. 300, 350.
 Быкъ Яковъ, стр. 321.
 Бѣлздоръ Анна, стр. 344.
 Бульмерингъ, куп., стр. 349.
 Быковскіе, стр. 351.
 Булгакъ Осипъ, стар., стр. 357.
 Боничъ Илья, рат., стр. 385, 391, 443.
 Буратикъ Гаврила, стр. 389.
 Бѣлздоръ, см. Рейка.
 Бабунишка Ермакъ, кр., стр. 447.
 Бѣлеченки Мартинъ и Василь, кр., стр. 447.
 Быки Оома, Онисимъ и Семенъ, кр., стр. 447.
 Богдановъ Левъ, кр., стр. 448.
 Быки Артюхъ, Гаврило, Степанъ и Якимъ, кр., стр. 448.
 Быстрый Осипъ, стр. 456.
 Богомольцы Петръ и Павелъ, стар., стр. 456.
 Бируля Иванъ, кр., отр. 457.
 Биржа Андрей, кр., стр. 458.
 Бабола Василь, кр., стр. 458.
 Береза Тимохъ, кр., стр. 458.
 Баранчикъ Иванъ, кр., стр. 458.
 Бондаръ Сила, кр., стр. 458.
 Бычекъ Оедоръ, кр., стр. 458.

В.

Витовтъ, хор., стр. 11, 13, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 35, 38, 39, 41, 43, 44, 51, 53, 58.
 Волкъ Маковѣй, стр. 15.
 Величка, стр. 66, 85, 123.
 Василевскій, стр. 79.
 Воронецъ (Воронцовъ), коменд., стр. 84, 86, 87, 88, 91, 136.
 Воловичъ, стр. 112, 115, 122, 123.
 Вандалинъ-Мнишекъ Георгій, гр., стр. 147, 150, 152, 154, 157.
 Врублевскій Антонъ, стр. 167.
 Войны, пом., стр. 169, 171.
 Володковичъ, стр. 169.
 Василевскій Андрей, стр. 171.
 Высоцкій Петръ, пом., стр. 188, 189.
 Война Константинъ, подком., стр. 195, 196.
 Велемовичъ Даніилъ, свящ., стр. 200.
 Васильевичъ Карпъ, свящ., стр. 201.
 Васкевичъ Гаврило, стр. 303.
 Вольскій Каллиникъ, стр. 444.
 Воложекъ Иванъ, кр., стр. 448.
 Волкъ Антонъ, возн., стр. 449, 454.
 Вологинъ Захаръ, кр., стр. 449.
 Вологъ Терахъ, кр., стр. 449.
 Войтенкоъ Алексѣй, кр., стр. 457.
 Войтъ Грышка, кр., стр. 457.
 Возница Василь, кр., стр. 457.
 Владиміровъ Захаръ, кр., стр. 457.

Г.

Гентыла, стр. 8, 9, 10, 12, 14, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 28.
 Галецкій, стр. 17, 36, 42, 43, 45, 51, 97, 105, 115, 123, 128.
 Гойскій, стр. 32.
 Габрицкій, солд., стр. 33, 43, 46, 57, 60, 64, 68, 70, 73, 75, 78, 82, 87, 90, 92, 99, 105.
 Горенинъ, стр. 45, 142.
 Гедровичъ, стр. 45.
 Грамшторфъ, стр. 67, 71.
 Галимскій, стр. 80.
 Гуторовичъ Степанъ, стр. 81, 138, 141.
 Гибяскій, стр. 104.
 Галевскій, стр. 125.
 Гуковичъ Левъ, стр. 128.
 Глуховичъ Филипъ, стр. 132.
 Гаевскій Оедоръ, свящ., стр. 146, 147, 148.
 Грембецкій Иванъ, пис., стр. 148.
 Глинка Клементій, суд., стр. 162.
 Гурка Иванъ, подст., стр. 167, 176, 227.
 Городецкій Александръ, стр. 169, 172.
 Гозій Осипъ, ловч., стр. 169, 171, 176.
 Гослинскій, пом., стр. 171.
 Гослинскій Фердинандъ, рег., стр. 177, 194.
 Глинка Оедосій, стр. 189.
 Гоголь Григорій, мѣщ., стр. 197.
 Гослинскій Семенъ, в. сурр., стр. 198, 202.
 Гроць Михаилъ, стр. 215, 216.
 Гейштеръ, ротм., стр. 219.
 Гонзаго Алоизій св., іез., стр. 275.
 Гладовицкій Іаковъ, іез., стр. 282, 287.
 Герцовичъ Мееръ, евр., стр. 297.
 Грегоровичи Иванъ, Агафья, Василій, Аполонія и Петръ, мѣщ., стр. 313.
 Глинка Константинъ и Евдокія, стр. 317.
 Грегоровичъ Генрихъ, дом., стр. 333.
 Галуза Матвѣй, бург., стр. 373.
 Граевскій Яцекъ, дом., стр. 378, 436.
 Гозій, стр. 387.
 Галуза Иванъ, ратм., стр. 391.
 Гусенокъ Степанъ, стр. 401.
 Гребницкій Флоріанъ, митр., стр. 443.
 Гулиза Мартынъ, кр., стр. 448.
 Герасимовы Василій и Емельянъ, кр., стр. 457.
 Гречиха Демидъ, кр., 458.

Д.

Дешковичъ, Дешкевичъ Филимонъ, мѣщ., стр. 14, 25, 26, 33, 49, 105, 119, 133, 134.
 Дегтеревичъ Филимонъ, мѣщ., стр. 16, 17, 118, 121.
 Дубинскій, казн., стр. 75, 86.
 Долматъ, стр. 76, 78.
 Девульскій, стр. 77, 99, 100, 130.
 Доводъ, стр. 80.
 Дойлиды, стр. 81.
 Долгертъ, стр. 94.
 Дмуховскій, стр. 98, 99, 100, 101, 104, 106, 109.
 Дѣвичъ, канцл., стр. 116.
 Дукшевичъ, стр. 116.
 Дорошенкоъ, стр. 125.
 Дегтеревичъ Якимъ, стр. 138.
 Длужскіе Антонъ и Петронеля, ротм., стр. 152, 153.
 Домашевскій Доминикъ-Песлякъ, стр. 161.
 Душинъ, пом., стр. 169, 170, 171, 172, 173.
 Де-Алартъ, ген., стр. 181, 182, 184, 185.
 Довнеръ, стр. 189.
 Дыбковскій Станиславъ, стр. 142.
 Даукша Владиславъ, іезуитъ, стр. 250, 260, 281.
 Діертинсъ, іез., стр. 285.
 Дзечковскій, Дзецковскій Рай-мундъ, дом., стр. 329, 334, 375.

Дроздовскій Петръ, обоз., стр. 340, 350.
 Девойна (или Довойна) Сологубъ Осипъ, каст., воев., войтъ, стр. 372, 409, 459.
 Дроздовскій Игнатій, подч., стр. 395, 403.
 Доминиканъ Якимъ, кр., 457.
 Довгій Иванъ, кр., стр. 458.
 Дударъ Алексѣй, Конашъ, кр., стр. 458.

Е.

Есьманъ, пом., стр. 227, 232. | Ершевъ Оедоръ, кр., стр. 449.

Ж.

Жудра, стр. 16.
 Жычевскій, стр. 22, 23, 34.
 Животокъ Семенъ, стр. 119.
 Жермей, стр. 127.
 Жуковскій Антонъ, стол., стр. 154—157.
 Жилинскій, пом., стр. 169.
 Жаба Антонъ, чешн., стр. 171, 203, 228.
 Жаба Николай, пис., стр. 175, 174.
 Жаба Константинъ, ротм., стр. 176.
 Жоховскій Киприанъ, митр., стр. 199, 201.
 Жоховскій Самуилъ, экон., стр. 200.
 Жабка, ротм., стр. 233, 234.
 Жаба Николай, гр. суд., стр. 293.
 Жолнеровскій, стр. 375.
 Жаба Иеронимъ, ловч., стр. 385.
 Жуковскій, стр. 398.
 Жукъ Михайло, кр., стр. 449.

З.

Загурскій, стр. 50, 89.
 Зебокрыцкій, стр. 68.
 Зубовъ Степанъ, поруч., стр. 82, 83.
 Зермей, стр. 83.
 Заранекъ, стр. 92.
 Заранекъ Даниилъ, ландв., стр. 176, 206.
 Заранекъ Степанъ, пом., стр. 206.
 Звѣревскій, пом., стр. 227.
 Заранекъ Андрей, дв. ск., стр. 228.
 Зенковичъ Михаилъ, еп., стр. 288.
 Забѣло Казиміръ, стр. 328.
 Зеленацкій, стр. 348.
 Завиша, марш., стр. 351.
 Захватай Ксаверій, ратм., стр. 373, 387, 391.
 Запольскій Василий, ратм., стр. 373.
 Запольскій Михайло, стр. 394, 398.
 Заяць Илья, кр., стр. 447.
 Заяць Иванъ, стр. 447.
 Зуй Прокопъ, кр., стр. 448.
 Заклей Матюхъ, кр., стр. 448.
 Загрозай Игнатъ, кр., стр. 458.

И

Ивановскій, стр. 28, 39, 47.
 Ивашкевичъ, стр. 80.
 Исакевичъ, писар., стр. 145.
 Илличи Регинальдъ кс. и Викторъ скарб., стр. 151 и 152.
 Иллиничъ Іоаннъ, іез., стр. 250, 365, 367, 427.
 Игольники Иванъ и Анна, бург., стр. 304, 305.
 Игольникъ Александръ, стр. 307.
 Игольникъ Осипъ, бург., стр. 355.
 Игольникъ Иванъ, бург., стр. 355.
 Ивашкевичъ Петръ, шл., стр. 407.
 Ивашура Дмитрій, кр., стр. 447.
 Ильинцы Филипъ, Костюкъ, Иванъ, Лука, кр., стр. 448.
 Ивашкевичъ, Ивашкевичъ, Василий, стр. 449, 454.
 Ивачекъ Гаврило, кр., стр. 458.

I.

Ибянскій, стр. 69.

К.

Каптелова, стр. 141.
 Круглики Мартинъ, Семенъ, Николай, мѣщ., стр. 149, 150.
 Кимбаръ, стр. 168.
 Кучинскій, стр. 169.
 Кисель Самуилъ, подв., стр. 174, 175, 177, 182, 195, 208, 211, 213, 215, 218, 219, 224, 227, 230, 232.
 Каковскій Иванъ, суд., стр. 175.
 Коховичъ Иванъ, войтъ, стр. 176.
 Кокошвинъ, подп., стр. 181, 185.
 Кисель Адамъ, подв., стр. 188, 342.
 Колотовка, стр. 189.
 Карлъ XII, кор., стр. 190.
 Каниферъ, ген., стр. 190.
 Крашинскій, стр. 203.
 Коберницкій Михаилъ, кап., стр. 204.
 Константиновичъ Михаилъ, стр. 210.
 Королькевичъ Никифоръ, бург., стр. 213.
 Кулешъ Матвѣй, стр. 216.
 Кропинскій, ротм., стр. 224.
 Кисель, хор., стр. 227.
 Каковскій Францъ, стр. 228.
 Кисель Самуилъ, хор., стр. 342.
 Кречетовскій, іез., стр. 267.
 Климентъ XII, папа, стр. 268, 277.
 Костка Станиславъ св. іез., стр. 275.
 Карскій Матѣей, іез., стр. 281.
 Княжевичъ Антонинъ, баз., стр. 293.
 Козлинскій Флоръ, стр. 296.
 Князики Яковъ и Агафья, мѣщ., стр. 309.
 Княжевичи Осипъ и Екатерина, стр. 321.
 Курневичъ Осипъ, стр. 333, 364.
 Котелъ, стар., стр. 344.
 Крушинская Елена, она же Ти-
 венгаузъ, воев., стр. 335.
 Кригеръ, куп., стр. 349.
 Кузевка Семенъ, мѣщ., стр. 4, 6, 7, 11, 30, 33, 41, 48, 52, 72, 94, 95, 122, 123, 124, 128.
 Красовскій, стр. 8, 19.
 Короневскій, стр. 10, 63, 85.
 Коробанки Григорій и Иванъ, мѣщ., стр. 10, 15, 24, 25, 37, 49, 77, 97, 99, 103, 104, 112, 129, 139, 141.
 Королькевичъ Иванъ, мѣщ., стр. 10, 37, 49, 62, 68, 95, 98, 104, 130, 133, 141.
 Кошечка Григорій, мѣщ., стр. 14, 141, 142.
 Круковичъ, стр. 24 30.
 Короцинскій, стр. 24, 32, 54.
 Казановичъ, вт., стр. 25, 41, 42, 50, 51, 52, 53, 54, 56, 96, 98, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 116, 117, 118, 119, 120, 122, 123, 138.
 Кицинскій, эк., стр. 33, 133.
 Куличинскій, хор., стр. 35.
 Калиновскій, стр. 42, 50.
 Кравецъ Гаврило, стр. 50.
 Кокотка, стр. 51, 105, 120, 128.
 Кандысъ-Брутъ, заводч., стр. 52, 55, 65, 116.
 Купецкій, стр. 54.
 Киркоръ, стр. 54, 55, 56, 57, 58, 59, 65, 110, 116.
 Константиновичъ, стр. 73, 74, 75.
 Корсакъ, стр. 78, 79.
 Куцъ, стр. 81, 138.
 Кузевка Яковъ, стр. 83.
 Курашъ, стр. 86.
 Кирикъ Яковъ, стр. 91.
 Куровскій, стр. 94, 95, 130.
 Канопка Иванъ, стр. 97, 102.
 Королькевичъ Евсѣй, стр. 97, 101, 138, 141.
 Королькевичъ Гаврило, стр. 115.
 Красовскій, стр. 121.
 Козловскій, стр. 126, 138, 141.
 Королькевичъ Самуилъ, стр. 130, 138, 139.

Кочанъ, ск., стр. 349.
 Коральковичи, Королькевичи Петръ,
 Оедоръ и Василій, мѣщ., стр.
 355.
 Каминскій Иванъ, стр. 390, 391.
 Кириловъ Илья, куп., стр. 395.
 Котляръ Николай, стр. 396.
 Кипреенокъ Василій, стр. 397.
 Кондратовичъ Антонъ, стр. 398.
 Канюха Анна, стр. 400.
 Копылъ Ивашка, стр. 401.
 Козакевичъ Оедосъ, стр. 406.
 Коталовичъ Казиміръ, мѣщ., стр.
 412.
 Копачъ Александръ, стр. 414.
 Корсакъ Плакида, мон., стр. 417.
 Косовы Антонъ и Магдалнна, меч.,
 стр. 420.
 Косовъ Степанъ, ст., стр. 426.
 Козурка Василій, свѣщ., стр. 438.
 Качановскій Игнатій, страж., стр.
 445, 451, 454.
 Краки Осипъ и Маркъ, кр., стр.
 447.
 Королевъ Иванъ, кр., стр. 447.
 Клеваничъ Данило, кр., стр. 447.

Л.

Леошкевичъ, мѣщ., стр. 6, 7, 10,
 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18,
 19, 20, 25, 28, 31, 32, 34, 36,
 38, 40, 41, 53, 54, 55, 56, 57,
 59, 61, 62, 64, 65, 66, 68, 72,
 74, 78, 81, 86, 89, 92, 93, 94,
 97, 99, 100, 101, 110, 112, 119,
 122, 128, 133, 137, 138.
 Люндышъ, стр. 6.
 Лешневскій, рег., стр. 8, 10, 12,
 21, 102.
 Лешинскій, стр. 11, 34, 35, 36,
 37, 38, 39, 40.
 Лапицкій, вт., стр. 25, 50, 54,
 55, 86, 95, 103, 104, 106, 112,
 123, 124, 125, 126, 138, 142.
 Ленкевичъ, стр. 26.
 Лапицкій Спиридонъ, стр. 37.
 Линдорфъ, Линдорфъ, стр. 38, 44,
 45, 46, 47, 54, 233.
 Лишицкій, стр. 56.
 Лямьяна, стр. 56.

Курганъ Онуфрій, кр., стр. 447.
 Короленокъ Кузьма, кр., стр. 447.
 Кривуня Исааъ, кр., стр. 447.
 Курганъ Савка, Петрокъ, Гришка
 и Андрей, кр., стр. 448.
 Каминскій Макѣй, кр., стр. 448.
 Кокли, Колькли Илья, Оедоръ и
 Павелъ, кр., стр. 448.
 Кривоустъ Иванъ, кр., стр. 448.
 Кровинъ Гришка, кр., стр. 449.
 Красовскій Яковъ, стр. 456.
 Карелинки Аверкій, Осипъ, Вла-
 диміръ, Василій, Онисимъ, Иванъ
 и Яковъ, кр., стр. 457.
 Карпинки Осипъ, Никита и Ро-
 манъ, кр., стр. 457.
 Крутинокъ Гришка, кр., стр. 457.
 Козлы Гаврило, Сидоръ и Михай-
 ло, кр., стр. 457.
 Козочка Максимъ, кр., стр. 457.
 Коновалъ Петрушка, кр., стр. 457.
 Кулаченокъ Гришка, кр., стр. 457.
 Кругляченокъ Оедоръ, кр., стр.
 458.
 Краснъ Васька, кр., стр. 458.
 Кошицъ Михаилъ, стр. 459.

Лярскій, стр. 62, 67, 68, 69, 78, 79, 104.
 Лясковскій, стр. 69.
 Лапотъ Панкратъ, стр. 81.
 Леоновичъ, стр. 84, 97.
 Ляшновская, Лешневская, стр. 87,
 101, 102.
 Лапицкая, стр. 87.
 Лыка, стр. 94.
 Лисковскій, стр. 104, 105, 106,
 111, 112, 113, 114, 115, 117, 118.
 Латошинскій Давидъ, баз., стр.
 145, 146.
 Лускина Осипъ, подч., стр. 176,
 185, 186.
 Лешко Евстафій, подв., стр. 194.
 Лукомскій Оедоръ, суд. з., стр.
 208, 227.
 Лелевель Матвѣй, пор., стр. 232.
 Ланцицій Николай, іез., стр. 250.
 Лойола Игнатій св., іез., стр. 279.
 Лускина Осипъ, наст., стр. 288.
 Лускина Тереза, ж. стол., стр. 288.

Лоренсъ Оома, ратм., стр. 303,
 307, 315, 357, 373, 381, 412.
 Лашко Лука, мѣщ., стр. 321.
 Литвинка Яковъ, стр. 321.
 Лярскій Петръ, берн., стр. 327.
 Липскіе, стр. 341.
 Любащинскій, стр. 341.
 Ландорфы, стр. 347.
 Липскій, стр. 350.
 Лапа Семень, бург., стр. 355.
 Лапа Михалъ, бург., стр. 355.
 Лоренсъ Михаилъ, стр. 373.
 Ляховскій Лаврентій, стр. 376.

Лукомская Елеонора, подч., стр.
 386.
 Латышъ Иванъ, стр. 389.
 Лоренсъ Ирѣна, стр. 411.
 Лисанскій Ираклій, баз., стр. 420.
 Лызинъ Ермакъ, кр., стр. 448.
 Ларчонекъ Андрей, кр., стр. 457.
 Лѣвому Гаврило, кр., стр. 457.
 Лунъ Василь, кр., стр. 458.
 Леоновъ Никифоръ, кр., стр. 458.
 Лещинскій Семень, кр., стр. 458.
 Ложкинъ Левъ, стр. 458.

М.

Маковня Василій, стр. 24.
 Меншиковъ Александръ, кн., стр.
 33, 178.
 Маковень Григорій, мѣщ., стр. 34,
 42, 134.
 Малиновскій, поруч., стр., 36, 37,
 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45,
 47, 61, 87.
 Молоткевичъ, стр. 46, 47, 48, 52,
 53, 54, 55, 57, 60, 61, 63, 64,
 65, 66, 72, 74, 75, 81, 95, 122,
 125, 126, 137.
 Митковичъ Владиславъ, стр. 46,
 102, 108, 141.
 Молчанковичъ, Молчанкевичъ, стр.
 52, 58, 66, 67, 83, 96, 121, 127,
 138, 141.
 Мелешка, стр. 58, 59, 60, 61, 62,
 136.
 Москаленокъ, стр. 62.
 Могучій, стр. 68.
 Мякишева, стр. 85, 122, 137, 138.
 Манцевичъ, стр. 90, 91.
 Малевичъ, стр. 96.
 Мержинскій, стр. 100, 101.
 Мокавка Василій, стр. 104.
 Мапитанскій, іез., стр. 121.
 Межинскій, стр. 138.
 Марковичъ, стр. 141.
 Маслякова, стр. 142.
 Михневскій Осипъ, стр. 171.
 Монгайла, стр. 180.
 Метлицкій, стр. 189.
 Мильтанъ Иванъ, стр. 224.
 Мірекій Степанъ, ротм., стр. 225.

Масселла Лудовикъ, іез., стр. 259.
 Марковичъ Осипъ, рат., стр. 305,
 355.
 Мушинка Тимоѣей, стр. 326.
 Мачарковскій Антонъ, стр. 357.
 Машеня Оедоръ, мѣщ., стр. 359,
 381.
 Машеня Петръ, мѣщ., стр. 359,
 381.
 Милькевичъ Семень, ландв., стр.
 373, 389, 420, 427, 433, 436,
 444, 459.
 Москаль Семень Савельевъ, стр. 374.
 Мандусъ Иванъ, мѣщ., стр. 378.
 Михаловскій Егоръ, стр. 380.
 Москаль Иванъ, стр. 387.
 Маханенокъ Алексѣй, стр. 395, 404.
 Мармыжъ Степанъ, стр. 401.
 Менделевичъ Ульѣъ, евр., стр. 404.
 Масвицова Роза, меч., стр. 417.
 Моравскій Александръ, свѣщ., стр.
 438.
 Мантрошъ Лазаръ, кр., стр. 449.
 Мещеръ Сидоръ, кр., стр. 449.
 Марковъ Данило, кр., стр. 458.
 Макушевъ Семень, кр., стр. 458.
 Мозай Оедоръ, кр., стр. 458.
 Матюшевъ Иванъ, кр., стр. 458.
 Матвѣевы Иванъ и Трофимъ, кр.,
 стр. 458.
 Микицкій Осипъ, кр., стр. 458.
 Мишковъ Дмитрій, кр., стр. 458.
 Мышка Сиридъ, кр., стр. 458.
 Микоша Романъ, рот., стр. 464.

Н.

- Невяровскій, пор., стр. 87, 88, 214.
Немелкій, стр. 169.
Неклюдъ Францъ, стр. 233, 234.
Новацкій Іосифъ, іез., стр. 275.
Небръжидовскій Казиміръ, пом., стр. 328.
Наполеонъ I, имп., стр. 358.

О.

- Оноска Романъ, куп., стр. 33, 52, 77.
Огинскій, каст., стр. 46, 87.
Острубовскій, стр. 97, 102, 103, 108, 109.
Онацкевичъ, стр. 168.
Огородинская, пом., стр. 169, 171.
Огинскій, стар., стр. 174.
Ольшевскій Ѳеодоръ, скарб., стр. 176.
Огинскій Мартіанъ, каст., стр. 179, 180, 203, 211, 212, 214, 247, 233, 234, 293, 297, 300, 304, 308, 312, 316, 320, 325, 329, 333, 337, 365.
Ольшевскій Егоръ, пис. гр., стр. 206.
Огинскій, стар., стр. 110.
Останкевичъ, стр. 232.
Олива Іоаннъ Павель, іез., стр. 245, 283.
Огинскій Ѳаддей, писар., стр. 297.
Огинскій Станиславъ, каст., стр. 300, 337, 338, 369, 395, 498.

П.

- Петрашкевичъ, стр. 17, 116.
Пицала, стр. 30, 37, 40, 45, 58, 65, 110, 119, 129.
Петровскій Павель, стр. 33.
Павловскій, рег., стр. 39.
Понятовскій, стр. 44, 92, 137.
Піора, стр., 45.
Петухъ, стр. 72, 86.
Писаревичъ, стр. 73, 142.
Пиманскій, стр. 77.
Пастарнакъ, стр. 78, 79.
Поцъй, стр. 90, 133.

- Ножинскій Даніилъ, стр. 392.
Никиперовъ Лука, кр., стр. 457.
Новицъ Иванъ, Прокошъ, кр., стр. 457, 458.
Новосельскій Августинъ, баз., стр. 460.

- Огинскій Игнатій, іез., стр. 338.
Огинскій Игнатій, обоз., стр. 338.
Огинскій Казиміръ, стар., стр. 342.
Огинскій Ѳаддей, писр., стр. 342.
Огинская Тереза, воев., стр. 344.
Огинская Розалія, стр. 344.
Оскирко Станислава, марш., стр. 346.
Огинская Христина, воев., стр. 347.
Огинская Ѳекла, воев., стр. 348, 427.
Огинскій Богуславъ, марш., стр. 348.
Огинская Елеонора, воев., стр. 351.
Огинская Марьяна, каст., стр. 360, 438.
Огинскій Игнатій, марш., стр. 364.
Олфероничъ-Погоскій Михайлъ, въ мон. Владиславъ, пом., стр. 415.
Олфероничъ-Погоскій Антонъ, пом., стр. 415.
Осѣдачъ Петръ, кр., стр. 449.
Овсяный Феликсъ, чешн., стр. 451.

- Пашкевичъ, стр. 95.
Петровскій, стр. 95, 112, 122.
Помарнацкій, стр. 97.
Пекарскій Иванъ, стр. 103, 104, 112.
Подпасковичъ, стр. 104.
Пуляновскій, стр. 105.
Полуевичъ, стр. 125.
Прокоповичъ Никита, стр. 130, 141.
Пашковскій, стр. 132.
Панковичъ, стр. 141.
Пахомовичева Ирина, стр. 142.

- Петровскіе Казиміръ и Урсула, стар., стр. 151, 152, 153.
Пироговскій Л., писар., стр. 154, 161.
Полѣсскій-Щепило Францъ, стр. 161.
Прокопченки—Подобѣды Иванъ и Василій, стр. 157—161.
Петръ Великій, имп., стр. 178, 181.
Павловичъ Маркъ, стр. 189.
Подгайскій Иванъ, стр. 194.
Поцъй Лудвигъ, гетм., стр. 195, 196, 204, 208, 210, 211, 214, 219, 220, 221, 224, 225, 233, 234.
Поцъй Казиміръ, воев., стр. 195, 211, 213, 215, 218, 219, 220, 221, 227, 395.
Пекарскій, полк., стр. 204.
Пакошъ Иванъ, стр. 214, 216.
Подберезскій Иванъ, стр. 220.
Папроцкій Сильвестръ, стр. 224.
Піора Антонъ, ск. и ландв., стр. 293, 297, 301, 304, 308, 312, 316, 320, 325, 339, 353, 362.
Пацъ Антонъ, васт., стр. 300.
Пырскіе Григорій и Варвара, мѣщ., стр. 311, 355.
Петрусевицъ Валеріанъ, стр. 324.
Панцырный Михайлъ, стр. 326.

- Рантонъ, стр. 24.
Раструхаръ, стр. 42.
Рысинскій, стр. 52.
Радомскій, стр. 54.
Рагулевскій, стр. 64, 65.
Ракуса, стр. 68, 120.
Разинковичъ, Розинкевичъ, стр. 76, 77, 108, 116, 122.
Рыбалка, стр. 87.
Ражоновичъ Павель, стр. 96.
Ругилевскій, стр. 100.
Радивилъ, ванцл., стр. 103.
Рыпинскій, стр. 115.
Родіоновичъ Павель, стр. 133.
Рылевичъ Стефанъ, баз., стр. 158—161.
Реутъ Левъ, стр. 171.
Репинъ, кн., стр. 178, 179.
Русецкій Степанъ, стр. 196.

Р.

- Ретцъ Францъ, іез., стр. 246, 267.
Реутъ Николай, край., стр. 301, 312, 313, 325, 353.
Рафаловичъ Захарій, дом., стр. 324.
Ромейка-Гурка Казиміръ, писр., стр. 333, 353.
Рогоза Самуилъ, подет., стр. 350.
Ромейка-Гурка Мартіанъ, суд., стр. 355.
Романовскій Андрей, возн., стр. 365, 367, 449, 454.
Рапалевскіе Иванъ и Іосафатъ, стр. 376.
Рейка Бѣлзоръ Антонъ, стр. 401.
Рыжый, стр. 406.
Рошковскій Онуфрій, двор., стр. 414.
Рысинская Іоанна, стар., стр. 445, 449, 451, 454.

Расколъ Иванъ, стр. 448.
Роговы Иванъ, Семенъ и Дорошка,
кр., стр. 448.
Рысинскій Петръ, стар., стр. 449,
451, 454.

С.

Судинъ, стр. 3, 5, 6.
Саковичъ, стр. 4, 72, 73, 74, 75, 76,
77, 78, 83, 94, 117, 118, 119,
122, 138.
Станкевичъ, стр. 17, 25, 51, 60,
68, 94, 100.
Сапожка Давидъ, стр. 28, 77.
Сохоновичъ Гаврило, стр. 101, 32.
Садковскій, стр. 37, 64, 66, 67,
70, 71, 73.
Сапѣга, стр. 52, 60.
Статкевичъ, стр. 55, 95.
Сверевскій, стр. 59.
Садовскій, стр. 70.
Саковскій, стр. 70.
Соколовскій, стр. 71.
Северинъ, стр. 75, 76.
Сулима, стр. 78, 80, 97, 101.
Сейботъ, стр. 90, 119.
Скарубо, стр. 121.
Сѣдлецкій, кап., стр., 126.
Сулимо, стр. 127.
Семеновичъ Афанасій, стр. 132.
Слижикъ Алексѣй, стр. 132, 142.
Селезневъ, стр. 132.
Слосаръ Н., стр. 141.
Стебновскій Кесарій, еп., стр. 146,
147, 148.
Сурины Каллистъ и Христина,
ротм., стр. 154—157.
Степаненки Михаилъ и Алексѣй,
крест., стр. 155.
Сапѣга Николай, воев., стр. 165.
Сивецкій, стр. 168.
Скопъ, стр. 169, 171.
Саковичъ Казиміръ, писар., стр.
172, 173, 174.
Станковичъ Петръ, стр. 189.
Свадковскій Владиславъ, пом., стр.
190.
Соловововъ, Соловьевъ, кап., стр. 191.
Селява Антоній, архіеп., стр. 196,
197, 198.

Реутъ Николай, крайч., стр. 456,
459.
Рымаковъ Гаврило, кр., стр. 458.
Родькинъ Данило, кр., стр. 458.

Сазоновичъ Оома, свящ., стр. 200.
Савчинъ Алексѣй, стр. 221.
Саковичъ Казиміръ, пис. зем.,
стр. 228.
Савицкій Александръ, іез., стр.
439, 484.
Садовскій Іосифъ, іез., стр. 275,
279.
Себастьянскій, Себастьянскій Адри-
анъ, берн., стар. 301, 304, 306,
308, 312, 313, 316, 317, 319,
325.
Сипка Сергѣй, стр. 307.
Сухари Яковъ и Марья, ратм.,
стр. 307, 324, 326, 464.
Струнка Михаилъ, стр. 311, 315.
Смыки Николай и Евдокія, куп.,
стр. 315, 319.
Стахорскій Левъ, стр. 319.
Саковичъ Казиміръ, подк., стр. 350.
Сологубъ, подск., стр. 351.
Стріенскій Павелъ, іез., стр. 361.
Сосновскій Осипъ, войтъ, стр.
369, 371, 372, 389.
Сапѣга Иванъ, канцл., стр. 371.
Сипка Сергѣй, бург., стр. 373.
Сипка Григорій, ратм., стр. 373.
Свирцевскіе Илья и Казиміръ,
стр. 375.
Свирцевскій Казиміръ, лавн., стр.
386, 387, 391, 407.
Соллогубъ изъ Довойновъ, см. До-
война-Соллогубъ.
Смыкъ Николай, ратм., стр. 412.
Смыкъ Яковъ, мѣщ., стр. 412.
Смоленскій Фелиціанъ, стр. 426.
Стахорскій Гервасій, дом., стр. 436.
Стахорскій Христофоръ, скарб.,
стр. 438.
Слѣдковичъ Михаилъ, свящ., стр.
443.
Свинярскій Иванъ, стр. 444.
Семерикъ Семенъ, кр., стр. 447.

Семерикъ Семенъ, кр., стр. 447.
Спириденки Яковъ и Трофимъ,
кр., стр. 447.
Спиридовъ Алексѣй, кр., стр. 448.
Слупка или Шопка Казиміръ, стр.
449, 454.

Т.

Тальмонтъ, комис., стр. 46.
Толкевичъ, стр. 52.
Трескинъ, стр. 53.
Тандерскій, стр. 69, 70, 71, 72,
73, 75, 76, 79, 80, 81, 82,
89.
Тарасевичъ Левъ, стр. 133.
Труба Мартинъ, стр. 140.
Туровицкій Андрей, стр. 208.
Тальмонтъ Валеріанъ, пор., стр.
210.
Тизенгаузъ, писар., стр. 217, 227.
Томашевичъ Петръ, стр. 220.
Тамбурины Михаилъ Ангелъ, іез.,
стр. 249.
Туловскій Осипъ, стр. 324.
Туловскій Иванъ, стр. 333, 337.

Семеновъ Трошка, кр., стр. 457.
Сергѣевъ Ѳеодоръ, кр., стр. 458.
Слинковъ Кашпъ, кр., стр. 458.
Самусенки Ѳеодоръ, Прокопъ, Ни-
кифоръ и Алексѣй, кр., стр. 558.

Тышкевичъ Бенедикта, тіун., стр.
344.
Тышкевичъ, тіун., стр. 344.
Тизенгаузъ Бенедиктъ, стр. 345.
Тымерманъ (Циммерманъ?), куп.
стр. 349.
Толоцкій Иванъ, мѣщ., стр. 381,
389, 414.
Таранчукъ Василій, стр. 385.
Тышвецкій, Тышвецкій Аполина-
рій, баз., стр. 420.
Тыньфъ Андрей, монетч., стр. 445.
Третьякъ Михаилъ, кр., стр. 447.
Тимошенки Артемъ и Алексѣй,
кр., стр. 457.
Трубецкіе-Дунины Антонъ и Ре-
гина, кн., стр. 460.

У.

Урбанъ VІІІ, папа, стр. 268.

Ф.

Федоровичъ, мѣщ., стр. 23, 35, 41,
45, 47, 49, 50, 84, 89, 95, 97,
98, 99, 100, 102, 103, 106, 108, 109,
110, 113, 116, 119, 121, 122,
128, 129, 131, 133, 137, 142.
Францкевичъ Флоріанъ, суд., стр.

40, 52, 55, 57, 58, 61, 63, 99,
104, 108, 137, 152.
Фелькерзамбъ, полк., стр. 225.
Федоровъ Семенъ, стр. 378.
Флемингъ-Детловъ Егоръ, подск.,
стр. 451, 454.

Х.

Хлевинскій, стр. 6, 7, 10, 30, 31,
45, 57, 110, 116.
Хомутовскій Давидъ, стр. 11, 15,
16, 56, 134.
Хорошавка Миронъ, стр. 28.
Хомичъ Иванъ, стр. 61, 98, 99,
100, 106, 107, 108, 112.
Хомутовскій Яковъ, стр. 77.

Хомутовскій Василій, стр. 77, 81,
83, 84, 94, 95, 99, 102.
Халевичъ, стр. 95, 115.
Хрѣновскій Семенъ, стр. 196.
Храповицкій Михаилъ, хор., стр.
227, 230.
Хотольскіе-Шапки Михаилъ и Ели-
завета, войск., стр. 326.

Храповицкій Станиславъ, стр. 337.
Хортова Агафья, стр. 355.
Ходуленки Оедоръ и Наталья, стр. 408.

Ц.

Цюрюта, стр. 18.
Цедъ, стр. 46.
Царовъ Никифоръ, стр. 51.
Цалабановичъ, м., стр. 141.

Цитовичъ Іоаннъ, свящ., стр. 146, 147, 148.
Цитовичъ Александръ, свящ., стр. 147, 148.
Цѣцишевскій, іез., стр. 241.

Ч.

Чертокъ Григорій, стр. 33, 73, 119, 129.
Чечка Осипъ, стр. 35, 72, 81.
Черейскій, стр. 106.
Чернявскій, кап., стр. 119, 120, 126, 128, 129.
Чарновскій Владиміръ, пом., стр. 188, 189.
Чарторыйскій, кн., подск., стр. 226.
Чаплицъ Михаилъ, стр. 229.

Чарковскій Василій, секр., стр. 297, 319, 328, 357.
Чернобровка Николай, стр. 377, 397, 403.
Чернобровки Осипъ и Анна, стр. 410.
Чешинская Анеля, мон., стр. 417.
Чекмень Захаръ, кр., стр. 457.
Чертокъ Андрей, кр., стр. 458.
Чмура Тимоѳей, кр., стр. 458.

Ш.

Шеметъ, стр. 21, 110, 116.
Шыпуля, стр. 22, 110.
Шереметовъ, фельдм., стр. 28, 178, 179.
Шатеръ, стр. 43, 45, 46, 57, 60, 64, 68, 70, 73, 75, 78, 82, 87, 90, 92, 99, 105.
Шункевичъ Матвѣй, стр. 96, 102, 119, 131, 138.
Шпунтъ, стр. 100.
Шапка-Хотольскій Николай, войт., стр. 168, 169, 170, 171, 173.
Шебека, стр. 181.
Шишкинъ, май., стр. 191.
Шелупа, стр. 232.
Ширма Антоній, іез., стр. 282.
Шульборскіе Иванъ и Тереза, подч., стр. 293, 321.
Шульборскій Осипъ, подч., стр. 293.
Шмуйловичъ Гамсецъ, евр., стр. 297.

Шмуйловичъ Гирша, евр., стр. 297.
Шпаковский, стр. 342, 350.
Шульцъ Иванъ, эк., стр. 350.
Ширма-Ширбинскій Антонъ, пис., стр. 373, 389, 415, 419, 464.
Шпилева Луція, стр. 373.
Шарзуны Романъ, Гришка и Настасья, стр. 395.
Шумскій Михаилъ, стр. 398.
Шведъ Ярошъ, стр. 402.
Шарапы Максимъ и Матвѣй, мѣщ., стр. 443.
Шпакъ Григорій, кр., стр. 447.
Шило Степанъ, кр., стр. 447.
Шуцкій Клышъ, стр. 447.
Шугаи Малахъ, Захаръ и Хотько, кр., стр. 448.
Шугаевы, Кузьма и Михайло, кр., стр. 449.
Шмыридъ Оедоръ, кр., стр. 457.
Швецы Андрей и Степанъ, кр., стр. 457.

Шестка Василь, кр., стр. 458.
Шарло Кондратъ, кр., стр. 458.
Шнитка Павлюкъ, кр., стр. 458.

Щ.

Щербакъ, стр. 111.
Щенный Дунинъ, стар., стр. 173, 175, 231.

Щербинскій Егоръ, стр. 177.
Щука Михаилъ, стр. 182.

Э.

Эйсмонтъ Григорій, комис., стр. 206.

Ю.

Юргилевскій, стр. 98, 99.
Юрьевичъ Егоръ, стр. 211.

Юдицкая Марьяна, каст., стр. 345.
Юркинъ Костюкъ, кр., стр. 458.

Я.

Яновская, стр. 44, 63.
Якимянскій, Якибянскій, стр. 56, 57, 58.
Якимовскій, стр. 56.
Ярялевскій, стр. 98.
Ясинскій Христофоръ, стр. 167.
Ясенецкій-Война, Война-Ясенецкій Александръ, ч., стр. 168—171, 173.
Ярошевичъ, нам., стр. 195.
Якубовичъ Іуда, ж., стр. 197.

Янъ III, кор., стр. 206.
Яновскій Михаилъ, стр. 220.
Ярошевичъ-Кучъ Егоръ, нам., стр. 223.
Якубовскій Антонъ, стр. 328.
Яхимовичъ Николай, дом., стр. 329.
Яловицъ Трофимъ, стр. 389.
Якобинки Михайло и Антонъ, кр., стр. 457.
Якушевъ Ириней, кр., стр. 457.
Янковъ Борисъ, кр., стр. 457.

Алфавитный указатель мѣстныхъ названій, упоминаемыхъ въ актахъ.

А.

Азариновщина, Зариновщина, стр. 68.	Адамово, им., стр. 167.
Александрія, стр. 96.	Алексіи, дер., стр. 442.
	Авдѣева, дер., стр. 447.

Б.

Быховъ, г., стр. 17, 21, 28, 33, 36, 42, 43, 45, 48, 51, 53, 56, 62, 74, 76, 77, 78, 80, 81, 83, 84, 87, 108, 127.	Большая-Суражская ул. въ Вит., стр. 319.
Бобръ, м., стр. 38, 117.	Борисовское старост., стр. 338, 346.
Борисовъ, г., стр. 106.	Борисовская пуца, стр. 338.
Ботвиновка, им., стр. 151—157.	Бѣльское лавнич., стр. 341.
Брусъ, им., стр. 169, 170, 171.	Бобковское лавнич., стр. 341.
Бобръ, им., стр. 169, 171, 347.	Бабилицкое стар., стр. 346.
Бабиновичи, им., стр., 170, 172.	Бѣлыничи, им., стр. 347.
Бублевскіе, им., стр. 170.	Бересни, дер., стр. 439.
Большая ул. въ Вит., стр. 196, 197, 198.	Борсуки, дер., стр. 447.
Бабиновичи-Телоши, им., стр. 211.	Бабино, Бабунишки, дер., стр. 447.
Большой-Рядъ въ Витеб., стр. 307, 311, 319.	Булавки, дер., стр. 457.
	Боровецъ, дер., стр. 458.
	Берничи, фол., стр. 459.
	Балиничи, фол., стр. 463.

В.

Витебскъ, г., стр. 29, 38, 46, 48, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 181, 188, 189, 190, 191, 194, 196, 199, 206, 211, 213, 217, 227, 229, 232, 242, 250, 293, 298, 300, 304, 306, 307, 310, 311, 314, 318, 319, 324, 327, 332, 336, 350, 354, 356, 357, 358, 359, 366, 368, 371, 376, 381, 387, 389, 390, 392, 394, 409, 410, 426, 433.	Воронежъ, г., стр. 137.
Виленская брама (ворота), въ Могилевѣ, стр. 81.	Веприна, дер., стр. 147, 149.
Вѣтреная брама (ворота) въ Мог., стр. 105.	Вильна, гор., стр. 166, 180, 261, 272, 278, 285, 346, 348.
	Велижское стар., стр. 172, 211.
	Васюки, сел. стр., 173.
	Витебское воев., стр. 184, 204, 208.
	Выдрицы, им., стр. 193.
	Верхній замокъ въ Вит., стр. 192.
	Варшава, г., стр. 80, 90, 212, 220, 273, 370, 372, 442, 451.
	Витебскій Задунавскій приходъ, стр. 227.
	Волынъ, пров., стр. 284, 445.
	Вратиславъ, г., стр., 286.

Велешковичи, Варшава, им., стр. 333, 338.
Велешковичи Малые, им., стр. 338.
Виленские Иезуиты, стр. 338.
Велидицкое войт., стр. 343.
Войтовское стар., стр. 346.

Ворохобки, дер., стр. 439.
Васьковская, дер., стр. 447.
Вольгино, дер., стр. 449.
Вороны, дер., стр. 461.
Витьба, р., стр. 461.

Г.

Головчино, м., стр. 66.
Гроново, м., стр. 147, 149.
Городная, сл., стр. 147, 149.
Горбатка, дер., стр. 147, 149.
Глушицево, дер., стр. 147, 149.
Глушицы, дер., стр. 155.
Горки, стр. 168.
Гродно, г., стр. 168.
Глазомичи, м., стр. 206, 411.

Горшечный-Рядъ въ Вит., стр. 324.
Ганута, им., стр. 344.
Городня, им., стр. 415.
Гульские, см. Рынд. стар.
Городецъ, дер. стр. 447.
Гумничино, дер., стр. 447.
Гущанский, Ущанский, дес., стр. 448.
Гора, дер., стр. 457.
Грицени, фол., стр. 461.

Д.

Днябрь, р., стр. 25, 43, 82.
Дрибинъ, м., стр. 42, 43.
Добрейка, стр. 82, 97, 115.
Дубровенская брама (ворота) въ Мог., стр. 110.
Дарлево, дер., стр. 147, 149.
Двина Зап., р., стр. 196, 358, 407.
Доманово, им., стр. 227.

Добрино, им., стр. 227.
Дрозды, дер., стр. 439.
Дробужево, дер., стр. 439.
Дворицкое стар., стр. 456.
Дворные, дер., стр. 457.
Домашки, дер., стр. 457.
Дрисса, р., стр. 458.

Е.

Езерищенское стар., стр. 172, 208, 210.

Ж.

Жыванъ, с., стр. 32.
Жеребцова, сл., стр. 141.
Жерносѣки, им., стр. 170, 173.

Желѣзники, дер., стр. 458.
Жабки, дер., стр. 461.

З.

Зариновщина, стр. 95.
Зыркеты, стр. 110.
Зуй, дер., стр. 147, 149.
Загораны, им., стр. 169, 170, 171, 173.
Заозерье, им., стр. 192, 193.
Зачернич, Зачерницы, им., стр. 133, 227.

Зазерецкое (Заозерецкое?) ловнич., стр. 340.
Залѣсье, им. или фольв. Добрый, стр. 347.
Замошье или Станиславово, лавн., стр. 350.
Заольское лавн., стр. 350.
Заднесельскій десят., стр. 447.
Заднее село, дер., стр. 453.

И.

Ильино, дер., стр. 448.

І.

Іезуитскій мостъ въ Витеб., стр. 304.

К.

Куполово, стр. 52.
Кописъ, г., стр. 96, 185, 298.
Козковская сотня въ Мог., стр. 133, 138.
Кричевъ, г., стр. 146, 147, 148, 149, 152, 153, 162, 392.
Краковъ, г., стр. 166, 392.
Куровичи, им., стр. 169, 170, 171.
Козьянское стар., стр. 169, 171, 216.
Коровайно, им., стр. 169, 170, 172.
Карпеки, им., стр. 170, 173.
Козьяны, им., стр. 170, 173.
Ковалево, им., стр. 188, 189.
Кричевское стар., стр. 204.
Косы, им., стр. 200.
Карлаевскій уч. зем. въ Витеб., стр. 304.

Костель приход. въ Вит., стр. 329.
Косьянское (Козьянское?) ловнич., стр. 340.
Казановщина, им., стр. 343.
Королевецъ, г., стр. 347, 351.
Конская ул. въ Вильнѣ, стр. 348.
Курино, им., стр. 427.
Кіевъ, г., стр. 445.
Кузмино, дер., стр. 447.
Курганово, дер., стр. 448.
Каменное, Каменный-Городокъ, дер. стр. 448.
Коклино, дер., стр. 448.
Клежицкая, дер., стр. 448.
Кляжица, р., стр. 453.
Кудрявцево, дер., стр. 457.
Красноборье, дер., стр. 457.
Крошково, дер., стр. 457.

Л.

Луполово, стр. 56, 67, 108, 126, 129.
Любужа, стр. 99.
Любужская мельн., стр. 133.
Луполовская сотня въ Мог., стр. 134.
Лезерковщина, стр. 137, 142.
Лощинка, сл., стр. 147, 149.
Лужесно, им., стр. 170, 173, 220.
Люблинъ, г., стр. 174, 175, 234, 235, 392.

Лѣзненское войт., стр. 341.
Льгово, им., стр. 343.
Лѣзно, им., стр. 344, 350.
Лосьянское, Лосевское, Чуриловское лавн., стр. 340, 351.
Лычино, дер., стр. 448.
Лемлюрово, дер., стр. 449.
Ляшково дер., стр. 449.
Лисабино, дер., стр. 460.
Лебартово, дер., стр. 461.

М.

Могилевъ на Днѣп., г., стр. 53, 190, 191, 192, 404.
Монастырь Китевскій, стр. 82.
Минскъ, г., стр. 97, 98, 102.
Марборкъ, Малборкъ, (Маріенбургъ), стр. 98, 105.
Монастырь Охорскій, стр. 145.

Михневичи, дер., стр. 147, 149.
Маковье, дер., стр. 147, 149.
Монастырь Онуфрейскій, Онуфріевскій, стр. 148.
Мон. Малшковскій, стр. 157—161.
Малашкевичи, Малашковичи, ок., стр. 158—161.

Мягкіе, им., стр. 170, 173.
Марковичи, им. стр. 170, 173.
Мстиславское воеводство, стр. 204.
Монаст. Бернардинскій въ Витеб.,
стр. 300, 307, 311, 315, 319,
324, 329.
Монастырь Базилианскій Витеб.,
стр. 293, 304, 329, 459, 464.
Монаст. Тадулинскій или Вымнян-
скій, баз., стр., 297.
Марковичи, им., стр. 328.
Монаст. іезуитскій въ Витеб., стр.
329.
Марціаново, им., см. Сидоровщина.
Мокулино, м., стр. 337.
Монаст. Доминиканскій въ Витеб.,
стр. 329, 333, 337, 338, 349,
436.
Монаст. Бернардинскій въ м. Ми-
кулинѣ, стр. 337.
Микулино, им., стр. 337.

Монаст. Доминиканскій въ м.
Островнѣ, стр. 338.
Малковское лавнич., стр. 341.
Монаст. св. Екаторины въ Вильнѣ,
стр. 346.
Монаст. Бернардинскій Датновскій,
стр. 349.
Монастырь іезуитскій въ Пол.,
стр. 360.
Монастырь Базилианскій Сиротин-
скій, стр. 420.
Монастырь Базилианскій Берез-
вецкій, стр. 421.
Макаровичи, дер., стр. 439.
Медвѣдево, дер., стр. 448.
Мышкиново, дер., стр. 453.
Межная, дер., стр. 458.
Межно, дер., стр. 458.
Малынъ, Перевозъ, дер., стр. 458.
Мясниково, дер., стр. 461.

Н.

Нижній замокъ въ Вит., стр. 192.
Невель, г., стр. 210.
Неговле, см. Рынд. стар.
Неговлянскій дес., стр. 448.

Новины, дер., стр. 457.
Новопрудлище, мельн., стр. 461.
Навча, сѣнок., стр. 461.

О.

Орша, г., стр. 11, 14, 15, 16, 17,
25, 35, 36, 39, 41, 42, 43, 45,
49, 50, 81, 87, 89, 95, 96, 99,
115, 117, 122, 134, 138.
Олейная брама (ворота), стр. 141.
Охоръ, дер., стр. 147, 149.
Островскіе, им., стр. 170, 173, 220.
Островно, им., стр. 170, 172, 173,
195, 196.
Орлія, стр. 170, 173.
Озерцы, им., стр. 173.

Оршанскій повѣтъ, стр. 182.
Оцково, им., стр. 193.
Орлейское стар., стр. 215.
Оболь, им, стр. 351.
Островно, м., стр. 395.
Осиновка, Осиновскій, дер., стр.
439, 453.
Ольшатино, Альшутинъ, дер., стр
447, 453.
Осиновка, корч., стр. 461.

П.

Пропойскъ, м., стр. 92.
Полукевичи, Полуневичи, стр. 102,
115.
Пинскъ, г., стр. 117, 119, 128, 206.
Папинская сотня въ Мог., стр. 133,
138.

Пискунова сл., стр. 141.
Прохоровка, сл., стр. 147, 149.
Потужлейка, дер., стр. 147, 149.
Подгородье, уроч., стр. 157—161.
Подавалица, фольв. стр. 194.
Подвинье, ул. въ Вит., стр. 192.

Песья-Полянка въ Витеб., стр.
196.
Подусвяты, им., стр. 211.
Путиловичи, или Путилово, им.,
стр. 220.
Подоль, пров., стр. 284.
Подсѣвацкое лавнич., стр. 341.
Подберезье, фольв., стр. 343.
Превальское стар., стр. 346.
Полупита, ул. въ Вит., стр. 354.

Подтычинская ул. въ Вит., стр.
357.
Песковатикъ, уч. въ Вит., стр. 397.
Поповщина, заст., стр. 439.
Потапня, дер., стр. 439.
Повинки, (Новинки), дер., стр. 457.
Перотохи (Перелог), дер., стр.
457—458.
Покотино, дер., стр. 458.
Пуца, дер., стр. 458.

Р.

Рига, г., стр. 80, 349, 381.
Рѣчицы, 3 дер., стр. 147, 149.
Рындино, им., стр. 169, 171.
Рогачъ, р., стр. 206.
Рожана, Рожанка, им., стр. 226.
Римъ, г., стр. 261, 265, 271, 273,
285.
Ростково, стр. 276.
Ризинъ, им., стр. 293.
Рудня, им., стр. 340.

Ракишки, им., стр. 345.
Рубежниціе, лавн., стр. 350.
Радинки, дер., стр. 439.
Рындинское стар., стр. 445, 449,
451, 454.
Рындинскій десятокъ, стр. 447.
Рогово, дер., стр. 448.
Румъ, дв., стр. 457.
Румъ, дер., стр. 458.
Рудницы, дер., стр. 458.

С.

Смоляны, м., стр. 24, 25, 26, 32,
189.
Смоленскъ, г., стр. 28, 30, 53, 74,
75, 83, 85, 93, 108.
Синовская, полевая брама (ворота)
въ Мог., стр. 95.
Сѣверовщина, домъ, стр. 137.
Сокольничьи, дер., стр. 147, 149.
Савостьичи, ок., стр. 147, 149.
Свинная, дер., стр. 147, 149.
Сожъ, р., стр. 157, 158.
Свадковичи, им., стр. 160.
Село-Большое, им., стр. 169, 170,
171, 172.
Сорочъ, им., стр. 169.
Савинъ, им., стр. 169, 171.
Стайки, им., стр. 170, 171, 172.
Суражское стар., стр. 172.
Сидоровщина, Марціаново, им., стр.
180, 214, 218, 337.

Суражъ, г., стр. 206.
Стайки., им., стр. 220.
Старосуражская улица въ Витеб.,
стр. 304.
Стайское (Стайковское) лавнич.,
стр. 340.
Слободское лавнич., стр. 341.
Ставъ, им., стр. 343.
Савиковичи, им., стр. 343.
Сузаны, им., стр. 345.
Станиславово, или Замошье, лавн.,
стр. 350.
Соснино, им., стр. 360.
Слободской пос. въ Вит., стр. 407.
Слесаревщина, заст., стр. 439.
Селище, дер., стр. 439.
Серодома, дер., стр. 458.
Себячино, дер., 461.
Соколы, им., стр. 462.

Т.

Трисненская сотня въ Мог., стр.
133, 136.

Трубачи, им., стр. 169, 170, 172.
Телеши, им., стр. 170, 172.

Терешки, им., стр. 170, 173.	Тетерино, им., стр. 351.
Тересполь, им., стр. 196.	Трояны, дер., стр. 439.
Турецъ, им., стр. 348.	Тулово, им., стр. 460.
Троцкая ул. въ Вильнѣ, стр. 348.	Тулово, мельн., стр. 461.

У.

Ушаки, дер., стр. 147, 149.	Унитскій пов., стр. 204.
Усвятскій-Ключъ, им., стр. 169, 171.	Усвятское стар., стр. 211, 230.
Узгорье, уч. въ Вит., стр. 192, 353, 357.	Узгорскій крестъ въ Витеб., стр. 304.
	Уно, лавн., стр. 350.

Ф.

Филипинки, дер., стр. 439.

Х.

Хотилловичи, дер., стр. 147, 149.	Харлашково, дер., стр. 458.
-----------------------------------	-----------------------------

Ц.

Церковь Рождественская въ Крич., стр. 146, 147, 148, 149.	Церк. Св. Іоанна Богослова въ Вит., стр. 377.
Цыганово, дер., стр. 147, 149.	Церк. Путиловская, стр. 401.
Церковь Рынокво-Воскресенская въ Вит., стр. 354.	Церк. Ильинская въ м. Бѣшенковичахъ, стр. 438.
Церковь Спасская въ Вит., стр. 357, 358.	Церк. Ильинская въ Вит., стр. 443.

Ч.

Череконъ, г., стр. 40.	Черноручье, фольв., стр. 350.
Черей, м., стр. 45, 106.	Чельнишское войт., стр. 439.
Чуриловское, Лосянское, Лосевское лавничство, стр. 340, 351.	Челнюшки, дер., стр. 439.
	Черпишевская, дер., стр. 448.

Ш.

Шклово, м., стр. 61, 66, 79, 82, 96, 97, 104, 115, 404.	Шухвостъ, им., стр. 169, 171.
Шкловская брама (ворота) въ Мог., стр. 100.	Шараповскій зем. уч. въ Витеб., стр. 443.
Шипулинскій домъ, стр. 137.	Шерешнево, дер., стр. 448.

СОДЕРЖАНІЕ

ВОСЕМНАДЦАТАГО ВЫПУСКА

ИСТОРИКО-ЮРИДИЧЕСКИХЪ МАТЕРІАЛОВЪ.

I. Предисловіе	Стр. I
II. Приходо-расходная книги города Могилева. (Продолженіе).	
Приходо-расходная книга города Могилева, за 1710 годъ	1
III. Акты, извлеченные изъ книгъ Кричевской магдебургіи (Могилевской губерніи). (Окончаніе).	
1. 1761 г. Списокъ похищеннымъ грабителями изъ Охорскаго монастыря вещамъ	145
2. 1762 г. Предписаніе Смоленскаго униатскаго архіепископа Кесарія Стебновскаго Засожскому декану Іоанну Цитовичу о назначеніи священника Θεодора Гавевскаго викаріемъ къ Кричевской Рождественской церкви	146
3. 1763 г. Запись, данная Кричевскимъ магистратомъ Мартину Круглику на принятіе его въ Кричевское магдебургское мѣщанское общество	149
4. 1764 г. Обеспечительная запись, данная Денисковскимъ и проч. старостою Казиміромъ и женою его Урсолою Петровскими, а также Оршанскимъ ротмистромъ Антономъ Длужскимъ въ пользу Кричевскаго новопостроеннаго костела и ксендзовъ его на два земельных участка въ г. Кричевѣ	151

5. 1764 г. Инвентарь имѣнія Ботвиновки, данный
стольникомъ Новгородскимъ Антономъ
Жуковскимъ и женою его ротмистру
Калликсту Сурину и женѣ его . . . 154
6. 1764 г. Фундушевая запись, данная Прокоп-
ченкомъ Подобѣдомъ вновь основанно-
му Малашковскому Базилянскому мо-
настырю, на участокъ земли подъ на-
званіемъ урочище Подгородье . . . 157
7. 1771 г. Выданное Кричевскимъ магистратомъ
земскому судѣ Метиславскаго воевод-
ства, Глинкѣ, удостовѣреніе о цѣнахъ
разнаго хлѣба, существовавшихъ въ
1766—1768 годахъ, во время Русской
сборницы . . . 162
- IV. Акты, извлеченные изъ гродскихъ книгъ Витеб-
скаго воеводства.
8. 1596 г. Универсалъ Витебскаго воеводы о томъ,
чтобы хлѣбъ и напитки продавались
въ Витебскѣ не иначе, какъ на мѣру
и вѣсъ съ Виленскимъ клеймомъ . . 165
9. 1707 г. Списокъ квитанцій въ уплатѣ подым-
ной подати съ имѣнія Адамова . . . 167
10. 1707 г. Представленные податными админи-
страторами Витебскаго воеводства,
Шапкою-Хотольскимъ и Война-Ясенец-
кимъ, вѣдомости о собранной и остав-
шейся въ недоимкѣ подати, подъ на-
званіемъ губерны, на содержаніе войскъ,
въ 1707 г. 168
11. 1707 г. Представленная податными админи-
страторами Витебскаго воеводства,
Шапкою-Хотольскимъ и Война-Ясенец-
кимъ, вѣдомость о собранной подати,
подъ названіемъ губерны, на содержа-
ніе войскъ въ 1707 г. 171
12. 1707 г. Представленная податнымъ админи-
страторомъ Витебскаго воеводства,

- Шапкою-Хотольскимъ, вѣдомость о не-
доимкѣ губерновой подати за 1707 г. 172
13. 1707 г. Постановленіе сеймика Витебскаго во-
еводства 173
14. 1707 г. Царскій указъ генералу отъ кавалеріи,
князю Александру Меншикову, въ
коемъ рѣшительно и строго повелѣ-
вается со всѣхъ тѣхъ, которые не при-
надлежатъ къ противной сторонѣ, либо
отправились на Люблинскій сеймъ,
для общихъ совѣщаній, или же спо-
койно сидятъ въ домахъ своихъ,
равно какъ съ имѣній ихъ не брать
ничего болѣе, кромѣ установленнаго
провіанта и проч. 178
15. 1707 г. Письмо Витебскаго кастеляна Мартіа-
на Огинскаго къ управляющему его,
Монгайлѣ, въ которомъ, давая знать
о пріобрѣтенной имъ въ Витебскѣ, на
Узгорьѣ, слободѣ съ дворомъ, пору-
чаетъ охранять ее отъ притязаній цар-
скихъ людей, а также отъ провіанта
и почты, по примѣру другихъ его,
Огинскаго, имѣній 179
16. 1707 г. Предписаніе генерала отъ инфантеріи
де-Аларта подполковнику Кокошкину
объ охранѣ жителей гор. Витебска и
уѣзда его отъ всякихъ произвольныхъ
поборовъ и разоренья 181
17. 1707 г. Пункты, поданные отъ Оршанскаго по-
вѣта Русскому генералу де-Аларту . . 182
18. 1707 г. Отвѣтъ генерала де-Аларта на подан-
ные ему отъ Витебскаго воеводства,
28 Октябрю 1707 г., пункты 184
19. 1770 г. Дополнительная инструкция, данная
Витебскимъ сеймикомъ, 12 Ноября
1707 г., посламъ Витебскаго воевод-
ства Богомольцу и Лускинѣ на сеймъ

- Новгородскій, назначенный на 3 Декабря 185
20. 1708 г. Жалоба Владиміра Чарновскаго на землевладѣльца Петра Высоцкаго въ неотдачѣ денегъ, должныхъ по заемному обязательству, пропавшему съ другими документами при нападеніи на дворъ Ковалево 188
21. 1708 г. Заявленіе ловчаго Витеб. воеводства Михаила и жены его Анастасіи Бѣльницкихъ-Бирулей объ истребленіи имущества ихъ при сожженіи г. Витебска капитаномъ Соловьевымъ и майоромъ Шишкинымъ 190
22. 1709 г. Заявленіе Евстафія Лешки о томъ, что, во время нападенія Русскихъ и истребленія ими г. Витебска огнемъ, сгорѣлъ домъ просителя, со всякимъ имуществомъ и документами 194
23. 1710 г. Универсалъ великаго гетмана вел. княж. Литовскаго, Лудвига Поцѣя, данный всѣмъ, какъ польскимъ, такъ и, входящимъ въ составъ ихъ иноземнымъ войскамъ, о томъ, чтобы имѣніе Брагскаго подкоморія Константина Войны, Островно съ принадлежностями, было свободно отъ движенія, зимнихъ квартиръ, всякихъ переходовъ, ночлеговъ, приваловъ, рекогносцировокъ, разъѣздовъ, фуражировокъ и отъ всѣхъ вообще, подъ какимъ бы то ни было названіемъ, требованій войскъ,—наравнѣ съ собственными его, Поцѣя, имѣніями 195
24. 1710 г. Листъ Полоцкаго униатскаго архіепископа Антонія Селявы, данный Витебскому еврейскому обществу, о томъ, что оспарываемый обществомъ этимъ

- у, поселеннаго на архіепископской землѣ, мѣщанина Гоголя небольшой участокъ земли въ Витебскѣ, на Песей Полянкѣ, у переулка, идущаго между мѣщанскими домами въдомствъ ратушнаго и архіепископскаго отъ р. Двины вверхъ до улицы Большой, присужденъ имъ, Селявою, въ пользу евреевъ, подъ кладбище ихъ 196
25. 1710 г. Листъ, данный оффиціаломъ Полоцкой униатской архіепископіи, Іосафатомъ Бражицемъ, Витебскому еврейскому обществу, о томъ, что онъ, Бражицъ, съ утвержденія ун. митрополита Кипріяна Жоховскаго, спорный между мѣщанами—христіанами въдомства архіепископа и евреями, участокъ земли въ Витебскѣ, лежащій близъ самыхъ домовъ мѣщанскихъ, присудилъ въ пользу евреевъ, подъ кладбище ихъ 199
26. 1710 г. Универсалъ Витебскаго кастеляна Мартіана Огинскаго, данный товарищамъ Пятигорскаго его полка, Жабѣ и Крашинскому, о взысканіи съ Езерищенскаго старостинства и полученіи подъ квитанцію нитейнаго налога, въ количества 400 злот. 203
27. 1710 г. Приказъ вел. гетмана в. княж. Лит. Лудвига Поцѣя, полковнику пѣхотнаго полка канцлера в. к. Литовскаго, Пекарскому, о взысканіи съ Витебскаго воеводства, Кричевскаго старостинства и Унитскаго повѣта гиберны и нитейныхъ сборовъ 204
28. 1710 г. Грамота короля Яна III, данная Витебскимъ чиновникамъ Ольшевскому и Эймонту, о назначеніи ихъ комиссарами въ имѣніе Степана Заранка,

- Косы, для опредѣленія издержекъ, нужныхъ на постройку въ томъ имѣніи, на большой дорогѣ, ведущей изъ Витебска въ Глазomичи, Суражъ и пр., чрезъ рѣку Рогачъ, моста, на мѣсто сожженного Русскими моста, а также на ремонтъ его, и для опредѣленія мостовой пошлины съ проѣзжающихъ тамъ купеческихъ людей 206
29. 1710 г. Предложеніе вел. гетмана вел. княж. Литовскаго, Лудвига Поцѣя, завѣдывающимъ двойною гиберновою податью въ Витебскомъ воеводствѣ чиновникамъ о неотложномъ взносѣ на Коруцкій полкъ его, ротмистру Гейштеру, изъ этой подати 6000 злот. 208
30. 1710 г. Приказъ вел. гетмана вел. княж. Литовскаго, Лудвига Поцѣя, поручику Пятигорскаго полка Огинскаго, Валеріану Тальмонту, или заступающему его мѣсто, тотчасъ двинуться съ этимъ полкомъ изъ Езерищенскаго старостинства къ Невлю 210
31. 1710 г. Предложеніе вел. гетмана вел. княж. Литовскаго, Лудвига Поцѣя, завѣдующимъ двойною гиберновою податью чиновникамъ, объ уплатѣ, на пятигорскій полкъ Витебскаго кастеляна Огинскаго, этой подати, оставшейся въ недоимкѣ за 1708 г. 211
32. 1710 г. Приказъ Витебскаго кастеляна и главнокомандующаго войсками вел. княж. Лит., дивизіи Бѣлорусской, Мартіана Огинскаго, депутатамъ Пятигорскаго полка Ковенскаго маршалка о взысканіи съ г. Витебска подати на войска. 212
33. 1710 г. Предложеніе вел. гетмана вел. княж. Лит., Лудвига Поцѣя, завѣдующимъ

- гиберновою податью чиновникамъ о взысканіи съ Козьянскаго и Орлейскаго старостинствъ подати для поручика Невяровскаго 214
34. 1710 г. Явка квитанціи товарища Пятигорскаго полка, Михаила Гроця, въ полученіи имъ съ Козьянскаго старостинства гиберновой подати за 1707 годъ, 1600 злот. польск., въ пользу поручика той роты, Невяровскаго 216
35. 1710 г. Строгій приказъ Витебскаго кастеляна и главнокомандующаго войсками вел. княж. Лит., дивизіи Бѣлорусской, полковника Мартіана Огинскаго, депутатамъ Пятигорскаго полка писаря вел. княж. Лит., Тизенгауза, о полученіи съ г. Витебска подати на войска 217
36. 1710 г. Предложеніе вел. гетмана вел. княж. Лит., Лудвига Поцѣя, сборщикамъ 16-ти злотной подати, установленной Варшавскимъ вальнымъ сеймомъ на 1710 годъ, о взысканіи таковой съ Езерищенскаго староства 219
37. 1710 г. Протестанія вел. гетмана вел. княж. Лит., Лудвига, и Витебскаго воеводы Казимира Поцѣевъ, о насиліяхъ, причиненныхъ товарищами Пятигорскаго полка Томашевичемъ, Подберезскимъ, Микульскимъ и проч. въ имѣніи ихъ, Поцѣевъ, Путиловичи 220
38. 1710 г. Предложеніе вел. гетмана вел. княж. Лит., Лудвига Поцѣя, сборщикамъ, въ Витебскомъ воеводствѣ, наложенной Варшавскимъ вальнымъ сеймомъ на 1710 г., 16-злотной съ cadaго двора подати, чтобы они безотлагательно внесли подать эту на войска 224
39. 1710 г. Предложеніе того же гетмана тѣмъ же

- сборщикамъ 16-злотной подати, чтобы они бозотлагательно уплатили подать эту на войско 225
40. 1710 г. Постановление Витебскаго реляціоннаго сеймика 226
41. 1710 г. Предложеніе того же гетмана завѣдующему Оршанскими питейными сборами, Мстиславскому стольнику, Пятигорскаго полка воеводы Троцкаго поручику Лендорфу, объ уплатѣ этой подати на войско 233
42. 1707 г. Предложеніе того же гетмана Поцѣя комиссарамъ-сборщикамъ установленной Варшавскимъ вальнымъ сеймомъ, 16-злотной подати съ Витебскаго воеводства на 1710 годъ, объ уплатѣ этой подати на войско 234

V. Изъ отдѣльныхъ документовъ, хранящихся въ Центральномъ Архивѣ.

43. 1720 г. Подлинный циркуляръ іез. провинціала Литовской провинціи, Александра Савицкаго, адресованный на имя ректора Витебской іез. коллегіи, о прекращеніи жестокаго обращенія съ воспитанниками іезуитскихъ училищъ 239
44. Циркуляръ какого-то іез. провинціала Литовской провинціи ректорамъ іезуитскихъ коллегій, неизвѣстно когда послѣдовавшій (такъ какъ окончаніе этого циркуляра, судя по ветхости его, истреблено временемъ; только и видно, что писанъ онъ послѣ 1727 г.), въ которомъ излагается предписаніе іезуитакаго генерала объ устраниніи, допускаемыхъ въ іез. коллегіяхъ, безпорядковъ, извѣстныхъ генералу изъ полученныхъ имъ свѣдѣній, и предлагаются самыя мѣры къ прекращенію оныхъ 242

45. 1732 г. Подлинный циркуляръ іезуитскаго провинціала Литовской провинціи, Франца Ретца, адресованный на имя ректора Витебской іезуитской коллегіи, о прекращеніи допускаемыхъ въ іезуитскомъ орденѣ безпорядковъ 246
46. 1736 г. Подлинный циркуляръ іез. провинціала Лит. провинціи, Владислава Даукши, настоятелямъ всѣхъ іез. монастырей, въ которомъ преподаются правила, касающіяся внутренней монастырской жизни іезуитовъ и проч. 250
47. 1737 г. Подлинный циркуляръ іез. провинціала Лит. провинціи, Владислава Даукши, полученный, очевидно, настоятелемъ Витебской іез. коллегіи, о явкѣ на предстоящую тогда іезуитскую конгрегацию въ Вильну, съ установленными свѣдѣніями 260
48. 1739—1740 г. Подлинный циркуляръ іез. провинціала Литовской провинціи, Франца Ретца, ректорамъ іез. коллегій, въ которомъ изложено, для исполненія, предписаніе іез. генерала о празднованіи 200-лѣтняго юбилея существованія іез. ордена 267
49. 1741 г. Подлинное письмо іез. провинціала Литовской провинціи, Карла Бартолта, къ ректору Витебской іез. коллегіи, объ устраниніи безпорядковъ, допускаемыхъ въ іезуитскомъ орденѣ 272
50. 1742 г. Подлинное (полуистлѣвшее) письмо іез. провинціала Лит. провинціи, Иосифа Садовскаго, къ ректору Витебской іез. коллегіи, Георгію Барщу, о папскихъ индульгенціяхъ и о празднованіи па-

- мяти іезуитскаго св. Алоизія Гонзаго
и о содѣйствіи къ скорѣйшей построй-
кѣ костела на родинѣ другаго іез. св.
Станислава Костки 275
51. 1742 г. Подлинный циркуляръ іез. провинці-
ала Лит. пров., Іосифа Садовскаго, при-
сланный, очевидно, и ректору Витеб-
ской іез. коллегіи, объ устраненіи без-
порядковъ, допускаемыхъ въ іезуит-
скомъ орденѣ и пр. 279
52. 1747 г. Объявленіе Виленскаго латинскаго епи-
скопа Михаила Зенковича всему под-
вѣдомственному духовенству, для ока-
занія зависящаго содѣйствія относи-
тельно явки Витебскаго стольника Оси-
па Богомолца къ нему, еп., на судъ
по дѣлу съ Витебскими Іезуитами о
должныхъ деньгахъ 288
- VI. Акты, извлеченные изъ книгъ Витебскаго ма-
гистрата.
53. 1743 г. Обязательство, данное Мстиславскимъ
подчашимъ Иваномъ и женою его Те-
резю Шульборскими настоятелю Ви-
тебскаго Базиліанскаго монастыря, Ан-
тонину Княжевичу, въ уплатѣ мона-
стырю этому 12,000 злотыхъ 293
54. 1744 г. Дарственная запись писаря вел. княж.
Литовскаго, Ошмянскаго старосты Оад-
дея изъ Козельска Огинскаго, данная
Тадудинскому Базиліанскому монасты-
рю на 350 талеровъ битыхъ,
должныхъ ему, Огинскому, евреями
г. Копыси-Гамсецомъ Шмуйловичемъ
и др. 207
55. 1744 г. Купчая крѣпость, данная Витебскимъ
бургомистромъ Гаврилою и женою его
Прасковьею Аверками Витебскимъ

- Бернардинамъ на три, состояшіе подъ
лавками ихъ въ г. Витебскѣ, земель-
ные участка 300
56. 1744 г. Дарственная запись, данная Витебскимъ
бургомистромъ Иваномъ и женою его
Анною Игольниками Витебскому Бер-
нардинскому монастырю на принадле-
жащую имъ, Игольникамъ, лавку съ
земельнымъ участкомъ подъ нею съ
принадлежностями,—для Бернардинска-
го костела 304
57. 1744 г. Купчая крѣпость, данная Витебскимъ
ратманомъ Яковомъ и женою его
Марьею Сухарями Витебскимъ Бернар-
динамъ на принадлежащій имъ, Суха-
рямъ, участокъ земли, находящійся въ
г. Витебскѣ, необходимый подъ по-
стройку новаго каменнаго Бернардин-
скаго костела 307
58. 1744 г. Купчая крѣпость, данная Витебскимъ
мѣщаниномъ Григоріемъ и женою его
Варварою Пырскими Витебскимъ Бер-
нардинамъ на участокъ земли, лежа-
щій въ г. Витебскѣ, крайне нужный
для мѣста подъ самую постройку но-
ваго каменнаго костела 311
59. 1744 г. Купчая крѣпость, данная, въ видѣ за-
мѣна, Витебскимъ купцомъ Николаемъ
и женою его Евдокією Смыками Ви-
тебскимъ Бернардинамъ на участокъ
земли, подъ постройку новаго камен-
наго костела 315
60. 1744 г. Купчая крѣпость, данная гвардіаномъ
Витебскаго Бернардинскаго монастыря,
Адріаномъ Себастіанскимъ, съ братією,
Витебскимъ мѣщанамъ Николаю и же-
нѣ его Евдокіи Смыкамъ, по которой
Бернардины свою лавку съ прилав-

- комъ, соетоящую въ г. Витебскѣ, продали Смыкамъ въ видѣ замѣна, необходимаго для вновь строящагося каменнаго костела 319
61. 1744 г. Купчая крѣпость, данная Витебскими Бернардинами Витебскому ратману Якову Сухарю на свой земельный участокъ въ г. Витебскѣ, проданный ему въ виду потребности денегъ на постройку, Бернардинами, новаго каменнаго костела 324
62. 1744 г. Извлеченіе, изъ духовнаго завѣщанія Казимира Матвѣя Небржидовскаго, пункта о завѣщанныхъ имъ на разные костелы деньгахъ 328
63. 1744 г. Запись, данная пріоромъ Витебскаго Доминиканскаго монастыря Витебскому воеводѣ Мартіану изъ Козельска Огинскому, объ отстрочкѣ ему уплаты пожертвованной имъ на этотъ монастырь суммы 2000 талеровъ 329
64. 1744 г. Запись Витебскаго воеводы Мартіана изъ Козельска Огинскаго, данная Витебскимъ Доминиканамъ, коею обязывается уплатить имъ пожертвованную на монастырь ихъ сумму 2000 тал. чрезъ три года 333
65. Данная Витебскимъ воеводою Мартіаномъ Огинскимъ, запись, въ коей, распредѣляя свои имѣнія между наследниками своими и проч., обязываетъ ихъ къ исполненію легацій на разные латинскіе монастыри и къ уплатѣ долговъ онымъ 337
66. 1744 г. Купчая крѣпость Витебскаго подстоля Франца Антона Булгака, по коей продалъ онъ городу Витебску земельный

- участокъ свой, лежащій въ этомъ городѣ 354
67. 1750 г. Купчая крѣпость, данная Витебскимъ ратманомъ Томою Лоренсомъ Витебскому еврейскому обществу, на проданный имъ, Лор., участокъ земли его въ г. Витебскѣ,—подъ еврейское кладбище 357
68. 1750 г. Заемное обязательство, данное Витебскою кастеляншею, Марьяною изъ Козельска Огинскою Полоцкимъ Іезуитамъ на сумму 1000 черв. золот. 360
69. 1750 г. Реляція генерала Витебскаго воеводства, Андрея Романовскаго, о послѣдствіяхъ наблюденія его относительно уплаты наследниками покойнаго Витебскаго воеводы Мартіана Огинскаго Витебскимъ Іезуитамъ завѣщанной имъ, Огинскимъ, суммы 2000 тал. бит. 365
70. 1750 г. Реляція генерала Витебскаго воеводства, Андрея Романовскаго, о послѣдствіяхъ наблюденія его относительно уплаты наследниками покойнаго Витебскаго воеводы Мартіана Огинскаго Витебскимъ Іезуитамъ завѣщанной имъ Огинскимъ суммы 2000 тал. бит. 367
71. 1750 г. Привилегія Польскаго короля Августа III, данная полковнику войскъ велик. княж. Литовскаго Осипу Сосновскому на Витебское магдебургское войтовство, оставшееся вакантнымъ послѣ смерти Станислава Огинскаго 369
72. 1750 г. Удостовереніе канцлера велик. княж. Литовскаго, Ивана Сапѣги, о принесенной полковникомъ Осипомъ Сосновскимъ присягѣ на Витебское магдебургское войтовство 371

- Протоколы Витебскимъ городскимъ магдебургскимъ,—административнымъ, гражданскимъ и уголовнымъ дѣламъ, производившимся съ 1-го Юля 1750 г. при войтѣ, полковникѣ польскихъ войскъ в. к. Литовскаго, Осипѣ на Сосновицѣ Сосновскомъ, а съ 8 Октября 1751 г. по 8 Октября 1754 г. при Витебскомъ кастелянѣ, воеводѣ и войтѣ Осипѣ Девойнѣ-Соллогубѣ.
73. 1750 г. I. О принесеніи нѣкоторыми лицами присяги на должности въ Витебскомъ магистратѣ 372
74. 1750 г. II. Приговоръ, коимъ присужденъ Михаилу Лоренсу заселенный земельный участокъ, проданный ему Луціей Шпилевой 373
75. 1750 г. III. Приговоръ о Семенѣ Савельевичѣ Москалѣ, коимъ осужденъ онъ за кражу къ сту ударамъ плетью, а принимавшіе краденныя вещи, въ закладъ, евреи отосланы къ суду суррогаторскому . 374
76. 1750 г. IV. Приговоръ по дѣлу Чашницкаго кс. пріора Раймунда Дзецковскаго съ Ильею и Казиміромъ Свирщевскими, о неуплатѣ послѣдними первому должныхъ ста тал. бит. 375
77. 1750 г. V. Приговоръ о Лаврентіѣ Ляховскомъ, сужденномъ за разные проступки . 376
78. 1750 г. VI. Приговоръ о Николаѣ Чернобровкѣ, сужденномъ за побои 377
79. 1750 г. VII. Приговоръ по дѣлу Витебскаго Доминиканскаго пріора Яцка Граевскаго и Семена Федорова съ мѣщаниномъ Иваномъ Мандусомъ, о должныхъ послѣднимъ второму 170 руб. по обязательству 378
80. 1750 г. VIII. Постановленіе о томъ, что спорящія стороны обязаны платить магдебургскому суду установленный Лит.

- ст. доходъ 380
81. 1750 г. IX. Приговоръ о Витебскомъ бургомистрѣ Гаврилѣ Аверкѣ, сужденномъ за побои 380
82. 1750 г. X. Рѣшеніе по дѣлу о взаимныхъ претензіяхъ мѣщанина Ивана Толоцкаго съ бургомистромъ Томою Лоренсомъ, о убыткахъ, причиненныхъ при сплавѣ пеньки изъ Витебска въ Ригу 381
83. 1750 г. XI. Постановленіе объ отсрочкѣ производства суда на три недѣли . . . 385
84. 1750 г. XII. Приговоръ о ратманѣ Ильѣ Боничѣ, сужденномъ за вводъ Витебскаго ловчаго Іеренима Жабы во владѣніе какимъ-то имуществомъ безъ вѣдома подлежащей власти 385
85. 1750 г. XIII. Приговоръ о Казимірѣ Свирщевскомъ, сужденномъ за грабежъ . . . 386
86. 1751 г. XIV. Протоколъ объ Иванѣ Москалѣ, сужденномъ за кражу, побои и другіе проступки 387
87. 1751 г. XV. Приговоръ о лавникѣ Казимірѣ Свирщевскомъ, сужденномъ за сопротивленіе посланнымъ взять его городовымъ служителямъ и возбужденіе тревоги приказаніемъ ударить въ колокола 388
88. 1751 г. XVI. Постановленіе о пріостановленіи дѣйствій магистрата, по случаю отказа полковника Осипа Сосновскаго отъ войтовской должности 389
89. 1751 г. XVII. Смертный приговоръ о Гаврилѣ Буратикѣ, сужденномъ за умышленное убійство Трофима Яловица 389
90. 1751 г. XVIII. Приговоръ объ Иванѣ Каминскомъ, сужденномъ за кражу 390
91. 1751 г. XIX. Приговоръ, о мѣщанинѣ Казимірѣ Свирщевскомъ, сужденномъ за отрече-

- ніе отъ своей квитанціи, данной Витебскому ратману Ильѣ Боничу и другимъ 391
92. 1751 г. XX. Смертный приговоръ объ Иванѣ Каминскомъ, сужденномъ за постоянное воровство 392
93. 1751 г. XXI. Постановление о порядкѣ, какъ поступать съ отнятыми у воровъ вещами, и о назначеніи съ каждаго арестанта въ пользу магистрата по одной копѣ грошей 393
94. 1751 г. XXII. Приговоръ, по которому Михайло Запольскій, за переодѣванья въ разные костюмы и за развратную жизнь, присужденъ къ аресту 394
95. 1751 г. XXIII. Два предварительныя постановления и окончательный приговоръ, по которому отъявленный воръ, Алексѣй Маханенокъ, присужденъ къ смертной казни чрезъ повѣшеніе 395
96. 1752 г. XXIV. Приговоръ, по которому Антонъ Кондратовичъ, за покражу, присужденъ только къ изгнанію изъ города 398
97. 1752 г. XXV. Приговоръ, по которому инстигаторъ Витебскаго магистрата, Антонъ Павловскій, за ложные доносы и другія злоупотребленія, отрѣшенъ навсегда отъ инстигаторской должности 399
98. 1752 г. XXVI. Приговоръ, коимъ определено Аннѣ Канюхѣ, обвиненной въ святотатствѣ, но не признавшей себя въ томъ виновною, предоставить подтвердить невинность свою присягою, при трехъ свидѣтеляхъ 400
99. 1752 г. XXVII. Приговоръ, послѣдовавшій по жалобѣ Витебскаго еврейскаго обще-

- ства на Степана Гусенка, Ивашку Копыла, Степана Мармыжа, Антона Рейку, или Бѣлозора и пр., за учиненное ими евреямъ насиліе 401
100. 1752 г. XXVIII. Приговоръ, коимъ определено: мѣщанина Николая Чернобровку, за сопротивление рѣшенію магистрата, подвергнуть шестинедѣльному заключенію въ гражданской тюрьмѣ и къ уплатѣ суду штрафа 100 гривенъ . . . 403
101. 1752 г. XXIX. Приговоръ, по которому Алексѣй Маханенокъ, за постоянное воровство, осужденъ на смертную казнь чрезъ повѣшеніе 404
102. 1752 г. XXX. Приговоръ, по которому Софья Панцырная, за кровосмѣшеніе и дѣтоубійство, осуждена, по снисхожденію, на смертную казнь чрезъ отсѣченіе головы, съ сожженіемъ потомъ ея трупа . 405
103. 1752 г. XXXI. Приговоръ, коимъ определено Ѳедоса Козакевича, какъ вора и клеветника, наказать ста ударами розогъ и выгнать изъ города 406
104. 1752 г. XXXII. Постановление по дѣлу шляхтича Петра Ивашкевича съ мѣщаниномъ Казиміромъ Свирщевскимъ о домѣ и денежной суммѣ 407
105. 1752 г. XXXIII. Приговоръ, по которому Ѳеодоръ Ходуленокъ и падчерица его, Наталія, за кровосмѣшеніе и дѣтоубійство, осуждены—первый на обезглавленіе и затѣмъ сожженіе, а вторая только на обезглавленіе 105
106. 1752 г. XXXIV. Приказъ Витебскаго воеводы и войта, Осипа изъ Довойновъ Соллогуба, данный Витебскимъ жителямъ, о воспрещеніи имъ нападать на евреевъ, отнимать у нихъ питейныя заведенія

- и прочл. 409
107. 1752 г. XXXV. Образецъ присяги по гражданскимъ дѣламъ. 410
108. XXXVI. Приговоръ по дѣлу Глазочмичскаго жителя Софрона съ Приною Лоренсъ, о должныхъ послѣднюю первому 64 тал. 411
109. 1753 г. XXXVII. Постановление и приговоръ по дѣлу о причиненіи Смыками и Катаровичемъ Витебскому бургомистру Ѳомѣ Лоренсу побоевъ и оскорбленія словами 412
110. 1753 г. XXXVIII. Приговоръ, по которому Иванъ Толоцкій, за недопущеніе смотрителя училища, дворянина Онуфрія Рошковскаго, къ должности, приговоренъ къ публичному наказанію, на площади и къ шестинедѣльному тюремному заключенію 414
111. 1732 г. XXXIX. Приговоръ ландвойта, по которому Витебскій городской магдебургскій писарь Антонъ Ширма-Щирбинскій, за неисправность по службѣ, приговоренъ къ временному устраненію отъ должности на шесть недѣль и къ заключенію на таковой же срокъ въ башнѣ 415
112. 1750 г. Квитанціонная записъ, данная Витебскимъ женскимъ Базиліанскимъ монастыремъ Рѣжицкой мечной Розѣ Мавицовой, по первому же браку Погоской, въ полученіи отъ нея слѣдовавшаго, по уставу, дочери ея, Бригиттѣ, а въ монашествѣ Василиссѣ Погоесской, приданаго 150 таларовъ битыхъ . . . 417
113. 1750 г. Закладная, данная мечникомъ Витебскаго воеводства Антономъ и женою его Магдалиною Косовыми Базиліан-

- скому Сиротинскому монастырю, на имѣнія Зачерное и Замошье, въ обезпеченіе занятой Косовыми въ томъ монастырѣ суммы 11,000 злот. 420
114. 1750 г. Заемное письмо, выданное Витебскою воеводшею Ѳеклою Огинскою ректору Витебской Іезуитской коллегіи съ братією, обезпеченное на имѣніи ея Куринѣ, по коему заняла она въ этой коллегіи 10,000 зл. Лит. 427
115. 1750 г. Универсалъ Витебскаго магдебургскаго ландвойта Семена Милькевича, совмѣстно съ полнымъ присутствіемъ городского магистрата, о мѣрахъ къ огражденію г. Витебска отъ поджоговъ и другихъ преступленій 432
116. 1750 г. Дарственна записъ Доминиканца Гервасія Стахорскаго, данная пріору Витебскаго Доминиканскаго монастыря Яцку Граевскому съ братією 436
117. 1750 г. Фундушевая записъ Мстиславскаго кастеляна Станислава Егора и жены его Марьяны Огинскихъ на Бѣшенковичскую Св. Ильинскую церковь 438
118. 1750 г. Вводный листъ Витебскаго ратмана Ильи Бонича, о вводѣ братства Витебской Св. Ильинской церкви во владѣніе Шароповскимъ земельнымъ участкомъ, на Задвинѣ 443
119. 1751 г. Инвентаръ Рындинскаго старостинства. 445
120. 1751 г. Консенсъ короля Августа III, представляющій Рындинскому старостѣ Петру Рысинскому право допустить жену свою, Іоанну Рысинскую, къ совмѣстному владѣнію Рындинскимъ старостинствомъ 449
121. 1751 г. Вводный листъ скарбоваго дворянина Игнатія Качановскаго, о вводѣ Петра

- и жены его Іоанны Рысинскихъ во владѣніе Рындинскимъ старостинствомъ . 451
122. 1751 г. Письмо подскарбія и земскаго писаря вел. княж. Литовскаго, графа Егора Детлова-Флеминга, къ скарбовому дворянину Игнатію Качановскому, о передачѣ Рындинскаго старостинства Петру и женѣ его Іоаннѣ Рысинскимъ . 454
123. 1753 г. Инвентарь Дворицкаго старостинства, составленный скарбовымъ дворяниномъ Николаемъ Реуттомъ, при передачѣ этого старостинства Петру Богомольцу . 456
124. 1753 г. Закладная крѣпость, данная Зарицкимъ старостою Михаиломъ Кощицемъ Витебскому Базиліанскому монастырю на фольварокъ Берники, въ занятой имъ въ этомъ монастырѣ суммѣ 2000 тал. бит. . 459
125. 1754 г. Выпись изъ духовнаго завѣщанія Витебскаго ратмана Якова Сухаря . 464
126. 1756 г. Запись Оршанскаго подчашія Казимира Саковича, данная Витебскимъ Базиліанамъ, коею прекращаетъ веденный въ судебномъ порядкѣ споръ о границахъ имѣнія его Дручелукъ съ Базиліанскимъ имѣніемъ Верховье, обязываясь кончить оный миролюбно, — за полученіемъ отъ Базиліанъ въ заемъ 2000 тал. бит. подъ залогъ 11½ деревень имѣнія Дручелукъ . 465
127. 1760 г. Заемное обязательство ротмистра Минскаго воеводства, Антона и жены его его Бригиты Жижемскихъ, данное Витебскимъ Базиліанамъ на занятую у нихъ сумму 1000 тал. бит., съ обезпеченіемъ этого долга на имѣніи Черневичахъ, состоявшемъ въ минскомъ

- воеводствѣ . 469
128. 1760 г. Заемное обязательство, данное ротмистромъ Витебскаго воеводства Оаддеемъ и женою его Францискою Піорами Витебскому Базиліанскому монастырю за занятыя въ немъ 1000 талеровъ, съ обезпеченіемъ таковыхъ на имѣніи Косовѣ, состоявшемъ въ Витебскомъ воеводствѣ . 475
129. 1760 г. Удостовереніе Витебскихъ ратмановъ Ксаверія Захватая, Мрона Симоновича, Оедора Сипки и Ильи Бонича, данное духовенству, о убитой молніею какой-то женщиной по имени Марьянѣ, а потомъ чудеснымъ образомъ воскресшей . 480
130. 1760 г. Квитанція, выданная Витебскими Іезуитами альтаристу костела ихъ, кс. Ильѣ Чернику, въ полученіи отъ него пожертвеванныхъ имъ на Іезуитскую коллегію 300 талеровъ . 482
131. 1760 г. Дарственная запись альтариста Витебскаго Іезуитскаго костела, кс. Ильи Черника, на 300 тал. бит., пожертвованныхъ имъ на Іезуитскую коллегію, — съ пожизненнымъ правомъ ему самому пользоваться % отъ этой сумм. 483
132. 1760 г. Привилегія, данная королемъ Августомъ III Витебскимъ ремесленнымъ цехамъ рѣшниковъ, стекольщиковъ, каретниковъ, плотниковъ, бочаровъ, столяровъ и ситниковъ . 488

Погрѣшности допущенныя въ печати:

Стр.	Строка.	Напечатано.	Читать.
8	24	если	соли
11	9	Витавза	Витавта
—	—	Хоронбраго	хоронжаго
—	10	Данисля	Даниеля
19	28	пшени	пшена
21	29	жольнеру;	жолнеру,
22	38	пиорговъ	пироговъ
37	16	заложетве	заложстве
38	12	паня	пана
40	16	проколу	протоколу
43	31	успокоенне	успокоенне
46	37	столяръ	столяръ
57	17	Гачрицкому	Габрицкому
—	27	роеказання	росказання
62	10	ккарту	кварту
—	37	спѣвакъ	спѣваки
146	1	czytunego	czytanego
147	28	mięm	mięmu
149	13	показывающая	показывающая
150	28	wzelkiem	wszelkiem
152	19	osobliwum	osobliwym
154	13	смейнаго	семеинаго
160	17	interesu, jącego	interesującego
161	17—18	mocne y	mocney
172	3	zseć	sześć
177	9	n-e	nie
178	13	маршалу	фельдмаршалу
182	3	поставка	поставку
—	4	везкуціи	взкекуціи
—	18	посылать	посылать
184	6	Ромодаковскому	Ромодановскому
185	7	taku służyć	tak usłużyć
—	28	нроизведена	произведена
—	29	то	
186	5	повѣтовъ	повѣтовъ,
—	28	stunow	stanow
187	17	denovo	denovo
189	1	стстоящіе	состоящіе
—	15	nies podziewanie	niespodziewanie

189	16	суму	суну
190	16	великоо	великаго
191	10	40,000	80,000
194	28	Витебская	Витебская
195	19	неисполненіи	неисполненіе
200	20	Witebscu	Witebscy
201	13	zużywać	zażywać
208	18	полкъ, его	полкъ его
212	23	assygngcia	assynacia
213	19	podwoiewodzym	podwoiewodzym
—	23	rzeczą	rzeczą
217	27	эзекуціи	эзекуции
218	14	Babinowick ietc	Babinowicki etc.
222	12	przybywszy,	przybywszy
223	2	, ścia	ścia
—	14	pozabiiia niem	pozabiianiem
228	12	naszhych	naszych
233	20	assynacyo	assynacyo
239	24	coninventiae	coninventiae
—	27	influxerunt	influxerunt
240	25	pluribus	pluribus
—	—	delicti	delicti
241	3	magistris	magistris
243	13	patera	paterna
247	33	graviissime	gravissime
248	18	per mittere	permittere
249	1	sacrificiis	sacrificiis
—	8	viciati	vitati
250	19	Деукши	Даукши
251	13	Борджіо	Борождіа
—	33	распоряженія.	распоряженія.
—	35	Rude	Rude
254	2	extorquentibus	extorquentibus
262	9	nomine,	nomine
264	15	vg.	vg.
265	—	665	265.
269	3	provincia lem	provincialem
—	5	praecrit	praecrit
274	32	tridinia	tridinio
276	15	ecclesiis	ecclesiis
279	25	бурсаковъ	учениковъ

279	30	бурсаки	ученики
280	22	pro	pre
281	17	(sic	(sic)
282	15	socilitudo	sollicitudo
—	20	3—tio	3—tio.
—	27	emendoex	emendo ex
284	1	schalastici	scholastici
—	22	venentes	venientes
285	30	ab	ad
288	21	quibuscunque,	quibuscunque
293	24	podczaszy	podczaszyo
302	5	naszeyy	naszey
303	13	wiebm	wielmu
—	24	zapieczętarza	za pieczętarza
305	16	comy	co my
306	25	neležące	należące
307	7	wszytkim.	wszytkim
310	5	powiuni	powinni
311	4	z.	r.
315	24	замѣна	замѣна,
—	—	купцамъ	купцомъ
316	5	Pzede	Przede
—	30	Ewdokiaz	Ewdokia z
317	9	iż,	iż
320	8	Pzede	Przede
322	18	obywatelom	obywatelom
326	32	iaao	iako
331	15	ccento	cento
333	2	xiądz	Xiądz
334	4	należącego	należącego
336	4	qu busvis	quibusvis
—	—	gylationibus	dylationibus
338	27	“	“ 1744 r. Августа 13.
339	34	któromu	któremu
340	6	inraty	intraty
—	15	zbożowcy	zbożowey
342	24	wieszystym	wieczystym
344	8	Wileńska	Wileńska
—	23	ua	na
348	33	powiecie	powiecie
351	2	blagosławieństwie	blagosławieństwie

351	34	zostawionych	zastawionych	072
352	1	Litewskiego	Litewskiego.	082
356	11	przeszkod y	przeszkody	122
—	13	intuzora	intruzora	222
357	15	Лор.	Лор.,	—
358	23	placu.	placu,	—
—	—	takowey	talarowey	482
359	2	dzierzenie	dzierzenie	—
361	2	taksie	tak sie	222
362	2	Socie	socie	222
373	16	7-ma, Julij	7-ma Julij	222
—	22	wieczyste	wieczyste	202
378	21	обязательству	обязательству	202
—	22	присягою	присягою	—
384	13	decerninus	decernimus	202
385	3	акты	акты,	202
—	24	Судѣ	судѣ	202
386	13	и лошади,	лошади и	012
387	17	повѣшаніе	повѣшеніе	112
388	5	снисхожденія	снисхожденія	212
389	17	четвертовленіемъ	четвертованіемъ	—
390	9	про	про-	212
392	5	наказанный	наказанный	—
—	7	появившейся	появившійся	212
394	23	nrzebrał	przebrał	222
—	24	pierząduym	nierządny	222
397	17	z	za	222
399	6	Ssumskim	Szumskim	222
400	24	jmści,	jmści	222
401	8	rouczynionym	po uczynionym	222
—	17	unitami	unitami,	222
411	20	summey	summe	—
414	17	дожности	должности	222
419	7	debraniem	odebraniem	222
421	29	Sierocińskiege	Sierocińskiego	222
424	1	jenerała.	jenerała,	—
—	31	iusemul	iūsimul	222
—	—	ze	ze	222
428	21	zaczyniас	zaczynaіас	—
429	2	Rrywskiego	Rzymskiego	222
430	1	oni	ani	222

430	8	należącmi	należącemi
433	17	переписи	переписи,
—	20	палача	, палача
—	36	Тынфа,	Тынфа;
434	12	miast-	miast
435	6	taraznie yszey	teraznieyszey
438	4	rokn	roku
446	23	ptedziesiąt	piędziesiąt
449	9	Sluszką	Szapka
453	19	poventibus	proventibus
—	23	węśc	węśc
457	31	Iakusz,	Jakusz
459	18	komwentu	konwentu
460	9	wszyski	wszystkie
461	20	sianożęciami	sianożęciami
462	21	asadzenia	osadzenia
—	30	regetzem	regestrzem
463	26	teneber	tenebor
—	31	terminiey	terminie y
—	11	togo	togo
467	34	badac	będąc
469	5	abscissis,	abscissis
472	2	debrowolnego	debrowolnego
—	3	wy-	wyра-
475	4	ва	за

Алф. ук.

VII	48	Мірекій	Мірскій
—	46	Сиридѣ	Спиридѣ
X	18	Сейботѣ	Сейбутѣ
—	37	Станковичѣ	Станкевичѣ
XI	5	Шопка	Шапка
XII	22	Шереметовѣ	Шереметевѣ
XVI	25	ловнич.	лавнич.
XVII	4	ловнич.	лавнич.
—	33	Китенскій	Кутеенскій
—	25	Малшковскій	Малашковскій
XVIII	15	Мокулино	Микулино
—	35	Орлія	Орлея

XXI	5	расходная	расходная	—
—	7	расходная	расходная	—
XXIII	3	воеводства	воеводства	434
—	29	разоренья	разоренья	435
XXIV	23	и,	и	436

106425

Цѣна восемнадцатаго выпуска ДВА рубля.

Требованія о высылкѣ адресуются въ Витебскій Центральный Архивъ.